အရှင်ပညာသီဟ (ရေဦးဆရာတော်)
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
အဘိဓေအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက
သာသနဓဇ သီရိပဝရဓမ္မာစရိယ
ပဏ္ဍိတလက်တန်း

ဝေတ်ပီ

ဂျာတ်အဌကထာအပြည့်

အပါယိမ္ပဝဂ်မှ ကကဏ္ဏကဝဂ်အထိ
တတိယပေါင်း (၇၀) ပါဠိ+အနုက်
တတ်ဝတ္ထုအကျဉ်းချုပ်၊ သင်ခန်းစာ
ပါဝင်သည်။

အရှင်ပညာနန္ဒ MA. (Buddhism)
စုစည်းစီစဉ်သည်

အရှင်ပညာသီပ (ရေဦးဆရာတော်)
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
အဘိဓေအဋ္ဌမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက
သာသနဓဇ သိရိပဝရမ္ဘာစရိယ
ပထဝီလေတနား

ဒေါ်မိ

ဇာတ်အဋ္ဌကထာအပြည့်

အပါယိမ္ပဝဂ်မှ ကကဏ္ဏကဝဂ်အထိ
ဇာတ်ပေါင်း (၇၀) ပါဠိ+အနက်
ဇာတ်ဝတ္ထုအကျဉ်းချုပ်၊ သင်ခန်းစာ
ပါဝင်သည်။

အရှင်ပညာနန္ဒ MA. (Buddhism)
စုစည်းစီစဉ်သည်

ဗဟိုစာကြည့်တိုက်
အမှတ် ...
ရက်စွဲ ...

ဗွေဒါန

၁မည်းတော် ဦးပေါ+မယ်တော်ဒေါ်အေးမယ်အား

ရည်စူး၍ သားသမီးများကောင်းမှု

နိဒါန်း ....ကခဂ

၉-အပါယိမ္ဗဝဂ်

၁။ သုရာပါနဇာတ် ၁
၂။ မိတ္တဝိန္ဒကဇာတ် ၁၁
၃။ ကာလကဏ္ဏိဇာတ် ၁၃
၄။ အတ္ထသန္ဒါရဇာတ် ....

၁၁-ပရောသတဝဂ်

၂၁။ ပရောသတဇာတ် ၁၅၆
၂၂။ ပဏ္ဍိကဇာတ် ၁၅၈
၂၃။ ဝေရိဇာတ် ၁၆၂
၂၄။ မိတ္တာဝိန္ဒကဇာတ် ၁၆၄
၂၅။ ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌဇာတ် ၁၆၆
၂၆။ ဥဒဉ္စနိဇာတ် ၁၇၀
၂၇။ သာလိဂ္ဂါမကဇာတ် ၁၇၅
၂၈။ ဇာဟီဃဇာတ် ၁၈၄
၂၉။ ကဏ္ဍာကပူဝဇာတ် ၁၈၈
၃၀။ သဗ္ဗသံဟာရကပဋ္ဌဇာတ် ၁၉၆

၁၂-ဟံစိဝဂ်

၃၁။ ဂဒြဘပဋ္ဌဇာတ် ၁၉၆
၃၂။ အမဂ္ဂါဒေဝီ ပဋ္ဌဇာတ် ၁၉၆
၃၃။ သိင်္ဂါလဇာတ် ၁၉၇
၃၄။ မိတစိန္တီဇာတ် ၂၀၂
၃၅။ အနုသောသိကဇာတ် ၂၀၇
၃၆။ ဒုဗ္ဗစဇာတ် ၂၁၃
၃၇။ တိတ္တိဂဇာတ် ၂၁၆
၃၈။ ဝဋ္ဋဇာတ် ၂၂၀
၃၉။ အကာလဂ္ဂါဝိဇာတ် ၂၃၀
၄၀။ ဗဒ္ဓနမောက္ခဇာတ် ၂၃၄

၁၃-ကုသနာဠိဇာတ်

၄၁။ ကုသနာဠိဇာတ် ၂၄၇
၄၂။ ဒုမ္မေဓဇာတ် ၂၅၆
၄၃။ နက်ခီသဇာတ် ၂၆၄
၄၄။ အမ္ဗဇာတ် ၂၇၃

၄၅။ ကဋ္ဌာဟကဇာတ် ၂၇၈
၄၆။ အသိလက္ခဏဇာတ် ၂၈၈
၄၇။ ကလဏ္ဍုကဇာတ် ၂၉၈
၄၈။ ဗိဠာရဝတဇာတ် ၃၀၁
၄၉။ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇာတ် ၃၀၆
၅၀။ ကောသိယဇာတ် ၃၀၉

၁၄-အသမ္ဘဝါနဝဂ်

၅၁။ အသမ္ဘဝါနဇာတ် ၃၁၅
၅၂။ ဘီရုကဇာတ် ၃၂၄
၅၃။ ဃတာသနဇာတ် ၃၂၉
၅၄။ ဗျာနသောဓနဇာတ် ၃၃၃
၅၅။ စန္ဒာဘဇာတ် ၃၃၅
၅၆။ သုဝဏ္ဏဟံသဇာတ် ၃၃၆
၅၇။ ဗဒ္ဓဇာတ် ၃၄၄
၅၈။ ဂေါဓာဇာတ် ၃၅၃
၅၉။ ဥဘတောဘဋ္ဌဇာတ် ၃၅၈
၆၀။ ကာကဇာတ် ၃၆၃

၁၅-ကကဏ္ဍကဝဂ်

၆၁။ ဂေါဓာဇာတ် ၃၇၀
၆၂။ သိင်္ဂါလဇာတ် ၃၇၅
၆၃။ ဝိရောစဇာတ် ၃၇၉
၆၄။ နဂ္ဂဇိတ္တဇာတ် ၃၈၄
၆၅။ ရာဓဇာတ် ၃၉၁
၆၆။ သမုဒ္ဒကာကဇာတ် ၃၉၅
၆၇။ ပုပ္ပရတ္တဇာတ် ၄၀၂
၆၈။ သိင်္ဂါလဇာတ် ၄၀၆
၆၉။ ဧကပဏ္ဏဇာတ် ၄၁၆

၇၀။ သဠေါဝဇာတ် ၄၃၀

၉-အပါယိမ္ပဝဂ်

၇၁။ သုရာပါနဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၄၁
၇၂။ သုရာပါနဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၄၂
၇၃။ မိတ္တဝိန္ဒကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၄၂
၇၄။ ကာလကဏ္ဏိဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၄၂
၇၅။ ကာလကဏ္ဏိဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၄၃
၇၆။ အတ္ထသဒ္ဓါရဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ်,..... ၄၄၄
၇၇။ အတ္ထသဒ္ဓါရဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၄၄
၇၈။ ကိုပ်ကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၄၅
၇၉။ ကိုပ်ကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၄၆
၈၀။ သီလဝီမံသကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၄၆
၈၁။ သီလဝီမံသကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၄၇
၈၂။ မဂ်လဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၄၈
၈၃။ မဂ်လဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၄၉
၈၄။ သာရမ္ဘဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၄၉
၈၅။ သာရမ္ဘဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၅၀
၈၆။ ကုဟကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၅၀
၈၇။ ကုဟကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၅၁
၈၈။ အက်တညုဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၅၂
၈၉။ အကတညုဇာတ်မှရရှိသော သင်ခန်းစာများ ၄၅၃

၁၀-လိတ္တဝဂ်

၉၀။ လိတ္တဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၅၃
၉၁။ လိတ္တဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၅၄
၉၂။ မဟာသာရဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၅၅
၉၃။ မဟာသာရဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၅၇
၉၄။ ဝိဿာသဘောဇနဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ... ၄၅၈

၉၅။ ဝိသဿသဘောဇနဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၅၉
၉၆။ လောမဟံသဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၅၉
၉၇။ လောမဟံသဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၆၀
၉၈။ မဟာသုဒဿနဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၆၀
၉၉။ မဟာသုဒဿနဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ .. ၄၆၂
၁၀၀။ တေလပတ္တဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၆၂
၁၀၁။ တေလပတ္တဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၆၄
၁၀၂။ နာမသိဒ္ဓိဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၆၄
၁၀၃။ နာမသိဒ္ဓိဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၆၅
၁၀၄။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၆၅
၁၀၅။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၆၆
၁၀၆။ ပရောသဟဿဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၆၇
၁၀၇။ ပရောသဟဿဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ .. ၄၆၇
၁၀၈။ အသာတရူပဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၆၈
၁၀၉။ အသာတရူပဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၆၉

၁၁-ပရောသတဝဂ်

၁၁၀။ ပဏ္ဍိကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၆၉
၁၁၁။ ပဏ္ဍိကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၇၀
၁၁၂။ ဝေရိဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၇၁
၁၁၃။ ဝေရိဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ.....၄၇၁
၁၁၄။ မိတ္တဝိန္ဒကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၇၁
၁၁၅။ မိတ္တဝိန္ဒကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၇၂
၁၁၆။ ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၇၂
၁၁၇။ ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၇၃
၁၁၈။ ဥဒဉ္စနီဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၇၃
၁၁၉။ ဥဒဉ္စနီဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၇၃
၁၂၀။ သာလိတ္တကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၇၄

၁၂၁။ သာလိတ္တာကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၇၄
၁၂၂။ ဗာဟိယဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၇၅
၁၂၃။ ဗာဟိယဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၇၅
၁၂၄။ ကုဏ္ဍာကပူဝဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၇၆
၁၂၅။ ကုဏ္ဍာကပူဝဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၇၇

၁၂-ဟံစိုဝဂ်

၁၂၆။ သိဂ်ါလဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၇၇
၁၂၇။ သိဂ်ါလဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၇၈
၁၂၈။ မိတစိန္တီဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၇၉
၁၂၉။ မိတစိန္တီဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၇၉
၁၃၀။ အနုသာသိကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၇၉
၁၃၁။ အနုသာသိကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၈၀
၁၃၂။ ဒုဗ္ဗစဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၈၁
၁၃၃။ ဒုဗ္ဗစဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၈၁
၁၃၄။ တိတ္တိရဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၈၁
၁၃၅။ တိတ္တိရဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၈၂
၁၃၆။ ဝဋ္ဋဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၈၂
၁၃၇။ ဝဋ္ဋဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၈၄
၁၃၈။ အကာလရာဝိဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၈၄
၁၃၉။ အကာလရာဝိဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၈၄
၁၄၀။ ဗန္ဓနမောက္ခဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၈၅
၁၄၁။ ဗန္ဓနမောက္ခဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၈၆

၁၃-ကုသနာဠိဝဂ်

၁၄၂။ ကုသနာဠိဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၈၆
၁၄၃။ ကုသနာဠိဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၈၇
၁၄၄။ ဒုမ္မေဓဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၈၈
၁၄၅။ ဒုမ္မေဓဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၈၉

၁၄၆။ နဂ်လီသဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၈၉
၁၄၇။ နဂ်လီသဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၉၀
၁၄၈။ အဗ္ဗဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၉၀
၁၄၉။ အဗ္ဗဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၉၁
၁၅၀။ ကဋ္ဌာဟကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၉၁
၁၅၁။ ကဋ္ဌာဟကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၉၂
၁၅၂။ အသိလက္ခဏဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၉၃
၁၅၃။ အသိလက္ခဏဇာဟ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ.....၄၉၄
၁၅၄။ ကလဏ္ဍုကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၉၄
၁၅၅။ ကလဏ္ဍုကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ..... ၄၉၅
၁၅၆။ ဗိဠာရဝတဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၉၅
၁၅၇။ ဗိဠာရဝကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၉၆
၁၅၈။ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၉၇
၁၅၉။ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၉၇
၁၆၀။ ကောသိယဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၉၇
၁၆၁။ ကောသိယဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၉၈

၁၄-အသမ္ဘဝါနဝဂ်

၁၆၂။ အသမ္ဘဝါနဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၄၉၈
၁'၆'၃။ အသမ္ဘဝါနဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၄၉၉
၁၆၄။ ဘီရကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ်..... ၅၀၀
၁၆၅။ ဘီရကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၀၀
၁၆၆။ ယတာသနဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၀၁
၁၆၇။ ယတာသနဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၀၁
၁၆၈။ ဗျာနသောဓနဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၀၂
၁၆၉။ ဗျာနသောဓနဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၀၂
၁၇၀။ စန္ဒာဘဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ်.....၅၀၂
၁၇၁။ စန္ဒာဘဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၀၂

၁၇၂။ သုဝဏ္ဏဟံသဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၀၂
၁၇၃။ သုဝဏ္ဏဟံသဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ..... ၅၀၃
၁၇၄။ ဗဇ္ဇုဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၀၃
၁၇၅။ ဗဇ္ဇုဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၀၄
၁၇၆။ ဂေါဓာဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၀၅
၁၇၇။ ဂေါဓာဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၀၆
၁၇၈။ ညာတောဘဒ္ဒဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၀၆
၁၇၉။ ဥဘတောဘဒ္ဒဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ... ၅၀၇
၁၈၀။ ကာကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၀၇
၁၈၁။ ကာကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၀၈

၁၅-ကကဏ္ဍကဝဂ်

၁၈၂။ ဂေါဓာဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၀၈
၁၈၃။ ဂေါဓာဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၀၉
၁၈၄။ သိဂ်ါလဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၀၉
၁၈၅။ သိဂ်ါလဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၁၀
၁၈၆။ ဝိရောစဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၁၀
၁၈၇။ ဝိရောစဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၁၁
၁၈၈။ နဂ္ဂဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ်.....၅၁၂
၁၈၉။ နဂ္ဂဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၁၂
၁၉၀။ ရာဓဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၁၃
၁၉၁။ ရာဓဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၁၃
၁၉၂။ သမုဒ္ဒကာကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၁၄
၁၉၃။ သမုဒ္ဒကာကဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၁၅
၁၉၄။ ပုပ္ပရတ္တဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၁၆
၁၉၅။ ပုပ္ပရတ္တဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ..... ၅၁၆
၁၉၆။ သိဂ်ါလဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၁၇
၁၉၇။ သိဂ်ါလဇာတ်မှရရှိသောသ[illegible]ခန်းစာများ ၅၁၈

၁၉၈။ ဒေဝပဏ္ဍာဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၁၉

၁၉၉။ ဒေဝပဏ္ဍာဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၂၁

၂၀၀။ သဒ္ဓိဝဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် ၅၂၁

၂၀၁။ သဒ္ဓိဝဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ ၅၂၃

၂၀၂။ ဆုတောင်းပတ္ထနာ ၅၂၄

နိဒါန်း

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာနက နှစ်စဉ်ကျင်းပလျက်ရှိသော ပါဠိပထမပြန်စာမေးပွဲတွင် မြန်မာစာဘာသာရပ်ကို ဇာတ်အဋ္ဌကထာဘာသာရပ်နှင့် အစားထိုး၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲဖြေဆိုကြရန် သက်ဆိုင်ရာက သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ပထမဝယ်တန်း၊ ပထမလတ်တန်း၊ ပထမကြီးတန်းဝင် အရှင်မြတ်များအတွက် ဇာတ်အဋ္ဌကထာများနှင့်ပတ်သက်၍ နည်းစနစ်၊ ဖြေဆိုပုံ၊ မေးခွန်းပုံစံများကို ကြိုတင်လေ့လာထားရန်လိုအပ်လာသည်။ ယင်းလိုအပ်ချက်ကိုဤစာအုပ်က ဖြည့်ဆည်းပေး၍ စာသင်သားများ၏ လက်ထဲသို့ အရောက်ပေးပို့လိုက်သည်။ ဤစာအုပ်သည် ပထမလတ်တန်းဝင် အရှင်မြတ်များအတွက်သာ အကျုံးဝင်ပါသည်။

ပထမလတ်တန်းဝင် အရှင်မြတ်များသည် ဤစာအုပ်ကို အစအဆုံး လေ့လာဆည်းပူးနည်းယူနိုင်ပြီဆိုပါက ဇာတ်အဋ္ဌကထာဘာသာရပ်အတွက် အခက်အခဲမရှိဟု စာရေးသူ ရဲရဲ ပြောနိုင်ပါသည်။ ရဲရဲပြောနိုင်လောက်အောင်လည်း ပထမလတ်တန်းဆိုင်ရာ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ဇကကနိပါတ်မှ ဇာတ်ပေါင်း (၇၀)ကို အချိုးချိုးကျကျအကွက်ညီညီ ပီပီပြင်ပြင် မွမ်းမံ အလှဆင်၍ ရေးသားထားပါသည်။

ပထမလတ်တန်းတွင်

ဇကကနိပါတ်ဇာတ်အဋ္ဌကထာ အပါယိမှဝဂ်မှ ကကဏ္ဍကဝဂ် အဆုံးအထိ ဇာတ်ပေါင်း (၇၀)ဖြစ်ပါသည်။

စာမေးပွဲဖြေဆိုမည့်မေးခွန်းပုံစံမှာ-

(၁) ပါဠိကို မြန်မာပြန်စေခြင်း (၃)ပုဒ်

(၂) မြန်မာကို ပါဠိပြန်စေခြင်း (၂)ပုဒ်၊

(၃) ပါဠိဝေါဟာရများကို ထုတ်၍ ဝါကျတည်ဆောက်စေခြင်း (၁)ပုဒ်၊

(၄) ဓာတ်ဝတ္ထု အကျဉ်းချုပ်ရေးသားစေခြင်း (၁)ပုဒ်၊

(၅) ဓာတ်ဝတ္ထုမှ ရရှိသော သင်ခန်းစာ (၁)ပုဒ်၊ ပေါင်း (၈) ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။

ပထမလတ်တန်းဝင် ,အရှင်သူမြတ်များအနေဖြင့် ပါဠိကို အနက်ထင်မှသာ ကြိုယာ၊ ကာရက သဒ္ဒါဆိုင်ရာ ပါဠိဝါကျတည် ဆောက်ပုံနှင့် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ်ကို အလွယ်တကူ သိရှိ နိုင်မည်။ အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ်ကို သိရှိမှသာ ဓာတ်ဝတ္ထု၏ သင်ခန်းစာကို လည်း ဖြေဆိုနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာမေးပွဲလည်း ဖြေဆိုနိုင်စေ၊ အနက်ဉာဏ်လည်း ရင့်သန်စေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ဤကဲ့သို့ စီစဉ်ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်ဝတ္ထုများ၏ စည်းပုံ

ဤဓာတ်ဝတ္ထုတိုင်း၌ အပိုင်းလေးပိုင်း အင်္ဂါလေးရပ် ပါရှိပါသည်။

(၁) ပထမပိုင်းမှာ ဓာတ်ဝတ္ထုခေါ်အချီးနိဒါန်းဖြစ်ပါသည်။ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုဟုလည်းခေါ်သည်။ ဗုဒ္ဓလက်ထက်တော်၌ ဖြစ်ပေါ်သည့် အဖြစ်အပျက်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဗုဒ္ဓသက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ် အခါက အကြောင်းအရာတစ်စုံ တစ်ခုနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အဖြစ် အပျက်ကို အကြောင်းပြု၍ "ရဟန်းတို့ ယခုဘဝ၌သာလျှင် ဤသို့ ဖြစ်သည် မဟုတ်၊ ရှေးအတိတ်ဘဝ၌လည်း ဤကဲ့သို့ပင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်"ဟု ဗုဒ္ဓမိန့်တော်မူသည့်အခါတရားနာပရိတ်သတ်က တောင်းပန်သဖြင့် အတိတ်ဓာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

(၂) ဒုတိယပိုင်းမှာ အတိတ်ဓာတ်ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓသည် မိမိမျက်မှောက်၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော အဖြစ် အပျက်ကို အကြောင်းပြု၍ အထက်ပါပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုနှင့် ထပ်တူနီးပါးဖြစ်သော မိမိကိုယ်တိုင်

ဘုရားလောင်းဘဝက တွေ့ကြုံခဲ့သည့် အတိတ်အဖြစ်အပျက်ကို ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ပြန်ပြောင်းဟောပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(၃) တတိယပိုင်းလာ ဂါထာဖြစ်သည်။ ဒုတိယပိုင်း၏ ဦးတည်ချက်ကို ဖော်ပြသည့်အပိုင်းဖြစ်၏။ ရှေးအတိတ်က အဖြစ်အပျက်၌ သင်ခန်းစာယူဖွယ်၊ မှတ်သားဖွယ်၊ သံဝေဂယူဖွယ်တို့ကို ဂါထာဖြင့် အနှစ်သာရ ထုတ်၍ အချုပ်ဟောကြားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

(၄) စတုတ္ထပိုင်းကား ဓာတ်ပေါင်းခန်းဖြစ်ပါသည်။ သမောဓာန ဟုခေါ်၏။

ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင်အပါအဝင်ဖြစ်သည့် ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုပါ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အတိတ်ဝတ္ထုပါပုဂ္ဂိုလ်များကို "အတိတ်ဘဝက မည်သူသည် ယခုပစ္စုပ္ပန်၌ မည်သူဖြစ်သည်ဟု ဓာတ်ပေါင်းတော်မူ၏။ ယင်းသို့ ဗုဒ္ဓက အတိတ်ဓာတ်ကို ပြန်ပြော ပြလေရာ တရားနာပရိတ်သတ်များ အနက် ဓာတ်ဝတ္ထုထဲပါဝင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ "ငါသည် ရှေးဘဝကလည်း ဤသို့ပြုကျင့်ခဲ့၍ ဤသို့သော အကျိုးမျိုးကို ရရှိပေတကား" ဟုသံဝေဂရကာ ခဏချင်းပင် အကျွတ်တရားရသွားလေ၏။

ဤသို့ ဓာတ်ဝတ္ထုတိုင်းမှာ မျက်မှောက်အဖြစ်အပျက် (ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု) ရှေးအတိတ်အဖြစ်အပျက် (အတိတ်ဝတ္ထု) သင်ခန်းစာယူဖွယ် (ဂါထာ)နှင့် ပစ္စုပ္ပန် အတိတ်ဝတ္ထုနှစ်ရပ်စလုံး၌ ပါဝင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကိုထပ်တူပြု၍ ပေါင်းစပ်ပြသည့် ဓာတ်ပေါင်းခန်း (သမောဓာန) ဟူ၍ အပိုင်းလေးပိုင်း၊အင်္ဂါလေးရပ် ပါဝင်လေသည်။

ကျေးဇူးတင်မှတ်တမ်း

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ကွန်ပျူတာစက်ဖြင့် တာဝန်ယူရိုက်နှိပ်ပေးသော **ဦးသိန်းထိုက်+ဒေါ်မာလာလှိုင် (OR-CHID COMPUTER) (၃၉/ကမ္ဘာအေး)**အား အထူးကျေးဇူး တင်ရှိ.ပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ပုစ္ဆာနံပါတ် (၆) နမူနာမေးခွန်းနှင့်အဖြေ

ပထမလတ်တန်းမေးခွန်းနှင့်အဖြေအားလုံးကို ဤစာအုပ်တွင် ထည့်သွင်းမရေးတော့ဘဲ နံပါတ်(၆)မေးခွန်းနှင့်အဖြေကိုသာ လေ့လာနိုင်ရန် ရေးသားလိုက်ပါသည်။ ကျန်(၇)ပုစ္ဆာအတွက် ဤစာအုပ်ကို လေ့လာလျှင် ပြည့်စုံစွာ သိရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။ ဖော်ပြပါ ကြိယာပုဒ်များကို အသုံးပြု၍ပေးထားသော ပါဠိဝေါဟာရများဖြင့် ပါဠိဝါကျများကို မှန်ကန်စွာ တည်ဆောက်ပြပါ။

(က)သောသာမ (အမှ၊ ဗုဒ္ဓ၊ သန္တိက၊ ဓမ္မ)

(ခ) နှ အကာသိ (ဥပါသက၊ ဗုဒ္ဓဂါရဝ၊ ရာဇ၊ ဝန္ဒနာ)

(ဂ) ပါပုဏိသတိ (တ၊ တ၊ သိနေဟ၊ သရီရ၊ လေဟေဟွာ၊ ဧိဝိတက္ခယ)

(ဃ)ဝဏ္ဏယိံသု (ဓမ္မသဘာ၊ သန္ဓိသိန္ဓ၊ ဘိက္ခု၊ ထေရ၊ ဂုဏ)

(c) ဂတောဘ (ဒေဝ၊ ဗောဓိသတ္တ၊ သမ္ဗတ္တပရိသ၊ ဓမ္မ၊ ဒေသေတွာ၊ ဒါနာဒီ၊ ပုညာ၊ ကတွာ၊ ယထာကမ္မ)

(စ) ပကိဋ္ဌဟိံသု (သစ္စပရိယောသာန၊ မဟာလွက၊ ဘိက္ခု၊ သောတာပတ္တိဖလ)

(ဇ) အဟောသိ (တ၊ ကာရဏ၊ ပစ္စက္ခ၊ ဒိဋ္ဌရက္ခဒေဝတာ၊ ပန၊ အမှ၊ ဒေ)

(ဈ) စရာပေသုံ (က၊ တော၊ ဂန္ဓာ၊ တ၊ ပစ္ဆာဗာဟာ၊ ဗဒ္ဓိ၊ ဝေဠုဘောရိ)

(ည)သမောဓာနေသိ (သတ္တု၊ ဣမ၊ ဓမ္မဒေသန၊ အာဟာရိတ္တာ၊ ဇာတက)

ဖြေ။ (က)မယံ့ဗုဒ္ဓသ သန္တိကေ ဓမ္မံ သောသာမ။

(ခ) ဥပါသကော ဗုဒ္ဓဂါရဝေန ရညော ဝန္ဒနံ နှ အကာသိ။

(ဂ)သောတသာ သိနေဟေန သရီရံ လေဟေတွာ ဧိဝိတက္ခယံ ပါပုဏိသတိ။

(ဃ)ဓမ္မသဘာယံ သန္ဓိသိန္ဓာ ဘိက္ခုယေရသ ဂုဏံဝဏ္ဏ

(c) ၉၀ံ ဟောခိသတ္တာ သမ္ဘတ္တာပရိသာယ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ ယထာကမ္မံဂတောဿ။

(စ) သမ္ဘပရိယောသာနေ မဟာလ္လကဘိက္ခူ သောတာပတ္တိ ဖလေ ပတိဋ္ဌဟိံသု။

(ဆ) သေသာပိ စတုရာသီတိသဟဿလ္လတ္ထိယော ရောဒိံသု။

(ဇ) တံ ကာရဏံ ပစ္စက္ခတောဿ ဒိဋ္ဌရက္ခဒေဝတာပန အဟမေဝ အဟောသိံ။

(ဈ) ဟေ ဝေဂေန ဂန္ဓာ တံပ္ဘာဗာဟံ ဗန္ဓိတွာ ဝေဠုဘောရိံ စရာပေသုံ။

(ည) ယတ္ထာ လ္လမ်ံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟာရိတွာ ဧာတကံ သမောဓာနေသိ။

ဘဝ အောင်ပန်း ဆင်မြန်းရယူနိုင်ပါစေ။

စာရေးသူ

၈-၉-၉၉

နမောတဿ ဘာဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
ဧကကနိပါတ + ဇာတကဋ္ဌကထာ

၂-အပါယိမ္မပဏ္ဏ

၁-သုရာပါနဇာတ် (၈၁)

အပါယိမ္မ အနစ္စိမ္မာတိက္ကဒ် (၄) ဝန္ဒိတ္တာ။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်။ အပါယိမ္မ အနိစ္စမ္မာ-တိက္ကဒ်၊ အပါယိမ္မ အနိစ္စမ္မာအစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဤသုရာပါနဇာတ်ကို။ကောသမ္မီ၊ ကောသမ္ဗီပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ယောသိတာ ရာမေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တော၊ စဉ်။ သာဂတတ္ထေရံ၊ သာဂတ မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။

ဟိ၊ ချဲ့.၍ဆိုဦး၊အုံ့။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝသံ၊ ဝါသို.။ ဝသိတ္တာ၊ နေတော်မူ၍။ (ဝသံ ဝသိတ္တာ၊ ဝါဆိုဇတော်မူပြီး၍။) စာရိကာဂမနေန၊ ဒေသစာရိကြွချီတော်မူသဖြင့်။ ဘဒ္ဒဝတိကံနာမ၊ ဘဒ္ဒဝတီအမည်ရှိသော။ နိဂမံ၊ နိဂုံးသို.။ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဂေါပါ-လကာစ၊ နွားကျောင်းသား၊တို.သည်လည်း၊ကောင်း။ ပသုပါ-လကာစ၊ ဆိတ်ကျောင်းသား၊တို.သည်လည်း၊ကောင်း။ ကဿကာစ၊ လယ်ထွန်ယောက်ျား၊တို.သည်လည်း၊ကောင်း။ ပထာဝိနောစ၊ ခရီး၊သွား၊တို.သည်လည်း၊ကောင်း။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၊ကုန်၍။

မာဘာန္တေ ဘာဝါ (၄) အဂမာသိယေဝ။

"ဘဂဝါ၊ ဘုန်း၊တော်ကြီး၊သော။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမ္မတိတ္ထံ၊ အမ္မတိတ္ထံ(သရက်ပင်ဆိပ်)သို.။ မာအဂမာသိ၊ ကြွတော်မမူပါလင့်။ အမ္မတိတ္ထ(သရက်ပင်ဆိပ်)၌။ ဧဋ္ဌိလသ အသမေ၊ ရသေ့သခ်ိမ်း၊ကျောင်း၌။ အမ္မတိတ္ထကောနာမ၊ အမ္မတိတ္ထမည်သော။ အာသီဝိသော၊ လျင်သောအဆိပ်ရှိသော။

ဘဝရုဝိတေသာ၊ ကြမ်းတမ်းသော အဆိပ်ရှိသော။ နာဂေါ၊နဂါး
ည်။ (ဝသ်တီ၊ နေ၏။) သော၊ ထိုနဂါးသည်။ ဘဂဝန်၏၊ မြတ်
စွာဘုရားကို။ ဝိဟေဌေယျ၊ လှုပ်ခိုးဆဲရာ၏။ ဤတို၊ ဤသို့။
ဝါရယိသု၊ ကားမြစ်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ တေသံ၊
ထိုနွားကျောင်းသားအစရှိသည်တို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။
အသုဏာနော်ဝိယ၊မကြားသကဲ့သို့။တေသု၊ ထိုနွားကျောင်းသား
အစရှိသောသူတို့သည်။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။
ဝါရမာနေသုပိ၊ တားမြစ်ကုန်သော် လည်း။ အဂမာသိယေဝ၊
ကြွသွားတော်မူသည်သာလျှင် တည်း။

တတြသုဒံ ဘာဝါ (ပ) အဂမာသိ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတြဘဒ္ဒဝတိကာယ၊
ထိုဘဒ္ဒဝတီအမည်ရှိသော နိုဂုံး၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော။
အညတရဿိံ၊ တစ်ခုသော။ ဝနဂ္ဂေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊
နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာ-
ကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ သာဂတ္ထေ
နာမ၊ သာဂတောအမည်ရှိသော။ ထေရော၊ ထေရ်သည်။
ပေါထုဇ္ဇနိကာယ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဣဒ္ဓိယာ၊
တန်ခိုးနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ (သော၊ ထိုသာဂတ
ထေရ်သည်။)တံအသမံ၊ ထိုအမှတိတ္ထရသော့ကျောင်းသို့။
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တဿနာဂရာဇဿ၊
ထိုနဂါးမင်း၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ တိဏသန္ထာရကံ၊
မြက်အခင်းကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်
ဖွဲ့ခွေသဖြင့်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ နာဂေါ၊ နဂါးမင်းသည်။ မက္ခံ၊
မထီလေးစား ပြုခြင်းကို။ အသဟ ဟာနော၊ သည်း မခံနိုင်သည်
ဖြစ်၍။ ဓူမာယိ၊ အခိုးကိုတုတ်လွတ် လေပြီ။ ထေရောပိ၊
မထေရ်သည်လည်း။ ပဓူလိ၊ အလျှံကို လွှတ်ပြီ။ နာဂဿ၊
နဂါးမင်း၏။ တေဇော၊ ဟန်ခိုးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။
နဟာဒတိ၊ မနှိပ်စက်နိုင်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ တေဇော၊

တ်နန်ခိုးသည်။ နာဂ်၊ နဂါးမင်းကို။ ဗာဝေတိ၊ နှိပ်စက်၏။ ဒေဝ်၊ ဤသို့.လျှင်။ သော၊ ထိုသာဂတ မထေရ်သည်။ ခဏေန၊ တစ်ခဏခြင်းဖြင့်။ တံနာဂရာဇ်၊ ထိုနဂါးမင်းကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ သရဏေသုစ၊ သရဏာဂုံ တို.၌လည်းကောင်း။ သီလေသုစ၊ သီလတို.၌လည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို.။ အဂမာ သိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ (၀) ပဋိယာဒေသာ မာတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဘဒ္ဒဝတိကာယံ၊ ဘဒ္ဒဝတီနိုဂုံး၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ.လျော်တော်မူသည့်အလျှောက်။ ဝိဟာရိတွာ၊ နေတော်မူပြီး၍။ ကောသမ္မီ၊ ကောသမ္မီပြည်သို.။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူပြီ။ သာဂတတ္ထေရေန၊ သာဂတမထေရ်သည်။ နာဂဿ၊ နဂါးကို။ ဒမိတဘာဝေါ၊ ဆုံးမသောအဖြစ်သည်။ သကလဇနပဒံ၊ အလုံးစုံသော ဇနပုဒ်ကို။ ပတ္တာရိ၊ ပျံ့.နှံ့ပြီ။ ကောသမ္မိ. နာဂရဝါသိနော၊ ကောသမ္မီပြည်၌နေကုန်သော သူတို.သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ သာဂတတ္ထေရဿ၊ သာဂတမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို.။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဋ္ဌိတာ၊ နေကုန်လျက်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို.။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို.အား။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲ၏။ ဘံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုတော်မူကုန်လော့။ တဒေဝ၊ ထိုရခဲသော ဝတ္ထုကိုသာလျှင်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို. သည်။ ပဋိယာဒေဿမ၊ စီရင်ပါကုန်အံ့။" ဣတိ ဒေဝ၊ ဤသို.။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ထေရော တုဏ္ဏီ (၀) ဝိလပမာနောနိပဇ္ဇိ။

ထေရော၊ သာဂတမထေရ်သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာပန၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို.သည် ကား။ "အာဝုသော၊ ဒါယကာတို.။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတာနံ နာမ၊ ရဟန်းတို.အား

သည်။ ကာပေါတိကာ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူသော။ သုရာ၊ ဟုကို။ ဒုလ္လဘာစေဝ၊ ရလည်းရခဲ၏။ မနာပါစ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ တုမှေ၊ သင်ဒါယကာတို့. သည်။ ထေရသ၊ အရှင် သာဂတမထေရ်အား။ သစေပသန္နာ၊ အကယ်၍ကြည်ညိုကုန်အုံ့။(ဧဝံ၊ ဤသို့. ကြည်ညိုကုန်သည် ရှိသော်။) ကာပေါ-တိကံ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူသော။ သုရံ၊ သုရာကို။ ပဋိယာဒေထ၊ စီရင်ကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့.။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုကောသမ္မီမြို့သူ မြို့သား‌တို့.သည်။ "သာဓုတိ"၊ ကျွန်ုပ်ပြီဟု။ သမ္ဗဒ္ဓိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံ‌ကုန်၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ သွာတနာယ၊ နှုတ်ဖြန်အလို.ငှာ။ နိမန္တေတွာ၊ ဆွမ်းပင့်ဖိတ်၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့.။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ၏ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ထေရသ၊ မထေရ်အား။ ဒဿာမာတိ၊ လှူကုန်အုံ့ဟု။ ကာပေါတိကံ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူသော။ ပသန္နံ၊ ကြည်လွှာသော။ သုရံ၊ သုရာကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်ပြီး၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ယရေ ယရေ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း။ ပသန္နံ၊ ကြည်လွှာသော။ သုရံ၊ သုရာကို။ အဒံသု၊ ပေးလှူကြကုန်ပြီ။ ထေရော၊ သာဂတမထေရ်သည်။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ သုရာမဒမတ္တော၊ သုရာရစ်ခြင်းဖြင့် ရစ်သည် ဖြစ်၍။ နဂရတော၊ မြို့မှ။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ ဒ္ဝါရန္တရေ၊ တံခါးကြားဌ။ ပတိတွာ၊ လဲကျ၍။ ဝိလပမာနော၊ ရောင်ယမ်းလျက်။ နိပန္နော၊ အိပ်ပြီ။

သတ္ထာ ကတဘတ္တကိစ္စော (ပ) အတ္ထိတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍။ နာဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်။ တေနာကာရေန၊ ထိုထိုဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နိပန္နံ၊ အိပ်နေသော။ ထေရံ၊ သာဂတ မထေရ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့.။ သာဂတံ၊ သာဂတကို။ ဂဏှထ၊" ခေါ်ခဲ့ကုန်လော့။ ဣတိ၊

ဤသို့။ ဂါဟာပေတွေ၊ ခေါ်စေ၍။ အာရာမ်၊ ကျောင်းတော်
သို့။ အဂမာသိ၊ မူပြီ။ ဘိက္ခု။ သည်။ ထေရသ၊ သာဂတ
မထေရ်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ တယာဂတသ၊ ၏။
ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ၊ သာဂတ
မထေရ်ကို။ နိပဇ္ဇာပေသုံ၊ အိပ်စေကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုသာဂတ
မထေရ်သည်။ ပရိဝတ္တိတွာ၊ တဖန်လည်၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။
တထာဂတာဘိမုခေ၊ မြတ်စွာ ဘုရားဘက်သို့ ရှေ့ရှုသည်တို့
ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခု။
တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သာဂတသ
သာဂတမထေရ်၏။ မယိ၊ ငါဘုရား ၌။ ယံ ဂါရဝံ၊ အကြင်
ရိုသေခြင်းသည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုရိုသေခြင်းသည်။
ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ အတ္ထိကိန္နု ခေါ၊ ရှိလေသလော။" ဣတိ၊
ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူပြီ။

နတ္ထိ ဘန္တေ (ပ) ဂန္ဓကုဋိ ပါဝ်သိ။

ဘန္တေ' အရှင်ဘုရား။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အမ္မတိဋ္ဌ-
ကံ၊ အမ္မတိတ္ထမည်သော။ နာဂရာဇာနံ၊ နဂါးမင်းကို။ ဧကာ
အဘယ်သူသည်။ ဒမေသိ၊ ဆုံးမခဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(ပုစ္ဆိ၊ တစ်ဖန်မေးတော်မူပြီ။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဂ-
တော၊ သာဂတမထေရ်သည်။ (ဒမေတိ၊ ဆုံးမ၏။) (ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သာဂတော၊ သာဂတသည်။ ဥဒကဇ
ဒ္ဓုဘကမ္မိ၊ ရေမြွေမျှကိုလည်း။ ဒမေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ။
သက္ကုဏေယ္ယကိံပန၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊
မေးတော်မူပြီ။) "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတံ၊ ဤရေမြွေကိုမျှ
ဆုံးမခြင်းကို စွမ်းနိုင်ခြင်းသည်ပင်။ နော ဟိနော ဧဝ၊ မဖြစ်နိုင်
သည်သာတည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစုံ၊ ပြီ။) "ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ယံ၊ အကြင်သုရာကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ဧဝံဝိသညီ၊

ဤသို့သည်ကင်းလွတ်ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသောသုရာကို။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်း ၄ာ။ ယုတ္တံ အပိနုခေါ၊ သင့်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ပြီ)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယုတ္တံ၊ မသင့်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစုံ၊ ပြီ။) အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ထေရံ၊ သာဂတ မထေရ်ကို။ ဂရေဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ "သုရာမေရယပါနေ၊ သုရာ မေရယကို သောက်ခြင်းငြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာ ပုဒ်ကို။ ပညပေတွာ၊ ပညတ် တော်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋီသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။

ဓမ္မသဘာယံ၊ (၂) အတီတံ အာဟရိ။

ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ယံ သုရာပနံ၊ အကြင်သုရာသောက်ခြင်းသည်။ ပညသမ္မန္နံ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိမန္တံ၊ တန်ခိုးရှိသော။ သာဂတံ၊ သာဂတမထေရ်ကို။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏမတ္တမ္ပိ၊ ကျေးဇူး ဝေတ်မျှကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ တတ်ထာ၊ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်။ အကာသိနာမ၊ ပြုလုပ်တုံဘိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်။ ဧတံ၊ ထိုသုရာသောက်ခြင်းသည်။ မဟာဒေါသံ၊ အပြစ်ကြီး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုရာပါနဿ၊ သုရာသောက် ခြင်း၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ကထယိသု၊ ပြောဆိုကုန်ကြပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွလာတော် မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန် သည်။ အတ္ထနု၊ နည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူသည် ရှိသော်။ "ဣမာယနာမ၊ ဤမည်သောစကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်

ားလျှောက်သ'ည် ရှိသော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေ၀၊ ဤယခုအခါ၌သာလျှင်။ သုရံ၊ သုရာကို။ ပိ၀ိတွာ၊ သောက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းဟို့ သည်။ ၀ိသည်နော၊ သညာကင်းသော သူတို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အဟေးဒုံ ယေ၀၊ ဖြစ်ဖူးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ၀ေဒွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော် မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (၀) အာဂစ္ဆထာတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊သည်။ ယခု၊ ကို။ ကာရေန္တော၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ကာသီတိုင်း၌။ ဥဒိစ္စဗြဟ္မဏကုလေ၊ ဥဒိစ္စ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည် ရှိသော်။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ကပ်ရောက်၍။ အဘိညာစ၊ အဘိညာဉ် တို့ကို လည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယောစ၊ သမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဈာနကီဠံ၊ ဈာန်ကစား ခြင်းကို။ ကီဠန္တော၊ ကစားလျက်။ ဟိမ၀န္တေ၊ ဟိမ၀န္တာ အရပ်၌။ ပဗ္ဗဟိ အန္တေ၀ါသိ ကသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော တပည့်ရသေ့အပေါင်းတို့နှင့်။ ပရိ၀ုတော၊ ခြံရံလျက်။ ၀သတိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ဘုရားလောင်းရသေ့ကို။ ၀ဿာနံသမယေ၊ မိုးကာလသည်။ သမ္ပတ္တေ၊'ရောက်သည် ရှိသော်။ အန္တေ၀ါသိကာ၊ တပည့်တို့ သည်။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ (မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။) မနုဿပထံ၊ လူ့ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားကုန်၍။ လောဏမ္ဗိလံ၊ ချဉ်ဆားကို။ သေ၀ိတွာ၊ မီ၀ဲ၍။ အာဂစ္ဆာမ၊ ပြန်လာကြကုန်အံ့"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ "အာ၀ုသော၊ ၄ါရှင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဓေ၀၊ ဤဟိမ၀န္တာ အရပ်၌သာ လျှင်။ ၀သိဿာမိ၊ နေခဲ့အံ့။ တုမှေပန၊ သင်တို့သည်ကား။ ဂန္တွာ၊ သွားကုန်၍။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ သန္တပ္ပေတွာ၊ ရောင့်ရဲစေ

ကုန်၍၊ ဝဿံ၊ မိုးလကို။ ဝိတိနာမေတ္တာ၊ လွန်စေကုန်၍။ အာဂစ္ဆထ၊ ပြန်လာခဲ့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ပြောဆို ပြီ။)

တေသာရူတိ (၄) ဥယျာနေ ဝဿန္တိ။

ကေ၊ ထိုတပည့်ငါးရာတို့သည်။ သာရူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဗာရာဏသိံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ ရာဇုယျာနေ၊ မင်း၏ဥယျာဉ်၌။ ဝသိတ္တာ၊ နေကုန်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နောက်တစ်နေ့၌။ ဗဟိဒ္ဓါရဂါမေယေဝ၊ မြို့တံခါး၏ပြင်ပ ဖြစ်သောရွာ၌သာ လျှင်။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငာ။ စရိတ္တာ၊ လှည့်လည်၍။ သုဟိတာ၊ ဆွမ်းဖြင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နောက်တစ်နေ့၌ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကြကုန်ပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သမ္မိယာမာနာ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒံသု၊ ပေးလှူကြကုန်ပြီ။ ကတိပါဟစ္စယေနစ၊ နှစ်ရက် သုံးရက် လွန် သဖြင့်လည်း။ ရညော ပိ၊ မင်းအားလည်း။ "ဒေဝ၊ အရှင် မင်းကြီး။ ဟိမဝန္တတော၊ ဟိမဝန္တာမှ။ ယောရတပါ၊ ပြင်းထန် သောအကျင့်ရှိကုန်သော။ ပရမဒိတိန္ဒြိယာ၊ မြတ်သော အောင်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော။ ပဋ္ဌသတာဝ ဣသယော၊ ငါးရာကုန်သော ရသေ့တို့ သည်။ အာဂန္တာ၊ လာကြကုန်၍။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်တော်၌။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်သတင်း တို့ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုးလျက်။ ကတပဋိသန္ထရော၊ ပြုအပ်သော နှုတ် မေးခွန်းဆက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝဿာနံ၊ မိုးလတို့တွင်။ စတုမာသံ၊ လေးလတို့ ပတ်လုံး။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဥယျာဉ်၌ သာလျှင်။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေခြင်းငှာ။ ပဋ္ဌိညံ၊ ဝန်ခံမှုကတိကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ နိမန္တေသိ၊ ပင့်ဖိတ်ပြီ။ တေ၊ ထိုရသေ့တို့ သည်။ တတော၊

ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ရာဇဂေဟယေ၀၊ မင်းအိမ်ခ္ခ်ိသာ လျှင်။ ဘုဥ္စိတွာ၊ ဆွမ်းစား၍။ ဥယျာနေ၊ ခ္ခ်။ ၀သန္တီ၊ ကုန်၏။

အထေကဒိ၀သံ (၄) ပရိဒေ၀ိတွာ။

အထ၊ ထိုအခါခ္ခ်။ ဧကဒိ၀သံ၊ တစ်နေ့သခ္ခ်။ နဂရေ၊ မြို့ခ္ခ်။ သုရာနက္ခတ္တံနာမ၊ သုရာသောက်သော ပွဲသဘင် မည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ "ပဇ္ဇဒိတာ နံ၊ ရဟန်းကို့အား။ သုရာ၊ သုရာကို။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ဥတ္တမသုရံ၊ အကောင်းစား သေရည်ကို။ ဒါပေသိ၊ လှူစေပြီ။ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်။ သုရံ၊ သေရည်ကို။ ပိ၀ိတွာ၊ သောက်ကုန်ပြီး၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဒာ၊ သွားကုန်၍။ သုရာမဒမတ္တာ၊ သုရာ ယစ်ခြင်းဖြင့် ယစ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောရသေ့တို့သည်။ ဥဒ္ဒာယ၊ ထ၍။ နစ္စိံသု၊ ကကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဂါယိံသု၊ သီချင်းဆိုကုန်ပြီ။ နိစ္စိတွာ၊ ကကုန်၍။ ဂါယိတွာ၊ သီဆိုကုန်၍။ ခါရိကာဒီနိ၊ ခဲဖွယ်အစရှိ သည်တို့ကို။ အ၀တ္ထရိတွာ၊ ဖိကုန်၍။ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်ကုန်၍ သုရာမဒေ၊ သုရာယစ်ခြင်းသည်။ ဆိန္နေ၊ ပြေသည်ရှိသော။ ပဗုဒ္ဓေတွာ၊ နိုးလတ်ကုန်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တံ၀ိပ္ပကာရံ၊ ထိုးဖောက်ပြန်သောအခြင်းအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ အမေဟိ၊ ၎င်းတို့သည်။ ပဇ္ဇဒိတသာရပ္ပံ၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ဖတ်သည်ကို။ နကတံ၊ မပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရောဒိတွာ၊ ငိုကုန်၍။ ပရိဒေ၀ိတွာ၊ မြည်တမ်းကုန်၍။

မယံ အာစရိယေန (၄) အာဟံသု။

"မယံ၊ ၎င်းတို့သည်။ အာစရိယေန၊ ဆရာနှင့်။ ဝိနာဘူ တတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧ၀ရူပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရိမှ၊ ပြုမိကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ တခ်ဏညေ၀၊ ထိုခဏခ္ခ်သာလျှင်။ ဥယျာနံ၊ မင်း၏ဥယျာဉ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဟိမ၀န္တံ၊ ဟိမ၀န္တာသို့။

ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ ပဋ္ဌိသာမိတပရိကၠာရာ၊ သိုမှီးအပ်ပြီးသော ပရိက္ခရာ ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာစရိယ်၊ ကို။ ဝန္ဒတွာ၊ ၍။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေကုန်၍။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ "တာတာ၊ အမောင်တို့။ မနုဿပထေ၊ လူ့ပြည် ၌။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းဖြင့်။ အကိလမမာနာ၊ မပင်ပန်းကုန်သည် ဖြစ်၍။ သုခံ၊ စွာ။ ဝသိတ္ထကိုံနုခေါ၊ နေခဲ့ရပါကုန်၏လော။ သမဂ္ဂဝါသဠ၊ ညီညွတ်သူတို့၏ နေခြင်းကိုလည်း။ ဝသိတ္ထကိုံနုခေါပန၊ နေရပါကုန်၏လော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ သုခံ၊ စွာ၊ ဝသိမှ၊ နေခဲ့ရပါကုန်၏။ အပိစ၊ ထိုသို့ပင် ချမ်းသာစွာ နေခဲ့ရပါသော်လည်း။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အပါတဗ္ဗယုတ္တာကံ၊ မသောက်အပ်သောသုရာကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်မိခြင်းကြောင့်။ ဝိသညီဘူတာ၊ သညာ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ သတိ၊ သတိကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတုံ၊ ရှေ့ရှုတည်စိမ့်သောငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိစ္စမှာစေဝ၊ ကလည်း ကခဲ့ကုန်ပြီ။ ဂါယိမှစ၊ သီဆိုလည်း သီဆိုခဲ့ကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေန္တာ၊ ကြားလျှောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ ကုန်၍။ အာဟံသု၊ လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။

၈၁ အပါယိမှ အနစ္စိမှ၊ အဂါယိမှ ရုဒိမှ စ။
ဝိသညီကရဏီ ပိတွာ၊ ဒိဋ္ဌ နာဟုမှ ဝါနရာ။

(အာစရိယ၊ ဆရာ။) အပါယိမှစ၊ သောက်လည်း သောက်ကုန်ပြီ။ အနစ္စိမှစ၊ ကလည်းကကုန်ပြီ။ အဂါယိမှစ သီဆိုလည်းသီဆိုကုန်ပြီ။ ရုဒိမှစ၊ ငိုလည်းငိုကုန်ပြီ။ ဝိသညီကရဏီ၊ သတိမေ့ခြင်းကိုပြုတတ်သောသေရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်ခြင်းကြောင့်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်မြင်အပ်ကုန်သော။ ဝါနရာ၊ မျောက်တို့သည်။ နအဟုမှ၊ မဖြစ်ကုန်သည် သာတည်း။

ဗောဓိသတ္တာ (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ "ဂရုသံဝါသရုဟိတာနံ၊ ဆရာနှင့်အတူတကွနေခြင်းမှကင်းကုန်သော သူတို့အား။ ဒေဝရုပ်နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အဖြစ်မျိုးမည်သည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ တေတာပသော၊ ထိုရဟေတို့ကို။ ဂရဟိတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ "ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဒေဝရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော မကောင်းမှုကို။ မာကရိတ္ထ၊ မပြုကြကုန်လင့်။" ဣတိ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုရဟေတို့အား။ သြဝါဒံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ အပရိဟီနဇ္ဈာနော၊ မယုတ်သောဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မ လောကပရာယဏော၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့လားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ အမှာစကားပြောကြားပေးအံ့။ ဣဒေါ၊ ဤဇာတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ "အနုသန္ဓိ၊ ကို။ ယဒေတ္ထ၊ ၍။" ဣတိ၊ သို့။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤစကားမျှ ကိုလည်း။ နဝကွာမ၊ မဆိုကုန်အံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဣသိဂဏော၊ ရသေ့အပေါင်းသည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ငါဘုရား ပရိတ်သတ်တို့တည်း။ ဂဏသတ္ထာပန၊ ရသေ့အပေါင်းတို့၏ ဆရာသည်ကား။ အဟမေ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ပဋ္ဌမာ သုရာပါနဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-မိတ္တဝိန္ဒကဇာတ် (၈၂)

အတိက္ကမ္မရမဏာကန္တိဣဒံ (ပ) ဣမံဂါထံ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အတိက္ကမ္မရမဏာကန္တိဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ဒုဗ္ဘစဘိက္ခု၊ အပြောအဆိုခက်သောရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣမသ္မိ ဇာတကသ္မိ၊

ဤမိတ္တာဝိနှကဇာတ်၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ကဿပသမ္မာ-
သမ္ဗုဒ္ဓ သကာလိက်၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်
အခါ၌ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမိတ္တာဝိနှကဇာတ်သည်။ ဒသကနိပါတေ၊
၌။ မဟာမိတ္တာဝိနှကဇာတကေ၊ ၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိသ-
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ ဗောဓိသတ္တော၊
ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၈၂။ အတိဏ္ဏမ္မ ရမဏက်၊ သဒါမတ္တဉ္စ ဒုဘဏ်။
သွာသိ ပါသာဏမာသိနော၊ ယသ္မာ ဇီဝံန မောက္ခသိ
(မိတ္တာဝိနှက၊ မိတ္တာဝိနှက။ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။)

ရမဏက်စ၊ ဖန်ပြသာဒ်ကိုလည်းကောင်း။ သဒါမတ္တဉ္စ၊ ငွေပြ
သာဒ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒုဘဏ်စ၊ ပတ္တာမြားပြသာဒ်ကိုလည်း
ကောင်း။ အတိဏ္ဏမ္မ၊ လွန်ခဲ့၍။ ပါသာဏမာသိနော၊ သင်ဓုန်း
စက်သို့ ရောက်၍တည်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြောင်
ကြောင့်။ (ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ တော၊ သင်၏။ ပါပံ၊
မကောင်းမှုသည်။ နခီယျတိ၊ မကုန်သေး။ တာဝ၊ ထိုမကောင်း
မှုမကုန်သေးသမျှ) ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်လျက်။ (ခုရစက္ကာ၊
သင်ဓုန်းစက်မှ) နမောက္ခသိ၊ မလွတ်ရလတ္တံ့။

ဣမံ ဂါထံ ဝတ္တွာ (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။
ဝတ္တွာ၊ ဆိုရ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံယေဝ၊ နေရာအ
ရပ်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွားပြီ။ မိတ္တာဝိနှကောပိ၊ မိတ္တာဝိနှ
ကသည်လည်း။ ခုရစက္ကံ၊ သင်ဓုန်းစက်ကို။ ဥက္ခိပတ္တွာ၊ ထမ်း
ရွက်၍။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနုဘဝမာနော၊
ခံစားလျက်။ ပါပကမ္မေ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ ပရိက္ခီဏေ၊
ကုန်သည်ရှိသော်။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတော၊
သွားပြီ။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။

အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ (ဣဒါနိ၊ ၌။) "ဒုဗ္ဗစာဘိက္ခု၊ အပြောအဆိုခက်သောရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မိတ္တာဝိန္ဒုကော၊ မိတ္တာဝိန္ဒုကသည်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဒေဝရာဇာပန၊ နတ်မင်းသည်ကား။ အဟာမေဝ၊ သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

မိတ္တာဝိန္ဒုကဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ကာဠကဏ္ဏိဇာတ် (၈၃)

မိတ္တော ဟဝေ (၆) ကရောတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ မိတ္တော ဟဝေ သတ္တပဒေန ဟောဟိ-တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိ၏။ ဧကမိတ္တံ၊ တစ်ယောက်သောအဆွေခင်ပွန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းသည်။ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ သဟပံသုကီဠိကော၊ မြေမှုန့်ကစားဖက်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။) ဧကာ စရိယသေ၊ တစ်ဦးတည်းသောဆရာ၏။ သန္ဓိကေ ဝေ၊ အထံ၌သာလျှင်။ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပေါ၊ သင်အပ်သောအတတ်ရှိသည်။ (အဟောသိ၊ ပြီ။)နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ကာဠကဏ္ဏိနာမ ကိရ၊ ကာဠကဏ္ဏိမည်သတတ်။

သော၊ ထိုကာဠကဏ္ဏိသည်။ကာလေဂစ္ဆန္တော၊ အချိန်ကာလကြာ ကြောင်းလတ်သော်။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဒီဝိတုံ၊ အသက်မွေးအံ့သောငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌိဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ တံ၊ ထိုကာဠကဏ္ဏိကို။ သမဿသာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်သက်သာစွာ ရမေစ၍။ ပရိဇ္ဇယံ၊ ရိက္ခာကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုဋုမ္ဗံ၊ ဥစ္စာကို။ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ စောင့်စေပြီ။ သော၊ ထိုကာဠကဏ္ဏိသည်။ သေဋ္ဌိနော၊ အနာထပိဏ်

အား။ ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

တံ သေဋ္ဌိသ (၀) ကိတေ ဣမိနာ။

သေဋ္ဌိသ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတကာလေ၊ လာသောကာလ၌။ တံ၊ ထိုကာဠကဏ္ဏီကို။ "ကာဠကဏ္ဏီ၊ ကာဠကဏ္ဏီ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော့။ ကာဠကဏ္ဏီ၊ ကာဠကဏ္ဏီ။ နိသီဒ၊ ထိုင်လော့။ ကာဠကဏ္ဏီ၊ ကာဠကဏ္ဏီ။ ဘုဉ္ဇ၊ စားလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုဦးအုံ့။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ သေဋ္ဌိနော၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ သေဋ္ဌိ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍။ "မဟာသေဋ္ဌိ၊ ကြီး။ ဧတံ၊ ဤသူယုတ်ကို။ တာဝ၊ သင်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ မာကရိ၊ မနေစေလင့်။ ကာဠကဏ္ဏီ၊ ကာဠကဏ္ဏီ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော့။ ကာဠကဏ္ဏီ၊ ကာဠကဏ္ဏီ။ နိသီဒ၊ ထိုင်လော့။ ကာဠကဏ္ဏီ၊ ကာဠကဏ္ဏီ။ ဘုဉ္ဇ၊ စားလော့။ ဣတိ ဣမိနာ သဒ္ဒေန၊ ဤသို့သောအသံကြောင့်။ ယက္ခောပိ၊ ဘီလူးပင် သော်လည်း။ ပလာယေယျ၊ ပြေးရာ၏။ စ၊ ဆက်ဦးအုံ့။ ဧသ-ဧသော။ ဤကာဠကဏ္ဏီသည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သမာနော၊ တူသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲ၏။ ဒုရူပေတော၊ မကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တေ၊ သင့်အား။ ဣမိနာ၊ ဤကာဠကဏ္ဏီဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း။" ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။

အနာထပိဏ္ဍိကော (၀) ကတ္တာ အဂမာသိ။

အနာထပိဏ္ဍိကော၊ သည်။ "နာမံနာမ၊ အမည် မည်သည်ကား။ ဝေါဟာရမတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်ရုံမျှသာတည်း။ တံ၊ ထိုအမည်ကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပမာဏံ ပမာဏေန၊ နှိုင်းယှဉ်တိုင်းတာဖွယ်ရာ တစ်ခုအနေပြင့်။ နုကရောန္တိ၊ အသိအမှတ်မပြုကြကုန်။ သုတမဂ်လိကေနနာမ၊ သုတမဂ်လာကို

အလိုရှိသောသူမည်သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိ၊ မ ၊ယင်။ မယာ၊ ငါသည်။ နာမမတ္တံ၊ အမည်မျှကို။ နိ သောယ၊ အမှီပြု၍။ သဟပံသုကီဠိကံ၊ မြေမှုန့်ကစားဖက်ဖြစ်သော။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ပရိစ္စဇိတုံ၊ စွန့်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့၏။ ဝဏ္ဏံ၊ စကားကို။ အနာဒါယ၊ နားမထောင်မူ၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘောဂဂါမံ၊ မိမိစားသောရွာသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုကာဠ ကဏ္ဏီကို။ ဂေဟရက္ခကံ၊ အိမ်စောင့်အဖြစ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။

စောရာ (၀) ဆဋ္ဌေတွာ ပလာယိံသု။

စောရော၊ ခိုးသူကုန်သည်။ "ဘော၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ဘောဂဂါမံ၊ မိမိစားသောရွာကို။ ဂဟေတ္တာ၊ သွားသတတ်။ အသ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ဝိလုမ္ပိသာမ၊ လုယက်ကုန်အံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ နာနာဝုဓဟတ္ထာ၊ အထူးထူးသောလက်နက်စွဲကိုင်ကျက်။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ အာဂန္တာ၊ လာကုန်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ပရိဝါရေသုံ၊ ဝိုင်း ရံကြကုန်ပြီ။ ဣတရောပိ၊ ကာဠကဏ္ဏီသည် လည်း။ စောရာနညေ၀၊ ခိုးသူတို့၏သာလျှင်။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ အာသင်္ကာမာနော၊ ယုံမှားသံသယရှိသည်ဖြစ်၍။ အနိဋ္ဌါယ၊ မအိပ်ဘဲသာလျှင်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ သော၊ ကိုကာဠကဏ္ဏီသည်။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ အာဂတဘာ၀ံ၊ လာသည်အဖြစ်ကို။ ဉတ္တာ၊ အတိအကျသိ၍။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဟော်ဧတုံ၊ နိုးစိမ့်သောငှာ။ "တွံ၊ သင်သည်။ သံခံ၊ ခရသင်းကို။ ဓမ၊ မှုတ်လော့။ တွံ၊ သင်သည်။ မုဒိင်ံ၊ မရိုးစည်ကို။ ဝါဒေဟိ၊ တီးလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာ သဒ္ဒေ၊ ကြီးစွာသောသဘင်ကို။ ကရောန္တော၀ိယ၊ ပြုသကဲ့သို့။ သကလနိဂေ၀သနံ၊ အလုံးစုံသောအိမ်ကို။ ဧကသဒ္ဒံ၊ တစ်စပ်

တည်းသော အသံကို။ ကာရေသီ၊ ပြုစေပြီ။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ "ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဒုဿုတံ၊ မကောင်း သဖြင့် ကြားအပ်ပြီ။ မဟာသေဋ္ဌီ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဣဒေဝ၊ ဤအိမ်၌ သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါသာဏ မုဂ္ဂရာဒီနိ၊ ကျောက်, ဆောက် ပုတ်အစရှိသည်တို့ကို။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဆဒ္ဒေတွာ။ စွန့်ပစ်၍။ ပလာယိံ သု၊ ပြေးကုန်ပြီ။

ပုနဒိဝသေ မနုဿာ (ပ) အာရောစယိံသု။

ပုနဒိဝသေ၊ နောက်တစ်နေ့၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဆဒ္ဒိတေ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော။ ပါသာဏမုဂ္ဂရာဒယော၊ ကျောက်, ဆောက်ပုတ်အစ ရှိသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သံဝေဂပတ္တာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ "အဓ္ဓ၊ ယနေ့။ ဒေဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော၊ သတိပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ယရဝိဓယကော၊ အိမ်မှုကိစ္စကို စီရင်တတ်သော သူသည်။ သစေနာဘဝိဿ၊ အကယ်၍မရှိခြားအုံ့။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ယယာရစိယာ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ သဗ္ဗံဂေဟံ၊ အလုံးစုံသောအိမ်ကို။ ဝိလုတ္တံ၊ လုယက်အပ် သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣမံဒဏ္ဍမိတ္တံ၊ ဤမြမြသောအဆွေ ခင်ပွန်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေးကြီး၏။ ဝုမှိ၊ အစီးအပွားသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုကာဠကဏ္ဏီကို။ ပသံသိတ္တာ၊ ချီးမွမ်း၍။ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေးကြီးအား။ ဘောဂဂါမတော၊ မိမိစားသောရွာမှ။ အာဂတောကာလေ၊ ပြန်လာသောကာလ၌။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ သော။ တံပဝတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစယိံသု၊ ပြောကြား ကြကုန်ပြီ။

အထသင္ခ်ိန္ (၀) အတီတ္ အာဟရိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သင္ခ်ိ၊ သူ၌ေးကြီးသည်။ ေန၊ ထိုအေဆြခင်ပွန်းတို့ကို။ "တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဒေဝရှုပ်၊ ဤသို့. သဘောရှိသော။ မမ၊ ငါ၏။ ဂေဟရက္ခံ၊ အိမ်စောင့် ဖြစ်သော။ မိတ္တံ၊ အေဆြခင်ပွန်းကို။ နိက္ကမာပေထ၊ နှင်ထုတ်စေကြကုန်၏။ တုမှာက၊ သင်တို့၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ အယံ၊ ဤသူ့.ကို။ နိက္ကမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်။ သစေအ သ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့.။ မေ၊ ငါ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ကုဋ္ဌမ္ပိ၊ ဥစ္စာသည်။ နာဘဝိဿ၊ ကျန်ရစ်တော့.မည်မဟုတ်လတ္တံ့.။ နာမံနာမ၊ အမည်မည်သည်ကား။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဟိတစိတ္တမေဝ၊ အစီးအမှားကို အလိုရှိသော စိတ်သည်သာ လျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့.။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ တဿ၊ ထိုကာဠ ကဏ္ဏီအား။ ဥတ္တရိတရံ၊ အတိုင်း အထက်အလွန်။ ပရိဗ္ဗယံ၊ ရိက္ခာကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဒါနိဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ ဣဒံ ကထပါဘတံ၊ ဤစကား လက်ဆောင် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့.။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား ၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော် သို့.။ ဂန္တာ၊ ,သွား၍။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ အစမှစ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံပဝတ္တိं၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဒါ-နေဝ၊ ယခု၌သာလျှင်။ ကာဠကဏ္ဏိမိတ္တော၊ **အေဆြခင်ပွန်းဖြစ်သော ကာဠကဏ္ဏီ** သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ **မိတ္တသ၊ အေဆြ ခင်ပွန်း**၏။ ယရေ၊ အိမ်၌။ ကုဋ္ဌမ္ပိ၊ ဥစ္စာကို။ **နိ ခေါ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်သည် မဟုတ်သေး**။ ပုဗ္ဗေပိ၊ **ရှေးအခါ၌လည်း**။ ရက္ခိယေဝ၊ **စောင့်ရှောက်ဖူးသည်သာ** လျှင် **တည်း**။" ဣတိ၊ ဤသို့.။ ဝတ္တွာ၊ မိန့်.တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုအနာထပိဏ် သူကြွေးသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတီတံ၊ အတိတ်ကို။**အာဟရိ**၊ ဆောင်တော်

မှုပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ (၄) ၊ါထမာဟ။

အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မဟာယသော၊ များသောစည်းစိမ်အခြံအရံရှိသော။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တသ၊ ထိုဘုရားလောင်းဇာ၏။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ကာဠကဏ္ဏိနာမ၊ ကာဠကဏ္ဏီ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထု သဒိသမေव၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဘောဂဂါမတော၊ မိမိစားသောရွာမှ။ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ "မယာ၊ ငါသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ နိက္ခမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်။ သစေအသ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအုံ။ (ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်)အဓု၊ ယနေ့။ မေ၊ ငါ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ကုဋုမ္ဗံ၊ ဥစ္စာသည်။ နာဘဝိဿ၊ မဖြစ်ရာ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ "ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၈၃။ မိတ္တော ဟဝေ သတ္တပဒေန ဟောတိ၊
သဟာယော ပန ဒွါဒသကေန ဟောတိ။
မာသမုမာသေန စ ဥတုံ ဟောတိ၊
တတုတ္တရိံ အတ္တသမောပိ ဟောတိ။
သောဟံ ကထံ အတ္တသုခဿ ဟေတု၊
စိရသန္ထုတံ ကာဠကဏ္ဏိံ ဇဟေယျ။

(ဘော၊ အိုအချင်းတို့။) သတ္တပဒေန၊ အတူတဝေ့ ခုနှစ်ဖဝါးလှမ်း၍ သွားဖူးသဖြင့်။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။

ဟင်ပ၊ စင်စစ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ကိုမှတစ်ပါး။ ဒွါဒသ-
ကေန၊ ဆယ်ရက်တစ်ဆယ့်နှစ်ရက်မျှ အတူနေဖူးသဖြင့်။
သဟာယော၊ အပေါင်းအဝေါသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။
မာသမှမာသေနစ၊ တစ်လ တစ်လခွဲ အတူတကွပေါင်းဖက်
နေဖူးသဖြင့်လည်း။ ဥတိ၊ ဆွေးမျိုးနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တတုတ္တာရိ၊ ထိုထက်အလွန်ပေါင်းဖက်နေဖူးမူကား။
အတ္တာသမောပိ၊ မိမိကိုယ်နှင့်တူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ အဟ္တသုခသ၊ မိမိချမ်းသာခြင်း၏။
ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ စိရသ္ဒုတ်၊ ရှည်မြင့်စွာ ပေါင်းဖက်
ဖူးသော။ ကာဠကဏ္ဏိ၊ ကာဠကဏ္ဏီ အမည် ရှိသော
သွေးသောက်ကို။ ကထံဇဟေယျံ၊ အဘယ်သို့စွန့်နိုင်အံ့နည်း။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ ကို။
အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်ကော်မူ၍။ "ဣဒါနိ၊ ဒ္ဝေ။ အာနန္ဒော၊
အာနန္ဒာသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကာဠကဏ္ဏီ၊ ကာဠကဏ္ဏီ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ။ ဗာရာဏသီသေဋ္ဌပန၊ ဗာရာဏ
သီသူမြေးသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။
အဟောသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။
သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ကာဠကဏ္ဏိဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-အတ္ထသဒ္ဓါရဇာတ် (၈၄)

အာရောဂျမိဇ္ဇော (ပ) နု ဇာနာတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အာရောဂျမိဇ္ဇော ပရမဠ္ဠလာဘန္တိ ဣဒံ၊
ဇာတ်ကို။ ဧတဝေ၊ ဒ္ဝေ။ ဝိဟာရေ၊ စဉ်။ အတ္ထကုသလံ၊
အကျိုးစီးပွားဒ္ဝေလိမ္မာသော။ ဧကံ ကုလပုတ္တံ၊ အမျိုးသားတစ်
ယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်
မူပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဒ္ဝေ။ မဟာဝိဘဝသ၊ များသော

ခည်းစိမ်ရှိသော။ ဧကသမ္ဘဝနော၊ သူ၌ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ပုတ္တောသားသည်။ ဧတိယာ၊ အရွယ်အားဖြင့်။ သတ္တဝေါ၊ ခုနှစ်နှစ်ရှိ၏။ ပညာဝါ၊ ပညာရှိ၏။ အတ္ထကု သလော၊ အကျိုးစီးပွားခံ့လိမ္မာ၏။ သော၊ ထိုသူ၌ဖြစ်ခဲ့ကုန်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ပိတရံ၊ အဖကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ အတ္ထသ၊ အကျိုးစီးပွား၏။ ဒွါရပဋိပုစ္ဆာမ၊ အကြောင်းဖြစ်သောပြဿနာမည်သည်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ သော၊ ထိုသူ၌ဖြစ်ခဲ့ကုန်သည်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ နာဇာနာတိ၊ မသိ။

အထသ (ပ) သမတ္ထော နာမ နတ္ထိတိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုသူ၌ဖြစ်ခဲ့ကုန်သည်။ "အယံ ပ-ဏ္ဍော၊ ဤပြဿနာသည်။ အတိသုခုမော၊ အလွန်သိမ်မွေ့၏။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓံ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ ဥပရိဘဝဂ္ဂေန၊ အထက်ဘဝဂ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော။ အဝီစိနာ၊ အဝီစိတိုင်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆိန္နေ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော။ လောကသန္ဓိဝါသေ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌။ ဧတံ ပဏ္ဍံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ကထေတုံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှာ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ ဧတံ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

သောပုတ္တမာဒါယ (ပ) ကထေတူတိ။

သော၊ ထိုသူ၌ဖြစ်ခဲ့ကုန်သည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ မာလဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာ ပြောင်းတို့ကို။ ဂါဟာပေတ္တာ၊ ယူစေ၍။ ဧဝေတပနံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပူဇေတ္တာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ ဒါရ ကော၊ ဤသူငယ်သည်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏။ အတ္ထ ကုသလော၊ အကျိုး စီးပွားခံ့လိမ္မာ၏။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အတ္ထသ၊ အကျိုးစီးပွား၏။ ဒွါရပဋိပုစ္ဆာမ၊

ရန်ကုန်မြို့ကောလိပ်ပညာရှင်များ

အကြောင်း ဖြစ်သောပြဿနာကို။ ဘုရားနန္ဒော၊ မသိသည်လည်း ဖြစ်၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့.၏ ဂုဏ်သတ္တိကို ပြောပြပါ။ အာဂ တောဝ၊ လာခဲ့ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ဤအရှင်ဘုရား။ သာဝ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တပ်ဦး၊ ထိုပြဿနာကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကဒေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။" ဣတိဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ကြားပြီး ထား၊ ပြီ။

သတ္ထာ (၀) အတီတံ အာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ "ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ ပုဗ္ဗေပိ၊ လည်း။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဣမိနာကုမာရကေန၊ ဤသူငယ်သည်။ ကံပဋ္ဌံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်ပြီ။ မယာစ၊ ငါဘုရား သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ ကထိတော၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ ဟဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဧသဧသော၊ ဤသူငယ်သည်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ရှေးကသိခဲ့သော်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ ဘဝသခ်ေပဂတတ္တာ၊ ဘဝဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နသလ္လက္ခေတိ၊ မမှတ်မိ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုသူငယ်သည်။ ယာစိတော၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

အတီတေ၌။ ဗာရာဏသိယံ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မဟာဝိဘ ဝေါ၊ များစွာသော စည်းစိမ်ရှိသော။ သေဋ္ဌိ၊ သူကြွယ်သည်။ အဟော-သိ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်ကြီး၏။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ အရွယ်အားဖြင့်။ သတ္တဝဿိကော၊ ခုနှစ်နှစ် အရွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏။ အတ္ထ ကုသလော၊ အကျိုးစီးပွားခ၌ လိမ္မာ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ဘစ်နေ့သ၌။ ပိတရံ၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ "တာတ၊ ဖခင်။

အတ္ထသ၊ အကျိုးစီးပွားဏ။ ဒွါရံနာမ၊ အကြောင်းမည်သည်။ ကိုး၊ အဘယ်ပုါနည်း။" ရှုတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထသ၊ အကျိုးစီးပွားဏ။ ဒွါရပဠံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုသားအား။ ပိတာ၊ အဖသည်။ တံပဠံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ကထေန္တော၊ ဖြေဆိုလိုသည် ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၈၄။ အာရောဂျမစ္ဆေ ပရမဉ္စ လာဘ
သီလဉ္စ ဝုဒ္ဓါနုမတံ သုတဉ္စ။
ဓမ္မာနုဝတ္တီ စ အလီနတာ စ၊
အတ္ထသဒ္ဓါရာ ပမုခါ ဆဝဋ္ဌတေ။

(တာတ၊ ချစ်သား။) အာရောဂျ၊ အနာကင်းသည်ဏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိရာ၏။ သီလဉ္စ၊ ကိုယ်ကျင့်သီလကိုလည်း။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိရာ၏။ ဝုဒ္ဓါနုမတဉ္စ၊ ပညာရှိတို့ဏ အဆုံးအမ ဩဝါဒကို လည်း။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိရာ၏။ သုတဉ္စ၊ အကြား အမြင် ဗဟုသုတ ကိုလည်း။ (ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိရာ၏။) ဓမ္မာ နုဝတ္တီစ၊ သုစရိုက် တရားသုံးပါးကို အစဉ်ကျင့်ခြင်းကိုလည်း။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိရာ၏။ အလီနတာစ၊ မပျင်းမရိသည်ဏ အဖြစ်၊ မတွန့်တိုသည်ဏ အဖြစ်ဟူသော လုံ့လကိုလည်း။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိရာ၏။ ဧတေ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးသောတရားတို့သည်။ အတ္ထသ၊ လောကီ လောကုတ္တရာစီးပွားဏ။ ပမုခါ၊ အကြီး အမြတ်ဖြစ် ကုန်သော။ ဒွါရာ၊ အကြောင်းတို့တည်း။

၉၀ ဗောဓိသတ္တာ (ပ) အဟောသိန္တိ

၉၀၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ ပုတ္တသ၊ သားအား။ အတ္ထသ၊ အကျိုးစီးပွားဏ။ ဒွါရပဠံ၊ ကြောင်းဖြစ်သော ပြဿနာကို။ ကထေသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တေသုဆသုဓမ္မေသု၊ ထိုခြောက်ပါးကုန်သော တရားတို့၌။ ဝတ္တိ၊ ကျင့်ပြီ။ ဗောဓိ

သတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ဒါနာဒီနိ၊ ဒါနအစု
ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။
ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ၊ ဂတောပိ၊ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။
ပစ္စုပ္ပန္နပုတ္တော၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်သားသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
ပုတ္တောဝ၊ သားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ မဟာ
သေဋ္ဌိပန၊ သူဌေးကြီးသည်ကား။ အဟမေव၊ ငါဘုရားသည်
သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ
ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူပြီ။

အတ္ထသဒ္ဓါရဇာတက ဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထော။

၅-ကိုးပဏ္ဏာဇာတ် (၈၅)

အာယတိ ဒေါသံ (၀) အာနယိသု။

သတ္ထာ၊ သည်။ အာယတိ ဒေါသံ နာညာယတိ ၎
ဤကိုးပဏ္ဏာဇာတ်ကို။ ဇေတဝေန၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ
သော။ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခုံ၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သောရဟန်း
ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ အညတရော၊ တစ်ယောက်
သော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသား သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ
၌။ ဥရုံ၊ ရင်ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်
(ဟုတ္တာ၊ ၍)ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄
စရန္တော၊ သော်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ အလက်ဝတ္ထုတ္တိ
တန်ဆာဆင်သော မိန်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဥက္ကဏ္ဌိကိရ၊ ငြီးငွေ
ပြီသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အာစရိယ-
ပဠာယာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအထံတော်သို့။ အာနယိသု၊ ဆောင်ကုန်ပြီ။

သတ္ထာ (ပ) ယာစိတော ဆတိတံအာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သင်သည်။
ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏

ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧတေပဋ္ဌကာမ ဂုဏာနာမ၊ ထိုငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့မည်သည်ကား။ ပရိဘောဂကာလေ၊ ခံစားသောကာလ၌။ ရမဏီယာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ မွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ခံစားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သောပရိဘောဂေါ၊ ထိုခံစားခြင်းသည်။ နိရယာဒီသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌။ ပဋ္ဌိသန္ဓိဒါယကတ္တာ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေကိုပေးတတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကိံပဏ္ဍဖလ ပရိဘောဂ သဒိသော၊ အဆိပ်သီးကို စားသည်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသသမ္ဖဿ၊ အဆင်း, အနံ့, အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကိံပဏ္ဍဖလံနာမ၊ ကိံပဏ္ဍဖလမည်သည်ကား။ ခါဒိတံ၊ ခဲစား သောသူကို။ အန္တာနိ၊ အအူတို့ကို။ ခဏ္ဍိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဧဝံ ဝိတက္ကယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဗာလဇနာ၊ လူမိုက်တို့ သည်။ တဿ၊ ထိုအဆိပ်သီး၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်ကြကုန်၍။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရ သေသု၊ အဆင်း, အနံ့, အရသာတို့၌။ ဗဒ္ဓါတွာ၊ ဟပ်စွန်း ကုန်၍။ တံဖလံ၊ ထိုအဆိပ်သီးကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်ကြ ကုန်၍။ ဧဝံ ဝိတက္ကယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ဖူးကြကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူ၍။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ (၇) အမ္မသဒိသာနေ၀။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သတ္တ၀ါ-ဟော၊ လုသ်းကုန်သည်မျှားသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဟိသက

ဋ္ဌသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောလည်းတို့ဖြင့်။ ပုဗ္ဗန္တာပရန္တံ၊ အရှေ့အရပ်မှအနောက်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌဝိမုခံ၊ တောအုပ်အဝသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ မနုဿေ၊ ကို။ သန္နပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ "ဣမိဿာအဋ္ဌဝိယာ၊ ဤတောအုပ်၌။ ဝိသရုက္ခာနာမ၊ အဆိပ်ပင်တို့မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားမူ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အခါဒိတပုဗ္ဗာနိ၊ မစားဖူးကုန်သော။ ဖလာ ဖလာနိ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ မာခါဒိတ္ထ၊ မစားကြကုန်လင့်။" ဣတိ၊ သို့။ သြဝဒိ၊ ဆုံးမပြီ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌဝိ၊ တောအုပ်ကို။ အတိဣမိကွာ၊ ကျော်လွန်ကုန်၍။ အဋ္ဌဝိမုခေ၊ တောအုပ်အဝ၌။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဖလဘာရ သြဏမတ-သာခံ၊ အသီးကိုဆောင်ခြင်းကြောင့် ညွတ်သောအခက်ရှိသော။ ကိပ်ဣဿရုက္ခံ၊ အဆိပ်ပင်ကို။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ကြကုန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုအဆိပ်ပင်၏။ ခန္ဓာသာခါပတ္တဖလာနိ၊ ပင်စည်အခက်အရွက်အသီးတို့သည်။ သဏ္ဌာန ဝဏ္ဏရသဂန္ဓေဟိ၊ ပုံသဏ္ဌာန်, အဆင်း, အနံ့, အရသာတို့ဖြင့်။ အမ္မသဒိသာ-နေဝ၊ သရက်ပင်နှင့်တူကုန်သည်သာတည်း။

တေသု ဧကစ္စေ (ပ) ဂါထမာဟ။

တေသု၊ ထိုကုန်သည်အပေါင်းတို့တွင်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသေသု၊ အဆင်း, အနံ့, အရသာတို့၌။ ဗဇ္ဈိတွာ၊ တပ်စွန်းကုန်၍။ အမ္မဖလသညာယ၊ သရက်သီးဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဖလာနိ၊ အဆိပ်သီးတို့ကို။ ခါဒိံသု၊ စားကြကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) "သတ္တဝါဟံ၊ လှည်းကုန်သည်မှူးကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးပြီးမှ။ ခါဒိဿာမ၊ စားကုန်အုံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ကြကုန်၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံဌာနံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ အဆိပ်သီးကို ကိုင်ကုန်၍။ ဌိတာ၊

တည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဖလာနိ၊ အဆိပ်သီးတို့ကို ဆဋ္ဌာပေတွာ၊ စွန့်စေကုန်၍။ ယေ၊တို့သည်။ ခါဒမာနာ၊ စားကုန်လျက်။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူဟို့ကို။ ဝမနံ၊ အန်ခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ ဘေသု၊ ထိုသူတို့တွင်။ ဇကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော်သူတို့သည်။ အရောဂါ၊ ရောဂါမရှိကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဌမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ဌိတာပန၊ တည်ကုန်သောသူတို့သည်ကား။ ဧဝ ဝိတက္ကယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်ပြီ။ ဗော်ဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣစ္ဆိတဋ္ဌာနံ၊အလိုရှိရာအရပ်သို့။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိနေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ အာ-ဂန္ဒာ၊ ပြန်လာ၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအား လျော်စွာ။ ဂတော၊ လားလေပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ တံဝတ္ထုံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၈၅။ အာယတိ ဒေါသံ နာညာယ၊
ယော ကာမေဇ္ဈိပသေဝတိ။
ဝိပါကန္တေ ဟနန္တိ နံ၊ ကိပ္ပဏ္ဏမိဝ ဘာ၇ိတံ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ နာညာယ၊ မသိမူ၍။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမဟို့ကို။ ပဇ္ဈိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ဘ၇ိတံ၊ စားအပ်သော၊ ကိပ္ပဏ္ဏမိဝ၊ အဆိပ်သီးကဲ့သို့။ (တေ၊ ထိုဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာကာမတို့သည်။) ဝိပါကန္တေ၊ အကျိုးဖြစ်

သော ကာလ၏ အဆုံးဌ။ နံ၊ ထိုသူကို။ ဟနဒ္ဓ၊ [illegible]တတ် ကုန်၏။

သတ္ထာပိ ဣမံ (ပ) အဟောသိန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အဟရိတ္တွာ၊ ၍။ (ဣဒါနိ၊ ဌ)"ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ငါဘုရား၏ ပရိတ်သတ်တို့. သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါဌ။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့.သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သတ္ထုဝါဟောပန၊ လှည်းကုန်သည် မှူးသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။" ဣတိ၊ သို.။ ဧဝတက်၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ကိုပဏ္ဏဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဋ္ဌမာ။

၈၆-သီလဝီမံသဇာတ်

သီလ် ကိရဝ (ပ) ကရောတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ သီလ် ကိရေဝ ကလျာဏန္တိ ဣဒံ၊ ဤသီလဝီမံသဇာတ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ ရည်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ သီလဝီမံသကံ၊ သီလကိုစုံစမ်း တတ်သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ကောသလရာဇာနံ၊ ကောသလ မင်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဇီဝတိ ကိရ၊ အသက်မွေး သတတ်။ တံ သရဏံ၊ သရဏာဂုံသုံးပါးကို။ ဂတောဘာ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို. ရောက်၏။ အခဏ္ဍပဏ္ဍသီလော၊ မကျိုးမပျက်သောငါးပါးသီလ ရှိ၏။ ရာဇာ၊ ကောသလ .မင်းကြီးသည်။ "အယံ၊ ဤပုဏ္ဏား သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။" ဣတိ၊ ဤသို.။ ဘသ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ အတိရေကသမ္မာနံ၊ ဗဟိုင်းအထက်အလွန် မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

သော (ပ) ဝီမံသိဿာမိ ဘာဝါတိ။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ "အယံ ရာဇာ၊ ဤကောသလ မင်းသည်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ အညေဟိ၊ တစ်ပါးကုန်သော။

ဗြဟ္မဏောဟိ၊ ပုဏ္ဏား၊တို့ထက်။ အတိရေကသမ္မာနံ၊ အတိုင်း
ထက် အလွန်မြတ်နိုး၊ခြင်း၊ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အတိဝိယ၊
အလွန်လျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂရုံကတွာ၊ အလေး၊အမြတ်ပြု၍။ ပ-
သတိ၊ ရှုကြည့်၏။ ဩ-ဩသော၊ ဤမင်း၊သည်။ မမ၊ ငါ
၏။ ဇာတိဂေါတ္တကုလပွဒေသသိပ္ပသမ္ပတ္တိ၊ ဇာတ်, အနွယ်,
အမျိုး၊အစဉ်အဆက်, အတတ်ပညာ၏ ပြည့်စုံ၊ခြင်း၊ကို။ နိဿာယ၊
အမှီပြု၍။ ဣမံသမ္မာနံ၊ ဤမြတ်နိုး၊ခြင်း၊ကို။ ကရော တိ ကိံ နု
ခေါ၊ ပြုလေသလော။ တာဝ၊ ရှေး၌ဦး၊စွာ။ ဝိမံသိ သာမိ၊
ငါစုံစမ်း၊အုံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။

သော ဧကဒိဝသံ (ပ) အဓိဝါသေသိ။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏား၊သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ရာဇုပဋ္ဌာနံ၊
မင်း၊အား၊ခစား၊ခြင်း၊သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ အာဂစ္ဆ-
နွှာ၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော။
ဟေရညိကဿ၊ ရွှေပန်း၊တိမ်သည်၏။ ဖလကတော၊ ပျဉ်ချပ်
မှ။ အနုပုစ္ဆိတွာ၊ မပန်ကြား၊မူ၍။ ဧကံကဟာပဏံ၊ အသပြာ
တစ်ကျပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဂမာသိ၊ သွား၊ပြီ။ ဟေရ
ညိကော၊ ရွှေပန်း၊တိမ်သည်သည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊အပေါ်
၌။ ဂရုဘာဝေန၊ ရိုသေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်
ခုသောစကား၊ကိုမျှ။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ နိသီဒိ၊ နေ၊ပြီ။ ပုနဒိ
ဝသေ၊ နောက်တစ်နေ့၌။ ဒွေကဟာပဏော၊ နှစ်အသပြာတို့
ကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၊ပြီ။ ဟေရညိကော၊ သည်။ တဏ္ဍေ၊ ထိုရှေး၊အ
တူသာလျှင်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်း၊ခံ၍နေ၊ပြီ။

တတိယဒိဝသေ (ပ) ဒသေသုံ။

တတိယဒိဝသေ၊ သုံး၊ရက်မြောက်နေ့၌။ ကဟာပဏ-
မုဋ္ဌိ၊ အသပြာတစ်ဆုပ်ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၊ပြီ။ အထ၊ထိုအခါ
၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏား၊ကို။ ဟေရညိကော၊ သည်။ "အဓ၊ ယနေ့။
ရာဇကုဋုမ္ဗံ၊ မင်း၏ဥစ္စာကို။ ဝိလုမ္ပန္တသ၊ လုယူသော။ တေ၊

သင်၏။ တတိယော၊ သုံးရက်မြောက်နေ့တည်း။ "ကျွတ်၊ ဤသို့။ (ဝတ္ထာ၊ ဆိုး၍။) "မေ၊ငါသည်။ ရာဇကုဋ္ဌမ္ဘဝိလုမ္ဘက စောရော၊ မင်း၏ဥစ္စာကိုခိုးယူသော ခိုးသူကို။ ဂဟိတော၊ ဖမ်းယူအပ်ပြီ။" ကျွတ်၊ ဤသို့။ တိကွတ်ကုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝိရဝိ၊ ဟစ်အော်လေပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ကျွတ်တောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်ကုန်၏။ "တွဲ၊ သင်သည်။ ဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ သီလဝါဝိယ၊ သီလရှိသကဲ့သို့။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်ခဲ့ပြီ။" ကျွတ်၊ ဤသို့။ ဒွေတယော ပဟာရေ၊ နှစ်ချက်သုံးချက် သောပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးကြကုန်၍။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ နှောင်ဖွဲ့ကုန်၍။ ရညော၊ ကောသလမင်းအား။ ဒဿေသုံ၊ ပြကြကုန်ပြီ။

ရာဇာ ဝိပွဋ္ဌိသာရီ (ပ) ဧကံသေန ဥာတံ။

ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ဝိပွဋ္ဌိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ "ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝရူပံ၊ ဤဝတ္ထုရှိသော။ ဒုဿီလ-ကမ္မံ၊ သီလမရှိသောသူတို့၏အပြုအမူကို။ ကရောသိ၊ ပြုဘိသနည်း။" ကျွတ်၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုး၍။ "ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ရာဇာဏံ၊ မင်း၏အာဏာကို။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။" ကျွတ်၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုလေပြီ။ ဗြဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ "မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဇာနာမိ၊ သူခိုးမဟုတ်ပါ။ ကျွတ်၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ အထ၊ ထိုသို့သူခိုးမဟုတ်ပါဘဲ။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ရာဇကုဋ္ဌမ္ဘိကဿ၊ မင်း၏သူကြွယ် ရွှေပန်းတိမ်သည်၏။ ဖလကတောပိ၊ ပျဉ်ချပ်မှာ။ ကဟာပဏော၊ အသပြာကို့ကို။ ဂဏှိ၊ ယူဘိသနည်း။" ကျွတ်၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။) "တယိ၊ သင် မင်းကြီးသည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဧတံအတိသမ္ဘာနံ၊ ဤအလွန်မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး

သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဇာတိအာဒီနိ၊ အမျိုးဇာတ်အစရှိသည်တို့.
ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အတိသမ္မာနံ၊ အလွန်မြတ်နိုးခြင်း
ကို။ ကရောတိကိံနုခေါ၊ ပြုလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့.
မဟုတ်။ သီလံ၊ သီလကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အတိသမ္မာနံ၊
ကို။ ကရောတိ ကိံနုခေါ၊ လော။ 'ဣတိ၊ ဤသို့.။ ဝိမံသနတ္ထာ-
ယ၊ စုံစမ်းရန်အလို.ငာ။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣဒါနိပန၊ ဤယခု
အခါ၌ကား။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။
ဥတံ၊ သိအပ်ပြီ။

ယထာ သီလမေဝ (ပ) ပါယာသိ။

ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သီလမေဝ၊
သီလကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ တယာ၊ သင်သည်။
မမ၊ငါ့အား။ သမ္မာနော၊ မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအံ့ပါ၏။
ဇာတိအာဒီနိ၊ အမျိုးဇာတ်စသည်တို့.ကို။ (နိဿာယ၊ အမှီပြု
၍။ သမ္မာနော၊ မြတ်နိုးခြင်းကို။) နကတော၊ မပြုအပ်။ တ
ထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ မေ၊
ငါ့အား။ ရာဇာဏံ၊ မင်း၏အာဏာကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေဘိ
၏။ သွာဟံ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဣမိနာကာရေန၊
ဤအကြောင်းဖြင့်။ 'ဣမသ္မိံလောကေ၊ ၌။ သီလမေဝ၊ လျှင်။
ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ သီလံ၊ သည်။ ပမုခံ၊ အကြီးမှူးဖြစ်၏။' ဣတိ၊
သို့။ သန္ဓိဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ပန၊ ဆက်။
အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မာသီလသ္မာ၊ ဤသီလအား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊
သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ရှိ
သော်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ကိလေသေ၊
ဂ်ိလေသာတို့.ကို။ ပရိဘုဇိန္တော၊ ခံစားလျက်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း
ငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင် လတ္တံ့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယခုနေ့ပင်လျှင်။
ဧတာဝနံ၊ သို့.။ ဂန္တွာ၊ သွား ၍။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။
ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ အုံ့။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မေ၊ အား။ ပဗ္ဗဇ်၊

ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆိုရ။ ဂေဟာနံ၊ မင်းကြီး ကို။ အနုဟာနာပေတ္တာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ ဧတဝနာဘိမုခေါ၊ ဧတဝန် ကျောင်းတော်သို့ ရှေ့ရှုလျက်။ ပါယာသိ၊ သွားလေ ပြီ။

အထ နံ (ပ) ပါကဋ် ဟတံ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဥတိသုဟဒ္ဓဗန္ဓဝါ၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သော သူတို့သည်။ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ နိဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တေ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဝတ္တိံသု၊ ဆုတ်နစ်ကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထု၊ ဏေ။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတ္တာ၊ တောင်း၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇဉ္စ၊ ရှင်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ အဝိသဒ္ဒကမ္မဒ္ဒာနော၊ မလွတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝမ္ဘေတ္တာ၊ ပွားဖေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တာဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ မတ္ထကံ၊ အထွတ်အထိပ်သို့။ ပဓ္ဓော၊ ရောက်ပါပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အညံ၊ အရဟတ္တာဖိုလ်ကို။ ဗျာကာသိ၊ ဟောကြားပြီ။ တသ၊ ထိုရဟန်း၏။ တံအညာဗျာကရဏံ၊ ထိုအရဟတ္တာဖိုလ်ကို လျှောက်ကြားခြင်းသည်။ ဘိက္ခုသံ ယော၊ ရဟန်းအပေါင်းခဲ့။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟတံ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထေကဒိဝသံ (ပ) အတီတံ အာဟရိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ သန္ဓိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ရညော၊ မင်း၏။ ဥပဋ္ဌာကဟြာဟ္ဓကော၊ ကလေပ်အကျွေးပုဏ္ဏားသည်။

အတ္တနော၊ ၏။ သီလံ၊ ကို။ ဝိမံသိတ္တာ၊ စုံစမ်း၍။ ရာဇာနံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊ ပန်ကြား၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ၍။ အရဟတ္တေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ပြီ။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ တသ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထယမာနာ၊ ပြောဆိုကြကုန်လျက်။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိ သိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ သော်။ (ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား) ဣမာယနာမ၊ ဤမည်သောစကားဖြင့်။ သန္နိ သိန္နာ၊ စည်းဝေးကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အယမေဝ ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏား သည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ သီလံ၊ ကို။ ဝိမံသိတ္တာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပတိဋ္ဌံ၊ ထောက်တည်ရာကို။ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဖူးသည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌ ။ ပဏ္ဍိတာပိ၊ ပညာရှိတို့ သည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ သီလံ၊ ကို။ ဝိမံသိတ္တာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပတိဋ္ဌံ၊ ထောက်တည်ရာကို။ ကရိံသု၊ ဖူးပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ဂဏ္ဍန္တိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တသ၊ ထိုမင်း၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ ဒါနာဓိမုတ္တော၊ ပေးကမ်းစွန့်ကျဲခြင်း၌ ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်။ သီလဗ္ဗာသ-ယော၊ သီလကိုအလိုရှိသည်။ အခဏ္ဍာပဋ္ဌသီလော၊ မကျိုးမပျက်သောငါးပါးသီလရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး သည်။ သေသဗြဟ္မဏေဟိ၊ ထက်။ အတိ ရေကံ၊ အလွန်။ တသ၊ ထိုပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား အား။ သမ္မာနံ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို။

ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားသည်။ ပုရိမသဒ္ဒိသမေဝ၊ ရှေးစကားနှင့် တူသည်သာလျှင် တည်း။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဗန္ဓိတ္မာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နီယမာနေ၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။ အဟိတုဏ္ဍိကာ၊ အလမွှယ်သမား တို့သည်။ အန္တရဝီထိယံ၊ ခရီးလမ်းကြား၌။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ ကီဠာပေန္တော၊ ကစား ကုန်သည်ရှိသော်။ နဂုံဌေ၊ မြီးထူး၌။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ကိုင်ကုန်၏။

ဂိဝါယ ဂဏ္ဍန္တိ (၆) နီယသီတိ အာဟံသု။

ဂိဝါယ၊ လည်ပင်း၌။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ကိုင်ကုန်၏။ ဂလေ၊ လည်မျိုး၌။ ဝေဌေန္တိ၊ ရစ်ပတ်ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တေ၊ ထိုအလိမ္မာယ်သမား၊တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ "တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဒေဝ၊ ဤသို့။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ နဂုံဌေ၊ မြီထူး၌။ မာဂဏ္ဍထ၊ မကိုင်ကြကုန်လင့်။ ဂလေ၊ လည်မျိုး၌။ မာဝေဌေ-ထ၊ မရစ်ပတ်ကြကုန်လင့်။ ဟိ၊ အကြောင်းသော်ကား။ အယံ၊ ဤမြွေသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒုံသိတော၊ ကိုက်၍။ ဧဝ ဝ ဒ္ဒ ဝ ဝ ဝ

သော စိန္တေသိ (၀) စောရောတိအာဟ

သော၊ ထိုဘုရား၊လောင်းပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၊သည်။ "သပ္ပါမိ၊ မြွေတို့သည်လည်း။ အခုံသန္တာ၊ မကိုက်ဂုန်သည်ရှိသော်။ အဝိဟေဌေန္တာ၊ မညှဉ်းဆဲဂုန်သည်ရှိသော်။ သီလဝန္တောတိနာမ်၊ သီလရှိ၏ဟူသောအမည်ကို။ တာ၀လဘန္တိ၊ ရနိုင်ကုန်သေး၏။ မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်သောသူတို့သည်။ ကိမ်ဂံပန၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤလောကဌ။ သီလမေ၀၊ သီလသည်သာလျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ တတော၊ ထိုသီလထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်မြတ်သောတရား၊သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ အထ၊ ထိုနောက်။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏား၊ကို။ နေတ္ဝာ၊ ခေါင်းကုန်၍။ ရညော၊မင်း၊အား။ ဒဿေသုံ၊ ပြကြကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး၊သည်။ "တာတံ၊ အမောင်တို့။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ ရာဇကုဋ္ဌမ္ဘ၀ိလုမ္ဗိကော၊ မင်းဥစ္စာကိုခိုး၊သော။ စောရော၊ ခိုး၊သူပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။) တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား။ အသ၊ ထိုပုဏ္ဏား၊အား။ ရာဇာဏံ၊ မင်း၏အာဏာကို။ ကရောထ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ နစောရော၊ ခိုး၊သူမဟုတ်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။

အထ ကသ္မာ (၀) ဂါထမာဟ။

အထ၊ ထိုသို့ခိုး၊သူမဟုတ်ပါလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကဟာပဏော၊ အသာပြာတို့ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူဘိ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေစ၊ ပြောဆိုအပ်သော်ကား။ ပုရိမနယေ နေ၀၊ ရှေးနည်း၊အတိုင်း၊သာလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ သောစကား၊ကို။ အာရောစေန္တော၊ ပြောကြား၊လျက်။ "သ၊ဟံ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤအကြောင်း၊ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောကဌ။ သီလမေ၀၊ သီလသည် သာလျှင်။

ဥတ္တမ်၊ မြတ်၏။ သီလ၊ သီလသည်။ ပါမောက္ခ၊ အကြီးအမှူး ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္ဓိဋ္ဌာန်၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း သို့။ ဂတောရောက်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ "ဣဒံ၊ ဤလူဖြစ်သော သူကို။ တာဝတိ ဌတ္ဝာ၊ ထားဘိဦး။ အာသိဝိသောပိ၊ လျင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေသည်လည်း။ အဠုသန္ဓော၊ မကိုက်သည်ရှိသော်။ အဝိဟေဌေန္တော၊ မညှင်းဆဲသည်ရှိသော်။ "သီလဝါ"တိ၊ သီလရှိ၏ဟူ၍။ ဝတ္တာဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သောအဖြစ်ကို။ တာဝလဘတိ၊ ရနိုင်သေး၏။ ဣမိနာကာရေဏေန၊ ဤ အကြောင်းကြောင့်။ သီလမေဝ၊ သီလသည်သာလျှင်။ ဥတ္တမ်၊ မြတ်၏။ သီလ၊ သီလသည်။ ပဝရံ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သီလ၊ သီလကို။ ဝဏ္ဏေန္တော၊ ချီးမွမ်းလိုသည် ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၈၆။ သီလ ကိရေဝ ကလျာဏံ၊ သီလ လောကေ အနုတ္တရံ။
ပဿ ဃောရဝိသော နာဂေါ၊ သီလဝါတိ နု ဟညတိ။

(မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။) လောကေ၊ လူ.ရွာ ၌။ သီလံ ဧဝ၊ ကိုယ်, နှုတ်, စိတ်တို.ဖြင့် မလွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အာစာရသီလသည်သာလျှင်။ ကလျာဏံ ကိရ၊ ကောင်းသတတ်။ သီလံ ဧဝ၊ သီလသည်သာလျှင်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိအလုံးစုံသော ကျေးဇူးကိုပေးတတ်၏။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဃောရဝိသော၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသော။ နာဂေါ၊ မြွေသည်။ သမာနော၊ ပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ (အဠုသ၊ ဟ[illegible]ဝိ ဟေဌန မတ္တကေန၊ မကိုက်ခြင်း, မညှဉ်းဆဲခြင်းမျှဖြင့်) သီလဝါတိ၊ သီလရှိသောမြွေဟူ၍။ (ပသံသိ၏ကား၊ ချီးမွမ်းအပ် ၏။)နဟညတိ၊ ညှဉ်းလည်းမညှဉ်းဆဲအပ်။

၈၀ ဗောဓိသတ္တော (ပ) အဟောသိန္တိ။

၈၀၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ရညော၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောကြား၍။ ကာမေ၊ တို.ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန်.၍။ ဣသိပဇ္ဇံ၊ ရသေ

ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတွေ၊ ကပ်ရောက်၍။ ဟိမဝန္တာ၊ သို့။ ပဝိသိတွေ၊ ၍။ ပဌာဘိညာ၊ ငါးပါးသော သမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွေ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဗြဟ္မာလောက ပရာယဏော၊ ဗြဟ္မာပြည်လျှင်လဲလျောင်းရာရှိသည်။ အဟောသိ ပြီ။

သတ္ထာ၊သည်။ ဣမံမမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွေ၊ ၍၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်း သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ငါဘုရားပရိတ်သတ် တို့သည်။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌။)ရာဇပရိသာ၊ မင်းပရိသတ်တို့ သည်။ (အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။) ပုရောဟိတောပန၊ ပုရော ဟိတ်ပုဏ္ဏား သည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌာ သီလဝီမံသကဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-မဂ်ံလဇာတ် (၈၇)

ယသ မဂ်ံလာ(၀) ဘာသိသတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယသ မဂ်ံလာ သမ္ဘူဟတာတိ ဣဒံ၊ ဇာတ်ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံသာဋ္ဌက လက္ခဏဗြာဟ္မဏံ၊ အဝတ် လက္ခဏာဖတ်တတ်သော ပုဏ္ဏား တစ်ယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ရာဇဂဟဝါသိ ကော၊ ရာဇာဂြိုဟ်ပြည်၌နေသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက် သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ကောတူဟတမဂ်ံလိကော ကိရ၊ မြင်တိုင်း, ကြားတိုင်း, တွေ့တိုင်းသော မဂ်ံလာကို ယုံကြည် သတတ်။ တီသုရတနေသု၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌။ အပ္ပသန္နော၊ မကြည်ညိုး။ ဒိဋ္ဌိကော၊ မှားယွင်းသောအယူရှိ၏။ အမှော၊ ကြွယ်ဝ၏။ မဟဒ္ဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိ၏။ မဟာ ဘောဂေါ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ သမုဂ္ဂေ၊ သေတ္တာ၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ သာဋ္ဌကယုဂံ၊ ပုဆိုးအုံ့ကို။

မှုသိကာ၊ ကြွက်တို့သည်။ ခါဒိသ၊ ကိုက်ကြဂုန်ပြီ။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ အ သ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ သီသ၊ ဦးခေါင်းကို။ နာယိတ္တာ၊ လျှော်ပြီး၍။ "သာဌကေ၊ ပုဆိုးတို့ကို၊ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကြလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တကာလေ၊ ဆိုအပ်သောအခါ၌။ မှုသိကာယ၊ ကြွက်သည်။ ခါဒိတ္တာဘာဝ၊ ကိုက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အာရောစယိသ၊ ပြောကြား ကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ "မှုသိကာဒဋ္ဌ၊ ကြွက်ကိုက် အပ်သော။ ဣဒံ သာဌကယုတ်၊ ဤပုဆိုးအစုံသည်။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ သစေဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ ရှိနေသည် ဖြစ်အံ့။ မဟာဝိနာသော၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။"

ဣဒဋ္ဌိ အဝမင်္ဂလံ (၄) ပေသေသိ။

ဟိ၊ အကြောင်းသော်ကား။ ဣဒံ၊ ဤပုဆိုးအစုံသည်။ အဝမင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမရှိ။ ကာဌကဏ္ဌိသဒိသံ၊ သူယုတ်မာနှင့် တူ၏။ ပုတ္တဓီတာနံဝါ၊ သားသမီးအစရှိသည်တို့အားလည်း ကောင်း။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣဒံ၊ ဤကြွက်ခဲသောပုဆိုးအစုံကို။ ဂဏှိသတိ၊ ယူလတ္တံ့။ တ သ၊ ထိုသူအား။ သ ဗ္ဗ သ၊ ဒေလုံးစုံသောစည်းစိမ်၏။ မဟာဝိနာ-သော၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တ သ၊ ထိုသူအား။ သ ဗ္ဗ သ၊ အလုံးစုံသောစည်းစိမ်၏။ မဟာ ဝိနာသော၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို။ အာမကသုသာနေ၊ သူသေ ပစ်ရာ သုသာန်၌။ ဆဋ္ဌေ ပေ သ ာ မိ၊ စွန့်ပစ်စေအံ့။ ဒါ သ ကမ္မ-ကရောဒီနံ၊ ကျွန်အမှုလုပ်အစရှိသူတို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ နခေါ ပ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည် သာ လျှင်ကည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏။ တေ၊ ထိုကျွန်အစ ရှိသည်တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဆိုးအစုံ၌။ လောဘံ၊ လိုချင်မှု

လောဘကို။ ဥပ္ပါဒေတွေ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဣမံ၊ ဤပုဆိုးအစုံကို။ ဂဟေတွေ၊ ယူကုန်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ တံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို။ ပုတ္တသ၊ သား၏။ ဟတ္ထေ၊လက်၌။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ပုတ္တ၊ ကို။ ပဏ္ဍိတသာပေတွေ၊ ခေါ်စေ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွေ၊ ပြောကြား၍။ "တာတ၊ ချစ်သား။ တွမ္မိ၊ သင်သည်လည်း။ နံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံးကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ အဖုသိတွေ၊ မထိစေမူ၍။ ဒဏ္ဍကေန၊တုတ်ဖြင့်။ ဂဟေတွေ၊ ယူ၍။ အာမက-သုသာနေ၊ သူသေပစ်ရာသုသာန်၌။ ဆဍ္ဍေတွေ၊ စွန့်ပစ်၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နာယိတွေ၊ လျှော်၍။ ဧဟိ၊ ပြန်လာခဲ့လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ ပြီ။

သတ္ထာပိ ခေါ (ပ) မာဏဝါတိအာဟ။

သတ္ထာပိ၊ သည်လည်း။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ပစ္စူသသ-မယေ၊ မိုးသောက်သောအခါ၌။ ဗောဓနေယျဗန္ဓဝေ၊ သစ္စာတရားကို သိစေခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမေသံ ပိတာပုတ္တာနံ၊ ဤသားအဖတို့၏။ သောတာပတ္တိဖလသ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ အားကြီးသောအကြောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍။ မိဂဝိထံ၊ သမင်လမ်းကို။ ဂဟေတွေ၊ ယူ၍။ မိဂလုဒ္ဒကောဝိယ၊ သမင်မုဆိုးကဲ့သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အာမကသုသာနဒ္ဒါရေ၊ သူသေပစ်ရာသုသာန်တံခါး၌။ ဆဗ္ဗဏ္ဏာဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ ခြောက်သွယ်သောဘုရားရှင်၏ ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ လွှတ်လျက်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ မာဏဝေါပိ၊ လုလင်သည်လည်း။ ပိတု၊ ဖခင်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္မဋ္ဌိတ္တာ၊ ပန်ခံ၍။ အဇဂရ-သပ္ပဝိယ၊ အိမ်မြွေကျိုင်းကောင်ကဲ့သို့။ တံယုဂသာဋကံ၊ ထို ပုဆိုးအစုံကို။

ယဋ္ဌိကောင္ရီယာ၊ ေတာင္ေဝးစြန္းျမင့္။ ဂေဟကၠာ၊ ယူ၍။ အာမကသုသာနဒ္ဓါရံ၊ သူသေပစ်ရာသုသာန်တံခါးသို့။ ပါပုဏ္ဏီ၊ ရောက်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ တိုလုလင်ကို။ သတ္တာ၊ သည်။ "မာဏဝ၊ လုလင်။ ကိုယ်ကရောသိ၊ အဘယ်ကို ပြုလတ္တံ့နည်း။" ဤတို၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘောဂေါတမ ဤဒံ (၀) ပါယာသ။

ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဤဒံသာဌကယုဂ်၊ ဤပုဆိုးအစုံးကို။ မူသိကာဒဋ္ဌ၊ ကြွက်သည်ကိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကာဌကဏ္ဏီသဒိသံ၊ သူယုတ်မာနှင့်တူ၏။ ဟလာဟလ-ဝိသူပမံ၊ လတ်တလောသေစေတတ်သောအဆိပ်နှင့်တူ၏။ မမ၊တပည့်တော်၏။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ "အညော၊ တစ်ပါးသောသူသည်။ ဧတံ၊ ဤပုဆိုးအစုံကို။ ဆဋ္ဌေန္တော၊ စွန့်ပစ်သည်ရှိသော်။ လောဘံ၊ လိုချင်မှုလောဘကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူရာ၏။" ဤတို၊ ဤသို့။ ဘယေန၊ ကြောက်သဖြင့်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤပုဆိုးအစုံကို။ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နာယိ ဿာမိ၊ ခေါင်းလျှော်အံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဂတောလာသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဤတို၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဆဋ္ဌေဟိ၊ စွန့်လော့။ ဤတို၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဆဋ္ဌေသိ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။" ဤတို၊ သို့။ တဿ၊ ထိုလုလင်၏။ သမ္မုခါဝ၊ မျက်မှောက်၌သာလျှင်။ ဂဏှိ၊ ယူတော်မူပြီ။ "ဘောဂေါတမ၊ တမ။ ဧတံ၊ ဤပုဆိုးအစုံသည်။ အဝမဂ်လံ၊ မဂ်လာမရှိ။ ကာဌကဏ္ဏီသဒိယံ၊ သူယုတ်မာနှင့်တူ၏။ မာဂဏှိ၊ မယူလင့်။ ဤတို၊ ဤသို့။ တသ္မိံ၊ ထိုလုလင်သည်။ ဝါရယမာနေယေဝ၊ တားမြစ်စဉ်ပင်လျှင်။ တံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်

မှ၍။ ဝေဠုဝနာဘိမုခေါ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရှေ့ရှု လျက်၊ ပါယာသိ၊ ကြွတော်မူလေပြီ။

မာဏဝေါ (၀) တံ ဆဠာပေဿာမိတိ။

မာဏဝေါ၊ သည်။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍၊ "တာတ၊ ဖခင်။ မယာ၊ ငါသည်။ အာမကသုသာနေ၊ သူသေပစ်ရာသုသာန်၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ သာဋ္ဌကယုဂံ ပုဆိုးအစုံကို။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ 'အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဝဋ္ဌတိ၊ အပ်၏။' ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ မယာ၊ သည်၊ ဝါရိယမာနောပိ၊ တားမြစ်အပ်ပါသော်လည်း။ ဂဟေတ္တွာ၊ ၍၊ ဝေဠုဝနံ၊ သို့။ ဂတော၊ သွားပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိတု၊ ဖခင်ပုဏ္ဏား အား။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြားပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ "တံ သာဋ္ဌကယုဂံ၊ သည်။ အဝမင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမရှိ။ ကာဋ္ဌကဏ္ဍိ သဒိယံ၊ သူယုတ်မာနှင့်တူ၏။ တံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို။ ဝဋ္ဌဠေန္တော၊ သုံးဆောင်သော။ သမဏောဂေါတမောပိ၊ ရဟန်းဂေါတမ သည်လည်း။ နသိသတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ ဝိဟာရောပိ၊ ကျောင်းသည်လည်း။ နသိသတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သမဏသ-ဂေါတမသ၊ အား။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ သာဋ္ဌကေ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ တံ၊ ထိုကြွက်ကိုက် သောပုဆိုးကို။ ဆဠာပေဿာမိ၊ စွန့်ပစ်စေအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။

သော ဗဟူ (၀) ဆဠာပေထာတိ။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ သာဋ္ဌကေ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ ဂါဟာပေတ္တွာ၊ ယူစေ၍။ ပုတ္တေန၊ သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ဝေဠုဝနံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ "ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါ၊ အာမက-သုသာနေ၊ သူ့သေပစ်ရာသုသာန်၌။ သာဋ္ဌကယုဂံ၊ ပုဆိုးအစုံ

ကို။ ဂဟိတ်၊ ယူအပ်၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ တံသာဒူကယုဂံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံ သည်။ အဝမဂ်ံလံ၊ မဂ်ံလာမရှိ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ တံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို။ ပရိဘုဉ္ဇမာနာ၊ သုံးဆောင်ကုန်သည်ရှိသော်။ နသိသိသထ၊ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့။ သကလဝိဟာရောပိ၊ အလုံး စုံသော ကျောင်းသည်လည်း။ နသိသိသတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ နိဝါသနံဝါ၊ သင်းပိုင်သည်လည်းကောင်း။ ပါရုပနံဝါ၊ ကိုယ်ရုံသည်လည်းကောင်း။ သစေနပ္ပဟောတိ၊ အကယ်၍ မလောက်သည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့မလောက်သည် ရှိသော်,။) ဣမေသာဒူကေ၊ ဤပုဆိုးအစုံတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ တံ၊ ထိုကြွက်ကိုက်သော ပုဆိုးကို။ ဆဒ္ဒာပေထ၊ စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်ထားပြီ။)

အထနံ သတ္ထာ (၀) အတီတံအာဟရိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတာ နာမ၊ ရဟန်းမည်ကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အာမကသုသာနေ၊ သူသေပစ်ရာသုသာန်၌လည်းကောင်း။ အန္ဓရဝိထိယံ၊ ခရီးလမ်းကြောင်း၌လည်းကောင်း။ သက်ာရဋ္ဌာနေ၊ တံမျက် ချေး(အမှိုက်)စွန့်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ နာဂနတိတ္ထေ၊ ရေချိုးဆိပ်၌လည်းကောင်း။ မဟာမဂ္ဂေ၊ ခရီးလမ်းမ၌လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန် သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ ဆဒ္ဒိတာဝါ၊ စွန့်ပစ်အပ်သည် လည်းဖြစ်သော။ ပတိတာဝါ၊ ကျသည်လည်းဖြစ်သော။ ပိလောတိကာ၊ ပုဆိုးနွမ်း အဝတ်အပိုင်းအစသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ ဣဒါနေဝ၊ ဤပယခုအခါ၌ သာလျှင်။ ဧဝံလဒ္ဓိကော၊ ဤသို့အယူရှိသည်။ နု၊ မဟုတ် သေး။

ပုဇ္ဇပိ၊ ရေးခ်ဳပ်လည်း။ ဧဝံလဒ္ဓိကောယေဝ၊ ဤသို့အယူ ရှိခဲ့ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ယာစိတော၊ ၍။ အတီတေ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ (၀) ပုရိမသဒိသမေဝ။

အတီတေ၊ ၌။ မဂဓရဋ္ဌေ၊ ၌။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ၌။ ဓမ္မိကော၊ ဓမ္မိကမည်သော။ မဂဓရာဇာ၊ မဂဓမင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဧကသ္မိံ ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏကုလေ၊ တခုသောမြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏားအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိညုတ်၊ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ကပ်ရောက်၍။ အဘိညာစ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယောစ၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဟိမဝန္တေ၊ ၌။ ဝသမာနော၊ နေလျက်။ ဧကသ္မိံကာလေ၊ တစ်ခုသောကာလ ၌။ ဟိမဝန္တတော၊ မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ရာဇုယျာနံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုမင်းဥယျာဉ်၌။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်နေ့၌။ ဘိက္ခာစာရတ္တာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောငှာ။ နဂရံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုရသေ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဏ္ဏောသာ ပေတ္တော၊ ခေါ်စေ၍။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ နိသီဒါပေတ္တာ၊ နေစေပြီး၍။ ဘောဇေတ္တာ၊ ဆွမ်းဖြင့်လုပ်ကျွေး၍။ ဥယျာနေယေဝ၊ လျှင်။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေခြင်းငှာ။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ နိဝေသနေ၊ နန်းတော်၌။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၍။ ဥယျာနေ၊ ၌။ ဝသတိ၊ ၏။ တသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ၌။ ဒုဿလက္ခဏာဗြာဟ္မဏောနာမ၊ အဝတ်လက္ခဏာဖတ်တတ်သော ပုဏ္ဏားမည်သည်။ အဟောသိ၊ ရှိဖူးပြီ။ တဿ၊

ထိုပုဏ္ဏား၏။ သမုဂ္ဂေ၊ သေတ္တာ၌။ ဌပိတံ၊ တားအပ်သော။ သာဌ္ဌကယုဂံ၊ ကို။ (မှုသိကာ၊ ကြွက်တို့သည်။ ခါဒိံသု၊ ခဲကြကုန်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ ပုရိမသဒိသမေव၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။

မာဏဝေ ပန သုသာနံ (ပ) အာဟ။

မာဏဝေပန၊ လုလင်သည်ကား။ သုသာနံ၊ သုသာန် သို့။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပဌမ တရုံ၊ စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သုသာနဒ္ဒါရေ၊ သုသာန်တံခါး၌။ နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုင်၍။ တေန၊ ထိုလုလင်သည်။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ် အပ်သော။ သာဌ္ဌကယုဂံ၊ ပုဆိုးအစုံကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဥယျာနံ၊ သို့။ အာဂမာသိ၊ ပြန်လာပြီ။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ပိတု၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြားပြီ။ ပိတာ၊ သည်။ "ရာဇကုလူ ပကော၊ မင်းဆရာဖြစ်သော။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ နသေယျ၊ ပျက်စီးရာ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိ သတ္တသ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ "တာပသ၊ ရှင်ရသေ့။ တယာ၊ သင်သည်။ ဂဟိတသာဌ္ဌကော၊ ယူအပ်သောပုဆိုးတို့ကို။ ဆဏ္ဍေဟိ၊ စွန့်ပစ်လော့။ မာ နသိ၊ မပျက်စီးပါစေလင့်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။

တာပသော အမှာကံ (ပ) ဂါထမာဟ။

တာပသော၊ သည်။ "အမှာကံ၊ အား။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဆဋ္ဌိတပိလောတိကာ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော ပုဆိုးနွမ်းအဝတ်အပိုင်းအစသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နကောတုဟလမင်္ဂလိကာ၊ မြင်တိုင်း, ကြားတိုင်း, တွေ့တိုင်းသော မင်္ဂလာကိုမယုံကြည်ကုန်။ ဧတံ ကောတုဟလမင်္ဂလံ နာမ၊ ဤမြင်တိုင်း, ကြားတိုင်း, တွေ့တိုင်းသော မင်္ဂလာမည် သည်ကို။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ ဗောဓိသတ္တောဟိ၊ ဘုရား, ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ, ဘုရားလောင်းတို့သည်။ နဝဏ္ဏိတံ၊ မချီးမွမ်းအပ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတေနနာမ၊ ပညာရှိမည်သည်ကား။ ကောတု

ဟလမင်္ဂလိကေန၊ မြင်တိုင်း, ကြားတိုင်း, တွေ့တိုင်းသော မင်္ဂလာကို ယုံကြည်သောသူသည်။ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်သင့်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗြဟ္မဏသ၊ ပုဏ္ဏားအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဒိဋ္ဌံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ အဗရိဟီ နဒ္ဓာနော၊ မယုတ်သော စွာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မလောကပရာ ယဏော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာပိ၊ သည်လည်း။ ဣမံ အတိဂံ၊ ဤအတိတ် ဇာတ်ကြောင်းကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဗြာဟ္မဏသ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောကြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၈၇။ ယဿ မင်္ဂလာ သမူဟတာ၊
ဥပ္ပါတာ သုပိနာစ လက္ခဏာ စ။
သော မင်္ဂလဒေါသဝိတိဝတ္တော၊
ယုဂယောဂါဓိဂတော နု ဇာတု မေတိ။

(ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။)ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မင်္ဂလာစ၊ ကောတုဟလ မင်္ဂလာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါတာစ၊ နေကြတ်ခြင်း၊ လကြတ်ခြင်း၊ နက္ခတ်ကြတ်ခြင်း၊ ဥက္ကာကျခြင်း၊ အရပ်ကိုမီးလောင်ခြင်း ဥပါတ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ သုပိနာစ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အိပ်မက်တို့ကို လည်းကောင်း။ လက္ခဏာစ၊ လက္ခဏာတို့ကိုလည်းကောင်း။ သမူဟတာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မင်္ဂလဒေါသဝိတိဝတ္တော၊ ကောတုဟလမင်္ဂလာ၏ အပြစ်ကို လွန်သည်ဖြစ်၍။ ယုဂယောဂါဓိဂတော၊ ကောဓ ဥပနာဟ စသောနည်းဖြင့် အစုံအစုံပြု၍ ဟောအပ်သောကိလေသာ၊

ယောဂလေးပါးတို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဈာတ၊ စင်စစ်။ (ကျွမ်းလောက်၊ ဤလောကသို့။ ပဋ္ဌိသန္ဓိဝင်သေန၊ အားဖြင့်။) နဇတိ၊ တစ်ဖန်မလာရပြီ။

ဒေဝ သတ္တာ ကျွမာယ (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဒေဝ၊ ဤသို့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကျွမာယ-ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏသ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ သစ္စာနိ၊ ကို။ ပကာသေသိ၊ ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုတ္တေန၊ သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဒေဝေ၀ပိတာပုတ္တာ၊ ဤသားအဖနှစ်ယောက်တို့သည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို ။ ဈာတက်၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

သတ္တမာ မဂ်လဈာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-သာရမ္ဘဈာတ် (၈၈)

ကလျာဏိမေ၀ (ပ) ကျွမ်ဂါထမာဟ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ကလျာဏိမေ၀မုဠ္ဠေယျာတိ ဣဒံ ဈာတ်ကို။ ဧဝေ၀ဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ သြမသ၀ါဒသိက္ခါပဒံ၊ သြမသ၀ါဒသိက္ခာပုဒ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ၀တ္ထုနိ၊ ပစ္စုပ္ပန်၀တ္ထု၊ အတီတ်၀တ္ထု၊ တို့သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော။ နိဒ္ဒိဝိသာလဈာတကေ၊ ၌။ ဝုတ္တာသဒိသာနေ၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကား။ ကျွမသို့ ဈာတကေ၊ ဤဈာတ်၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း၌။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ အညတရသ၊ တစ်ယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ သာရမ္ဘောနာမ၊ သာရမ္ဘမည်သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ နွားလားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣဒံ အတီတ၀တ္ထုံ၊ ဤအတီတ်

ဝတ္ထုကို။ ကထေတ္တာ၊ ဟော တော်မူ၍။ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၈၈။ ကလျာဏိမေဝ မုဠ္ဆေယျ၊ နဟိ မုဠ္ဆေယျ ပါပိကံ၊

မောက္ခောကလျာဏိယာ သာဓု၊ မုတ္တာ တပ္ပတိ ပါပိကံ။

(ဘိက္ခဝေ၊ တို့။) ကလျာဏိမေဝ၊ ကောင်းသောစကား ကိုသာလျှင်။ မုဠ္ဆေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသောစကားကို။ နမုဠ္ဆေယျ၊ မဆိုရာ။ ကလျာဏိယာ၊ ကောင်းသောစကားကို။ မောက္ခော၊ ဆိုခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသောစကားကို။ မုတ္တာ၊ ဆိုပြီး၍။ တပ္ပတိ၊ ပူပင်ရတတ်၏။

၉၀ (၄) သမောဓာနေသိ။

၉၀၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ။ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမ သည်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သာရမ္ဘော၊ ပန၊ သာရမ္ဘမည်သော နွားလားဥသဘသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

အဌမာ သာရမ္ဘဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ကုဟကဇာတ် (၈၉)

သတ္ထာ ဝါစံ ကိရ တေ (၄) ဘာသိသတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဝါစံ ကိရတေ အာသီတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ ကုဟကဘိက္ခုံ၊ တစ်ယောက်သော အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သောရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကုဟကဝတ္ထု၊ အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်း၏ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ သည်။ ဥဒ္ဒါလက ဇာတကေ၊ ဥဒ္ဒါလကဇာတ်၌။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ (၀) နတ္ထိတိ အာဟ။

အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဒကံဂါမကံ၊ တစ်ခုသောရွာငယ်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဒကောကုဋုဓဇိလော၊ တစ်ယောက်သောကောက်ကျစ်သော ရသေ့သည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဒကောကုဋုမ္ပမ်ိလော၊ တစ်ယောက်သောသူကြွယ်သည်။ တသ၊ ထိုရသေ့အား။ ဒရည့ေ၊ တောင်၌။ ပဏ္ဏသာလာယံ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုတောကျောင်း၌။ နံ၊ ထိုရသေ့ကို။ ဝါသေန္တော၊ နေစေလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဏီတာဟာရေန၊ မြတ်သော အာဟာရဖြင့်။ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တံကုဋုဓဇိလံ၊ ထိုကောက်ကျစ်သောရသေ့ကို။ "ဒသော၊ ဤရသေ့သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဒဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍။ စောရဘယေန၊ ခိုးသူဘေးမှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ သုဝဏ္ဏနိက္ခသတံ၊ ရွှေစင်နိက္ခတစ်ရာ ကို။ တသ၊ ထိုရသေ့၏။ ပဏ္ဏသာလာယံ၊ သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဘူမိဂတံ၊ မြေ၌မြှုပ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ (တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ဣဒံ၊ ဤရွှေကို။ သြလောကေပယ်ယိ၊ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက် တော်မူပါလော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုလျှောက်ထားလေပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို။ တာပသော၊ သည်။ "အာဝုသော ဥပါသကာ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ နာမ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့အားမည်သည်။ ဒဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော စကားကို။ ကထေတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်(မအပ်။) အမှာကံပန်၊ ငါတို့အားကား။ ပရသန္တကေ၊ သူတစ်ပါးဥစ္စာ၌။ လောဘော နာမ၊ တပ်မက်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။

သော သာဓု (၀) နိဝတ္တိတုံ နု ဣစ္ဆိ။

သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ဘန္တေ၊ "အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊

ကောင်းပါပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ တသ၊ ထိုရသေ့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သဒ္ဒဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍။ ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ ဒုဋ္ဌတာ ပသော၊ ရသေ့ပျက်သည်။ "ဧတ္တကေန၊ ဤမျှသောဥစ္စာ ဖြင့်။ ဧဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။" ဣတိ၊ သို့။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ တံသုဝဏ္ဏံ၊ ထိုရွှေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး အကြား၌။ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တစ်ခုသောနေရာ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အာဂန္ဒာ၊ ပြန်လာ၍။ ပဏ္ဏာသာလာယမေဝ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၌သာလျှင်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ပုရိမဒိဝသေ၊ နောက်တစ်နေ့၌။ တသ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝသိမှ၊ နေခဲ့ကုန်ပြီ။ အတိစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ။ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့အား။ မနုဿဟိ၊ လူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသဂ္ဂေါ၊ ရောနှောခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ သံသဂ္ဂေါစနာမ၊ ရောနှောခြင်း မည်သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားတော့အံ့။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုရ" တေန၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်။ ယာစိယမာနောပိ၊ တောင်းပန်အပ်သော်လည်း။ နိဝတ္တေတုံ၊ ပြန်လည်ဆုတ်နစ်အံ့သောငှာ။ နက္ခစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။

အထ နံ သော (ပ) ဥယျောဧသိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရသေ့ကို။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားပါလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုရ၍။ ယာဝဂါမဒ္ဒါရံ၊ ရွာတံခါးတိုင်အောင်။ အနုဂန္တွာ၊ လိုက်ပို့ရ၍။

နိုဝတ္တိ၊ ပြန်ခဲ့ပြီ။ တာပသောပိ၊ ရသေ့သည်လည်း။ ထောက်၊ အနည်းငယ်။ ဂန္ဓာဝ၊ သွားပြီး၍သာလျှင်။ "မယာ၊ ငါသည်။ ဣမံကုဋုမ္ဘိကံ၊ ဤသူကြွယ်ကို။ ဝဠွေတုံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဇဋာနံ၊ ဆံကျစ်တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပဋိနိဝတ္တိ၊ တစ်ဖန်ပြန်လာပြီ။ ကုဋုမ္ဘိကော၊ သူကြွယ်သည်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိဝတ္တိတ္ထ၊ ပြန်ခဲ့ကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဂေဟစ္ဆဒနတော၊ အိမ်အမိုးမှ။ မေ၊ ငါ၏။ ဇဋာသု၊ ဆံကျစ်တို့၌။ ဧကတိဏံ၊ မြက်တစ်ပင်သည်။ လဂ္ဂံ၊ ကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နဒါနဗ္ဗနာမ၊ အဒိန္နာဒါန်မည်သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့အား။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ တံ၊ ထိုမြက်တစ်ပင်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂတောမှိ၊ ပြန်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ ကုဋုမ္ဘိကော၊ သူကြွယ်သည်။ "ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဆဋေတွာ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ "မေ၊ ငါ၏။ အယျော၊ အရှင်သည်။ တိဏသလာကမ္ပိနာမ၊ မြက် ဝါးခြမ်းစိတ်မျှသော။ ပရသန္တကံ၊ သူတစ်ပါး၏ဥစ္စာကို။ နဂဏှတိ၊ မယူ။ အဟော ကုဋ္ဌကုစ္ဆိကော၊ အော် ကုဋ္ဌကုစ္ဆိရှိလေ စွတကား။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပသီဒိတွာ၊ ကြည်ညိုမှု။ ပန္နိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဥယျောဧသိ၊ ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီ။

တဒါပန (ပ) တံ ဥပဓာရေဟီတိ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဏ္ဍာဂ္ဂါယ၊ ဥစ္စာအလို့ငှာ။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသော။ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တသ္မိံနိဝေသနေ၊ ထိုသူကြွယ်အိမ်၌။ နိဝါသော၊ တည်းခိုနေခြင်းကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း သည်။ တာပသဿ၊

ရသေ့၏။ ဂစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာဝ၊ ကြားရ၍သာလျှင်။ အဒ္ဓါ"၊ စင်စစ်။ ဣမိနာဒုဋ္ဌတာပသေန၊ ဤရသေ့ပျက်သည်။ ဣမဿ၊ ဤသူကြွယ်၏။ ကိဋ္ဌိ၊ ကစ်စုံ တစ်ခုသောဥစ္စာကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုဠမ္ပိကံ၊ သူကြွယ်ကို။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ တဿတာပသဿ၊ ထို့ရသေ့၏။ သန္တိကေ၊ ထံ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သော။ ကိဋ္ဌိ၊ ကစ်စုံတစ်ခုသောဥစ္စာသည်။ တေ၊ သင့်အား။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ သမ္မ၊ အဆွေ။ သုဝဏ္ဏနိက္ခသတံ၊ ရွှေစင်နိက္ခတစ်ရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလော့။ တံ၊ ထိုရွှေကို။ ဥပဓာရေဟိ၊ စုံစမ်းချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။

သော ပဏ္ဏသာလံ ဂန္တွာ (ပ) ဂါထမာဟ။

သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ပဏ္ဏသာလံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုရွှေကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ရ၍။ ဝေဂေ နု၊ လျင်စွာ။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သမ္မ၊ အဆွေ။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ "တေ၊ သင်၏။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို။ အညေန၊ အခြားသောသူသည်။ နဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည် မဟုတ်။ တေနေဝကုဟကတာပသေန၊ ထို့အံ့ဖွယ်ကိုဖြစ်စေသော ရသေ့ကောက်သည်သာလျှင်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဧဟိ၊ လာလော့ဗျာ။ တံ၊ ထိုရသေ့ကောက်ကို။ အနုဗန္ဓိတ္တာ၊ အစဉ်အလိုက်၍။ ဂဏှာမ၊ ဖမ်းကြကုန်အံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၍။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကုဋိတာပသံ၊ ရသေ့ကောက်ကို။ ဂဏှိတ္တာ၊ ဖမ်း၍။ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါဒေဟိစ၊ ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပေါထေတ္တာ၊ ထုထောင်း၍။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို။ အာဟာရာပေတ္တာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဂဏှိံသု၊ ဖမ်းကုန်ပြီ။ ဇောဓိသတ္တော၊ သည်။ သုဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ "နိက္ခသတံ၊ ရွှေစင်နိက္ခတစ်ရာကို။ ဟရမာနော၊ ခိုးယူသောသူသည်။ အသဒ္ဓိတ္တာ၊ မစွန်းငြိမှု၍။ တိဏမတ္တော၊

မြက်တစ်ပင်၌။ သတ္တော၊ စွန်းငြိသောစိတ်ရှိသည်။ အသီ၊ ဖြစ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ပြောဆို၍။ တံ၊ထိုရသေ့ကို။ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၈၉။ ဝါစာဝ ကိရ တေ အာသိ၊ သဏှာ သခ်ိလဘာဏိနော။
တိဏမတ္တေ အသဒ္ဓိတ္တော၊ နော စ နိက္ခသတံ ဟရံ။
(ကုဋ္ဌဇဋိလ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောရသေ့။)

သခ်ိလဘာဏိနော၊ နှုးညံ ၊ဝစကား:ကိုဆိုသော။ တေ၊ သင်၏။ ဝါစာဝ၊ စကား:ဆည်သာလျှင်။ သဏှာ၊ သိမ်မွေ့ပြေပြစ်ချောညက်သည်။ အာသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ (ကုဋဋိလ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောရသေ့။)တိဏမတ္တေ၊ မြက်တပင်မျှ၌။ (ကုက္ကစ္စံ၊ အလို့လို့ကို။) ကုရုမာနော၊ ပြုသော။ တွံ၊ သင်သည်။ အသဒ္ဓိတ္တော၊ ကပ်ငြိခြင်း:ကင်း:သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ နိက္ခသတံ၊ ရွှေစင်နိက္ခတစ်ရာကို။ ဟရံ ဟရန္တော၊ ခိုး:သော။ (တွံ၊ သင်သည်။) အသဒ္ဓိတ္တော၊ ကပ်ငြိခြင်း:ကင်း:သည်။ နော စ အာသိ၊ မဖြစ်ခဲ့ပါ။

ဇဝံ ဗောဓိသတ္တော (ပ) အဟမေဝအဟောသိန္တိ။

ဇဝံ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံ၊ ထိုရသေ့ကို။ ဂရဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ ကုဋ္ဌဇဋိလ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ရသေ့။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဇဝရူပံ၊ ဤသို့သကောရှိသော်အမှုကို။ မာအကာသိ၊ မပြုပါလင့်။ ဣတိ၊ သို့။ သြဝါဒံ၊ [illegible]ကို။ ဒတ္တွာ၊ ၍။ ယထာကမ္မံ၊ လျော်စွာ၊ ဂတော၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ ဤယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဇသ ဇသောဘိက္ခု၊ ဤရဟန်:သည်။ ကုဟကော၊ အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေ:။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ:၌လည်း:။ ကုဟကောယေဝ၊ အံ့ဖွယ်သရဲကိုဖြစ်စေတတ်သည်သာလျှင်

တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မှ၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကုဟက ဘိက္ခု၊ အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သောရဟန်းသည်။ ကုဋ္ဌတာ ပသော၊ ကျောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပဏ္ဍိတပုရိသောပန၊ ပညာရှိသော ယောကျ်ား သည်ကား။ အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

နဝမာ ကုဟကဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-အကတညုဇာတကဝဏ္ဏနာ(၉၀)

ယော ပုဗ္ဗေ (ပ) ပဋိဘဏ္ဍံအာဟရထာတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယော ပုဗ္ဗေ ကတကလျာဏောတိ၊ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူ ဌေးအား။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပစ္စန္တဝါသိကော၊ ပစ္စန္တ ရစ်ဝန်းနေသော။ အဒိဋ္ဌသဟာယော၊ မမြင်ဖူးသောအဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သော။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဧကဒါ၊ တရံသောအခါ၌။ ပစ္စန္တေ၊ ပစ္စန္တေရစ်ဝန်း။ ဥဋ္ဌာနကဘဏ္ဍသ၊ ထွက်ရှိသောဘဏ္ဍာ ဖြင့်။ ပဏ္ဍသကဋ္ဌသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ကမ္မန္တိကမနုဿေ၊ အမှုလုပ်သောသူတို့ကို။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဣမံဘဏ္ဍံ၊ ဤဥစ္စာ ကို။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ အနာထပိဏ္ဍိက မဟာသေဋ္ဌိဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏။ ပစ္စဋ္ဌေန၊ ကာလ ပေါက်ဈေးဖြင့်။ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ရောင်း၍။ ပဋိဘဏ္ဍံ၊ တစ်ဖန် ရသောဥစ္စာကို။ အာဟာရထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

တေသာဝူတိ (ပ) အာရောစေသုံ။

တေ၊ ထိုအမှုလုပ်သူတို့သည်။ "သာဝူ"တိ၊ ကောင်းပါ

ပြီဟု။ တသ၊ ထိုသူ၌၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္ဘိန္ဓိတ္တာ၊ လက်ခံ၍။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ အနာထပိဏ်သူ၌ကြီးကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ပဏ္ဏာ-ကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ပြောကြားကြကုန်ပြီ။ မဟာ-သေဋ္ဌိ၊ သည်။ "ဝေါ၊ သင်တို့၏။ အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၍။ တေသံ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်သားတို့အား။ အာဝါ-သဉ္စ၊ နေရာကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘောဃဉ္စ၊ ရိက္ခာကို လည်းကောင်း။ ဒါပေတ္တာ၊ ပေးစေ၍။ သ ဟာယကသ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ပစ္စန္တရစ်သူ၌၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာ ခြင်းကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဝိဂ္ဂိဏိတ္တာ၊ ရောင်း၍။ ပဋိဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဒါပေသိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်သားတို့သည်။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကြ၊ကုန်၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အတ္တနော၊ ၏။ သေဋ္ဌိသ၊ သူ၌၏အား။ အာရောစေသုံ၊ ပြီ။

အပရဘာဂေ (ပ) အာရောစေသုံ။

အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အနာထပိဏ္ဍိကောပိ၊ သည်လည်း။ တထေဝ၊ သာလျှင်။ ပဉ္စသကဋသတာနိ၊ လှည်း ငါးရာတို့ကို။ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်သို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ပြီ။ မနုဿာ၊ အနာထပိဏ်သူ၌၏လူတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကြကုန်၍။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင် ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပစ္စန္တဝါသိကသေဋ္ဌိ၊ ပစ္စန္တရစ်သူ၌ကို။ ပဿိတ္သု၊ သွားရောက်တွေ့ဆုံကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုပစ္စန္တရစ် သူ၌သည်။ "ကုတော၊ အာဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆထ၊ လာကြ ကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ "သာဝတ္ထိတော၊ မှ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သဟာယကသ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ်သော။ အနာထပိဏ္ဍိကသ၊ ၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ အာဂတော၊

လာခဲ့ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထော၊ ရှိသော်။ အနာ ထပိဏ္ဍိကောတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးဟူသောအမှည်သည်။ **ကဿစိ**၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား**၏**၊ နာမ်၊ အမည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ပရိဟာသံ၊ ပြက်ရယ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ "တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥယျောဇေသိ၊ နှင်ထုတ်လိုက်ပြီ။ နိဝါသံ၊ နေရာကို။ နေဝဒါပေသိ၊ မပေးစေ။ ပရိဗ္ဗယံ၊ ရိက္ခာကို။ နဒါပေသိ၊ မပေးစေ။ တော၊ ထိုအနာ ထပိဏ်သူဌေး၏လူတို့သည်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာ လျှင်။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ ဝိက္ကိဏိတ္တာ၊ ရောင်း၍။ ပဋိဘဏ္ဍံ၊ တစ်ဖန်ရသော ဥစ္စာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာဝတ္ထိံ၊သို့။ အာဂန္တာ၊၍။ **သေဋ္ဌိဿ**၊ **အား**။ ဝံ၊ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ **အာ**ရောစေသုံ၊ ပြောကြားကုန်ပြီ။

အထ သော (ပ) ဂဏ္ဍိတ္တာဝ အဂမံသု။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ **သော**၊ ထိုပစ္စန္တရစ်သူဌေးသည်။ ပစ္စန္ထိဝါသီ၊ ပစ္စန္တရစ်နေသူတို့ကို။ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း။ ဧကဝါရံ၊ တစ်ကြိမ်။ တထေဝ၊ ရှေ့အတူသာလျှင်။ ပဠဿကဋ္ဌသတာနိ၊ လည်းငါးရာတို့ကို။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပေသေသိ၊ ပြီ။ မနုဿာ၊ ပစ္စန္တရစ်သူဌေး၏လူတို့သည်။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ **အာ**ဒါယ၊ ၍။ **မ**ဟာ**သေ**ဋ္ဌိံ၊ **အ**နာထပိဏ်သူဌေး**ကြီး**ကို။ ပဿိံသု၊ သွားရောက်တွေ့ဆုံကြကုန်ပြီ။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တေ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်သူဌေး၏ လူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်ရ၍။ **အ**နာထပိဏ္ဍိကဿ၊ **အ**နထပိဏ်သူဌေး၏။ **မ**နုဿာ၊ လူတို့သည်။ "သာမိ၊ **အ**ရှင်။ **မ**ယံ၊ တို့သည်။ ဧတေသံ။ ထိုလူတို့**အား**။ နိဝါသဉ္စ၊ နေရာကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္တဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိဗ္ဗယဉ္စ၊ ရိက္ခာကိုလည်းကောင်း။ ဒါနံ ဿာမ၊ သိကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ပြောဆိုကြ၍။ တေသံ၊

ထိုပစ္စန္တရစ်သားတို့၏။ သကဋ္ဌာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ ဗဟိ နဂရေ မြို့ပြင်၌။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ မောစာပေတွာ၊ ချုတ်စေ၍။ "တုမှေ၊ သင်တို့ သည်။ ဣဒေဝ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ဝသထ၊ နေကြကုန် လော့။ ဝေါ သင်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ယရော အိမ်၌။ ယာဂုဘတ္တာနိ၊ ယာဂုထမင်းသည်လည်း ကောင်း။ ပရိဘုယောစ ရိကာသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။" ဣတိ ဤသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒါသကမ္မကရော၊ ကျွန်အမှု လုပ်တို့ကို။ သန္ဓိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေကြကုန်၍။ မဒ္ဒိမယာ မသမနန္တရေ သန်းခေါင်ယံ၏အခြားမဲ့၌။ ပဋ္ဌသကဋ္ဌ သတာနိ၊ လှည်းငါးရာ တို့ကို။ ဝိလုမ္ပိတွာ၊ လုယက်၍။ နေသံ၊ ထိုပစ္စန္တရစ် သားတို့၏။ နိဝါသနပါရုပနာနိပိ၊ အဝတ်ရုံတို့ကို လည်း။ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ လုယက်၍။ ဂေါဏေ၊ နွားတို့ကို။ ပလာပေတွာ၊ ပြေးစေ၍။ သကဋ္ဌာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ ဝိစက္ကာနိ၊ ဘီးမရှိ သည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ စက္ကာနိပိ၊ လှည်းဘီးတို့ကိုလည်း။ ဂဏှိတွာဝ၊ ယူကုန်၍သာလျှင်။ အဂမံ၊ သွားကုန်ပြီ။

ပစ္စန္တဝါသိနော (၅) အတီတံ အာဟရိ။

ပစ္စန္တဝါသိနော၊ ပစ္စန္တရစ်သားတို့သည်။ နိဝါသန မတ္တသပိ၊ ခါးဝတ်မျှ၏လည်း။ သာမိကာ၊ ပိုင်ဆိုင်ကြကုန် သည်။ အဟုတွာ၊ မဖြစ်ကုန်မူ၍။ ဘီတာ၊ ကြောက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ပလာယိတ္ထ ပြေးကုန်၍။ ပစ္စန္တမေဝ၊ ပစ္စန္တရစ်သို့သာလျှင်။ ဂတာ၊ ပြီ။ သေဋ္ဌမနုဿာပိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏လူတို့သည်လည်း။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ မဟာသေဋ္ဌနော၊ အနာထပိဏ်သူ ဌေးအား။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကြားကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည် "ဘိုရေ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣဒံ ကထာပါဘတံ၊ ဤစကားလက်ဆောင်သည်။

အတ္ထိ၊ ၏။ "ဣတိ၊ သိ့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သိ့၊ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အာဒိဝေဘ၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ သော။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ။ လျှောက်ကြားပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပစ္စန္တဝါသီ ပစ္စန္တရစ်ခ္ခနေသော။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခု မှသာလျှင်။ ဧဝံသီလော၊ ဤသို့သောအလေ့ရှိသည်။ နခေါ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ့ခ္ခဏလည်း။ ဧဝံသီလောယေဝ ဤသို့သော အလေ့ရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်၊ ယာစိတော၊ ဖြစ်၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ဂါထမာဟ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ မဟာဝိဘဝေါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တသ၊ ထိုဗာရာဏသီသူဌေးအား။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပစ္စန္တဝါသိကော၊ ပစ္စန္တရစ်ခ္ခနေ သော။ အဒိဋ္ဌသဟာယော၊ ဖြစ်သော။ သေဋ္ဌိ၊ သံ့သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အတီတဝတ္ထု၊ အတိတ်ဝတ္ထုသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထုသဒိသမေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုနှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကား။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ မနသော်ဟိ၊ လူတို့သည်။ "အဓ္ဓ၊ ယနေ့။ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ အာရောစိတော၊ လျှောက်ကြား အပ်သည်ရှိသော်။ "ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ အဇာနန္တာ၊ မသိ ကုန်သောသူတို့သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ (ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။) လဘန္တိယေဝ၊ ရကုန် သည်သာလျှင်တည်း။ "ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ သမ္ဗတ္တပရိသာ

ယ၊ ရောက်လာသော ပရိတ်သတ်အား။ ဓမ္မ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။) ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၉၀။ ယော ပုဗ္ဗေ ကတကလ္လာဏော၊
ကတတ္ထော နာဝ ဗုဇ္ဈတိ။
ပစ္ဆာ ကိစ္စေ သမုပ္ပန္နေ၊ ကတ္တာရံ နာဓိဂစ္ဆတိ။

ယောကောစိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသောသူသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ လက်ဦးမဆွဲ၌။ ကတကလ္လာဏော၊ သူတစ်ပါးတို့သည် ပြုအပ်သော ကောင်းမြတ်သော ကျေးဇူးဥပကာရရှိသည်။ ကတတ္ထော၊ သူတပါးတို့သည် ပြီးစေအပ်သော အမှုကိစ္စရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုသူတပါးတို့သည် မိမိပြုဖူးသော ကျေးဇူးဥပကာရအမှုကိစ္စကို။ နာဝဗုဇ္ဈတိ၊ မသိ၊ သောပုရိသော၊ ရှေးဟပြုဖူးသူ့ကျေးဇူးကို တိမ်မြှုံးလို့ဝှက် ထိုလူပျက် သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ကိစ္စေ၊ မိမိအမှုကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ကိစ္စကိုပြုမည့်သူ ကို။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရပြီ။

၉၁ ဗောဓိသတ္တော (ပ) အဟောသိန္တိ။

၉၁၊ ဤ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊ ၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ယထာကမ္မ၊ စွာ။ ဂတော၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ "(တဒါ၊ ၌။) ပစ္စန္တဝါသီ၊ ပစ္စန္တရစ်သူ၌ရှိသည်။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ပစ္စန္တဝါသီယေဝ၊ ပစ္စန္တရစ်သူ၌ရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ဗာရာဏသီ သေဋ္ဌပန၊ သည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဒသမာ အကတညုဇာတက ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-လိတ္တာဝဂ်

၉၁-လိတ္တာဇာတ်

လိတ္တံ ပရမေန (ပ) အာဒီနဝံ ဒသေတွာ

သတ္ထာ၊ သည်။ လိတ္တံ ပရမေန တေဇသာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တေ၊ စည်။ အပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မှုဟူ၍ ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ တသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စီဝရာဒီနိ၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရကုန်၍။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ အပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်ကြကုန်မူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ စတ္တာရောပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ အပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မှု၍။ ပရိဘုဉ္ဇ-မာနာ၊ သုံးဆောင်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းတော်တို့သည်။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ နိရယတိရစ္ဆာနယောနိ-တော၊ ငရဲဘုံ တိရစ္ဆာန်ဘုံမှ။ နမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ သတ္ထာ၊ သည်။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဉတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မိံကထံ၊ တရားနှင့်စပ်သောစကားကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂေ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မှု၍ သုံးဆောင်ခြင်း၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။

ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာနာမ (ပ) အတီတံအာဟရိ။

"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ မည်သည်။ စတ္တာရောပစ္စယေ၊ တို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရကုန်၍။ အပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်မှု၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ စတ္တာရောပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်၍။ ပရိဘုဉ္ဇေယျာထ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်

လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ပစ္စဝေက္ခဏာဝိဓိ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာအစီအရင်ကို။ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ "ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ပဋိယာတာယာတိ" အာဒိနာ၊ ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ ။ ပ ။ ပဋိယာတာယ အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ တန်ဆီ၊ ပါဠိကို။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရောပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ဒေဝ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ပစ္စဝေက္ခ ဏာဆင်ခြင်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၄၁။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မူ၍။ ပရိဘောဂေါနာမ၊ သုံးဆောင် ခြင်းမည်သည်။ ဟလာဟလဝိသ ပရိဘောဂ သဒိသော၊ လတ်တလောသေစေတတ်သောအဆိပ်ကို သုံးဆောင်သည်နှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပေါရာဏာကာ၊ ရှေးသူ ဟောင်းတို့သည်။ အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မူ ၍။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ အဇာနိတ္တာ၊ မသိမူ၍။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ သုံးဆောင်ကုန်၍။ ဝိပါကန္တေ၊ အကျိုးပေးသော ကာလဟူသောအဆုံး၌။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနုဘဝိသု၊ ခံစားကြကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော် မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ (ပ) ဘိက္ခိတ္တာ ပဏ္ဏမတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အညတရ သို့၊ တစ်ခုသော။ မဟာဘောဂကုလေ၊ များစွာသောစည်းစိမ် ဥစ္စာရှိသောအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ သော်။ အက္ခ ဝုတ္တော၊ ကြေအန်ကြားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အပရော၊ တစ်ပါးသော။ ကုဋုဋ္ဌဝုတ္တော၊ ကောက် ကျစ်သော ကြေအန်ကြားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အပရော၊ တစ်ပါးသော။ ကုဋုဋ္ဌဝုတ္တော၊ ကောက်ကျစ်သော ကြေအန်ကြားသည်။ ဗောဓိသတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကီဠေန္တော၊ သော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇယေ၊ အောင်ခြင်း၊သည်။

ဝတ္တမာဇန်၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကေဋ္ဌမဏ္ဍလံ၊ ကစားပွဲကို။ နဘိန္ဒတိ၊ မဖျက်။ ပရာဇယကာလေပန၊ ရှုံးသော အခါ၌ကား။ အကွံ့၊ ကြေအံ့ကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ငုံ၍။ "အကျော်၊ ကြေအံ့သည်။ နဌော၊ ပျောက်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ကေဋ္ဌမဏ္ဍလံ၊ ကစားဝိုင်းကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ပဏ္ဏမတိ၊ ဖဲသွား၏။

ဗောဓိသတ္တော တဿ (ပ) ဂါထမာဟ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုကောက်ကျစ်သော ကြေအန်ကြူး၏။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ "ဟောတု၊ ရှိစေဦး။ ဇတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ပဋ္ဌိရူပကာရဏံ၊ လျောက်ပတ်သော အကြောင်းကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိစေအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အကျော်၊ ကြေတို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဟလာဟလဝိသေန၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်ဖြင့်။ ရဋ္ဌိတ္တာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ သုက္ခာပေတ္တာ၊ ခြောက်စေ၍။ တေ၊ ထိုကြေ အန်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုကောက်ကျစ်သောကြေ အန်ကြူး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ ဧဟိ၊ လာလော။ အကျော်ဟိ၊ ကြေအံ့တို့ဖြင့်။ ကီဠာမ၊ ကစားကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုကောက်ကျစ်သောကြေ အန်ကြူးသည်။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္တာ၊ ၍) ကေဋ္ဌမဏ္ဍလံ၊ ကစားဝိုင်းကို။ သဇ္ဇေတ္တာ၊ စီရင်၍။ တေန၊ ထိုဘုရားလောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကီဠေန္တော၊ သော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရာဇကာလေ၊ ရှုံးသောအခါ၌။ ဧကံအကွံ့၊ ကြေတစ်လုံးကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပက္ခိပိ၊ ငုံလိုက်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ နံ၊ ထိုကောက်ကျစ်သောကြေအန်ကြူးကို။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရောန္တံ၊ ပြုလုပ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ "တာဝဂိလာဟိ၊ ငုံလေဦး။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဣဒံနာမ၊ ဤကြေအန်ကို ငုံခြင်း မည်သည်။ ဧတန္တိ၊ ဤသို့ဖြစ်၏ဟု။ ဇာနိဿသိ၊ သိရလတ္တံ့။"

ဣတိ၊ သို့။ စောဒေတုံ၊ စောဒနာခြင်းငှာ။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၉၁။ လိတ္တံ ပရမေန တေဇသာ၊
ဂိလမကွံ့ ပုရိသော နဗ္ဗတိ။
ဂိလ ရေ ဂိလ ပါပဓုတ္တက၊
ပစ္ဆာ တေ ကဋ္ဌက် ဘိသ္သတိ။

ရေ ပါပဓုတ္တက၊ ဟယ်–ကောက်ကျစ်ယုတ်မာစွာသော ကြွေအံ့ကြား။ ပရမေနတေဇသာ၊ ထက်စွာသောတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ (ဝိသေန၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်ဖြင့်။) လိတ္တံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော။ အကွံ့၊ ကြွေအန်ကို။ ဂိလံ ဂိလန္တော၊ မျိုသော။ ပုရိသော၊ ကြွေအန်ကြားသော ယောကျ်ားသည်။ နဗ္ဗတိ၊ မသိ။ (ရေ၊ ဟယ်–သူယုတ်။) ဂိလ၊ မျိုလေးဦး။ ပါပဓုတ္တက၊ ဟယ် ယုတ်မာစွာသော ကြွေအံ့ကြား။ (ဂိလ၊ မျိုလေဦး။) ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ တေ၊ သင့်အား။ (ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။) ကဋ္ဌက်၊ ထက်သည်။ ဘဝိ သ္သတိ၊ လတ္တံ့။

သော ဗောဓိသတ္တသ (ပ) ကထိယတေဝါတိ။

သော၊ ထိုကောက်ကျစ်သောကြွေအန်ကြားသည်။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ၏။ ကထေန္တသ္မိံ၊ ပြောဆိုစဉ်ပင်လျှင်။ ဝိသဝေဂေန၊ အဆိပ်၏အဟုန်ဖြင့်။ မုစ္ဆိတော၊ မိန်းမောသည် ဖြစ်၍။ အကွံ့ဓိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လည်ကုန်၍။ ခန္ဓံ၊ လည်ကုပ်ကို။ နာမေတွာ၊ ညွှတ်စေ၍။ ပတိ၊ လဲကျ၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ "ဣဒါနိ၊ ဌ္ဌ။ အသ၊ ထိုယုတ်မာသော ကြွေအန်ကြားအား။ ဧဝိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ သြသဓပရိဘာဝိတံ၊ ဆေးဖြင့်စီရင်အပ်သော။ ဝမနယောဂံ၊ အော့အန်စေတတ်သောဆေးကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဝမေတွာ၊ အန်စေ၍။ သပ္ပိဖာဏိတမဓုသက္ကရာ ဒယော၊ ထောပတ်. တင်လဲ. ပျားသကာအစရှိသည်တို့.ကို။

ခါဒါပေတ္ဘာ၊ စားစေ၍။ အရောဂ်၊ ရောဂါမရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ "ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧဝရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို။ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သြဝဒိတ္တာ၊ ဆုံးမပေး၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂတောဟု၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံမမ္မဒေသနံ၊ ကို ။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂေါနာမ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်မှု၍ ပစ္စလေးပါးတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းမည်သည်ကား။ အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ မဆင်ခြင်မှု၍။ကတဝိသ-ပရိဘောဂသဒိသော၊ အဆိပ်လူးသော စားဖွယ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ "တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပဏ္ဍိတဝုတ္တော၊ ပညာရှိကြွေအန်ကြူး သည်။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိं၊ ဖြစ်ခဲ့ ဖူးပြီ။ ဧတ္တာ၊ ဤလိတ္တာဇာတ်၌။ ကူဋ္ဌဝုတ္တောပန၊ ကောက်ကျစ်သော ကြွေအန် ကြူးကိုကား။ နကထိယတိ၊ ဇာတ်ပေါင်း၌ မဆိုအပ်။ ဧတ္ထ၊ ဤလတ္တာဇာတ်၌။ ဟောတိယထာစ၊ အတိတ်ဝတ္ထုမှ ကြွေအန်ကြူးကို ဇာတ်မပေါင်းသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဇာတ်၌။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣမသ္မိံကာလေ၊ ဤဇာတ်တော်ကို ဟောတော်မူသော ကာလ၌။ နပညာယတိ၊ မထင်။ သော၊ ထိုသူကို။ နကထိယ တေဝ၊ ဇာတ်မပေါင်းအပ်သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို၎ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ပဌမာ၊ လိတ္တာဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

(၂)- မဟာသာရဇာတ် (၉၂)

ဥက္ကဋ္ဌေသူရမိစ္ဆန္တီတိ (၀) နိ လဘာ၅။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဥက္ကဋ္ဌေ သူရမိစ္ဆန္တီတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒတ္ထေရံ

ကို။ အာရဇ္ဇ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့.ဆိုဦး၊အံ့။ ဧကသို့သမယေ၊ ၌။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်းကြီး၏။ ဣတ္ထိယော၊ မင်းမိန်းမတို့.သည်။ "ဗုဒ္ဓပ္ပါဒေါနာမ၊ ဘုရားပွင့်ရာ ကာလမည်သည်ကား။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ့၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မနုဿပဋိလာဘော၊ လူ၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဒုလ္လဘော၊ ၏။ ပရိပုဏ္ဏာယတနတာစ၊ ပြည့်စုံသောနားမျက်စိ အစရှိသော ဣန္ဒြေရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဒုလ္လဘော၊ ၏။ မယံဘ၊ ငါတို့.သည်ကား။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသော။ ဣမံခဏသမဝါယံ၊ ဤကောင်းသော အချိန်အခါ၏ ပေါင်းဆုံညီညွတ်ခြင်းကို။ လဘိတ္တာပိ၊ ရကုန်၍လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ရစိယာ၊ အလိုအားလျော်စွာ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့.။ ဂန္တာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောတုံ ဝါ၊ နာအံ့သောငှာလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓပူဇံ၊ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းကို။ ကာတုံ ဝါ၊ ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဒါနံ၊ အလှူဒါနကို။ ဒါတုံ ဝါ၊ ပေးလှူအံ့သောငှာလည်းကောင်း။ နလဘာမ၊ မရကြကုန်။

မဇ္ဈုသာယ ပက္ခိတ္တာ ဝိယ (၀) သမ္ဗဒ္ဓိ။

မဇ္ဈုသာယ၊ သေတ္တာ၌။ ပက္ခိတ္တာဝိယ၊ ထည့်ထားအပ်ကုန်သကဲ့သို့.။ ဝသာမ၊ နေရကုန်၏။ ရညော၊ မင်းအား။ ကထေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့.အား။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဧကံ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတစ်ပါးကို။ ပဏ္ဏာသာပေတွာ၊ ပင့်စေ၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောသမ၊ နာကုန်အံ့။ တတော၊ ထိုရဟန်းအထံမှ။ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ (ဥဂ္ဂဏှိတုံ၊ သင်ယူခြင်းငှာ။) သက္ခိဿာမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်အံ့။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ ဥဂ္ဂဏှိဿာမ၊ သင်ယူကုန်အံ့။ ဒါနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ပုညာနိစ၊ တို့.ကိုလည်း။ ကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့.ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့.အား။ အယံ ခဏပဋိလာဘော၊

ဤဗုဒ္ဓပြုပါဒခဏာကိုရခြင်းသည်။ သဖလော၊ အကျိုးရှိသည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တယိသု၊ ကြံကြကုန်၏။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာ၊ ထိုမင်းမိန်းမ တို့သည်။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ အတ္တနာ၊ သည်။ စိန္တိတကာရဏံ၊ ကြံစည်အပ်သော အကြောင်းကို။ ကထယိသု၊ လျှောက်ကြားကြကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘာဂရတိ၊ ကောင်းပြီ ဟူ၍။ သမ္မဋ္ဌိ၊ လက်ခံပြီ။

အထေကဒိဝသံ ရာဇာ (ပ) သန္တိကံ အဂမာသိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ ဥယျာနံ ကီဠံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းကို။ ကီဠိတုကာမော၊ ကစားလိုသည်ဖြစ်၍။ ဥယျာနပါလံ၊ ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ "ဥယျာနံ၊ ကို။ သောဓေဟိ၊ သုတ်သင်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဥယျာနပါလော၊ သည်။ ဥယျာနံ၊ ကို။ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်နေစဉ်။ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ တစ်ခုသောသစ်ပင်ရင်း၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို၊ သုဒ္ဓံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဧတ္တ၊ ဤဥယျာဉ်၌။ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ တစ်ခုသောသစ်ပင်ရင်း၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်တော်မူ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက် ထားပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ "သမ္မ၊ အမောင်ဥယျာဉ်စောင့်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ဓမ္မမ္ပိ၊ တရားတော်ကိုလည်း။ သောသာမ၊ နာကြားကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ အလက်တရထံ၊ တန်ဆာဆင်အပ် သောရထားကို။ အဘိရုဟိတ္တာ၊ စီး၍။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။

တသို့ဌ သမယေ (၀) အနတ္တမနော အဟောသိ။

တသို့ စ သမယေ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဆတ္တပါဏိနံ့ာမ၊ ဆတ္တပါဏိ မည်သော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ အနာဂါမီ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်သော။ ဥပါသကော၊ သီတင်းသည် သည်။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာမာနော၊ နာလျက်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထိုသီတင်းသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍။ အာသက်မာနော၊ ယုံမှားသံ သယရှိသည်ဖြစ်၍။ မုဟုတ္တံ၊ တစ်ခဏမျှ။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ "အယံ၊ ဤသူသည်။ ပါပကော၊ ယုတ်မာသည်။ သစေဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအုံ့။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံတော်၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ ထိုင်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နသုဏေယျ၊ မနေရာ။ ဣမိနာ၊ ဤယောက်ျားသည်။ အပါပကေန၊ မယုတ်မာသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဥပါသကော၊ ဆတ္တပါဏိ သီတင်းသည် သည်။ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန၊ မြတ်စွာ ဘုရား၌ ရိုသေသဖြင့်။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ ပစ္စုဋ္ဌာနံဝါ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝန္ဒနံဝါ၊ ရှိခိုးခြင်းကို လည်းကောင်း။ နအကာသိ၊ မပြုပြီ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အသ၊ ထိုသီတင်းသည်အား။ နအကာသိ၊ မပြုပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အသ၊ ထိုသီတင်းသည်အား။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အနတ္တမနော၊ နှလုံမသာယာ (မကျေနပ်) ခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ တသ (၀) ကတွာ ပက္ကာမိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ တသ၊ ထိုမင်းကြီး၏။ အနတ္တမန ဘာဝံ၊ နှလုံးမသာယာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ "မဟာ ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အယံဥပါသကော၊ ဤသတင်း သည်သည်။

ဗဟုသုတော၊ များးသောအကြား အမြင်ရှိ၏။ အာဂတာဂမော၊ နိကာယ်ပါဠိတော်ကို သင်ယူလေ့ကျက် နှုတ်ကျက် ဆောင်ထား သူဖြစ်၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ ဝီတရာဂေါ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်း၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဥပါသက သ၊ ၏။ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ "ယသ၊ အကြင်သီတင်းသည် သည်။ သြရကေန၊ ဂုဏ်ငယ် သည်။ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ "ဥပါသက၊ သီတင်းသည်။ ယေန၊ အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုသင်အလိုရှိသောဝတ္ထုကို။ ဝဒေယျာသိ၊ လျှောက်ကြား လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဥပါသကော၊ သီတင်းသည် သည်။ "သာဓု"တိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သမ္မဒ္ဓိ၏၊ ဝန်ခံပြီ။ ရာဇာ၊သည်။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္ဓိကော၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ပြီး၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲခွာသွားပြီ။

သော ဧကဒိဝသံ (၄) အယျာနံဧဝပတိရူပန္တိ။

သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဥပရိပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်အထက်၌။ မဟာဝါတပါနံ၊ လေသွန်တံခါးမကြီးကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ ဌိတော၊ ရပ်နေစဉ်။ ဘုတ္တာပါတရာသံ၊ နံနက်စာ စားပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဧဝတဝနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားနေသော။ တံဥပါသကံ၊ ထိုသီတင်းသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပက္ကော သာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ "ဥပါသက၊ သီတင်းသည်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဗဟုသုတောကိရ၊ အကြားအမြင်ရှိသတတ်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဣတ္ထိယောစ၊ မိန်းမတို့သည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောတုကာမောစေဝ နာလည်း နာလိုကုန်၏။ ဥဂ္ဂဟေ တုကာမာစ၊ သင်လည်း သင်လိုကုန်၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သစေဝါယျာသိ၊ အကယ်၍ သင်ငြားအုံ့။ သာဓု၊ ကောင်းသည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ ၏။" ဣတိ

ဒေ၀ံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ကြားလေပြီ။ ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ ရာဇဂ္ဂပုရေ၊ နန်းတော်တွင်း၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသတုံ၀ါ၊ ဟောခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ၀ါစေတုံ၀ါ၊ ပို့ချခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဂီဟိနံနာမ၊ လူဖြစ်သော သူတို့အားကား။ နပွတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ အယျာနံ ဒေ၀၊ ရဟန်းဖြစ်သော အရှင်မြတ်တို့အားသာလျှင်။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။

ရာဇာ သစ္စံ ဒေသ (၀) အာရောစေသုံ။

ရာဇာ၊ သည်။ "ဒေသ-ဒေ[illegible] ဤသီတင်းသည်သည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ၀ဒတိ၊ ပြောဆိုဘိ၏။" ဥယျောဇေတွာ၊ ပြန်လွှတ်လိုက်၍။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ "ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဓမ္မဒေသနတ္ထာယ၊ တရားကိုဟောစိမ့်သောငှာ လည်းကောင်း။ ဓမ္မ၀ါစနတ္ထာယ၊ တရားကို သင်စိမ့်သောငှာ လည်းကောင်း။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ကံဘိက္ခု၊ ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းအံ့။ အသီတိမဟာသာ၀ကေသု၊ ရှစ်ကျိပ်ကုန်သော မဟာသာ၀က တို့တွင်။ ကတရံ၊ အဘယ်မည်သော မထေရ်ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းရအံ့နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာပိ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း။ မနုဿေတွာ၊ တိုင်ပင်ကုန်၍။ ဓမ္မဘဏ္ဍာ ဂါရိကံ။ တရားဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော။ အာနန္ဒတ္ထေရ မေ၀၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်ကိုသာလျှင်။အာရောစေသုံ၊ ကြား လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

ရာဇာ သတ္ထု (၀) သုဏန္တိစေ၀ ဥဂ္ဂဏှန္တိစ။

ရာဇာ၊ သည်။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ ၀န္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်၏။ ဂေဟ၊ နန်းတော်၌။ ဣတ္ထိယော၊ တို့သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။

ဓမ္မံ၊ ကို။ သောတုဋ္ဌ၊ နာခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဏှိ တုံစ၊ သင်ယူခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိနှင့်၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ စေဒေသေယျစေဝ၊ အကယ်၍ ဟောလည်း ဟောငြားအုံ့။ စေ ဝါစေယျစ၊ အကယ်၍ ပို့ချမူလည်း ပို့ချငြားအုံ့။ ”(ဒေဝ၊ ဤသို့ ဟောကြား ပို့ချသည်ရှိသော်။) သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ရညော၊ ကောသလမင်းကြီး၏။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့ကို။ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိစေဝ၊ နာလည်း နာကုန်၏။ ဥဂ္ဂဏှန္တိစ၊ သင်လည်း သင်ယူကုန်၏။

အထေ ကဒိဝသံ (ပ) အပေါသုံ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရညော၊ ကောသလမင်းကြီး၏။ စူဠာမဏိ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်သည်။ နဋ္ဌော၊ ပျောက်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တဿ၊ ထိုပတ္တမြားဦးသျှောင်သည်၏။ နဋ္ဌဘावံ၊ ပျောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားသိ၍။ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို။ ”သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အန္တောဝဇ္ဇနကေ၊ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားဖြစ်ကုန်သော်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ စူဠာမဏိ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကို။ အာဟရာပေထ၊ ဆောင်စေကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းပြီ။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ မာတုဂါမေ၊ မိန်းမတို့ကို။ အာဒိံကတွာ၊ အစထား၍။ စူဠာမဏိ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်းကို။ ပရိပုစ္ဆန္တာ၊ မေးကြကုန်လျက်။ အဒိဿွာ၊ မမြင်ရ၍။ မဟာဇနံ၊ များစွာသောလူအပေါင်းကို။ ကိလမေန္တိ၊ ပင်ပန်းစေကုန်၏။ တံဒိဝသံ၊

ထိုနေ့၌။ အာနန္ဒတွေ့ရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ရာဇ
နိုဝေသန်၊ နန်းတော်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်ပြီ။ တာဂ္ဂတ္ထိယော၊
ထိုမင်းမိန်းမတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ ထေရံ၊ အရှင်
အာနန္ဒာထေရ်ကို။ ဒိသွာဝ၊ မြင်ကြကုန်၍ သာလျှင်။ ယထာ
အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဟဒ္ဒတုဒ္ဒာ၊ နှစ်သက်
ရွှင်လန်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏန္တိစေဝ၊ နာလည်း
နာကြကုန်၏။ ဥဂ္ဂဏ္ဍန္တိစ၊ သင်ယူ လည်း သင်ယူကြကုန်၏။
တထာ၊ ထိုရှေးကကဲ့သို့ ရွှင်လန်းသော အမူအရာကို။ အဂဟေတွာ၊
မပြုမူ၍။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော မင်းမိန်းမတို့သည်။ ဒေါ
မနဿပတ္တာဝ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍
သာလျှင်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

တတော ထေရေန (ပ) နဋ္ဌောဟိ ပုစ္ဆိ။

တတော၊ ထိုနောက်။ ထေရေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်
သည်။ "ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အဇ္ဇ၊
ယနေ့။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်
သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးတော်မူအပ်သည်ရှိ
သော်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရညော၊ ၏။ စူဠာမဏိ၊
ပတ္တာမြားဥသျှောင်ကို။ ပရိယေသာမ၊ ရှိမှီကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ မာတုဂါမေ၊ မင်းမိန်းမတို့ ကို။
ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ အန္တောဝဋ္ဋနကေ၊ နန်းတွင်းသူ
နန်းတွင်းသားတို့ကို။ ကိလမေန္တိ၊ ပင်ပန်းစေကုန်၏။ ကသ၊
အဘယ်သူအား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာမ၊ မသိ'ကုန်သေး။ (ကသ ကိံ
ဘဝိဿတိ၊ ဘယ်သူ ဘာဖြစ်မည်ဆိုတာမသိရသေး။) တေန၊
ထို့ကြောင်း၊ ဒေါမနဿပတ္တာ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက်
ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။" ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊
လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။
"တုမှေ၊ တို့သည်။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်ကြကုန်လင့်။" ဣတိ၊

ဤသို့။ တာ၊ ထိုမင်းမိန်းမတို့ကို။ သမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ
ပြီး၍။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ သန္ဓိကံ၊ ထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌။ နိသီဒိတွာ၊
နေပြီး၍။ "မဟာရာဇာ၊ ကြီး။ တော၊ သင်၏။ မဏိ၊ ပတ္တမြား
ဦးသျှောင်သည်။ နိဒ္ဒောကိရ၊ ပျောက်သတတ်။" ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ အာမဘန္တေ (၀) ပိဏ္ဍာဒါနံ ဘန္တေတိ။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ပျောက်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
လျှောက်ထားပြီ။ (မဟာရာဇ၊ ကြီး။) တံ၊ ထိုပတ္တမြား
ဦးသျှောင်ကို။ အာဟရာ ပေတုံ၊ ပြန်လည်ဆောင်ယူခြင်းငာ။
အသက္ခိပန၊ စွမ်းနိုင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊
မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
အနွှောဇနံ၊ အတွင်းသား အပေါင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။
ကိလမန္တေဘူပိ၊ ပင်ပန်း စေသော်လည်း။ အာဟာရာပေတုံ၊
ပြန်လည်ဆောင်ယူ ခြင်းငာ။ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ ယတ္တကေသု (၀)
အဂမာသိ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မဟာဇနံ၊ များစွာသောလူ
အပေါင်းကို။ အကိလမေတွာဝ၊ မပင်ပန်းစေမူ၍သာလျှင်။
အာဟရဏ္ဍပါယော၊ ဆောင်ခဲ့စိမ့်သောငှာအကြောင်းသည်။ ဝါ၊
ပြန်ရအောင်လုပ်ဖို့နည်းလမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ကတရော၊ အဘယ်နည်းလမ်းပါနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပိဏ္ဍာဒါနံ၊ အဆုပ်ပေးခြင်း
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။အာဟ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ပိဏ္ဍာဒါနံ။ အဆုပ်ပေးခြင်းသည်။ ကတရံ၊ အဘယ်ပါနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထားပြီ။

မဟာရာဇ ယတ္တကေသု (၀) အဂမာသိ။

"မဟာရာဇ ၊ ကြီး။ ယတ္တကေသု၊ အကြင်မျှလောက်သော
သူတို့၌။ အာဘာကံ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊

ဆိုသူတို့.ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဧကေကသ၊ တစ်ယောက်
တစ်ယောက်သောသူအား။ ဧကေက၊ တစ်ခုတစ်ခုစီသော။
ပလာလပိတ္ကုံဝါ၊ ဖွဲ့ဆုပ်ကို လည်းကောင်း။ မတ္တိကာပိတ္ကုံဝါ၊
မြေဆုပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဣမံ၊ ဤအဆုပ်ကို။
ပစ္ဆိုသကာလေ၊ မိုးသောက်သောကာလ၌။ အာဟာရိတွာ၊
ပြန်ဆောင်ယူကြကုန်၍။ အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။
ပါတေထ၊ ချကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ ဖို့၊ ဆိုအပ်၏။
ယေန၊ အကြင်သူသည်။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်။ ဘဝိသတိ
ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုယူသောသူ သည်။ တဿ၊ ထိုအဆုပ်၌။
ပက္ခိပိဝါ၊ ထည့်၍။ အာဟာရိသတိ၊ ဆောင်ခဲ့လတ္တံ့။
ပဋမဒိဝသေ၊ ရှေးဦးစွာသောနေ့၌။ သစေပါတေန္တိ
အကယ်၍ချကုန်အံ့။ ဣတ္ထေတံ၊ ဤသို့. ချခြင်းသည်။ ကုသလံ
ကောင်း၏။ နောစေပါတေန္တိ၊ အကယ်၍မချကုန်အံ့။
ဒုတိယဒိဝသေပိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း။
တတိယဒိဝသေပိ၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌လည်း ကောင်း။
တထေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ မဟာရာဇ၊
ကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့.ပြုသည် ရှိသော်။ မဟာဇနစ၊
များစွာသောလူအပေါင်းသည်လည်း။ နကိလ မိသတိ၊ မပင်ပန်း
လတ္တံ့။ မဏိဠ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကိုလည်း။ လဘိဿတိ၊
ရလတ္တံ့။" ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့.ပြောဆို၍။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
မထေရ်သည်။ အဂမာသိ၊ ပြန်ကြွသွားပြီ။

ရာဇာ ဝုတ္တနယေနေဝ (၆) ပဏ္ဏာမိ။

ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ဝုတ္တနယေဝ၊
အရှင်အာနန္ဒာမိန့်တော်မူသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တယော ဒိ
ဝသေ၊ သုံးရက်တို့.ပတ်လုံး။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေပြီ။ မဏိ၊
ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကို။ နေဝအာဟာရိံသု၊ မဆောင်ခဲ့ကုန်။
ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တတိယဒိဝသေ၊
သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။ "မဟာရာ

၈၊ ကြီး။ မဏီ၊ ကို။ ပါတိတောကိ၊ ချအပ်ပြီလော။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နပါတေန္တိ၊ မချသေးကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မဟာတလသို့၊ ကျယ်သော မင်းရင်ပြင်၌။ ပဋ္ဌိစ္ဆန္နဋ္ဌာနေယေဝ၊ ဖုံးကွယ်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ မဟာစာဋိ၊ အိုးစရည်းကြီးကို။ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ ပုရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သာဏိ၊ တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာကို။ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ကာရံစေ၍။ ‘သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အန္တောဝဋ္ဋနကမနုဿာစ၊ နန်းတွင်းသားယောက်ျားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိယောစ၊ မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥတ္တာရသံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧကေကောဝ၊ တစ်ယောက်စီ တစ်ယောက်စီသာလျှင်။ အန္တောသာဏိ၊ တင်းတိမ် အတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာကြကုန်လော့။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဣမံ ဥပါယံ၊ ဤနည်းလမ်းကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ညွှန်ကြား၍။ ပက္ကာမိ၊ ကြွတော်မူပြီ။

ရာဇာ တထာ (၀) မဏိ အဒ္ဒသံသု။

ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ တထာ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ မိန့်ဆိုသည့်အတိုင်း။ ကာရေသိ၊ ပြုစေပြီ။ မဏိစောရော၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကို ခိုးသောသူသည်။ “ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ တရားဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်တော်မူသောအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဣမံအဓိကရဏံ၊ ဤအဓိကရုဏ်းကို။ အာဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ မဏိ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကို။ အဒသေသတွာ၊ မမြင်ရသည်ရှိသော်။ သြသက္ကိသတိ၊ နောက်ဆုတ်လတ္တံ့။ ဧတံ၊ ဤပတ္တမြားဦးသျှောင်ကိုမရဘဲ နောက်ဆုတ်ခြင်းအကြောင်းသည်။ အဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ ဝါ၊ မဖြစ်နိုင်။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပါတေတုံ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကိုချခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ မဏိ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကို။ ပဋ္ဌာန်း၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အန္တော သာဏိ၊ တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ စာဋိယံ၊ စရည်အိုးဌ။ ပါတေတ္တာ၊ ချထား၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်ခဲ့ပြီ။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သောတို့၏။ နိက္ခန္တကာလေ၊ ထွက်ပြီးသောအခါဌ။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဆဋ္ဌေ-တ္တာ၊ စွန့်၍။ မဏိ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကို။ အဒ္ဒသံသု၊ တွေ့မြင်ကြကုန်ပြီ။

ရာဇာ ထေရံ (ပ) ပါကဋ္ဌော ဇာတော။

ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ "ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ နိသာယ၊ မှီ၍။ မဟာဇနံ၊ များစွာသောလူအပေါင်းကို။ အကိလမေတ္တာဝ၊ မပင်ပန်းစေမူ၍။ မေ၊ ငါ၏။ မဏိ၊ ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ တုဿိ၊ နှစ်သက်ပြီ။ အန္တောဝဋ္ဋနကမနုဿာပိ၊ နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားတို့သည်လည်း။ "ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ နိသာယ၊ မှီ၍။ မဟာဒုက္ခတော၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲမှ။ မုတ္တမှာ၊ လွတ်ကြကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ တုဿိံသု၊ နှစ်သက်ကြကုန်ပြီ။ "ထေရဿာနုဘာဝေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏အာနုဘော်ကြောင့်။ ရညော၊ ကောသလမင်းကြီး၏။ စူဠာမဏိ၊ ပတ္တ မြားဦးသျှောင်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရဿာနုဘာဝေါ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အာနုဘော်သည်။ သကလနဂရေစေဝ၊ အလုံးစုံသောမြို့ဌလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃေစ၊ ရဟန်းသံဃာဌ လည်းကောင်း။ ပါကဋော၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။

ဓမ္မသဘာယံ (ပ) အတီတံ အာဟရိ။

ဓမ္မသဘာယံ၊ ဌ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ ကုန်လျက်။ "အာဝုသော၊ ငါရှင်တို့။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗဟုသုတတာယ၊ များသောအကြား

အမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဍိုစွေန၊ ပညာရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပါယကုသလတာယ၊ ဥပါယ်၌ လိမ္မာသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော လူအပေါင်းကို။
အကိလမေတ္တာ၊ မပင်ပန်းစေမူ၍။ ဥပါယေ နေဝ၊ ဥပါယ်တံမျဉ်
ဖြင့်သာလျှင်။ ရညော၊ ကောသလမင်း ကြီး၏။ မဏိ၊ ပတ္တမြား
ဦးသျှောင်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။ "ဣတိ၊ သို့။ ထေရဿ
အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို။ ဝဏ္ဏယိ'သု၊
ချီးမွမ်းကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္ဒာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။
"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိ
သိန္နာ၊ သည်။ အတ္ထနု၊ ကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊
မေးတော်မူ၍။ (ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။) ဣမာယ နာမ၊ ဖြင့်။
သန္နသိန္နာ၊ စည်းဝေး ကြကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ "ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာနန္ဒေနေဝ၊ အာနန္ဒသည်သာ
လျှင်။ ပရဟတ္ထ ဂတံ၊ သူတစ်ပါးလက်သို့ရောက်သော။ ဘဏ္ဍံ၊
ဘဏ္ဍာကို။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်သည်ကား။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ
ပိ၊ ရှေ့အခါ၌လည်း။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ မဟာဇနံ၊
များစွာသော လူအပေါင်းကို။ အကိလမေတ္တာ၊ မပင်ပန်း စေမူ၍။
ဥပါယေနေဝ၊ ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ တိရစ္ဆာ နဟတ္ထဂတံ၊
တိရစ္ဆာန်လက်သို့ရောက်ပြီးဖြစ်သော။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။
ဒဿယိ'သု၊ ပြဖူးကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။
အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (၀) နိဿဒိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။
ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ သဗ္ဗသိပ္ပေ
သု၊ အလုံစုံသောအတတ်ကို၌။ နိပ္ဖတ္တိံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တော၊
ရောက်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) တသေဝ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်
မင်း၏သာလျှင်။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ၊

၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဝနန္တရာနိ၊ ဥယျာဉ်အတွင်း၌။ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ ဥဒကကီဠံ၊ ရေကစားခြင်းကို။ ကီဠိတုကာမော၊ ကစားလိုသည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) မဂ်လာပေါက္ခရဏီ၊ မဂ်လာရေ ကန်သို့။ သြတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဣတ္ထာဂါရမ္မိ၊ မိန်းမ အပေါင်းကိုလည်း။ ပဂ္ဂေါသိ၊ ခေါ်ပြီ။ ဣတ္ထိယော၊ မောင်းမ တို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ သီသူပဂ ဂီဝူ ပဂါဒီနိ၊ ဦးခေါင်းတန်ဆာ, လည်ဆွဲတန်ဆာအစရှိကုန်သော။ အာဘရဏာနိ၊ တန်ဆာတို့ကို။ သြမုဠှိတွာ၊ ချွတ်၍။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံစုလျားတို့၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ သမုဋ္ဌပိဠေသု၊ သေတ္တာအပေါ်တို့၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ ပဋိစ္ဆာပေတွာ၊ စောင့်ရှောက်စေ၍။ ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်သို့။ သြတရိသု၊ သက်ဆင်ကြကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ ဥယျာနမဏ္ဍေ၊ ဥယျာဉ်၌နေသော မျောက်မသည်။ သာခန္တရေ၊ သစ်ခက်ကြား၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ပိဋ္ဌန္တနာနိ၊ တန်ဆာတို့ကို။ သြမုဠှိတွာ၊ ချွတ်၍။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံစုလျား၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ သမုဋ္ဌပိဠေ၊သေတ္တာအပေါ်၌။ ဌပယမာနံ၊ ထားနေသော။ ဒေဝီ။ မိဖုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တသ္မာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ မုတ္တာဟာရံ၊ ပုလဲသွယ်ကို။ ပိဋ္ဌန္တိတုကာမာ၊ ပန်ဆင်လိုသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ သြလောကယမာနာ၊ စောင့်ကြည့်လျက်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။

ဒါသီပိ တံ (ပ) ရက္ခမာနာ နိသီဒိ။

ဒါသီပိ၊ ကျွန်မသည်လည်း။ တံ၊ ထိုပုလဲသွယ်ကို။ ရက္ခမာနာ၊ စောင့်ရှောက်လျက်။ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ နသိန္နာယေဝ၊ ထိုင်နေစဉ်ပင်လျှင်။ နိဒ္ဒါယိတုံ၊ ငိုက်မျဉ်းအံ့သောငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်ပြီ။ မဏ္ဍူ၊

မျောက်မသည်။ တသား၊ ထိုကျွန်မ၏၊ ပမာဒဘာဝံ၊ မေ့လျော သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွား၊ ၍။ ဝါတဝေဂေန၊ လေ၏လျင်မြန် ခြင်းကဲ့သို့သောလျင်ခြင်းဖြင့်။ သြတရိတွား၊ သစ်ပင်မှ သက်ဆင်း၍။ မဟာမုတ္တာဟာရံ၊ ပုလဲသွယ်ကြီးကို။ ဂီဝါယ၊ လည်ပင်း၌။ ပဋိမုဉ္စိတွား၊စွပ်၍။ ဝါတဝေဂေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပတိတွား၊ သစ်ပင်ပေါ်သို့ခုန်တက်၍။ သာခန္တရေ၊ သစ်ခက်ကြား၌။ နိသီဒိတွား၊ နေ၍။ အညာသံ၊ တစ်ပါး ကုန်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌိနံ၊ မျောက်မတို့၏။ ဒဿနဘယေန၊ မြင်ခြင်းမှကြောက်သော ကြောင့်။ ဧကသ္မိံရုက္ခသုသိရဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုသောသစ်ခေါင်း အရပ်၌။ ဌပေတွား၊ ဝှက်ထား၍။ ဥပသန္တူ၊ပသန္တာဝိယ၊ အလွန်ငြိမ်သက်သကဲ့သို့ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုပုလဲသွယ်ကြီးကို။ ရက္ခမာနာ၊ စောင့်လျက်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်ပြီ။

သာပိ ခေါ ဒါသီ (၀) သြလောကေန္တီ။

သာပိ ခေါ ဒါသီ၊ ထိုကျွန်မသည်လည်း။ ပဋိဗုဒ္ဓိတွား၊ နိုးလတ်၍။ မုတ္တာဟာရံ၊ ပုလဲသွယ်ကို။ အပသဿန္တီ၊ မမြင်သည် ရှိသော်။ ကမ္မမာနာ၊ တုန်လှုပ်လျက်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်ရ၍။ "ပုရိသော၊ ခိုးသူယောကျ်ားသည်။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။ မုတ္တာဟာရံ၊ ပုလဲသွယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပလာတော၊ ပြေးလေပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ မဟာဝိရဝံ၊ ကြီးစွာသော ဟစ်ကြွေးခြင်းကို။ ဝိရဝိ၊ ဟစ်ကြွေးပြီ။ အာရက္ခမနုဿာ၊ အစောင့်အရှောက်တို့သည်။ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ သန္ဓိပတိတွား၊ စုရုံးရောက် လာကြကုန်၍။ တသား၊ ထိုကျွန်မ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွား၊ ကြားကုန်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစယိံသု၊ လျှောက်တင်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ "စောရံ၊ ကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ပုရိသာ၊ မင်းချင်း ယောကျ်ားတို့သည်။ ဥယျာနာ၊ ဥယျာဉ်မှ။ နိက္ခမိတွား၊ ထွက်ကုန်၍။ "စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်လော့။

စောရံ၊ ကို။ ဂဏှာထ၊ လော့။ "ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္တာ၊ ကုန်၍။) ဣတောဘ စိတောဘ စ၊ ထိမှ ဤမှလည်း။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်၏။

အထေကော (ပ) သမ္ဗဒ္ဓိဿာမိ နန္တိ။

အထ၊ ထိအခါ၌။ ဇာနပဒေါ၊ ဧနပုဒ်၌နေသော။ ဧကော ဗလိကာရကပုရိသော၊ ဗလိနတ်စာတင်သော ယောကျ်ားသည်။ တံ သဒ္ဒံ၊ ထိုအသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ကမ္မမာနော။ တုန်လှုပ်လျက်၊ ပလာယိ၊ပြေးပြီ။ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်း ယောကျ်ားတို့သည်။ "အယံ၊ ဤသူသည်ကား။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အနုဗန္ဓိတ္တာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၍။ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ဖမ်း၍။ ပေထေတ္တာ၊ ထောင်းထု၍။ "အရေ ဒုဋ္ဌစောရ၊ ဟယ် သူးခိုးပျက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာသာ'ရ 'နာမ၊ မဟာသာရ မည်သော။ ပိဋ္ဌန္ဓနံ၊ တန်ဆာတော်ကို။ အဝဟရိဿတိ၊ ခိုးဘိ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ပရိဘာသိ'သု၊ ဆဲရေးကုန်ပြီ။ သော၊ ထိဧနပုဒ်သား သည်။ "အဟံ၊ သည်။ နဂဏှာမိတိ၊ မခိုးဟူ၍။ သစေဝဂ္ဂါမိ၊ အကယ်၍ဆိုင်ငြားအံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်)အဇ္ဇ၊ယနေ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဧဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ပေါထေန္တာယေဝ၊ ထောင်းထုကုန်လျက်သာလျှင်။ မံ၊ ကို။ မာရေဿန္တိ၊ သတ်ကုန်လတ္တံ့။ နံ၊ ထိုခိုးခြင်းအမှုကို။ သမ္ဗဒ္ဓိဿာမိ၊ ဝန်ခံတော့အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။

သော အာမ သာမိ (ပ) နံ ဇာနာတိ'တိ။

သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ "သာမိ၊ အရှင်။ အာမ၊ မှန်ပါ၏။ မေ၊ အကျွန်သည်။ ဂဟိတံ၊ ယူမိပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ နှောင်ဖွဲ့ကုန်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာနယိ'သု၊ ဆောင်ကြကုန်ပြီ။ ရာဇာပိ၊ လည်း။ နံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "တေ၊

သင်သည်။ မဟာသာရပိဋ္ဌနံ၊ မဟာသာရမည်သော တန်ဆာကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သလော။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ တံ၊ ထိုတန်ဆာသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။)ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဟာသာရံနာမ၊ မဟာသာရမည်သော။ ပဋ္ဌပိဋ္ဌမှိ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို လည်း။ နဒီဋ္ဌပုဇ္ဇံ၊ မမြင်စဖူး။ သေဋ္ဌိပန၊ သူဌေးသည်ကား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟာသာရပိဋ္ဌနံ၊ မဟာသာရမည်သောတန် ဆာကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုသူဌေးအား။ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်ပြီ။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ နံ၊ ထိုတန်ဆာ ကို။ ဧနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။)

ရာဇာ သေဋ္ဌိ (ပ) ဂဟိတန္တိ ပုစ္ဆိ။

ရာဇ၊ သည်။ သေဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ "တေ၊ သင်သည်။ ဣမဿ၊ ဤယောက်ျား၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ မဟာသာရပိဋ္ဌနံ၊ မဟာသာရမည်သော တန်ဆာကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သလော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ ယူသည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) တံ၊ ထိုတန်ဆာသည်။ ကဟံ၊ အဘယ် မှာနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရောဟိတ သ၊ ပုရောဟိတ်အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) ပုရောဟိတမှိ၊ ကိုလည်း။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ စေ၍။ တထေဝ၊ ရှေးအတူသာလျှင်။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ သောပိ၊ ထိုပုရောဟိတ် သည်လည်း။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ၍။ "မေ မယာ၊ သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗသ၊ စောင်းသမား အား။ ဒိန္နံ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တမှိ၊ ထိုစောင်းသမားကိုလည်း။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ စေ၍။ "တေ၊ သင်သည်။ ပုရောဟိ တ သ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ မဟာသာရပိဋ္ဌနံ၊ ကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သလော။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။

အာမ ဒေါတိ (၀) နဂရဲ့ ပါဝိသိ။

ဒေ၀၊ ကြီး။ အာမ၊ ဟုတ်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တံ၊ ထိုတန်ဆာသည်။ ကဟံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ပြီ)။ မေမယာ၊ သည်။ ကိလေသ၀သေန၊ ကိလေသာ၏အစွမ်း အားဖြင့်။ ဝဏ္ဏာဒါသိယာ၊ ပြည့်တန်ဆာမအား။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တမ္မိ၊ ထိုပြည့် တန်ဆာမကိုလည်း။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ၍။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ နဂဏ္ဍာမိ၊ မယူပါ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တေပဋ္ဌေန၊ ထိုသူ ငါးယောက်တို့ကို။ ပုစ္ဆန္ဒာနညော၀၊ မေးကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ သူရိယော၊ နေသည်။ အတ္ထံဂတော၊ ဝင်ပြီ။ ဧ၀ၦ၊ သည်။ "ဣဒါနိ၊ ၌။ ဝိကာလော၊ အချိန်မဟုတ်သည်။ ဧတော၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သွေ၊ နက်ဖြန်၌။ ဧနိသာမ၊ သိရကုန်အံ့"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေပဋ္ဌေန၊ တို့ကို။ အမစ္စာနံ၊ အမက်တို့အား။ ဒတ္တာ၊ အပ်နှံ၍။ နဂရံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော (၀) ဒီဃတိ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "ဣဒံ ပိဋ္ဌနှံ၊ ဤမဟာသာရ မည်သောတန်ဆာသည်။ အန္တောဝဋ္ဌေ၊ နန်းတွင်းသားတို့၏ အကြားဌ။ နဋ္ဌံ၊ ပျောက်ပြီ။ အယဉ္စဂဟပတိကော၊ ဤသူကြွယ် သည်လည်း။ ဗဟိဝဋ္ဌေ၊ ပြင်ပလူဖြစ်၏။ ဒ္ဝေ၊ ရေပ၊ တံခါးဌ လည်း။ ဗလ၀ါရက္ခော၊ လုံခြုံလှသော အစောင့်အရှောက်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အန္တောဝဋ္ဌနကာနမ္မိ၊ နန်းတွင်းသားတို့ သည်လည်း။ တံ၊ ထိုတန်ဆာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပလာယိတုံ၊ ထွက်ပြေးခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဗဟိ၊ ဤအတူ။ ဗဟိဝဋ္ဌကာနံ၊ အပြင်လူတို့၏။ (တံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှာ။ နေ၀သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။) ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ဝဋ္ဌကာနံ၊ နေကုန်သော မင်းမှူထမ်းတို့၏။ ဂဟဏူပါယော၊ ယူခြင်း၏အကြောင်း သည်။ ဒီဃတိ၊ ထင်ရှား၏။

ဣမိနာ ဒုဂ္ဂတမနုဿေန (ပ) ဘာသိသတိ။

'မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သေဋ္ဌိသ၊ သူဌေးအား။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။' ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေန္တေန၊ ပြောဆိုသော။ ဣမိ နာဒုဂ္ဂတမနုဿေန၊ ဤကောသားသူဆင်းရဲသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မောက္ခတ္ထာယ၊ လွတ်မြောက်ရန်အကျိုးငှာ။ ကထိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ 'မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရောဟိတသ၊ ပုရောဟိတ်အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။' ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေန္တေန၊ ဆိုသော။ သေဋ္ဌိနာပိ၊ သည်လည်း။ 'ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နိတ္ထရိသာမိ၊ ထုတ်ဆောင်အံ့။' ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံစည်၍။ ကထိတံ၊ ပြောဆိုအပ် သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ 'မေ၊ သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗသ၊ စောင်း သမားအား။ ဒိန္နံ၊ ပြီ။' ဣတိ၊ သို့။ ကထေ န္တေန၊ သော။ ပုရောဟိတေနာပိ၊ သည်လည်း။ 'ဗန္ဓ နဂါရေ၊ နောင်အိမ်၌။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ စောင်းသမားကို။ နိသာယ၊ အမှီပြု၍။ သုခေန၊ ချမ်းသာ သဖြင့်။ ဝသိသာမ၊ နေကုန်အံ့' ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ ၍။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဂန္ဓဗ္ဗေနာပိ (ပ) တ သနိယျာဒေတိ။

'မေ၊ သည်။ ဝဏ္ဏာဒါသိယာ၊ ပြည့်တန်ဆာမအား။ ဒိန္နံ၊ ပြီ။' ဣတိ၊ သို့။ ကထေန္တေန၊ သော။ ဂန္ဓဗ္ဗေနာပိ၊ စောင်းသမားသည်လည်း။ 'ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အနုဂ္ဂဏ္ဍိတာ၊ မပြင်း မရိုဘဲနေရသည်။ ဘဝိသာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။' ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ ကထိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဣ၊ မေဟိ ပဋ္ဌဟိပိ စောရေဟိ၊ ဤခိုးသူငါးယောက်တို့ သည်လည်း။ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခိုးသူ မဟုတ်ရာ။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ မဂ္ဂဋ္ဌာ၊ မျောက်တို့သည်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်၏။ ပိဋ္ဌနေန၊ မဟာသာရတန်ဆာသည်။ ဧကိသာမဂ္ဂဋ္ဌိယာ၊ မျောက်မတစ်ကောင်၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ အာရုဠ္ဠေန၊ ရောက်သည်။

ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ သော၊ ထို ဘုရားလောင်းသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ စောရေ၊ သူခိုးတို့ကို။ အမှာကံ၊ ကျွန်ပ်တို့အား။ နိယျာဒေထ၊ အပ်နှင်းကုန်လော့။ မယံ၊ အကျွန်ပ်တို့သည်။ တံကိစ္စံ၊ ထိုအမှုကို။ သောဓေဿာမ၊ စိစစ်ကုန်အံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ "ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ သောဓေဟိ၊ စိစစ်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ နိယျာဒေသိ၊ အပ်နှင်းပြီ။

ဇောဓိသတ္တော အတ္တနော (ပ) ဒိန္နဘာဝါ။

ဇောဓိသတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဒါသပုရိသေ၊ ကျွန်ယောကျ်ားတို့ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ တေ ပဋ္ဌေနေ၊ ထိုငါးယောက်သော သူတို့ကို။ ဧကသ္မိံယေဝဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌သာလျှင်။ ဝသာပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍ ကဏ္ဏံဒတ္တာ၊ နားစိုက်လျက်။ "တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ မယံ၊ ငါ့အား။ အာရောစေထ၊ ပြန်ကြားကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ တေ၊ ထိုကျွန်ယောကျ်ားတို့သည်။ တတ၊ ထိုဘုရားလောင်းဆိုတိုင်း။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ သန္ဓိသိန္ဓဝေလာယ၊ စုရုံးထိုင်ကုန်သောအခါ၌။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ တံဂဟပတိကံ၊ ထိုဧနပုဒ်သားယောကျ်ားကို။ "အရေ ဒုဋ္ဌဂဟပတိ၊ ဟယ်ဧနပုဒ်သားယောကျ်ားပျက်။ အဟံ၊ ငါသည်။တယာ၊ သင်နှင့်။ တွံဝါ၊ သင်သည်လည်း။ မယာ၊ ငါနှင့်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မြင်ဖူးသနည်း။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ တေ၊ သင်သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ပိဏ္ဍနှုန်း၊ မဟာသာရတန်ဆာကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ဖူးသ

နည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။

သော သာမိ (၀) နိပ္ပဓိသတိတိ ကထေသိန္တိ။

သော၊ ထိုဇနပုဒ်သားသည်။ "သာမိ မဟာသေဋ္ဌိ၊ အရှင်သူဌေးကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဟာသာရံနာမ၊ မဟာသာရမည်သော။ ရက္ခသာရ ပါဒကံ၊ သစ်သား အခြေတပ်သော။ မဉ္စပီဌမှီ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကိုပင်။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ပန၊ ထိုသို့ပင်မသိသော်လည်း။ တံ၊ သင်သူဌေးကြီးကို။ နိသာယ၊ အမှီပြု၍။ မောက္ခံ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းကို။ လဘိသာမိ၊ ရအံ့။ ဣတိ ဇဝံ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အဝစံ၊ ဆိုခဲ့ပြီ။ သာမိ၊ အရှင်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ မာကုဗ္ဗ၊ အမျက် မထွက်ပါလင့်။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ပုရောဟိတောပိ၊ ပုရောဟိတ်သည်လည်း။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကို။ "မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး။ တွံ၊ သည်။ အဏ္ဏနော၊ မိမိအား။ ဣမာနိ၊ ဤဇနပုဒ်သားယောက်ျား သည်။ အဒိန္နကမေဝ၊ မပေး အပ်သော မဟာသာရတန်ဆာကို သာလျှင်။ မယုံ၊ ဝါ့အား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ အဒါသိ၊ ပေးသနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ မယမ္မိ၊ ငါတို့ သည်လည်း။ ဣသရာ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းပြည့်စုံသူတို့ ချည်းဖြစ်ကြကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဌိတကာလေ၊ တည်ရှိသော ကာလ၌။ ကမ္မံ၊ အမှုကိစ္စသည်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်စွာ။ နိပ္ပဓိသတိ၊ ပြီးလတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။

ဂန္ဓဗ္ဗောပိ (၀) ဝသိဿာမာတိ ကထေသိန္တိ။

ဂန္ဓဗ္ဗောပိ၊ စောင်းသမားသည်လည်း။ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ တယာ၊ သင်သည်။ မယုံ၊ ဝါ့အား။ ပိဋ္ဌန္ဓနံ၊ မဟာသာရ တန်ဆာကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ "အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ နိသာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊

နေရာအရပ်၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝသိသာမိ၊ နေရပါအုံ့။" ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ ကထေသိ၊ ပြောဆိုခဲ့ပြီ။ ဣ၊ ဤသို့ဆိုပြီ။ ဝဏ္ဏဒါသီပိ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်လည်း။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ စောင်းသမားကို။ "အရေ ဒုဋ္ဌဂန္ဓဗ္ဗ၊ ဟယ် စောင်းသမားပျက်။ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတပုဗ္ဗာ၊ ရောက်ဖူးသနည်း။ တွံဝါ၊ သင်သည်မူ လည်း။ မမ၊ ငါ့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတပုဗ္ဗော၊ လာဖူး သလော။ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌။ တေ၊ သင်သည်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ပိဋ္ဌန္ဓနံ၊ မဟာသာရမည်သောတန်ဆာကို။ [illegible] ပေးအပ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ဣ"ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ကုဋ္ဌသိ၊ အမျက် ထွက်သနည်း။ "ပဋ္ဌသု၊ ငါ:ယောက်ကုန်သော။ အမှေသု၊ ငါတို့သည်။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်:တည်:။ ဝသန္တေသု၊ နေကြ ကုန်သည်ရှိသော်။ ယရာဝါသော၊ အိမ်၌နေရသကဲ့သို့။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အနုက္ကဏ္ဌာမာနာ၊ မပြင်:ရိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝသိသာမ၊ နေကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော (ပ) ဥယျာနမေဝ နိသီဒိ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပယောဇိတမနုဿာနံ၊ ခိုင်:စေအပ်သော ကျွန်ယောကျ်ား:တို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ တံကထံ၊ ထိုစကား:ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား:ရ၍။ တေသံ၊ ထိုငါ:ယောက်တို့၏။ တထဝေါ၊ အဟုတ်အမှန်အား:ဖြင့်။ အစောရဘာဝံ၊ ခိုး:သူမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ "မက္ကဋိယာ၊ မျောက်မသည်။ ဂဟိတပိဋ္ဌန္ဓနံ၊ ယူအပ်သော မဟာသာရတန်ဆာကို။ ဉပါယေနေဝ၊ ဉပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပါတေသာမိ၊ ကျစေအုံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဂေဏ္ဍုမယာနိ၊ ချည်လုံ:ဖြင့် ပြီ:ကုန်သော။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ ပိဋ္ဌန္ဓနာနိ၊ ဘန်ဆာ တို့ကို။ ကာရေတ္တာ၊ ပြုလုပ်စေ၍။ ဉယျာနေ၊ ၌။

မကွေ့ဦးယော၊ မျောက်မတို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ဖမ်းယူစေ၍။ ဟတ္ထပါဒဂိုဝါသု၊ လက်, ခြေ, လည်ပင်းတို့၌။ ဂေဏ္ဍုပိဋ္ဌနှနှာနှိ၊ ချည်လုံးဖြင့်ပြီးသော တန်ဆာတို့ကို။ ပိဋ္ဌနှာပေတွာ၊ ဆင်စေ၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်ပြီ။ ကွတရာမကွေ့ဦ၊ ဤမဟာသာ ရတန်ဆာကို ခိုးသော မျောက်မသည်။ ပိဋ္ဌနှနှ၊ မဟာသာရ တန်းဆာကို။ ရက္ခမာနာ၊ စောင့်လျက်။ ဥယျာနေ ဝ၊ သာလျှင်။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။

ဗောဓိသတ္တာ မနုဿ (ပ) အဒံသု။

ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ မနုဿ၊ လူတို့ကို။ "တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မကွေ့ဦးယော၊ မျောက်မတို့ကို။ ဥပဓာရေထ၊ စုံစမ်းကြကုန်လော့။ ယသာ၊ အကြင် မျောက်မ၏ (အထံ၌။) တံပိဋ္ဌနှနှ၊ ထိုမဟာသာရတန်းဆာကို။ ပသထ၊ မြင်ကြကုန်၏။ တံ၊ ထိုမျောက်မကို။ ဥတ္တာသေတွာ၊ ခြိမ်းချောက်၍။ ပိဋ္ဌနှနှ၊ မဟာသာရတန်ဆာကို။ ဂဏှေထ၊ ယူကြကုန်လော့။" ကွတိ၊ သို့။ အာဏာမေသိ၊ စေခိုင်းပြီ။ တာ ပိ ခေါ် မကွေ့ဦးယော၊ ထိုမျောက်မတို့သည်လည်း။ "နော၊ ဂါတို့ သည်။ ပိဋ္ဌနှနှ၊ မဟာသာရတန်ဆာကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။" ကွတိ၊ သို့။ တုဋ္ဌပဟဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥယျာနေ၊ ၌။ ဝိစရန္တိယော၊ လှည့်လည် ကုန်သည်ရှိသော်။ တသာ၊ ထိုမဟာသာရတန်ဆာကို ခိုးသောမျောက်မ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဒာ၊ သွားကုန်၍။ "အမှာကံ၊ ဂါတို့၏။ ပိဋ္ဌနှနှ၊ တန်ဆာကို။ ပသ၊ ကြည့်ကုန် လော့။" ကွတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ သာမကွေ့ဦ၊ မဟာသာရတန်ဆာ ကိုခိုးသောမျောက်မသည်။ အသဟမာနာ၊ အောက်ကျမခံနိုင် သည်ဖြစ်၍။ "ကွမိနာဂေဏ္ဍုပိဋ္ဌနှနေန၊ ဤချည်လုံးဖြင့်ပြီးသော တန်ဆာဖြင့်။ ကိုး၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။" ကွတိ၊ သို့။ မုတ္တာဟာရံ၊ ပုလဲသွယ်ကို။ ပိဋ္ဌနှတွာ၊ ဝတ်ဆင်၍။ နိက္ခမိ၊

ထွက်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဟာ သာရတန်ဆာကိုခိုး သောမျောက်မကို။ တေပုရိသာ၊ ထိုယောက်ျားတို့သည်။ ဒီသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ ပိဋ္ဌနံ၊ မဟာသာရ တန်ဆာကို။ ဆဋ္ဌာပေတွာ၊ စွန့်စေ၍။ အာဟာရိတ္တာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ဘုရားလောင်းအား။ အဒံသု၊ ပေးကြကုန်ပြီ။

သော တံ အာဒါယ (ပ) ဣမံဂါထမာဟ။

သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တံ၊ ထိုတန်ဆာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဣဒံ၊ ဤတန်ဆာသည်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ပိဋ္ဌနံ၊ ဘန်းဆာပါတည်း။ ပဋ္ဌ၊ ငါးယောက်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ အစောရာ၊ ခိုးသူတို့မဟုတ်ကုန်။ ဣဒံ ပန၊ ဤတန်ဆာကိုကား။ ဥယျာနေ၊ ဥယျဉ်တော်၌။ (ဝသန္တာ၊ နေသော။) ခဏ္ဍဋ္ဌယာ၊ မျောက်မသည်။ အာဘတံ၊ အောင်ယူအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ တေ၊ သင်သည်။ ကထံ ပန၊ အသို့လျှင်။ မဏ္ဍဋ္ဌယာ၊ မျောက်မ၏။ ဟတ္ထံ၊ လက်သို့။ အာရုဠ္ဌဘာဝေါ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္တော၊ သိအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ပြီ။) သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။ ရာဇာ သည်။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဂ်ါမသီ - သာဒီသု၊ စစ်ပြေငြိုးအစရှိသည်တို့၌။ သူရာဒယော နာမ၊ ရဲရင့်သောသူအစရှိသည်တို့ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ဘုရားလောင်းအား။ ထုတိံ၊ ကောင်းချီးကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၉၂။ ဥက္ကဋ္ဌေ သူရမိစ္ဆန္တိ၊ မန္ဒီသု အကုတူဟလံ။
ပိယဉ္စ အနုပါနမိ၊ အတ္ထေ ဇာတေစ ပဏ္ဍိတံ။

ဥက္ကဋ္ဌ၊ နှစ်ဖက်မှတက်၍ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ (ဝတ္တမာနေ၊ သော်။) သူရဲ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ အလိုရှိကုန်၏။ မန္ဒိသု၊ တိုင်ပင်ကုန်သည်။ (ဝတ္တမာနေသု၊ သော်။)အကု-တူဟလ်၊ နှုတ်စောင့်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ၏။ အနုပါနေ၊ ထမင်းအဖျော်သည်။ (ဝတ္တမာနေစ၊ ဖြစ်လတ်သော်လည်း။)ပိယ်၊ ချစ်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ၏။ အတ္ထေ၊ နက်နဲသော ပြဿနာသည်။ ဇာတေစ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ပဏ္ဍိတ်၊ ပညာရှိကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ၏။

၉၀ံ ရာဇာ (ပ) အဟမေဝ အဟောသိန္တိ။

၉၀ံ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏောတွာ ထောမေတွာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ဃနဝဿံ၊ တစ်ခဲ နက်သောမိုး:ကို။ ဝဿေနွာ၊ ရွာစေသော။ မဟာမေဃောဝိယ၊ ကြီးစွာသော မိုးတိမ်ကဲ့သို့။ သတ္တဟိရတနေဟိ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးတို့ဖြင့်။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း:၏။ သြဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော။ပုံညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအား လျော်စွာ၊ ဂတော၊ သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ၊ ဂတော၊ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်၏။ ဂုဏ်၊ ကို။ ကထေ-တွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ "အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပဏ္ဍိတာမစ္စောပန၊ ပညာရှိအမတ်သည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဒုတိယာ မဟာသာရဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ဝိဿာသဘောဇနဇာတ် (၉၃)

နဝိဿသေ (၀) တံ ကာရဏံ ဥတ္တာ။

သတ္ထာ၊ သည်။ နဝိဿသေ အဝိဿတ္ထေတိ၊ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ ဝိဿာသဘောဇနံ၊ အကျွမ်းဝင်သောသူတို့ထံမှ မအပ်သောဘောဇဉ်သုံးဆောင်ခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့၍ဆိုဦးအုံ့။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "နော၊ အား။ မာတရာ၊ အမိသည်။ ဒိန္နံ၊ ၏။ နော၊ အား။ ပိတရာ၊ အဖသည်။ ဒိန္နံ၊ ၏။ ဘာတရာ၊ အကိုသည်။ ဒိန္နံ၊ ၏။ ဘဂိနိယာ၊ နှမသည်။ ဒိန္နံ၊ ၏။ နော၊ အား။ ဖူဋ္ဌမာတရာ၊ မိထွေးသည်။ ဒိန္နံ၊ ၏။ နော၊ အား။ ဖူဋ္ဌပိတရာ၊ ဖထွေးသည်။ ဒိန္နံ၊ ၏။ နော၊ အား။ မာတုလေန၊ အရီးသည်။ ဒိန္နံ၊ ၏။ မာတုလာနိယာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ အုမှာကံ၊ အား။ ဂိဟိတကာလေပိ၊ လူဖြစ်သောကာလ၌ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု၊ ကာလေပိ၊ ရဟန်းဖြစ်သောကာလ၌လည်းကောင်း။ ဧတေ၊ ထိုအမိအစရှိသည်တို့သည်။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ယုတ္တရူပါ၀ါ၊ လျောက်ပတ်သော သဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဥတ္တိဟိ၊ ဆွေးမြိုးတို့သည်။ ဒိန္နေ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရောပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ ဝိဿတ္ထာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်မှု၌ ယုံမှားခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်မူကုန် ၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တံကာရ ဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ တ္တာ၊ သိတော်မူ၍။

ဘိက္ခူနံ မယာ (၀) ဝတ္တာ အတီတံ အာဟရိ။

"ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားသေနာကို။ ကာတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ သန္ဓိပါတာ ပေတ္တာ၊ စည်းဝေးစေပြီး၍။" ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊

ရဟန်းမည်သည်ကား။ ဥတီဟိပိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း ကောင်း။ အညာတီဟိပိ၊ လည်းကောင်း။ ဒိန္နကေ၊ ပေးအပ်ကုန် သော။ စတ္တာဝရောပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တွာဝ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍သာလျှင်။ ပရိ ဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏။ အပစ္စဝေက္ခိတ္တွာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင် ၍။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကုရုမာနော၊ ပြုသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယက္ခေပေတ အတ္တဘာဝတော၊ ဘီလူး, ပြိတ္တာအဖြစ်မှ။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဧသဧသော အပစ္စဝေက္ခိတပရိ ဘောဂေါနာမ၊ ဤပစ္စဝေက္ခ ဏာ မဆင်ခြင်မူ၍သုံးဆောင်ခြင်းမည်သည်ကား။ ဝိသပရိ ဘောဂသဒိသော၊ အဆိပ်ကိုသုံးဆောင်သည်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏။ ဝိသဟသိကေန၊ အကျွမ်း ဝင်သောသူသည်။ ဒိန္နကမ္မိ၊ ပေးအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အဝိသဟသိကေန၊ အကျွမ်းမဝင်သောသူသည်။ ဒိန္နကမ္မိ၊ ပေးအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ မာရေတိ ယေဝ၊ သေစေတတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ့၌ လည်း။ ဝိသဟသေန၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော့။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တွာ၊ သုံးဆောင်၍။ ဧကိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) အဟောသိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မဟာဝိဘ ဝေါ၊ မျိုးသောစည်းစိမ်ရှိသော။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ အဟော သိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ကိဋ္ဌသမ္ဘာဓမယေ၊ ကောက်စပါးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းထူထပ်သောအခါ၌။ ဂါဝေါ၊

နွားတို့ကို။ ဂဟေတွေ၊ ယူ၍။ အရည်၊ တောသို့။ ပဝိသိတွေ၊ ဝင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုတောဘ၌။ ဂေါသလံ၊ နွားခြံကို။ ကတွေ၊ ပြု၍။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ သေဋ္ဌနောစ၊ သူဌေးအားလည်း။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ဂေါရသံ၊ နွားမှဖြစ်သော ထောပတ်စသောအရသာကို။ အာဟရတိ၊ ပို့လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနွား ကျောင်းသား၏။ ဂေါသာလာယ၊ နွားခြံ၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး၌။ သီဟော၊ ခြသေ့သည်။ နိဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူပြီ။ သီဟသန္တာသေန၊ ခြသေ့မှထတ်လန့်ခြင်းကြောင့်။ မိလာတာနံ၊ ညှိုးနွမ်းကုန်သော။ ဂါဝီနံ၊ နွားမတို့၏။ ခီရံ၊ နို့သည်။ မန္ဒံ၊ နည်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ နံ ဧကဒိဝသံ (ပ) သက္ကာသာမီတိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သေဋ္ဌ၊ သူဌေးသည်။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂတံ၊ လာသော။ နံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားကို။ "သမ္မ ဂေါပါလက၊ အချင်းနွားကျောင်းသား။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်။ မန္ဒံ၊ နည်း၏။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြားပြီ။ သမ္မ၊ အချင်း နွားကျောင်းသား။ တဿသီဟဿ၊ ထိုခြသေ့အား။ ကတ္ထစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောသတ္တဝါ၌။ ပဋိဘယေန၊ တပ်စွန်းခြင်းသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ သမ္မ၊ အရှင်။ အဿ၊ ထိုခြသေ့အား။ ဧကာယ၊ တစ်ကောင်သော။ မိဂမာတုကာယ၊ ပြောင်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ သံသဋ္ဌော၊ ကပ်ငြိခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တံ၊ ထိုပြောင်မကို။ ဂါဟာပေတုံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ သက္ကာပန၊ တတ်နိုင်ပါသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ သာမိ၊ အရှင်။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

တေနဟိ တံ ဂဟေတွာ (၀) ဥယျောဧသိ။

"တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ ထိုပြောင်မကို။ ဂ-ဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ တဿ၊ ထိုပြောင်မ၏။ နလာဋေ၊ နဖူးပြင်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့ကို။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ရဖိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ သုက္ခာပေတွာ၊ ခြောက်စေ၍။ ဒွေ တယော ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ကို။ အတိက္ကာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ တံ မိဂမာတုကံ၊ ထိုပြောင်မကို။ ဝိဿဇ္ဇေဟိ၊ လွှတ်လိုက်ပါ။ လာ။ သော၊ ထိုခြသေ့သည်။ တဿ၊ ထိုပြောင်မ၌။ သိနေ ဟေန၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ လေဟိတွာ၊ လျက်၍။ ဧဝံ ဝိတက္ကယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ သတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ အဏ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုခြသေ့၏။ စမ္မနခ ဒါဋ္ဌာစေဝ၊ အရေ, ခြေသည်း, လက်သည်း, အစွယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝသဋ္ဌ၊ အဆီကိုလည်းကောင်း။ မံသဋ္ဌ၊ အသားကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လာပါလော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဟလာဟလဝိသံ၊ လတ်တလောသေစေတတ်သောအဆိပ်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဥယျောဧသိ၊ လွှတ်လိုက်ပြီ။

သောဂေါပါလကော (၀) ဂါထမာဟ။

သောဂေါပါလကော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်။ ဇာလံ၊ ပိုက်ကွန်ကို။ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်။ တံ မိဂမာတုကံ၊ ထိုပြောင်မကို။ ဂဏှိတွာ၊ ဖမ်း၍။ တထာ၊ ထိုသူဌေးမှာသည့်အတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြီ။ သီဟော၊ ခြသေ့သည်။ တံ၊ ထိုပြောင်မကို။ ဒိသွာဝ၊ မြင်ရ၍သာလျှင်။ ဗလဝသိနေဟေန၊ အလွန်ချစ်ခြင်းကြောင့်။ တဿ၊ ထိုပြောင်မ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ လေဟိတွာ၊ လျက်၍။ ဧဝံ ဝိတက္ကယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ ဂေါပါလကောပိ၊ နွားကျောင်းသားသည်လည်း။ စမ္မာဒီနိ၊ အရေအစရှိသည်တို့

ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ၏။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ "ပရေသု၊ သူတပါးတို့၌။ သိနေဟောနာမ၊ ချစ်ခြင်းမည်သည်ကို။ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ဒေဝ၊ ဤသို့လျှင်။ ဗလသမ္ပန္နော၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ သော။ မိဂရာဇာ၊ သားတကာတို့၏မင်းဖြစ်သော။ သီဟောပိ၊ ခြသေ့သည်လည်း။ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့်။ သံသဂ္ဂ၊ ပေါင်းဖက်ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ မိဂမာတုကာ ယ၊ ကြောင်မ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ လေဟန္တော၊ လျက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသပရိဘောဂံ၊ အဆိပ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုမိ၍။ ဧဝံ ဝိတက္ကယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သမ္ဗတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အပေါင်းအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၉၃။ နဝိဿသေ အဝိဿတ္ထေ၊ ဝိဿတ္ထေပိ နဝိဿသေ၊
ဝိဿာသာ ဘယမန္ဒေတိ၊ သီဟံ ဝ မိဂမာတုကာ၊

(ဟောန္တော၊ အချင်းတို့။) အဝိဿတ္ထေပိ၊ ရွံ့ရှာခြင်းမကင်းသောသူ၌လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ဝိဿတ္ထေပိ၊ ရွံ့ရှာခြင်းကင်းသောသူ၌လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။ မိဂမာတုကာ၊ ကြောင်မမှ။ ဘယံ၊ ဘေး သည်။ သီဟံ၊ ခြသေ့ကို။ အန္ဒေတိ ဣဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ ဧဝတထာ၊ ထို့အတူ။ ဝိဿာသာ၊ အကျွမ်းတဝင်ပြုအပ်သောသူမှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ အန္ဒေတိ၊ အစဉ်ရောက်၏။

ဧဝံဗောဓိသတ္တော (ပ) အဟမေဝအမဟာသိန္တိ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သမ္ဗတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတွာ၊ ၍။ ဒိနာဒိနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတော၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံမမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

တတိယာ ဝိသာသဘောဇနဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-လောမဟံသဇာတ် (၉၄)

သောတတ္တာ (၀) နိသာယ ဝသတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ သောတတ္တာ သောသိန္နောစေဝါတိ၊ ဣဒံ၊ ကို။ သေသာလိ၊ ဝေသာလီပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ပါဋိကာရာမေ၊ ပါဋိကအမည်ရှိသော သီတင်းသည် သည်ဆောက်လုပ်အပ်သောကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော။ စဉ်။ သုနက္ခတ္တံ၊ သုနက္ခတ္တာကို၊ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအုံ့။ ဧကသ္မိံသမယေ၊ အခါတစ်ပါး၌။ သုနက္ခတ္တောဝါ သုနက္ခတ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိစရမာနော၊ လှည့်လည်သည် ရှိသော်။ ကောရက္ခတ္တိယဿ၊ ကောရက္ခတ္တိယ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ရောစေန္တော၊ နှစ်သက်လျက်။ ဒဿဝလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ နိယျာဒေတွာ၊ အပ်နှံ၍။ ကောရက္ခတ္တိယံ၊ ကောရက္ခတ္တိယကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝသတိ၊ နေ၏။

တဿ (၀) သတ္ထု အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ။

တဿ၊ ထိုကောရက္ခတ္တိယ၏။ ကာလကိဏ္ဏိကအသုရ ယောနိယံ၊ ကာလကိဏ္ဏိကအသူရာမျိုး။ နိဗ္ဗတ္တကာလေ၊ ဖြစ်သော အခါ၌။ ဂိဟီ၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ "သမဏာ သဟေါတမ သ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ အလမရိယဉာဏ ဒဿနဝိသေ သော၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကိုပြုစွမ်းနိုင်သောမဂ် ဉာဏ်တရား၏

အထူးဖြစ်သော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသလကမ္မ ပထတရား၊ဆယ်ပါး၊ထက် လွန်မြတ်သောဈာန် မဂ်ဖိုလ်တရား သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်း၊ဂေါတမသည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ ကြံဆ၍ဟောအပ် သော။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ မိမိဉာဏ်ဖြင့်စူး၊စမ်း၊အပ်သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိဉာဏ်အား ထင်လာသော။ ဓမ္မံ၊ တရား တော်ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော်တော်မူ၏။ ယသ္သ၊ အကြင်သူ ၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ ၄ာ။ (သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။)ဓမ္မောကို။ ဒေသိတော၊ အပ်သည်။ အသ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုတရားသည်။ တက္ကရသ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော တရားကို ကျင့်သောသူအား။ သံမ္မာ၊ စွာ။ ဒုက္ခယာယ၊ ဆင်း၊ရဲကုန်ခြင်း ၄ာ။ နနိယျာတိ၊ မထုတ်ဆောင်နိုင်ကုန်တိ၊ သို့။ ဝေသာလီ ယံ၊ မြို့၏။ တိဏ္ဍံပါကာရာနံ၊ တံတိုင်း၊သုံး၊ထပ်တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်လျက်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေး၊ဇူး မဲ့စကား၊ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။

အထာယသ္မာ (၀) ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မောဝ။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ာ။ စရန္တော၊ သော်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေး၊ဇူး၊မဲ့သောစကား ကို။ ဘာသန္တဿ၊ ပြောဆိုသည်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၊ရ၍။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်း၊ခံ၊ရာမှဖဲ့ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ တံမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း၊ကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြား၊ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မောဃပုရိသော၊ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်း၊အနှီ၊ဖြစ်သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်တတ်၏။ ကောဓ၀သေန၀၊ အမျက်၏ အစွမ်း၊ဖြင့်သာလျှင်။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ ကောဓ၀ သေနာပိ၊ အမျက်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်လည်း။ 'သော၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမ ၏တရား၊သည်။ တက္ကရသ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော တရား၊ကို

ကျင့်သောသူအား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခကွယ်သာ ယ၊ ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှာ။ နနိယျာတိ၊ နိုင်။' ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တေပိ၊ ပြောဆိုသော်လည်း။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ မယုံ၊ ငါဘုရား၏။ ဂုဏာမေဝ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ မောဃပုရိသော၊ မဂ်ဖိုလ်မနှီးအချည်းအနှီးဖြစ် သော။ သော၊ ထိုသုနက္ခတ်သည်။ မယုံ၊ ၏။' ဂုဏံ၊ ကို။ နခေါဇာနာတိ၊ မသိသည်သာလျှင်တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏။ မယုံ၊ အား။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန် သော။ အဘိညာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ အယမ္ပိ၊ ဤ အဘိညာ၌ ခြောက်ပါးသည်လည်း။ မေ၊ ၏။ ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မောဝ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသာလျှင်တည်း။

ဒသဗလဉာဏာနိ (၁) ဉာဏ် ကထေတွာ။

ဒသဗလဉာဏာနိ၊ ဒသဗလဉာဏ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်၊ လေးပါးသောဝေသာ ရဇ္ဇဉာဏ်တော်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ စတုယောနိပရိစ္ဆေဒက ဉာဏ်၊ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓေကို ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ်ဟော်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပဉ္စဂတိပရိစ္ဆေဒကဉာဏ်၊ ဂတိငါးပါးကို ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယမ္ပိ၊ ဤဉာဏ်သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မောဝ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသာလျှင်တည်း။ ဒေဝ၊ ဤသို့။ ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မသမန္နာဂတံ၊ ဥတ္တရိမ နုဿဓမ္မ နှင့်ပြည့်စုံသော။ မံ၊ ကို။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ 'သမဏာသေဝေါတမသ၊ အား။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။' ဣတိ ဒေဝ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံဝါစံ၊ ထို စကားကို။ အပ္ပဟာယ၊ မစွန့်သည် ရှိသော်။ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို။ အပ္ပဟာယ၊ သော်။ တံဒိဋ္ဌိ၊ ထို အယူကို။ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇိတွာ၊ သော်။ အဘတံ၊ လက်ဖြင့်ဆောင် ယူ၍ ထားအပ်သည်ကို။ နိက္ခတ္တောယထာ၊ ချထားသကဲ့သို့။ ဒေဝ၊ ဤအတူ။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ ပစ်ချအပ်

သည်။" (ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။) ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏။ ဂုဏ်၊ ကို။ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီ၍။

သုနက္ခတ္တောကိရ (၆) အတိတ် အာဟာရိ။

"သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သုနက္ခတ္တော၊ သည်။ ကောရက္ခတ္တိ ယသ၊ ကောရိက္ခတ္တိယ၏။ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ငြိုငြင်သဖြင့် ကျင့်အပ်သော။ မိစ္ဆာတပေ၊ မိစ္ဆာအကျင့်၌။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုဿ၏။ မိစ္ဆာတပေ၊ ၌။ ပသီဒန္တေန၊ ကြည်ညိုသောသူသည်။ မယိဧဝ၊ ငါဘုရား၌သာလျှင်။ ပသီဒိတုံ၊ ကြည်ညိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ဧကနဝုတိကပ္ပမတ္ထေကေ၊ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ 'ဧတ္ထ၊ ဒုက္ကရအကျင့်၌။ သာရော၊ အနှစ်သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။' ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗာဟိရကံ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သော။ မိစ္ဆာတပံ၊ မိစ္ဆာအကျင့်ကို။ ဝိမံသန္တော၊ စုံစမ်းလိုသည် (ဟုတွာ၊ ၍။) တပသီ၊ ခြိုးခြံသော အကျင့်ရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ပရမတပသီ၊ အလွန်ခြိုးခြံသော့အကျင့်ရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ လူခေါ၊ ကိလေသာ ခေါင်းပါးသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ မရမလူခေါ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသောကိလေသာရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဧဂဒ္ဓိ၊ မကောင်းမှုမှ အလွန်စက်ဆုပ်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ပဝိဝိတ္တော၊ မကောင်းမှုမှကင်းသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ပရမ ဝိဝိတ္တော၊ အလွန်မကောင်းမှုမှကင်းသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ ဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို ကျင့်၍နေခြင်းကို။ ဝသိ၊ နေဖူးပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ထေရေန၊ သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ ယာစိ တော၊ ဖြစ်၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟာရိ၊ ပြီ။

အတိတေ (ပ) ဥဂ္ဂတေ ဝနသဏ္ဍံ ပဝိသတိ။

အတိတေ၊ ၌။ ဧကနဝုတိကပ္ပ မတ္ထကေ၊ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "ဗာဟိရကတပ်၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သော မိစ္ဆာအကျင့်ကို။ ဝိမံသိဿामိ၊ စုံစမ်းအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။) အာဇီဝကပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ အာဇီဝကရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အစေလကော၊ အဝတ်မဝတ်သောရဟန်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရဇာဇလ္လိကော၊ မြူအညစ်အကြေးကပ်ပမ်းသောကိုယ်ရှိ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပဝိဝိတ္တော၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကဝိဟာရီ၊ တစ်ယောက်တည်းနေလေ့ရှိ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မိဂေါဝိယ၊ သမင်ကဲ့သို့။ ပလာယိ၊ ပြေးပြီ။ မဟာဝိကတိ ဘောဇနော၊ မဟာဝိကတိဘောဇဉ်ကိုစား သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆကဂေါမယာဒီနိ၊ နွားငယ်၏ချေးအစရှိသည်တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ပြီ။ အပ္ပမာဒဝိဟာရတ္ထာယ၊ မမေ့လျော့နေခြင်းငှာ။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ဘိံသနေကေ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ အရညေ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟာသိ၊ ပြီ။ ဟသ္မိံ၊ ထိုတောအုပ်၌။ ဝိဟရန္တောပိ၊ နေသည်ရှိသော်လည်း။ ဟိမပါကသမယေ၊ ဆီးနှင်းကျရာကာလဖြစ်သော။ အန္တရဋ္ဌကေ ဟပို့တွဲလ တပေါင်းလတို့၏ ရှစ်ရက်အကြား၌။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ဝနသဏ္ဍာ၊ တောအုပ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ဝိဟရိတွာ၊ နေ၍။ သုရိယေ၊ နေသည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။

သော ယထာ (ပ) အယံ ဂါထာ ပဋိဘာသိ။

သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ ဟိမောဒကေန၊ ဆီးနှင်းရေဖြင့်။ တိန္တောဝိယ၊ စွတ်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ဒိဝါ၊

နေ့အခါ၌။ ဝနသ္လွေတော၊ တောအုပ်မှ။ ပဋ္ဌနေ့ဟိ၊ ထိုကျကုန်သော။ ဥဒကဗိန္ဒုဟိ၊ ရေပေါက်တို့ဖြင့်။ တေမယိ၊ စိုစွတ်ပြီ။ ဆဝ်၊ ဤသို့လျှင်။ အဟောရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်တို့ပတ်လုံး။ သီတဒုက္ခံ၊ အအေးဆင်းရဲကို။ အနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဂိမှာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ မာသေပန၊ လဋ္ဌကား။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ ဗဟိဟာရိတ္တာ၊ ၍။ ရတ္တိ၊ ၌။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဒိဝါ၊ ၌။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ အာတပေန၊ နေပူဖြင့်။ ပရိဠာဟပ္ပတ္တောယထာ၊ အိုက်စပ်ပူလောင်ခြင်းသို့ရောက်ရသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို့အံတူသာလျှင်။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌။ နိဝါတေ၊ လေမတိုက်သော။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ပရိဠာဟံ၊ ပူအိုက်ခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်ရ၏။ သရီရာ၊ ကိုယ်မှ။ သေဒဓာရာ၊ ချွေးအလျဉ်တို့သည်။ မုစ္စန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အသုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားဖူးသော။ အယံဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်။ ပဋ္ဌိဘာသိ၊ ထင်လာပြီ။

၉၄။ သောတတ္ထော သောသိနော စေဝ၊
ကော ဘိက္ခဝေ ဝနေ။
နဂ္ဂေါ နု စဂ္ဂိမာသီနော၊ ဧသနာ ပသုဘော မုနိ။

သောတတ္ထော၊ နေပူ၌အလွန်အပူခံနိုင်သည်လည်းကောင်း။ သောသိနော၊ အလွန်အချမ်းခံနိုင်သည်လည်းကောင်း။ ဧကော၊ တစ်ယောကတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော။ ဝနေ၊ တောအုပ်၌။ နဂ္ဂေါ၊ ချမ်းသော်လည်းမီးမလှုံသည်လည်းကောင်း။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။) ဧသနာပသုတော၊ မြတ်သော်အကျင့်ကိုရှာခြင်း၌လုံ့လပြုသော။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဧဝံ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်

ပြည့်စုံသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတ္တာ၊ ကျင့်၍။ ဗောဓိသတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးသောကာလ၌။ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ထင်လာသော။ နိရယ နိမိတ္တံ၊ ငရဲနိမိတ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ "ဣဒံ ဝတသမာဒါနံ၊ ဤအကျင့်သည်ကား။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ တခ်ဏာညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ တံလဒ္ဓိံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဖျက်၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ သမ္မာအယူကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သော အာဇီဝကော၊ ထိုအဝတ် မဝတ်သော အာဇီဝကသည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

စတုတ္ထာ လောမဟံသဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-မဟာသုဒဿနဇာတ် (၉၅)

အနိစ္စာ ဝတ (ပ) ကာဠပက္ခ အမာဝသိယံ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အနိစ္စာဝတ သခ်ါရာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ပရိနိဗ္ဗာနမညော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရာ ညောင်စောင်း၌။ နိပန္နော၊ လျောင်းတော်မူလျက်။ အာနန္ဒတ္ထေရသ၊ အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ခုဒ္ဒကနဂရေ၊ ဤမြို့ငယ်၌။ မာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မမူပါလင့်။" ဣတိ အာဒိဝစနံ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ တထာဂတော၊ သည်။ ဧဝံဝဒေ၊ ၌။ ဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန၊ စည်။ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ၊ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာယံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ နာဠကဂါမေ၊ နာဠက

ရှာ၌။ ဇာတောဝရကေ၊ ဖွားဘော်မူရာတိုက်ခန်း၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ကဲတို့ကမာသသေဝ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌သာ လျှင်။ ကာဠပက္ခအမာဝသိယံ၊ လဆုတ်ပက္ခဥပုသ်နေ့၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။

ဇဝံ ပရိနိဗ္ဗုတေ (ပ) ပရိနိဗ္ဗာယတူတိ ယာစိ။

ဇဝံ၊ ဤသို့။ အဂ္ဂသာဝကယုဂေ၊ ၊ အဂ္ဂသာဝကအစုံ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။ "အဟမ္ပိ၊ ဘဒ္ဒကားသည်လည်း။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့။ " ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုပုဗ္ဗေန၊ **အစဉ်**သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည် သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုကုသိနာရုံပြည်သို့။ ဂန္တာ၊ ကြွတော်မူ ၍။ ယမကသာလာနမန္တရေ၊ အစုံဖြစ်သောအင်ကြင်းပင်ဖျိုတို့ ၏အကြား၌။ ဥတ္တရသီသကေ၊ မြောက်သို့ဦးခေါင်းပြု၍။ မဇ္ဈကေ၊ ခင်းအပ်သောညောင်စောင်း၌။ အနုဋ္ဌာနသေယျာယ၊ မထပ်သောကျိန်းစက်တော်မူခြင်းဖြင့်။ နိပဇ္ဇိ၊ ကျိန်းစက်တော်မူ ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ **အာယသ္မာ**-**အာနန္ဒတ္ထေရော**၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမသ္မိံခုဒ္ဒကနဂရေ၊ ဤမြို့ငယ်၌။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော။ ဥဒ္ဓဂ်လနဂရကေ၊ အလွန်ကြမ်းတမ်းခြောက်သွေ့၍ခေါင်းသော မြို့ငယ်၌။ သာခါနဂရကေ၊ အခက်အလက်နှင့်တူသောမြို့ငယ် ၌။ မာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုပါလင့်။ အညေသံ၊ တစ်ပါး ကုန်သော။ စမ္မာရာဇဂဟာဒီနံ၊ စမ္ပါနဂိုရ်၊ ရာဇဂြိုဟ်အစရှိကုန် သော။ မဟာနဂရာနံ၊ မြို့ကြီးတို့တွင်။ အညတရသ္မိံ၊ တစ်ပါး ပါးသောမြို့၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု တော်မူပါလော့။" ဣတိ၊ သို့။ ယာစိ၊ တောင်းပန်ပြီ။

သတ္ထာ မာ အာနန္ဒ (ပ) ကထေတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ "အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣမံ၊ ဤ ကုသိနာရုံ

မြို့ကို။ ခုဒ္ဒကနာဂရက်၊ မြို့ငယ်ဟူ၍။ မာဝဒေဟိ၊ မဆို ပါလင့်။ ဥဒ္ဓဂ်လနဂရက်၊ အလွန်ကြမ်းတမ်းခြောက်သွေ့၍ ခေါင်သော မြို့ငယ်ဟူ၍။ မာဝဒေဟိ၊ လင့်။ သာခါနဂရက်၊ အခက် အလက်နှင့်တူသော မြို့ငယ်ဟူ၍။ မာဝဒေဟိ၊ လင့်။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ သုဒဿနစက္ကဝတ္တိရာဇ ကာလေ၊ မဟာသုဒဿနစကြာမင်းဖြစ်သောကာ လဘ၌။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤမြို့၌။ ဝသိံ၊ နေဖူးပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဣဒံ၊ ဤကုသိနာရုံမြို့သည်။ ဒွါဒသယောဇနိကေန၊ တစ်ဆယ့် နှစ်ယူဇနာရှိသော။ ရုတနပါကာရေန၊ ရတနာတံတိုင်းဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ခြံရံအပ်သော။ မဟာနဂရံ၊ မြို့ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ထေရေန၊ အရှင် အာနန္ဒမထေရ်သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသုဒဿနသုတ္တံ၊ မဟာသုဒဿနသုတ် တော်ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။

ဘဒါပန (ပ) ဝတ္ထု မဟာသုဒဿနော။

တဒါပန၊ ထိုမဟာသုဒဿနစကြာမင်းဖြစ်သောအခါ ၌ကား။ သုဓမ္မပါသာဒါ၊ သုဓမ္မမည်သော ပြာသာဒ်ထက်မှ။ သြတရိတ္တာ၊ သက်ဆင်း၍။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး၌။ သတ္တရတန မယေ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော။ တာလဝနေ၊ ထန်းတောဘ၌။ ပညတ္တာသို့၊ ခင်းအပ်သော။ ကပ္ပိယမဉ္စကေ၊ အပ်သောညောင် စောင်း၌။ ဒက္ခိဏေနပဿေန၊ လက်ယာနံပါးဖြင့်။ အနုဋ္ဌာန သေယျာယ၊ မထသောအိပ်ခြင်းဖြင့်။ နိပန္နံ၊ အိပ်သော။ မဟာ သုဒဿနံ၊ မဟာသုဒဿနစကြာမင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကုသာဝတီရာဇဓာနိပွမုခါနိ၊ ကုသာဝတီ ရာဇဓာနီ အမှူးရှိကုန်သော။ ဣမာနိစတုရာ သီတိနဂရသဟ သာနိ၊ ဤရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သောမြို့တို့သည်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ (သန္တကာနိ၊ ဥစ္စာတို့ပါတည်း။) ဇေတ္ထ၊ ဤရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သောမြို့တို့၌။ ဆန္ဒံ၊

အလိုဆန္ဒကို။ ကရောဟီ၊ ပြုပါလော့။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဘဒ္ဒါ ယဒေဝိယာ၊ သုဘဒ္ဒါမိဖုရားကြီးသည်။ ဝုတ္တော၊ နားတော် လျှောက်ထားသည်ရှိသော်။ မဟာသုဒဿနော၊ မဟာသုဒဿ နစကြာမင်းသည်။

မာဒေဝိ ဧဝံ (ပ) ရောဒီသု ပရိဒေဝီသု။

"ဒေဝိ၊ မိဖုရားကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာအဝစ၊ မဆိုပါလင့်။ အထခေါ၊စင်စစ်အားဖြင့်။ 'ဧတ္ထ၊ ဤရှစ်သောင်း လေးထောင် ကုန်သောမြို့တို့၌။ ဆန္ဒံ၊ အလိုဆန္ဒကို။ ဝိနေဟိ၊ ဖျောက်ပါ လော့။ အပေက္ခံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကို။ မာအကာသိ၊ မပြုပါလင့်။' ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ မံ၊ ငါကို။ သြဝါဒ၊ ဆုံးမပါလော့" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်ပါနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတောဝ၊ အမေးခံရသော။ မဟာသုဒဿနော၊ မဟာသုဒဿနစကြာမင်းသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကာလကိရိယံ၊ သေခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသေခြင်း အကြောင်းကို။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ ရောဒမာနာ၊ ငိုကြွေး လျက်၊ အဂ္ဂိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ပုဏ္ဏိတွာ၊ သုတ်၍။ ကိဏ္ဍေန၊ ငြိုငြင် သဖြင့်။ ကသိရေရ၊ ပင်ပန်းသဖြင့်။ တထာ၊ ထိုမင်းကြီးဆိုကိုင်း။ ဝတ္တာ၊ဆို၍။ ရောဒိ၊ ငိုကြွေးပြီ။ ပရိဒေဝိ၊ သည်းစွာငိုကြွေးပြီ။ သေသာပိ၊ ကြွင်းကုန်သော။ စတုရာသီတိသဟဿဿဣတ္ထိယော၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော မင်းမိန်းမတို့သည်။ ရောဒိ သု၊ ငိုကြွေးကုန်ပြီ။ ပရိဒေဝိံသု၊ သည်းစွာငိုကြွေးကုန်ပြီ။

အမစ္စာဒီသုပိ ဧကောပိ (ပ) ဂါထမာဟ။

အမစ္စာဒီသု၊ အမတ်အစရှိကုန်သောသူတို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်သောသူသည်မျှလည်း။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သဇ္ဇေပိ၊ အလုံးစုံကုန် သောသူတို့သည်။ ရောဒိံသု၊ ငိုကြွေးကြကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊

ဘုရားလေးပါး၊ မဟာသုဒဿနစကြာမင်းသည်။ "ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ အလံ၊ မသင့်။ သဒ္ဒံ၊ ငိုကြွေးသံကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြုကြကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော သူတို့ကို။ နိဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားကြီးကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ "ဒေဝိ၊ မိဖုရားကြီး။ တွံ၊ သင်သည်။ မာရောဒိ၊ မငိုလင့်။ မာပရိဒေဝိ၊ သည်းစွာမငိုလင့်။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ တိလဖလမတ္တောပိ၊ နှမ်းစေ့အတိုင်းအရှည်ရှိ သည်လည်းဖြစ်သော။ သခ်ါရော၊ ရုပ်နာမ်သင်္ခါရတရားသည်။ နိစ္စောနာမ၊ မြဲသည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသင်္ခါရတို့သည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘေဒနဓမ္မာဧဝ၊ ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားကြီးကို။ သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၉၅။ အနိစ္စာ ဝတ သခ်ါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊
ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တေသံ ဝူပသမောသုခေါ။

ဒေဝီ၊ မိဖုရား။ သခ်ါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်တတ် ပျက်တတ်သောသဘောရှိကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။

၉၀ မဟာသုဒဿနော (၀) အဟောသိန္တိ။

၉၀၊ ဣတိ။ မဟာသုဒဿနော၊ မဟာသုဒဿနစကြာ မင်းသည်။ အမတမဟာနိဗ္ဗာနေန၊ မြတ်သောအမြိုက်နိဗ္ဗာန် ဖြင့်။ ဧဝသနာယ၊ ဒေသနာ၏။ ကူဋ္ဌ၊ အထွတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဝသေသဿ၊ ကြွင်းသော။ မဟာဇနဿပိ၊ များစွာ သော လူအပေါင်းအားလည်း။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) "ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေထ၊ ပေးလှူကြကုန်လော့။ သီလံ၊ သီလကို။

ရက္ခ်ထ၊ ဆောက်တည်ကြကုန်လော့။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်းအမှုကို။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သြဝါဒံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဒေဝလောကပရာယဏော၊ နတ်ပြည်သို့လားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "ရာဟုလမာတာ၊ ရာဟုလာ၏မယ်တော်သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သုဘဒ္ဒါဒေဝီ၊ သုဘဒ္ဒါမိဖုရားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဟုလော၊ ရာဟုလာသည်။ ပရိဏာယကရတနံ၊ သားကြီးရတနာသည်။ အဟောတိ၊ ပြီ။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ တို့သည်။ သေသပရိသာ၊ ကြွင်းသောပရိတ်သတ်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာသုဒ-ဿနော၊ မဟာသုဒဿနစကြာမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ပဉ္စမာ မဟာသုဒဿနဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-တေလပတ္တဇာတ် (၉၆)။

သမတိတ္ထိက် (၀) သန္ဓိပတေယျ။

သတ္ထာ၊ သည်။ သမတိတ္ထိကံ အနဝသေသကန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ သုမ္ဘရဋ္ဌေ၊ သုမ္ဘတိုင်း၌။ သေဒကံနာမ၊ သေကအမည်ရှိသော။ နိဂမံ၊ နိဂုမ်းကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ အညတရသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ တစ်ခုသောတောအုပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဇနပဒကလျာဏီသုတ္တံ၊ ဇနပဒကလျာဏီသုတ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုဦးအုံ့။ တတြ၊ ထိုတောအုပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဇနပဒကလျာဏီ ဇနပဒကလျာဏီ" တိခေါ၊ "ဇနပဒကလယာဏီ ဇနပဒကလျာဏီ"ဟူ၍။ မဟာဇနကာယော၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ သန္ဓိပတေယျ၊ စည်းဝေးရာ၏။ သာခေါပန ဇနပဒကလျာဏီ၊ ထိုဇနပကလျာ

ဏီဟူသည်။ အသ၊ ထိုဇနပုဒ်၏။ နစ္စေ၊ ကခြင်းခ္ခ။ ပရမ္မပါသာ ဝိနီ၊ အပြစ်ခြောက်ပါးကင်းရ၍ ကောင်းခြင်းငါးဖြာနှင့်ပြည့်စုံ သောမိန်းမမြတ်တည်း။ ဂီတေ၊ သီချင်းခ္ခ။ ပရမပါသာဝိနီ၊ အပြစ်ခြောက်ငါးပါးကင်းရ၍ ကောင်းခြင်းငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမမြတ်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဇနပဒ ကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီသည်။ နစ္စတိ၊ ကဏ်။ ဂါယတိ၊ သီဆို၏။ ဣဂ်ိ၊ သို့။ ဘိယျောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သန္နိပတေ ယျ၊ စည်းဝေးရာ၏။

အထ ပုရိသော (ပ) အာဟာရေယျာတိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇိဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်လိုသော။ အမရိတုကာမော၊ သေခြင်းကိုအလိုမရှိသော။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။ ဒုက္ခပဋိကူလော၊ ဆင်းရဲကိုစက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာလေရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ အချင်းယောက်ျား။ တေ၊ သင်သည်။ အယံ သမတိတ္တိကော၊ အနားရစ်နှင့်အမျှ ပြည့်သော။ အယံ တေလပတ္တော၊ ဤဆီခွက်ကို။ မဟာဇနကာယသ၊ လူအပေါင်း၏။ အန္တရေနစ၊ အလယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇနပဒ ကလျာဏိယာ၊ ဇနပဒကလျာဏီ၏။ အန္တရေနစ၊ အလယ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပရိဟရိတဗ္ဗော၊ ဆောင်ယူအပ်၏။ တံ၊ ထို ယောက်ျားကို။ ဥက္ခိတ္တာသိကော၊ ချီမိုးအပ်သော သန်လျက် ရှိသော။ ပုရိသောစ၊ သည်လည်း။ ပိဋ္ဌိတော ပဋ္ဌိတော။ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိဿတိ၊ အစည်လိုက် လတ္တံ့။ ယတ္ထေဝ၊ အကြင်အရပ်ဌာသာလျှင်။ ထောကမ္မိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုသီကို။ ဆဋ္ဌေဿသိ။ စွန့်. (ဖိတ်ကျ)အံ့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်ဌာသာလျှင်။ တေ၊ သင်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ပါတေဿာမိ၊ ကျစေအံ့။" ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုဆိုလတ္တံ့သော

စကားကို။ ကိုမည်ထ၊ အဘယ်သိုအောက်မေ့ ကုန်သနည်း။ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ အမုံတေလပတ္တံ၊ ဤဆီခွက်ကို။ အမနသိကရိတ္တာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌ။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ (ပတ္တာ၊ ရောက် ၍။) အာဟ ရေယျာသိအပိန၊ ဆောင်လေရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။)

နောဟေတံ ဘန္တေ (ပ) သဗ္ဗဉ္ဇနံ ကထေသိ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတံ၊ ဤသို့မေ့လျော့သဖြင့် ဆောင်ခြင်းသည်။ နောဟိ နောဧဝ၊ မဖြစ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (ဝေါ၊ သင်တို့အား။) မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္ထသ၊ အနက်ကို။ ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းငှာ။ အယံဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤစကားရပ်၌။ အယံ၊ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ 'သမတိတ္တိကောတေလ ပတ္တောတိ' ဧတံ၊ အတွင်းနှားရစ်နှင့်အမျှ ပြည့်သော ဆီခွက် ဟူသည်ကား။ ကာယဂတာယ သတိယာ၊ ကာယဂတာသတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ စသို့။ တသ္မာဟိ၊ တသ္မာဧဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ဣဟ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဧवं၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ နော၊ ငါတို့သည်။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိဧवံဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။' ဣတိ၊ ဤသို့။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်တကွသော။ သဗ္ဗဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်တကွသော။ ဣဒံ ဧနပဒကလျာဏီသုတ္တံ၊ ဤ ဧနပဒကလျာဏီသုတ်ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။

တတြာယံ (ပ) ပဌကလျာဏသမန္နာဂတာနာမ။

ဘတြ၊ ထို ဧနပဒကလျာဏီသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်

လတ္တံ့.သည်ကား။ သခ်ေပတ္ထာ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ ဇနပဒကလျာဏီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇနပဒမှိ၊ ဇနပုဒ်ဌ်။ ဆသရီရ ဒေါသရဟိတာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ အပြစ်ခြောက်ပါးကင်းသော။ ပဠုကလျာဏသမန္နဂတာ၊ ကောင်းခြင်း ငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကလျာဏီ၊ ကောင်းသော ဂုဏ်သတင်းရှိသော။ ဥတ္တာမာ၊ မိန်းမမြတ်တည်း။ ´ဟိ၊ ထိုစကားကိုချ.၍ ဆိုဦးအုံ့။ သာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နာတိဒီဃာ၊ မမြင့်လွန်း။ နာ့တိရဿာ၊ မနိမ့်လွန်း။ နာတိကိသာ၊ မကြိုးလွန်း။ နာတိထူလာ၊ မဝလွန်း။ နာတိကာဠာ၊ မမည်းလွန်း။ နစ္စော ဒါတာ၊ မဖြူလွန်း။ မာနုသကဝဏ္ဏံ၊ လူ.အဆင်းကို။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်၏။ ဒိဗ္ဗဝဏ္ဏံ၊ နတ်၏အဆင်းကို။ အပတ္တာ၊ မမီမရောက်တတ်။ တသ္မာ၊ ထို.ကြောင့်။ ဆသရီရဒေါသရဟိတာ၊ ခန္ဓကိုယ်၏ခြောက်ပါးသောအပြစ်မှကင်း၏။ ဆဝိကလျာဏံ၊ အရေ၏ကောင်းခြင်း။ မံသကလျာဏံ၊ အသား၏ကောင်းခြင်း။ နှာရုကလျာဏံ၊ အကြောဏ်ကောင်းခြင်း။ အဋ္ဌိကလျာဏံ၊ အရိုး၏ကောင်းခြင်း။ ဝယောကလျာဏံ၊ အရွယ်၏ကောင်းခြင်း။ ဣတိဣမေဟိ ပဠေဟိ ကလျာဏေဟိ၊ ဤငါးပါးသောကောင်းခြင်းတို.နှင့်။ သမန္နဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဠုကလျာဏသမန္နာဂတာနာမ၊ ကောင်းခြင်းငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံသည်မည်၏။

တသ္မာ (ပ) ရတ္တာပဝါဠရတ္တကမ္မလသဒိသံ ဟောတိ။

ဟိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီအား။ အာဂန္တုကောဘာသကိစ္စံ နာမ၊ ဆီမီးအစရှိသော အာဂန္တုကအရောင်အလင်း ထွန်းညှိခြင်း ကိစ္စမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရီရောဘာသေနေဝ၊ ကိုယ်အရောင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဒ္ဝါဒသဟတ္ထေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်ရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်တိုင်အောင်။ အာလောကံ၊ အလင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပိယဂုံသာမာဝါ၊ ပျဉ်းဖွင့်ကဲ့သို.လည်းကောင်း။

သုဝဏ္ဏသာမာဝါ၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အသာ၊ ထိုဧနပဒကလျှာ ဏီ၏။ ဆဝိကလျှာဏတာ၊ အရေ၏ကောင်းသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အသာ၊ ထိုဧနပဒကလျှာဏီ၏။ စတ္တာရော၊ သော။ ဟတ္ထပါဒါစ၊ လက်ခြေတို့သည်လည်းကောင်း။ မုခပရိယောသာနဉ္စ၊ နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖက်သည်လည်းကောင်း။ လာခါရသပရိကမ္မကတံဝိယ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်သကဲ့သို့။ ရတ္တပဝါဠရတ္တကမ္မလသဒိသံ၊ နီသောသန္တာ, နီသောကမ္မလာနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

အယမသာ (ပ) ဝယောကလျှာဏတာ။

အယံ၊ ဤသည်ကား။ အသာ၊ ၏။ မံသကလျှာဏတာ၊ အသား၏ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဝိသတိနခပတ္တာနိ၊ နှစ်ဆယ်ကုန်သော ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည်။ မံသတော၊ အသားမှ။ အမုတ္တဋ္ဌာနေ၊ မလွတ်သောအရပ်၌။ လာခါရသပူရိတာနိဝိယ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သကဲ့သို့။ မုတ္တဋ္ဌာနေ၊ အသားမှလွတ် (ရှည်ထွက်)နေသော အရပ်၌။ ခီရဓာရာသဒိသာနိ၊ နို့ရည်အလျဉ်နှင့်တူကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) အယံ၊ ဤသည်ကား။ အသာ၊ ၏။ နာရုကလျှာဏတာ၊ အကြောဏ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်တည်း။ ဒ္ဝိတ္တိံသ ဒန္တာ၊ သုံးဆယ်နှစ်ချောင်းသော သွားတို့သည်။ သုဖုသိတာ၊ ကောင်းစွာစေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဓောတဝဇိရပန္တိဝိယ၊ ကောင်းစွာသွေးအပ်သော စိန်ကျောက်တို့ကို စီထားသကဲ့သို့။ ခါယန္တိ၊ ထင်ရကုန်၏။ အယံ၊ ကား။ အသာ၊ ၏။ အဋ္ဌိကလျှာဏတာ၊ အရိုး၏ကောင်းသည်အဖြစ်တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဝိသတိဝဿသတိကာ၊ အသက်တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ သောဋ္ဌသဝ သုဒ္ဒေသိကာဝိယ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ကဲ့သို့။ နိဗ္ဗလိပလိတာ၊ အရေမတွန့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊

ကား။ အသာ၊ ၏။ ဝယောဂလျှာဏတာ၊ အရှယ်၏ကောင်း သည်၏ အဖြစ်တည်း။

ဥပမာ ခေါ် မျှာယန္တီ (၀) ဒသေသိ။

ဥပမာ ခေါ် မျှာယန္တီတွေ့ ပန်၊ ဟူသော ဤပါဠိဒ္ဒကား။ တာ၀၊ ရှေ့ဦးစွာ။ တေလပတ္တသ၊ ဆီခွက်၏။ ကာယဂတာ သတိယာ၊ ကာယဂတာသတိနှင့်။ ဩပမ္မသံသန္ဒနံ၊ ဥပမာ နှိုးနှောခြင်းကို။ ကတမေ၀၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧတ္ထ ပန်၊ ဤအရာ၌ကား။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ရာဇာ၀ိယ၊ မင်းကဲ့သို့။ ဒဠ္ဍဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ အသိ၀ိယ၊ သံလျက်ကဲ့သို့။ (ဒဠ္ဍဗ္ဗာ၊ ၏။) မာရော၊ မာရ်ကို။ ဥက္ခိတ္တာ သိကပုရိသော၀ိယ၊ သလျက်ချီမိုးသောယောက်ျားကဲ့သို့။ (ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။) ကာယဂတာသတိဘာ၀ကော၊ ကာယဂတာသ တိကို ပွားသော။ ၀ိပဿကယောဂါ၀စရော၊ ၀ိပဿနာကို ရှုပွားအားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တေလပတ္တဟတ္ထော၊ ဆီခွက် ကိုင်သော။ ပုရိသော၀ိယ၊ ခိုးသူယောက်ျားကဲ့သို့။ (ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။)

ဣတိ၊ သို့။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ "ကာယဂတာသတိ၊ ကာယ ဂတာသတိကို။ ဘာ၀ေတုကာမေန၊ ပွားလိုသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ တေလပတ္တဟတ္ထေန၊ ဆီခွက်ကိုင်သော။ တေနပုရိသေန၀ိယ၊ ထိုခိုးသူယောက်ျားကဲ့သို့။ သတိ၊ သတိကို။ အ၀ိသဇ္ဇေတွာ၊ မလွှတ်မူ၍။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့ မလျော့သဖြင့်။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို။ ဘာ၀ေတ၀ေါ၊ ပွားစေအပ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤဧနပဒ ကလျာဏီသုတ်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဒသေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။

ဘိက္ခု၊ ဣမံ သုတ္တဉ္စ (၀) အတိတ်အာဟရိ။

ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဣမံ သုတ္တဉ္စ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း ကောင်း။ အတ္ထဉ္စ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်းကောင်း။ သုတ္တာ၊

ကြားနာကြကုန်၍။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တထာရူပိ၊ ထိုသို့. သဘောရှိသော။ ဧနပဒကလျှာဏီ၊ ကို။ အနောလောကေတွာ၊ မဲကြည့်မူ၍။ တေလပတ္တံ၊ ဆီခွက်ကို။ အာဒါယ၊ ကိုင်၍။ ဂစ္ဆေန္တေန၊ သွားသော။ ဟေနပုရိသေန၊ ထိုခိုင်းသူယောက်ျား သည်။ ဒုက္ခရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။" ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန၊ ထိုခိုးသူယောက်ျားသည်။ ဒုက္ခရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ သုကရမေဝ၊ ပြုလွယ်သည်သာလျှင် ဟုတ်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဥက္ခိတ္တာသိ ကေန၊ ချီမိုးသောသံလျက်စွဲသော၊ ပုရိသေန၊ ယောက်ျား သည်။ သန္ဓေဒ္ဓေတွာ၊ ခြိမ်းချောက်၍။ နိယမ္ဘာနတာယ၊ ဆောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ ပဏ္ဍိတာပန၊ ပညာရှိတို့.သည်ကား။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်။ သတိ၊ သတိကို။ အဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ မလွှတ်မူ၍။ အဘိသခ်ံတံ။ ဘီလူးမ တို့.သည်ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ဒီဗ္ဗရူပမ္မိ၊ နတ်ဘုံဖြစ်သော ရူပါရုံကိုလည်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့.ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ အနောလောကေတွာဝ၊ မကြည့်မူ၍သာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ယံရဇ္ဇံ၊ အကြင်မင်းအဖြစ်သို့.။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကြကုန်ပြီ။ ဧတံ၊ ဤမင်းအဖြစ်သို့.ရောက်ခြင်းအမှုသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။" ဣတိ၊ သို့.။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ဇာနိသာမိတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တသ္မိံ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တသတသဟဿ၊ သားတစ်ရာ၏။ သဗ္ဗဇေဋ္ဌော၊ အငယ်ဆုံးသည်။ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ [illegible]၊ ထို ဘုရားလောင်းသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဝိညုတံ

လိမ္မာသောအဖြစ်သို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရညောစ၊ မင်း၏လည်း။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တောဿ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုဘုရား လောင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ "မမ၊ ငါ့အား။ ဗဟူဘာတရော၊ များစွာသောအစ်ကို တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံနဂရေ၊ ဤဗာရာဏသီပြည်၌။ ကုလံသန္တကံ၊ အဖ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအ ဖြစ်ကို။ လစ္ဆामि နခေါ၊ ရအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဧနော လစ္ဆामि နု ခေါ၊ မရအံ့လော။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရား လောင်းအား။ (အဟံ၊ ငါသည်။) "ပစ္စကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးရ၍။ ဇာနိဿामိ၊ သိအံ့။" ဣတိ၊ ဧတံ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

သော ဒုတိယဒိဝသေ (၀) ရဇ္ဇံ လစ္ဆသိ။

သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသု၊ တို့သည်။ အာဂတေသု၊ ကြွလာကုန်သည်ရှိသော်။ ဓမကရဏံ၊ ရေစစ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပရိဿာဝေတွာ၊ စစ်၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ တေသံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ အန္တရဝတ္ထုံ၊ ဆွမ်းမစားမီအကြား ခဲဖွယ်ကို။ ခါဒိတွာ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၍။ နိသိန္နကာလေ၊ နေသောကာလ၌။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအံ့ရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းမင်းသားကို။ တေ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့သည်။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣမသ္မိံနဂရေ၊ ဤဗာရာဏသီပြည်၌။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ နလဘိဿတိ၊

မရလတ္တံ့။ ပန၊ ဤမြို့၌မင်းမဖြစ်သော်လည်း။ ဣတောဝါ ဤ ဗာရာဏသီပြည်မှ။ ဝိသယောဇနသတမတ္တကေ၊ ယူဇနာတစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ထက်၌။ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း၌။ တက္ကသိလာနဂရံနာမ၊ တက္ကသိုလ်မည်သောပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္တ္မိ၊ သွားခြင်းငှာ။ သက္ကောနော၊ စွမ်းနိုင်သည်ရှိသော်။ ဣတောဝါ ဤနေ့မှ။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ လစ္ဆသိ၊ ရလတ္တံ့။

အန္ဓရာမဂ္ဂေပန (ပ) ပရိကို့ပိတွာ။

ပန၊ မှာဖွယ်အထူးကား။ အန္ဓရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မဟာဝတ္တနိအဋဝိယံ၊ ကြီးစွာသောတောအုပ်၌။ ပရိပန္ထော၊ ဘေးရန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံအဋဝိံ၊ ထိုတောအုပ်ကို။ ပရိဟရိတွာ၊ လမ်းရှိတိုင်းလျှောက်၍။ ဂစ္ဆန္တသ၊ သွားသောသူအား။ ယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာတစ်ရာရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်စွာ (ဖြတ်လမ်းမှ)။ ဂစ္ဆန္တသ၊ သွားသောသူအား။ ပညာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာ၁၂၊ဆယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထိုခရီးယူဇနာ၁၂ဆယ်သည်။ အမနုဿကန္တာရောနာမ၊ ဘီလူးစောင့်သောခရီးခဲမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခရီးခဲ၌။ ယက္ခိနိယော၊ ဘီလူးမတို့သည်။ အန္ဓရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးကြား၌။ ဂါမေစ၊ ရွာတို့ကို လည်းကောင်း။ သာလာယောစ၊ ဧရပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်းကုန်၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သုဝဏ္ဏတာရကဝိစိတ္တဝိတာနံ၊ ရွှေကြယ်စသော ဆန်းကြယ် သောဗိတာန်ကြက်သော။ မဟာရဟသေယျံ၊ မြတ်သောသူ တို့အားသာထိုက်တန်သောအိပ်ရာကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ နာနာဝိရောဂပဋိသာဏိယော၊ အထူးထူးသောဆိုးရည်တို့ ဖြင့်ဆိုးသောပုဆိုးတင်းတိမ်တို့ကို။ ပရိကို့ပိတွာ၊ ကာရံကုန်၍။

ဒိဗ္ဗာလက်ံာရေဟိ (၄) ဧ၀တက္ခယံပါပေန္တိ။

ဒိဗ္ဗာလက်ံာရေဟိ၊ နတ်တို့၏တန်းဆာတို့ဖြင့်။ အတ္တ ဘာ၀ံ၊ ကိုယ်ကို။ မဏ္ဍောတွာ၊ ဆင်ယင်ကုန်၍။ သာလာသု၊ ဇရပ်တို့၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေကုန်၍။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာတိုင်းကုန် သော။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျားတို့ကို။ မဓု ရာဟိ၀ါစာဟိ၊ သာယာကုန်သောစကားတို့ဖြင့်။ သင်္ဂဏှိတွာ၊ ပြောကုန်၍။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) "ကိလန္တရူပါ၀ိယ၊ ခရီးပန်းသော သဘောရှိကုန်သကဲ့သို့။ ပညာယထ၊ ထင်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤ ဇရပ်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာကုန်၍။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်ကုန်၍။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိ၀ိတွာ၊ သောက်ကုန်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဍောသိတွာ၊ ခေါ်ကုန် ၍။ အာဂတာဂတာနံ၊ ရောက်လာတိုင်း, ရောက်လာတိုင်း ကုန်သော ယောက်ျားတို့. အား။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေးကုန်၍။ အဟွာနေ၊ မိမိ၏။ ရူပလီလာ၀ိလာသေဟိ၊ ကိုယ်ဟန်တင့်တယ် စမ္မယ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ပလောဘေတွာ၊ ဖြား ယောင်းကုန်၍။ ကိလေသ၀သိကေ၊ ကိလေသာအလိုသို့လိုက် သည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြုကြကုန်၍။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အဋ္ဌာစရိယေ၊ လွန်ကျူးဖောက်ပြန်သောအကျင့်ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ တတ္ထေ၀၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ပဋ္ဌရန္တေန၊ ဘစ်စက်စက်ယိုထွက်သော။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ ခါဒိတွာ၊ စားကုန်၍။ ဧ၀ိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်၏။

ရူပဂေါစရံ သတ္တံ (၄) ရဇ္ဇံ လစ္ဆသီတိ။

ရူပဂေါစရံ၊ ရူပါရုံ၌နှစ်သက်တတ်သော။ သတ္တံ၊ သတ္တ၀ါကို။ ရူပနေ၀၊ ရူပါရုံဖြင့်သာလျှင်။ ဂဏှန္တိ၊ ဖမ်းယူကုန် ၏။ သဒ္ဒဂေါစရံ၊ သဒ္ဒါရုံ၌နှစ်သက်တတ်သော သတ္တ၀ါကို။ မဓုရေန၊ သာယာသော။ ဂီတ၀ါဒိတသဒ္ဒေန၊ သီချင်းသံ, တီးမှုတ်သံတို့ဖြင့်။ ဂဏှန္တိ၊ ၏။ ဂန္ဓဂေါစရံ၊ ဂန္ဓာရုံ၌ နှစ်သက်

တတ်သော သတ္တာကို။ဒီဗွတ္ထနွေဟိ၊ နတ်ဌဖြစ်သော အနံ့.တို့.ဖြင့်။ (ဂဏ္ဍန္တီ၊ ကုန်၏။)ရသဂေါစရံ၊ ရသာရုံကိုနှိပ်စက်တတ်သော သတ္တဝါကို။ ဒီဗေ့ဇန၊ နတ်ဌဖြစ်သော။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနေန၊ အထူး ထူးသော အရသာရှိသောဘောဇဉ်ဖြင့်။ (ဂဏ္ဍန္တီ၊ ကုန်၏) ဖောဋ္ဌဗ္ဗဂေါ စရံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို နှစ်သက်တတ်သောသတ္တဝါကို။ ဥဘတော လောဟိတကူပဓနာနေဟိ၊ ခြေရင်း ခေါင်းရင်းဌ နီသော အုံးရှိကုန်သော။ ဒီဗွသယနေဟိ၊ နတ်အိပ်ရာတို့.ဖြင့်။ (ဂဏ္ဍန္တီ၊ ကုန်၏။) ဣန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့.ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖျက်၍။ တာ၊ ထိုဘီလူးမတို့.ကို။ အနောလောကေတ္ဝာ၊ မကြည့်မူ၍။ သတိ၊ သတိကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သစေဂမိဿသိ၊ အကယ်၍သွားနိုင်သည်ဖြစ်အုံ့။ သတ္တာမေဒိ ဝသေ၊ ခုနှစ် ရက်မြောက်သောနေ့.ဌ။ တတ္ထ၊ ထိုတက္ကသိုလ်ပြည်ဌ။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ လစ္ဆသိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့.။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တာ (ပ) အနုဂစ္ဆာမာတိ။

ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့.။ ဟောတု၊ ရှိပါစေ။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့.၏။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ (ဂစ္ဆန္တေသ၊ သွားသော။ မယံ၊ တပည့်တော်အား။)တာ၊ ထိုဘီလူးမတို့.ကို။ ကိဩလောကေ သာမိ၊ အဘယ်မှာကြည့်အုံ့နည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့.။ (ဝတ္ဝာ၊ လျှောက်ထား၍။) ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓေဟိ၊ အရှင်ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါတို့.ကို။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။ ပရိတ္တဝါလုကဿေဝ၊ ပရိတ်သဲကိုလည်းကောင်း။ ပရိတ္တသုတ္တဿ၊ ပရိတ်ချည်ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓေစ၊ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါတို့.ကိုလည်းကောင်း။ မာတာပိတရာစ၊ အမိအဖတို့.ကိုလည်းကောင်း။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့.။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုရိသေ၊ အချင်းယောက်ျားတို့.ကို။ "အဟံ၊ ငါသည်။ တက္ကသိလာယံ၊ ဌ။ ရဇ္ဇံ၊

ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအုံ့။ တုမှေ၊ သင်တို့.
သည်။ ဣဂေဝ၊ ဤဗာရာဏသီပြည်၌သာလျှင်။ တိဋ္ဌထ၊
နေရစ်ကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့.။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားနှင့်လောင်းကို။ ပဋ္ဌဧနာ၊ ငါးယောက်
ကုန်သောသူတို့.သည်။ "မယမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်တို့.သည် လည်း။
အနုဂစ္ဆာမ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်အုံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့.။ အာဟံသု၊
လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။

နံ သက္ကာ တုမှေဟိ (၂) ပဋ္ဌိပဒံ။

အနုဂန္တုံ၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းငှာ။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့.သည်။
နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ယက္ခိ
နိယော၊ ဘီလူးမတို့.သည်။ ရူပါဒိဂေါစရေ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်
တို့.ကို နှစ်သက်တတ်ကုန် သေ. မနုဿေ၊ လူတို့.ကို။ ဒေဝေ
ဝဏ္ဏေ၊ ဤသို့. ဤသို့.လျှင်။ ရူပါဒီဟိ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့.ဖြင့်။
ပလောဘေတွာ၊ ဖြားယောင်းကုန်၍။ ဂဏှန္တိကိရ၊ ဖမ်းယူကြ
ကုန်သတတ်။ မဟာပရိပန္ထော၊ ကြီးစွာသောဘေးရန်ရှိ၏။
အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ တဂ္ဂေတွာ၊
ကြံ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့.။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ ကိံပန၊ အသို့.နည်း။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
တို့.သည်။ တုမှေဟိ၊ သင်မင်းသားတို့.နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ အတူတကွ။
ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္တာနော၊ မိမိသည်။ ပိယာနိ၊
ချစ်အပ်ကုန်သော။ ရူပါဒီနိ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့.ကို။ ဩလော
ကေဿာမ၊ ကြည့်ကုန်အုံ့။ မယမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်တို့.သည်လည်း။
တထေဝ၊ ထိုအသင်မင်းသား အတူသာလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွား
ကုန်အုံ့၊ ဣတိ၊ သို့.။ (အာဟံသု၊ ပြီ။)ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။
"တေနဟိ၊ ထိုသို့.ဖြစ်လျှင်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ကုန် သည်။
ဟောထ၊ လော့။" ဣတိ၊ သို့.။ တေပဋ္ဌဧနေ၊ ထိုငါး
ယောက်ကုန်သောသူတို့.ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ မဂ္ဂं၊ ခရီးကို။
ပဋ္ဌိပဒ္ဓိ၊ သွားပြီ။

ယက္ခိနီယော (ပ) နသင်္ကြောမိ ဒေဝါတိ။

ယက္ခိနီယော၊ တို့သည်။ ဂါမာဒီနိ၊ ရွာအစရှိသည်တို့ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်းကုန်၍။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုဂါးယောက်ကုန်သောသူတို့တွင်။ ရူပဂေါစရော၊ ရူပါရုံကို နှစ်သက်တတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တာယက္ခိနီယော၊ တို့ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ရူပါရမ္မဏော၊ ရူပါရုံ၌။ ပဋ္ဌိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ တပ်စွန်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ သြဟီယိ၊ နောက်ချန်၍နေရစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "ဟော၊ အိုအချင်း။ တွဲ၊ သင်သည်။ ကိုး၊ အဘယ် ကြောင့်။ သြဟီယသိ၊ နောက်ချန်ဘိသနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ ရဇ္ဇန္တိ၊ နာကုန်၏။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ သာလာယံ၊ ဇရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နားနေ၍။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့ပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ပြောပြီ။) အမ္ဘော၊ အို–အချင်း။ ဧတာ၊ ထိုသူမတို့သည်။ ယက္ခိနီယော၊ ဘီလူးမတို့ တည်း။ မာခေါပတ္ထေသိ၊ မတောင့်တပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ပြီ။)ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ ယံ၊ အကြင်အကျိုးတရား သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအကျိုးတရားသည်။ ဟော တု၊ ဖြစ်ပါစေ။ (ယံ ဟောတိ၊ တံဟောတု၊ ဖြစ်လိုရာဖြစ်စေ၊) (အဟံ၊ သည်။) နသင်္ကြောမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ)

တေနဟိ (ပ) သြဟီဟိ။

"တေနဟိ၊ ထို သို့ဖြစ်လျှင်။ ပညာယိ ဿသိ၊ သင်ကိုယ်တိုင်သိလတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္တွာ၊ ၍။) ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သောသူတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ သောပိ၊ ထိုရူပါရုံကိုနှစ်သက်သောသူသည်လည်း။ တာသံ၊ ထိုဘီလူးမတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ တာ၊ ထိုဘီလူးမတို့ သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ အစ္ဆာစာရေ၊

ဖောက်ပြန်လွန်ကျူးသောအကျင့်ကို။ ကတော၊ ပြုကျင့်အပ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ တတ္ထော၊ ထိုနေရာ၌ ပင်လျှင်။ ဧိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ အညံ သာလံ၊ တစ်ခုသောဇရပ်ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ နာနာတူရိယာနိ၊ အထူးထူးသောတီးမှုဖွယ်ရာတို့ကို။ ဂဟေ တွာ၊ ကိုင်ကုန်၍။ ဂါယမာနာ၊ သီဆိုကုန်လျက်။ နိသီဒိံသု၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ သဒ္ဒဂေါစရကော၊ သဒ္ဒါရုံ၌ နှစ်သက် သောသူသည်။ သြဟီယိ၊ ပြီ။

ပုရိမနယေနေဝ (၆) ဧကကောဝ အဟောသိ။

ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းအတိုင်းသာလျှင်။ တမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ခါဒိတွာ၊ ကုန်၍။ ပုရိတော၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ နာနပ္ပကာရေ၊ အထူးထူးကုန်သော။ ဂန္ဓကရဏ္ဍကေ၊ နံ့သာကြုတ်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ နံ့သာဖြင့်ပြည့်စေ၍။ အပဏံ၊ စျေးကို။ ပသာရေတွာ၊ ခင်းကျင်း၍။ နိသီဒိံသု၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဂန္ဓဂေါစရော၊ ဂန္ဓာရုံ၌နှစ်သက်သောသူသည်။ သြဟီယိ၊ ပြီ။ တမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ခါဒိတွာ၊ ကုန်၍။ ပုရတော၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ နာနဂ္ဂရသာနံ၊ အဃူးထူးကောင်းမြတ်သော အရသာရှိကုန်သော။ ဒိဗ္ဗဘောဇနာနံ၊ နတ်ဘောဇဉ်တို့ဖြင့်။ ဘောဇနာနိ၊ ခွက်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေကုန်၍။ သြဒနိကာ ပဏံ၊ ထမင်းစျေးကို။ ပသာရေတွာ၊ ခင်းကျင်း၍။ နိသီဒိံသု၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ၌။ ရသဂေါစရကော၊ ရသာရုံ၌နှစ်သက်သောသူ သည်။ သြဟီယိ၊ ပြီ။ တမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ခါဒိတွာ၊ ကုန်၍။ ပုရတော၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကုန်၍။ ဒိဗ္ဗသယနာနိ၊ နတ်အိပ်ရာတို့ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်းကုန်၍။ နိသီဒိံသု၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ၌။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဂေါစရကော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌နှစ်သက်သောသူသည်။ သြ ဟီယိ၊ ပြီ။ တမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ခါဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဇောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဧကကောဝ၊ တစ်ယောကဲတည်းသာလျှင်။ အဟောသိ၊

ပြီ။

အထေ၊ ကာ ယက္ခိနီ (၀) မေ အယျာတိ။

အထ၊ ၌။ ကော၊ သော။ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမသည်။ "ဝတ၊ စင်စစ်။ အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်။ အတိခရမန္တော၊ အလွန်ထက်သောပညာရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ခါဒိတွာဝ၊ စားရမှသာလျှင်။ နိဝတ္တိဿာမိ၊ ပြန်အံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အဂမာသိ၊ လိုက်သွားပြီ။ အဌဝိယာ၊ တောအုပ်၏။ ပရဘာဂေ၊ အပြင်ဖက်၌။ ဝနကမ္မိကာဒယော၊ တောအမှုလုပ်အစရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ယက္ခိနိံ၊ ဘီလူးမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ "ပူရတော၊ ရှေ့မှ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော။ အယံပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ တေ တယာ၊ သင်နှင့်။ ကိံဟောတိ၊ အသို့တော်စပ်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ပြီ။ အယျာ၊ အမောင်တို့။ မေ၊ ငါ၏။ ကောမာရသာမိကော၊ လင်ငယ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့ဆိုပြီ။

အမ္ဟော အယံ ဧဝံ (၀) ပေတိနိယောပိတိ။

အမ္ဟော၊ အို-အချင်းယောက်ျား။ အယံ ကုမာရိကော၊ သတို့သမီးငယ်သည်။ ဧဝံသုကုမာလာ၊ သို့ကလောက်သိမ်မွေ့၏။ ပုပ္ပဒါမသဒိသာ၊ ပန်းဆိုင်းနှင့် တူ၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလံ၊ ဆွေမျိုးမိဘကို။ ဆဒ္ဒေတွာ၊ စွန့်၍။ ဘဝန္တံ၊ အရှင့်သားကို။ တက္ကေတွာ၊ အားကိုးကြံစိ၍။ နိက္ခန္တာ၊ အိမ်မှထွက်ခဲ့ပြီ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤမိန်းမကို။ အကိလမေတွာ၊ မပင်ပန်းစေမူ၍။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ နဂစ္ဆသိ၊ မသွားဘိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်ပြီ။) အယျာ၊ အမောင်တို့။ ဧသာ၊ ဤမိန်းမသည်။ မယံ၊ ၏။ နပဇာပတိ၊ မယားမဟုတ်။ ဧသာ၊ ဤမိန်းမသည်။ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမဟုတ်။ ဧတာယ၊ ဤမိန်းမ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပဋ္ဌမနုဿာ၊ လူငါးယောက်တို့ကို။ ခါဒိတာ၊

စားအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အယျာ၊ အမောင်တို့။ ပုရိသာနာမ၊ ယောကျ်ားတို့မည်သည်ကား။ ကုဒ္ဓကာလေ၊ အမျက်ထွက်သော ကာလ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဇာပတိယော၊ မယား၊ ကို့ကို။ ယက္ခိနိယောပိ၊ ဘီလူးမတို့ကို လည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ပေတိနိယောပိ၊ ပြိတ္တာမတို့ကို လည်း။ (ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ပြီ။)

သာ ဂစ္ဆမာနာ (၀) သာလာဒ္ဓါရေ အဌာသိ။

သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားနေစဉ်။ ဂဇ္ဈိ နိ၀ဏ္ဏံ၊ ကိုယ်၀နှ်ဆောင်မိန်းမအသွင်ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သကိံ၊ တစ်ကြိမ်။ ဝိဇာတ၀ဏ္ဏံ၊ သားဖွားပြီးစ မိန်းမအသွင်ကို။ ကဟွာ၊ ၍။ ပုတ္တံ၊ သား၊ ကို။ အင်္ကေန၊ ရင်ခွင် ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ပိုက်ချီ၍။ ဇောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းနောက် သို့။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌာ၊ မြင်တိုင်းမြင်တိုင်း ကုန်သောသူတို့သည်။ ပုရိမနယေနေ၀၊ ရှေးနည်းဖြင်သာ လျှင်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ တထေ၀၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ ၀တ္တာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွား သည်ရှိသော်။ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်။ ပုတ္တံ၊ သား၊ ကို။ အန္တရဓာ ပေတွာ၊ ကွယ်ပျောက်စေ၍။ ဇကိကာ၀၊ တစ်ယောက်တည်း သာလျှင်။ အနုဗန္ဓိ၊ ပြီ။ ဇောဓိသတ္တော၊ သည်။ နဂရဒ္ဒါရံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ ဇကိသာသာလာယ၊ တစ်ခုသောဧရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ သာ၊ သည်။ ဇောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ တေဧေန၊ တန်ခိုးကြောင့်။ ပ၀ိသိတုံ၊ ဧရပ်အတွင်းသို့ ၀င်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တီ၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဗ္ဗရူပံ၊ နတ်သမီးအသွင် ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ သာလာဒ္ဓါရေ၊ ဧရပ်တံခါး၌။ အဌာသိ၊ ရပ်နေလေပြီ။

တသ္မိ သမယေ (၀) ခါဒိတာတိ အာဟ။

တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ တက္ကသိလရာဇာ၊ တက္က

သိုလ်ပြည့်ရှင်ဘုရင်မင်းသည်။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ တံ၊ ထိုဘီလူးမကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ "ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ဣမိသာ၊ ဤမိန်းမ အား (ဝါ) ဤမိန်းမ၏။ သသာမိကအသာမိကဘာဝံ၊ လင်ရှိမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင်ပြုလော့။" ဣတိ၊ သို့။ မနုဿံ၊ မင်းချင်းယောက်ျားကို။ ပေသေသိ၊ စေပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုဘီလူးမကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍။ "သသာမိကာ၊ လင်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ အယျ၊ အမောင်။ အာမ၊ လင်ရှိ၏။ သာလာယံ၊ ဧရပ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ လင်ပါ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဇောဓိသတ္တော၊ သည်။ "ဧသော၊ သည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ နုပဇာပတိ၊ မယား:မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမတည်း။ ဧတာယ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပဋ္ဌမနုဿာ၊ လူငါးယောက်တို့ကို။ ခါဒိတာ၊ စားအပ်ကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။

သာပိ (ပ) တံ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ ဌပေသိ။

သာပိ၊ ထိုဘီလူးမသည်လည်း။ "အယျာ၊ အမောင်တို့။ ပရိသာနာမ၊ ယောက်ျားတို့မည်သည်။ ကုဒ္ဓကာလေ၊ အမျက်ထွက်သောအခါ၌။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။" ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊သည်။ "အသာမိကဘက္ခံနာမ၊ အရှင်မရှိသောဥစ္စာမည်သည်ကား။ ရာဇသ့န္တကံ၊ မင်း၏ ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္တာ၊ ၍) ယက္ခိနိ၊ ကို။ ပဂ္ဂေါသာပေတ္တာ၊ ၍။ ဧကဟတ္ထိပိဋ္ဌေ၊ တစ်စီးသောဆင်ကျောက်ကုန်း၌။ နိသီဒါပေတ္တာ၊ စီးစေ၍။ နဂရံ၊ ကို။ ပဒက္ခိဏံ ကတ္တာ၊ လက်ျာရစ်လှည့်၍။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အဘိရုဟိတ္တာ၊ တက်၍။ တံ၊ ထိုဘီလူးမကို။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊

မိဖုရားကြီးအရာ၌။ ၄ပေသိ၊ ထားပြီ။

သော နာတဝိလိတ္တော (၀) ရောဒသိတိ ပုစ္ဆိ။

သော၊ ထိုမင်းသည်။ နာတဝိလိတ္တော၊ ရေချိုးပြီး, နံ့သာ လိမ်းကျံပြီးသည်ရှိသော်။ သာယမာသံ၊ ညနေစာကို။ ဘုဥိတ္တာ၊ စားပြီး၍။ သိရိသယနံ၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာသို့။ အဘိရုဟိ၊ တက်ပြီ။ သာပိယကွိနီ၊ ထိုဘီလူးမသည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ အား။ ဥပကပွနကံ၊ တည်လာသော။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ အာဟရိတ္တာ၊ သုံးဆောင်၍။ အလက်တပဋ္ဌိယတ္တာ၊ တန်ဆာ ဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သိရိသယနေ၊ ၌။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ အတူတကွ၊ နိပဇ္ဇိတ္တာ၊ အိပ်၍။ ရတိဝ သေန၊ မွေ့လျော်သည် ၏အစွမ်းဖြင့်။ သုခံသမပ္ပိတသ၊ ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ရညော၊ မင်း၏။ နိပန္နကာလေ၊ အိပ်သော ကာလ၌။ ဧကေန ပဿေန၊ နံပါးတစ်ဖက်ဖြင့်။ ပရိဝတ္တိတ္တာ၊ လည်၍။ (ပြန်၍)။ ပရောဒိ၊ ငိုကြွေးပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘီလူးမကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ "ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ ကိံရော ဒသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေး ဘိသနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။

ဒေ၀ အဟံ တုမှေဟိ (၀) နသက္ခိဿတိတိ။

ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တုမှေဟိ၊ သင်မင်းကြီးတို့သည်။ မဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီး၌။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာနီ တာ၊ ဆောင်အပ်ခဲ့ပြီ။ တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏။ ဂေဟေစ၊ နံ့နံ့:တော်၌လည်း။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သပတ္တိနံ၊ ရန်သူတို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ဝသမာနာ၊ နေရ သည်ဖြစ်၍။ ကထာယ၊ စကားသည်။ ဥပဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ "တုယှံ၊ သင်၏။ မာတရံ၀ါ။ အမိကို လည်းကောင်း။ ပိတရံ၀ါ၊ အဖကိုသော်လည်းကောင်း။ ဂေါတ္တံ၀ါ၊ အနွယ်ကို လည်း ကောင်း။ ဇာတိံ၀ါ၊ အမျိုးကိုလည်းကောင်း။ ကော၊ အဘယ် သူသည်။ ဇာနာတိ၊ သိအံ့နည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊

ခရီးအကြား၌။ ဒီသွား၊ မြင်၍။ အာနိတာနာမ၊ ဆောင်အပ်သော မိန်းမမည်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၍။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဂဟောတွာ၊ ကိုင်၍။ နိပ္ပိဋ္ဌယမာနာဝိယ၊ နှိပ်ဘိသကဲ့သို့။ မကုံ၊ မျက်နှာမသာ သည်။ ဘဝိသာမိ၊ ဖြစ်ရအုံ့။ တုမှေ၊ သင်မင်းကြီး တို့သည်။ သကလရဇ္ဇေ၊ အလုံးစုံသောတိုင်းပြည်၌။ ဣသရိ ယဉ္စ၊ အစိုးရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဏဉ္စ၊ အာဏာကို လည်းကောင်း။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သစေဒေယျာထ၊ အကယ်၍ပေးငြားအုံ့။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သူသည်။ မယုံ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ် ကို။ ကောပေတွာ၊ ဖျက်စေ၍။ ကထေ တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နသက္ခိ ဿတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ပြီ။)

ဘဒ္ဒေ (ပ) ဝတ္တနတ္ထာယ အာဏံ ဒေထာတိ။

ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ မယုံ၊ ငါ့အား။ သကလရဇ္ဇဝါသိနော။ အလုံးစုံသောတိုင်းပြည်၌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံ တရာစပ်လျဉ်းကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့၏ နသာမိကော၊ ပိုင်ရှင်မဟုတ်။ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ ရာဇာဏံ၊ မင်းအာ ဏာကို။ ကော ပေတွာ၊ ဖျက်၍။ အကတ္တာဇ္ဇံ၊ မပြုအပ်သည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြ ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေသညေဝ၊ ထိုသူတို့၏ သာလျှင်။ သာမိကော၊ ပိုင်ရှင်ဖြစ်၏။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤအကြောင်း ကြောင့်။ တုဏ္ဍံ၊ သင့်အား။ သကလရဇ္ဇေဝါ၊ အလုံးစုံသော တိုင်းပြည်၌လဲည်းကောင်း။ နဂရေဝါ၊ မြို့၌လည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းဌာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ရဇ္ဇေဝါ၊ တိုင်းပြည်၌လည်းကောင်း။ နဂရေဝါ၊ မြို့၌ လည်းကောင်း။ အာဏံ၊ အာဏာကို။ ဣသရိယဉ္စ၊ အစိုးရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဏဉ္စ၊ ကောင်း။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ သစေနသက္ကောထ၊ အကယ်၍ မတတ်နိုင်ကုန်

ငြားအုံ့။ အန္တော နိဝေသနေ၊ နန်းတော်တွင်း၌။ အန္တောဝင္ဆုန
ကာနံ၊ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားတို့၏။ ဥပရိ၊ အပေါ်၌။
မမ၊ အကျွန်ပ်၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဝတ္တနတ္ထာယ၊ လိုက်စိမ့်သော
ငှာ။ အာဏံ၊ ကို။ ဒေထ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ရာဇာ ဒီဗွဖေါ်ဌဗေန ဗဒ္ဓေါ (၀) အက်သု။

ရာဇာ၊ သည်။ ဒီဗွဖောဌဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သောဖောဌဗွာ
ရုံဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ တသာ၊ ထိုဘီလူးမ
၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အတိက္ကမိတုံ၊ လွန်အံ့သောငှာ။ အသက္ကောန္တော၊
မတတ်နိုင်ရကား။ "ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ အန္တော
ဝင္ဆုန်ကေသု၊ နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားတို့အပေါ်၌။ တုယ္ဟံ၊
အား။ အာဏံ၊ ကို။ ဒမ္မိ၊ ၏။ တွံ၊ သည်။ ဧတေ၊ ထိုသူတို့ကို။
အတ္တနော၊ ၏။ ဝသေ၊ အလိုသို့။ ဝတ္တာပေဟိ၊ လိုက်စေလော့"
ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဘီလူးမသည်။ သာဓုတိ၊
ကောင်းပြီဟု၍။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ လက်ခံ၍။ ရညော၊ ၏။ နိဒ္ဒံ၊
သို့။ သြက္ကန္တ ကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ ယက္ခေ၊ တို့ကို။
ပက္ကောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ အတ္တနာ၊ သည်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒီဝိ
တကွယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ၍။ အဋ္ဌိမတ္တံ၊
အရိုးမျှကို။ သေသေတွာ၊ ကြွင်းစေ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ နာဂရစမ္မမံ
သလောဟိတံ၊ အကြော, အရေ, အသွေး, အသားကို။ ခါဒိ၊
စားပြီး။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ယက္ခနဂရံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊
၍။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ မဟာဒွါရတော၊ တံခါးမကြီးမှ။
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အန္တော နိဝေသနေ၊ နန်းတော်တွင်း၌။
ကုက္ကုဋ္ဌကုက္ကုရော၊ ကြက်, ခွေးတို့ ကို။ အာဒိံကတွာ၊ အစပြု၍။
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ တို့ကို။ ခါဒိတွာ၊ စားကုန်၍။ အဋ္ဌိမတ္တာသေသေ၊
အရိုးမျှကြွင်း သည်တို့ကို။ အက် သု၊ ပြီ။

ပုနဒိဝသေ (၀) ဘိသတိတိ အာဟံသု။

ပုနဒိဝသေ၊ နောက်တစ်နေ့၌။ ယထာပိဟိတမေဝ၊
ပိတ်မြှိုတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ကုန်၍။

မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဖရသူဟိ၊ ပုဆိန်တို့ဖြင့်။ ကဝါဌာနိ၊ တံခါးရွက်တို့ကို။ ကောဌေတွာ၊ ပေါက်ခွဲ၍။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍။ သဗ္ဗံနိဝေသနံ၊ နန်းတော်တစ်ခုလုံး။ အဋ္ဌကပရိကိဏ္ဏံ၊ အရိုးတို့ဖြင့်ပြန်ကြဲသည်ကို။ ဒိသွာ၊ ကုန်၍။ "သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဝတာ၊ စင်စစ်။ အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ နာပဇာပတိ၊ မယားမဟုတ်။ ဧသာ၊ ဤမိန်းမသည်။ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ရာဇာပန၊ မင်းသည်ကား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှ။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍၊ တံ၊ ထိုဘီလူးမ;ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ သာ၊ ထိုဘီလူးမ သည်။ ယက္ခေ၊ တို့ကို။ ပဏ္ဏောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံး စုံသော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ခါဒိတွာ၊ စားမ်ိ၍။ ဂတာ၊ သည်။ ဘဝဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိတံ(ပ) နအကာသိ။

ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ တဿာယေဝသာလာယံ၊ ထိုဇရပ်၌သာလျှင်။ ပရိတ္တဝါလုကံ၊ ပရိတ်သဲကို။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ကတွာ၊ ထား၍။ ပရိတ္တ-သုတ္တဉ္စ၊ ပရိတ်ချည်ကိုလည်း။ ပရိကွံတွာ၊ ကာရံ၍။ ခဂ္ဂံ၊ သံလျက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အရဏံ၊ အရဏ်ကို။ ဥဒ္ဒါပေသိ၊ တက်စေပြီ။ မနုဿာ၊ သည်။ သကလရာဇနိဝေသနံ၊ နန်းတော်တစ်ခုလုံးကို။ သောဓေတွာ၊ သန့်ရှင်းစေ၍။ ဟရိတ္ဘူပလိတ္တံ၊ နွားချေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥပရိ။ အထက်၌။ ဂန္ဓေဟိ၊ နံ့သာတို့ဖြင့်။ ဝိလိမ္ပိတွာ၊ လိမ်းကျံကုန်၍။ ပုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဝိကိရိတွာ၊ ကြဲဖြန့်ကုန်၍။ ပုပ္ပဒါမာနိ၊ ပန်းဆိုင်းတို့ကို။ ဩသာရေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဓူမံ၊ အခိုးတို့ဖြင့် ထုံခြင်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ နဝမာလာ၊ အထူးထူးသောပန်းတို့ကို။ (ပန်းအသစ်

တို့.ကို။) ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့.၍။ "အမ္ဘော၊ အချင်းတို့.။ ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်။ ဒိဗ္ဗရူပ်၊ နတ်ဌဖြစ်သောအဆင်းကို။ ဟပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လိုက်လာသော။ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမကို။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့.ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ သြလောကနမတ္တမ္ပိ၊ ကြည့်ခြင်းမျှကိုလည်း။ နအကာသိ၊ မပြု။

သော အတိဝိယ (ပ) ယထာကမ္မံ ဂတော။

သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဥဋ္ဌာရသတ္တော၊ မြတ်သောသူသည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။)ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏။ ဉာဏသမ္ပန္နော၊ ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တာဒိသေ' ထိုသို့.သဘောရှိသော။ ပုရိသေ၊ သည်။ ရဇ္ဇုံ၊ ကို။ အနုသာသ . န္တေ၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗရဇ္ဇုံ၊ အလုံးစုံသော တိုင်းပြည်သည်။ သုခိတံ၊ ချမ်းသာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ရာဇာနံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့.။ သမ္မန္တယိံသု၊ တိုင်ပင်ကြကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ အမစ္စာစ၊ အမတ်တို့.သည်လည်းကောင်း။ နာဂရာစ၊ ပြည်သူတို့.သည် လည်းကောင်း။ ဧကစ္ဆန္ဒာ၊ တူသောဆန္ဒရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းသို့.။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တုမှေ၊ သင်မင်းကြီးတို့.သည်။ ဣမံ၊ ဤပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေထ၊ ပြုပါကုန်လော့"။ ဣတိ၊ ဤသို့.။ နဂရံ၊ မြို့.တွင်းသို့.။ ပဝေသေတွာ၊ ဝင်စေ၍။ ရတနရာသိမှိ၊ ရတနာအစု၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဘိသိဉ္စိတွာ၊ အဘိသိက်သွန်း၍။ တက္ကသိလရာဇာနံ၊ တက္ကသိုလ်မင်းအဖြစ်ကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အဂတိဂမနာနိ၊ အဂတိတို့.ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်.၍။ ဒသရာဇဓမ္မေ၊ မင်းကျင့်တရားဆယ်ပါးတို့.ကို။ အကောပေတွာ၊ မပျက်စေမူ၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။

ကာရေန္ဓော၊ ပြုစေလျက်။ ဒါနာဒီနိ၊ ဒါနအစရှိ ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယထာ ကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ၊ ဂတောဝ၊ လားပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံအတီတံ၊ ကို။ အာဟာရိတ္တာ၊ ၍။ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၉၆။ သမတိတ္တိကံ အနဝသေသကံ၊
တေလပတ္တံ ယထာ ပရိဟရေယျ။
ဧဝံ သစိတ္တမနုရက္ခေ၊
ပတ္ထယာနော ဒိသံ အဂတပုဗ္ဗံ။

(ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။) အနဝသေသကံ၊ တစ်ဖန် မလောင်း မစွက်အပ်သည်ကိုပြု၍။ သမတိတ္တိကံ၊ အတွင်း အနှား အရေးနှင့်အမျှ ဆီပြည့်သော။ တေလပတ္တံ၊ ဆီခွက်ကို။ (ပုရိသော၊ သေဘေးမှကြောက်သောယောကျ်ားသည်။) ပရိဟရေယျယထာ၊ ဆောင်သွားရာ၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ အဂတပုဗ္ဗံ၊ အစမထင်သံသရာ၌ တစ်ခါမျှ မရောက်ဖူးသော။ ဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အောင်မြေအရပ်သို့။ ပတ္ထယာနော၊ တောင့်တသော။ (ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။) သစိတ္တံ၊ မိမိစိတ် ကို။ အနုရက္ခေ အနုရက္ခေယျ၊ အမြဲမပြတ်စောင့်ရှောက်ရာ၏။

ဒုန္နိဂ္ဂဟသ လဟုနော၊ ယတ္ထကာမနိပါတိနော၊
စိတ္တသ ဒမထောသာဓု၊ စိတ္တံ ဒန္တံ သုခါဝဟံ။

ဒုန္နိဂ္ဂဟိတသ၊ နှိမ်နှင်းရန်ခက်ခဲသော။ လဟုနော၊ အဖြစ်အပျက်လျှင်မြန်သော။ ယတ္ထကာမနိပါတိနော၊ အမှတ်မရှိ တွေ့မြင်ရာရာ ကာမဂုဏ်၌ကျရောက်လေ့ရှိသော။ စိတ္တသ၊ စိတ်ကို။ ဒမထော၊ ဆုံးမနိုင်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဒန္တံ၊ ဆုံးမ၍ယဉ်ကျေးပြီးသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုခါဝဟံ၊

လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်အကျိုးဆက် ဆောင်ရွက် နိုင်ပေသတည်း။

သုဒ္ဒသံ သုနိပုဏ်၊ ယတ္ထကာမနိပါတိနံ။

စိတ္တံ ရကွေ့ထ မောဓဝီ၊ စိတ္တံ ဂုတ္တံ သုခါဝဟံ။

သုဒ္ဒသံ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲထသော။ သုနိပုဏ်၊ အလွန်သိမ်မွေ့ထသော။ ယတ္ထကာမနိပါတိနံ၊ အကြင်ကြင် အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံ၌ကျတတ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ မောဓဝီ၊ ပညာရှိသည်။ ရကွေ့ထ၊ စောင့်ထိန်းရာ၏။ ဂုတ္တံ၊ စောင့်ထိန်းရှိလုံခြုံသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။

ဒုရဂံမံ ဧကစရံ၊ အသရီရံ ဂုဟာသယံ။

ယေ စိတ္တံ သံယမေဿန္တိ၊ မောက္ခန္တိ မာရဗန္ဓနာ။

ဟိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒုရဂံမံ၊ ဝေးသောအရပ်၌တည်သောအာရုံသို့လည်း သွားတတ်ထသော။ ဧကစရံ၊ တစ်ခုချုပ်ပြီးမှ တစ်ခုဖြစ်ထသော။ အသရီရံ၊ ကိုယ်လည်းမဟုတ်ထသော။ ဂုဟာသယံ၊ မဟာဘုတ်တည်းဟူသော လိုဏ်လျှိုဝှက် တည်ရာရှိထသော။ ဣဒံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်ကို။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သံယမေဿန္တိ၊ စောင့်စည်းနိုင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုစိတ်ကိုစောင့်စည်းနိုင်သောသူတို့သည်။ မာရဗန္ဓနာ၊ ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မောက္ခန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့။

အနဝဋ္ဌိတစိတ္တဿ၊ သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတော။

ပရိပ္ပ ဝပသာဒဿ၊ ပညာ နပရိပူရတိ။

ပန်၊ ဆက်။ ဣတရဿ၊ ဤမှတစ်ပါးသော။ အနဝဋ္ဌိတစိတ္တဿ၊ အခိုက်အတန့်သောစိတ်ရှိထသော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတော၊ မသိထ သော။ ပရိပ္ပဝပသာဒဿ၊ ပေါ်လွှဲသော သဒ္ဓါတရားရှိထ သော။ (ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။) ပညာ၊ လောကီလောကုတ္တ ရာ ပညာသည်။ နပူရိပူရတိ၊ မပြည့်။

အနဝဿုတစိတ္တဿ၊ အနန္ဒာဟတစေတသော။

ပုညပါပဟီနဿ၊ နတ္ထိ ဇာဂရတောာ ဘယံ။

ပန၊ ဆက်။ ထိရကမ္မဋ္ဌာနသဟာယဿ၊ မြဲသော ကမ္မဋ္ဌာန်းလျှင် အဆွေခင်ပွန်းရှိသော။ အနဝဿုတစိတ္တဿ၊ ရာဂတည်းဟူသောမိုးသည် မစွတ်အပ်သောစိတ်ရှိထသော။ အနန္ဓာဟတစေတသော၊ ဒေါသသည် မဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိထသော။ ပုညပါပဟီနဿ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို ပယ်ပြီထသော။ ဇာဂရတောာ၊ မောဟတည်းဟူသောအိပ်ပျော်ခြင်း ,မှ နိုးသောသူအား။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဖန္ဒနံ စဟလံ စိတ္တံ၊ ဒုရက္ခံ ဒုန္နိဝါရယံ။

ဥဇုံ ကရောတိ မေဓာဝီ၊ ဥသုကာရောဝ တေဇနံ။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဖန္ဒနံ၊ ရူပါရုံစသည်တို့၌ တုန်လှုပ်ထသော။ ဒုရက္ခံ၊ သမထဝိပဿနာတည်အောင် စောင့်နိုင်ခဲထသော။ ဒုန္နိဝါရယံ၊ ဝိသဘာဂအာရုံသို့ သွားသည်ကိုတားမြစ်နိုင်ခဲထသော။ ဇေတံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်ကောက်ကို။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ ဥဇုံကရောတိ၊ သမထဝိပဿနာဖြင့် ဖြောင့်စွာပြု၏။ (ကိမိဝ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား) ဥသုကာရော၊ မြားသမားသည်။ တေဇနံ၊ ကောက်သောမြားကို။ ဥဇုံ ကရောတိ ဣဝ၊ ဖြောင့်အောင်ပြုသကဲ့သို့တည်း။

မာတာပိတာ ဒိသာ ပုဗ္ဗာ၊ အာစရိယာ ဒက္ခိဏာ ဒိသာ။

ပုတ္တဒါရာ ဒိသာ ပစ္ဆာ၊ မိတ္တာမစ္စာ စ ဥတ္တရာ။

မာတာပိတာ၊ မိဘတို့သည်။ ပုဗ္ဗာဒိသာ၊ အရှေ့အရပ်မည်ကုန်၏။ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ ဒက္ခိဏာဒိသာ၊ တောင်အရပ်မည်ကုန်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သားမယားတို့သည်။ ပစ္ဆာဒိသာ၊ အနောက်အရပ်မည်ကုန်၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ဥတ္တရာဒိသာ၊ မြောက်အရပ်မည်ကုန်၏။

ဒါသကမ္မကရာ ဟေဋ္ဌာ၊ ဥဒ္ဓံ သမဏာဗြာဟ္မဏာ။

တာဒိသာ နမသေယျ၊ အလမတ္တော ကုလေ ဂိဟီ။

ဒါသကမ္မကရာ၊ ကျွန်းအမှုလုပ်တို့သည်။ ဟေဋ္ဌာဒိသာ၊

အောက်အရပ်မည်ကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်မည်ကုန်၏။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ ဧတာဒိသာ၊ ထိုအရပ်ခြောက်မျက်နှာတို့ကို။ နမသေယျ၊ ရှိခိုးပြား၏။ ကုလေ၊ အိမ်၌။ အလမတ္တော၊ နေခြင်းငှာစွမ်းနိုင်၏။

ဒိသာ စတသော ဝိဒိသာ စတသော၊
ဥဒ္ဓံ အဓော ဒသ ဒိသာ ဣမာယော။
ကတမံ ဒိသံ တိဋ္ဌတိ နာဂရာဇာ၊
ယမဒ္ဒသာ သုပိနေ ဆဗ္ဗိသာဏံ။

စတသောဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့လည်း ကောင်း။ စတသော ဝိဒိသာ၊ အထောင့်အရပ်လေးမျက်နှာတို့လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်သည်လည်းကောင်း။ အဓော၊ ကောင်း။ ဣမာယော၊ ဤသည်တို့သည်ကား။ ဒသဒိသာ၊ အရပ် ဆယ်မျက်နှာတို့တည်း။ ယံ ဆဗ္ဗိသာဏံ၊ အကြင်စွယ်ရောင်ခြောက်ဖြာရှိသောဆင်မင်းကို။ သုပိနေ၊ အိပ်မက်၌။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ရ၏။ သောနာဂရာဇာ၊ ထိုဆင်မင်း သည်။ ကတမံဒိသံ၊ အဘယ်အရပ်မျက်နှာ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်ရှိ ပါသနည်း။

အဂါရိနော အန္ဓ ဒပါနဝတ္ထုဒါ၊
အဝှါယိကာ တမ္မိ ဒိသံ ဝဒန္တိ။
ဧသာ ဒိသာ ပရမာ သေတကေတု၊
ယံ ပတ္တာ ဒုက္ခီ လုခိနော ဘာန္တိ။

သေတကေသု၊ သေတကေတု။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခီ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော သူတို့သည်။ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အန္ဓဒပါနဝတ္ထုဒါ၊ ထမင်း, အဖျော်, အဝတ်တို့ကို ပေးလှူတတ်ကုန်၏ ။ အဝှါယိကာ၊ အလှူခံကိုဖိတ်ခေါ်တတ်ကုန်သော။ အဂါရိနော၊ အိမ်၌နေသူလူတို့သည်။ တမ္မိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဧသာ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသောအရပ်မျက်နှာ

သည်။ ပရမာ၊ အမြတ်ဆုံးသော ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာမည်၏။

ဒေါ်၊ ဤသို့။ သတ္တာ၊ သည်။ နိဗ္ဗာနေန၊ ဖြင့်။ ဒေသနာ ယ၊ ဒေသနာတော်၏။ ကူဋ်၊ အထွတ်သို့။ ဂဟေတွာ၊ တင်၍။ "ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ဘုရားပရိတ်သတ်သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဣဒပရိသာ၊ မင်းပရိတ်သတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရဒ္ဓပွတ္တကုမာရောပန၊ မင်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မင်းသား သည်ကား ။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမ္ဓေါဓေနေသိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌာ တေလပတ္တဇာတက ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-နာမသိဒ္ဓိဇာတ် (၉၇)

ဧ၀ကဥ္စမတ် (၀) အာဟာရပေဿာမိတိ။

သတ္တာ၊ သည်။ ဧ၀ကဥ္စ မတ် ဒိသွာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဧ၀ကဥ္စ မတ် ဒိသွာ အစရိသော။ ဣဒံ၊ ဤနာမသိဒ္ဓိဇာတ်တော်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ နာမသိဒ္ဓိကံ၊ အမည်အားဖြင့် ပြီးခြင်းကိုအလိုရှိသော။ ဒေဝီကံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဒေကောကုလပုတ္တော၊ တစ်ယောက် သော်အမျိုးသားသည်။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ပါပကော နာမကိရ၊ ငယုတ်မာ မည်သတတ်။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ သာသနေ၊ ၌။ ဥရံ၊ ရင်ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီ။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတော်တို့သည်။ အာဝုဒေသာ-ပါပက၊ ငါ့ရှင်ငယုတ်မာ။ ဒေဟိ၊ လာလော့။ အာဝုသောပါပက၊ မာ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနော၊ ပြောဆိုအပ်သော်။ "လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ပါပကံ နာမ၊ ငယုတ်မာမည်သည်။ လာမကံ၊ ယုတ်ညံ့၏။ ကာဠကဏ္ဏိ-ဘူတံ၊ မဂ်လာမရှိသူကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ မဂ်လာပဋ္ဌိသံ ယုတ္တံ၊ မဂ်လာနှင့်စပ်သော။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အာဟရာပေဿာမိ၊ မှည့်စေအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစိပြီ။

သော အာစရိယုပဇ္ဈာယေ (၀) ဧတာ။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယေ၊ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်တို့.ကို။ ဥပသက်မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ မယှံ၊ ၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။ အဝမဂ်လံ၊ မဂ်လာမရှိ။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ အည်ံ၊ အခြားသော။ နာမ၊ အမည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုပေးပါကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက် ထားပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့.သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ နာမံနာမ၊ အမည် မည်သည်ကား။ ဟဏ္ဍတ္ထိမတ္တံ၊ ပညတ်မျှသာတည်း။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဟောတု၊ တစုံတခုသော။ အတ္ထသိဒ္ဓိ နာမ၊ အကျိုးစီးပွားဏ၀ ပြီးမြောင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာမနေ၀ အမည်ဖြင့်သာလျှင်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲ သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။" ဣတိ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပုနပ္ပုနံ ထပ်ယာစိယေ၀၊ တောင်းပြီသာလျှင် တည်း။ ဤသို့။ အာဟံ သု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ တသ၊ ထိုရဟန်း၏။ အယံ နာမသိဒ္ဓိ ကဘာ၀ေါ၊ ဤအမည်ဖြင့်ပြီးခြင်း ကို မလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုသံ ယော၊ ရဟန်းသံဃာ၌။ ပါကဋော၊ ထင်ရှားခြင်းသည်။ ဧတော၊ ဖြစ်ပြီ။

အထေက ဒိ၀သံ (၀) ၀တ္တာ အတိတံ အာဟရိ။

အထ၊ ၌။ ဧကဒိ၀သံ၊ ၌။ ဓမ္မသ ဘာယံ၊ ၌။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့.သည်။ "အာဝုသော၊ တို့.။ အသု ကောနာမသိဒ္ဓိကော၊ ဤအမည်ရှိသော အမည်ဖြင့်ပြီး ခြင်းကို အလိုရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မဂ်လံနာမ၊ မဂ်လာ ရှိသော အမည်ကို။ အာဟာရောပေတိကိရ၊ မှည့်စေလိုသတတ်။" ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သထ၊ ၌။ သတ္တာ၊ သည်။ ဓမ္မသဘံ၊ သို့။ အါဂန္နာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့.။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေး ကြကုန်သည်။ အတ္ထနု၊

ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုဏ္ဏိတွာ၊ စည်းဝေးကြ
ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊
လျှောက်ထားအပ်သည် ရှိသော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေ၀၊
ဤယခုအခါ၌သာလျှင်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ နာ
နာမသိဒ္ဓိကော၊ အမည်ဖြင့်ပြီခြင်းကို အလိုရှိသည်မဟုတ်သေး။
ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ့၌လည်း။ နာမသိဒ္ဓိကော ယေ၀၊ သည်သာလျှင်
တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော် မူ၍။ အတိတံ၊ ကို။
အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ တဏ္ဍုသိလာယံ (ပ) ကရိဿာမိတိ။

အတီတေ၌။ တဏ္ဍုသိလာယံ၊ ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။
ဒိသာပါမောက္ခောအာစရိယော၊ ဒိသာပါမောက္ခ် ဆရာသည်။
ဟုတ္တာ၍။ ပဌမာဇာ၀ကသတာနိ၊ တပည့် လုလင်ငါးရာတို့ကို။
မဏ္ဍေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝါစေသိ၊ သင်စေပြီ။ စာ သ။
ထိုဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီး၏။ ဧကော မာဏ၀ကော၊
တစ်ယောက်သောလုလင်သည်။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ပါပ
ကောနာမ၊ ပါပကမည်၏ (၁၀) ယုတ်မာမည်၏။ သော၊
ထိုလုလင်သည်။ "ပါပက၊ ယုတ်မာ။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ပါပက၊
ယုတ်မာ။ ယာဟိ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စမာနော၊
ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါ၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။
အ၀မဂ်လံ၊ မဂ်လာမရှိ။ အညံ၊သော။ နာမံ၊ အမည်ကို။
အာဟရာပေဿာမိ၊ မှည့်ခေစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စိန္တေသိ၊ ပြီ။
သော၊ ထိုလုလင် သည်။ ဘစရိယံ၊ ဆရာသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊
၍။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။
အ၀မဂ်လံ၊ မဂ်လာမရှိ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အညံ၊ သော
နာမံ၊ ကို။ ကရောထ၊ မှန်ပါကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
ပြီ။ အထ၊ ၌။ အာစရိယော၊ သည်။ နံ၊ ထိုလုလင်ကို။ "တာတ၊
အမောင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဧနပ၀စာရိကံ၊ ဏနပုဒ်သို့ လှည့်လည်
ခြင်းကို။ စရိတ္တာ၊ လှည့်လည်၍။ အတ္တာနော၊ မိမိသည်။

အဘိရုစိတ်၊ နှစ်သက်သော။ ဧကံမဂ်လနာမ်၊ တစ်ခုသော မဂ်လာ ရှိသော အမည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧဟိ၊ လာပါလော့။ အာဂတ–သ၊ ပြန်လာသော။ တေ၊ သင်အား။ နာမ်၊ အမည်ကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လဲလှယ်၍။ အည်၊ သော။ နာမ်၊ ကို။ ကရိသာမိ၊ မှည့်အုံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သော သာဓုတိ (ပ) ဟုတွာ အန္တောနဂရံ ပါဝိသိ။

သော၊ ထိုလုလင်သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ပါထေယျံ၊ ရိက္ခာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လျက်။ ဂါမေနဂါမံ၊ တစ်ရွာမှတစ်ရွာသို့။ စရန္တော၊ သော်။ ဧကံနဂရံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုမြို့၌။ နာဂေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ဧဝံကောနာမ၊ "အသက်ရှင်" မည်သော။ ဧကောပုရိသော၊ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည်။ ကာလကတော၊ သေ၏။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ ဥာတိ၉–နေန၊ ဆွေမျိုး အပေါင်းသည်။ တာဌာဟနံ၊ သုသာန်သို့၊ နိယမာနံ၊ ဆောင်ယူ အပ်သော။ နံ၊ ထိုလူသေကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ "ဧသ ဧသောပုရိသော၊ သည်။ ကိံနာမကော၊ အဘယ်အမည် ရှိပါသနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဧသော၊ သည်။ ဧဝံကောနာမ၊ ဍသက်ရှင် အမည်ရှိပါ၏။ ဧဝံကောပိ၊ ဍသက်ရှင်မည်သောသူသည်လည်း။ မရတိ၊သေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ ဧဝံကောပိ၊ ဍသက်ရှင်သည်လည်း။ မရတိ၊ သေရ၏။ အဧဝံကောပိ၊ ဍသက်ရှင်အမည်မှ တပါး သောအမည်ရှိသောသူ သည်လည်း။ မရတိ၊ သေရ၏။ နာမံနာမ၊ အမည်သည်ကား။ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တံ၊ ပညတ်မျှသာတည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဗာလောမညေ၊ လူမိုက်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ကြပြီ။ သော၊ ထိုသူသည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ နာမေ၊ အမည်၌။ မဠ္ဠတ္တော၊ လျစ်လျူရှုသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အန္တော ,ဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

အထေက် ဒါသိ့ ဘာဒီ (ပ) နသက္ကောတိတိ။

အထ၊ ၌။ ဧကံဘတိ၊ တစ်ခုသောအဖိုးအခွဲကို။ အဒ ဒမာနံ၊ မပေးနိုင်သော။ ဒါသိ၊ ကျွန်မကို။ သာမိကာ၊ အရှင်တို့. သည်။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်စေ၍။ ရဒ္ဓုယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ပဟန္တွာ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏။ တဿာ၊ ထိုကျွန်မ၏။ နာမံစ၊ အမည်သည်လည်း။ ဓနပါလီတိ နာမံ၊ သူဌေးမ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ အန္တရဝီထိ ယာ၊ ခရီးအကြား၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွား၊ သည်ရှိသော်။ ပေါထိယမာနံ၊ ပုတ်ခတ်အပ်သော။ ဝါ၊ အရိုက်ခံရသော။ ထံ၊ ထိုကျွန်မကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ "ကသွာ၊ ကြောင့်။ ဣမံ၊ ဤမိန်းမကို။ ပေါထထ၊ ပုတ်ခတ်ကြကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဘတိ၊ အဖိုးအခကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ အစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ထို.ကြောင့်။ (ပေါထမ၊ ပုတ်ခတ်ကြ ကုန်၏) အဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။ ကိံပန၊ အဘယ် ပါနည်း။ ဣတိ၊ သို.။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဓနပါလီနာမ၊ သူဌေးမ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို.။ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ နာမေန၊ အမည်အား၊ ဖြင့်။ ဓနပါလီ။ သူဌေးမသည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ပါသော်လည်း။ ဘတိမတ္တံ၊ အဖိုးအခကိုမျှ။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ သို.။ အာဟ၊ ပြီ။

ဓနပါလိယောပိ (ပ) မာလောမညေတိ။

ဓနပါလိယောပိ၊ သူဌေးမအမည်ရှိသော မိန်းမတို.သည် လည်းကောင်း။ အဓနပါလိယောပိ၊ သူဌေးမအမည်မှ တပါး သောအမည်ရှိသောမိန်းမတို.သည်လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ၏။ နာမံနာမ၊ အမည်မည်သည် ကား။ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တံ၊ ပညတ်မျှသာတည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဗာလောမညေတိ၊ လူမိုက်ထင်၏။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ နာမေ၊ အမည်၌။ မစ္ဆရိတ္တာ၊ အထူးသဖြင့်လျစ်လျူရှုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ နဂရာ၊ မြို.မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီး၏

ပဋ္ဌိသန္ဓေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီးကြားခ်ိန်။ မဂ္ဂမူဌပုရိသံ၊ ခရီးမှားသော ယောကျ်ားကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ "အမ္မော၊ အမောင်။ ကိုးကရောန္တော၊ အဘယ်ကို ပြု၍။ ဝိစရသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ သာမိ၊ အရှင်။ မဂ္ဂမူဠှော၊ ခရီးလမ်းမှားသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့ဆိုပြီ။ တေ၊ သင်၏။ နာမံ၊ အမည်သည်ကား။ ကိုးပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ ပန္ဓကောပိ၊ ခရီးသွား အမည်ရှိသော သူသည်လည်းကောင်း။ အပန္ဓကောပိ၊ ခရီးသွားအမည်မှ တပါးသော အမည်ရှိသော သူသည် လည်းကောင်း။ အဂ္ဂမူဠှော၊ ခရီးလမ်းမှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာမံ နာမ၊ အမည်မည်သည်ကား။ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တံ၊ ပညတ်မျှသာတည်း။ တံပန၊ ကား။ ဗာလောပညေ၊ မိုက်ရောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီ။

သောနာ့မေ(ပ) သံသန္ဒေတွာ ဣမံဂါထမာဟ။

သော၊ ထိုလုလင်သည်။ နာမေ၊ အမည်၌။ အတိ မဒ္ဓေတွော၊ အလွန်လျစ်လျူ၊ ရှုသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဗောဓိ သတ္တသ၊ ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ "တာတ၊အမောင်။ ကိုး၊ အသို့နည်း။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ရောစိ တွာ၊ နှစ်သက်၍။ အာဂတောမှ၊ ပြန်လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏လော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဧဝကာပိနာမ၊ ငယ်ရှင် အမည်ရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ အဧဝကာ ပိ၊ ငယ်ရှင်အမည်မှတပါး ကုန်သောသူတို့သည် လည်း ကောင်း။ မရန္ဓိ၊ သေကြကုန်၏။ ဓနပါလိယောပိ၊ သူဌေးမ အမည်ရှိသော မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ အဓနပါလိ ယောပိ၊ သူဌေးမအမည်မှ တပါးသောအမည်ရှိကုန်သော မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန္ဓကာပိ၊ ခရီးသွား အမည်ရှိကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အပန္ဓကာပိ၊ ခရီးသွားအမည်ရှိ

သူမှတပါ:သော အမည်ရှိကုန်သော သူတို့သည် လည်:ကောင်:။ မဂ္ဂမှုဌာ၊ ခရီး:မှား:ကုန်သည်။ ဟော်ဆ္ဆီ၊ ကုန်၏။ နာမံနာမ၊ အမည် မည်သည်ကား:။ ပဏ္ဏာတ္တိ,မတ္တံ၊ ပညတ်မျှသာတည်:။ နာမေန၊ အမည်ဖြင့်။ သံဒ္ဒ၊ ပြီ:စီ:၏။ မယံ၊ အကျွန်ပ်အား:။ အညေန၊ တပါ:သော။ နာမေန၊ အမည်ဖြင့်။ အလံ၊ မသင့်။ တဒေဝ၊ ထိုအကျွန်ပ်၏ အမည်သည်သာလျှင်။ မေ၊ အကျွန်ပ်၏,။ နာမံ၊ အမည်သည်။ ဟောတု၊ ရှိပါစေ။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တေန၊ ထိုတပည့်လုလင်သည်။ ဒိဋ္ဌဋ္ဌ၊ မြင်အပ်သည်ကိုလည်:ကောင်:။ ကတဋ္ဌ၊ ပြုအပ်သည်ကို လည်:ကောင်:။ သံသန္ဒေတွာ၊ နှီ:နှောလို၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၉၇။ ဇီဝကဋ္ဌ မတံ ဒိသွာ၊ ဓနပါလိဋ္ဌ ဒုဂ္ဂတံ။
ပဏ္ဍကဋ္ဌ ဝနေ မူဠ္ဠံ၊ ပါပကော ပုနရာဂတော။

ဇီဝကဋ္ဌ၊ ငသက်ရှင်ကိုလည်:။ မတံ၊ သေသည်ကို။ ဓနပါလိ:စ၊ သူဌေး:မကိုလည်:။ ဒုဂ္ဂတံ၊ ဆင်:ရဲသည်ကို။ ပဏ္ဍကဋ္ဌ၊ ငခရီ:သည်ကိုလည်:။ ဝနေ၊ တောဌ်။ မူဠ္ဠံ၊ ခရီ:လမ်: မှား:သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပါပကော၊ ငယုတ်မာသည်။ ပုနရာဂတော၊ ပြန်လာ၏။

ဣမံဓမ္မဒေသနံ (ပ) အဟောသိန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ ဌ်သာလျှင်။ နာမ သိဒ္ဓိတော၊ အမည်ဖြင့်ပြီ:ခြင်:ကို အလိုရှိသည်။ နု၊ မဟုတ် သေ:။ ‘ သဒ္ဒေသော၊ ဤ‘ စာန်:သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဌ်လည်:။ နာမသိဒ္ဓိကောယေဝ၊ အမည်ဖြင့်ပြီ:ခြင်:ကို အလိုရှိ‘ :သည်သာ လျှင်တည်:။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဣဒါနိပိ၊ ဌ်လည်:။ နာမ သိဒ္ဓိကော၊ အမည်ဖြင့်ပြီ:ခြင်:ကိုအလိုရှိသော ရဟန်:သည်။ တ၊ ဌ်။ နာမသိဒ္ဓိကောယေဝ၊ အမည်ဖြင့် ပြီ:ခြင်:ကို အလိုရှိ သောလုလင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာစရိယပရိသာ၊

ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာကြီး ပရိသတ်သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ဘုရား ပရိသတ်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။) အာစရိယောပန၊ ဒိသာ ပါမောက္ခဆရာကြီးသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတက်၊ ကို။ သမော ဓာနေသိ၊ ပြီ။

သတ္တမာ နာမသိဒ္ဓိဧကတကဝဏ္ဏနာ၊ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ကူဋ္ဌဝါဏိဇဇာတ် (၉၈)

သာဓု ခေါ ပဏ္ဍိတော (ပ) ဂဟေသာမီတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ သာဓု ခေါ ပဏ္ဍိတော နာမာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနံဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ ကူဋ္ဌဝါဏိဇံ၊ တစ်ယောက်သောစဉ်းလဲသောကုန်သည်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအုံ့။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဒွေဇနာ၊ နှစ်ယောက်သောကုန်သည် တို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်း တည်း။ ဝဏိဇ္ဇံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ကာရေန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ သကဋေန၊ လှည်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဧနပဒံ၊ ဧနပုဒ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ လဒ္ဓလာဘာ လာဘ်ရ ခဲ့ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ပစ္စာဂမိံသု၊ ပြန်လာကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုကုန်သည်နှစ်ယောက် တို့တွင်။ ကူဋ္ဌဝါဏိဇော၊ စဉ်းလဲသောကုန်သည်သည်။ "အယံ၊ ဤသူသည်။ ဗဟုဒိ-ဝသေ၊ များစွာသောနေ့တို့ပတ်လုံး။ ဒုဗ္ဘော ဧနေန၊ မကောင်း သောဘောဧဉ်ကိုစား၊ ရသဖြင့်။ ဒုက္ခသေယျာယ၊ ဆင်းရဲစွာ အိပ်ရသဖြင့်။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်း၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုဒခါ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယရေ၊ အိမ်၌။ နာနဂ္ဃရသေ ဟိ၊ အဆူးထူး သောမွန်မြတ်သောအရသာတို့ဖြင့်။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ သုဘောဧနံ၊ ကောင်းသောဘောဧဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ စား၍။ အဇ်ရ ကေန၊ အစာမကြေခြင်းကြောင့်။ မရိဿတိ၊ သေလတ္တံ့။ အထ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ဘဏ္ဍံ၊ ဤဘဏ္ဍာကို။

တယောကောင္ဘာသေ၊ သုံးစုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဧကံ၊ တစ်စုကို။ ကသ၊ ထိုသူ၏။ ဒါရကာနံ၊ သူငယ်တို့အား။ ဒသာမိ၊ ပေးအံ့။ ဒွေကောင္ဘာသေ၊ နှစ်စုတို့ကို။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဂဟေသာမိ၊ ယူအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။

သော (၄) ယာစိတော အတိတ် အာဟရိ။

သော၊ ထိုစဉ်းလဲသောကုန်သည်သည်။ "အဓ၊ ယခေါ်။ ဘာဧသာမ၊ ခွဲဝေကုန်အံ့။ သေ့၊ နက်ဖြန်၌။ ဘာဧသာမ၊ ခွဲဝေကုန်အံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ ဘာဧတုံ၊ ခွဲဝေခြင်းငှာ။ နဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ အထ၊ ၌။ ပဏ္ဍိတဝါဏိဇော၊ ပညာရှိသောကုန်သည်သည်။ အကာမကံ၊ မခွဲဝေလိုသော။ နံ၊ ထိုစဉ်းလဲသော ကုန်သည်ကို။ နိပ္ပီဠေတွာ၊ နှိပ်၍။ ဘာဏပေတွာ၊ ခွဲဝေစေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကတပဋိသန္ထာရော၊ ပြုအပ်သောနှုတ်ခွန်းဆက်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ "တေ၊ သင်သည်။ အတိပပဉ္စော၊ အလွန်ကြာမြင့်ခြင်းကို ။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒ၊ ဤသို့။ အာဂန္တွာပိ၊ လာ၍လည်း။ စိရေန၊ ကြာမြင့်မှ။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ ငါဘုရားကို ခစားအံ့သောငှာ။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်အပ်သည်ရှိသော်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထို အကြောင်းကို ။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဥပါသက၊ သီတင်းသည်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဣဒါ နေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ကူဋဝါဏိဇော၊ စဉ်းလဲသောကုန်သည်သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ကူဋဝါဏိဇောယေဝ၊ ဖြစ်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝဏ္ဏေတုကာမော၊ လှည့်စား လိုခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌။ ပဏ္ဍိတေပိ၊ ပညာရှိတို့ကိုလည်း။ ဝဏ္ဏေတုံ၊ လှည့်စားခြင်းငှာ။ ဥဿဟိ၊ အားထုတ်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုကုန်သည် သည်။ ယာစိတော၊ ၍။ အတီတံ၊

ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (၀) အာဂမိံသု။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဝါဏိဇကုလေ၊ ကုန်သည်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သောနေ့၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ "ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟ္ဂသော။ နာမံ၊ ကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဝယပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်။ အညေန၊ တစ်ယောက်သော။ ဝါဏိဇေန၊ ကုန်သည်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဇကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဝဏိဇ္ဇံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုတစ်ယောက်သော ကုန်သည်အား။ အတိပဏ္ဍိတောတိ၊ အတိပဏ္ဍိတဟ္ဂ သော။ နာမံ၊ အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုနှစ် ယောက်သောကုန်သည်တို့သည်။ ဗာရာဏသိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ သက ဌသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။ ဇနပဒံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ ဝဏိဇ္ဇံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ လဒ္ဓလာဘာ၊ လာဘ်ရကုန်လတ်သော်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဗာရာဏသိံ၊ သို့။ အာဂမိံသု၊ ပြန်လာကြကုန်ပြီ။

အထ နေသံ (၀) ကလဟံ အကံသု။

အထ၊ ၌။ နေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့၏။ ဘဏ္ဍဘာဇနကာလေ၊ ဥစ္စာကုန်ခွဲဝေသော ကာလ၌။ အတိပဏ္ဍိတော၊ အတိပဏ္ဍိတသည်။ "မယာ၊ ငါသည်။ ဒွေ ကောဋ္ဌာသာ၊ နှစ်စုတို့ကို။ လဒ္ဓဗ္ဗာ၊ ရထိုက်ကုန်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ တွံ၊ သင်သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပဏ္ဍိတတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတိပဏ္ဍိတော၊ အတိပဏ္ဍိတတည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပဏ္ဍိတသည်။ ဧကံ၊ တစ်စုကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။

အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ အတိပဏ္ဍိတော၊ သည်။ ဒွေ၊ တို့ကို။ လဒ္ဓံ၊ ၎။ အရဟတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘဏ္ဍာမူလကမ္မံ၊ ဘဏ္ဍာအရင်း အနှီးသည်လည်းကောင်း။ ဂေါဏာဒယောပိ၊ နွားအစရှိသည် တို့သည်လည်းကောင်း။ သမသမာယေဝနု၊ တူကုန်သည်သာလျှင် မဟုတ်ကုန်လော။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဒွေကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်စုတို့ကို၊ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ အရဟသိ၊ ထိုက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။ အတိပဏ္ဍိတဘာဝေန၊ အတိပဏ္ဍိတမည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြန်ပြောပြီ။ ဒေဝ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ၊ ထိုနှစ်ဦးတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝေဒေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။

တတော အတိပဏ္ဍိတော (၆) အာဟ။

တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ အတိပဏ္ဍိတော၊ အတိပဏ္ဍိတသည်။ "ဧကော ဥပါယော၊ တခုသောနည်းလမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိတရံ၊ အဖကို။ ဧကသ္မိံသုသိရရက္ခေ၊ တစ်ခုသော သစ်ခြောင်း၌။ ပဝေသေတွာ၊ ဝင်စေ၍။ "တွံ၊ သင်သည်။ အမှေသု၊ ငါတို့သည်။ အာဂတေသု၊ လာကုန်သည် ရှိသော်။ အတိပဏ္ဍိတော၊ အတိပဏ္ဍိတသည်။ ဒွေကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်စုတို့ ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒယျာသိ၊ ဆိုပါလော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဒွိန္နံ ကောဋ္ဌာသာနံ၊ နှစ်စုတို့၏။ ယုတ္တဘာဝံ ဝါ၊ ရထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အယုတ္တဘာဝံဝါ၊ မရထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဧသာ ရုက္ခ ဒေဝတာ၊ ဤရုက္ခစိုးနတ် သည်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တံ၊ ထိုရုက္ခစိုးနတ်ကို။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကုန်အံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၍။ တံ၊

ထိုဘုရားလောင်းကို။ တတ္ထ၊ ထိုသ့ုစ်ပင်သို့။ နေတ္ထာ၊ ဆောင်၍။ "အယျေရက္ခဒေဝတေ၊ အရှင် ရက္ခစိုး မင်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အင်္ဂုံ၊ အငြင်းအခုံကို။ ပစ္ဆိန္ဒ၊ အဆုံး အဖြတ်ပေးတော်မူပါ။" ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ အသ၊ ထိုအတိ ပဏ္ဍိတ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ သရံ၊ အသံ ကို။ ပရိဝတ္တေတ္ထာ၊ ပြင်၍။ (သရံပရိဝတ္တေတ္ထာ၊ အသံဖျက်၍။) "တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ကထေထ၊ ဆိုကြကုန်လော့။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။

အယျေ အယံ (ပ) ဣမံဂါထမာဟ။

အယျေ၊ အရှင်ရက္ခစိုးနတ်မင်း။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပဏ္ဍိတပါတည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ အတိပဏ္ဍိတော၊ အတိပဏ္ဍိတပါတည်း။ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဧကတော၊ အတူတကွ။ ဝေါဟာရော၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မျှသောဥစ္စာကို။ လဒ္ဓဇ္ဇံ၊ ရအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပဏ္ဍိတသည်။ ဧကော ကောဌာသော၊ တစ်စုကို။ လဒ္ဓဇ္ဇော၊ ရအပ်၏။ အတိပဏ္ဍိ တေန ပန၊ အတိပဏ္ဍိတသည်ကား။ ဒွေကောဌာသာ၊ နှစ်စုတို့ကို။ လဒ္ဓဇ္ဇာ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိနိစ္ဆိတံအင်္ဂုံ၊ တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်သံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ "ဣဒါနိ၊ ၌။ (အဟံ၊သည်။) ဒေဝတာဘာဝံ ဝါ၊ နတ်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အဒေဝတာဘာဝံ ဝါ၊ နတ်မဟုတ်သောအဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပလာသံ၊ ကောက် ရိုးကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ သုသိရံ၊ သစ်ခေါင်းကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ (ဝါ) အဂ္ဂိံ အဒါသိ၊ မီးတိုက်ပြီ။ အတိပဏ္ဍိတဿ၊ ၏။ ပိတာ၊သည်။ ဇာလာယ၊ မီးလျှံဖြင့်။ ဖုဋ္ဌကာလေ၊ ထိအပ်သောကာလ၌။ အမ္ဗဋ္ဌာမေန၊

ထက်ဝက်မီးလောင်သော၊သရီရေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဥပရိ၊ အထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်၍။ သာခံ၊ သစ်ခက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ သြလဗွန္ဓော၊ တွဲလဲချသည်ရှိသော်။ ဘူမိယံ၊ မြေသို့။ ပတိတွာ၊ ပြုတ်ကျ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၉၈။ သာဓု ခေါ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ နု တွေဝ အတိပဏ္ဍိတော။ အတိပဏ္ဍိတေန ပုတ္တေန၊ မနုမိ ဥပကုဋ္ဌိတော။

ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤလောကဌ။ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ပညာရှိသောသူမည်သည်ကား။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာတည်း။ အတိပဏ္ဍိတော၊ အမည်မျှဖြင့် အတိပဏ္ဍိတဟု ဆိုအပ်သော ယောကျ်ားစဉ်းလဲသည်။ နတွေဝသာဓု၊ မကောင်းသည်သာတည်း။ အတိပဏ္ဍိတေန၊ အတိပဏ္ဍိတဟု သော။ ပုတ္တေန၊ သားကြောင့်။ မနုံ၊ အနည်းငယ်။ ဥပကုဋ္ဌိတော၊ မီးလောင်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။

ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဌ။ ဘိန္နိတွာ၊ ခွဲ၍။ သမညော၊ အညီအမျှသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကောဌာသံ၊ အဖို့အစုကို။ ဂဏှိတွာ၊ ယူကုန်၍။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတာ၊ သွားကုန်ပြီ။

တေဥဘေပိ (၄) အဟောသိန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဧသ ဧသော၊ ဤသူသည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဌဲလည်း။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇောယေဝ၊ စဉ်းလဲသောကုန်သည် ဖြစ်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမံအတီတံ၊ ကို။ အာဟ ရိတွာ၊ ၍။ ပစ္စုပ္ပန္နေပိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဌဲလည်း။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇော၊ စဉ်းလဲသော ကုန်သည်သည်။ တဒါ၊ ဌ။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇောယေဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ ပဏ္ဍိတဝါဏိဇောပန၊ ပညာရှိကုန်သည်သည် ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင် အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

အဌ ကုဋ္ဌဝါဏိဇဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ပရောသဟဿဇာတ် (၉၉)

ပရော သဟဿမ္မိ (ပ) နိသီဒိံသု။

သတ္ထာ၊ သည်။ ပရောသဟဿမ္မိ သာမာဂတာနန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဧတေ၀ေနေ၊ ၌။ ဝိဟာရဏ္ဍော၊ စည်။ ပုထုဇနေ ပုစ္ဆာပဋ္ဌက်၊ ပုထုဇဉ်တို့.ကို မေးအပ်သောပြဿနာကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ သရဘဇာတကေ၊ စတ္တာလီသနိပါတ် သရဘင်ဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧကသ္မိံပနသမယေ၊ တရံရောအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့.သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကြကုန်၍။ "အာ၀ုသော၊ တို့.။ ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားကို။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဗျာကာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့.။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထာယ မာနေ၊ ပြောဆိုကုန်လျက်။ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်နေကြကုန်ပြီ။

သတ္ထာ အာဂန္တ္၊ (ပ) အတီတံ အာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့.။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိ သိန္နာ၊ စည်ဝေး ကြကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့.။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော် မူသည်ရှိသော်။ ဣမာယ နာမတိ၊ ဤမည်သောစကားဖြင့် စည်းဝေးကြပါကုန်၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့.။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဣဒါနေ၀၊ ၌သာ။ မယာ၊ ငါ့ဘုရား သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ နဗျာကရောတိ၊ ဟောကြားသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ဗျာကာသိယေ ၀၊ ဟောကြားဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊

သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတိတ်၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) အဂမာသိ။

အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌၊ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဥဒိစ္စ ဗြာဟ္မဏ ကုလေ၊ မြတ်သောပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊ အလုံးစုံသော အတတ်ပညာတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ သင်ယူ၍။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗာဘိညာ၊ ငါးပါး သော အဘိညာဥ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌသမာ မတ္တိယောစ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ပရိဝါရောပိ၊ အခြံအရံသည်လည်း။ ပဗ္ဗတာပသ္သသတာနိ၊ ရသေ့ငါးရာတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ အသ္သ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော၊ တပည့်ကြီးသည်။ ဝဿာရတ္တသမယေ၊ မိုးကာလ၌။ ဥပမုံ ဣသိဂဏ်၊ ထက်ဝက်သော ရသေ့အပေါင်းကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ လေဏမ္မိုလ သေဝနတ္ထာယ၊ ချဉ်ဆားမှီဝဲအံ့သောငှာ။ မနုဿပထံ၊ လူတို့အရပ်ဒေသသို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။

တဒါ ဗောဓိသတ္တဿ (ပ) နာ ကရိသု။

တဒါ၊ ၌။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ကာလကိရိယ သမယော၊ စုတိသောကာလသည်။ ဧတော၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ အန္တေဝါသိကာ၊ တပည့်တို့သည်။ "အာစရိယ ဆရာ။ ဝေါ၊ သင်ဆရာတို့သည်။ ကတရော ဂုဏော၊ ဘယ်တရား၏ဂုဏ်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဂမံ၊ ရအပ်သောတရားကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် "နတ္ထိကိဉ္စိ" တိ၊ နတ္ထိကိဉ္စိဟု၍။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ အာဘဿရဗြဟ္မလောကေ၊

အာဘာသရဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဟိသစ္ခံ၊ မှန်၏။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ အရူပသမာပတ္တိလာဘီနော၊ အရူပသမာပတ်ကိုရကုန်သည်။ ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဖြစ်ကုန်သော် လည်း။ အာဘဿဒ္ဓာနတ္တာ၊ မလားအပ်သောအရာဖြစ်သော ကြောင့်။ အာရုပ္ပေ၊ အရူပဘုံ၌။ နနိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အနွေဝါသိကာ၊ တပည့်တို့သည်။ "အာစရိယသ၊ ဆရာအား။ အဓိဂမော၊ ရအပ်သောတရား သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ၊ ဤသို့ (မှတ်ထင်၍)။ အာဠာဟနေ၊ သုသာန်၌။ ဟက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ နကရိံသု၊ မပြုကြကုန်။

ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော (၆) ဝစနတ္ထံ နဇာနာထ။

ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော၊ တပည့်ကြီးသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာလတ်၍။ "အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးသည်ရှိသော်။ ကာလက တောတိ၊ သေပြီဟူ၍။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ "အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ အဓိဂမံ၊ ရအပ်သောတရားကို။ ပုစ္ဆိတ္ထအပိ၊ မေးလိုက်ကြ ကုန်၏ လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ အာမပုစ္ဆိမှ၊ မေးပါ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။) ကိံကထေသိ၊ အဘယ်သို့ ပြောသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။)"တေန၊ ထိုဆရာသည်။ နတ္ထိကိဉ္စိတိ၊ နတ္ထိကိဉ္စိဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အဿ၊ ထိုဆရာအား။ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ နကတော၊ မပြုအပ်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။) ဇေဋ္ဌန္တေ ဝါသိကော၊ တပည့်ကြီးသည်။ "တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အာစရိယသ၊ ဆရာ၏။ ဝစနတ္ထံ၊ ဆိုသော စကား၏အနက်ကို။ နဇာနာထ၊ မသိကြ ကုန်။

အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ္တိလာဘီ(၆) မာဟ။

အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အာကိဉ္စညာယတနသမာ

ပစ္ဆိုလာဘီ၊ အာကိဉ္စညာယတနသာမာပတ်ကိုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုတပည့်ကြီးသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ ကထေန္တေ၊ ပြောဆိုဝါသော်လည်း။ နသဒ္ဒဟိံသု၊ မယုံကြည်ကြကုန်။ ဟောဒိ သတ္တာ၊ သည်။ တံကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ "အန္ဓဗာလာ၊ အလွန်မိုက်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ မမ ဧဒ္ဒန္တေ ဝါသိကသ၊ ငါ့တပည့်ကြီး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နသဒ္ဒဟန္တိ၊ မယုံကြည်ကြကုန်။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား။ ဣမံကာရဏာ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။) ဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မပြည်မှ။ အာဂန္တွာ၊ ပြန်လာ၍။ အဿမ ပဒမတ္ထကေ၊ သခ်မ်းကျောင်း၏အပေါ်၌။ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာ သော။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ အာကာသေ၊ ကောင်း ကင်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဧဒ္ဒန္တေ ဝါသိ ကသ၊ တပည့်ကြီး၏။ ပညာနုဘာဝံ၊ ပညာ၏ အာနုဘော်ကို။ ဝဏ္ဏေန္တော၊ ချီးမွမ်း ငါ့ရကား။ ဣမံဂါထံ ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၉၉။ ပရောသဟဿမ္ပိ သမာဂတာနံ၊
ကန္ဒေယျုံ တေ ဝဿသတံ အပညာ။
ဧကောဝ သေယ္ယော ပုရိသော သပညော၊
ယော ဘာသိတသ ဝိဇာနာတိ အတ္ထံ။

သမာဂတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သောသူတို့၏။ ပရောသဟဿမ္ပိ၊ တုစ်ထောင်ထက်အလွန်သည်လည်း။ စေသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကြား၏။ အပညာ၊ အသိပညာမရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုတစ်ယောင်မကသောသူတို့သည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပစ်လုံး။ ကန္ဒေယျုံ၊ ငိုကုန်ကြား၏။ (ရောဒမာနာပိ၊ ငိုကုန် သော်လည်း။) အတ္ထံဝါ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း။ ကာရဏံဝါ၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ နေဝဇာနေယျုံ၊ မသိနိုင်ကုန်ရာ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဘာသိတသ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။

အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ သပညော၊ ပညာရှိသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ သောပုရိသော၀၊ ထိုယောက်ျား သည်သာလျှင်။ သေယျော၊ တစ်ထောင်မက ထိုဗာလတို့ ထက်မြတ်၏။

၉၀ မဟာသတ္တော (၀) အဟောသိန္တိ။

၉၀၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ တာပသဂဏံ၊ ရဟေ့အပေါင်းကို။ ဗုဒ္ဓောပေတွာ၊ သိစေ၍။ ဗြဟ္မလောကမေ၀၊ ဗြဟ္မပြည်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွား၏။ ဘေပိတာပသာ၊ ထိုရဟေ့တို့သည်လည်း။ ဖီ၀ိတပဋိပေါဘာ၀ေန၊ အသက်၏အဆုံး၌။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏာ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ လားကုန်သည်။ အဟေ-သုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "သာရိပုတ္တော၊ သည် ။တဒါ၊ ၌။ ဧဇ္ဇနော်ဝါသိကော၊ တပည့်ကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မဟာဗြဟ္မာပန၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်ကား။ အဟမေ၀၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းပြီ။

နဝမာ ပရောသဟဿဇာတကဝဏ္ဏာနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-အသာတရူပဇာတ် (၁၀၀)

အသာတံ (၀) ဓမ္မံဒေသေတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အသာတံ၊ သာတရူပေနောတိ၊ ဣဒံ၊ ကို။ ကုဏ္ဍိယနဂရံ၊ ကုဏ္ဍိယမြို့ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ကုဏ္ဍာဓာနဝနေ၊ ကုဏ္ဍာဓာနဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ကောလိယရာဇဓီတရံ၊ ကောလိယမင်းသမီးဖြစ်သော။ သုပ္ပ၀ါသံ၊ သုပ္ပ၀ါသာမည်သော။ ဥပါသိကံ၊ သီတင်းသည်မကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ သာ၊ ထိုသုပ္ပ၀ါသ

မင်းသမီးသည်။ တသို့သမယော၊ ၌။ သတ္တဝေသာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့
ပတ်လုံး။ ကုစ္ဆိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်။ ဂဗ္ဘ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပရိဟရိတ္တာ၊
ဆောင်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မုဋ္ဌဂဗ္ဘာ၊ သားဖွားရာ
၌မိန်းမောသည်။ (၀၊) သားမဖွားနိုင် သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲပြင်းထန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ သည်။
ပဝတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သာ၊ ထိုသုပ္ပ၀ါသာသည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။
အဓိမတ္တာဝေဒနာ ဘိဘူတာပိ၊ သည်းစွာသော ဝေဒနာ တို့သည်
နိပ်စက်အပ်ပါသော်လည်း။ "ယော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဇ၀ရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။
ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊
ဟောတော်မူ၏။ သောဘဂ၀ါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား သည်။ ဝတ၊
စင်စစ်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်
ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော် မူ၏။

သုပ္ပဋိပန္နော (ပ) သန္တိုက် ပေသေသိ။

ယော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာ
သည်။ ဇ၀ရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ
ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏။
တဿဘဂ၀တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာ၀က သံဃော၊
တပည့် သားသံဃာသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊
ကောင်းသောအကျင့် ရှိတော်မူ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။
ဇ၀ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်း
သာ၏။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ တီဟိ၊သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ
ဝိတက္ကေဟိ၊ ဤအကြံတို့ဖြင့်။ အဓိ၀ါသသိ၊ သည်းခံ ပြီ။ သာ၊
ထိုသုပ္ပ၀ါသာသည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ပဏ္ဏောသေတ္တာ၊ ခေါ်၍။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။တဋ္ဌပ၀တ္တိံ၊ ထိုအကြောင်း ကိုလည်းကောင်း၊
တဋ္ဌ ဝန္ဒနသာသနဋ္ဌ၊ ထိုရှိခိုးသောသတင်း စကားကို လည်း
ကောင်း။ အာရောစေတုံ၊ ကြားလျှောက်စိမ့်သောငှာ။ သတ္ထု၊

မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ပြီ။

သတ္ထာ (၀) ဝန္ဒနသာသနံအဟောသိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဝန္ဒနသာသနံ၊ ရှိခိုးသောသတင်း စကား ကို။ သုတ္တာ၀၊ ကြားရှိသာလျှင်။ "ကောလိယဓိတာ၊ ကောလိယ မင်းသမီးဖြစ်သော။ သုပ္ပ၀ါသာ၊ သုပ္ပ၀ါသာသည်။ သုခိနီ၊ ချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ သုခိနီ၊ ချမ်းသာ သော။ အရောဂါ၊ ရောဂါကင်းသော။ သုပ္ပ၀ါသာ၊ သုပ္ပ၀ါသာ မင်းသမီးသည်။ အရောဂံ၊ ရောဂါကင်းသော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယတု၊ ဖွားမြင်ပါစေ။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ပန၊ ထူးခြားသည်ကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သဟ၀စနေနေ၀၊ စကားတော်နှင့် အတူသာလျှင်။ ကောလိယဓိတာ၊ သော။ သုခိနီ၊ ချမ်းသာ သော။ အရောဂါ၊ သော၊ သုပ္ပ၀ါသာ၊ သည်။ အရောဂံ၊ သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်ပြီ။ အထ၊ ဌ။ အဿာ၊ ထိုသုပ္ပ၀ါသာ၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားရ။ ဝိဇာတံ၊ သားဖွားပြီးသော။ တံ၊ ထိုသုပ္ပ၀ါသာ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ၀တ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အတိဝိယ၊ အလွန်ပင် လျှင်။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာ၀ေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ အစ္ဆရိယဗ္ဘူတ စိတ္တဇာတော၊ အံ့ဖွယ် သွေ့ရဲကို ဖြစ်စေတတ်သောစိတ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

သုပ္ပ၀ါသာပိ (၀) ဘိက္ခုသံ ယေန။

သုပ္ပ၀ါသာပိ၊ သုပ္ပ၀ါသာသည်လည်း။ ပုတ္တံ၊သားကို။ ဝိဇာယိတွာ၊ ဖွားမြင်ပြီး၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓ ပွမုခသ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ သံ၀ယသ၊ သံ၀ယာတော်အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတုကာမာ၊ ပေးလှူလိုသည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ နိမန္တနတ္ထာယ၊ ပင့်ဖိတ်ခြင်းငှာ။ တံ၊ ထိုလင်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မဟာ

မောဂ္ဂလ္လာနသ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကေန၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဒါယကာသည်။ ဗုဒ္ဓပွမုခေါ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ သံဃော၊ သံဃာကို။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ သုပ္ပဝါသာယ၊ သုပ္ပဝါသာ၏။ (ဝါ)အား။ ဒါနသ၊ အလှူ၏။ သြကာသဒါနတ္ထာယ၊ အခွင့်ကိုပေးခြင်းငှာ။ ထေရံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်ကို။ တသ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးဒါယကာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေ တွာ၊ စေလွှတ်၍။ တံ၊ ထိုဒါယကာကို။ သညာပေတွာ၊ မှတ်သားနားလည်စေ၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဘိက္ခု သံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ အတူတကွ။ တသ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာ၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

သတ္ထာမေဒိဝသေ ပန (ပ) ပဋိသန္ထာရမကာသိ

ပန၊ ဆက်။ သတ္ထာမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သုပ္ပဝါသာ၊ သုပ္ပဝါသာသည်။ ပုတ္တံ၊ သားဖြစ်သော။ သီဝလိကုမာရံ၊ သီဝလိသတို့သားကို။ မဏ္ဍေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ သတ္ထာရဏ္ဍေ၀၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း။ ဝန္ဒာပေသိ၊ ရှိခိုးစေပြီ။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သာရိပုတ္တရသ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နိတော၊ ဆောင်အပ်သည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ တေန၊ ထိုသီ၀လိ မင်းသား နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ "သီ၀လိ၊ သီ၀လိ။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊သင့်အား။ ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်းခြင်းဖြစ်ပါ၏လော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ထာရံ၊ နှုတ်ဆက်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။

သော ကုတော (ပ) ဣဓ အာဂတော

သော၊ သီ၀လိမင်းသားသည်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ သုခံ၊ ချမ်းသာပါအံ့နည်း။ သွာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သတ္တ၀ဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်

တို့ပတ်လုံး။ လောဟိတကုမ္ဘိယ်၊ သွေးအိုးထဲ၌။ (၀၊) သားအိမ်၌။ ဝသီ၊ နေခဲ့ရပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒေဝရูပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ သုပ္ပ၀ါသာ၊ သုပ္ပ၀ါသာ သည်။ တဿ၊ ထိုသီ၀လိမင်းသား ၏။ ဝမ္ဘနံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ "မေ၊ ငါ၏။ သတ္တာဟစ္စာတော၊ ဖွား၍ ခုနစ်ရက်ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အနုဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားအောက်ငယ်သော။ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ တရား စစ်သူကြီး ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္ဒေတိ၊ ပြောဆိုနိုင်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမန သပ္ပတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ "သုပ္ပ၀ါသေ၊ သုပ္ပ၀ါသာ၊ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဒေ၀ရูပေ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ပုတ္တေပိ၊ သားတို့ကိုလည်း။ ဣစ္ဆသိ အပိနု၊ အလိုသေးရှိ၏လော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မေးတော်မူပြီ။

သစေ (၄) ဒေ၀ဒဋ္ဌာနံ ပါပုဏိ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒေ၀ရูပေ၊ ဤသို့၊ သဘောရှိကုန်သော။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ သတ္တာပုတ္တေ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော သားတို့ကို။ သစေလဘေယျုံ၊ အကယ်၍ ရကြားအုံ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣစ္ဆေယျမေ၀၊ အလိုရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေတွာ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဏ္ဏာမိ၊ ကြွသွား တော်မူပြီ။ သီ၀လိကုမာရောပိ၊ သီ၀လိသတို့သားသည်လည်း။ သတ္တ၀သိ ကကာလေ ယေ၀၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသောကာလ၌သာလျှင်။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥရံ၊ ရင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ပြု၍။ ပရိပုဏ္ဏ၀ယော၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သည်ဖြစ်၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်း ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ပုညဝါ၊

ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးသည်။ လာဘဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ မြတ်သောလာဘ်ကို ရသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပထဝီ၊ မြေကြီးကို။ ဥန္နာဒေတ္တာ၊ ပဲ့တင် ထပ်စေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ပုညဝန္တာနံ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးကုန်သော ရဟန်းတော်တို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ဧတဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ ဧတဒဂ်အရာသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။

အထေ ကဒိဝသံ (၀) သမုဒ္ဒါပေသုံ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်လျက်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မဟာပုညော၊ ဘုန်းတန်းခိုးကြီးသော။ ပတ္ထိတပတ္ထနော၊ တောင်းအပ်ပြီးသော ဆုရှိသော။ ပစ္ဆိမဘဝိကသတ္တော၊ မစ္ဆိမဘဝိကပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော။ သီဝလိထေရော နာမ၊ အရှင်သီဝလိထေရ်မည်သည်။ လောဟိတကုမ္ဘိယံ၊ သွေးအိုးထဲ၌(ဝါ)သားအိမ်၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မုဒ္ဓဂဇ္ဇဘာဝံ၊ သားဖွားရာ၌ မိန်းမောသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ မာတာပုတ္တာ၊ မိခင်နှင့် သားတို့သည်။ မဟာနဒီ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ အနုဘဝိံသု၊ ခံရကုန်ပြီ။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ,တကား။ ကိံကမ္မံ၊ အဘယ်မည်သောကံကို။ အကံသုနုခေါ၊ ပြုခဲ့ကြကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဒ္ဒါပေသုံ၊ ဖြစ်စေ ကုန်ပြီ။

သတ္ထာ တတ္ထ (၀) အတီတံအာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုစည်းဝေးရာအရပ်သို့။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အဏ္ဍနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဣမာယ နာမ၊ ဤမည်သောစကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နော၊ စည်းဝေး

ကြကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝတ္ထော၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့၊ မဟာပုညတော ဝ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သီဝလိနော၊ ၏။ သတ္တာဝသာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ လောဟိတကုမ္ဘိယံ၊ သွေးအိုး ထဲ(သားအိမ်)၌။ နိပါသောစ၊ နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။ မုဋ္ဌဂဗ္ဘာဝတ္ထုတ္တိစ၊ သားဖွားရာ၌ မိန်းမောသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကမ္မမူလကာဝ၊ ပြုအပ်သောကံသာ လျှင် အကြောင်းရင်းရှိ၏သာလျှင်တည်း။ သုပ္ပဝါသာယပိ၊ သည်လည်း။ သတ္တာဝသာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ကုစ္ဆိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်။ ဂဗ္ဘပရိဟရဏဒုက္ခဋ္ဌ၊ သူငယ်ကိုလွယ်ရခြင်း ဆင်းရဲ သည်လည်းကောင်း။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ မုဋ္ဌဂဗ္ဘဒုက္ခဋ္ဌ၊ သားဖွားရာ ၌မိန်းမောခြင်းဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း။ အတ္တနာ၊သည်။ ကတကမ္မမူလကမေဝ၊ ပြုအပ်သောကံသည်သာလျှင်အကြောင်း ရင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တေဟိ၊ သည်။ ယာစိတော၊ အတိတံ၊ အာဟာရိ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) အကာသိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌၊ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တသ၊ ထိုမင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ ဂဏှိတ္တာ၊ ယူ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက် သည်ဖြစ်၍။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ သဗ္ဗသိပ္ပာနိ၊ အလုံးစုံသော အတတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ သင်ယူ၍။ ပိတု၊ အဘ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ တသ္မိံသမယေ၊ ၌။ ကောသလမဟာရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ဗလေန၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါဖြင့်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏ

သီပြည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ သိမ်းယူ၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ တသေ၀၊ ထိုမင်း၏သာလျှင်။ အဂ္ဂမဟေသီ၊ မိဖုရားကြီးကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဂ္ဂမဟေသီ၊ မိဖုရားအဖြစ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။

ဗာရာဏသိရညော (၀) ပရိ၀ါရေတု။

ဗာရာဏသိရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ ပုတ္တောပန၊ သားသည်ကား။ ပိတု မရဏကာလေ၊ အဘသေသောအခါ၌။ နိဒ္ဓမနဒ္ဓါရေန၊ ရေပြွန် ပေါက်တံခါးဖြင့်။ ပလာယိတွာ၊ ထွက်ပြေး၍။ ဗလं၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါကို။ သံဟရိတွာ၊ စုဆောင်း၍။ ဗာရာဏသိं၊ သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ အ၀ိဒူရေ၊ မနီးမ၀ေး၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ တဿရညော၊ ထိုမင်းအား။ "ရဇ္ဇံ၀ါ၊ တိုင်းပြည်ကိုလည်း။ ဒေတု၊ မည်လော။ ယုဒ္ဓံ၀ါ၊ စစ်ထိုးခြင်းကိုလည်း။ ဒေတု၊ မည်လော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဏံ၊ အမှာစာကို။ ပေသေသိ၊ ပို့လွှတ်ပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို။ ဒေမိ၊ ပေးပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပဏ္ဏံ၊ အမှာစာကို။ ပေသေသိ၊ တစ်ဖန်ပို့လွှတ်ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ရာဇကုမာရဿ၊ မင်းသား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ တံသာသနံ၊ ထိုသတင်းစကားကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ "ယုဒ္ဓေန၊ စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ပြုရန်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခမ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌။ သဗ္ဗာရံ၊ သွားလာခြင်းကို။ ပစ္ဆိန္နံတွာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ ဗာရာဏသိနဂရံ၊ ဗာရဏသီမြို့ကို။ ပရိ၀ါရေတု၊ တားမြစ်လော့။ (၀ါ) ၀နံ၊ ရံလော့။

တတော (၀) ယထာကမ္မံ ဂတော။

တတော၊ ထို့နောက်မှ။ ဒါရုဒကဘတ္တပရိကွေယေန၊ ထင်း, ရေ, ထမင်းကုန်သဖြင့်။ ကိလန္တမနုဿံ၊ ပင်ပန်းသော လူရှိသော။ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို။ ယုဒ္ဓေန ,ဝိနာ၀၊ စစ်မထိုး ရာ၊ သာလျှင်။ ဂဏှိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဏံ၊ အမှာစာကို။ ပေသေတိ၊ ပို့စေပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။

မာတု၊ မယ်တော်။ သာသနာ်၊ အမှာစာကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ သတ္တ ဒိဝသာနိ၊ ခုနှစ်ရက်တို့ပတ် လုံး။ သဠာရံ၊ အသွားအလာကို။ ပစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို။ ရုန္ဓိ၊ ပိတ်ဆို့ပြီ။ နာဂရာ၊ မြို့သူ မြို့သားတို့သည်။ သဠာရံ၊ သွားလာခြင်းကို။ အလဘမာနာ၊ ပရကုန်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ တသရညော၊ ထိုမင်း၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဂဟေ တွာ၊ ယူ၍။ ကုမာရသ၊ မင်းသားအား။ အဒံသု၊ ပေးကြကုန်ပြီ။ ကုမာရောပန၊ မင်းသား သည်ကား။ နဂရံ၊ မြို့အတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧဝံ ဝိတပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂတော၊ ပြီ။

သော ဧတရဟိ (ပ) အကာသိ။

သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနှစ်ရက်တို့ ပတ်လုံး။ သဠာရံ၊ သွားလာခြင်းကို။ ပစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို။ ရုန္ဓိတ္တာ၊ ပိတ်ဆို့၍။ ဂဟိတကမ္မံ နိဿနေ့နေ့၊ ယူအပ်သောကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သတ္တဝဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ လောဟိတကုမ္ဘယံ၊ သွေးအိုး ၌။ (ဝါ)သားအိမ်၌။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ် လုံး။ မဟဋ္ဌဂဗ္ဘာဘာဝံ၊ ယောနိဝ၌သည်းထန်စွာသော ဝေဒနာသို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ သော၊ ထိုသီဝလိသည်။ ပဒုမုတ္တရသ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ "လာဘီနံ၊ လာဘ်များကုန်သော သာဝကတို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးသော သာဝကသည်။ ဘဝေယျန္တိ၊ ဖြစ်ရပါလိုမူ၏ဟု။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူ ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍။ ယံပတ္ထနံ၊ အကြင်တောင့်တခြင်းကို။ အာကာသိ၊ ပြုပြီ။

ယဿ ဝိပဿီဗုဒ္ဓကာလေ (ပ) ဂါထမာဟ။

ဝိပဿီဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်

တော်၌။ နာဂရေဟိ၊ မြို့သူမြို့သား၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓီ၊ ကာ၊ သဟ သယ္ယနက်၊ အဖိုးတစ်ထောင်ထိုက်သော။ ဂုဏ္ဍ ဒဠိ၊ နို့ဓမ်းခဲကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးလျှ၍။ ယံပတ္တနံစ၊ အကြင်ကောင်ကို၊ တ ခြင်းကိုလည်း။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ တသ၊ ထိုကောင့်တခြင်း၏။ အာနုဘာဝေန၊ အနုဘော်ကြောင့်။ လာဘီနံ၊ လာဘ်များကုန် သော သာဝကတို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးသောသာဝက သည်။ ဧကော၊ ဖြစ်ပြီ။ သုပ္ပဝါသာပိ၊ သုပ္ပဝါသာသည်လည်း။ "တာတ၊ ချစ်သား။ တွံ၊ သင်သည်။ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီ မြို့ကို။ ရန္ဓိတ္တာ၊ ပိတ်ဆို့၍။ ဂဏှ၊ သိမ်းယူလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသိတဘာဝေန၊ စေခိုင်းဖူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာဝဃာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ကုစ္ဆိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပရိဟရတ္တာ၊ လွယ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက် ပတ်လုံး။ မုဋ္ဌာဂဗ္ဘာ၊ သားဖွားရာ၌ မိန်းမောတွေဝေသောဝေ ဒနာသည်။ ဧတာ၊ ဖြစ်ပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံအတီတံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၀၀။ အသာတံ သာတရူပေန၊ ပိယရူပေန အပ္ပိယံ။
ဒုက္ခံ သုခသ ရူပေန၊ ပမတ္တမတိဝတ္တတိ။

(ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။) အသာတံ၊ မသာယာအပ်သော သဘောတရား သည်။ သာတရူပေန၊ သာယာအပ်သော သဘော၏ အတုအယောင်ဖြင့်။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သောသူကို။ အတိဝတ္တတိ၊ နှိပ်စက်လွှမ်းမိုး၏။ အပ္ပိယံ၊ မချစ်မမြတ်နိုးအပ် သောသဘောသည်။ ဝိယရူပေန၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော သဘော၏အတုအယောင်ဖြင့်။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သောသူကို။ အတိဝတ္တဝတိ၊ နှိပ်စက်လွှမ်းမိုး၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ သုခ သ၊ ချမ်းသာ၏။ ရူပေန၊ အတုအယောင်ဖြင့်။ ပမတ္တံ၊ကို။ အတိ ဝတ္တတိ၊ ၏။

သတ္ထာ ဣမံ (၀) အဟောသိန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "တဒါ၊ ၌။ သီဝလီ၊ အရှင်သီဝလိမထေရ်သည်။ နဂရံ၊ ကို။ ရှန်းတွာ၊ ပိတ်ဆို.၍။ ရဒ္ဓေပုတ္တကုမာရော၊ မင်းအဖြစ်သို. ရောက်သောမင်းသား၊သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မာတာ၊ သည်။ သုပ္ပဝါသာ၊ သုပ္ပဝါသာတည်း။ ပိတာ၊ ဖခင်ဖြစ်သော။ ဗာရာဏသိရာဇာပန၊ ဗာရာဏသိမင်းသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို.။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမေါဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဒသမာ အသာတရူပဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

ဒသမော လိတ္တဝဂ္ဂေါ နိဋ္ဌိတော။

၁၁-ပရောသတဝဂ်

၁-ပရောသတဇာတ်(၁၀၁)

ပရောသတဗ္ဗေပိ (၀) သေယျောတိ။

"ပရောသတဗ္ဗေပိ ဝိဇာနာတိ အတ္ထန္တိ"၊ဟူသော။ ဣဒံဇာတကံ၊ ဤပရောသတဇာတ်သည်။ ဝတ္ထုတော၊ ဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝေယျာကရဏတော၊ အဖြေအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သမောဓာနတော၊ ဇာတ်အပေါင်း အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရောသဟဿ ဇာတကသဒိသမေဝ၊ ပရောသဟ သဿတ်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဇတ္ထု၊ ၌ပရောသဟဿဇာတ်၌။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ စာယေယျုံ" နှိပ်ပဒမတ္တမေဝ၊ "စာယေယျုံ"ဟူသော ပုဒ်မျှသည်သာလျှင်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ (အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ.သည်ကား။) တသ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အပညာ၊ ပညာမဲ့သော သူတို.သည်။ ဝဿသတမ္ပိ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံးလည်း။ စာယေယျုံ၊ ကြံကုန်ရာ၏။ သြလောကေယျုံ၊ ကြည့်ကုန်ရာ၏။ ဥပဓာရေယျုံ၊ စုံစမ်းကုန်ရာ၏။ ပန၊ ဆက်၍

ဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သြလောကေန္တာပ်၊ ကြည့်ကုန်သော်လည်း။ အတ္တံဝါ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ကာရဏံဝါ၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ နပဿတိ၊ မတွေ့မမြင်ရကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘာသိတသ၊ ဆိုအပ်သောစကား ၏။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ဓာနာတိ၊ သိ၏။ သပညော၊ ပညာရှိသော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကောဝ တစ်ယောက်တည်း သာလျှင်။ သေယျော၊ တစ်ရာမကလူ့ဗလတို့ ထက်မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ (အတ္ထော၊ အနက်တည်း။)

၁၀၁။ ပရောသတဉ္စေပိ သမာဂတာနံ၊
ဗျာယေယျုံ တေ ဝဿသတံ အပညာ။
ဧကောဝ သေယျော ပုရိသော သပညော၊
ယော ဘာသိတသ ဝိဓာနာတိ အတ္တံ။

(ဘဝန္တောတာပသာ၊ အို-ရသေ့တို့။) သမာဂတာနံ၊ စည်းဝေးလာကုန်သောသူတို့၏။ ပရောသတံ၊ တစ်ရာထက် အလွန်သည်။ စေပိ (သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။) အပညာ၊ ပညာမရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုတစ်ရာထက်အလွန်များစွာသောသူတို့သည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ စေပိဗျာယေယျုံ၊ အကယ်၍ကြံကုန်ငြားအံ့။ အတ္တံဝါ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း (ကာရဏံဝါ၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ နပဿန္တိ၊ မမြင်နိုင်ကုန်။) တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ဘာသိတသ၊ ဆိုအပ်သောစကား ၏။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ဝိဓာနာတိ၊ သိ၏။ သပညော၊ ပညာရှိ သော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ သောပုရိသောဝ၊ ထိုယောကျ်ားသည်သာလျှင်။ သေယျော၊ တစ်ရာမကလူ့ဗလ တို့ထက်မြတ်၏။

ပဌမာ ပရောသတဓာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ (ပ) နိစ္စပ္ပဟာသိတမုခါ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ ဘဝေယျ တာဏန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တေ၊ စည်။ ပဏ္ဍိကံ၊ ဟင်းရွက်ကိုရောင်း၍ အသက်မွေးသော။ ဧကံဥပါသကံ၊ သီတင်းသည်တစ်ယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ သာဝတ္ထိဝါသီ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော။ သောဥပါသကော၊ ထိုသီတင်းသည်သည်။ နာနပ္ပကာရာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော။ မုဒုပဏ္ဍာဒီနိ စေဝ၊ အမြစ်အရွက်အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ လာဗုကုမ္ဘဏ္ဍာဒီနိ စ၊ ဘူး. ဖရုံအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိက္ကိဏိတ္တာ၊ ရောင်း၍။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုသီတင်းသည်၏။ ဧကာဓိတာ၊ သမီးတစ်ယောက်သည်။ အဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ ပါသာဒိကာ၊ စိတ်ကြည်လင်ဖွယ်ရှိ၏။ အာစာရသီလသမ္ပန္နာ၊ အကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဟိရောတ္တပ္ပသမန္နာဂတာ၊ အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ နိစ္စပ္ပဟာသိ တမုခါ၊ အမြဲရွှင်သော မျက်နှာရှိ၏။ တဿာ၊ ထိုအမျိုးသမီးအား။ သမာနကုလေသု၊ အမျိုးတူကုန်သောသူတို့သည်။ ဝါရေယျတ္ထာယ၊ ထိမ်းမြားခြင်းငှာ။ အာဂတေသု၊ လာကုန် သည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုသီတင်းသည်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ကြံစည်သနည်း) "ဣမိဿာ၊ ဤသတို့သမီးအား။ ဝါရေယျ၊ ထိမ်းမြားခြင်းသည်။ ဝတ္တတိ၊ သင့်၏။ အယဉ္စ၊ ဤသတို့သမီးသည်လည်း။ နိစ္စပ္ပဟာသိတမုခါ၊ အမြဲရွှင်သောမျက်နှာရှိ၏။

ကုမာရိကာဓမ္မေ (ပ) ကရောထာတိအာဟ။

ကုမာရိကာဓမ္မေ၊ သူငယ်မတို့၏အကျင့်သည်။ အသတိပန၊ မရှိသော်ကား။ ပရကုလံ၊ လင့်အိမ်သို့။ ဂတာယ၊ သွားသော။ ကုမာရိကာယ၊ သူငယ်မ၏။ မာတာပိတူနံ၊ မိခင်

ဖခင်တို့အား။ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသာ၊ ဤသူငယ်မအား။ ကုမာရိကာဓမ္မော၊ သူငယ်မတို့၏အကျင့်သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ နတ္ထိနုခေါ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နံ၊ ထိုသူငယ်မကို။ ဝိမံသိသာမိ၊ စုံစမ်းအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ သော၊ ထိုသီတင်းသည်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ပစ္ဆိ၊ တောင်းကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ပဏ္ဏတ္ထာယ၊ ဟင်းရွက်အကျိုးငှာ။ အရညံ၊ တောသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝိမံသနဝသေန၊ စုံစမ်းသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသသန္ဓိသိတောဝိယ၊ ကိလေသာကိုမှီသကဲ့သို့။ ဝါ၊ ချစ်ကြိုက်သကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ရဟာသကထံ၊ ချစ်သူတို့အချင်းချင်းပြောဆိုအပ်သောတီးတိုးစကားကို။ ကထေတွာ၊ ဆို၍။ တံ၊ ထိုသမီးကို။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ (တစ်နည်း) တံ=တာယ၊ ထိုသမီး၏။ ဟတ္ထေ=ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဂဏှိ၊ ဆွဲကိုင်ပြီ။ ဂဟိတမတ္တာဝ၊ လက်ဆွဲကိုင်အပ်ကာမျှဖြစ်သော။ သာ၊ ထိုသမီးသည်။ ရောဒန္တီ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ကန္ဒန္တီ၊ မြည်တမ်းလျက်။ "တာတ၊ ဖခင်။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဥဒကတော၊ ရေမှ။ အဂ္ဂိပါတုဘာဝသဒိသံ၊ မီးထ၍တောက်သည်နှင့်တူ၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။ မာကရောထ၊ မပြုပါကုန်လင့်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။

အမ္မ မယာ (ပ) နိသိဒိ။

အမ္မ၊ ချစ်သမီး၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စုံစမ်းခြင်းငှာ။ တံ၊ သင့်ကို။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂဟိတာ၊ ဆွဲကိုင်အပ်ပြီ။ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ နစဂဟိတာ၊ ဆွဲကိုင်အပ်သည်မဟုတ်။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ သင့်အား။ ကုမာရိကာဓမ္မော၊ သူငယ်မတို့၏အကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။

တာတ၊ ဖခင်။ အာမအတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယာ၊ အကျွန်ပ်သည်။ လောဘဝသေန၊ လောဘအစွမ်းအားဖြင့်။ ကောစိပုရိသော၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောယောကျ်ားကို။ နသြ လောကိတပုဗ္ဗော၊ မကြည့်ဖူးခဲ့ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။ သော၊ ထိုသီတင်းသည်သည်။ ဒိတရံ၊ သမီးကို။ အဿာ သေတ္တာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ နေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ မဂ်လံ၊ မင်္ဂလာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပရကုလံ၊ လင့်အိမ်သို့။ ပေသေတ္တာ၊ ပို့လွှတ်၍။ "သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိဿာ မိ၊ ရှိခိုးအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထော၊ နံ့သာ. ပန်းအစရှိသည်တို့ကိုကိုင်လျက်။ ဧတဝန်၊ ဧတဝန် ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိ ခိုး၍။ ပူဇေတ္တာ၊ ပူဇော်၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် သောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်ပြီ။

စိရဿမာဂတောသီတိ (ပ) ဣတိထမာဟ။

တွံ၊ သင်သည်။ "စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။ အာဂတော၊ လာခြင်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘဂဝ တော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဥပါသက၊ သီတင်းသည်။ ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီး သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာစာ ရသီလသမ္ပန္နာဝ၊ အကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်သာတည်း။ တွံ ပန၊ သင်သည်ကား။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုမှသာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိမံသသိ၊ စုံစမ်းသည်ကား။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ့၌ လည်း။ ဝိမံသိယေဝ၊ စုံစမ်းသည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်၍။ တေန၊ ထိုသီတင်းသည်သည်။ ယာစိ တော၊ ၍။ အတ်ီတ်ံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတ်ီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ဣတိထမာဟ။

အတ်ီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။

ရခဲ့၊ ကို။ ကာရေနွေ့၊ ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ အရည့်၊ တောဋ္ဌ။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ဋ္ဌ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဋ္ဌ။ ၊ကော၊ သော။ ပဏ္ဍိကဥပါ သကော၊ ဟင်းရွက်ရောင်း၍အသက်မွေးသော သီတင်းသည် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတီတဝတ္ထု၊ အတိတ်ဝတ္ထုသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နသဒိသမေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ တေနပန၊ ထိုဥပါသကာသည်ကား။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စုံစမ်းအံ့သောငှာ။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဂဟိတမတ္တာ၊ ဆွဲကိုင်အပ်ကာမျှဖြစ်သော။ သာ၊ ထိုသမီးသည်။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၀၂။ ယော ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ ဘဗ္ဗဝယ္ယ တာဏံ၊
သော မေ ပိတာ ဒုဗ္ဘိ ဝနေ ကရောတိ။
သာ ကဿ ကန္ဒာမိ ဝနဿ မဇ္ဈေ၊
ယော တာယတော သော သဟဿ ကရောတ။

ယောပိတာ၊ အကြင်အဘသည်။ ဒုက္ခဖုဋ္ဌာယ၊ ဆင်းရဲတွေ့သည်ရှိသော်။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဗ္ဗဝယ္ယ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သောပိတာ၊ ထိုအဘသည်။ ဝနေ၊ တောဋ္ဌ။ ဒုဗ္ဘိ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ယောပိတာ၊ အကြင်အဘသည်။ တာယိတာ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏။ သောပိတာ၊ ထိုအဘသည်။ သဟဿံ၊ နှိုင်ထက်မူခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဝနဿ၊ တော၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဋ္ဌ။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏အထံဋ္ဌ။ ကန္ဒာမိ၊ ငိုကြွေးရအံ့နည်း။

အထ နံ ပိတာ (ပ) အဟောသိန္တိ။

အထ၊ ဋ္ဌ။ နံ၊ ထိုသမီးကို။ ပိတာ၊ သည်။ အဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ "အမ္မ၊ သမီး။ ရက္ခိတတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောကိုယ်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ တာတ၊ ဖခင်။ အာမ၊ စောင့်ရှောက်ပါ၏။ မေ၊ ငါသည်။ အတ္တာ၊ ကိုယ်ကို။ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီ။ သော၊ ထိုအဘသည်။ တံ၊ ထိုသမီးကို။ ယ၊ အိမ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ မဏ္ဍောတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ မဂ်လ်၊ မဂ်လာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပရကုလ်၊ လင်အိမ်သို့။ ပေသေသိ၊ ပို့လွှတ်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံမမ္မဒေဝနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ထင်စွာပြု၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာကိုပြသည့်အဆုံး၌။ ဥပါသကော၊ သီတင်းသည်သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပိတာဝ၊ အဖသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဓီတာစ၊ သမီးသည်လည်း။ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဓီတာဝ၊ သမီးသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဟမေပ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌရက္ခဒေဝတာ၊ မြင်ခဲ့သောရက္ခစိုးနတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဒုတိယာ ပဏ္ဏိကဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ဝေရိဇာတ် (၁၀၃)။

ယတ္ထ ဝေရိ (ပ) အတိတ် အာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယတ္ထ ဝေရိ နိဝိသတိတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ သည်။ ဘောဂဂါမံ၊ စားသောရွာသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီးအကြား၌။ စောရ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ "အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီး အကြား၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ သာဝတ္ထိမေဝ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ အရောက် သွားအံ့။" ဣတိ၊

ဤသို့။ စိန္ဓေတွာ၊ ကြဲ၍။ ဂေါဏော၊ နွားတို့ကို။ ပါဒေတွာ၊ မောင်းနှင်စေ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်သော အဟုန်ဖြင့်။ သာဝတ္ထိမေဝ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့သာလျှင်။ အာဂန္ဓာ၊ ပြန်လာ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နောက်တစ်နေ့၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း သို့။ ဂတော၊ သွားသည်။ (ဟု)တွာ၊ ဖြစ်၍။) သတ္ထု၊ ဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤ အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးအခါ၌လည်း။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ အန္ဓရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အန္ဓရာ၊ အကြား၌။ အဝိလမ္ဘမာနာ၊ ခိုးသူတို့ သည် မလုယက်အပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ ဂမိံသု၊ ပြန်လာ ကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုအနာထပိဏ် သူဌေးသည်။ ယာစိတော၊ ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ဂါထမာဟ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မဟာဝိဘဝေါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကံ ဂါမကံ၊ တစ်ခုသောရွာငယ်သို့။ နိမန္တေန်၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သောဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇနတ္ထာယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပစ္ဆာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ အန္ဓရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ စောရေ၊ တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ ၍။ အန္ဓရာ မဂ္ဂေ၊ ၌။ အဝသိတ္တာဝ၊ မနေမူ၍သာလျှင်။ ဝေဂေန၊ လျင်သော အဟုန်ဖြင့်။ ဂေါဏော၊ နွားတို့ကို။ ပါဒေန္တော၊ မောင်းနှင်လျက်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟမေဝ၊ အိမ်သို့သာလျှင်။ အာဂန္တွာ၊ ပြန်လာ၍။ နာနဂ္ဃရသေဟိ၊ အထူးထူးသောမြတ်သော အရသာတို့ဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ သုံးဆောင်၍။ မဟာသယနေ၊ မြတ်သော အိပ်ရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်။ "စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ ဟတ္ထာတော၊ လက်မှ။ မုစ္စိတ္တာ၊ လွှတ်၍။ နိဗ္ဗယဘဋ္ဌာ နံ၊ ဘေးမရှိရာ

အရပ်ဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂ တော၊ ပြန်လာခဲ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏ "ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒါနဝ သေန၊ ဥဒါန်းကျူးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၀၃။ ယတ္ထ ဝေရီ နိဝိသတိ၊ နု ဝသေ တတ္ထ ပဏ္ဍိတော။
ဧကရတ္တံ ဒိရတ္တံ ဝါ၊ ဒုက္ခံ ဝသတိ ဝေရိသု။

ဝေရိသု၊ ရန်သူတို့အထံ၌။ ဧကရတ္တံဝါ၊ တစ်ရက်ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဒိရတ္တံဝါ၊ နှစ်ရက်ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝသတိ၊ နေရ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဝေရီ၊ ရန်သူသည်။ နိဝိသတိ၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နဝသေ၊ မနေရာ။

ဒေဝ မဟာသတ္တော (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဒေဝ၊ ဤသို့။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေတွာ၊ ကျူးရင့်၍။ ဒါနာဒီနိ၊ကုန် သော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ၊ ဂတော၊ သွားပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိ၊ ဗာရာဏသီ သူဌေးသည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

တတိယာ ဝေရိဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၄- မိတ္တဝိန္ဒကဇာတ်(၁၀၄)

စတုဇ္ဇိ အဠ္ဌရေဝမာတိ (ပ) ဂါထမာဟ။

သတ္ထာ၊ သည်။ စတုဇ္ဇိ အဠ္ဌရေဝမာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံဒုဗ္ဗစဘိက္ခုံ၊ တစ်ယောက်သော ဆိုနိုင်ခက်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော။ မိတ္တဝိန္ဒကဇာတကေ၊

မိတ္တာဝိနှကဇာတ်၌။ ဝတ္တာနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ ဣဒံပန ဇာတကံ၊ ဤမိတ္တာဝိနှက ဇာတ်သည်ကား။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလိကံ၊ ကဿပမြတ်စွာ ဘုရားလက်ထက်၌ဖြစ်သော။ (ဇာတကံ၊ တည်း။)

ဟီ၊ ချဲ့။ တသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ခုရစက္ကံ၊ သင်ခုန်းစက်ကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ရွက်၍။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စမာနော၊ ကျက်သော၊ (ခံရသော)။ ဧကောနေရယိကသတ္တာ၊ တစ်ယောက်သောငရဲသား:သည်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) ကိံပါပကမ္မံ၊ အဘယ်မည်သောမကောင်းမှုကို။ အကာသိံနုခေါ၊ ပြုခဲ့ဖူးပါသနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရား:လောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တောဘာ၊ သည်။ "တယာ၊ သင်သည်။ ဣဒဋ္ဌိ ဒဠ္ဍပါပကမ္မံ၊ ဤမည်ဤမည်သော မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုရ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၀၄။ စတုဇ္ဇိ အဋ္ဌဗ္ဗဂမာ၊ အဋ္ဌာဟိပိ စ သောဠသ။
သောဠသာဟိ စ ဗာတ္တိံသ၊ အတ္ထြိစ္ဆံ စက္ကမာသဒေါ။
ဣစ္ဆာဟတသ ပေါသသ၊ စက္ကံ ဘမတိ မတ္ထကေ

(ဘော၊ အို--အချင်း။) သမုဒ္ဒန္တရေ၊ သမုဒ္ဒရာ၏ အလယ်၌။ စတသော၊ လေးယောက်ကုန်သော ဗိမာန်နေ ပြိတ္တာမတို့ကို။ (လဘိတ္တာ၊ ရပြီး၍။) စတုဇ္ဇိ၊ ထိုလေးယောက် ကုန်သော ဗိမာန်နေ ပြိတ္တာမတို့ဖြင့်။ (အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲ သည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွားလတ်ပြန်၍။) အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော ဗိမာန်နေ ပြိတ္တာမတို့ကို။ အဠ္ဌဂမာ၊ ရပြန်၏။ အဋ္ဌဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ အသန္တုဋ္ဌော၊ ၍။ သောဠသ၊ တစ်ကျိပ် ခြောက်ယောက် ကုန်သော ဗိမာန်နေပြိတ္တာမတို့ကို။ (အဠ္ဌဂမာ၊ ရပြန်၏) သောဠသာဟိစ၊ တစ်ကျိပ်ခြောက် ယောက်ကုန်သော ဗိမာန်နေ ပြိတ္တာမတို့ဖြင့်လည်း။ (အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။) ဂန္ဓာ၊ သွားလတ်ပြန်၍။ ဗာတ္တိံသ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်သော

ဗိမာန်နေပြိတ္တာမတို့ကို။ (အဓ္ဓကမာ၊ ရပြန်၏။) အတြိစ္ဆံ၊ အတြက္ကစ္ဆန္ဓော၊ ထိုထို အာရုံ၌တောင့်တတပ်မက်သည်ဖြစ်၍။ (ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။) စက္ခုံ၊ သင်ဓုန်းသွားကဲ့သို့ထက်သော သံစက်ဝန်းသို့။ အာသဒေါ၊ ရောက်ပြီ။ ဣစ္ဆာဟတသ၊ ရမက်တဏှာသည် ဆောင်အပ်သော။ ပေါသဿ၊ ဆင်းရဲစရာ ကြမ္မာမွေအပ်သော သင်၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးထိပ်ထက်၌။ စက္ခုံ၊ သင်ဓုန်းသွားကဲ့သို့ ထက်သောစက်ဝန်းသည်။ ဘမတိ၊ မီးပန်းပမာ, ဖွားဖွားမီးမီး သွေးစီးစေလျက်လည်၏။

သတ္ထာ ဣမံဓမ္မဒေသနံ (ပ) အဟောသိန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု၊ ဆိုနိုင်ခက်သောရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ ၌။ မိတ္တာဝိန္ဒကော၊ မိတ္တာဝိန္ဒကသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒေဝ ဝုတ္တောပန၊ နတ်သားသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

စတုတ္ထာ မိတ္တာဝိန္ဒကဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌဇာတ်(၁၀၅)

ဗဟုမ္မေ, တံဝနေ (ပ) ပလာယတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဗဟုမ္မေတံ ၁နေ ကဋ္ဌန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံဥတ္တသိတဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသောထိတ်လန့်တတ်သောရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သာဝတ္ထိဝါသီ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ သတ္ထု၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ မရဏဘီရုကော၊ သေဘေးမှ ကြောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနေသု၊ ညဉ့်သန့်ရာနေ.သန့်ရာ အရပ်တို့.၌။ ဝိဇန္တိသ၊ ယပ်ခတ် တတ်

သော့။ (၀၊) သစ်ခက်သစ်ရွက်တို့ကို ချိုးတတ်သော။ ၀ါတာသ
၀ါ၊ လေ၏လည်းကောင်း။ ပတန္တသ၊ ကျသော။ သုက္ခဒဏ္ဍက
သ၀ါ၊ ခြောက်သောသစ်ခက်၏လည်းကောင်း။ ပက္ခိစတုပ္ပဒါ
နံ ၀ါ၊ အတောင်ရှိသောငှက်၊ အခြေလေးချောင်း ရှိသော
သတ္တ၀ါတို့၏လည်းကောင်း။ သဒ္ဒ၊ အသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။
မရဏာဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးမှကြောက်သည် ဖြစ်၍။
မဟာရ၀ံ၊ သည်းစွာသောအသံကို။ ရ၀န္တော၊ ဟစ်ကြွေးလျက်။
ပလာယတိ၊ ပြေး၏။

တသဟိ (၀) ပါကဋ္ဌော ဇာတော။

ဟိ၊ မှန်၏။ ၀ေဒေဟ၊ ထိုရဟန်းအား။ "မယာ၊ ငါသည်။
မရိတဗ္ဗံ၊ သေအပ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သတိမတ္တမ္ပိ၊ သတ်ခြင်း
သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ချဲ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။
"အဟံ၊ ငါသည်။ မရိဿामိ၊ သေရလတ္တံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။
သစေဇာနေယျ၊ အကယ်၍သိငြားအုံ့။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။
နဘာယေယျ၊ မကြောက်ရာ။ ပန၊ ဆက်။ တသ၊ ထိုရဟန်း၏။
(၀ါ)သည်။ မရဏသတိ ကမ္မဋ္ဌာနသ၊ မရဏသတိ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အဘာ၀ိတတ္တာ၀၊ မပွားများအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်သာလျှင်။ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ တသ၊ ထိုရဟန်း
၏။ သော မရဏဘီရုက ဘာ၀ေါ၊ ထိုသေခြင်းမှကြောက်သော
အဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုသံယေ၊ ရဟန်းသံဃာ၌။ ပါကဋော၊
ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

အထေကဒိ၀သံ (၀) အတီတံ အာဟရိ။

အထ၊ ထိုအခါ။ ဧကဒိ၀သံ၊ တနေ့သ၌။ ဓမ္မသ ဘာယံ၊
တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "အာ၀ုသော၊ တို့။ အသု
ကောနာမဘိက္ခု၊ ဤမည်သောရဟန်းသည်။ မရဏ ဘီရုကော၊
သေခြင်းမှကြောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။
ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။
'မယာ၊ ငါသည်။ အ၀သံ၊ မချုတ်။ မရိတဗ္ဗံ၊ သေအပ်၏။'

ဣတိ၊ ဤသို့။ မရဏသတိကမ္မဋ္ဌာန်၊ မရဏသတိ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေတုံ၊ ပွားများခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။"
ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။
သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌
ကာယဂတာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။
အတ္ထန္တု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်
မူသည်ရှိသော်။ "ဣမာယနာမ၊ ဤမည် သောစကားဖြင့်။
သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုနသည်။ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားသည်ရှိ သော်။ တံဘိက္ခူ၊
ထိုရဟန်းကို။ ပေဏ္ဍောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ ၍။ (ဘိက္ခု၊ ရဟန်း)
"တွံ၊ သင်သည်။ မရဏဘီရုကော၊ သေဘေးမှ ကြောက်ခြင်း
သည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်၏လော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊
မေးတော်မူ၍။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏။" ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘိက္ခေ၊ တို့။ ဧတသဘိက္ခုနော၊
ဤရဟန်းအား။ အနတ္တမနာ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့သည်။
မာဟောထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။
ဣဒါနေဝ၊ ယခုဤသာလျှင်။ မရဏဘီရုကော၊ သေဘေးမှ
ကြောက်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဤလည်း။ မရဏ
ဘီရုကောယေဝ၊ သေဘေးမှ ကြောက်သည်သာလျှင်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ပါဝိသိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။
ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟိမဝန္တေ၊
ဟိမဝန္တာတောဌ်။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတ္တွာ၊
ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိရာဇာ၊
သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မင်္ဂလဟတ္ထိံ၊ မင်္ဂလာဆောင်ကို။
အာနေဒ္ဓကာရဏံ၊ စစ်မြေပြင်၌ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော
အကြောင်းကို။ သိက္ခာပေတုံ၊ သင်စေခြင်းငှာ။ ဟတ္ထာ စ ရှိ(ယှာ)နုံ၊

ဆင်ဆရာတို့အား။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ တံ၊ ထိုဆင်ကို။ အာဌာနေ၊ ချည်တိုင်၌။ နိစ္စလံ၊ မြဲမြဲစွာ။ ဗန္ဓိတွာ၊ ချည်၍။ တောမရဟတ္ထာ၊ ဆွန်းလက်၌ရှိကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍။ အာနေဉ္ဇကာရဏံ၊ စစ်မြေပြင်၌ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသောအကြောင်းကို။ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကာရိယမာနော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ အာဌာနံ၊ ချည်တိုင်ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ချိုး၍။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပလာပေတွာ၊ ပြေးစေ၍။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

မနုဿာ (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ၊ ထိုဆင်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဝတ္တိံသု၊ ပြန်ကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဟိမဝန္တာအရပ်၌။ မရဏာဘိရုကော၊ သေဘေးမှကြောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝါတသဒ္ဒါနိ၊ လေသံတို့ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ကမ္မမာနော၊ တုန်လှုပ်လျက်။ မရဏာဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးမှကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို။ ဝိဓုနိတွာ၊ လှုပ်လျှက်။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့်။ ပလာယတိ၊ ပြေး၏။ အာဌာနေ၊ ချည်တိုင်တို့ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ချည်နှောင်၍။ အာနေဉ္ဇကာရဏံ၊ စစ်မြေပြင်၌ မတုန်မလှုပ်သောအကြောင်းကို။ ကရဏကာလော၀ိယ၊ ပြုသောအခါ၌ ကဲ့သို့။ အသ၊ ထိုဆင်အား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာယသာဒံ ဝါ၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ စိတ္တသာဒံ ဝါ၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မမာနော၊ တုန်လှုပ်လျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ ရုက္ခဒေ၀တာ၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ တံ၊ ထိုဆင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ခန္ဓ၀ိဋ္ဌပေ၊ သစ်ပင်ခွ၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဣမံ၊ ကို။ အာဟ၊

ပြီ။

၁၀၅။ ဗဟုမ္ပေတံဝနေ ကင္ခ်ံ၊ ဝါတော ဘာတိ ဒုဗ္ဗလံ။

တသ စေ ဘာယသိ နာဂ၊ ကိသော နုန ဘီသသိ။

နာဂ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး။ ဝနေ၊ တောခ္ခ်။ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသော။ ဗဟုမ္ပိ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧတံကင္ခ်ံ၊ ထိုသစ်ခက်ခြောက်ကို။ ဝါတော၊ လေသည်။ ဘဉ္ဇတိ၊ ချိုးဏ်။ တသ၊ ထိုအသံမှ။ တွံ၊ သင်သည်။ စေဘာယသိ၊ အကယ်၍ကြောက်အံ့။ ကိသောနုန၊ ကြံ့လှိုသည်သာလျှင်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဧဝံ ဒေဝတာ (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ တသ၊ ထိုဆင်အား။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သောပိ၊ ထိုဆင်သည်လည်း။ တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နိဗ္ဗာယော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတ္တာ၊ ၍။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာတို့ကိုပြတော်မူသည်၏ အဆုံး၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရုက္ခဒေဝတာပန၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ပဋ္ဌမာ ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၆– ဥဒဋ္ဌနိဇာတ် (၁၀၆)

သုခံ ဝတ မံ (ပ) ပဋိပဒ္ဒန္တိ ပုစ္ဆိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ သုခံဝတ မံ ဇိဝန္တန္တိဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ထုလ္လ ကုမာရိကာပလောဘနံ၊ အပျိုကြီး

ဖြားယောင်းသောရဟန်းကို။ အာရဇ္ဇ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ တေရသကနိပါတေ၊ နိပါတ်၌။ စူဠနာရဒက သပဏာတကေ၊ ဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပန၊ အထူးကား။ သတ္ထာ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။တွဲ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏ဟူသည်၊သစ္စံကိရ၊ မုနိသလာ"။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးသည်ရှိသော်။ "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စံ၊ မုနိပါ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ "တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်သူ၌။ ပဋိဗဒ္ဓံ၊ စွဲလမ်းသနည်း" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။

သော ဧကိသာ (ပ) အတီတံ အာဟရိ။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "ဧကိသာ ထုလ္လကုမာရိကာယ၊ တစ်ယောက်သော အပျိုကြီး၌။ (ပဋိဗဒ္ဓေါ၊ စွဲလန်းသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏။)" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ အထ၊ ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤအပျိုကြီးသည်။ တေ၊ သင်၏။ အနတ္ထကာရိကာ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို ပြုလုပ်တတ်၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဦးလည်း။ တွဲ၊ သင်သည်။ ဧတံ၊ ဤအပျိုကြီးကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သီလဗျသနံ၊ သီလပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ကမ္မဇ္ဇော၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိစရမာနော၊ လှည့်လည်လျက်။ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိတို့ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ လဘိ၊ ရဖူးပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) နိဗန္ဓောသိတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ အတီတဝတ္ထုပြီ၊ အတတ်ဝတ္ထုသည်လည်း။စူဠနာရဒကဿ ပဏာတကေယေဝ၊ စူဠနာရဒကဿဇာတ်၌သာလျှင်။ အာဝိ၊

ထင်စွာ၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပန၊ အထူးကား။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဓောဓိသတ္တာ၊ သည်။ သာယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ဖလာဖလေ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂန္တာ၊ ပြန်လာ၍၊ ပဏ္ဍာသာလာဒ္ဒါရံ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတံခါးကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓတာပသံ၊ ရသေ့ဗယ်ဖြစ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ "တာတ၊ အမောင်။ တွံ၊ သင်သည်။ အညေသုဒိဝသေသု၊ တစ်ပါးကုန်သောနေ့တို့၌။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့ကို။ အာဟရသိ၊ ဆောင်၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးဆောင်ရေကိုလည်းကောင်း။ အာဟရသိ၊ ဆောင်၏။ အဂ္ဂိကရောသိ၊ မီးကိုပြု၏။ အဇ္ဇပန၊ ယနေ့၌ကား။ ဧကမ္မိ၊ တစ်ခုသော အမှုကိုလည်း။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒုမ္မုခေါ၊ မျက်နှာမသာယာသည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဇာယန္တော၊ ကြံမိုင်လျက်။ နိပန္နော၊ အိပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။" ဣတိဇေတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။

တာတ တုမှေသု (ပ) ဘာသိသတိ။

တာတ၊ ဖခင်။ တုမှေသု၊ သင်တို့သည်။ ဖလာဖလတ္ထာယ၊ သစ်သီးကြီးငယ်အလို့ငှါ။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကာဣတ္ထီ၊ တစ်ယောက်သောမိန်းမသည်။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပလောဘေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဂန္တ္မာ၊ သွားခြင်း ငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်ပြီ။ အဟံပန၊ ကျွန်ုပ်သည်ကား။ "တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ လွှတ်အပ်သည် ရှိသော်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ နဂစ္ဆိ၊ မလိုက်ပြီ။ အသုကဌာနေပန၊ ဤမည်သောအရပ်၌ကား။ နံ၊ ထိုမိန်းမကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ အာဂတော၊ ပြန်လာ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ တာတ၊ ဖခင်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။)

ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ "ဧတံ၊ ဤရသေ့ ငယ်ကို။ နိဝတ္တေတုံ၊ ပြန်စိမ့်သောငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ "တာတ၊ ချစ်သား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ ဧသာ ပန၊ ဤမိန်းမသည်ကား။ တံ၊ သင့်ကို။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မစ္ဆမံသာဒီနိဝါ၊ ငါးအမဲစသည်တို့ကို လည်း။ ခါဒိတုကာမာ၊ စားလိုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပန၊ ဆက်။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမအား။ သပ္ပိလောဏတက္ကုလဒီဟိဝါ၊ ထောပတ်, ဆီ, ဆန်အစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်း။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ အံ့။

တဒါ ဣဒဋ္ဌိဒဠ္ဠ (ပ) ဣမံဂါထမာဟ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ 'ဣဒဋ္ဌိဒဠ္ဠ၊ ဤမည်ဤမည်သောဝတ္ထု ကိုလည်း။ အာဟာရ၊ ဆောင်ချေလော့၊' ဣတိ၊ ဤသို့စေခိုင်း၍။ တံ၊ သင့်ကို။ "ကိုလမေဿတိ၊ ပင်ပန်းစေလတ္တံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မယံ၊ ငါ၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သရိတ္တာ၊ အောက်မေ့၍။ ပလာယိတ္တာ၊ ပြေး၍။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်သို့ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လာလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတ္တာ၊ ပြောဆို၍။) ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်ပြီ။ သော၊ ထိုရသေ့ငယ် သည်။ တာယ၊ ထိုမိန်းမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မနုဿပထံ၊ လူတို့နေရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရသေ့ငယ်ကို။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂမေတ္တာ၊ လိုက်စေ၍။ "မံသံ၊ အသားကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ မစ္ဆံ၊ ငါးကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ယေနယေန၊ အကြင်အကြင် ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံတံ၊ ထိုထိုဝတ္ထုကို။ အာဟရာပေတိ၊ ဆောင်စေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုရသေ့ငယ်သည်။ "အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ မံ၊ ငါကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒါသံဝိယစ၊ ကျွန်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။

ကမ္ဘာရံပိယစ၊ အမ္ဘလုပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကဗ္ဗ၊ ပြု၍။ ပိဋ္ဌေတိ၊ နှစ်ခက်ဘိ၏။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ပိတု၊ ဖခင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂန္တွာ၊ ပြန်လာ၍။ ပိတရံ၊ ဖခင်ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

ဘဝ၆။ သုခံ ဝတ မံ ဇီဝန္တံ၊ ပစမာနာ ဥဒဋ္ဌနိ။
စောရီ ဇာယပ္ပဝါဒေန၊ ဧ.တလံ လောဏဋ္ဌ ယာစတိ။

(တာတ၊ ဖခင်။ တုမှာကံ၊ သင်ဖခင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။)သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇီဝန္တံ၊ အသက်မွေးသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပစမာနာ၊ ပူပန်စေတတ်သော။ ဥဒဋ္ဌနိ၊ ရေငင်အိုးနှင့်တူသော။ ဇာယပ္ပဝါဒေန၊ မယားဟူသော အမည်ဖြင့်။ စောရီ၊ သီလဥစ္စာကိုခိုးယူတတ်သောခိုးသူမသည်။ (ဥပလာပေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍။) တေလဋ္ဌ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း။ လောဏဋ္ဌ၊ ဆားကိုလည်းကောင်း။ (အညမ္မံ၊ ဆီဆားမှတစ်ပါး အလို ကမ္ဘကိုလည်းကောင်း။) ယာစတိ၊ တောင်းတတ်စွာ၏။

အထနံ ဗောဓိသတ္တော (၀) အဟောသိန္တိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ နံ၊ ထိုရသေ့ငယ်ကို။ အဿာသေတွာ၊ သက်သာရာရစေ၍။ "တာတ၊ ချစ်သား။ ဟောတု၊ ရှိပါစေ။ ဒေဟိ၊ လာလော့။ တွံ၊ သင်သည်။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ ဘာဝေဟိ၊ ပွားလော့။ ကရုဏံ၊ ကရုဏာကို။ ဘာဝေဟိ၊ ပွားလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတ္တာဝတာ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား၊ တို့ကို။ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြားပြီ။ အာစိက္ခိတွာ၊ ပြောကြားပြီး၍။ ကသိဏပရိကမ္မံ၊ ကသိုဏ်းပရိကမ်ကို။ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြားပြီ။ သော၊ ထိုရသေ့ငယ်သည်။ နံ စိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ အဘိညာစ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယောစ၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။

ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား၊တို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွား၊များ၊ ၍။ ပိတရာ၊ ဖခင်နှင့်။ သဒ္ဓီ၊ အတူတကွ။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ၍။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုသာသနာတော်၌ ငြိုးငွေ့သောရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ ပြီ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ ၌။ ထုလ္လကုမာရိကာ၊ အမျိုးကြီးသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ထုလ္လကုမာရိကာဝ၊ အမျိုးကြီးသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခု၊ သာသနာတော်၌ ငြိုးငွေ့သောရဟန်းသည်။ စူဠတာပသော၊ ရသေ့ငယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပိတာပန၊ ဖခင်ရသေ့သည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌာ ဥဒ္ဒါနိဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇–သာလိတ္တကဇာတ်(၁၀၇)

သာဓုခေါ သိပ္ပကံ နာမာတိ (ပ) အဟောသိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ သာဓု ခေါ သိပ္ပကံ နာမာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဟံသပဟရနကံ၊ ဟသ်ာဌာန်ကို ပစ်ခတ်တတ်သော။ ဧကံ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတစ်ပါး၊ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်း၊သည်။ သာဝတ္ထိ ဝါသီ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုး၊ကောင်း၊သား၊သည်။ (အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။) သာလိတ္တကသိပ္ပေ၊ ကျောက်စရစ်ပစ်သင်အတတ်၌။ နိပ္ပတ္တိံ၊ ပြီး၊ဆုံး၊ခြင်း၊သို့။ ပတ္တော၊ ပြီ။ သက္ခရာ ခိပနသိပ္ပံ၊ ကျောက်စရစ်ပစ်သောအတတ်ကို။ "သာလိတ္တကသိပ္ပ"န္တိ၊ သာလိတ္တကသိပ္ပဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သော၊

ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနေ၍။ သာသနေ၊ ၌။ ဥရုံ၊ ရင်ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို။ လဘိ၊ ရပြီ။ ပန၊ ဆက်။ သိက္ခာကာမော၊ သိက္ခာကိုအလိုရှိသည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ ပဋိပတ္တိသာဓ ကော၊ အကျင့်ကိုပြီးစေတတ်သည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။

သော ဧကဒိဝသံ (၀) ပဟာရာမိတိ။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဧကံ ဒဟရဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသောရဟန်းငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ အစိရဝတီ၊ အစိရဝတီမြစ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ နာယိတ္တာ၊ ရေချိုး၍။ နဒီတီရေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဒွေသေတဟံ သာ၊ ဟသ်ာအဖြူ နှစ်ကောင်တို့သည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သော၊ ထိုကျောက်စရစ်ပစ်တတ်သောရဟန်းသည်။ တံဒဟရံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ "ဣမံပစ္ဆိမဟံသံ၊ ဤနောက်ဆုံးဖြစ်သောဟသ်ာကို။ သက္ခရာယ၊ ကျောက်စရစ်ဖြင့်။ အက္ခိမိ၊ မျက်စိ၌။ ပဟရိတ္တာ၊ ပစ်ခတ်၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ပါတေမိ၊ ကျစေအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဣတရော၊ ပဋ္ဌင်းငယ်သည်။ "ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ပါတေဿသိ၊ ကျစေလတ္တံ့နည်း။" ပဟရိတုံ၊ ပစ်ခတ်အံ့သောငှာ။ နသက္ခိဿသိ၊ မစွမ်းတတ်နိုင်လတ္တံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဣတရော၊ ကျောက်စရစ်ပစ်တတ်သောရဟန်းသည်။ "ဘာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဿ၊ ထိုဟသ်ာ၏။ သြရတော၊ ဤမှာဘက်မှ။ အက္ခိ၊ မျက်စိသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိပါစေဦး (၀ါ) ထားပါဦး။ ပရတော၊ ထိုမှာဘက်မှ။ အက္ခိမိ၊ မျက်စိ၌။ တံ၊ ထိုဟသ်ာကို။ ပဟရာမိ၊ မှန်အောင်ပစ်ခတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ပြီ။)

ဣဒါနိပန (၄) ဝိနိဝိဒ္ဓိတွာ ဂတာ။

ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ တွံ၊ သင်သည်။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို (၀ါ) မဟုတ်မမှန်သည်ကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆိုဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) "တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဥပဓာရေဟိ၊ ကြည့်လော့" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကံတိဒိဏသက္ခရံ၊ ထက်စွာသောကျောက်စရစ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဂ်ုလိယာ၊ လက်ချောင်း၏။ ပရိယန္တေ၊ အဆုံး၌။ ကတွာ၊ ထား၍။ တဿဟံ သဿ၊ ထိုဟသ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်သို့။ ခိပိ၊ ပစ်ပြီ။ သာ၊ ထိုကျောက်စရစ်သည်။ ရုန္ဓိသဒ္ဒံ၊ "ရုံ"ဟူသောအသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဟံသော၊ ဟသ်သည်။ "ပရိဿယေန၊ ဘေးရန်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သောတုံ၊ နားထောင်အံ့သောငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်ပြီ။ ဣတရော၊ ကျောက်စရစ်ပစ်တတ်သောရဟန်းသည်။ တဿ ဝိခဏော၊ ထိုခဏ၌။ ဧကံဝဋ္ဋသက္ခရံ၊ လုံးသောကျောက်စရစ်ခဲတစ်ခဲကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ပြန်၍။ တဿ၊ ထိုဟ်သာသည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ သြလောကေန္တဿ၊ ကြည့်စဉ်။ ပရဘာဂေ၊ ထိုမှာဘက်၌။ ဝိဒ္ဓမာနံ၊ ရှိသော။ အက္ခိ၊ မျက်စိကို။ ပဟာရိ၊ ပစ်ခတ်ပြီ။ သက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်ခဲသည်။ ဣတရမ္ပိ၊ အခြားတစ်ဘက်လည်းဖြစ်သော။ အက္ခိ၊ မျက်စိကို။ ဝိနိဝိဒ္ဓိတွာ၊ ထွင်း ဖောက်၍။ ဂတာ၊ သွားပြီ။

ဟံသော မဟာရဝံ (၅) အာဟရိ။

ဟံသော၊ ဟသ်သည်။ မဟာရဝံ၊ ကြီးစွာသောအသံကို။ ရဝန္တော၊ အော်မြည်လျက်။ ပါဒမူလေယေဝ၊ ခြေရင်း၌ပင် လျှင်။ ပတိ၊ ကျပြီ။ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ လာကုန်၍။ ဂရဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၍။ "တေ-တယာ၊ သင်သည်။ အနနုစ္ဆဝိကံ၊ ရဟန်းတို့အားမလျောက်ပတ်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။

သတ္ထု၊ ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ကုန်၍။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ တံဘိက္ခု၊ ထိုကျောက်စရစ် ပစ်တတ်သောရဟန်းကို။ ဂရဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာ လျှင်။ ဧတသ္မိံ သိပ္ပေ၊ ဤအတတ်၌။ ကုသလော၊ လိမ်မာသည်။ နမဟုတ် သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ကုသလောယေဝ၊ လိမ္မာသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အတီတံ၊ ကို၊ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ဟောတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တသ္မိံကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ရညော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ အတိမုခရော၊ အလွန်စကားများသည်။ ဗဟုဘာဏီ၊ များစွာကိုဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုပုရောဟိတ်သည်။ ကထေတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ် (စတင်ပြောဆို)သည် ရှိသော်။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သောသူတို့သည်။ ဩကာသမေဝ၊ ပြောဆိုခွင့်ကိုပင်လျှင်။ နလဘန္တိ၊ မရကြကုန်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ "ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဧတသ၊ ထိုပုရောဟိတ်၏။ ဝစနုပစ္ဆေဒကံ၊ စကားကိုဖြတ်တတ်သော ကဋ္ဌိ။ တစ်စုံတစ်ခုသောအတတ်ကို။ လဘိဿာမိ နခေါ၊ ရအုံးနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တတော်ရုပ်၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဧကံ၊ တစ်ခုသောအတတ်ကို။ ဥပဓာရေန္တော၊

စုံစမ်းလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ တသို့ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဧကော ပိဋ္ဌသမ္မိ၊ တစ်ယောက်သောသူ ဆွဲ.သည်။ သက္ခရာခိ ပနသိ ပေါ့၊ ကျောက်စရစ်ပစ်အတတ်၌။ နိပ္ပတ္တိ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့.။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဂါမဒါရကာ တံ (ပ) အဟေသုံ။

ဂါမဒါရကာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့.သည်။ တံ၊ ထိုသူ ဆွဲ.ကို။ ရထကံ၊ ရထားသို့.။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ အာကာသေ မာနာ၊ ဆွဲငင်ကုန်လျက်။ ဗာရာဏသိနဂရဒ္ဒါရမ္မူလေ၊ ဗာရာဏသီမြို့.တံခါးရင်း၌။ ဧကော၊ တစ်ပင်သော။ ဝိဋ္ဌပ သမ္ပန္နော၊ အခွန့်ပြည့်စုံသော။ မဟာနိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင် ကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပညောင်ပင်ကြီးသို့.။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ သမ္ဗရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ကာကဏိကာ ဒီနိ၊ တစ်ချင်ရွေးသောအသပြာ အစရှိသည်တို့.ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ "ဟတ္ထိရူပကံ၊ ဆင်ရုပ်ကို။ ကရ၊ ပြုလော့။ အဿရူပကံ မြင်းရုပ်ကို။ ကရ၊ ပြုလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့.။ ဝဒန္တိ၊ ပြော ဆိုကြကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဆွဲ.သည်။ သက္ခရာ၊ ကျောက် စရစ်တို့.ကို။ ခိပိတွာ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍ပစ်၍။ နိဂြောဓပဏ္ဏေသု၊ ပညောင်ရွက်တို့.၌။ နာနာရူပါနိ၊ အထူးထူးသောအရုပ်တို့.ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြုလုပ်ပြ၏။ သဇ္ဇာနိပဏ္ဏာနိ၊ အလုံးစုံသော သစ်ရွက်တို့.သည်။ ဆိဒ္ဒါဝဆိဒ္ဒါနေဝ၊ အပေါက်ကြီး အပေါက်ငယ်ရှိကုန်သည်သာ လျှင်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

အထ ဗာရာဏသိရာဇာ (ပ) ဒေဝါတိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ သည်။ ဥယျာနံ၊ သို့.။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ တံဌာနံ၊ ထိုပညောင်ပင်ရှိရာအရပ်သို့.။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ ဥဿာရဏာဘယေန၊ မင်းထွက်တော်မူလာသည်ကိုကြောက်သောကြောင့်။ သ ဒါရကာ၊ အလုံးစုံသောကလေးတို့.သည်။ ပလာယိံသု၊ ပြေးသွားကြကုန်ပြီ။

ပိဋ္ဌသပ္ပိ၊ သူဆွံ့သည်။ တတ္ထေ၀၊ ထိုအရပ်၌သာ လျှင်။ နိပဇ္ဇိ၊ လျောင်းအိပ်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နဂြောဓမူလံ၊ ပညောင်ပင်ရင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ရထေ၊ ရထားဌ်။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ပတ္တာနံ၊ ပညောင်ရွက်တို့၏။ ဆိဒ္ဒတာယ၊ ပေါက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကဗရကဗရံ၊ ပြောက်ကြားသော။ ဆာယံ၊ အရိပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သြလောကေန္တော၊ မော်ကြည့်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေသံပတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော အရွက်တို့၏။ ဆိဒ္ဒဘာဝံ၊ ပေါက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ "ကေန၊ အဘေယ်သူသည်။ ဧတာနိ၊ ဤပညောင်ရွက်တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတာနိ၊ ပြုအပ် ကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပိဋ္ဌသပ္ပိနာ၊ သူဆွံ့သည်။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်တင်ကြကုန်ပြီ။

ရာဇာ ဣမံ (၀) နိသဒ္ဒံ ကာတုန္တိ။

ရာဇာ၊ သည်။ "ဣမံ၊ ဤသူဆွံ့ကို၊ နိသီဒယ၊ အမှီပြု၍။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏။ ဝစနုပဇ္ဈေဒံ၊ စကားပြတ်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ "ဘဏော၊ အချင်းတို့။ ပိဋ္ဌသပ္ပိ၊ သူဆွံ့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဝိစိနန္တာ၊ ရှာဖွေကုန်လတ်သော်။ မူလန္တရေ၊ ပညောင်မြစ်ကြားဌ်။ နိပ္ပန္နံ၊ အိပ်နေသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ "ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ အယံ၊ ဤသူပါတည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ နံ၊ ထိုသူဆွံ့ကို၊ ပဏ္ဏောသာ ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဉဿာရေတွာ၊ ဖယ်ရှားစေ၍။ "အမှာကံ၊ ငါ၀ို့ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ မုခရဗြာဟ္မဏော၊ စကားများသော ပုဏ္ဏားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တွံ၊ သင်သည်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။

နိသဒ္ဒံ၊ အသံမရှိသည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိသိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့လော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။

နာဠိမတ္တာ (၀) ကထံ သမုဋ္ဌာပေသိ။

၆၁၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ နာဠိမတ္တာ၊ တစ်ကွမ်းစား အတိုင်းအရှည် ဝိကုန်သော။ အဇလဏ္ဍိကာ၊ ဆိတ်ချေးတို့ကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ သက္ခိသာမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါအုံ။ ဣတိ၊ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။) ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ပီဋ္ဌသပ္ပိ၊ သူဆွဲ့ကို။ ဃရံ၊ နန်းတော်သို့။ နေတွာ၊ ခေါ်ဆောင်၍။ အန္တောသာဏိယံ၊ လိုက်ကာအတွင်း၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ သာဏိယံ၊ တင်းတိမ်၌။ ဆိဒ္ဒံ၊ အပေါက်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ပုဏ္ဏား၏။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဆိဒ္ဒါဘိမုခံ၊ အပေါက်သို့ရှေ့ရှု။ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ နာဠိမတ္တာ၊ တစ်ကွမ်းစားအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ သုက္ခာ၊ ခြောက်ကုန်သော။ အဇလဏ္ဍိကာ၊ ဆိတ်ချေးတို့ကို။ ပီဋ္ဌသပ္ပိသ၊ သူဆွဲ့၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ ဌပေတွာ၊ ထားစေ၍။ ဥပဋ္ဌာနကာလေ၊ ခစားအံ့သောကာလ၌။ အာဂတံ၊ လာသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ တသ္မိံအာသနေ၊ ထိုနေရာ၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။

ဗြာဟ္မဏော အညေသံ (၀) အဟေသုံ

ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သောသူတို့အား။ သြကာသံ၊ စကားပြောခွင့်ကို။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ကထေတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သောပီဋ္ဌသပ္ပိ၊ ထိုသူဆွဲ့အသည်။ သာဏိစ္ဆိဒ္ဒေန၊ တင်းတိမ်ပေါက်ဖြင့်။ ဧကေကံအဇလဏ္ဍိကံ၊ တစ်လုံး တစ်လုံးသော ဆိတ်ချေးကို။ ပစ္ဆိယံ၊ တောင်း၌။ ပဝေသေန္တောဝိယ၊ သွင်းစေသကဲ့သို့။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ တာလုတလမှိယေဝ၊

အာစောက်တစ်ပြင်လုံးခ္ဍသာလျှင်။ ပါတေတိ၊ ကျစေ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဂတာဂတံ၊ လာတိုင်း လာတိုင်းသော ဆိတ်ချေးကို။ နာဠိယံ၊ ကျည်ဟောက်ခ္ဍ။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပဝေသေန္တောဝိယ၊ သွင်းစေသကဲ့သို့။ ဂိလတိ၊ မျိုး၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သောဆိတ်ချေးတို့သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂမိံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ တသ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သော။ နာဠိမတ္တာ၊ တစ်ကွမ်းစားမျှအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ ဇတာအဇလဏ္ဍိကာ၊ ထိုဆိတ်ချေးတို့သည်။ အမုဉ္စကမတ္တာ၊ ပြည်ဝက်အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ရာဇာ တာသံ (ပ) အဟောသိ။

ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တာသံ၊ ထိုဆိတ်ချေးတို့၏။ ပရိက္ခီဏဘာဝံ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အတိမုခရတာယ၊ အလွန်စကားများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နာဠိမတ္တာ၊ တစ်ကွမ်းမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အဇလဏ္ဍိကာ၊ ဆိတ်ချေးတို့ကို။ ဂိလန္တာ၊ မျိုကုန်လျက်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှ။ နဇာနိတ္ထ၊ မသိကုန်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော၊ ဤထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ကို။ ဇိရာပေတုံ၊ အစာကြေစိမ့်သောငှာ၊ နသက္ခိ ဿထ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ပိယဂုံ ဒကံ၊ ငရေကို။ ပိဝိတ္တာ၊ သောက်၍။ ဆဇ္ဇေတ္တာ၊ ဝမ်းကျစေ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အရောဂံ၊ ရောဂါမရှိသည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ပိဟိတမုခေါ၊ ပိတ်အပ်သောနှုတ်ခမ်းရှိသကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘု၍။ ကထေန္တော နာပိ၊ စကားပြောသောသူနှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ အကထ နသီလော၊ စကားမပြောသော အလေ့ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ရာဇာ ကျွမိနာ (၀) ကျွမ်ဂါထမာဟ။

ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ "ကျွမိနာ၊ ဤဆွံ့သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကဏ္ဍသုခံ၊ နားချမ်းသာခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။" ကျွတီ၊ ဤသို့။ ပိဋ္ဌသပ္ပိဿ၊ သူဆွံ့အား။ သတသဟဿသု ဌာနကေ၊ အစွန်တစ်သိန်းထွက်ကုန်သော။ စတူသုဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ စတ္တာရောဂါမေ၊ ရှာလေးရှာတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သိပ္ပံနာမ၊ အတတ်မည်သည်ကို။ လောကေ၊ ၌။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဥဂ္ဂဟိတဗ္ဗံ၊ သင်ယူအပ်၏။ ပိဋ္ဌသပ္ပိနာ၊ သူဆွံ့သည်။ သာလိတ္တကမတ္တေနာပိ၊ ကျောက်စရစ်ပြစ်သော အတတ်ဖြင့်လည်း။ အယံ သမ္မတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ပြီ။" ကျွတီ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုမူ။ ကျွမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၀၇။ ။ သာဓု ခေါ သိပ္ပကံ နာမ၊ အပိ ယာဒိသ ကီဒိသံ
ပဿ ခဠုပဟာရေန၊ လဒ္ဓါ ဂါမာ စတုဒ္ဒိသာ။

(မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။) ယာဒိသကီဒိသံအပိ၊ အမှတ်မရှိ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားဖြစ်သော်လည်း။ သိပ္ပကံနာမ၊ အတတ်မည်သည်ကား။ သာဓု ခေါ၊ သာဓု ဧ၀၊ အကျိုးစီးပွားကို ပြီးစေတတ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းသည်သာတည်း။ ခဠုံ၊ ခြေခွင်သော ငဆွံ့ကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော့။ (ကျွမိနာ၊ ဤငဆွံ့သည်။) ပဟာရေန၊ ဆိတ်ချေးပစ်သဖြင့်။ စတုဒ္ဒိသာ၊ မြို့တော်အရပ်လေးမျက်နှာ၌ ရှိကုန်သော။ ဂါမာ၊ အခွ ်တစ်သိန်းထွက်သော ရွာကြီးလေးရွာတို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ကျွမ်ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဥာဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပိဋ္ဌသပ္ပိ၊ သူဆွံ့သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပဏ္ဍိတာမစ္စောပန၊ ပညာရှိ အမတ်သည်ကား။

အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတက်၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

သတ္တမာ သာလိတ္တကဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ဗာဟိယဇာတ် (၁၀၈)

သိက္ခေယျ သိက္ခိတဗ္ဗာနိတိ ဣဒံ (ပ) ပါဝိသိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခေယျ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်ဦး။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မွန်းချန်း အထွတ်တပ်သောကျောင်းဦး။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံလိစ္ဆဝိ၊ တစ်ယောက်သော လိစ္ဆဝီမင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ သောလိစ္ဆဝိရာဇာ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ ပသန္နော၊ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝေသနေ၊ နန်းတော်ဦး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ပဝတ္တေသိ ကိရ၊ ဖြစ်စေသတတ်။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဘရိယာ ပန၊ မယားသည်ကား။ ထူလဂ်ပစ္စဂ်ါ၊ ထူသောအဂ်ါကြီးငယ်ရှိ၏။ ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ္တာသဒိသာ၊ ဖူးဖူးယောင်သော လူသေကောင်နှင့်တူ၏။ အနာကပ္ပသမ္ပန္နော၊ အသွင်အပြင်နှင့် မပြည့်စုံသည်။ ဝါ၊ ကြည့်မကောင်း ရှုမကောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘတ္တာ ကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စ၏အဆုံး၌။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာတရားကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋီကျောင်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။

ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ (ပ) အတိတံ အာဟရိ။

ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။

"အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တာဝ အဘိရှုပသ၊ သို့ကလောက် အဆင်းလှသော။ တသလိစ္ဆဝိရညော၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းအား။ တာဒိသာ၊ ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော။ ထူလဂ် ပစ္စဂ်ါ၊ ထူသော အဂ်ါကြီးငယ်ရှိသော။ အနာဂတပ္ပ သမ္ဘဒ္ဓော၊ အသွင်အပြင်နှင့် မပြည့်သော။ ဘရိယာ၊ မယား:သည်။ ဘဝိသတိနာမ၊ ဖြစ်ရတုံဘိ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သော၊ ထိုမင်:သည်။ တာယ၊ ထိုမိန်:မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ အဘိရမတိ၊ မွေ့လျော်လေသနည်:။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကား:ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သိန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်:ဝေ:ကြကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ နည်:။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ "ဣမာယနာမာ၊ ဤမည်သော စကား:ဖြင့်။ (သိန္ဓာသိန္ဓာ၊ စည်:ဝေ:ကြပါကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသဧသော၊ ဤလိစ္ဆဝီမင်:သည်။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ ထူလသရီရာဧဝ၊ ထူသော ကိုယ်ရှိသည်သာ လျှင်ဖြစ်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်:မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ အဘိရမတိ၊ မွေ့လျော်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေ:။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ:၌ လည်:။ ထူထသရီ ရာယဧဝ၊ ထူသောကိုယ်ရှိသည်သာ လျှင်ဖြစ်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်:မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ အဘိရမိ၊ မွေ့လျော်ခဲ့ဖူ:ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်:တို့သည်။ ယာစိတော၊ ဖြစ်၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ဒိသွာ စိန္တေသိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တသ၊ ထိုမင်:၏။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကာ၊ တစ်ယောက်သော။ ဧနပဒိတ္ထီ၊ ဧနပုဒ်သူ မိန်:မသည်။ ထူလသရီရာ၊ ထူ(ဝဖြိုး)သောကိုယ်ရှိသည်။

အနာဂပ္ပ သမ္ပန္နော၊ အသွင်အပြင်နှင့် မပြည့်စုံသည်။ ဘတိ၊ အခစားမှကို။ ကုရုမာနာ၊ ပြုလျက်။ ရာဇဂ်ဏာသ၊ မင်းရင်ပြင်၏။ အဝိဒူရေန၊ မနီးမဝေးဖြင့်။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သရီရဝဋ္ဌပိဋ္ဌိတာ၊ (ကိုယ်လက်သုတ်သင်မှု) ကျင်ကြီးကျင်ငယ်နှိပ်စက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဝတ္ထသာဋကေန၊ ဝတ်သောအဝတ်ဖြင့်။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်လျက်။ သရီရဝဋ္ဌံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်မှုအညစ်အကြေးကို။ မုဠ္ဆိတွာ၊ သုတ်သင်စွန့်လွှတ်၍။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျင်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထပြီ။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ သည်။ ဝါတပါ နေန၊ လေသာပြုတင်းဖြင့်။ ရာဇဂ်ဏံ၊ မင်းရင်ပြင်ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။)

အယံ ဇဝရူပေ (ပ) စက္ကဝတ္တိရာဇာ အဟောသိ။

အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ ဇဝရူပေ၊ ဤသို့. သဘောရှိသော။ အဂ်ဏာဒ္ဌာနေ၊ လွင်ပြင်၌။ သရီရဝဋ္ဌံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်မှုအညစ်အကြေးကို။ မုဠ္ဆမာနာ၊ သုတ်သင်စွန့်.လွှတ်လျက်။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မစွန့်.မူ၍။ နိဝါသနေနေဝ၊ ဝတ်သောအဝတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိစ္ဆန္နာ၊ ဖုံးလွှမ်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သရီရဝဋ္ဌံ၊ ကိုယ်လက်အညစ်အကြေးကို။ မောစေတွာ၊ သုတ်သင်စွန့်.လွှတ်၍။ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်စွာ။ ဥဋ္ဌိတာ၊ ထပြီ။ ဣမာယ၊ ဤမိန်းမသည်။ နိရောဂါယ၊ ရောဂါမရှိသူသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇဝတိသာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဝတ္ထု၊ သားအိမ်သည်။ ဝိသဒံ၊ သန့်.ရှင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့.။ ဝိသဒေ၊ သန့်.ရှင်းသော။ ဝတ္ထုသ္မိံပန၊ သားအိမ်၌ ကား။ လဇ္ဇမာနော၊ ရအပ် သော။ ဇကောပုတ္တော၊ တစ်ယောက်သောသား;သည်။ ဝိသဒေါ၊ သန့်.ရှင်းသည်။ ပုညဝါ၊ ဘုန်းကံရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊

ဖြစ်လတ္တံ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤမိန်းမကို။ အဂ္ဂမဟေသီ၊ မိဖုရားကြီးကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဌတိ၊ သင့်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ အပရိဂ္ဂဟိတဘာဝံ၊ လင်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ အဂ္ဂမဟေသိ ဌာနံ၊ မိဖုရားကြီးအရာကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီး။ တဿ၊ ထိုမင်းသည်။ သာ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပါ၊ မြတ်နိုးအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော့။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်ပြီ။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သောပုတ္တောပန၊ ထိုသားသည်ကား။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဗောဓိသတ္တာ တဿာ (ပ) ဂါထမာဟ။

ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သမ္မတ္တိံ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘဏ္ဍာရုပ်၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝစနောကာသံ၊ စကားပြောခွင့်ကို။ လဘိတ္မာ၊ ရသည်ရှိသော်။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သိက္ခိတဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ သင်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ သိပ္ပံနာမ၊ အတတ် မည်သည်ကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နသိက္ခိတဗ္ဗံ၊ မသင်အပ်သနည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏။ ယတ္တ၊ အကြင် သင်အပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော အတတ်ကို မသင်ခြင်း၌။ အယံ နာမ၊ ဤမည်သော မိန်းမသည်။ မဟာပုညာ၊ ဘုန်းကြီးသည် ဖြစ်၍။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မစွန့်မူ၍။ ပဋိစ္ဆန္နာကာရေန၊ ဖုံးလွှမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သရီရဝဋ္ဌံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကုရုမာနာ၊ ပြုလျက်။ တုမှေ၊ သင် မင်းကြီးတို့ကို။ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ ဧဝရုပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ သမ္မတ္တိံ၊ စည်းစိမ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ သိက္ခိတဗ္ဗ ယုတ္တကာနံ၊ သင်အပ်

သည်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ သိပ္ပါနံ၊ အတတ်တို့၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေန္တော၊ ပြောဆို လိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၀၈။ သိက္ခေယျ သိက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ သန္တိ သစ္စာနိနော ဇနာ။
ဗာဟိယာ ဟိ သုဟန္ရေန၊ ရာဇာနမဘိရာဝယိ။

(မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။) သိက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ သင်အပ်ကုန်သော အတတ်တို့ကို။ သိက္ခေယျ၊ သင်ရာ၏။ သစ္စာနိနော၊ ထိုအတတ်၌ အလိုဆန္ဒရှိကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့ သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗာဟိယာ၊ မြို့ပ၌ ပေါက်ဖွားသော ဇနပုဒ်သူသည်။ သုဟန္ရေန၊ ဖုံးလွှမ်းသော အမှု အရာဖြင့် ချမ်းသာစွာ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းဖြင့်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ အဘိရာဝယိ၊ နှစ်သက်စေပြီ။

သတ္ထာ ဣမံဓမ္မဒေသနံ (ပ) အဟောသိန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "ဧတရဟိပိ၊ ၌လည်း။ ဧယမ္ပတိကာ၊ လင်မယားတို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဧယမ္ပတိကာဝ၊ လင်မယားတို့သည်သာလျှင်။ (အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။) ပဏ္ဍိ မစ္စောပန၊ ပညာရှိအမတ် သည်ကား။ အဟမေव၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

အဋ္ဌမာ ဗာဟိယဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၉- ကုဏ္ဍကပုဝဇာတ်(၁၀၉)

ယထေဒိဒ္ဓော ပုရိသော (ပ) အာဟံသု။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယထေဒိဒ္ဓော ပုရိသော ဟောသီတိ ဣဒံ၊ ကို။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ မဟာဒုဂ္ဂတံ။ ဆင်းရဲဒုက္ခများပြားလှ၍ မဟာဒုဂ္ဂတ အမည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ကဒါစိ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌။ ဧကမေဝကုလံ၊ တစ်အိမ်တည်းက

သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓပွတ်မုခသည်၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃသည်၊ ရဟန်း အပေါင်းအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ကဒါစိ၎ဉ်။ တိဏိစတ္တာရိ၊ သုံးအိမ်လေးအိမ်ကို့သည်။ ဧကတော ပုတ္တာ၊ တစ်ပေါင်းတည်းပြု၍။ ကဒါစိ၊ တစ်ရံတစ်ခါ။ ဂဏဗန္ဓနေန၊ အသင်းဖွဲ့သဖြင့်။ (ဒေန္တိ၊ လှူဒါန်းကုန်၏) ကဒါစိ၊ ဉ်။ ဝိထိသဘာဂေန၊ တစ်လမ်းနှင့်တစ်လမ်း သဘောတူအား ဖြင့်။ (ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။)တဒါပန၊ ထိုအခါဉ်ကား။ ဝိထိဘတ္တံနာမ၊ လမ်းသူ လမ်းသား တို့ လှူအပ်သော ဆွမ်းမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါဉ်။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓပွတ်မု ခသည်၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု သံဃသည်၊ ရဟန်း အပေါင်းအား။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူကုန်၍။ "ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်ပြီ။

တဒါပနေကော (၀) ပူဝခဇ္ဇကံ ပရိဘုဉ္ဇိ။

တဒါပန၊ ဣထိုအခါဉ်ကား။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏။ ဘတိကာရကော၊ အခစားအမှုလုပ်ဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတမနုဿော၊ လူဆင်းရဲသည်။ တဿ ဝိထိယံ။ ထိုအလှူပေးသောလမ်းဉ်။ ဝသမာနော၊ နေလျက်။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) "အဟံ၊ ငါသည်။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿामि၊ မတတ်နိုင်ပါအံ့။ ခဇ္ဇကံပန၊ ခဲဖွယ်ကိုကား။ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူပါအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သဏ္ဌာသဏ္ဌံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့စွာသော။ ကုဏ္ဍကံ၊ ဆန်ကွဲကို။ ဝမှာပေတွာ၊ ပွားစေ၍။ (ထောင်း၍) ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ တေမေတွာ၊ စွပ်စိုစေ၍။ (ဝါ)ဆွတ်၍။ အဂ္ဂေ ပဏ္ဍေန၊ မရိုးရွက်ဖြင့်။ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ (ထုပ်၍) ကုက္ကုဋေ၊ ပြာပူ၌။ ပစိတွာ၊ ဖုတ်၍။ "ဣဒံ၊ ဤမုန့်ကို။ ဗုဒ္ဓဿ၊ အား။ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့" ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တံ၊ ထိုမုန့်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။

ဌိတော၊ ရပ်လျှက်။ "ခဇုက်၊ ခဲဖွယ်ကို။ အာဟာရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကသိုဝ်စနေ၊ တစ်ခွန်းတည်းသောစကားကို။ ဝုတ္တမတ္တေ၊ ဆိုကာမျှ၌။ သဗ္ဗပဌမ်၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏ရှေးဦးစွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံပူဝံ၊ ထိုဆန်ကွဲမုန့်ကို။ သတ္ထု၊ ၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အညေတိ၊ တစ်ပါး ကုန်သောသူတို့သည်။ ဒီယမာနံ၊ လှူအပ်သော။ ခဇုကံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မခံယူမူ၍။ တမေဝပူဝခဇုကံ၊ ထိုသူ ဆင်းရဲလှူအပ်သော မုန့်ခဲဖွယ်ကိုသာလျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။

တသ္မိံယေဝ ပန ခဏေ (၆) အာရောစေသိ။

တသ္မိံယေဝ ပန ခဏေ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ "သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေန၊ ဘုရားသည်။ မဟာဒုဂ္ဂတသ၊ မဟာဒဂ်၏။ ကုဏ္ဍကခဇုံ၊ ဆန်ကွဲမုန့်ခဲဖွယ်ကို။ အဇိဂုစ္ဆိတွာ၊ စက်ဆုပ်တော်မမူဘဲ၊ အမတံဝိယ၊ အမြိုက်သုဓာကဲ့သို့။ ပရိဘုဉ္ဇံ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သကလန ဂရုံ၊ တစ်မြို့လုံးသည်။ ဧကကောလာဟလံ၊ တစ်ပြိုင်နက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇ ရာဇမဟာမတ္တာဒယော၊ မင်း, မင်း၏ အမတ် အစရှိကုန်သော။ အန္တမသော၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်။ ဒေါဝါရိကော၊ တံခါးစောင့် တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်သာလျှင်။ သန္ဓိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍။ မဟာဒုဂ္ဂတံ၊ မဟာဒုဂ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘော၊ အချင်းမဟာဒုဂ်။ ဟန္ဒ၊ ရော့။ သတံ၊ အသပြာတစ်ရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒွေသတာနိ၊ အသပြာနှစ်ရာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာသောအသပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်၏အဖို့ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒိံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ "သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊

မေးလျှောက်၍။ ဇာနိသာမိ၊ သိအုံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြ၍။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္ဓိက်၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ၍။ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။

သတ္ထာ ဓနံ (ပ) သေဋ္ဌိဌာနေန ပူဇေသိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ "ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္မာဝါ၊ ယူ၍ လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဟေတ္မာ ဝါ၊ မယူမူ၍ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့အား။ ပတ္တိ၊ ကုသိုလ်၏ အဖို့ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်ပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိဂုဏစတုဂ္ဂုဏာအဋ္ဌဂုဏာဒိဝသေန၊ နှစ်ဆ, လေးဆ, ရှစ်ဆ အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒဒန္တာ၊ ပေးကုန်လျက်။ နဝဟိရညကောဋ္ဌိယော၊ ရွှေကိုးကုဋေတို့ကို။ အဒံသု၊ ပေးကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အနုမာဒနံ၊ ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္ထေ၊ ဝတ်ကို။ ဒဿိတေ၊ ပြအပ် သည်ရှိသော်။ သုဂတောဝါဒံ၊ ဘုရား၏ အဆုံးအမကို။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋီကျောင်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ သာယန္ဟ သမယေ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ မဟာဒုဂ္ဂတံ၊ မဟာဒုဂ်ကို။ ပဏ္ဏော သာပေတ္မာ၊ ခေါ်စေ၍။ သေဋ္ဌိဌာနေန၊ သူဌေးအရာဖြင့်။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီ။

ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ (ပ) အတိတ် အာဟရိ။

ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ "အာဝုသော၊ တို့။ သတ္ထာ၊ သည်။ မဟာဒုဂ္ဂတေန၊ မဟာဒုဂ်သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော။ ကုဏ္ဍကပူဝံ၊ ဆန်ကွဲမှုန့်ကို။ အဇိဂုစ္ဆန္တော၊ မစက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍။ အမတံဝိယ၊ အမြိုက်သုဓာကိုကဲ့သို့။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။ မဟာဒုဂ္ဂတောပိ၊ မဟာဒုဂ် သည်လည်း။ ဗဟုဓနဉ္စ၊ များစွာသောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိ

ဌာနဌ၊ သူဌေးအရာကိုလည်းကောင်း။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ မဟာ သမ္မတ္တိ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေ ကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္ဒာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ သည်။ အတ္ထန၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ သော်။ ဣမာယနာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေး ကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ ၌သာလျှင်။ မယာ၊ ငါသည်။ အဓိဂုစ္ဆန္တေန၊ မစက်ဆုပ်သဖြင့်။ တသ၊ ထိုမဟာ ဒုက်၏။ ကုဏ္ဍကပူဝေါ၊ ဆန်ကွဲမှုန့်ကို။ ပရိဘုတ္တော၊ ဘုဉ်းပေး အပ်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ရက္ခဒေဝတာ ယ၊ ရက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပရိဘုတ္တော ယေဝ၊ ဘုဉ်းပေးဖူးသည်သာတည်း။ တဒါပိစ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဧသဧသော၊ ဤမဟာဒုက်သည်။ မံ၊ ငါကို။ နိဿာယ၊ အမှီ ပြု၍။ သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သူဌေးအရာကို။ အလတ္ထော၀၊ ရခဲ့ဖူးသည် သာတည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (၀) ဂစ္ဆိသု။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်၊ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌။ ဧရဏ္ဍရုက္ခေ၊ ကြက်ဆူပင်၌။ ရက္ခ ဒေ၀တာ၊ ရက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ တသ္မိံ၊ဂါမေ၊ ထိုရွာ၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒေ၀တာမဂ်လိကာ၊ နတ်တို့ကို ကိုးကွယ်ကြ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကသ္မိံ ဆဏေ၊ တစ်ခုသော ပွဲသဘင်သည်။ သမ္ဘတ္တော၊ ရောက်လတ်သော်။ မနုဿာ၊ လူတို့ သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ရက္ခဒေ၀တာနံ၊ ရက္ခစိုးနတ်တို့အား။ ဗလိကမ္မံ၊ ပူဇော်မှုကို။ အကံသု၊

ပြုကြကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော ဒုဂ္ဂတမနုဿော၊ လူဆင်းရဲတစ်ယောက်သည်။ ရက္ခဒေဝတာ၊ ရက္ခစိုးနတ်တို့.ကို။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂန္တွေ၊ လုပ်ကျေးပူဇော်ကုန်သော။ တေမနုဿ၊ ထိုလူတို့.ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဧကံဧရဏ္ဍရက္ခံ၊ ကြက်ဆူပင်တစ်ပင်ကို။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂိ၊ လုပ်ကျေးပူဇော်ပြီ။ တေ မနုဿာ၊ ထိုလူတို့.သည်။ အတ္တာနော အတ္တာနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့.အား။ နာနပ္ပကာရာနိ၊ အထူးထူး အပြား ပြား ရှိကုန်သော။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနာဒီနိ စေဝ၊ ပန်း, နံ့.သာ, နံ့.သာပျောင်းအစရှိသည်တို့.ကို လည်းကောင်း။ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇာနိစ၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်တို့.ကို လည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူကုန်၍။ ဂစ္ဆိံသု၊ သွားကြကုန်ပြီ။

သောပန ကုဏ္ဍကပူဝဿေဝ (ပ) အာဟ။

သောပန၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်ကား။ ကုဏ္ဍကပူဝဿေဝ၊ ဆန်ကွဲမှုန့်.ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဒုကေ်နေ၊ ရေမှုတ်ဖြင့်။ ဥဒကံစ၊ ရေကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဧရဏ္ဍရက္ခသ၊ ကြက်ဆူပင်၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။) "ဒေဝတာနာမ၊ နတ်တို့.မည်သည်။ ဒိဋ္ဌခဇ္ဇကာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ခဲဖွယ်တို့.ကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ မယံ၊ ငါ၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဣမံကုဏ္ဍကပူဝံ၊ ဤဆန်ကွဲမှုန့်.ကို။ နခါဒိဿတိ၊ သုံးဆောင် လိမ့်မည်မဟုတ်။ ဣမံ၊ ဆန်ကွဲမှုန့်.ကို။ အကာရဏေန၊ အကြောင်းမဟုတ်သဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့.လျှင်။ နာသေမိ၊ ဖျက်ဆီးရအံ့နည်း။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုဆန်ကွဲမှုန့်.ကို။ ခါဒိဿာမိ၊ စားအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့.ကြံ၍။ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှ သာလျှင်။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်လှည့်ပြီ။ ဇောဓိသတ္တော၊ သည်။ ခန္ဓ ဝိဋ္ဌပေ၊ ကြက်ဆူပင်ခွ၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ "ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျာ်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣဿရော၊ စည်းစိမ်ရှိသည်။ သစေဘဝေယျာသိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့.ဖြစ်သည်ရှိသော်။) မယံ၊ ငါ့အား။ မဓုရ ခ. ဇ္ဇကံ၊ ကောင်းသော

ခဲဖွယ်ကို။ ဒဒေယျာသိ၊ ပေးနိုင်ရာ၏။ တွံ့ပန၊ သင်သည်ကား။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ပူဝံ၊ ဆန်ကွဲမှုန့်.ကို။ နခါဒိတ္တာ၊ မစားမူ၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော ခဲဖွယ်ကို။ ကိံခါဒိဿာမိ၊ အဘယ်ကြောင့် စားအံ့နည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ကောဋ္ဌာသံ၊ အဖို့.ကို။ မာနာသေဟိ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ "ဣတိ၊ သို့.။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၀၉။ ယထနှော ပုရိသော ဟောတိ၊

တထနှာ တသ ဒေဝတာ။

အာဟရေတံ ကုဏ္ဍပူဝံ၊

မာ မေ ဘာဂံ ပဋိဂ္ဂဏိ။

(ဘောပုရိသ၊ အို ယောက်ျား။)ပုရိသော၊ နတ်တို့.ကို ကိုးကွယ်သော ယောက်ျားသည်။ ယထနှော၊ အကြင်သို့. သဘောရှိသော အာဟာရကိုစား သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တသ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ တထနှာ၊ ထိုသို့. သဘောရှိသော ယောက်ျားစားသောအာဟာရကိုစား ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တွံ့၊ သင်သည်။)ဧတံကုဏ္ဍပူဝံ၊ ထိုဆန်ကွဲမှုန့်.ကို။ အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ မေ၊ ငါ၏။ ဘာဂံ၊ အဖို့.အစုကို။ မာဝိနာ သယ၊ မဖျက်ဆီးလင့်။

သောနိဝတ္တိတ္တာ (ပ) အဟမေဝ အဟောသိန္တိ။

သော၊ ထိုသူဆင်းရဲယောက်ျားသည်။ နိဝတ္တိတ္တာ၊ ပြန်လည့်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ သြလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ ဗလိကမ္မံ၊ ပူဇော်ခြင်းအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဗောဓိသတ္တောသည်။ တတော၊ ထိုဆန်ကွဲမှုန့်.မှ။ သြဇံ၊ သြဇာကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ သုံးဆောင်၍။ "ပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဋ္ဌဧဂ္ဂသိ၊ လုပ်ကျွေးသနည်း။" ဣတိ၊ သို့.။ အာဟ၊ ပြီ။ သာမိ၊ အရှင်။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်) ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲသည်အမှီ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအရှင့်ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဒုဂ္ဂတဘာဝတော၊ ဆင်းရဲ သောအဖြစ်မှ။

မုစ္ဆိတုကာမတာယ၊ လွတ်လိုသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂါမိ၊ လုပ်ကျေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဘောပုရိသ (၀) အဟမေဝ အဟောသိန္တိ။

"ဘောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်ပါလင့်။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတညုဿ၊ ကျေးဇူးကိုသိတတ်သော။ ကတဝေဒိနော၊ ကျေးဇူးကိုဆပ်တတ်သောငါ့အား။ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣမံဇရဏ္ဏံ၊ ဤကြက်ဆူပင်ကို။ ပရိကိ္ခပေတွာ၊ ရံ၍။ နိဓိကုမ္ဘဿယော၊ မြေပ်ထားအပ်သော ရွှေအိုးတို့သည်။ ဂိဝါယ၊ လည်ပင်းဖြင့်။ ဂိဝံ၊ လည်ပင်းကို။ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဘွဲ့၊ သင်သည်။ ရညော၊ မင်းအား။ အာစိက္ခိတွာ၊ လျှောက်ကြား၍။ သကဋ္ဌေဟိ၊ လှည်းတို့ဖြင့်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ရာဇဂိဟေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ရာသိံ၊ အစုအပုံကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစုလော့။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေ၊ သင့်အား။ တုဿိတွာ၊ နှစ်သက်၍။ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ သင်္ဃေးအရာကို။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲယောက်ျားသည်။ တထာ၊ ထိုရက္ခစိုးနတ်မင်းဆိုသည့်အတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲသားအား။ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ သူ့ဌေးအရာကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုဆင်းရဲယောက်ျားသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ မဟာသမ္ဘတ္တိံ၊ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂတော၊ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဇာတရဟိဿ်၌။ ဒုဂ္ဂတော၊ သူဆင်းရဲယောက်ျားသည်။ တဒါ၊ ၌။ ဒုဂ္ဂတောဝ၊ သူဆင်းရဲယောက်ျားသည်သာ့လျှင်။ အဟော သိ၊ ပြီ။ ဇရဏ္ဍရက္ခဒေဝတာပန၊ ကြက်ဆူပင်စောင့်နတ်သည်ကား။ အာဟမေဝ၊ လျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊

ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

နဝမာ ကုဏ္ဍကပုဝေါတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-သဗ္ဗသံဟာရကပဋိဘာတ် (၁၁၀)

သဗ္ဗသံဟာရကော နတ္ထိတိ၊ သဗ္ဗသံဟာရကော နတ္ထိ အစရိသော။ အယံသဗ္ဗသံဟာရကပဋိဘော၊ ဣသဗ္ဗသံဟာရက ပဋိဘာတ်သည်။ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဥမဂ်ဓာတကေ၊ ဥမဂ်ဓာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိ ဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဣကား:အပြီ:တည်း။

ဒသမာ သဗ္ဗသံဟာရကပဋိဘာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၂-ဟံစိဝဂ်

၁-ဂဒြဘဋိဘာတ် (၁၁၁)

ဟံစိ တုဝံ ဧဝမည္ဝသိတိ၊ ဟံစိ တုဝံဧဝမည္ဝသိ အစရိ သော။ အယမ္ပိဂဒြဘပဋိဘော၊ ဣဂဒြဘပဋိဘာတ်သည်လည်း။ မဟာဥမဂ်ဓာတကေယေဝ၊ မဟာဥမဂ်ဓာတ်၌သာလျှင်။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ပဌမာ ဂဒြဘဋိဘာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-အမရာဒေဝီ ပဋိဘာတ် (၁၁၂)

ယေန သတ္တာ ဗိလဂ်ါစာတိ၊ ယေနသတ္တာဗိလဂ်ါစ အစရိ သော။ အယမ္ပိအမရာဒေဝီပဋိဘောနာမ၊ ဣအမရာဒေဝီပဋိဘာတ် မည်သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမဟာဥမဂ်ဓာတ်၌သာလျှင်။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဒုတိယာ အမရာဒေဝီပဋိဘာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-သိဂါလဇာတ် (၁၁၃)

သဒ္ဓဟာသိ သိဂါလသာတိ (၀) အာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ သဒ္ဓဟာသိ သဂါလသာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တော၊ စဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ တသ္မိံသမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး ကြကုန်၍။ "အာဝုသော၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တန၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ပဠဘိက္ခူ။ သတာနိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဂယာသီသံ၊ ဂယာသီသသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ 'သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ယံ၊ အကြင်အကျင့်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုအကျင့်သည်။ နဓမ္မော၊ တရားမဟုတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံ၊ အကြင်အကျင့် ကို။ ကရောမိ၊ ကျင့်၏။ အယမေဝ၊ ဤငါကျင့်သော အကျင့်သည် သာလျှင်။ ဓမ္မော၊ တရားတည်း။' ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဘိက္ခူ။ ထိုငါးရာသောရဟန်းတော်တို့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဌာနပ္ပတ္တံ၊ အကြောင်းသို့ ရောက်သော။ မုသာဝါဒံ၊ မုသာဝါဒကို။ ကတွာ၊ ပြောဆို၍။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍။ ဧကသီမာယ၊ တစ်သိမ်တည်း၌။ ဒွေဥပေါသထာ၊ နှစ်ခုကုန်သော ဥပုသ်တို့ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝဒတ္တသ၊ ၏။ အဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးမဲ့စကားကို။ ကထေန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်။ နိသိဒိံသု။ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထုန၊ နည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဣဟာယနာမ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ၌သာလျှင်။ မုသာဝါဒီ၊ မုသား စကားဆိုသည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ မုသာဝါဒီ

ယေဝ၊ မုသား စကား ဆိုသည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) နိဒ္ဒံ သြဣတ္ထမိ။

အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သုသာနဝနေ၊ သုသာန်တော်၌။ ရက္ခဒေဝတာ၊ ရက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို။ ဃုဋ္ဌံ၊ ကြွေးကြော်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ "ယက္ခဗလိကမ္မံ၊ နတ်တို့အား ပူဇော်သော်အမှုကို။ ကရောမ၊ ပြုကြကုန်အံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသုတေသု စစ္စရရဏ္ဌာဒိဌာနေသု၊ ထိုထိုခရီး လမ်းဆုံး, ခရီးလမ်းမအစရှိသည်တို့၌။ မစ္ဆမံသာဒီနိ၊ ငါး,အမဲ အစရှိသည်တို့ကို။ ဝိပွကိရိတ္ဝာ၊ ဖရိုဖရဲကြဲကုန်လျက်။ ကပါလကေသု၊ အိုးကင်းငယ်တို့၌။ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊သုရံ၊ သေရည်ကို၊ ဌပယိံသု။ ထားကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော သိဂါလကော၊ မြေခွေးတစ်ကောင်သည်။ အမုရတ္ထာသ မယေ၊ သန်းခေါင်ယံအခါ၌။ နိဒ္ဒမနေန၊ ပြွန်ပေါက်ဖြင့်။ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ မစ္ဆမံသံ၊ ငါးအမဲကို။ ခါဒိတ္ဝာ၊ ခဲစား၍။ သုရံ၊ သေရည်ကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ သောက်၍။ ပုန္နာဂဂစ္ဆန္တံ၊ ပုန်းညက်ချုံကြားသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ယာဝအရုဏုဂ္ဂမနာ၊ အရုဏ်တက်သည်တိုင်အောင်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ သြဣတ္ထမိ၊ သက်ရောက်ပြီ။

သော ပဗုဇ္ဈိတ္ဝာ (ပ) ဗြာဟ္မဏာတိ အာဟ။

သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ ပဗုဇ္ဈိတ္ဝာ၊ နိုးရ၍။ အာလောကံ၊ အလင်းရောင်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်ရ၍။ "ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်သွားခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂသမီပံ၊ လမ်းခရီးအနီးသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ အဒိဿ မာနော၊ မထင်ရှားသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိပဇ္ဇိတ္ဝာ၊

လျှောင်းသည်ရှိသော်။ အညေမနုဿေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့
ကို။ ဒိသွာပိ၊ မြင်သော်လည်း။ ကိုဋ္ဌ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော စကား
ကို။ အဝတ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ မုခဓောဝနတ္ထာယ၊ မျက်နှာ သစ်အံ့
သောငှာ။ ဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ ဇကံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏား
တစ်ယောက်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။)
"ဗြာဟ္မဏောနာမ၊ ပုဏ္ဏားတို့မည်သည်။ ဓနလောလာ၊
ဥစ္စာ၌တပ်မက်မောကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ၏။ ဣမံ။ ဤပုဏ္ဏား
ကို။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ပလောဘေတွာ၊ ဖြားရောင်း၍။ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်
ရှိသော်။ မံ၊ ငါကို။ ဥပကစ္ဆကန္တရေ၊ လက်ကတီး ကြားခ၌။ ကတ္တာ
ထား၍။ ဥတ္တရာသင်္ကန်း၊ ကိုယ်ရုံအဝတ်ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊
ဖုံးလွှမ်း၍။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိဟရတိ၊ ထုတ်ဆောင်၏။ တထာ၊
ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။" ဣတိ၊
ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ မနုဿ
ဘာသာယ၊ လူတို့၏စကားဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍။
အာဟ၊ ခေါ်ဆိုပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ နိဝတ္တိတွာ၊
ပြန်လှည့်၍။ "ကော၊ အဘယ်သူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဏ္ဍောသတိ၊
ခေါ်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။

အဟံ ဗြဟ္မဏောတိ (၀) ဌာနံ ဂစ္ဆာတိ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ပြီ။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ့်အကြောင်းကြောင့်ပါနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ပြန်မေးပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မယှံ၊ ငါ့အား။
ဒွေ့ကဟာပဏသတာနိ၊ နှစ်ရာကုန်သောငွေအသပြာတို့ သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥပကစ္ဆကန္တရေ၊ လက်ကတီးကြား၌။
ကတ္တာ၊ ထား၍။ ဥတ္တရာသင်္ကန်း၊ ကိုယ်ရုံအဝတ်ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာ
ဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။
ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ နပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။
တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအား ဖြင့်။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခာမေတုံ၊

ထွက်ခွာစေခြင်းငှာ။ သစေသကျော်သိ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ တုယုံ၊ သင့်အား။ တောကဟာပဏော၊ ထိုနှစ်ရာကုန်သောငွေအသပြာ ဟို့ကို။ ဒသာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား‌သည်။ ဓနုလော ဘေန၊ ဥစ္စာ၌တပ်မက်ခြင်း‌ကြောင့်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု၍။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ လက်ခံ၍။ တံ၊ ထိုမြေခွေးကို။ တဝေ၊ ထိုမြေခွေး ဆုံ‌သည့် အတိုင်း။ ကတ္တာ၊ ပြု‌၍။ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ‌၍။ နဂရာ၊ မြို့‌မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခွာ‌၍။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်။ အဂမာသိ၊ သွား‌ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သိဂါလော၊ မြေခွေး‌သည်။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏား‌ကို "ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကတရဋ္ဌာနံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿသိ၊ သွား‌လတ္တံ့‌နည်း။" ဣတိ၊ ဤ‌သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ အသုကံနာမ၊ ဤ‌မည်‌သော‌အရပ်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤ‌သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အည်ဋ္ဌာနံ၊ တပါး‌သော‌အရပ်သို့။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်။ ဂစ္ဆ၊ သွား‌ပါ‌လော့။ ဣတိ၊ ဤ‌သို့‌ပြောဆိုပြီ။

၉၀ပုနပ္ပုနံ ဝဒန္တော (၄) ဣမံ ဂါထမာဟ။

၉၀၊ ဤ‌သို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အမန်တလဲလဲ။ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ မဟာသုသာနံ၊ သုသာန်ကြီး‌သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်‌၍။ "ဣဓ၊ ဤ‌သုသာန်၌။ မံ၊ ငါ့‌ကို။ သြတာရေပိ၊ ချ‌ပါ‌လော့။" ဣတိ၊ ဤ‌သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသုသာန်ကြီး‌၌။ နံ၊ ထိုမြေခွေး‌ကို။ သြတာရေသိ၊ ချ‌ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ‌၌။ သိဂါလော၊ မြေခွေး‌သည်။ "ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့‌ဖြစ်‌လျှင်။ ဥတ္တရိသာဋကံ၊ ကိုယ်ရုံ‌အဝတ်‌ကို။ ပတ္ထရ၊ ဖြန့်‌ခင်း‌ပါ‌လော့။" ဣတိ၊ ဤ‌သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား‌သည်။ ဓနလောဘေန၊ ဥစ္စာတပ်‌မက်‌သ‌ဖြင့်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု၍။ ပတ္ထရိ၊ ဖြန့်‌ခင်းပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ‌၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏား‌ကို။ "ဣမံ‌ရက္ခမူလံ၊ ဤ‌သစ်ပင်‌ရင်း‌ကို။ ခဏာဟိ၊ တူး‌လော့။" ဣတိ၊ ဤ‌သို့‌ဆို‌၍။ ပထဝီခဏနေ၊ မြေတူး ခြင်း‌ကိစ္စ‌၌။ ယောဇေတွာ၊ ‘ယှဉ်‌စေ‌၍။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ပုဏ္ဏား‌၏။ ဥတ္တရိသာဋကံ၊

ကိုယ်ရုံအဝတ်သို့။ အဘိရယ်၊ တက်၍။ စတ္ဂသုကဏ္ဍေသုစ၊ လေးထောင့်တို့၌ လည်းကောင်း။ မဗ္ဗေစ၊ အလယ်၌ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဠသု ဌာနေသု၊ ဘေးဌာနတို့၌။ သရီရနိဿန္ဒ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို။ ပါတေတွာ၊ စွန့်၍။ မဂ္ဂေတွာစေဝ၊ လိမ်းကျံ စေ၍လည်းကောင်း။ တေမေတွာစ၊ စွတ်စိုစေ၍ လည်းကောင်း။ သုသာနဝန်၊ သုသာန်တောသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း ရက္ခစိုးနတ်သည်။ ရက္ခဝိဋ္ဌပေ၊ သစ်ပင်ခွဲ၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

ဘ၁၃။ သဒ္ဒဟာသိ သိဂ်ါလဿ၊ သူရာပိတဿ ဗြာဟ္မဏ။
သိပ္ပိကာနံ သတံ နတ္ထိ၊ ကုတော ကံသသတာဒုဝေ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သုရာပိတဿ၊ သေရည်သောက်သော။ သဂ်ါလဿ၊ မြေခွေး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ တွံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဒဟာသိ၊ ယုံကြည်သလော။ တဿ၊ ထိုမြေခွေးအား။ သိပ္ပိကာနံ၊ ယောက်သွားတို့၏။ သတံ၊ တစ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒုဝေကံသသတာ၊ ငွေအသပြာနှစ်ရာတို့သည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှရှိပါကုန်အံ့နည်း။

ဗောဓိသတ္တော ဣမံ (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ "ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ တဝ၊ သင်၏။ သာဒ္ဒုကံ၊ အပေါ်ရုံအဝတ်ကို။ ဓောဝိတွာ၊ လျှော်၍။ နှာယ်တွာ၊ ရေချိုး၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောဟိ၊ ပြုပါလော့" ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အန္တရဓာယိ၊ ပျောက်ကွယ်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏောပုဏ္ဏားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရက္ခစိုးဆိုသည့်အတိုင်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ "ဝတ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည် ဝဋ္ဌိတော၊ လှည့်စားခံရသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါမနဿပဋ္ဌော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ့ခဲ့ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "တဒါ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ သိဂ်ါလော၊ မြေခွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ။ ရက္ခဒေဝတာပန၊ ရက္ခစိုးနတ်သည် ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

တတိယာ သဂ်ါလဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-မိတစိန္တီဇာတ်(၁၁၄)

ဗဟုစိန္တီ အပ္ပစိန္တီတိ (ပ) အတိက္ကာမေတ္တာ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဗဟုစိန္တီအပ္ပစိန္တီတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ မဟာလ္လကတ္ထေရေ၊ အသက်ကြီးသော မထေရ်ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ တေ၊ ထိုရဟန်းကြီးနှစ်ပါးတို့သည်။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ဧနပဒေ၊ ဧနပုဒ်၌။ အရညာဝါသေ၊ တောကျောင်း၌။ ဝသံ၊ ဝါကို။ ဝသိတ္တာ၊ ဆိုး၍။ "သတ္ထု၊ ကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြော်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါထေယျံ၊ ရိက္ခာကို။ သဇ္ဇေတ္တာ၊ စီရင်၍။ "အဓ္ဓ၊ ယနေ့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ သ္မေ၊ နက်ဖြန် ၌။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါထယျံ၊ ရိက္ခာကို။ သဇ္ဇေတ္တာ၊ စီရင်၍။ "အဓ္ဓ၊ ယနေ့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ သ္မေ၊ နက်ဖြန်၌။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ မာသံ၊ တစ်လကို။ အတိက္ကာမေတ္တာ၊ လွန်စေ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ပါထေယျံ၊ ရိက္ခာကို။ သဇ္ဇေတ္တာ၊ စီရင်၍။ တထေဝ၊ ထိုအတူ သာလျှင်။ မာသံ၊ တစ်လကို။ အတိက္ကာမေတ္တာ၊ လွန်စေ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ မာသံ၊ တစ်လကို။ အတိက္ကာမေတ္တာ၊ လွန်စေ၍။ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုသီတဘာဝေနစေဝ၊ ပျင်းရိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ နိဝါသဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ အပေက္ခာယစ၊ ငဲ့ကွက်တပ်စွန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်

လည်းကောင်း။ တယောမာသေ၊ သုံးလတို့ကို။ အတိုက္ကာ မေတ္တာ၊ လွန်စေ၍။

တတော နိုက္ခမ္မ (ပ) ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ။

တတော၊ ထိုဇနပုဒ်မှ။ နိုက္ခမ္မ၊ ထွက်ခဲ့၍။ ဧတဝနံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သဘာဂဋ္ဌာနေ၊ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ရာအရပ် ၌။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ပဋိသာမေတ္တာ၊ သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပသိသံသု၊ ဖူးမြင်ကြ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတော်တို့ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတော်တို့သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအားကို။ အကရောန္တာနံ၊ မပြုကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ စိရံ၊ ကြာမြင့်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိရာယတိ တ္တ၊ ကြာမြင့်ကြ ကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကြကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းကြီး နှစ်ပါးတို့သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကြားကြကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းကြီး နှစ်ပါးတို့၏။ သောအာလသိ ယကုသီတဘာဝေါ၊ ထိုအလွန်ပျင်းရိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုသံ၊ ရဟန်းသံယာ၌။ ပါကဋော၊ ထင်ရှားသည်။ ဧတတော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မသဘာယမှိ၊ တရားသဘင်၌လည်း။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ အလသိယဘာဝံ ဧဝ၊ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ။ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။

သတ္ထာ အာဂန္တာ (ပ) အတိတံ အာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတာရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ နည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဣမာယနာမ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။ တေ၊ ထိုရဟန်းကြီး တို့ကို။ ပဏ္ဏေသာပေတွာ၊ ခေါ်စေတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။

အလသာကုသီတာ၊ အလွန်ပျင်းရိခြင်း ရှိကြကုန်သည်ကား။ သမ္ဘကိရ၊ မှန်၏လော" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ နအလသာ၊ ပျင်းရိကုန်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ အလသာစေဝ၊ ပျင်းရိကုန်သည်သာတည်း။ နိဝါသနိ ဌာနေ၊ နေရာ၌။ သာလ ယာစ၊ ကပ်ငြိတွယ်တာ ကုန်သည်သာ တည်း။ သာပေက္ခာစ၊ တပ်စွန်းကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ဂစ္ဆာမာတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗာရာဏသိနဒီယံ၊ ဗာရာဏသီ မြစ်၌။ တယော မစ္ဆာ၊ ငါးသုံးကောင်းတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဗဟုစိန္တီ၊ ဗဟုစိန္တီလည်းကောင်း။ အပ္ပစိန္တီ၊ အပ္ပစိန္တီ လည်းကောင်း၊ မိတစိန္တီ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုငါးသုံးကောင်တို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုငါးသုံး ကောင်တို့သည်။ အရညတော၊ တောမှ။ မနုဿပထံ၊ လူတို့ ၏ ခရီးလမ်းသို့။ အာဂမိံသု၊ လာကြကုန်ပြီ တတ္ထ၊ ထိုငါးသုံး ကောင်တို့တွင်။ မိတစိန္တီ၊ မိတစိန္တီငါးသည်။ ဣတရေ၊ တစ်ပါး ကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော ဗဟုစိန္တီ အပ္ပစိန္တီတို့ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း၊) "အယံ မနုဿပထောနာမ၊ ဤလူတို့၏လမ်းခရီးမည်သည်ကား။ သာသကော်၊ ကြောက်ရွံ့ ဖွယ်ရှိ၏။ သပ္ပဋိဘယော၊ ဘေးရှိ၏။ ဧကဝဋ္ဋာ၊ တံငါသည်တို့သည်။ နာနပ္ပကာရာနိ၊ အထူးထူး အပြား ပြားကုန်သော။ ဇာလကုမိနာဒီနိ၊ ပိုက်ကွန် မြှားအစရှိသည်တို့ကို။ ခိပိတ္ဝာ၊ ပစ်ချ (ထောင်)၍။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ဂဏှန္တိ၊ ဖမ်းယူကြ ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အရညမေဝ၊ တောသို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်အံ့။" ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ကျွတ်ရေ ဒွေဇနာ (၄) ဒဿာမိတိစိန္တေတွာ။

ကျွတ်ရေ၊ ဤမှ တပါးကုန်သော။ ဒွေဇနာ၊ နှစ်ကောင် သောငါးတို့သည်။ အလသတာယ စေ၀၊ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အာမိသဂိဒ္ဓတာယစ၊ အာမိသ၌ တပ်မက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ "အဓ္ဓ၊ ယနေ့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ သွေ့၊ နက်ဖြန်၌။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့" ကျွတ်၊ ဤသို့။ တယောမာသေ၊ သုံးလတို့ကို။ အတိက္ကာမေသုံ၊ လွန်စေကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေ၀ဋ္ဋာ၊ တံငါသည်တို့သည်။ နဒီယံ၊ မြစ်၌။ ဇာလံ၊ ပိုက်ကွန်ကို။ ခိပိံသု၊ ပစ်ကြကုန်ပြီ။ ဗဟုစိန္တီစ၊ ဗဟုစိန္တီသည်လည်းကောင်း။ အပ္ပစိန္တီစ၊ အပ္ပစိန္တီသည်လည်းကောင်း။ ဂေါစာရံ၊ အစာကို။ ဂဏှန္တာ၊ ယူကုန်လျက်။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဂစ္ဆန္တီ၊ သွားကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုငါးတို့သည်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ အန္ဓဇာလတာယ၊ မိုက်မဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇာလဂန္ဓံ၊ ပိုက်ကွန်နံ့ကို။ အသလ္လကျွေတွာ၊ မမှတ်မိကုန်၍။ ဇာလကုစ္ဆိမေ၀၊ ပိုက်ကွန် တွင်းသို့သာ။ ပ၀ိသိံသု၊ ဝင်သွားကြကုန်ပြီ။ မိတစိန္တီ၊ မိတစိန္တီငါးသည်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော် ဇာလဂန္ဓံ၊ ပိုက်ကွန်နံ့ကို။ သလ္လကျွေတွာ၊ မှတ်သား၍။ တေသံ၊ ထိုငါးတို့၏။ ဇာလကုစ္ဆိံ၊ ပိုက်ကွန်တွင်းသို့။ ပ၀ိဋ္ဌဘာ၀ံ၊ ဝင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတွာစ၊ သိ၍လည်း။ "ကုသီတာနံ၊ ပျင်းရိကုန်သော။ အန္ဓဇာလာနံ၊ မိုက်ကန်းကုန်သော။ ကျွမေသံ၊ ဤငါးတို့အား။ ဧ၀ိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့။ " ကျွတ်၊ ဤသို့။ စိန္တေ တွာ၊ ကြံ၍။

ဗဟိပသေန (၄) ကျွမ်းဂါထံ အာဟ။

ဗဟိပသေန၊ အပြင်နံပါးဖြင့်။ ဇာလကုစ္ဆိဋ္ဌာနံ၊ ပိုက်ကွန်၀မ်း၏ တည်ရာအရပ်သို့။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ဇာလကုစ္ဆိံ၊ ပိုက်ကွန်၀မ်းကို။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ နိက္ခန္တသဒိသော၊ ထွက်သွားသည်နှင့်တူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို။

အာလုဌေ့ဏှော၊ မ္မေနောက်လျက်။ ဇာလသာ၊ ပိုက်ကွန်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပတိတ္တာ၊ ကျ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဇာလကုစ္ဆိ၊ ပိုက်ကွန်တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ပစ္ဆိမဘာဂေန၊ နောက်အဖို့ဖြင့်။ ဖာလေတ္တာ၊ ခွဲ၍။ နိက္ခန္တသဒိသော၊ ထွက်သွားသည်နှင့်တူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာလုဌေ့ဏှော၊ မ္မေနျောက်လျက်။ ပစ္ဆိမဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ပတိ၊ ကျပြီ။ ကေဝဋ္ဋာ၊ တံငါသည်တို့သည်။ "မစ္ဆာ၊ ငါးတို့သည်။ ဇာလံ၊ ပိုက်ကွန်ကို။ ဖာလေတ္တာ၊ ခွဲ၍။ ဂတာ၊ ထွက်သွားကြကုန်ပြီ" ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကုန်လျက်။ ဇာလကောဋ္ဌိယံ၊ ပိုက်ကွန်စွန်း၌။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်၍။ ဥက္ခိပိံသု၊ ချီကုန်ပြီ။ ဒွေပိ၊ နှစ်ကောင်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေမစ္ဆာ၊ ထိုဗဟုစိန္တီ အပ္ပစိန္တီငါးတို့သည်။ ဇာလတော၊ ပိုက်ကွန်မှ၊ မုစ္စိတ္တာ၊ လွတ်ကုန်၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပတိံသု၊ ကျကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဟိ၊ ထိုငါးနှစ်ကောင်တို့သည်။ မိတစိန္တီ၊ မိတစိန္တီငါးကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဧဝံတံ၊ အသက် ရှင်ခြင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံအတီတံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၁၄။ ဗဟုစိန္တီ အပ္ပစိန္တီ၊ ဥဘော ဇာလေ အဗဇ္ဈရေ။
မိတစိန္တီ ပမောစေသိ၊ ဥဘော တတ္ထ သမာဂတာ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗဟုစိန္တီ၊ ဗဟုစိန္တီငါးသည်လည်းကောင်း။ အပ္ပစိန္တီ၊ အပ္ပစိန္တီငါးသည်လည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော ငါးတို့သည်။ ဇာလေ၊ ပိုက်ကွန်၌။ အဗဇ္ဈရေ၊ မိကုန်၏။ မိတစိန္တီ၊ မိတစိန္တီငါးသည်။ ပမောစေသိ၊ လွတ်စေပြီ။ ဥဘော၊ နှစ်ကောင်သောငါးတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုရေ၌။ သမာဂတာ၊ မိတစိန္တီငါးနှင့်ပေါင်းမိကြကုန်ပြီ။

ဇဝံ သတ္ထာ ဣမံဓမ္မဒေသနံ (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဇဝံ၊ သို့။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတ္တာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ မဟာလွကာဘိက္ခူ။ အသက်ကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။ ဣမေဒွေ၊ ဤရဟန်းကြီးနှစ်ပါးတို့သည်။ တဒါ၊ ထိုအချိန်၌။ ဗဟုစိန္တီစ၊ ဗဟုစိန္တီ ငါးသည်လည်းကောင်း။ အပ္ပစိန္တီ၊ အပ္ပစိန္တီ ငါးသည်လည်းကောင်း။ အဟေသုံ၊ ပြီ။ မိတစိန္တီပန၊ မိတစိန္တီ ငါးသည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

စတုတ္ထာ မိတစိန္တီဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-အနုသာသိကဇာတ်(၁၁၅)

ယာ'ယညေ မနုသာသတိတိ (ပ) ဒေန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယာ'ယညေ မနုသာသတိတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဒေဝ၊ တစ်ပါးသော။ အနုသာသိကံ၊ ဆုံးမတတ်သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ရဟန်းမကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ သာ၊ ထိုရဟန်းမသည်။ သာဝတ္ထိဝါသိနီ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော။ ဒေဝကုလဓီတာ၊ တစ်ယောက်သော အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဥပသမ္ပန္နကာလတော၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သမဏဓမ္မေ၊ ရဟန်းတရား၌။ အနုယုတ္တာ၊ လုံ့လမပြုသည်။ အာမိသဂိဒ္ဓါ၊ အာမိသ၌ တပ်မက်မောသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ (ဝါ) သို့။ အညာဘိက္ခုနိယော၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းမတို့သည်။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားကုန်။ တာဒိသေ၊ ထိုကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ နဂရသ၊ မြို့၏။ ဒေဝဒေ့သေ၊ တစ်စုသောအရပ်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊

ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသာ၊ ထိုရဟန်းမအား။ မနုသာ၊ လူတို့သည်။ ပဏီတ ပိဏ္ဍာပါတ်၊ မွန်မြတ်သောဆွမ်းကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန် ၏။

သာ ရသ တဏှာယ (ပ) နည်းလောကေသိ။

သာ၊ ထိုရဟန်းမသည်။ ရသ တဏှာယ၊ ရသတဏှာ ဖြင့်။ ဗဒ္ဓိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့(တပ်မက်)၍။ "ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ အညာပိဘိက္ခုနိယော၊ တစ်ပါးသောရဟန်းမတို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ သစေ စရိဿန္တိ၊ အကယ်၍ လှည့်လည်ကုန်အုံ့။ မယံ၊ ငါ့အား။ လာဘော၊ လာဘ်သည်။ ပရိဟာယိဿတိ၊ ဆုတ်ယုတ်လတ္တံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာအားဖြင့် ပြုသည်ရှိသော်။ ဧတံ ပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အညာ၊ တစ်ပါးသောရဟန်းမတို့သည်။ နာဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားလာကုန်။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ " ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဘိက္ခုနုပဿယံ၊ ရဟန်းမတို့၏ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ "အယျေ၊ အရှင်မတို့။ အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။ စဏ္ဍောဿ၊ ဆိုသွမ်းသော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ စဏ္ဍောသော။ အသော၊ မြင်းသည်။ စဏ္ဍောသော၊ မေ။ ဆိတ်သည်။ စဏ္ဍောသော၊ ကုက္ကုရော၊ ခွေးသည်။ စရတိ၊ လှည့်လည်သွားလာ၏။ (ဧတံ၊ ထိုအရပ်သည်။) သပရိဿယဋ္ဌာနံ၊ ဘေးရန်နှင့်တကွဖြစ်သောအရပ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ မာစရိတ္ထ၊ မသွားကြကုန်လင့်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမတို့ကို။ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။ တသာ၊ ထိုရဟန်းမ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ ဧကာဘိက္ခုနီပိ၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းမသည်လည်း။ တံ ပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂံ၊ လည်ကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်၍။ နည်းလောကေသိ၊ မကြည့်ပြီ။

တသာ ဧကသိုဒ်ဝသေ (၀) အဟောသိ။

ဧကသိုဒ်ဝသေ၊ တစ်နေ့သ၌။ တသိုပ်ဒေသေ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန်တိယာ၊ လှည့်လည်သော။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ဧကံဂေဟံ၊ အိမ်တစ် အိမ်သို့။ ပဝိသန္တိယာ၊ ဝင်သော။ တသာ၊ ထိုရဟန်းမ၏။ ဥရုဋ္ဌိကံ၊ ပေါင်ရိုးကို။ စင်္ကြာ၊ ဆိုးသွမ်းသော။ မေဏ္ဍာ၊ ဆိတ်သည်။ ပဟာရိတွာ၊ ဝှေ့ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ဘိန္နံ၊ ကျိုးပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဝေဂေန၊ မြန်စွာ။ ဥပဓာဝိတွာ၊ ပြေးလာ၍။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပိုင်းအားဖြင့်။ ဘိန္နံ၊ ပြတ် သော။ ဥရုဋ္ဌိတံ၊ ပေါင်ရိုးကို။ ဧကတော၊ တစ်စပ်တည်း။ ဗဟိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ တံဘိက္ခုနိံ၊ ထိုရဟန်းမကို။ မဏ္ဍေန၊ ညောင်စောင်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ တင်ယူ၍။ ဘိက္ခုနုပဿယံ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့။ နယိံသု၊ ဆောင်ကြကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမတို့သည်။ "အယံ၊ ဤရဟန်းမသည်။ အညာ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမတို့ကို။ အနုသာသိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ တသိုပ်ဒေသေ၊ ထိုအရပ်သို့။ စရန်တီ၊ သွားလာသည်ဖြစ်၍။ ဥရုဋ္ဌိကံ ပေါင်ရိုးကို။ ဘိန္နာပေ တွာ၊ ကျိုးစေ၍။ အာဂတာ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကြကုန်၍။ ပရိဟာသံ၊ ပြက်ရယ်ပြုခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ တာယ၊ ထိုရဟန်းမ၏။ တမ်ပိ ကတကာရဏံ၊ ထိုသို့ပြုအပ်သော အကြောင်းသည်လည်း။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့် မီပင်လျှင်။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းအပေါင်း၌။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှား သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထေကဒိဝသံ (၀) အတီတံ အာဟရိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဓမ္မသာဘယံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ အနုသာသိကာ၊ ဆုံးမတတ်သော။ အသုကာဘိက္ခုနီ၊ ဤမည်သောရဟန်းမသည်။ အညံ၊ တစ်ပါးသောရဟန်းမကို။ အနုသာသိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ တသိုပ်ဒေသေ၊ ထိုအရပ်သို့။ စရမာနာ၊

လှည့်လည်သည်ဖြစ်၍။ စကြွာနမေကြွာကေန၊ ဆိုးသွမ်းသော ဆိတ်သည်။ ဦရုံ၊ ပေါင်ကို။ ဘိန္နာပေသိ၊ ကျိုးစေပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ တသာ၊ ထိုရဟန်းမ၏။ အဂုဏာကထံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ စကားကို။ ကထေသုံ၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္နာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယတထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ ၍။ ဣမာယနာမ၊ ဖြင့်။ (သန္ဓိသိန္နာ၊ သည်။ ဘဝါမ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ ၌သာ၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမသည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ဧသာ၊ ဤရဟန်းမသည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန် သောသူတို့ကို။ အနုသာသတိယေဝ၊ ဆုံးမဖူးသည်သာလျှင် တည်း။ သယံပန၊ ကိုယ်တိုင်မူကား။ နဝတ္ထတိ၊ မကျင့်။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒုက္ခ မေဝ၊ ဆင်းရဲကိုသာလျှင်။ အနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္မာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) နာဂစ္ဆန္တိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အရညေ၊ တောင်း။ သကုဏယောနိယံ၊ ငှက်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ သကုဏဇေ္ဇကော၊ ငှက်တို့၏အကြီးအကဲသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ အနေကသကုဏသဟဿပရိဝါရော၊ အထောင်မကသော ငှက်အပေါင်းခြံရံသည်ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ တသ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ တတ္ထ၊ ထိုဟိမဝန္တာ၌။ ဝသနကာလေ၊ နေသောအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ သကုဏိကာ၊ ကြမ်းတမ်းသော ငှက်မသည်။ မဟာဝတ္တနိမဂ္ဂံ၊ ခရီးလမ်းမသို့။ ဂန္နာ၊ သွား၍။ ဂေါစရံ၊ စားကျက်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သာ၊ ထိုငှက်မသည်။ တတ္ထ၊ ထိုခရီး၌။ သကဇ္ဇေဟိ၊

လှည်းတို့မှ။ ပဟိဟာနိ၊ ကျကုန်သော။ ဝိဟိမုဂ္ဂဗိဏဒီနံ၊ စပါးစေ့, ပဲစေ့ အစရှိသည်တို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ "ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုသည်ရှိသော်။ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ဣမံပဒေသံ။ ဤအရပ်သို့။ အညေသကဏာ၊ တစ်ပါး ကုန်သောဌာဟ်ကို့သည်။ နာဂစ္ဆန္တိ၊ မလာကုန်။

တထာ ကရိသာမိတိ (ပ) အကာသိ။

တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရိသာမိ၊ ပြုပါအုံ" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သကုဏသံဃသ၊ ငှက်အပေါင်းအား။ သြဝါဒံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ (ကိုး နည်း) "ဝတ္တာနိမဟာမဂ္ဂေါ နာမ၊ ခရီးလမ်းမမည်သည်။ သပ္ပဋိဘယော၊ ဘေးရန်နှင့်တကွဖြစ်၏။ ဟတ္ထိအသာဒယောစ၊ ဆင်, မြင်းအစရှိသည်တို့သည် လည်းကောင်း။ စဏ္ဍာဂေါဏာယုတ္တာယာနာဒီနိစ၊ ကြမ်းသောနွားဖြင့် က, ``အပ်သောလှည်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သဠုရန္တိ၊ လှည့်လည် သွားလာကုန်၏။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ ဥပ္ပတိတုမိ၊ ပျံတက်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ နဂန္တွဗ္ဗံ၊ မသွားအပ်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သြဝါဒံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သကုဏသံဃော၊ ငှက်အပေါင်း သည်။ တသာ၊ ထိုငှက်မအား "အနုသာသိကာ" တွေ့ဝနှာမံ၊ အနုသာသိကဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။

သာ ဧကဒိဝသံ (ပ) ဣမံဂါထမာဟ။

သာ၊ ထိုငှက်မသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဝတ္တာနိမဟာမဂ္ဂေ၊ ခရီးလမ်းမ၌။ စရန္တီ၊ ပျံသွားသည်ရှိသော်။ အတိမဟာ ဝေဂေန၊ အလွန်လျင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တသ၊ လာသော။ ယာနသ၊ ယာဉ်၏။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္တွာ၊ ကြားရ၍။ နိဝတ္တိတ္တာ ပြန်လှည့်၍။ သြလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ "ဒုရေ၊ အဝေး၌။ တိဋ္ဌတိတာဝ၊ တည်ရှိသေးသည် သာလျှင် တည်း" ဣတိ၊ ဤသို့ထင်မှတ်၍။ စရတိယေဝ၊ လှည့်လည်

၏ သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ယာနံ၊ ယာဉ်သည်။ ဝါတဝေဂေန၊ လေကဲ့သို့သောအဟုန်ဖြင့်။ သီဃမေဝ၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ သမ္ဘာပုဏာ၊ ရောက်ပြီ။ သာ၊ ထိုင်ကမသည်။ ဥဒ္ဒာတုံ၊ ထအံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ စက္ကေန၊ လှည်းဘီးသည်။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပိုင်းအားဖြင့်။ ဆိန္နံ တွာ၊ ဖြတ်၍။ ဂတာ၊ သွားပြီ။ သကုဏာဧေဠကော၊ ၎င်တို့၏အကြီးအကဲသည်။ သကုဏော၊ ၎င်တို့ကို။ သမာနေန္တော၊ စည်းဝေးသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုင်ကမ်းကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်၍။ "အနုသာသိကာ၊ အနုသာသိကမည်သောငှက်မသည်။ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ နံ၊ ထိုင်ကမ်းကို။ ဥပဓာရေထ၊ စုံစမ်းကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ သကုဏာ၊ ၎င်တို့သည်။ ဥပဓာရေန္တာ၊ စုံစမ်းကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာမဂ္ဂေ၊ ခရီးမ၌။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပိုင်းအားဖြင့်။ ဆိန္နံ၊ ပြတ်သော။ တံ၊ ထိုင်ကမ်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ သကုဏာဧေဠကဿ၊ ၎င်တို့၏အကြီးအကဲအား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သကုဏာဧေဠကော၊ သည်။ "သာ၊ ထိုင်ကမသည်။ အညာ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ သကုဏိကာ၊ ၎င်တို့ကို။ ဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ စရမာနာ၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပိုင်းအားဖြင့်။ ဆိန္နာ၊ ပြတ်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆိုရ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၁၅။ ယာ ယညေ မနုသာသတိ၊ သယံ လောလုပ္ပစာရိနီ။

သာယံ ဝပဏ္ဏကာ သေတ၊ ဟတာ စက္ကေန သာသကာ။

(ဘဝန္တော သကုဏာ၊ အိုင်ကမ်အပေါင်းတို့) ယာသာ သိကာ၊ အကြင်ဆုံးမတတ်သောငှက်မသည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ လောလုပ္ပစာရိနီ၊ လျှပ်ပေါသောအကျင့်ရှိသည်။ (သမာနာ၊ ဖြစ်လျက်)။ အညေ၊ တစ်ပါးသောငှက်တို့ကို။ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။ သာယံ သာသိကာ၊ ထိုဆုံးမတတ်သောငှက်မသည်။ (ဝါ)ကို။ စက္ကေန၊ လှည်းဘီးသည်။ ဟတာ၊ နင်းအပ်သည်

ဖြစ်၍။ ဝိပက္ခိကာ၊ ပြတ်သောအတောင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သေတိ၊ အိပ်ရာ၏။

သတ္ထာ ဣမံဒေသနံ (ပ) အဟောသိန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟာရိတ္တာ၊ ၍။ "အနုသာသိကာ၊ ဆုံးမတတ်သော။ အယံဘိက္ခုနီ၊ ဤရဟန်းမသည်။ တဒါ၊ ၌။ အနုသာသိကာ၊ ဆုံးမတတ်သော။ သကုဏိကာ၊ ငှက်မသည်။ အဟောသိ။ ပြီ။ သကုဏာဧ၌ ကောပန၊ ငှက်တို့၏အကြီးအကဲသည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာ။ အဟောသိံ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ပဋမာ အနုသာသိကဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဒုဗ္ဗစဇာတ်(၁၁၆)

အတိကရမကရာ (ပ) အတီတံ အာဟာရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အတိကရမကရာ စရိယာတိဣဒံ၊ ကို။ ဧတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရဇ္ဇော၊ စည်။ ဧကဒုဗ္ဗစဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော ဆိုဆုံးမ်ခက်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုဆိုဆုံးမခက်သောရဟန်း၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ နဝကနိပါတေ၊ နဝကနိပါတ်၌။ ဂိဠ္ဘဇာတကေ၊ ဂိဠ္ဘဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပန၊ ဆက်။ သတ္ထာ၊ သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ အာမန္တေတ္တာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဆိုဆုံးမခက်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ။ ၌လည်း။ ဒုဗ္ဗစောယေဝ၊ ဆိုဆုံးမခက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒုဗ္ဗစဘာဝေနေဝ၊ ဆိုဆုံးမခက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိ တို့၏။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အကရောန္တော။ လိုက်နာခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္တိပ္ပဟာရေန၊ လုံထိုးမိသဖြင့်။ ဧဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ"။

ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ (ပ) ဌပေသိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တောဝ၊ သည်။ လယ်နဋ္ဌကယောနိယံ၊ လုံခုန်ကစားသောအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးသောအမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ပညဝါ။ ပညာရှိသည်။ ဥပါယကုသလော၊ အကြောင်းဥပါ၌လိမ္မာသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဧကသ၊ တစ်ယောက်သော။ လယ်နကသ၊ လုံခုန်ကစားသော အတတ်ကို သင်သော-ဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သတ္တိလယ်နသိပ္ပံ၊ လုံခုန်စကားသောအတတ်ကို။ သိက္ခိတ္တာ၊ သင်ယူ၍။ အာစရိ ယေန၊ ဆရာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒသေန္တော၊ ပြလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ ပန၊ ဆက်၊ အ သ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ စတုန္နံ၊ လေးစင်းကုန်သော။ သတ္တိနံ ယေဝ၊ လုံတို့ကိုသာလျှင်။ လယ်နသိပ္ပံ၊ ခုန်ကစားခြင်း အတတ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပဉ္စန္နံ၊ ငါးစင်းကုန်သောလုံတို့၏။ လယ်နသိပ္ပံ၊ ခုန်ကစားခြင်း အတတ်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဧကသ္မိံ ဂါမကေ၊ တစ်ခုသောရွာ၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒဿေန္တော။ ပြသည်ရှိသော်။ သုရာမဒ မတ္တော၊ သုရာယစ်မူးသည်ဖြစ်၍။ (အဟံ၊ ငါသည်။) "ပဉ္စသတ္တိယော၊ လုံငါးစင်းတို့ကို။ လယ်သိဿာမိ၊ ခုန်ကစား ပြအုံ့။" ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဌပေသိ၊ စိုက်ထောင်ထားပြီ။

အထ နံ ဗောဓိသတ္တော (ပ) ဣမံ ဂါထမာဟ။

အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဆရာကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ ကွဲ၊ သင်သည်။ ပဉ္စသတ္တိလယ်နသိပ္ပံ၊ လုံငါးစင်းတို့ကို ခုန်ခြင်းအတတ်ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။

ဧကံသတ္တိ၊ လုံတစ်ချောင်းကို။ ဟရ၊ ပယ်လော့။ (တွံ၊ သင်သည်) သစေလယ်ဿတိ၊ အကယ်၍ ခုန်ကစားအုံ့။ (ဧဝံ၊ ဣသို့ ခုန်သည်ရှိသော်) ပဠုမာယ သတ္တိယာ၊ ငါးစင်းမြောက်သော လုံသည်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ ထွင်းဖောက်စူးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မရိဿသိ။ သေလတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ သုဠု၊ လွန်စွာ။ မတ္တတာယ၊ ယစ်မူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ "တွံ၊ သင်သည်။ ဟိ၊ စင်စစ်ဧကန်။ မယုံ၊ ငါ၏။ ပမာဏံ၊ အရည်အချင်းပမာဏကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။" ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အနာဒိယိတ္တာ၊ မယူမူ၍။ စတသော၊ လုံ လေးစင်းတို့ကို။ လဃိတ္တာ၊ ခုန်ကစား၍။ ပဠုမာယသတ္တိယာ၊ ငါးစင်းမြောက် သောလုံ၏။ ဒဏ္ဍကေ၊ အရိုးတံ၌။ မဝုကပုပ္ဖံ၊ သစ်မည်စည်ပင် ပွင့်ကို။ အာဝုတောဝိယ၊ ထိုးသီသကဲ့သို့။ အာဝုတော၊ ထိုးသီအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်။ နိပန္နော၊ အိပ်ရပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဆရာကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "ပဏ္ဍိတာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အကတ္တာ၊ မလိုက်နာခြင်းကြောင့်။ ဣမံဗျသနံ၊ ဤပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံဂါထံ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၁၆။ အတိကရမကရာစရိယ၊ မယှမ္ပေတံ နရစ္ဆတိ။

စတုတ္ထေ လဃုယိတ္တာန၊ ပဠုမာယသိ အာဝုတော။

အာစရိယ၊ ဆရာ။ တွံ၊ သင်သည်။ (အဠ၊ ယနေ့။) အတိကရံ၊ လွန်၍ပြုခြင်းကို။ အကရ၊ ပြုပြီ။ ဧတံ၊ ဤအမှုကို။ မယှမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ နရစ္ဆတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော်လုံ သွားဌ။ (အပတိတ္တာ၊) မကျမူ၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ လဃုယိတ္တာ၊ ခုန်ကစား၍။ ပဠုမာယ၊ ငါးခုမြောက်သောလုံသည်။ အာဝုတော၊ သစ်မည်စည်ပွင့်ကို ထိုးသီဘိသကဲ့သို့ သီအပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံအတီတံ (ပ) အဟောသိန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံအတီတံ၊ ကို။ အာဟာရိတ္တာ၊ ၍။ "အယံဒုဗ္ဗစော၊ ဤဆိုဆုံးမခက်သောရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ အာစရိယော၊ သည်။ အဟောသိ။ ပြီ။ အန္တေဝါသိကောပန်၊ တပည့်သည်ကား။ အဟမေဝ၊ သာ။ အဟောသိံ၊ ပြီ။" ဣသိ။ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌာ ဒုဗ္ဗစဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇- တိတ္တိရဇာတ်(၁၁၇)

အစ္ဆဋ္ဌတာတိ (ပ) အတီတံ အာဟာရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အစ္ဆဋ္ဌတာတိ ဗလတာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ ကောကာလိကံ၊ ကောကာလိကကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တသ၊ ထိုတိတ္တိရဇာတ်၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ တေရသကနိပါတေ၊ ၌။ တက္ကာရိယ ဇာတကေ၊ တက္ကာရိယဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပန၊ ဆက်။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောကာလိကော၊ ကောကာ လိကသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ၌သာ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝါစံ၊ စကားကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ နဒ္ဒေါ၊ ပျက်စီးသည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ။ ရှေး၌လည်း။ နဒ္ဒောယေဝ၊ ပျက်စီးဖူး သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟာရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ဝသတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော။ သည်။ ဥဒိစ္စ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ မြင့်မြတ်သောပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊ အလုံးစုံသော အတတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ သင်ယူ၍။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ် တို့ကို။ ပဟာယ၊

ဗဲယ်စွန်.၍။ ကျွသ်ပဗ္ဗံခ့ံ၊ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ဝင်ရောက်၍။ ပဗ္ဗဘိညာ၊ တို့.ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌသမာ ပတ္တိယောစ၊ တို့.ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဟိမဝန္တပွဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံ သော။ ကျွသိဂဏော၊ ရသေ့အပေါင်းသည်။ သန္နိပတိတ္တာ၊ စည်းဝေး၍။ တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ သြဝါဒါစရိယံ၊ ဆုံးမ တတ်သော ဆရာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပရိဝါရေသိ၊ ခြံရံပြီ။ သော၊ ထိုဘုရား လောင်းသည်။ ပဗ္ဗဇ်ကျွသိသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော ရသေ့ တို့၏။ သြဝါဒါစရိယော၊ ဆုံးမတတ်သော ဆရာသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ စျာနကီဠံ၊ စျာန်ကစားခြင်းကို။ ကီဠေန္တော၊ ကစားလျက်။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။

တဒါ ဧကော (ပ) ဧဝံတက္ကယံ ပါပေသိ။

စ၊ ဆက်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဧတ္ထ၊ ဤဟိမဝန္တာ၌။ ပဏ္ဍုရောဂီ၊ ဖျော့တော့သောရောဂါစွဲကပ်နေသော။ ဧကော တာပသော၊ ရသေ့တစ်ပါးသည်။ ကုဋ္ဌာရိံ၊ ပုဆိန်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဖာလေတိ၊ ခွဲ၏။ အထ၊ ၌။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ မုခရတာပသော၊ စကားများသော ရသေ့သည်။ တဿ။ ထိုထင်းခွဲသောရသေ့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုင်နေ၍။ "ဣဒ၊ ဤနေရာ၌။ ပဟာရံ၊ ပေါက်ခွဲခြင်းကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣဒ၊ ဤ နေရာ၌။ ပဟာရံ၊ ပေါက်ခွဲခြင်းကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့" ဣတိ၊ ဤသို့။ တံတာပသံ၊ ထိုထင်းခွဲသော ရသေ့ကို။ ရောသေသိ၊ ပြောဆိုစေခိုင်းပြီ။ သော၊ ထိုထင်းခွဲသော ရသေ့ သည်။ ကုဋ္ဌိတ္တာ၊ အမျက်ထွက်၍။ "ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တွံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဒါရုဖာလနသိပ္ပံ၊ ထင်းခွဲခြင်း အတတ်ကို။ သိက္ခာပနကာစရိယော၊ သင်ပေးတတ်သော ဆရာသည်။ နု။ မဟုတ်။ " ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တိဏ္ဍံ၊ ထက်လှ စွာသော။ ကုဋ္ဌာရိံ၊ ပုဆိန်ကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ မြှောက်၍။ နံ၊ ထိုစကားများသောရသေ့ကို။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တစ်ချက်တည်း

ဖြင့်သာလျှင်။ ဧဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါဝေသိ၊ ရောက်စေပြီ။

ဗောဓိသတ္တော (၀) အာဒါယ ဂတော။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုစကားများသော ရသေ့၏။ သရီရကိစ္စံ၊ အလောင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေပြီ။ တဒါ၊ ၌။ အဿမတော၊ ရသေ့တို့၏ ကျောင်းမှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး၌။ ဧကသ္မိံဝမ္မိကပါဒေ၊ တစ်ခု သောတောင်ပို့၏ခြေရင်း၌။ ဧကောတိတ္ဌိရော၊ တစ်ကောင် သောခါသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုခါသည်။ သာယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌လည်းကောင်း။ ပါတံ၊ နံနက်အခါ၌ လည်းကောင်း။ တသ္မိံဝမ္မိကမတ္ထကေ၊ ထိုတောင်ပို့ထိပ်၌။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ မဟာဝသိတံ၊ ကျယ်စွာသောအသံကို။ ဝဿတိ၊ တွန်၏။ တံ၊ ထိုခါတွန်သံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ ဧကောလုဒ္ဒကော။ မုဆိုးတစ်ယောက်သည်။ "တိတ္ထိရေန၊ ခါသည်။" ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ သဒ္ဒသညာယ၊ အသံအမှတ်အသားဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားလတ်၍။ တံ၊ ထိုခါကို။ ဝဓိတ္တာ၊ သတ်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂတော၊ သွားပြီ။

ဗောဓိသတ္တော (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုခါ၏။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အသုဏာန္တော၊ မကြားသည်ရှိသော်။ "တိတ္ထိရော၊ ခါသည်။ အသုကဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုခါ၏။ သဒ္ဒေါ၊ အသံကို။ ကိံနုခေါန သုဏယတိ။ အဘယ် ကြောင့်မကြားရသနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ တာပသေ၊ ရသေ့ တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ "တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရော စေသုံ၊ ပြောကြားကုန်ပြီ။ ဣသေ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ ကာရဏာနိ။

ထိုအကြောင်းကို။ သံ၀ေနှေတွေ့၊ နှီးနှောရ၍။ ဣတိဂဏမဗ္ဗေ၊ ရသေ့အပေါင်း၏အလယ်၌။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ -

၁၁၇။ အစ္စုဂ္ဂတာ,တိ ဗလတာ၊ အတိ၀ေလ ပဘာသိတာ။
ဝါစာ ဟနတိ ဒုမ္မေဓံ၊ တိတ္ထိရံ ဝါ,တိ၀ဿိတံ။

(ဘောန္ဟော တာပသာ၊ အို-ရသေ့တို့။) အတိ၀ဿိတံ အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်၍ တွန်သော။ တိတ္ထိရံ၊ ခါကို။ (ရှတံ၊ မိမိတွန်သော အသံသည်။) ဟနတိ ဣဝ၊ သတ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဒုမ္မေဓံ၊ ပညာနည်းသောသူကို။ အစ္စုဂ္ဂတာ၊ အလွန်တက်၍ဆိုအပ်သော။ အတိဗလတာ၊ အဖန်ဖန်လျှင် အလွန်ဆိုအပ်သောဘောရှိသော။ အတိ၀ေလံ၊ ကမ်းအပိုင်း အခြားပမာဏကိုလွန်၍။ ပဘာသိတာ၊ တစ်ဖွာဖွာဆိုအပ် သော။ ဝါစာ၊ မိမိစကားသည်။ ဟနတိ၊ သတ်၏။

၆၀ ဗောဓိသတ္တာ (ပ) အဟောသိန္တိ။

၆၀၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တာ။ သည်။ ဣတိဂဏသ၊ ရသေ့အပေါင်းအား။ သြ၀ါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ စတ္တာရောဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးတို့ကို။ ဘာ၀ေတ္တာ၊ ပွား၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာ ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်။ ဣဒါနေ၀၊ ၌သာ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ၀စနံ၊ စကားကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ နဋ္ဌော၊ ပျက်စီးသည်။ နဲ၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ။ လည်း။ နဋ္ဌောယေ၀၊ ပျက်စီး ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ၀တ္ဝာ၊ ၍။ ဣမံ၀မ္မ ဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ "ကောကာလိကော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ မုခရတာပသော၊ စကားများသောရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဗုဒ္ဓ၀ရိသာ၊ သည်။ ဣသိဂ ဏော၊ ရသေ့အပေါင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဂဏသတ္ထာပန၊ ရသေ့အပေါင်း၏ ဆရာသည်ကား။ အဟမေ၀၊ လျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊

ကို။ သမောမာ နေသိ၊ ပြီ။
သတ္တမာ တိတ္တိရစ္ဆာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၈- ဝဋ္ဋဇာတ်(၁၁၈)
နာစိန္ဒယန္တော (ပ) အဟောသိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ နာစန္ဒယန္တော ပရသောတ ဣဒ၊ ကို။ ဧတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ ဥတ္တရသေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ ဥတ္တရသူဌေးသား‌ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဥတ္တရသေဋ္ဌိနာမ၊ ဥတ္တရသူဌေး‌မည်သည်။ မဟာဝိဘဝေါ၊ များ‌သော စည်း‌စိမ်ရှိ‌သည်။ အဟောသိ‌ကိရ၊ ဖြစ်‌သတတ်။ တ‌သ‌ဝ‌ယ်ထိ‌သူ‌ဌေး‌၏။ ဘရိ‌ယာ‌ယ၊ မ‌ယား‌၏။ ဣ‌ဿ‌ယံ၊ ဝမ်း‌၌။ ဧ‌ကော၊ တစ်‌ယောက်‌သော။ ပုဗ္ဗ‌ဝါ၊ ဘုန်း‌ကံ‌ရှိ‌သော။ သ‌တ္တော၊ သတ္တ‌ဝါ‌သည်။ ဗြဟ္မ‌လောကာ၊ ဗြဟ္မ‌ဘုံ‌ပြည်‌မှ။ စ‌ဝိ‌တ္ဝာ၊ စု‌တေ‌ခဲ့‌၍။ ပ‌ဋိ‌သန္ဓိ၊ ပ‌ဋိ‌သ‌န္ဓေ‌ကို။ ဂ‌ဟေ‌တ္ဝာ၊ ယူ‌၍။ ဝ‌ယ‌ပ‌တ္တော၊ အ‌ရွယ်‌သို့‌ရောက်‌သည်‌ရှိ‌သော်။ အ‌ဘိ‌ရူ‌ပေါ၊ လွန်‌သော‌အ‌ဆင်း‌ရှိ‌သည်။ ပါ‌သာ‌ဒိ‌ကော၊ မြင်‌ရ‌သူ‌စိတ်‌နှ‌လုံး‌ကို ကြည်‌လင်‌စေ‌သည်။ ဗြဟ္မ‌ဝ‌ဏ္ဏီ၊ ဗြဟ္မာ‌နှင့်‌တူ‌သော‌အ‌ဆင်း‌ရှိ‌သည်။ အ‌ဟော‌သိ၊ ပြီ။ အ‌ထ၊ ၌။ ဧ‌ကဒိ‌ဝ‌သံ၊ ၌။ သာ‌ဝ‌တ္ထိ‌ယံ၊ ၌။ ကတ္တိ‌ကဆ‌ဏော၊ တန်‌ဆောင်‌တိုင်‌ပွဲ‌ဖြစ်‌သော။ နက္ခ‌တ္တော၊ နက္ခ‌တ်‌ပွဲ‌သ‌ဘင်‌ကို။ ယု‌ဇ္ဇေ၊ ကြေး‌ကြော်‌ဆင်‌နွဲ‌အ‌ပ်‌သည် ရှိ‌သော်။ သ‌ဗ္ဗော‌လော‌ကော၊ အ‌လုံ‌း‌စုံ‌သော လူ‌အ‌ပေါ်‌း‌သည်။ နက္ခ‌တ္တ‌နိ‌သိ‌တော၊ နက္ခ‌တ်‌သ‌ဘင်‌ကို‌မှီ‌သည်။ အ‌ဟော‌သိ၊ ပြီ။

တ‌သ (ပ) ကိ‌ဋ္ဌိ‌သာ မာ‌တိ အာ‌ဟ‌ံ‌သု။

တ‌သ‌ဝ‌ယ်‌ထိ‌သူ‌ဌေး‌သား‌၏။ သ‌ဟာ‌ယ‌ကာ။ အ‌ဆွေ‌ခင်‌ပွန်း‌ဖြစ်‌ကုန်‌သော။ အ‌ညေ၊ တစ်‌ပါ‌း‌ကုန်‌သော။ သေ‌ဋ္ဌိ ပုတ္တာ၊ သူ‌ဌေး‌သား‌တို့‌သည်။ သ‌ပ‌ဏ‌ပ‌တိ‌ကာ၊ မ‌ယား‌နှင့်‌တ‌ကွ ဖြစ်‌ကုန်‌သည်။ အ‌ဟော‌သုံ၊ ဖြစ်‌ကုန်‌ပြီ။ ပ‌န။ အ‌ထူ‌း‌ကား။ ဥ‌တ္တ‌ရ သေ‌ဋ္ဌိ ပုတ္တ‌သ‌ဟ‌ယ‌ကာ၊ ဥ‌တ္တ‌ရ‌သူ‌ဌေး‌သား‌၏။ ဒီ‌ဃ‌ရ‌တ‌ဲ့၊ ရှည်‌မြင့်‌စွာ

သောကာလပတ်လုံး။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌။ ဝသိ တတ္တာ၊ နေခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကိလေသေသု၊ ကိလေသာတို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နအလ္လီယတိ၊ မငြိကပ်။ အထ၊ ၌။ အသ၊ ထိုဥတ္တရ သူဌေးသား၏။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ "ဥတ္တရ သေဋ္ဌိပုတ္တသပိ၊ ဥတ္တရသူဌေးသား အတွက်လည်း။ ဧကံ့ဂ္ဂတ္ထိ၊ မိန်းမတစ်ယောက်ကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်ကို။ ကီဠိဿာမ၊ ကစားကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ သမ္မန္တယိတွာ၊ အညီအညွတ်တိုင်ပင်ကုန်၍။ တံ၊ ထိုသူဌေးသားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤမြို့၌။ ကတ္ထိ ကဆဏော၊ တန်ဆောင်မုန်းလ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို။ ယုဋ္ဌော၊ ကြွေးကြော်ဆင်နွဲအပ်ပြီ။ တုယှမ္ပိ၊ သင့်အတွက်လည်း။ ဧကံ့ဂ္ဂတ္ထိ၊ မိန်းမတစ်ယောက်ကို။ အာနေတွာ။ ဆောင်၍။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို။ ကီဠိဿာမ၊ အစားကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု။ ကုန်ပြီ။"

နမေအတ္ထော (၇) နာလပတိ။

မေ၊ ငါ့အား။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နိဗန္ဓိ တွာ၊ စကားဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ကုန်၍။ သမ္ဗဒ္ဓိဿာပေတွာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ ဧကံ ဝဏ္ဏာဒါသိ၊ ဘစ်ယောက်သော ပြည့်တန်ဆာမကို။ သဗ္ဗာလင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တဿ၊ ထိုသူဌေး သား၏။ ယဏ်၊ အိမ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ "တံ၊ သင်သည်။ သေဋ္ဌိပုတ္တသ။ ဥတ္တရ သူဌေးသား၏။ သန္တိကံ အထံသို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သယနိယဏံ အိပ်ရာအိမ်သို့။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ခဲ့ကြ ကုန်ပြီ။ သယနိ ယဏ်၊ အိပ်ရာအိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်သော။ တမ္ပိ ထိုပြည့်တန်ဆာမ ကိုလည်း။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊

နေဝ၏လော ကေတိ၊ ကြည့်လည်းမကြည့်။ နာလပတိ၊ စကားလည်းမဆို။

သာ စိန္ဓေသိ (ပ) ဥယျောဇေသိ။

သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ စိန္ဓေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ (ကိုယ်နည်း) "အယံ၊ ဤသူဌေးသားသည်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ရူပသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တံ၊ ရူပကာယအားဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ ဥတ္တမဝိလာသသမ္ပန္နံ၊ မြတ်သောစမ္မယ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ နေဝ၏လောကေတိ၊ ကြည့်လည်း မကြည့်။ နာလပတိ၊ စကားလည်းမဆို။ ဣဒါနိ၊ ဌ်။ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဣတ္ထိ ၊ဣတ္တလီလာယ၊ မိန်းမတို့၏ အမူအယာ, စမ္မာယ်ခြင်းဖြင့်။ ၏လောကာပေဿာမိ၊ ကြည့်စေအံ့။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထိ လီလံ၊ မိန်းမတို့၏စမ္မာယ်ခြင်းကို။ ဒဿေန္တီ၊ ပြလျက်။ ပဟဋ္ဌာ ကာရေန၊ ပြုံးရွှင်သော အမူအရာဖြင့်။ အဂ္ဂဒန္တေ၊ သွားအဖျား တို့ကို။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ ဖော်၍။ ဟသိတံ၊ ပြုံးရယ်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ သေဋ္ဌိပုတ္တောဟု၊ သူဌေးသားသည်။ ၏လောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ဒန္တဋ္ဌိကေ၊ သွားအရိုးဌ။ နိမိတ္တံ၊ အရိုးဟူသော အမှတ်သညာကို။ ဂဏှိ။ ယူပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ ဌ။ အသ၊ ထိုသူဌေးသားအား။ အဋ္ဌိကသညာ (အရိုးဌ ဖြစ်သော မှတ်သားမှု) အဋ္ဌိကသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ သကလမ္မိ၊ အလုံး စုံလည်းဖြစ်သော။ တံ သရီရံ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏ ကိုယ်သည်။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကာ ဝိယ၊ ဆက်လျက်ရှိသော အရိုးစုကဲ့သို့။ ပညာယိ။ ထင်ပြီ။ သော။ ထိုဥတ္တရသူဌေးသားသည်။ တသ္မာ။ ထိုပြည့်တန်ဆာမအား။ ပရိဇ္ဇယံ၊ ရိုကျွာ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ဌ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍) ဥယျောဇေသိ၊ ပြန်လွှတ်ပြီ။

တံတသ္မ ယရာ (ပ) ဥယျောဇေသိန္တိ။

တသ္မ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ ယရာ၊ အိမ်မှ၊ သြတိဏ္ဏံ၊ ဆင်းလာသော။ တံ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမကို။ ဇေကော၊ တစ်

ယောက်သော။ ဣသရော၊ အစိုးရသောသူသည်။ (ဗကော ဣသရော၊ အာဏာပိုင်တစ်ယောက်သည်။) အန္တရ ဝိထိယံ၊ ခရီးအကြား၌။ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍။ ပရိဗ္ဗယံ၊ ရိက္ခာစရိတ် ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ယရံ၊ အိမ်သို့။ နေသိ၊ ဆောင်ပြီ။ သတ္တာဇ်ဟာ၊ ခုနစ်ရက်သည်။ ဝိတိဝတ္တေ။ လွန် လတ်သော်။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဲ့ဘင်ပွဲသည်။ သြသိတံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဝဏ္ဏဒါသိယာ၊ ပြည့်တန်ဆာမ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဓီတု၊ သမီး၏။ အာဂမနံ၊ ပြန်လာခြင်းကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်၍။ သေဋ္ဌိပုတ္တာနံ၊ သူဌေးသားတို့၏။ သန္တိကံ၊ ထံသို့။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ "သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်ပါနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုသူဌေးသားတို့ သည်။ ဥတ္တရသေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ ၏။ ယရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ "သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်ပါနည်း"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်ပြီ။ တခဏံ ဣဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ !တသာ၊ ထိုပြည့် တန်ဆာမအား။ ပရိဗ္ဗယံ၊ ရိက္ခာစရိတ်ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဥယျောဇေသိ၊ ပြန်လွှတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။

အထသာ (၀) နသဏ္ဌောမိ ဒေ၀ါတိ။

. အထ၊ ၌။ အသာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ရောဒန္တီ၊ ငိုကြွေးလျက်။ "မေ၊ ငါ၏။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ နပသာမိ၊ မမြင်။ မေ၊ ငါ၏။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ သမာနေထ၊ ခေါ်ဆောင်ပေးပါလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဥတ္တရသေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ ထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဠ၊ တရားအဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝိနိစ္ဆိနန္တော၊ စီရင် လတ်သော်။ "ဣမေ တေ သေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ ဤသူဌေးသားတို့ သည်။ ဝဏ္ဏဒါသိံ၊ ပြည့်တန်ဆာမကို။ အာနေတ္တာ၊ ဆောင် ၍။ တုယှံ၊ သင့်အား။ အဒံသု၊ ပေးခဲ့ကုန်သလော။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဇဝ၊

အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ ပေးသည် မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြားပြီ။ ဣဒါနိ။ ယခု အခါ၌။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ သို့မေးပြီ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ တခ်ဏညေဝ၊ ထိုအခဏ၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာ မကို။ ဥယျောဇေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ ဣဒါနိ။ ၌။ တံ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာ မကို။ သမာနေတုံ၊ ခေါ်ဆောင် ပေးခြင်းငှါ။ သဏ္ဌောသိ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ နသဏ္ဌောမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီ။

ရာဇာ သစေ(ပ) ပရိဒေဝန္တော ဂစ္ဆတိ။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ "တံ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမကို။ သမာနေတုံ၊ ခေါ်ဆောင်ပေးခြင်းငှါ။ သစေ နံ သဏ္ဌောတိ၊ အဘယ်၍ မစွမ်းနိုင်အံ့။ အဿ၊ ထိုသူဌေးသား အား။ ရာဇာဏံ၊ မင်းအာဏာကို။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဥတ္တရသူဌေးသားကို။ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ လက်ပြန်ကို။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ချည်၍။ "ရာဇာဏံ၊ မင်းအာဏာကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဟေတ္တာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ပဏ္ဍမိံသု၊ ထွက်သွားကြကုန်ပြီ။ "ဝဏ္ဏဒါသိ၊ ပြည့်တန်ဆာမကို။ သမာနေတုံ၊ ခေါ်ဆောင်ပေးခြင်းငှါ။ အသဏ္ဌေန္တံ၊ မစွမ်း နိုင်သော။ သေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ ဥတ္တရသူဌေးသားကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ရာဇာဏံ၊ မင်းအာဏာကို။ ကာရေတိကိရ၊ ပြုလုပ်စေပြီတဲ့" ဣတိ၊ ဤသို့။ သကလနဂရံ၊ တစ်မြို့လုံးသည်။ ဧကကောလာဟလံ၊ တစ်ခုသော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်။ အဟော သိ၊ ပြီ။ မဟာဇနော။ များစွာသောလူအပေါင်းသည်။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ "သာမိ၊ အရှင်။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ကိံနာမ၊ အဘယ်မည်သော အမှုပါနည်း။ တေ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ အား။ အနနုစ္ဆ ဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော အမှုကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ပရိဒေဝတိ၊

ငိုကြွေး၏။ သေဋ္ဌပိ၊ ဖခင်သူဌေး သည် လည်း။ ပုတ္တသ၊ သား၏။ ပစ္ဆတောပစ္ဆတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ ပရိဒေဝန္တော၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်၏။

သေဋ္ဌိပုတ္တော စိန္တေသိ (ပ) ဒသေသိ။

သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသား သည်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိုယ်နည်း) "မယုံ၊ ငါ့အား။ ဧဝရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣမံ ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲသည်။ အဂါရေ၊ အိမ်၌။ ဝသနဘာဝေန၊ နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပဂန္တုံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣဒေါ၊ ဤဆင်းရဲမှ။ သစေ မုစ္စိဿာမိ၊ အကယ်၍လွတ်မြောက်လိုအံ့။ မဟာ ဂေါတမသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမဘုရားရှင်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ သာ ပိ ခေါ ဝဏ္ဏဒါသီ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်လည်း။ တံ ကောလာဟလသဒ္ဒံ၊ ထိုအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ "ဧသော သဒ္ဒေါ၊ ဤအသံသည်။ ကိံနာမ၊ အဘယ်အသံနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးသည်ရှိသော်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဝေဂေန၊ စွာ။ ဩတရိတ္တာ။ ဆင်း၍။ "သာမီ၊ အရှင်တို့။ ဥဿရထ၊ ဖဲကြကုန်လော့။ ဥဿရထ၊ ကုန်လော့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ရာဇပုရိသာနံ၊ မင်းချင်း ယောကျ်ားတို့အား။ ဒဇ္ဇု၊ မြင်ခြင်းငါ။ ဒေထ၊ ပေးကြကုန် လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြပြီ။

ရာဇပုရိသာ တံ ဒိသ္မာ (ပ) ပတိဋ္ဌာသိ။

ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ တံ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရကုန်၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပဋိဗ္ဗာ ပေတ္တာ၊ အပ်နှင်း၍။ သေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ သူဌေးသားကို။ မုဉ္စိတ္တာ၊ လွှတ်၍။ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲသွားကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုသူဌေးသား သည်။ သဟာယကပရိဝုတောဝ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ နဒီ၊ မြစ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ သသိသံ၊

ဦးခေါင်းခ်ိန်နင့်တကွ။ နာယိတွာ၊ ချိုးပြီး၍။ ဂေဟံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဘုတ္တာပါတရာသော၊ နံနက်စာ စားပြီးလတ်သော်။ မာတာ ပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ ဝန္ဒိတွာ။ ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ စီဝရသာဌကော၊ သင်္ကန်းလျှာ အဝတ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဟာနွေန၊ မျှားစွာသော။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကံ၊ ထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်း၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်သာမဏေအဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ အဝိသဒ္ဒကမ္မဋ္ဌာနော၊ မလွတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှိသည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။) ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဓေတွာ၊ ပွားစေ၍။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ အရဟတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ခ်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။

အထေကဒိဝသံ (၆) ကထေသုံ။

အထ၊ ခ်။ ဧကဒိဝသံ၊ ခ်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်ခ်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ ဥတ္တရသေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဘယေ၊ ဘေးသည်။ ဥပ္ပန္နေ။ ဖြစ်လတ်သော်။ သာသနဿ၊ ၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဣမမှာ ဒုက္ခာ၊ ဤဆင်းရဲမှု။ မုစ္စမာနော၊ လွတ်လိုပါမူကား။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တေန သုစိန္တိတေန၊ ထိုကောင်းသော အကြံဖြင့်။ မရဏမုတ္တောစေဝ၊ သေဘေးမှလွတ်သည် လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဂ္ဂဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ခ်။ ပတိဋ္ဌိတောစ၊ တည်သည် လည်းကောင်း။" (အဟောသိ၊ ပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုဥတ္တရသူဌေးသား၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ ကထေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။

သတ္ထာ အာဂန္တာ (၀) အတိတ် အာဟရိ။

သတ္ထာ။ သည်။ အာဂန္တာ။ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သိန္ဓိသိန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမာယနာမ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥတ္တရသေဋ္ဌိပုတ္တောဝ၊ သည်သာ လျှင်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဘယေ၊ ဘေးသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည် ရှိသော်။ ဣမိနာဥပါယေန၊ ဤအကြောင်း ဥပါယ်ဖြင့်။ ဣမမှာ ဒုက္ခာ၊ ဤဆင်းရဲမှ။ မုစ္စိဿာမ၊ လွတ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ မရဏဘယတော၊ သေဘေးမှ၊ မုစ္စိသုယေဝ၊ လွတ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ (၀) စိန္တေသိ။

အတိတေ။ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ စုတိပဋိ သန္ဓိဝသေန၊ စုတိပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိဝတ္တန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိ သော်။ ဝဋ္ဋကယောနိယံ၊ ငုံးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ဧကော ဝဋ္ဋကလုဒ္ဒကော၊ တစ်ယောက်သော ငုံးမုဆိုး သည်။ အရညာ၊ တောမှ။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ဝဋ္ဋကေ၊ ငုံးတို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဌပေတွာ၊ ယူ၍။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဂတာ ဂတာနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော သူတို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဝဋ္ဋကေ၊ ငုံးတို့ကို။ ဝိက္ကိဏန္တော၊ ရောင်းလျက်။ ဧဝံ ဝိက်ံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုမုဆိုးသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန် သော။ ဝဋ္ဋကေဟိ၊ ငုံးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဗောဓိသတ္တမ္ပိ၊ ဘုရား လောင်းငုံးမင်းကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ အာနေသိ၊ ဆောင်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းငုံးမင်း သည်။ စိန္တေသိ၊

ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။)

သစာဟံ ဣမိနာ (ပ) ဟတ္ထတလေ ကတွာ။

"အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာ၊ ဤမုဆိုးသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော၊ ဂေါ၊ ကျေးရွာ၊ အစာကိုလည်းကောင်း။ ပါနီယဉ္စ၊ ရေကိုလည်းကောင်း။ သစေ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ အကယ်၍သုံးဆောင်အုံ့။ အယံ၊ ဤမုဆိုးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ အာဂတာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့။ သစေပနနုပရိဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ အကယ်၍ မသုံးဆောင်ငြားအုံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မိလာယိဿာမိ၊ ညှိုးနွမ်းလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မိလာယန္တံ၊ ညှိုးနွမ်းသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နဂဏ္ဍိဿန္တိ၊ မယူကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မယူကုန်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣမံဥပါယံ၊ ဤအကြောင်းဥပါယ်ကို။ ကရိ ဿာမိ၊ ပြုအုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရား လောင်းဌုံးသည်။ တထာ၊ ထိုကြံစည်သည့်အတိုင်း။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ မိလာယိတွာ၊ ညှိုင်းနွမ်း၍။ အဋ္ဌိ စမ္မမတ္တော၊ အရိုးအရေမျှသာ ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မနု ဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းဌုံးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နဂဏ္ဍိသု၊ မယူကြကုန်ပြီ။ လုဒ္ဒကော၊ မုဆိုးသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းဌုံးကို။ ဌပေတွာ၊ ချန်ထား၍။ သေသေသုဝဋ္ဋကေသု၊ ကြွင်းကုန်သော ဌုံးတို့သည်။ ပရိကၠိဏေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ ပစ္ဆိ၊ တောင်းကို။ နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းဌုံးကို။ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးပြင်၌။ ကတွာ၊ ထား၍။

ကိံနုခေါ အယံ (ပ) ဝတွာ ဂါထမာဟ။

"အယံဝဋ္ဋကော၊ ဤဌုံးသည်ကား။ ကိံနုခေါ၊ အသို့ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သြလောကေတုံ၊

ကြည့်ခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်ပြီ။ အထ၊ ၌။ အသ၊ ထိုမုဆိုး၏။ ပမတ္တဘာဝံ၊ မေ့လျော့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းငုံးသည်။ ပကွေ့၊ အတောင်တို့ကို။ ပသာရေတ္တာ၊ ဖြန့်၍။ ဥပ္ပတိတ္တာ၊ ပျံတက်၍။ အရညမေဝ၊ တောသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွားပြီ။ အညေ ဝဋ္ဋကာ၊ အခြားသောငုံးတို့သည်။ တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းငုံးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ (တွံ၊ သင်သည်။) "ကိံနုခေါ နု ပညာယတိ၊ အဘယ်ကြောင့်မထင်သနည်း။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ "လုဒ္ဒကေန၊ မုဆိုးသည်။ ဂဟိတော၊ ဖမ်းအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ပြောဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ (တွံ၊ သင်သည်။) "ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မတ္တော၊ လွတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းငုံး သည်။ "အဟံ၊ ဝါသည်။ တေန၊ ထိုမုဆိုးသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ် သော။ ဂေါစရံ၊ အစာကို။ အဂ္ဂဟေတ္တာ၊ မယူမူ၍။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ အပိဝိတ္တာ၊ မသောက်မူ၍။ ဥပါယစိန္တာယ၊ ဥပါယ်အကြံအစည်ဖြင့်။ မုတ္တော၊ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

ဘဘ။ နာစိန္တယန္တော ပုရိသော၊ ဝိသေသမဓိဂစ္ဆတိ။
စိန္တိတသ ဖလံ ပသ၊ မုတ္တောသို့ ဝဓဗန္ဓနာ။

(ဘောန္တော ဝဋ္ဋကာ၊ အို-ငုံးများတို့။) အစိန္တယန္တော၊ မကြံစီသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဝိသေသံ၊ ဆင်းရဲမှလွတ်ခြင်းဟူသော ဝိသေသကို။ နအဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ စိန္တိတသ၊ ကြံအပ်သောအမှု၏။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ ပသ၊ ရှု့ပါလော။ (တေနဝ ဥပါယေန၊ ထိုသို့ကြံစီအပ်သော ဥပါယ်ဖြင့်သာလျှင်) အဟံ၊ ဝါသည်။ ဝဓဗန္ဓနာ၊ သတ်ရန်အတွက် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းမှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "အဟမေဝ၊ သည်သာ။ တဒါ၊ ၌။ မရဏမုတ္တောာ၊ သေဘေးမှ လွတ်သော။ ဝဋ္ဋကော၊ ငုံးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

အဌမာ ဝဋ္ဋဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-အကာလရာဝိဇာတ်(၁၁၉)

အမာတာပိတရသံဝဒ္ဓေါတိဣဒံ (ပ) နလဘန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အမာတာပိတရသံဝဒ္ဓေါတိဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ပါး:သော။ အကာလရာဝိ၊ အချိန်မဟုတ်သည်၌ အသံပြုတတ်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ သာဝတ္ထိ ဝါသီ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော။ သော ကုလပုတ္တောာ၊ ထိုအမျိုး:ကောင်:သား:သည်။ သာသနေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်:ပြု၍။ ဝတ္တံဝါ၊ ကျင့်ဝတ်ကိုလည်း:ကောင်:။ သိက္ခံဝါ၊ တရား:ကျမ်:ဂန်သင်ခြင်:ကိုလည်း:ကောင်:။ "နဉ္စဂ္ဂဏ္ဍိ၊ မသင်ယူ။ သော၊ ထိုရဟန်:သည်။ "ဣမသ္မိံကာလေ၊ ဤကာလ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝတ္တံ၊ ကျင့်ဝတ်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဤကာလ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ ဥပဇ္ဈာတဗ္ဗံ၊ တရား:ကျမ်:ဂန်သင်ယူအပ်၏။ ဣမသ္မိံကာလေ၊ ဤကာလ၌။ မယာ၊ ငါ့သည်။ သဇ္ဈာယိတဗ္ဗံ၊ ရွတ်အံ့သရဇ္ဈာယ်အပ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ပဌမယာမေပိ၊ ပဌမယံ၌လည်း:ကောင်:။ မဇ္ဈိမယာမေပိ၊ မဇ္ဈိမယံ၌လည်း:ကောင်:။ ပစ္ဆိမယာမေပိ၊ ပစ္ဆိမယံ၌လည်း:ကောင်:။ ပဋိဒ္ဓပဋိဒ္ဓကွဏ္ဏောယေဝ၊ နိုး:တိုင်:နိုး:တိုင်:သောခဏာ၌သာလျှင်။ မဟာသဒ္ဒံ၊ ကျယ်စွမ်:သောအသံကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်:တို့သည်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်:ကို။ နလဘန္တိ၊ မရကြကုန်။

ဓမ္မသဘာယံ (၀) အတီတံ အာဟာရိ။

ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌၊ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ အသုကောနာမဘိက္ခု၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်။ ဧ၀ရူပေ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရတနသာသနေ၊ ရတနာဖြစ်သော သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ၀တ္ထုံ၀ါ၊ ၀တ်ကို လည်းကောင်း။ သိက္ခံ၀ါ၊ တရားကျမ်းဂန်သင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ကာလံ၀ါ၊ အခါကာလကို လည်းကောင်း။ အကာလံ၀ါ၊ အခါမဟုတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ တသ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးမဲ့စကားကို။ ကထေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထန၊ သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဣမာယနာမ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ၀ုတ္တော၊ ရှိသော်။" ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧသ ဧသောဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣဒါနေ၀၊ မှ သာ။ အကာလရာ၀ီ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ အသံပြုတတ်သည်။ နမဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ အကာလရာ၀ီယေ၀၊ အခါမဟုတ်သည်၌ အသံပြုတတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကာလာကာလံ၊ အခါဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကို၊ အဇာနနဘာ၀ေနစ၊ မသိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဂီ၀ါယ၊ လည်ကို။ ၀ဋ္ဋိကာယ၊ လိမ်အပ်သည်ရှိသော်။ (ဂီ၀ါယ၀ဋ္ဋိကာယ၊ လည်လိမ်ခံရ၍) ဧ၀ိ၀ တက္ခယံ၊အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ၀တ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟာရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (၀) စရန္တီ။

အတီတေ၊ ၌၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဥဒိစ္စ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ၀ယပ္ပတ္တော၊ သော်။ သဗ္ဗသိပ္ပေသု၊ အလုံးစုံသောအတတ်တို့၌။ ပါရံ၊ ကမ်းတစ်

ဖက်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဗာရာဏသီယံ၊ ၌။ ဒိသာပါမောက္ခာ အာစရိယော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပဉ္စသတေ မာဏဝေ၊ ငါးရာကုန်သောလုလင်တို့ကို။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဝါစေသိ၊ သင်ကြားပို့ချပြီ။ တေသံ မာဏဝကာနံ၊ ထိုလုလင် တို့အား။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ ကာလရာဝီ၊ အချိန်မှန် တွန်တတ်သော။ ကုက္ကုဋ္ဌော၊ ကြက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထိုလုလင်တို့သည်။ တသ၊ ထိုကြက်၏။ ဝသိတသဒ္ဒေန၊ တွန်သောအသံဖြင့်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိက္ခန္တိ၊ သင်ယူကုန်၏။ သော၊ ထိုကြက်သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ တေ၊ ထိုလုလင်တို့သည်။ အညံ၊ အခြား သော။ ကုက္ကုဋ္ဌံ၊ ကြက်ကို။ ပရိယေသန္တာ၊ ရှာမှီးကုန်လျက်။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။

အထ ကော မာဏဝကော (၄) နပသဿတိ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဧကော မာဏ ဝကော၊ တစ်ယောက် သောလုလင်သည်။ သုသာနဝနေ၊ သုသာန်တောတွင်။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့ကို။ ဥဒ္ဓရန္တော၊ ခွေလတ်သော်။ ဧကံ ကုက္ကုဋ္ဌံ၊ ကြက်တစ်ကောင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ပဉ္စရေ၊ လှောင်ချိုင့်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ မွေးမြူထား၏။ သော၊ ထိုကြက်သည်။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဝမိတတ္တာ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ "အသုကဝေလာ ယနာမ၊ ဤမည်သောအခါ၌ကား။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ တွန်အပ်၏" ဣတိ၊ သို့။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၌။ အတိရတ္တိ၊ အလွန်ညဉ့်နက် သန်းခေါင်ကျော်မှ။ ဝသိတိ၊ တွန်၏။ ကဒါစိ၊ ၌။ အရဏဝုဋ္ဌမနေ၊ အရဏ်တက်သောအခါ၌။ ဝသိတိ၊ ၏။ မာဏဝါ၊ လုလင်တို့သည်။ တသ၊ ထိုကြက်၏။ အတိရတ္တိ၊ အလွန်ညဉ့်နက် သန်းခေါင်ကျော်မှ။ ဝသိတ ကာလေ၊ တွန်သောကာလ၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိက္ခန္တာ၊ သင်ယူကုန်သည်ရှိသော်။ ယာဝအရဏဝုဋ္ဌမနာ၊ အရဏ်တတ်

သည်တိုင်အောင်။ သိကို့တုံ၊ သင်ယူခြင်းငါ။ နသကြောန့်၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ နိဒ္ဒါယမာနာ၊ ငိုက်မျဉ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဟိတ ဌာနမို့၊ သင်ယူအပ်သော နေရာကိုလည်း။ နပသန္တို့၊ မမြင်ကုန်။

အတိပဘာတေ (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

အတိပဘာတေ၊ အလွန်မိုးလင်းချိန်၌။ ဝဿိတကာလေ၊ တွန်သောအခါ၌။ သဗ္ဗာယသ၊ သရဗ္ဗာယ် ခြင်း၏။ သြကာသ မေ၀၊ အခွင့်ကိုပင်လျှင်။ နလဘန္တို့၊ မရကြကုန်။ မာဏ၀ါ၊ တို့သည်။ "အယံ၊ ဤကြက်သည်။ အတိရတ္တိ၀ါ၊ အလွန်ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ကျော်၌ လည်းကောင်း။ အတိပဘာတေ၀ါ၊ ~~မိုးအလွန်~~ လင်းချိန်၌ လည်းကောင်း။ ဝဿတိ၊ တွန်၏။ ဣမံ။ ဤကြက်ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ နနိဋ္ဌာယိသတိ၊ အပြီးသို့မရောက်လတ္တံ့" ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုကြက်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ဖမ်း၍။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ဝဇ္ဇေတ္မာ၊ လိမ်၍။ ဧ၀ံ၀ိတက္ကယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါ၀ေတ္မာ၊ ရောက်စေ၍။ "အကာလရာ၀ီ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ တွန်တတ်သော။ ကုက္ကုဋ္ဌော၊ ကြက်ကို။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ယာတိ တောဟု၊ သတ်အပ်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယသ၊ အား။ ကထေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာစရိယောပိ။ သည်။ "သြ၀ါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဂ္ဂဟေတ္မာ၊ မယူမူ၍။ သံ၀ဓိတဘာ၀ေန၊ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ၀တ္မာ၊ ၍။ ဣမံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၁၉။ **အမာတာပိတရသံ၀ဒ္ဓေါ၊ အနာစေရကုလေ ၀သံ။**

နာယံ ကာလ် အကာလ် ၀ါ၊ အဘိဏာနာတိ ကုက္ကုဋ္ဌော။

(ဘောန္တော မာဏ၀ါ၊ အို လုလင်တို့။) **အမာတာပိတရသံ၀ဒ္ဓေါ၊ မိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မယူမူ၍ ကြီးသော။ အနာစေရကုလေ ၀သံ=အနာစေရကုလေ ၀သန္တော၊ ဆရာထံ၌ မနေရသော။** အယံကုက္ကုဋ္ဌော၊ ဤကြက်သည်။ ကာလ်ံ၀ါ၊ **အခါဟုတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အကာလ်ံ၀ါ၊ အခါမဟုတ်**

သည်ကိုလည်းကောင်း။ နအာဘိဇာနာတိ၊ မသိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဝမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "အယံဘိက္ခု၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ အကာလရာဝီ၊ အချိန်မဟုတ်သည်၌ တွန်တတ်သော။ ကုက္ကုဋော၊ ကြက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ တို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ အန္ဓော၀ါသိကာ၊ တပည့်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာစရိယောပန၊ သည်ကား။ အဟမေ၀၊ သည်သာလျှင်။ အဟောသိं၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

နဝမာ အကာလရာဝိဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ဗန္ဓနမောက္ခဇာတ်(၁၂၀)

အဗဒ္ဓါ တတ္ထ (ပ) အတိတံ အာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အဗဒ္ဓါ တတ္ထ ဗဒ္ဓေ၊ တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်၊ စိဉ္စမာဏဝိကံ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တဿာ၊ ထိုစိဉ္စမာဏဝိကာ ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ဒွါဒသကနိပါတေ၊ ၌။ မဟာပဒုမ ဇာတကေ၊ ၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပန၊ အထူးကား။ တဒါ၊ ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိဉ္စမာဏဝိကာ၊ သည်။ ဣဒါနေ၀၊ သာလျှင်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခတိ၊ စွတ်စွဲသည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ အဗ္ဘာ စိက္ခိယေ၀၊ တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍၊ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ဗဒံ အာဟ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပုရောဟိတသဿ၊ ပုရောဟိတ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ သော်။ ပိတု၊ အဖ၏။ အစ္စယေန၊ ကွယ်လွန်

သောအခါ၌။ တသေ၀၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏သာလျှင်။ ပုရောဟိတော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားခေါင်ကြီးအား။ "ဘဒ္ဒေ၊ မိဖုရားကြီး။ (တွဲ၊ သည်။) ယံ၊ အကြင်အရာကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုအလိုရှိရာကို။ ဝဒေယျာသိ၊ ဆိုပါလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝရော၊ ဆုလာภ်ကို။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း)

နမယုံ အညော (၀) နသြိလောကေသိ။

မယုံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ ဝရောနာမ၊ ဆုလာภ်မည်သည်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသည်။ နမဟုတ်။ ပန၊ ဆက်။ ဣတော၊ ဤယနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝတ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ အညာ၊ အကျွန်ုပ်မှတပါးသော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို။ ကိလေသ၀သေန၊ ကိလေသ၏အစွမ်းဖြင့်။ နသြိလောကေတဗ္ဗာ၊ မကြည့်အပ်။" ဣတိ၀ဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ပဋ္ဌိကို့ပိတွေ၊ ပယ်မြစ်သည်ရှိသော်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နိပ္ပိဋ္ဌိယမာ နော၊ နှိပ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အတိက္ကမိတုံ၊ လွန်ဆန်ခြင်းငါ။ အသက္ကောနော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဋ္ဌိစ္ဆိတွာ၊ လက်ခံ၍။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သောဌသသုနာဌကိတ္တိသဟသေသု၊ တစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော ကချေသည်မိန်းမတို့တွင်။ ဧကိတ္ထိမ္ပိ၊ တစ်ယောက်သောမိန်းမကို သော်မျှလည်း။ ကိလေသ၀သေန၊ ကိလေသ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နသြိလောကေသိ၊ မကြည့်ပြီ။

အထသ (၀) နိ၀တ္တာဟိတိ အာဟ။

အထ၊ ၌။ အသ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏။ ပစ္စနှော၊ နယ်စွန်နယ်ဖျားအရပ်ကို။ ကုပ္ပိ၊ ခိုးသူဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ပစ္စနှော၊

ပစ္စန္တရစ်အရပ်၌။ ၎်တာ၊ တည်ကုန်သော။ ယောဓာ၊ စစ်သည်တို့သည်။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဒွေတယော၊ နှစ်ကြိမ်, သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ သဂ်ါမေ၊ စစ်ပွဲတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ "ဣတော ဥတ္တရိ၊ ဤထက် အလွန်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နသက္ကောမ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ မင်းအား။ ပဏ္ဏံ၊ စာကို။ ပေသေသုံ၊ ပို့လိုက်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တ္မကာမော၊ သွားလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗလကာယံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ သံဟရိတ္တာ၊ စုဆောင်း၍။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကြီးကို။ ပဏ္ဏောသာ ပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ "ဘဒ္ဒေ၊ မိဖုရားကြီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပစ္စန္တံ၊ သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စန္တရစ် အရပ်၌။ နာနပ္ပကာရာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော။ ယုဒ္ဓါနိ၊ စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဇယပရာ ဇယောပိ၊ အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းသည်လည်း။ အနိဗဒ္ဓေါ၊ အမြဲမရှိ၊ တာဒိသေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ မာတုဂါမော၊ မိန်းမကို။ ဒုပ္ပရိဟာရော၊ ဆောင်ခြင်းငှာခက်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤနန်းတော်၌သာလျှင်။ နိဝတ္တာဟိ၊ နေရစ်ခဲ့လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

သာ နသက္ကာဒေဝ (ပ) ပေသေသိ။

သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည် "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယာ၊ ငါသည်။ နိဝတ္တိတုံ၊ နေရစ်ခဲ့ခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝတ္တာပိ၊ လျှောက်တင်ပါသော်လည်း။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်မြစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ လျှောက်တင်ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း) 'တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါမူကား။ ဧကေကံယောဇနံ၊ တစ်ယူဇနာ တစ်ယူဇနာအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ ရောက်လတ်သော်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သုခဒုက္ခဇာနနတ္ထံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကိုသိခြင်းအကျိုးငှာ။ ဧကေကံမနုဿံ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော

လူကို။ ပေသေယျာထ၊ စေလွတ်ပေးတော်မူပါလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု၍။ သမ္ဗဒ္ဓိစ္ဆိတွာ၊ လက်ခံ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ မဟာနေ့နေ့ ဗလကာယေန၊ များစွာသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ယောဇနေ ယောဇနေ၊ တစ်ယူဇနာ တစ်ယူဇနာ၌။ ဧကေကံပုရိသံ၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက်သော ယောက်ျားကို။ "အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာရောဂျံ၊ အနာကင်းသည်၏အဖြစ်ကို။ အရောစေတွာ၊ ပြောကြား၍။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ အာဂစ္ဆ၊ လာပါလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ပြီ။

သာ အာဂတာဂတံ (၆) တဏ္ဍေ အကာသိ။

သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ အာဂတာဂတံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ "ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ တံ၊ သင့်ကို။ ပေသေတိ၊ စေလွှတ်လိုက်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ "တုမှာကံ၊ အရှင်မိဖုရားကြီး၏။ သုခဒုက္ခဇာနနတ္ထာယ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို သိခြင်းအကျိုးငှာ" ပေသေတိ၊ စေလွှတ် လိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါမူကား။ ဧဟိ၊ လာပါလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေန၊ ထိုယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အသဒ္ဓမ္မံ၊ မသူတော်တို့၏အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒွတ္တိံသယောဇနမဂ္ဂံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ယူဇနာခရီးသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဒွတ္တိံသဇနေ၊ သုံးဆယ့် နှစ်ယောက်သောသူတို့ကို။ ပေသေတိ၊ စေလွှတ်ပြီ။ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ သဇ္ဇေဟိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဌာဏေ၊ ထိုအတူ သာလျှင်။ အသဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။

ရာဇာ ပစ္စန္တံ (ပ) အဘိရုဟာတိ အာဟ။

ရာဇာ၊ သည်။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်ကို။ ဂူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေပြီး၍။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို။ သမဿာသေတွာ၊ သက်သာရာရစေ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာဂစ္ဆန္တောပိ၊ ပြန်လာသော်လည်း။ တဏေ၀၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ဒွတ္တိံသဇနေ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ယောက်သောသူတို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ပြီ။ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ တေဟိပိ၊ ထိုသူတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ထဏေ၀၊ ထိုအတူသာလျှင်။ အသဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇိ ယေ၀၊ မှားယွင်းဖောက်ပြန်၍ကျင့်သည်သာတည်း။ ရာဇာ၊ သည်။ အာဂန္ဒာ၊ ပြန်လာ၍။ ဇယကွန္ဒာ၀ါရဌာနေ၊ အောင်တပ်ခ်ီ။ ဌတွာ၊ နေ၍ "နဂရံ၊ မြို့ကို။ ပဋိဇဂ္ဂါပေတု၊ သုတ်သင်စေလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တသ္မိ၊ အား။ ပဏ္ဏံ၊ စာကို။ ပေသေသိ၊ ပို့လိုက်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောဿ၊ သည်။ သကလနဂရံ၊ ကို။ ပဋိဇဂ္ဂါပေတွာ၊ သုတ်သင်စေပြီး၍။ ရာဇနိ၀ေသနံ၊ နန်းတော်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂါပေန္တော၊ သုတ်သင်လတ်သော်။ ဒေ၀ိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။ ၀သနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ၏။ ရူပသောဘဂ္ဂပတ္တံ၊ ရုပ်ရေအဆင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းအစုသို့ ရောက်သော။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သဏ္ဌာတုံ၊ ကောင်းစွာတည်ခြင်း (ဣန္ဒြေဆည်ခြင်း) ၄။ အသက္ကောန္တီ၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ "ဗြာဟ္မဏ၊ ပဏ္ဍာ။ ဧဟိ၊ လာလော့။ သယနံ၊ အိပ်ရာထက် သို့။ အဘိရုဟ၊ တက်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဗောဓိသတ္တောဿ မာ ဧ၀ံ (ပ) နကရိဿာမီတိ။

ဗောဓိသတ္တောဿ၊ သည်။ "ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ မာအ၀စ၊ မဆိုပါလင့်။ ရာဇာပိ၊ မင်းကိုလည်း။ ဂရု၊ ရိုသေအပ်သည်။" (ဟောတိ၊ ၏။)အကုသလမ္ပိ၊ အကုသိုလ်ကိုလည်း။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်ပါ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း၄။ နသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ စတုသင်္ဌ

ယာ၊ ခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော။ ပါဒမူလိကာနံ၊ မင်း၏ ခြေရင်းခ၌ ခစားကုန်သောသူတို့သည်။ ရာဇာ၊ မင်းကို။ နေဝဂရ၊ အလေးမပြုအပ်။ (တော၊ ထိုသူတို့သည်)။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို။ နဘာဃယန္တီ၊ မကြောက် ကြကုန်။ တဝေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ရာဇာ၊ မင်းကို။ ဂရု၊ အလေးပြုအပ်၏။ တွံယေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ အကုသလံစ၊ အကုသိုလ်ကိုလည်း။ ဘာယသိ၊ ကြောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဒေဝ၊ မိဖုရားကြီး။ အာမ၊ ဟုတ်ပါ၏။ (မမ၊ ငါ၏။ ဇာနနံဝိယ၊ သိခြင်းကဲ့သို့)။ တေသမ္မိ၊ ထိုခြောက် ဆယ့်လေးယောက်ကုန်သောသူတို့အား။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ (ဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်။) သစေဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြား အုံ့။ (တော၊ ထိုသူတို့သည်)။ ဇဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။ နကရေယျုံ၊ မပြုကုန်ရာ၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ ဇာနမာနော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ဇဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သာဟသိယကမ္မံ၊ အဆောတလျင် မဆင်မခြင် ပြုအပ်သော အမှုကို။ နကရိဿာမိ၊ မပြုပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြန်ပြောပြီ။

ဗဟု ကိ ဝိပ္ပလပသိ (၀) ကထေယျာထာတိ။

(တွံ၊ သည်။) ဗဟုံ၊ များစွာသောစကားကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိပ္ပလပသိ၊ ပြောဆို ဘိသနည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သစေ နကရောသိ၊ အကယ်၍မလိုက်နာငြားအုံ့။ တေ၊ သင်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒာပေဿာမိ၊ ဖြတ်စေအုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) ဧကသ္မိံအတ္တဘာဝေ၀၊ တစ်ခုသောအတ္တဘော (ဘ၀)၌။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ တာ၀တိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး။ အတ္တဘာ၀သဟဿေပိ၊ တစ်ထောင်သော။ အတ္တဘောဌ္ဌလည်း။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဆိန္ဒန္တေပိ၊ ဖြတ်အပ်သော်လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဇဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသောအမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငါ။ နသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီ။ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ "ဟောတု"။ ရှိစေဦး။

ဓာနိသာမိ၊ သိစေအုံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ တဒ္ဓေတွာ၊ ခြမ်းခြောက်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဂဗ္ဘံ၊ တိုက်ခန်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ နခဝဋ္ဌံ၊ လက်သည်းရာကို။ ဒဿေတွာ၊ ထင်စေ၍။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အဘ္ဘဉ္ဇိတွာ၊ လိမ်း ကျံ၍။ ကိလိဋ္ဌဝတ္ထံ၊ ညစ်နွမ်းသောအဝတ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဂိလာနာလယံ၊ သူနာယောင်ဆောင်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ ရညော၊ မင်းသည်။ "ဒေဝီ၊ မိဖုရားကြီးသည် ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဂိလာနာတိ၊ မကျန်းမာပါဟု၍။ ကထေယျာထ၊ ပြောဆိုကြ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ရညော (ပ) ဧတံ ကိံ ဣတိ။

ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ရညော၊ မင်းအား။ ပဋိပထံ၊ ကြိုဆိုရေးခရီးစဉ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်၍။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားကြီးကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ "ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဂိလာနာတိ၊ ဖျားနာပါ၏ဟု။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ သောပိ၊ ထိုမင်းကြီးသည်လည်း။ သိရိဂဗ္ဘံ၊ အသရေရှိသောတိုက်ခန်းသို့။ (ကျက်သရေခန်းသို့။) ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား ကြီး၏။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ ပရိမဇ္ဇန္တော၊ ဆုပ်နယ်ပွတ် သတ်လျက်။ "ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ တေ၊ သင်အား။ ကိံအဖာသုကံ၊ အဘယ်သို့ မချမ်းသာခြင်း ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌။ ရာဇာနံ၊ ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ "မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တွမ္မိ၊ သင်သည်လည်း။ ဧဝံသိ

နာမ၊ မသက်ရှိသည်မည်၏။ မာဒီသာ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့
သဘောရှိကုန်သော။ ဣတ္ထိယောပိ၊ မိန်းမတို့သည်လည်း။
သဿာမိကာယေဝနာမ၊ လင်ရှိမိန်းမတို့ မည်ကုန်သည်သာ
တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ ဧတံ၊
ဤသဘောကား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။

တုမှေဟိနဂရံ (၀) စရာပေသုံ။

တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ရက္ခဏတ္ထာယ၊
စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဌပိတောဝ၊ ထားအပ်သော
ပုရောဟိတော၊ သည်။ "တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နိဝေသနံ၊
နန်းတော်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂါမိ၊ သုတ်သင်ပါအုံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။
ဣဓ၊ ဤအိပ်ခန်းသို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝစနံ၊
စကားကို။ အကရောန္တိ၊ နားမထောင်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။
ပဟာရိတ္တာ၊ ရိုက်နှက်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ မနံ၊ စိတ်အလိုကို။
ပူရေတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဂတောဝ၊ သွားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဂ္ဂိမှိ၊ မီးဌ်။
ပက္ခိတ္တာလောဏသက္ခရာဝိယ၊ ထည့်အပ်သောဆားခဲကဲ့သို့။
ကောဓေန၊ အမျက်ဒေါသဖြင့်။ တဋ္ဋတဋ္ဌာယန္တော၊ ဖြစ်ဖြစ်
မြည်လျက်။ သိရိဂဗ္ဘာ၊ ကျက်သရေတိုက်ခန်းမှ၊ နိက္ခမိတ္တာ၊
ထွက်၍။ ဒေါဝါရိကပါဒမူလိကာဒယော၊ တံခါးစောင့်, ခြေရင်း
အနီးအပါးဌ် ခစားသူစသည်တို့ကို။ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊
ခေါ်စေ၍။ "ဘဏော၊ အချင်းတို့။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) ဂစ္ဆထ၊
ကုန်လော့။ ပုရောဟိတံ၊ ကို။ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ လက်နောက်ပြန်။
ဗန္ဓိတ္တာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ ဝဠ္ဝါဘာဝပ္ပတ္တံ၊ သတ်အပ်သောအဖြစ်သို့
ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ နဂရာ၊ မြို့မှ။
နီဟရိတ္တာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ အာဃာတနံ၊ သူသတ်ကုန်းသို့။
နေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ အဿ၊ ထိုပုရောဟိတ်၏။ သီသံ၊
ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ပြီ။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တံ၊

ထိုပုရောဟိတ်ကို။ ပုစ္ဆာဗာဟံ၊ လက် နောက်ပြန်။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ဖွဲ့.ချည်၍။ ဝဋ္ဌဘေရိ၊ သူသတ်စည်ကို။ စရာပေသုံ၊ လှည့်လည်စေကြကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော စိန္တေသိ (၀) မယာ ဝိစာရိတံ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိုး နည်း။) "အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ တာယဒုဋ္ဌဒေ့ဝိယာ၊ ထိုမိဖုရားပျက်သည်။ ရာဇာ၊ မင်းကို။ ပုရေတရမေဝ၊ ကြိုတင်၍သာလျင်။ ပရိဘိန္နော၊ ကုန်းတိုက်အပ်ပြီ။ အဓ၊ ယနေ့။ ဒါနိ၊ ဌ်။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဗလေနေ၀၊ အစွမ်းဖြင့်သာ လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ မောစေဿာမိ၊ လွတ်စေအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလော်င်းဘည်။ တေပုရိသေ၊ ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားတို့ကို။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာရေန္တာ၊ သတ်ကုန်လတ်သော်။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒဿတ္ဝာ၀၊ ပြပြီးမှသာ လျှင်။ မာရေထ၊ သတ်ကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ကိုးကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ရညော၊ အား။ ဒဿေတ္ဝာ၀၊ သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ မာရေမ၊ သတ်ကြရ ပါမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရာဇကမ္မိ ကော၊ မင်းမှုထမ်းတည်း။ မေ၊ ငါသည်။ ဗဟု၊ များစွာသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဗဟုနိ၊ များစွာကုန်သော။ မဟာနိဓိဌာနာနိ၊ ရွှေအိုးကြီးမြှုပ်ထားရာအရပ်တို့ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ မယာ၊ငါသည်။ ရာဇကုဋုမ္ဗံ၊ မင်း၏ဥစ္စာကို။ ဝိစာရိတံ၊ စီရင်အပ်ပြီ။

သစေ မံ နဒဿသထ (၀) နာဒိန္နပုဗ္ဗံ။

မံ၊ ငါ့ကို။ ရညော၊ မင်းအား။ သစေ နဒဿသထ၊ အကယ်မပြကုန်အံ့။ ဗဟုဓနံ၊ များစွာသော ဥစ္စာသည်။ နသိ သတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ရညော၊ မင်းအား။ သာ၀တေယ္ယ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ အာစိက္ခိတော၊ ပြောကြား အပ်ပြီ:

သည်ရှိသော်။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စဟူသမျှကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) ကာရောထ၊ ပြုကြ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုမင်းချင်း ယောက်ျားတို့သည်။ တံ၊ ထိုပုရောဟိတ်ကို။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒဿယိံသု၊ ပြကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ တံ။ ထိုပုရောဟိတ်ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။ "ဘော ဗြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မယိ၊ ငါ၌။ လဇ္ဇံ၊ ရှက်ခြင်းကို။ နအကာသိ၊ မပြုသနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ သောတ္ထိယ ကုလေ၊ ချမ်းသာမြင့်မြတ်သော ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ မယာ၊ ငါသည်။ ကုန္ဓကိပိလ္လိက မတ္တောပိ၊ ပိုးရှခြပုန်းမျှ ကိုလည်း။ ပါဏာတိပါတော၊ အသက် သတ်ခြင်းကို။ နကတ ပုဗ္ဗော၊ အပြုအပ်စဖူး။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်မပေးအပ်သော။ ထိဏသလာကမတ္တမ္ပိ၊ မြက်ဝါးခြမ်း စိတ်မျှကိုလည်း။ နာဒိန္နပုဗ္ဗံ၊ မယူအပ်စဖူး။

လောဘာသေန ပရေသံ (ပ) ပဝိဋ္ဌာ။

လောဘဝသေန၊ လောဘ၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏။ ဣတ္ထီ၊ မိန်းမကို။ အဂ္ဂီနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဥမ္မီလေတ္တာပိ၊ ဖွင့်၍လည်း။ နဲ ဩလောကိတပုဗ္ဗာ၊ မကြည့် အပ်စဖူး။ ဟသဝသေနာပိ၊ ရယ်ရွှင်လိုသည်၏အစွမ်းဖြင့် လည်း။ မုသာ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို။ နဲ ဘာသိတပုဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်စဖူး။ ကုသဂ္ဂေနာပိ၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်လည်း။ မဇ္ဈံ၊ သေရည်ကို။ နပိတပုဗ္ဗံ၊ မသောက်အပ်စဖူး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ တုမှေသု၊ သင်းကြီးတို့အပေါ်၌။ နိရပရာဓော၊ အပြစ် မရှိ။ ဗာလာ၊ မိုက်မဲသော။ သာ ပန၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်ကား။ လောဘဝသေန၊ လောဘ၏အစွမ်းဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ပဋ္ဌိကို့တ္တာ၊

ပယ်မြစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မံ၊ အကျွန်ပ်ကို။ တဗ္ဗေတွာ၊ ခြိမ်း ခြောက်၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ဥတ္တာနံ၊ ပေါလွင်ထင်ရှားသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ မမ၊ အား၊ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ပြောကြား၍။ အန္တောဂဇ္ဇ၊ ကျက်သရေတိုက်ခန်းအတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ပြီ။

အဟံ နိရုပရဓော (ပ) အဏာပေသိ။

အဟံ၊ အကျွန်ပ်သည်။ နိရုပရာဓော၊ အပြစ်မရှိ၊ ပဏ္ဍံ၊ အမှာစာကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ စတုသင်္ဘီဇနာပန၊ ခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော သူတို့သည်ကား။ သာပရာဓော အပြစ်ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ပဏ္ဏော သာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ "တာယ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်သလော။ နကတံ၊ မလိုက်နာအပ်သလော။" ဣတိ၊ သို့။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပုစ္ဆ၊ မေးပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ စတုသင်္ဘီ၊ ခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော။ တေဇနေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဗန္ဓာ ပေတ္တာ၊ နှောင်ဖွဲ့စေ၍။ ဒေဝိံ၊ မိဖုရားကြီးကို။ ပဏ္ဏောသာ ပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ "တယာ၊ သင်သည်။ ဧတေဟိ၊ ဤသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ဘက္ခ။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော။ နကတံ၊ မပြုအပ်သလော။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပါပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေ၊ ထိုခြောက်ဆယ့် လေးယောက်သောသူတို့ကို။ ပစ္ဆာ'ဗာဟံ၊ လက်နောက်ပြန်။ ဗန္ဓာပေတ္တာ၊ ဖွဲ့ချည်စေ၍။ "ဣမေသံ စတုသင်္ဘီဇနာနံ၊ ဤ ခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော သူတို့၏။ သီသာနိ၊ ဦးခေါင်း တို့ကို။ ဆိန္ဒထ၊ ဖြတ်ကြကုန်လော့။" ဣတိသို့။ အဏာပေ သိ၊ ပြီ။

အထ နံ ဗောဓိသတ္တော (ပ) ဒါပေသိ။

အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကြီးကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။

အာဟ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။) "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒေတေသံ၊ ထိုခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သောသူတို့၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္တိ၊ မရှိ၊ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ရစီ၊ အလိုကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေပြီ။ ဒေတေ၊ ထိုသူ တို့သည်။ နိရပရာဓာ၊ အပြစ်မရှိကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ခမထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်။ တဿာပိ၊ ထိုမိဖုရားအားလည်း။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတ္ထိယော နာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်။ မေထုန ဓမ္မေန၊ မေထုန်အကျင့်ဖြင့်။ အတိတ္တာ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝ ဒေသော၊ ဤသို့မေထုန်အကျင့်ဖြင့် မရောင့် ရဲခြင်းသည်။ ဇာတိသဘာဝေါ၊ မိန်းမတို့၏ ပင်ကိုယ်သဘောတည်း။ ဒေဝသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ ခမိတဗ္ဗယုတ္တမေဝ၊ သည်းခံ ခြင်းနှင့် ယှဉ်သင့်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒေတိသဟပိ၊ ထိုမိဖုရားကြီးအားလည်း။ ခမထ၊ သည်းခံကြပါကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ နာနပ္ပကရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသောစကားဖြင့်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ သညာ ပေတ္တာ၊ သိစေ၍။ စတုသဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆယ့်လေးယောက်သော။ တေ ဇနေပိ၊ ထိုသူတို့ကိုလည်းကောင်း။ တ၏ဗ္ဘဇာလံ၊ ထိုမိဖုရားမိုက်ကိုလည်းကောင်း။ မောစာပေတ္တာ၊ အပြစ်မှ လွတ်စေ၍။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့အား။ ယထာသကာ နိဋ္ဌာနာနိ၊ အကြင်ကြင်မိမိတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော အရာဌာန တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေပြီ။

ဒေဝ် တေသဗ္ဗေ (၀) ဣမ်ဂါထမာဟ။

ဒေဝ်၊ ဤသို့။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့ကို။ မောစေတ္တာ၊ အပြစ်မှလွတ်စေ၍။ သကဋ္ဌာနေ၊ မိမိတို့၏ နေရာ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ တည်စေ၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အန္ဓဗာလာနံနာမ၊ အလွန်မိုက်ကုန်သောသူတို့အား မည်သည်။

အဝတ္ထုကေန ဝစနေန၊ တည်ရာမရှိသော စကားဖြင့်။ အဗန္ဓိတဗ္ဗ ယုတ္တကာ၊ မဖွဲ့ချည်အပ်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာပိ၊ ပညာရှိတို့ကို သော်လည်း။ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ လဲက် နောက်ပြန်။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့ အပ်ကုန်။ မုတ္တာ၊ အပြစ်မှလွတ်ကုန်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗာလာနာမ၊ လူမိုက်တို့မည်သည်။ အဗန္ဓိတဗ္ဗယုတ္တကေပါ၊ ဖွဲ့ချည်ခြင်းငှာ မသင့် ကုန်သောသူတို့ကိုလည်း။ ဗန္ဓာပေန္တိ၊ ဖွဲ့ချည်စေတတ်ကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဗဒ္ဓေပိ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်ပြီးသောသူ တို့ကိုလည်း။ မောစေန္တိ၊ အဖွဲ့အချည်မှ လွတ်စေကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ၁၂၀။ အဗဒ္ဓါ တတ္ထ ဗဗ္ဗန္တိ၊ ယတ္ထ ဗာလာ ပဘာသရေ။

ဗဒ္ဓါပိ တတ္ထ မုစ္စန္တိ၊ ယတ္ထ ဓီရာ ပဘာသရေ။

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) ယတ္ထ၊ အကြင်, အမှု၌။ ဗာလာ၊ တို့သည်။ ပဘာသရေ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသူမိုက်တို့ ဆိုသောအမှု၌။ အဗဒ္ဓါပိ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှာ မသင့်သောသူတို့ကို လည်း။ ဗဗ္ဗန္တိ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အမှု၌။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပဘာသရေ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပညာရှိတို့ ဆိုသောအမှု၌။ ဗဒ္ဓါပိ၊ အနှောင်အဖွဲ့ ခံရကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ မုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။

ဧဝံ မဟာသတ္တော (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဧဝံ၊ သို့။ မဟာသတ္တော၊ သည်။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ရညော၊ မင်းအား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသတ္တာ၊ ၍။ "ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲကို။ အဂါရေ၊ အိမ်၌။ ဝသနဘာဝေန၊ နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂါရေန၊ အိမ်ဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာန၊ ခွင့်ပြုပါလော့" ဣတိ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြု စေ၍။ အဿုမုခံ၊ မျက်ရည်စွတ်သောမျက်နှာရှိသော။ ဥတိ ဇနံ၊ ဆွေမျိုး

အပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ မဟန္တံ၊ မျှားစွာသော။ ဝိဘဝံစ၊ စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ ၍။ ဣသိပဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဇ္ဇဓိတွာ၊ ပြု၍။ ဟိမဝန္တေ၊ ၌။ ဝသန္တော၊ လျက်။ အဘိ ညာစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမပတ္တိယောစ၊ တို့ကိုလည်း ကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ စေ၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဝမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ "စိဠမာဏဝိကာ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဒုဋ္ဌဒေဝီ၊ မိဖုရားဟောက် သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပုရောဟိတော ပန၊ သည်ကား။ အဟမေव၊ သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဗန္ဓနမောက္ခ ဇာတကကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ။

၁၃- ကုသနာဠိဝဂ်

၁-ကုသနာဠိဇာတ်(၁၂၁)

ကရေသရိကျွောတိ (ပ) ပုနပ္ပုနံ နိဝါရေသုံ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ကရေ သရိကျွောတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ မိတ္တသုဟဒ္ဒဘူတိဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်း, ချစ်ကျွမ်းဝင်သူ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ "မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး။ အယံ၊ ဤသူသည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ ဇာတိဂေါတ္တဓနဓညာဒီဟိ၊ အမျိုးအနွယ်ဥစ္စာစပါးအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ နေဝသဒိသော၊ တူသည်မဟုတ်။ နဥတ္တရိတရော၊ လွန်မြတ်သည်မဟုတ်။ ဂဟပတိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧတေန၊ ထိုသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။

သန္ဆံ၀ံ၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းကို။ ကရောသိ၊ ပြုဘိသနည်း။ မာကရော ဟိ၊ မပြုပါလင့်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နိ၀ါရေသုံ၊ တားမြစ်ကြကုန်ပြီ။

အနာထပိဏ္ဍိကောပန (ပ) ခုဒ္ဒကောနတ္ထိ။

အနာထပိဏ္ဍိကော ပန၊ သည်ကား။ မိတ္တသန္ထ၀ေါနာမ၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းမည်သည်ကို။ ဟိနေဟိပိ၊ မိမိ အောက်ယုတ်သော သူတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သမေဟိပိ၊ မိမိနှင့်တန်းတူသူတို့နှင့် လည်းကောင်း။ အတိရေကေဟိပိ၊ မိမိ ထက်လွန်မြတ်သူတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ကတ္တုဗ္ဗောယေ၀၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ တေသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း အမျိုးအဆွေ စသူတို့၏။ ၀စနံ၊ စကားကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မနာယူမူ၍။ ဘောဂဝါမ်၊ စားသောရှာသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကို။ ကုဋ္ဌ မ္ဘရက္ခကံ၊ ဥစ္စာစောင့်ကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို။ ကာဋ္ဌ ကဏ္ဍံ၀တ္ထုသို့၊ ကာဋ္ဌကဏ္ဍံ၀တ္ထုဟု။ ၀ုတ္တနယေနေ၀၊ ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ၀ေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣဓပန၊ ဤကုသနာဌိ၀ာတ်ဌကား။ အနာထပိဏ္ဍိ ကေန၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ယရေ၊ အိမ်ဌ။ ပ၀တ္တိယာ၊ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို။ သတ္ထုဃ၊ အား။ အာရောစိတာ၊ ယ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းဟူသည်။ ခုဒ္ဒကောနာမ၊ အောက်ကျသေးငယ်သူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

မိတ္တဓမ္မံ ရက္ခိတုံ (ပ) အတီတံ အာဟရိ။

ဒေ၀ ဣတ္ထ၊ ဤအဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ရာ၌။ မိတ္တဓမ္မံ၊ အဆွေခင် ပွန်းတို့၏ကျင့်ဝတ်တရားကို။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထ ဘာ၀ေါစ၊ စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ လိုရင်း ဖြစ်၏။ မိတ္တောနာမ၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိနှင့်။ သမောပိ၊ တူသော်လည်းကောင်း။ ဟီနော ပိ၊

ယုတ်သော်လည်းကောင်း။ သေဌေးပေါ်၊ မြတ်သော်လည်း
ကောင်း။ ဂဟေတဗျော၊ ဖွဲ့ယူအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်။ သဗ္ဗေပိ၊
ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။
ပတ္တဘာရံ၊ ကျရောက်လာသော တာဝန်ကို။ နိတ္ထရန္တိ၊ ယေ၀၊
ဆောင်ရွက်နိုင်ကြ ကုန်သည်သာတည်း။ ဣဒါနိ၊ ဤယခု
အခါ၌။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ တွံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။
နိစမိတ္တံ၊ မိမိအောက် နိမ့်သော အဆွေခင်ပွန်းကို။ နိဿာယ၊
အမှီပြု၍။ ကုဋုမ္ဗသ၊ ဥစ္စာ၏။ သာမိကော၊ အရှင်သည်။
ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ ပါရာဏာပန၊ ရှေးသူဟောင်းတို့သည်ကား။
နိစမိတ္တံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိမာနသာမိကာ၊
ဗိမာန်ရှင်တို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ဖူးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊
မှု၍။ တေန၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ယာစိတော၊ ၍။
အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) အာရောစေသုံ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။
ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော ။သည်။ ရညော၊
မင်း၏။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ကုသနာဠိဂစ္ဆေ၊ သမန်းမြက်ခြုံ
၌။ ဒေ၀တာ၊ နတ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ စ၊
ဆက်။ တသ္မိံယေ၀ ဥယျာနေ၊ ထိုဥယျာဉ်၌ပင်လျှင်။ မဂ်လာ
သိလံ၊ မဂ်လာကျောက်ဖျာကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဥဇုဂ
တက္ခန္ဓော၊ ဖြောင့်သောပင်စည်ရှိသော။ ပရိမဏ္ဍလသာ ခါ၀ိဋ္ဌပ
သမ္ပန္နော၊ ဝန်းဝိုင်းညီညာသော အခက် အခွန့်ပြည့်စုံ သော။
ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ လဒ္ဓသမ္မာနော၊ ရအပ်သော
ပူဇော်သက္ကာရ ရှိသော။ ရစမဂ်ရကွော၊ ရစာမည် သော မဂ်လာ
သစ်ပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မုခကောတိပိ၊ မုခကမည်သော
သစ်ပင်ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမဂ်လာ
သစ်ပင်၌။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ မဟေသက္ခော၊ တန်ခိုးကြီး
သော။ ဒေ၀ရာဇာ၊ နတ်မင်းသည် နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိ

သတ္တဿ၊ အား။ တေန၊ ထိုနတ်မင်း နှင့်။ မိတ္တသုန္ဒဝေါ၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ ဧကသို့၊ တစ်ဆောင်သော။ ဧကတ္ထမ္ဘကေ။ တစ်ပင်တိုင်ဖြစ်သော။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏။ သော ထဇ္ဇော၊ ထိုတိုင်သည်။ စလိ၊ လှုပ်နဲ့ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏။ စလိတ ဘာဝံ၊ လှုပ်နဲ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရော စေသုံ၊ လျှောက်ကြား ကုန်ပြီ။

ရာဇာ ဝမုကီ (ပ) ဝိသဟာမာတိ အာဟံသု။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဝမုကီ၊ လက်သမား၊ တို့ကို။ ပဏ္ဏော သာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ "တာတာ၊ အမောင်တို့။ မမ၊ ငါ၏။ ဧကတ္ထမ္ဘကဿ၊ တစ်ပင်တိုင်ဖြစ်သော။ မဂ်လပါသာဒဿ၊ မဂ်လာပြာသာဒ်၏။ ထဇ္ဇော၊ တိုင်သည်။ စလိတော၊ လှုပ်နဲ့ပြီ။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ သာရတ္ထမ္ဘံ၊ အနှစ်ရှိသောတိုင် ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ တံ၊ ထိုတိုင်ကို။ နိစ္စလံ၊ မတုန် မလှုပ်သည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုလက်သမား၊ တို့သည်။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊ မင်း၏။ ဝစနံ၊ စကား၊ ကို။ သမ္မဋ္ဌိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ တဒနုဘ္ဘဝိကံ၊ ထိုတစ် ပင်တိုင်ပြာသာဒ်အား လျှောက်ပတ်သော။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ ပရိယေသမာနာ၊ ရှာကုန်လတ်သော်။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသော အရပ်၌။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ ဥယျာနံ၊ မင်းဥယျာဉ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ တံမုခကရုက္ခံ၊ ထိုမုခက မည်သောသစ်ပင်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွားကုန်၍။ "တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ တဒနုဘ္ဘဝိကော၊ ထိုတစ်ပင် တိုင်ပြာသာဒ်အား လျှောက်ပတ် သော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်ကို။ ဒိဋ္ဌောကိ၊ မြင်အပ်ခဲ့ပါ သလော။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်

ပါ၏။ အပိစ၊ ထိုသို့ မြင်အပ်ပါသော်လည်း။ တံ၊ ထိုသစ်ပင် ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ နဝိသဟာမ၊ မဝံ့ပါကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်တင်ကြကုန်ပြီ။

ကိုကာရဏာတိ (၀) ကတွာ နိက္ခမိံသု။

ကိုကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဝိသဟတ၊ မဝံ့ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသောအရပ်၌။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ အပသဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ပဝိသိမှ၊ ဝင်ကုန်ပြီ။ တတြပိ၊ ထိုဥယျာဉ်၌လည်း။ မဂ်လရုက္ခံ၊ မဂ်လာသစ်ပင်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော သစ်ပင်ကို။ နပသဿာမ၊ မမြင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ်လရုက္ခတာယ၊ မဂ်လာသစ်ပင်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ နံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ နဝိသဟာမ၊ မဝံ့ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်တင်ကြကုန်ပြီ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ တံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ထိရံ၊ ခိုင်မြဲသည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အညံ၊ တစ်ပါးသောသစ်ပင်ကို။ မဂ်လရုက္ခံ၊ မဂ်လာသစ်ပင်ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုလက်သမားတို့သည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပါပြီဟူ၍။ ဗလိကမ္မံ၊ ပူဇော်ပသဖွယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ (မယံ၊ ငါတို့သည်) "သွေ၊ နက်ဖြန်၌။ ဆိန္ဒိဿာမ၊ ဖြတ်ကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်အား။ ဗလိကမ္မံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်သွားကြ ကုန်ပြီ။

ရုက္ခဒေဝတာ တံ (၀) ရောဒိတုံ အာရဘိဿုံ။

ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ တံကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ "သွေ၊ နက်ဖြန်၌။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို။ နာသေဿန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်လတ္တံ့။ ဒါရကေ၊ သားငယ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။

ဂမိသာမိ၊ သွားရအံ့နည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂန္ဓာ ဌာနံ၊ သွားရမည့်အရပ်ကို။ အပသန္တိ၊ မမြင်သည့်ဖြစ်၍။ ပုတ္တကေ၊ သားငယ်တို့ကို။ ဂီဝါယ၊ လည်ပင်း၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖက်၍။ ပရောဒိ၊ ငိုကြွေးပြီ။ တသာ၊ ထိုရက္ခစိုး၏။ သန္ဒိဋ္ဌ သမ္ဘတ္တာ၊ မြင်ဖူးကာမျှ မိတ်ဆွေ, ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သော မိတ်ဆွေ ဖြစ်ကုန်သော။ ရက္ခဒေဝတာ၊ ရက္ခစိုးနတ်တို့သည်။ အာဂန္ဒာ၊ လာကုန်၍။ "ဒေတံ၊ ဤငိုခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေးကုန်သည် ရှိသော်။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရကုန်၍။ သယမ္ပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဝမုကီနံ၊ လက်သမား၏။ ပဋ္ဌိကမနုပါယံ၊ ဖဲခွါစေနိုင်သောအကြောင်းကို။ အပသန္တိ ယော၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုရက္ခစိုးနတ်ကို။ ပရိသဒ္ဓိတ္ဝာ၊ သိမ်းပိုက် ပွေ့ဖက်၍။ ရောဒိတုံ၊ ငိုကြွေးခြင်းငှါ။ အာရဘိသု၊ အားထုတ်ကုန်ပြီ။

တသ္မိံသမယေ (၀) မူလန္တရံ ပဝိသိတ္ဝာ။

တသ္မိံသမယေ၊ ၌။ ဗောဓိ သတ္တော၊ သည်။ "ရက္ခဒေဝတံ၊ ရက္ခစိုးနတ်ကို။ ပသိသာမိ၊ ကြည့်ရှုအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တတ္ထ၊ ထိုရက္ခစိုးနတ်ရှိရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ "ဟောတု၊ ရှိပါစေ။ မာစိန္တယိတ္တာ၊ မစိုးရိမ် ကြကုန်လင့်။ အဟံ၊ သည်။ ရက္ခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ နဒသာမိ၊ မပေးအံ့။ သွေ၊ နက်ဖြန်၌။ ဝမုကီနံ၊ လက်သမား တို့၏။ အာဂတကာလေ၊ လာရာအခါ၌။ မမ၊ ငါ၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ပသဿထ၊ ရှုကြည့်ကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြုံးဝါး၍။ တာဒေဝတာ၊ ထိုရက္ခစိုးနတ်တို့ကို။ သမသာသေတ္ဝာ၊ သက်သာရာရစေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နောက်တစ်နေ့၌။ ဝမုကီနံ၊ လက်သမားတို့၏။ အာဂတ ဝေလာယ၊ လာသောအခါ၌။ ကကဏ္ဌကဝေသံ၊ ပုတ်သင်အသွင်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖန်ဆင်းယူ၍။ ဝမုကီနံ၊ လက်သမားတို့၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မဂ်လရက္ခသ၊

မင်္ဂလာသစ် ပင်၏။ မူလန္တရံ၊ အမြစ်ကြီးသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။

တံရက္ခံ သုသိရံဝိယ (ပ) သာမိနီ ဧတာ။

တံရက္ခံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ သုသိရံဝိယ၊ အခေါင်းရှိသကဲ့သို့။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရက္ခမဗ္ဗေန၊ သစ်ပင်၏အလယ်ဖြင့်။ အဘိရဟိတွာ၊ တက်၍။ ခန္ဓမတ္ထကေန၊ ပင်စည်၏ထိပ်ဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ကမ္မယမာနော၊ ညိတ်လှုပ်လျက်။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်ပြီ။ မဟာဝဏ္ဏီ၊ လက်သမား ဆရာကြီး သည်။ တံက ကဏ္ဍကံ၊ ထိုပုတ်သင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရက္ခံ၊ ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ခေါက်၍။ "ဧသော၊ ဤသစ်ပင်သည်။ သုသိရရက္ခော၊ အခေါင်းရှိသော သစ်ပင်တည်း။ နိဿရော၊ အနှစ်မရှိ၊ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က၊ အနုပဓာရေတွာဝ၊ မဆင်ခြင်မူ၍သာလျှင်။ ဗလိကမ္မံ၊ ပူဇော်ခြင်း အမှုကို။ ကရိမှ၊ ပြုမိကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧက ဃနံ၊ တစ်ခဲနက် အနှစ်ပြည့်သော။ မဟာရက္ခံ၊ သစ်ပင်ကြီးကို။ ဂရဟိ တွာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ ရက္ခဒေဝ တာ၊ ရက္ခစိုးနတ်သည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝိမာနဿ၊ ဗိမာန်၏။ သာမိနီ၊ ပိုင်ရှင်သည်။ ဧတာ၊ ဖြစ်ပြီ။

တဿာ ပဋိသန္ဓာရတ္ထာယ (ပ) နဇာနိမ္ဟ။

တဿာ၊ ထိုရက္ခစိုးနတ်မင်းအား။ ပဋိသန္ဓာရတ္ထာယ၊ ပျူငှါ လောကဝတ်ကိုပြုအံ့သောငှါ။ သန္ဒိဋ္ဌသမ္ဘတ္တာ၊ မြင်ဖူးကာမျှမိတ်ဆွေ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သောမိတ်ဆွေ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သန္ဓိပတိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ရက္ခဒေဝတာ၊ ရက္ခစိုးနတ်မင်းသည်။ "မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဋ္ဌစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တာသံ ဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ မဗ္ဗေ၊ အလယ်၌။ ဗောဓိသတ္တာဿ၊ ၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထယမာနာ၊ ပြောဆိုလျက်။ "ဘော ဒေဝတာ၊

အို နတ်အပေါင်းတို့။ မယ်၊ ငါတို့သည်။ မဟေသက္ခာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သည်။ ဟုတ္တာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဒန္ဓပညတာယ၊ နသောပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမံ ဥပါယံ၊ ဤနည်းလမ်းကို။ နဇာနိမှ၊ မသိခဲ့ကြကုန်။

ကုသနာဠိဒေဝတာ ပန၊ သမန်းမြက်ပင်စောင့်နတ်သည်ကား။ အတ္တနော၊ ၏ ဉာဏသမ္ပတ္တိယာ၊ ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဝိမာနသာမိကေ၊ ဗိမာန်ရှင်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မိတ္တော နာမ၊ မိတ်ဆွေမည်သည်ကို။ သဒိသောပိ၊ မိမိနှင့်တူသော သူကိုလည်းကောင်း။ အဓိကောပိ၊ မိမိထက်မြတ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ ဟီနောပိ၊ မိမိအောက်ယုတ်သောသူကိုသော်လည်းကောင်း။ ကတ္တဗ္ဗောယေव၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ မှန်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ထာမေန၊ အစွမ်းအလျှောက်။ သဟာ ယကာနံ။ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏။ ဥပဃံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နိတ္ထရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ သုခေ၊ ချမ်းသာ၌။ ပတိဋ္ဌာပေယေဝ၊ တည်စေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ မိတ္တဓမ္မံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏တရားကို။ ဝဏ္ဏေ တွာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၂၁။ ကရေ သရိက္ခော အထဝါပိ သေဋ္ဌော၊
နိဟီနကော ဝါပိ ကရေယျ ဧကော။
ကရေယျမောတေ ဗျသနေ ဥတ္တမတ္ထံ၊
ယထာ အဟံ ကုသနာဠိ ရုစာယံ။

(ဘဝန္တော ဒေဝတာ၊ အရှင်နတ်တို့။) သရိက္ခောပိ၊ မိမိနှင့်တူသောသူသည်လည်း။ (မိတ္တဓမ္မံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်တရားကို။) ကရေ၊ ပြုရာ၏။ အထဝါ၊ တစ်နည်းသော်ကား။ သေဋ္ဌောပိ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောသူသည်လည်း။ (မိတ္တဓမ္မံ၊ ကို။) ကရေ၊ ၏။ ဧကော ဧကစ္စော၊ အချို့သော။

နိဟီနကောဝါပိ၊ မိမိအောက်ယုတ်သော သူသည်လည်း။ (မိတ္တာဓမ္မံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၏။) ဒေတေ၊ ဤအယုတ်, အလတ်, အမြတ်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဗျသနေ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ ပျက်စီးခြင်းသည်။ (ဥပဋ္ဌေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။)ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ အတ္ထံ၊ အစီးအပွားကို။ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ရုစာယံ၊ ရုစာအမည်ရှိသော မဂ်လာသစ်ပင်၌။ အဟံစ၊ ငါသည်လည်း ကောင်း။ ကုသနာဠိစ၊ ဘုန်းတန်ခိုးနည်းသော သမန်းဖုတ်, ကျူရုံ၌ဖြစ်သော နတ်သည်လည်းကောင်း။ (တေမယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ မိတ္တသန္ထဝံ၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းကို။)ကရိမှ ယထာ၊ ပြုကုန်၏သို့။ (တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္စိတုကာမေဟိ၊ လွတ်လိုကုန်သော။ အညေဟိပိ၊ တစ်ပါးသောသူတို့သည်လည်း။ ဟီနောပိ၊ ကိုယ့်အောက်ပင်ယုတ်သော်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။)

ရုစာဒေဝတာ (၀) အဟမေဝ အဟောသိန္တိ။

ရုစာဒေဝတာ၊ ရုစာအမည်ရှိသောမဂ်လာသစ်ပင် စောင့်နတ်သည်။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ဒေဝသံဃသ၊ ရက္ခစိုးနတ်အပေါင်းအား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊ ၍။ ကုသနာဠိဒေဝတာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂတာ၊ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ရုစာဒေဝတာ၊ ရုစာမည် ရှိသော မဂ်လာသစ်ပင်စောင့်နတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကုသနာဠိဒေဝတာပန၊ သမန်းမြက်ဖုတ် ကျူရုံစောင့်နတ်သည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာ။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ကုသနာဠိဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ။

၂-ဒုမ္မေဓောတ်(၁၂၂)

ယသ် လဒ္ဓါန (ပ) ဥသ္သုယမေဝ ကရောတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယသ် လဒ္ဓါ နဒုမ္မေဓောတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တေ၊ စည်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တထာဂတသ၊ ၏။ ပုဏ္ဏစန္ဒသသိရိကမုခံ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာသော မျက်နှာတော်ကိုလည်းကောင်း။ အသီတာ နုဗျဉ္ဇနဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏာပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော် ငယ်, သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ တော်ကြီးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဗျာမပ္ပဘာပရိက္ခိတ္တံ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော ရောင်ခြည်တော် ဖြင့် ခြံရံအပ်သော။ အာဝေဠာဝေဠာဘူတာ၊ အထပ်ထပ် ရစ်ပတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ယမကယမကဘူတာ၊ အသွယ်သွယ်အစုံစုံဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဃနဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ ဘစ်ခဲနက်သော ဘုရား ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တံ၊ လွှတ်သော။ ပရမသော ဘဂ္ဂပ္ပတ္တံ၊ မြတ်သောတင့်တယ်ခြင်း အစုသို့ရောက်သော။ အတ္တာဘာဝဉ္စ၊ ကိုယ်တော်ကို လည်းကောင်း။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတုံ၊ ကြည်ညိုစေခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဥသ္သုယ မေဝ၊ ငြူစူခြင်းကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

ဗုဒ္ဓါနာမ ဇဝရူပေန (ပ) အတီတံ အာဟရိ။

'ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားရှင်တို့မည်သည်။ ဇဝရူပေန၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ သီလေန၊ သီလနှင့်။ သမာဓိနာ၊ သမာဓိနှင့်။ ပညာယ၊ ပညာနှင့်။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်။ ဝိမုတ္တိ ဉာဏဒဿနေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။' ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတေ၊ ပြောဆိုအပ်သော်။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ သဟိတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ နသ

ကျောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဥသျှယမေဝ၊ ငြူးစုခြင်းကို သာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဒေဝဒတ္တသ၊ ၏။ အဂုဏ ကထံ၊ ကို။ ကထယိံသု၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကရဟိ၊ ၌။ ကာယ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ နည်း။" ဣတ္တိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ ဣမာယ နာမ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝဏ္ဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဥဿှယံ၊ ငြူးစုခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုသည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ အကာသိယေဝ၊ ပြုဖူး သည်သာလျှင်လည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ မဂဓရဋ္ဌေ (၀) အဘိရှဟိတ္တာ။

အတီတေ၊ ၌။ မဂဓရဋ္ဌေ၊ ရာဇဟဂနဂရေ၊ ပြည်၌။ ဧကသ္မိံမဂဓရာဇေ၊ မဂဓမည်သောမင်းတစ်ပါးသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဟတ္ထိ ယောနိယံ၊ ဆင်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗသေတော၊ အလုံးစုံဖြူသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝဏ္ဏိတသဒိသာယ၊ ချီးမွမ်းအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသော။ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်း၏ အပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဆင်ဖြူတော်ကို။ "အယံ၊ ဤဆင်ဖြူ တော်သည်။ လက္ခဏ သမ္ပန္နော၊ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သောရာဇာ၊ ထိုမဂဓမင်းသည်။ မဂ်လဟတ္ထိ၊ မဂ်လာဆင်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ဆဏဒိဝသေ၊ ပွဲသဘင် နေ့၌။ သကလနဂရံ၊ အလုံးစုံသောမြို့ကို။ ဒေဝနဂရံဝိယ၊ နတ်ပြည်ကဲ့သို့။ အလင်္ကာရာပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်ယင်အပ်သော။ မင်္ဂလဟတ္ထိ၊ မင်္ဂလာဆင်ကို။ အဘိရှဟိတ္တာ၊

တက်စီး၍။

မဟာနွေန (၀) မဂ်လဟတ္ထိမေ၀ ၀ဏ္ဏော သိ။

မဟာနွေန၊ ကြီးစွာသော။ ရာဇာနုဘာ၀ေန၊ မင်း၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မဟာဇနော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ မဂ်လဟတ္ထိနော၊ မဂ်လာဆင်တော်၏။ ရူပသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တံ၊ အဆင်း၏တင့်တယ်ခြင်းအစုသို့ရောက်သော။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ "ရူပံ၊ ဆင်၏အဆင်း၊ ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ ဂတိ၊ ဆင်၏အသွားအလာ၊ ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ လီဠာ၊ ဆင်၏တင့်တယ်ခြင်း၊ ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ လက္ခဏသမ္ပတ္တိ၊ ဆင်၏လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ ဇ၀ရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သဗ္ဗသေတ၀ရ၀ါရဏောနာမ၊ အလုံးစုံဖြူသော ဆင်မြတ်မည်သည်။ စက္ကဝတ္တိရညော၊ စကြ၀ဏ်းမင်းအား။ အနုစ္ဆ၀ိကော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ်လဟတ္ထိမေ၀၊ မဂ်လာဆင်တော်ကိုသာလျှင်။ ၀ဏ္ဏော သိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

ရာဇာ မဂ်လဟတ္ထိဿ (၀) အာရောပေတုန္တိ။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မဂ်လဟတ္ထိဿ၊ ၏။ ၀ဏ္ဏံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ သဟိတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဥသူယံ၊ ငြူစူခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ "အဇ္ဇေ၀၊ ယနေ့ဥပင်လျှင်။ တံ၊ ထိုဆင်သည်။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ကမ်းပါးခြေ၌။ ပါတေတွာ၊ ပစ်ချ၍။ ဧ၀ိ၀ိတကွယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေဿာမိ၊ ရောက်စေအံ့။" ဣဟ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဟတ္ထာစရိယံ၊ ဆင်ဆရာကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ "တယာ၊ သင်သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အယံ နာဂေါ၊ ဤဆင်ကို။ သိက္ခာပိတော၊ သင်အပ်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဒေ၀၊

အရှင်မင်းကြီး။ အယ်နာဂေါ၊ ဤဆင်ကို။ သုသိက္ခာပိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ နသုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သည်မဟုတ်သလော။ ဒုသိက္ခိတော၊ မကောင်းသဖြင့် သင်အပ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ သင်အပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ ယဒိသုသိက္ခိတော၊ အကယ်၍ ကောင်းစွာ သင်အပ်သည်ဖြစ်အုံ့။ နံ၊ ထိုဆင်ကို။ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတမတ္ထကံ၊ ဝေပုလ္လတောင်ထိပ်သို့။ အာရောပေတုံ၊ တက်ရောက်စေခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိ၊ စွမ်းနိုင်အုံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။

အာမ ဒေဝါတိ (၀) သည် အဒါသိ။

ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ တောင်ထိပ်သို့တက်ရောက်ခြင်းငှာစွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ "တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဧဟိ၊ လာလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဩတရိတ္မာ၊ ဆင်မှဆင်း၍။ ဟတ္ထာစရိယံ၊ ဆင်ဆရာကို။ အာရောပေတ္မာ၊ တက်စေ၍။ ပဗ္ဗတပါဒံ၊ တောင်ခြေသို့။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ဟတ္ထာစရိယေန၊ ဆင်ဆရာသည်။ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိယံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌။ နိသီဒိတ္မာဝ၊ ထိုင်၍သာလျှင်။ ဟတ္ထိမှိ၊ ဆင်ကို။ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတမတ္ထကံ၊ ဝေပုလ္လတောင်ထိပ်သို့။ အာရောပိတေ၊ တက်စေအပ်သော်။ သယမှိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ အမစ္စဂဏပရိဝုတော၊ အမတ်အပေါင်းခြံရံလျက်။ ပဗ္ဗတမတ္ထကံ၊ တောင်ထိပ်သို့။ အဘိရုဟိတ္မာ၊ တက်၍။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ ပပါတာဘိမုခံ၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ်သို့ ရှေ့ရှုသည်ကို။ ကာရေတ္မာ၊ ပြုစေ၍။ "တွံ၊ သင်သည်။ 'မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧသဧသော နာဂေါ၊ ဤဆင်ကို။ သုသိက္ခာပိတော၊ ကောင်းစွာသင်စေအပ်ပြီ။' ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်ထား၏။ နံ၊ ထိုဆင်ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ တိဟိယေဝပါဒေဟိ၊ ခြေထောက်သုံးချောင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဌပေတိ၊ ရပ်စေလော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဟတ္ထာစရိယော၊ ဆင်ဆရာသည်။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌။ နိသီဒိတ္ဝာဝ၊ ထိုင်နေ၍သီလျှင် "ဘော၊ အမောင်။ တိတိပါ ဒေဟိ၊ ခြေသုံးချောင်းတို့ဖြင့်။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ပါလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟတ္ထိ သ၊ ဆင်အား။ ပဏ္ဍိ ကာယ၊ ဖနောင့်ဖြင့်။ သည်၊ အမှတ်သညာကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။

မဟာသတ္တော တထာ (၀) ဌပေဟိတိအာဟ။

မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တထာ၊ ထိုဆင်ဆရာခိုင်းသည့်အတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ရာဇာ၊ သည်။ "ဒ္မိ ဟိ ပုရိမ ပါ ဒေ ၊ ကိ ယေ ဝ၊ ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဌပေဟိ၊ ရပ်စေလော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ မဟာသတ္တော၊ သည်။ ဒွေပစ္ဆိမ ပါ ဒေ၊ နောက်ခြေနှစ်ချောင်းတို့ကို။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ မြှောက်ကြ၍။ ပုရိမ ပါ ဒေ ဟိ၊ ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ "ပစ္ဆိမ ပါ ဒေ ဟိ ယေ ဝ၊ နောက်ခြေနှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဌပေဟိ၊ ရပ်စေလော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော ပိ၊ မိန့်အပ်သည်ရှိသော်လည်း။ ဒွေ ပုဂ္ဂိ မ ပါ ဒေ၊ ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းတို့ကို။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ မြှောက်ကြ၍။ ပစ္ဆိမ ပါ ဒေ ဟိ၊ နောက်ခြေနှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ "ဧကေန၊ ခြေတစ်ချောင်းဖြင့်။ ဌပေဟိ၊ ရပ်စေလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော ပိ၊ မိန့်အပ်သည်ရှိသော်လည်း။ တယော ပါ ဒေ၊ ခြေသုံးချောင်းတို့ကို။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ မြှောက်ကြ၍။ ဧကေနေ ဝ၊ ခြေတစ်ဖက်ဖြင့်သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုဆင်၏။ အပတနဘာဝံ၊ မကျသည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ "သစေ ပဟောသိ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ နံ၊ ထိုဆင်ကို။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌပေတိ၊ ရပ်စေလော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

အာစရိယော (၀) ဗာရာဏသိ ဂစ္ဆာတိ။

အာစရိယော၊ ဆင်ဆရာသည် စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း)

ဘုရားကလေးမျှဒီပေ၊ ဧမျှဒြိပ်တစ်ကျွန်းလုံး၌။ ဣမိနာ၊ ဤဆင်နှင့်။ သဒိသော၊ တူသော။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ် သော။ ဟတ္ထိနာမ၊ ဆင်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ဆက်။ နိသဏ်သယံ၊ ယုံမှားမဲ့။ ဧတံ၊ ဤဆင်ကို။ သေဧသော၊ ဤမင်း သည်။ ပပါတေ၊ တောင်ကမ်းပါး၌။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ မာရေတုကာမော၊ သေစေလိုသည်။ ဘဲ၀ိသဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။သော၊ ထိုဆင်ဆရာသည်။ တသ၊ ထိုဆင်၏။ ကဏ္ဏမူလေ၊ နားရင်း၌။ မန္တေသိ၊ တိုးတိုးသက်သာ ပြောဆိုတိုင်ပင်ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "ဘာတ၊ အမောင်။ အယံ ရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပပါတေ၊ တောင်ကမ်းပါး၌။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ မာရေတုကာမော၊ သေခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧတသ၊ ဤမင်းအား။ နအနုစ္ဆဝိ ကော၊ မလျောက်ပတ်သည်။ ဝါ၊ မထိုက်တန်သည်။ (အသိ၊ ဖြစ်၏။) တေ၊ သင်အား။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီး ဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ၊ ဗလံ၊ အားအစွမ်းသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ် ၍ရှိအုံ့။ ယထာ နိသိန္နံယေ၀၊ စီးမြဲတိုင်းသာလျှင် ဖြစ်သော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္ဒာ၊ ပျံတက်၍။ ဗာရာဏသိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလော့။" ဣတိ၊ သို့။ မန္တေသိ၊ ပြီ။

ပုညိဒ္ဓိယာ သမန္နာဂတော (၀) ဂါထမာဟ။

ပုညိဒ္ဓိယာ၊ ဘုန်းတန်ခိုးနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သော။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တခဏာညေ၀၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ဟတ္ထိစရိယော၊ ဆင်ဆရာသည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အယံဟတ္ထီ၊ ဤဆင်သည်။ ပုညိဒ္ဓိယာ၊ ဘုန်းတန်ခိုးနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ တာဒိသဿ၊ သင်ကဲ့သို့ရှိအပ် သော။ မန္ဒပုညဿ၊ ဘုန်းကံနည်းပါးသော။ ဒုဗ္ဗဒ္ဓိနော၊ ပညာနည်း သောမင်းအား။ နအနုစ္ဆဝိကော၊ မလျောက်ပတ်။ ပဏ္ဍိ တသ၊

ပညာရှိသော။ ပုညသမ္ဘန္နဿ၊ ဘုန်းကံနှင့် ပြည့်စုံ သော။ ရညော၊ မင်းအား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျှောက်ပတ်၏။ တာဒိ သာနာမ၊ သင်သို့သဘောရှိသည်မည်ကုန်သော။ မန္ဒပုညာ၊ ဘုန်းကံနည်းကုန်သော သူတို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသော။ ဝါဟနံ၊ စီးတော်ယာဉ် ဆင်ဖြူတော်ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရကုန်၍။ တဿ၊ ထိုဆင်ဖြူတော်၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဿေဝ ဝါဟနံ၊ ထိုစီးတော် ယာဉ်ဆင်ဖြူတော်ကိုလည်းကောင်း။ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသော။ ယသသမ္ပတ္တိံစ၊ အခြံအရံစည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ နာသေန္တိ ယေဝ၊ ဖျက်ဆီးကုန်သည်သာလျှင်တည်း" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဟတ္ထိ ကွန္ဒေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌။ နိသိန္နော ဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၂၂။ ယသံ လဒ္ဓါန ဒုမ္မေဓော၊ အနတ္ထံ စရတိ အတ္တနော။
အတ္တနော စ ပရေသဉ္စ၊ ဟိ သာယ ပဋိပဒ္ဓတိ။

(ဗဟာရာဇ၊ ကြီး။ တာဒိသော၊ သင်ကဲ့သို့သဘောရှိ သော။) ဒုမ္မေဓော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ ယသံ၊ ပြည့်စုံ သောအခြံအရံကို။ လဒ္ဓါန၊ ရ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနတ္ထံ၊ အကျိုးမဲ့ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ (ကတ္တဗ္ဗာကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့် မပြုသင့်သည်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိရကား) အတ္တနောစ၊ မိမိအား လည်းကောင်း။ ပရေသဉ္စ၊ သူတစ်ပါးတို့အား လည်း ကောင်း။ ဟိ သာယ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ။ ပဋိပဒ္ဓတိ၊ ကျင့် တတ်၏။

ဇဝံ ဣမာယ (ပ) ပတိဋ္ဌာဟိတိ အာဟ။

ဒဝံ၊ ဤသို့။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ရညော၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊ ၍။ "ဒါနိ၊ ၌။ တွံ၊ သင်သည်။ တိဋ္ဌ၊ နေရစ်ခဲ့လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ထက်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ ဗာရာဏသိနဂရံ၊ မြို့သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရာဇဂဟေ၊ မင်းရင် ပြင်၌။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ သကလနဂရံ၊

တစ်မြို့လုံးသည်။ သခုံဘိတွာ၊ ချောက်ချား၍။ "အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရညော၊ မင်းအတွက်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ သေတဝရဝါရဏော၊ မြတ်သောဆင်ဖြူ တော်သည်။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ရာဇဂိုဏော၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ဌိတော၊ တည်ပြီ" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကကောလာဟလံ၊ တစ်ပြိုင်နက်သောအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အသံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ရညောပိ၊ မင်းအားလည်း။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ "မယုံ၊ ငါ၏။ ဥပဘော ဂတ္ဌာယ၊ အသုံးအဆောင်အလို့ငှာ၊ အာဂတောဟု၊ လာသည်။ သစေအသိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိဋ္ဌာဟိ၊ ရပ်တည်ပါလော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော (ပ) အတ္တနာ အဂ္ဂဟေသိ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းဆင်ဖြူတော်သည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ အာစရိယော၊ ဆင်ဆရာသည်။ သြတရိတွာ၊ ဆင်မှသက်ဆင်း၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ "တာတ၊ အမောင်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတောဟု၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ "ရာဇဂဟတော၊ မှ။" အာဂတောဟု၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံပဝတ္တိံ၊ အလုံး စုံသောဖြစ်ကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ "တာတ၊ အမောင်။ ဣဒါ၊ ဤဗာရာဏသီ ပြည်သို့။ အာဂစ္ဆန္တေန၊ လာသော။ တေ၊ သင်သည်။ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဋ္ဌဟတ္ထော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ သဇ္ဇာပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ ဝါရဏံ၊ ဆင်ကို။ မဂ်လဟတ္ထိဋ္ဌာနေ၊ မဂ်လာ ဆင်အရာ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သကလရဇ္ဇံ၊ တစ်မြို့လုံးကို။ တယောကောဋ္ဌာသေ၊ သုံးစုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧကံ၊ တစ်ခုကို။

ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းဆင်ဖြူတော်အား။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ ဧကံ၊ တစ်စုကို။ အာစရိယဿ၊ ဆင်ဆရာအား။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ ဧကံ၊ တစ်စုကို။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီ။

ဗောဓိသတ္တဿ (၀) အဟမေဝ အဟောသိန္တိ။

ပန၊ အထူးကား။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းဆင်ဖြူတော်၏။ အာဂတကာလတော၊ ရောက်လာသောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယေဝ၊ စ၍သာလျှင်။ ရညော၊ မင်း၏။ သကလဧမ္မဒီပေ၊ ဧမ္မဒြီပ်တစ်ကျွန်းလုံး၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်သည်။ ဟတ္ထိဂတမေဝ၊ ဗာရာဏသီမင်း၏လက်သို့ ရောက်သည်သာလျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဧမ္မဒြီပေ၊ ၌။ အဂ္ဂရာဇာ၊ မြတ်သော မင်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ အဂမာသိ၊ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ "ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ မဂဓရာဇာ၊ မဂဓမင်း သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဟတ္ထာစရိယော၊ ဆင်ဆရာ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဟတ္ထိပန၊ ဆင် သည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာ။ အဟောသိ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဒုမ္မေဓာဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ။

၃-နဠိသဇာတ်(၁၂)

အသဗ္ဗတ္ထဂါမိ ဝါစန္တိ ဣဒံ (၀) ဝတ္ထု။

သတ္ထာ၊ သည်။ အသဗ္ဗတ္ထဂါမိ ဝါစန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ လာဠုဒါယိတ္ထေရံ၊ လာဠုဒါယိမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအုံ။ သော၊ ထိုလာဠုဒါယိမထေရ်သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကထေန္တော၊

ဟောသည်ရှိသော်။ "ကျွမယ်ပ္ပ၁နေ၊ ဤအရာ၌။ ကျွဒ်၊ ဤတရား
ကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဟောအပ်၏။ ကျွမယ်ပ္ပ၁နေ၊ ဤအရာ၌။
ကျွဒ်၊ ဤတရားကို။ နကထေတဗ္ဗံ၊ မဟောအပ်" ကျွတိ၊ ဤသို့။
ယုတ္တာယုတ္တံ၊ သင့်မသင့်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ မဂ်လေ၊
မဂ်လာရှိသောအရာ၌။ အ၀မဂ်လံ၊ မဂ်လာ မရှိသောစကားကို။
၀ဒန္တော၊ ပြောဟောလျက်။ တိရော ကုဋ္ဋေသု တိဋ္ဌန္တိ၊ သန့်
သဃ်ာဋ္ဌကေသုစာတိ၊ ဤသို့အစရှိ သော။ ကျွဒ် အ၀မဂ်လံ၊
ဤမဂ်လာမရှိသောတရားကို။ မဂ်လံ၊ မဂ်လာရှိသည်ကို။
ကတ္တာ၊ ၍။ အနုမောဒနံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ အ၀မဂ်လေသု၊
မဂ်လာမရှိသောအရာတို့၌။ အနုမောဒနံ၊ ကို။ ကဉ္စာရောန္တော၊
ပြုသည်ရှိသော်။ "ဗဟု ဒေ၀ါ မနုဿာစ၊ မဂ်လာနိ အစိန္တယုန္တိ"၊
ဗဟုဒေ၀ါ အစိန္တယုံဟု၍။ ၀တ္တာ၊ ဆို၍။ "ဒေ၀ရူပါနံ၊ ဤသို့
သဘောရှိကုန်သော။ မဂ်လာနံ၊ မဂ်လာတို့၏။ သတမ္မိ၊
တစ်ရာကိုလည်းကောင်း။ သဟဿမ္မိ၊ တစ်ထောင်ကိုလည်း
ကောင်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်။
ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့။" ကျွတိ၊ သို့။ ၀ဒတိ၊ ဟော၏။

အထေကဒိ၀သံ (၀) အတီတံ အာဟရိ။

အထ၊ ၌။ ဧကဒိ၀သံ၊ ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ
တို့သည်။ "အာ၀ုသော၊ တို့။ လာဘုဒါယီ၊ လာဘုဒါယီသည်။
ယုတ္တာယုတ္တံ၊ သင့်မသင့်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
သောဌာန၌။ အဘာသိတဗ္ဗ၀ါစံ၊ မဆိုအပ်သည့်စကားကို။
ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။" ကျွတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။
သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊
၍။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။
သန္ဓိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ နည်း။ ကျွတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊
၍။ ကျွမာယနာမ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကြ
ပါကုန်၏။ ကျွတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။
လာဘုဒါယီ၊ ထေရ်သည်။ ကျွဒါနေ၀၊ ၌သာ၊ ဒန္ဓ၀ရိသကျွနော၊

ထိုင်းမှိုင်းတွေဝေသည် ဖြစ်၍။ ယုတ္တာယုတ္တံ၊ သင့် မသင့်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိသည် ကား။ နေ၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧသော၊ ဤလာဒုဒါယီသည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ လာဒုကောယေဝ၊ ထုံထိုင်းဖျင်းအသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) နသက္ကောတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလကုလေ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်။ တက္ကသိလာယံ၊ ပြည်၌။ သဗ္ဗသိပ္ပာနိ၊ အလုံးစုံသောအတတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ သင်ယူ၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဖြစ်သော။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပဉ္စမာဏဝကသတာနိ၊ တပည့်လုလင်ငါးရာတို့ကို။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဝါစေသိ၊ သင်ကြားပို့ချပြီ။ တဒါ၊ ၌။ တေသုမာ ဏဝေသု၊ ထိုလုလင်တို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဒန္ဓပရိသက္ကနော၊ ထိုင်းမှိုင်းတွေဝေသော။ လာဒုကော၊ ထုံထိုင်း ဖျင်းအသော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဓမ္မန္တေဝါသိကော၊ အတတ်သင် တပည့်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ သင်ယူ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဒန္ဓဘာဝေန၊ ဉာဏ်ထိုင်း သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဂ္ဂဏှိတုံ၊ သင်ယူခြင်းငှာ။ နသက္ကော တိ၊ မစွမ်းနိုင်။

ဗောဓိသတ္တသပန (ပ) ရတ္တိ ခေပေသိ။

ပန၊ အထူးကား။ ဗောဓိသတ္တသ၊ အား။ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးများသည်။ ဟောတိ၊ ၏၊ ဒါသောဝိယ၊ ကျွန်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောပြုဖွယ်တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြုပေး၏။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သာယမာသံ၊ ညစာကို။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ စား၍။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိပန္နော၊

အိပ်သည်ရှိသော်။ ဟတ္တပါဒပိဋ္ဌိပရိကမ္မာန်၊ လက်ခြေ ကျောက်ကုန်းတို့ကို နိပ်နယ်ခြင်းတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီ။ ဂစ္ဆန်တဲ့၊ သွားသော။ တံမာဏဝံ၊ ထိုလုလင်ကို။ "တာတ၊ အမောင်။ မဠာပါဒေ၊ ညောင်စောင်းခြေတို့ကို။ ဥပတ္ထမ္ဘေတွာ၊ ထောက်၍။ ယာဟိ၊ သွားလော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ မာဏဝေါ၊ လုလုင်သည်။ ဧကံပါဒံ၊ တစ်ခုသော ညောင်စောင်းခြေကို။ ဥပတ္ထမ္ဘေတွာ၊ ထောက်၍။ ဧကဿ၊ တစ်ခုသော ညောင်စောင်းခြေ၏။ ဥပတ္ထမ္ဘကံ၊ ထောက်စရာဝတ္ထုကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဥရုမှိ၊ ပေါင်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်ကို။ ခေပေသိ၊ ကုန်စေပြီ။

ဗောဓိသတ္တာ (၀) ကရေယျန်တို့ စိန္တေသိ။

ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ ပစ္ဆိုသသမယေ၊ မိုးသောက်သောအခါ၌။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ။ တံ၊ ထိုလုလင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍။ "တာတ၊ အမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဧကဿ၊ တစ်ခုသော။ မဠာပါ ဒဿ၊ ညောင်စောင်းခြေ၏။ ဥပတ္ထမ္ဘကံ၊ ထောက်စရာ ဝတ္ထုကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ ဥရုမှိ၊ ပေါင်၌။ ဌပေတွာ၊ တင်ထား၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ သံဝိဂ္ဂမာန သော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ "အယံ၊ ဤသူသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးရှိ၏။ ဧတ္တကာနံ မာဏဝကာနံ၊ ဤမျှ လောက်သော လုလင်တို့၏။ အန္တရေပန၊ အကြား၌ကား။ အယမေव၊ ဤလုလင်သည်သာလျှင်။ ဒန္ဓော၊ ဉာဏ်ထိုင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိက္ခိတုံ၊ သင်ယူခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤသူကို။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသည်ကို။ ကရေယျံ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။

ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။

အထဿ ဇေတဒဟောသိ (၀) ကထေသိတိ။

အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ ဇေတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကိုး နည်း။) "ဇကောဉပါ ယော၊ တစ်ခုသောအကြောင်းဉပါယ်သည်။ (မေ၊ ငါ့အား။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါရအတ္ထာယစ၊ ထင်းခွေခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏတ္ထာယစ၊ ဟင်းရွက်ခူးခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဝနံ၊ တောသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ အာဂတံ၊ ပြန်လာသော။ ဣမံမာဏဝံ၊ ဤလုလင်ကို။ 'အဓ္ဓ၊ ယနေ့။ တေ၊ သင်သည်။ ကိုး၊ အဘယ်ကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သနည်း။ ကိုး၊ အဘယ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ခဲ့သနည်း။' ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိသောမိ၊ မေးအံ့။ အထ၊ ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ အဓ္ဓ၊ ယနေ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သောဝတ္ထုကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ခဲ့ပြီ။ ဣဒံ၊ ဤမည်သောဝတ္ထုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ် ခဲ့ပြီ။' ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခိသတိ၊ ပြောကြားလတ္တံ့။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုလုလင်ကို။ 'တယာ၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌဉ္စ၊ မြင်ခဲ့သော ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း။ ကတဉ္စ၊ ပြုခဲ့သော အမှုသည်လည်းကောင်း။ ကီဒိသံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။' ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိသောမိ၊ မေးအံ့။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ 'ဧဝရူပံ နာမ၊ ဤမည်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉပမာယစ၊ ဉပမာဖြင့် လည်းကောင်း။ ကာရဏေနစ၊ အကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ကထေသိတိ၊ ဖြေဆိုလတ္တံ့။

ဣတိ နံ (၀) အာရောစေယျာသီတိအာဟ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ နံ၊ ထိုလုလင်ကို။ နဝံနဝံ၊ အသစ်သစ်ဖြစ်သော။ ဉပမဉ္စ၊ ဉပမာကိုလည်းကောင်း။ ကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ကထာပေတွာ၊ ဆိုစေ၍။ ဣမိနာ ဉပါယေန၊ ဤအကြောင်းဉပါယ်ဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသည်ကို။ ကရိသာမိ၊ ပြုအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေတံ၊ ဤအကြံ သည်။

အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တံ၊ ထိုလုလင်ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ "တာတမာဏဝ၊ အမောင်လုလင်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒါရ အတ္ထာယဝါ၊ ထင်းခွေခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏတ္ထာယဝါ၊ ဟင်းရွက်ခူးခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ကတဋ္ဌာနေ၊ သွားရောက်ရာ ဖြစ်သော။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ တေ၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌံဝါ၊ မြင်အပ်သည်လည်းကောင်း။ သုတံဝါ၊ ကြားအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဘုတ္တံဝါ၊ စားအပ်သည်လည်းကောင်း။ ပီတံဝါ၊ သောက်အပ်သည်လည်းကောင်း။ ခါဒိတံဝါ၊ ခဲအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ အာဂန္တွာ၊ ပြန်လာ၍။ မယှံ၊ ငါ့အား။ (တွံ၊ သင်သည်။) အာရောစေယျာသိ၊ ပြောကြားပါလော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

သော သာဓုတိ ပဋ္ဌိသုဏိတွာ (ပ) ဟောန္တိ။

သော၊ လုလင်သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု၍။ ပဋ္ဌိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ မာဏဝေဟိ၊ လုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒါရုအတ္ထာယ၊ ထင်းခွေခြင်းအကျိုးငှာ။ အရညံ၊ တောသို့။ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်၌။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဂန္တွာ၊ ပြန်လာ၍။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ မေ၊ အက္ကျန်ပ်သည်။ သပ္ပေါ၊ မြွေကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ခဲ့ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ အာရော စေသိ၊ ပြောကြားပြီ။ တာတ၊ အမောင်၊ သပ္ပေါနာမ၊ မြွေမည် သည်။ ကီဒိသော၊ အဘယ်သို့ရှိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ (အာစရိယ၊ ဆရာ။) နဂ်လီ သာသေ ယျထာပိ၊ ထွန်တုံးထွန်သန်ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြန် ပြောပြီ။ တာတ၊ အမောင်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ တေ၊ သင်သည်။ မနာပါ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာကို။ အာဟရ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီ။ သပ္ပါနာမ၊ မြွေတို့မည်သည်။ နဂ်လီသသဒိသာဝ၊

ထွန်တုံးထွန်သန်နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တီ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီ။

အထ ဗောဓိသတ္တော (၀) ဧဝရူပါစ။

အထ၊ ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "မာဏဝကေန၊ လုလင်သည်။ မနာပါ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာကို။ အာဟာ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီ။ နံ၊ ထိုလုလင်ကို။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိဿာမိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ အရညေ၊ တောင်၌။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ မေ၊ ငါသည်။ ဟတ္ထိံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တာတ၊ အမောင်။ ဟတ္ထိနာမ၊ ဆင်မည်သည်။ ကီဒိသော၊ အဘယ်သို့ရှိအပ် သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ (အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ဟတ္ထိနာမ၊ ဆင်တို့မည်သည်။) နဂ်လီသာသေယျထာပိ၊ ထွန်တုံးထွန်သံနှင့်တူကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "ဟတ္ထိသ၊ ဆင်၏။ သောဏ္ဍာ၊ နှာမောင်းတို့သည်။ နဂ်လီသသဒိသာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ၏။ ဒန္တာဒယော၊ အစွယ်အစရှိသည် တို့သည်။ ဧဝရူပါစ ဧဝရူပါစ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည် လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အယံပန ဗာလတာယ (၀) တုဏ္ဍီဘာဝေါ။

အယံပန၊ ဤလုလင်သည်ကား။ ဗာလတာယ၊ မလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဘဇိတ္တာ၊ ခွဲခြားဝေဖန်၍။ ကထေတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်၍။ သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ကထေသိ"မညေ၊ ဆိုဟန်ရှိ၏။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိ ဝသံ၊ ၌။ နိမန္တနေ၊ ဆွမ်းဖိတ်ရာအရပ်၌။ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဓု၊ ယနေ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို။ ခါဒိမှ၊

စုပ်ခဲ့ ပါကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (တာတ၊ အမောင်) "ဥစ္ဆုနာမ၊ ကြံ့မည် သည်။ ကိဒိသော၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ရှုအပ် သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ (အာစရိယ၊ ဆရာ။) ဥစ္ဆုနော နာမ၊ ကြံတို့မည်သည်။ "နဂ်လီသာသေယျာ ထာပိ၊ ထွန်တုံ: ထွန်သန်နှင့် တူကုန်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အာစရိယော၊ သည်။ "ထောက်၊ အနည်:ငယ်သော။ ပတိရူပ်၊ လျောက်ပတ် သော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်:ကို။ ကထေသိ၊ ဆိုပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။

ပုနေကဒိဝသံ (ပ) နဂ်သီသာတိ အာဟ။

ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ နိမန္တနေ၊ ဆွမ်:ဖိတ်ရာ အရပ်၌။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်တို့သည်။ ဂုဠံ၊ တင်လဲကို။ ဒမိနာ၊ နို့ဓမ်:ဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိံသု၊ စား:ခဲ့ကြကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောလုလင်တို့သည်။ ခီရေန၊ နို့ရည်ဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိံသု၊ စား:ခဲ့ကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ အာဂန္တွာ၊ ပြန်လာ၍။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဓ္ဓ၊ ယနေ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဒမိနာစ၊ နို့ဓမ်:ဖြင့်လည်:ကောင်:။ ခီရေနစ၊ နို့ရည်ဖြင့် လည်:ကောင်:။ ဘုဉ္ဇိမှ၊ စား:ခဲ့ကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ (တာတ၊ အမောင်။) "ဒဒိခီရံနာမ၊ နို့ဓမ်:နို့ရည် မည်သည်။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ရှုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်:။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဒဓိခီရာနိနာမ၊ နို့ဓမ်:နို့ရမ်တို့မည်သည်။ "နဂ်လီသာ–သေယျာထာပ၊ ထွန်တုံ: ထွန်သန်နှင့် တူကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

အာစရိယော (ပ) ဝတ္တာ ဣမံ ဂါထမာဟ။

အာစရိယော၊ သည်။ "အယံ မာဏဝေါ၊ ဤလုလင် သည်။ 'သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ နဂ်လီသသဒိသော၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ သုကထိတံ၊ ကောင်:စွာ ဆိုအပ်သောစကား:ကို။ တာဝကထေသိ၊ ပြောဆိုပြီ:ထား:ဘိဉီ:။

(တေန၊ တိုလုလင်သည်။) 'ဟတ္ထီ၊ ဆင်သည်။ နဂ်လီသ သဒိသော၊ ထွန်တုံးထွန်သန်နှင့်တူ၏။' ဣတိ၊ သို့။ ကထေန္တေ နာပိ၊ ဆိုပါသော်လည်း။ သောဣာ၊ နှာမောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ လေသေန၊ အရိပ် အမြွက်အားဖြင့်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဥစ္ဆု၊ ကြဲသည်။ နဂ်လီ သသဒိသော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကထနေပိ၊ ဆိုသောအခါ၌လည်း။ လေသော၊ အနည်းငယ်သော ယုတ္တိ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ 'ဒဓိခီရာနိပန၊ နို့ဓမ်းနို့ရည် တို့သည်မူကား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပဏ္ဍရာနိ၊ ဖြူကုန်၏။ ပကွိတ္တ ဘာဝနသဏ္ဌာနာနိ၊ ထည့်အပ်သောအိုးခွက် သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။' ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ သဇ္ဇေနသဇ္ဇံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ နကထေသိ၊ မဆိုပြီ။ (မညီပြီ။) ဣမံလာဌကံ၊ ဤထုံထိုင်းဖျင်းအသောလုလင်ကို။ သိက္ခာပေတုံ၊ အတတ်သင်စေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆိုရ။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၂၃ ။ အသဇ္ဇတ္ထဂါမီ ဝါစံ၊ ဗာလော သဇ္ဇတ္ထ ဘာသတိ။

နာယံ ဒမီ ဝေဒိ နနဂ်လီသံ၊ ဒဓိပ္ပယံ မညတိ နဂ်လီသံ။

(ဘော၊ အချင်းတို့) ဗာလော၊ အသိနုံ့စွာသော လူမိုက်သည်။ အသဇ္ဇတ္ထဂါမီ၊ ဥပမာ၏အစွမ်းအားဖြင့် အလုံးစုံ သော ဥပမေယျ၌ မဝင်စကောင်းသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ သဇ္ဇတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဥပမေယျ၌။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အယံ၊ ဤလူမိုက်သည်။ ဒမီ၊ နို့ဓမ်းကို။ နဝေဒိ၊ မသိပြီ။ နဂ်လီသံ၊ ထွန်တုံးထွန်သံကိုလည်း။ နဝေဒိ၊ မသိပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒဓိပ္ပယံ၊ နို့ဓမ်းနို့ရည်ကို။ နဂ်လီသံ၊ ထွန်တုံး ထွန်သံနှင့် တူ၏ဟူ၍။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "လာဌဒါယီ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ လာဌကမာဏဝေါ၊ ထုံထိုင်းဖျင်းအသောလုလင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒိသာပါမောက္ခော၊ သော။ အာစရိယောပန၊ ဆရာသည်ကား။ အဟမေဝ၊

သည်သာ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတက်၊ ကို။ သမောဓာ နေသိ၊ ပြီ။

နဂ်လိသဧတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ။

၄-အမ္မဧတ်(၁၂၄)

ဝါယမေထေ ပုရိသော (ပ) သမ္မဒ္ဓတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဝါယမေထေ ပုရိသောတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဧဝေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ပါး:သော။ ဝတ္ထု သမ္ဘန္ဓံ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ သော၊ ထိုရဟန်:သည်။ သာဝတ္ထိဝါသီ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌နေသော။ သာသနေ၊ ၌။ ဥရံ၊ ရင်ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်:ပြုသော။ ဝတ္ထုသမ္ဘန္နော၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်:သား:သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာစရိယု ပဇ္ဈာယ ဝတ္တာနိ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အား ပြုအပ်သော ဝတ်ကိုလည်:ကောင်:။ ပါနီယပရိဘောဇနီယ ဥပေါသထာ ဂါရဇန္တောယရာဒိ ဝတ္တာနိစ၊ သောက်ရေသုံ:ရေတည်ထား:ခြင်:၊ ဥပုသ်အိမ်၌ ပြုအပ်သောဝတ်၊ ဇရုံ:အိမ် (ရေချိုး:ခန်:) အစ ရှိသည်တို့၌ ပြုအပ်သောဝတ်တို့ကိုလည်:ကောင်:။ သာဓုကံ၊ ကောင်:စွာ။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ စုဒ္ဒသသု၊ တစ်ဆယ့်လေ:ပါ: ကုန်သော။ မဟာဝတ္တေသုစ၊ ဝတ်ကြီ:တို့၌လည်:ကောင်:။ အသီတိခန္ဓက ဝတ္တေသုစ၊ ရှစ်ဆယ်သောခန္ဓကဝတ်တို့၌ လည်:ကောင်:။ ပရိပူရကာရီယေဝ၊ ဖြည့်လေ့ရှိသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်:ကို။ သမ္ဘဒ္ဓတိ၊ တံမြက် လှည်:၏။

ပရိဝေဏံ ဝိတက္ကမာဠကံ (ပ) နိဗ္ဗတ္တေသိ။

ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကိုလည်:ကောင်:။ ဝိတက္ကမာဠကံ၊ ဆွမ်:ခံ ရာအရပ် စကြိန်အရပ်ကိုလည်:ကောင်။ ဝိဟာရမဂ္ဂံ၊

ကျောင်း လမ်းကိုလည်းကောင်း။ သမ္မတိ၊ တံမြက်လှည်း၏။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝတ္တသမ္မတ္တိယံ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌။ ပသီဒိတ္တာ၊ ကြည်ညိုမှု။ ပဠုတသ မတ္တာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဧဝါဘတ္တာနိ၊ အမြဲတည်အပ်ကုန်သောဆွမ်းတို့ကို။ အဒံသု၊ ပေးလှူကြကုန်ပြီ။ မဟာလာဘသက္ကာရော၊ များသောလာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ နိဿယ၊ အမှီပြု၍။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်။ ဖာ[illegible]ပ[illegible]၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "ဘာဝုသော၊ တို့။ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝတ္တသမ္မတ္တိယာ၊ ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ လာဘသက္ကာရ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကို။ နဗ္ဘတ္တော သ၊ ဖြစ်စေပြီ။

ဧတံ ဧကံ (၀) ဝတ္တာ အတိတံ အာဟရိ။

ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ဧတံ၊ ထိုရဟန်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဗဟူနံ။ များစွာကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဖာသုဝိ ဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်။ ဖာ[illegible]၊ ဖြစ်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကံထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ သော်။ ဣမာယနာမာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ရှိသော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ ဝတ္တသမ္မန္နော၊ သည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ဝတ္တ သမ္မန္နော၊ ၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ ဧတံ၊ ထိုရဟန်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဠဒ္ဓသိသတာနိ၊ ရသေ့

ငါးရာတို့သည်။ ဖလာဖလတ္ထာယ၊ သစ်သီးကြီးငယ်အလို့ငှာ။ အရည်၊ တောသို့။ အဂန္ဓာ၊ မသွားကုန်မူ၍။ ဧတေနေဝ၊ ထိုရဟန်းသည်သာလျှင်။ အာနိတဖလာဖလေဟိ၊ ဆောင်အပ်သော သစ်သီးကြီးငယ်တို့ဖြင့်။ ယာပေသုံ၊ မျှတဖူးကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) အဒါသိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဥဒိစ္စ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ မြင့်မြတ်သောပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ ရှိသော်။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ၍။ ပဉ္စသတ ဣသိပရိဝါရော၊ ငါးရာသောရဟန်းအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ဟိမဝန္တေ၊ ၌။ စဏ္ဍော၊ ကြမ်းတမ်းသော။ နိဒါဃော၊ နွေအခါသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ပါနီယာနိ၊ သောက်ရေတို့သည်။ ဆိဒ္ဓံသု၊ ပြတ်ကုန်ပြီ။ တိရစ္ဆာနာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်။ ပါနီယံ၊ ကို။ အလဘမာနာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကြကုန်၏။ အထ၊ ၌။ တေသု၊ တာပသေသု၊ တို့တွင်။ ဧကော တာပသော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့၏။ ပိပါသဒုက္ခံ၊ ရေငတ်ခြင်းဆင်းရဲကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဧကံရက္ခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ ဒေါဏိံ၊ စားကျင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပါနီယံ၊ ကို။ ဥဿိဉ္စိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဒေါဏိံ၊ စားကျင်းကို။ ပူရေတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍။ တေသံ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့အား။ ပါနီယံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။

ဗဟူသု သန္ဓိပတိတ္တာ (ပ) အာဂန္တ္ဗဇ္ဇန်။

ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သောတိရစ္ဆာန်တို့သည်။ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပိဝန္တေသု၊ သောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ တာပသသ၊ ရသေ့အား။ ဖလာဖလတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဂမနောကာသော၊ သွားခွင့်သည်။ နာဟောတိ၊

မဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ နိရာဟာရောပိ၊ အာဟာရ ပြတ်သော်လည်း။ ပါနိယံ၊ ကို။ ဒေတိယေ၀၊ ပေးသည်သာလျှင် တည်း။ မိဂဂဏာ၊ သားအပေါင်းတို့သည်။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "အယံ၊ ဤရသေ့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဖလာဖလတ္ထာယ၊ သစ်သီးကြီးငယ်အလို့ငှာ။ ဂန္တွာ၊ သွားခြင်းငှာ၊ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ နိရာဟာရတာယ၊ အာဟာရပြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတိ၀ိယ၊ အလွန်လျှင်။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုအပေါင်း၀ို့သည်။ ကတိကံ၊ ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန် ပြီ။" ဣတေ၊ ဤအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပါနိယံ၊ ကို။ ပိ၀နတ္ထာယ၊ သောက်ခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တေန၊ လာသော တိရစ္ဆာန်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဗလာနုရူပေန၊ အစွမ်းအား လျော်စွာ၊ ဖလာဖလံ၊ သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၀၊ ယူ၍သာလျှင်။ အာဂန္တွဗ္ဗံ၊ လာအပ်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ကတိကံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။

တေ တတော ပဋ္ဌာယ (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

တေ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့သည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဧ[illegible]ကော၊ တစ်ကောင်တစ်ကောင်သော။ တိရစ္ဆာနော၊ တိရစ္ဆာ[illegible]သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ ဗလာနုရူပေန၊ မစွမ်း အား[illegible]စွာ။ မ၀ုရ[illegible]ဂနိ၊ အလွန်ချိုကုန်သော။ အမ္ဗ၊ ဇမ္ဗု ပနသာဒီနိ၊ သရက်သီး၊ သပြေသီး၊ ပန်းသီးအစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၀၊ ယူ၍သာလျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော ရသေ့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ အာဘုတံ၊ ဆောင်အပ်သော။ ဖလာဖလံ၊ သစ်သီးကြီးငယ်သည်။ အမုတေယျသကဒ္ဒဘာရပ္ပ မာဏံ၊ လှည်းတစ်ဆယ့်နှစ်စီးခွဲတိုက် ဝန်ပမာဏရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပဋ္ဌသတတာ၀ပသာ၊

တို့သည်။ တဒေဝ၊ ထိုသစ်သီးကိုသာလျှင်။ ပရိဘုဥ္ဇန်၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ အတိရေက်၊ ပိုလွန်သော သစ်သီးကို။ ဆဋ္ဌိယိတ္ထ၊ စွန့်ကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသစ်သီးကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ "ဧကံနာမဝတ္တသမ္ပန္နံ၊ တစ်ယောက်သောဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော ရသေ့မည်သည်ကို။ နိသာယ၊ ၍။ ဧတ္တကာနံတာပ သာနံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောရသေ့ကိုအား။ ဖလာ ဖလတ္ထာယ၊ သစ်သီးကြီးငယ်အလို့ငှာ။ အဂန္ဒာ၊ မသွားမူ၍။ ယာပနံ၊ မျှတခြင်းသည်။ ဥပဂန္တုံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝိရိယံနာမ၊ ဝီရိယ မည်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၂၄။ ဝါယမေ ထေဝ ပုရိသော၊ နနိဗ္ဗိန္ဒေယျ ပုဏ္ဏိတော၊
ဝါယမသ ဖလံ ပဿ၊ ဘုဉ္ဇာ အမ္မာ အနိတိဟံ။

(ဘောန္တောတပသာ၊ တို့။) ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ (ကမ္မေ၊ အမှုဌာ။) ဝါယမေထေဝ၊ လုံ့လပြုရာသည်သာလျှင်တည်း။ ပဏ္ဏိတော၊ သည်။ နနိဗ္ဗိန္ဒေယျ၊ မပျင်းရိမငြီးငွေ့ရာ။ ဝါယ မသ၊ လုံ့လဝီရိယ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော၊ အမ္မာ၊ သရက်အစရှိကုန်သောသစ်သီးတို့ကို။ ဘုဉ္ဇာ၊ စားအပ်ကုန်ပြီ။ အနိတိဟံ၊ မျက်မှောက်ဌာ ပင်လျှင်၊ ဝါယမသ၊ ၏။ ဖလံ၊ ကို။ ပဿ၊ လော။

သတ္ထာ ဣမံဓမ္မဒေသနံ (ပ) အဟောသိန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ "အယံဘိက္ခု၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဝတ္တသမ္ပန္နော၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဂဏသတ္ထာပန၊ ရသေ့အပေါင်း၏ဆရာသည်ကား။ အဟ မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

အမ္ဗဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ။

၅-ကဋ္ဌာဟကဇာတ်(၁၂၅)

ဗဟုမ္မိ သော (ပ) ကထိတသဒိသမေဝ။

သတ္တာ၊ သည် ဗဟုမ္မိ သော ဝိကတ္တေယျာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဧတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ ဧကံ ဝိကတ္ထကဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော ရှုတ်ချသောစကား၊ ကို ဆိုတတ်သောရဟန်း၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ကထိတသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။

အတီတေ ပန (ပ) ကဋ္ဌာအကောနာမ။

ပန၊ ဆက်။ အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိ သတ္တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဘရိယာ၊ မယား၊ သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဝိဇာယိ၊ ပြီ။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဒါသီပိ၊ ကျွန်မသည်လည်း။ တံဒိဝသညေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဝိဇာယိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုသူငယ် နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဧကတော၀၊ တစ်ပြိုင်နက်သာလျှင်။ ဝမိုံသု၊ ကြီးကုန်ပြီ။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေး၏သား၊ သည်။ လေခံ၊ အကွာရာအရေး အသား၊ ကို။ သိက္ခန္တော၊ သင်ယူသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဒါသေပိ၊ ကျွန်မမှမွေးသော သူငယ် သည်လည်း။ ဖလကံ၊ သင်ပုန်း၊ ကို။ ဝဟမာနော၊ ယူဆောင် လျက်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေနေ၀၊ ထိုသူဌေးသား၊ နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ လေခံ၊ အကွာရာအရေး၊ အသား၊ ကို။ သိက္ခိ၊ သင်ယူ ပြီ။ ဂဏာနံ၊ ဂဏာန်း၊ အတတ်ကို။ သိက္ခိ၊ ပြီ။ ဒွေတယော ဝေါဟာရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်သင်ယူခြင်း၊ တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီး။ သော၊ ထို ကျွန်မသား၊ သည်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အား ဖြင့်။ ဝစနကုသလော၊ စကား၊ အရာ၌လိမ္မာသည်။ ဝေါဟာရ ကုသလော၊ အသုံး၊ အနှုန်း၊ ဝေါဟာရ၌ လိမ္မာသည်။ ယုဝါ၊ နပျိုသည်။ အတိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်။ အဟောသိ၊

ပြီ။ နာမေန၊ အမည်အား:ဖြင့်။ ကဋ္ဌာဟကောနာမ၊ ကဋ္ဌာဟက မည်ဖြစ်၏။

သော သေဋ္ဌိယရေ (ပ) သုခံ ဝသေယျန္တိ။

သော၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည်။ သေဋ္ဌိယရေ၊ သူဌေး:အိမ်ဌ်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကကမ်္ဘ၊ ဘဏ္ဍာစိုး:အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။) "မံ၊ ငါ့ကို။ ဣမေ၊ ဤသူဌေး:တို့သည်။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဏ္ဍာ ဂါရိကကမ်္ဘ၊ ကို။ နကာရေသုန္တိ၊ မပြုစေကုန်လတ္တံ့။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာ လျှင်ဖြစ်သော။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တာဌေတ္တာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ဗဒ္ဓိတ္တာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ လက္ခဏေန၊ အမှတ်လက္ခဏာဖြင့်။ အကေ်တ္တာ၊ မှတ်သား:၍။ ဒါသပရိ ဘောဂေနပိ၊ ကျွန်အသုံ:အဆောင်ဖြင့်လည်း။ ပရိဘုဉ္ဇိ သာန္တိ၊ သုံ:ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ပစ္စန္တေ ခေါ ပန၊ ပစ္စန္တရစ်ဌ် ကာ:။ သေဋ္ဌိသ၊ ၏။ သဟာယကော၊ သော။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ သေဋ္ဌိသ၊ ၏။ သဟာယကော၊ သော။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ သေဋ္ဌိသ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ လေခံ၊ အက္ခရာ အရေး:အသား:ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား:၍။ 'အဟံ၊ သည်။ သေဋ္ဌိ ပုတ္တော၊ တည်း။' ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ တံ၎သေဋ္ဌိ၊ ကို။ ဝဠ္ဆေ တွာ၊ လှည့်စား:၍။ တသ၊ ထိုသူဌေး:၏။ မိတရံ၊ သမီး:ကို။ ဂဟေတ္တွာ၊ ယူ၍။ သုခံ၊ စွာ။ ဝသေယျုံ၊ နေရပါမူကား:။ ယန္နုန၊ ကောင်:လေစွ။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။

သော သယမေဝ (ပ) ဝန္ဒိတ္တာ အဋ္ဌာသိ။

သော၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာ လျှင်။ ပဏ္ဍံ၊ စာကို။ ဂဟေတ္တွာ၊ ၍။ "အဟံ၊ သည်။ အ့သုကံ နာမ၊ ဤမည်သော။ မမ၊ ၏။ ပုတ္တံ၊ ကို။ တဂ၊ သင်၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်လိုက်ပြီ။ အာဝါဟဝိဝါဟ သမ္ဗန္ဓောနာမ၊ သမီး:နှင့်သား:ကို ထိမ်:မြား:သဖြင့် စေ့စပ်ခြင်:

မည်သည်။ မယုံ၊ ငါ့အား။ တယာစ၊ သင်နှင့်လည်းကောင်း။ တုယုံ၊ သင့်အား။ မယာစ၊ ငါနှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓီ၊ တကွ။ ပတိရူပေါ၊ လျောက်ပတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣမသ္မ ဒါရကသ္မ၊ အား။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓီတရံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ ဧတံ၊ ထိုငါ့သားကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသင့်အိမ်၌ သာလျှင်။ ဝသာပေဟိ၊ နေစေလော့။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတ္တာ၊ ၍။ အာဂမိဿာမိ၊ အုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတ္တာ၊ ရေး၍။ သေဋ္ဌိဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ မုဒ္ဒိကာယ၊ တံဆိပ်ဖြင့်။ လဉ္ဆေတ္တာ၊ ခတ်နှိပ်၍။ ယထာရုစိတံ၊ အလိုအား လျော်စွာ။ ပရိဘုယဉ္စေ၊ ရိက္ခာကိုလည်းကောင်း။ ဂန္ဓဝတ္ထာဒီနိစ၊ နံ့သာပုဆိုးစသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်သို့။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ သေဋ္ဌိ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။

အထ နံ သေဋ္ဌိ (ပ) မ ဟန္ဒောအဟောသိ။

အထ၊ ၌၊ နံ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကကို။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။ "တာတ၊ အမောင်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဗာရဏသိတော၊ ပြည်မှ။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီ။ ကသ္မ၊ သူ၏။ ပုတ္တော၊ သည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သား၊ ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီ။ ကေန အတ္ထေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတော၊ သည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ တသ္မိံခဏေ၊ ၌။ ကဋ္ဌာဟကော၊ သည်။ "ဣဒံ၊ ဤပုရပိုက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဧာနိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ပဏ္ဏံ၊ ပုရပိုက်ကို။ (အမှာစာကို။) အဒါသိ၊ ပြီ။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။ ပဏ္ဏံ၊ ကို။ ဝါစေတ္တာ၊ ဖတ်၍။ "ဣဒါနိ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝါမိနာမ၊ အသက်ရှင်သည်မည်စွာ့တကား။" ဣတိ၊ သို့။ တုဋ္ဌစိတ္တော၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓီတရံ၊ ကို။

ဒတ္တာ၊ ၍။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ နေစေပြီ။ တဿ၊ ထိုကဋ္ဌာဟက အား။ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံသည်။ မဟန္တော၊ များ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

သော ယာဂုခဇ္ဇကာဒီသုဝါ (ပ) ဂရဟတိ။

သော၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည်။ ယာဂုခဇ္ဇကာဒီသုဝါ၊ ယာဂုခဲဖွယ်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ကောင်း။ ဝတ္ထာဂန္ဓာဒီသုဝါ၊ အဝတ်နံ့သာစသည်တို့ကိုလည်း၊ကောင်း။ ဥပနီတေသု၊ ပေးဆပ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ "ယာဂုံနာမ၊ ယာဂုမည်သည်ကို။ ဧဝမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ ပစန္တိ၊ ကြိုကုန်၏။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဖွယ်မည်သည်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ပစ္စန္တိ၊ ချက်ကုန်၏။ ဘတ္တံ၊ ထမင်း၊မည်သည်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ပစန္တိ၊ ကုန်၏။ ပစ္စန္တဝါသိကာ နာမ၊ ပစ္စန္တရစ်ဌနေကုန်သော သူတို့မည်သည်ကား။ အဟော၊ အော်...မိုက်လေစွ။ "ဣတိ၊ သို့။ ယာဂုအာဒီနိ၊ ယာဂုအစ ရှိသည်တို့ကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ "ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ပစ္စန္တဝါသိဘာဝေနေဝ၊ ပစ္စန္တရစ်ဌနေကုန်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်သာလျှင်။ အဟတသာဋကေ၊ ရေမချရသေးသဖြင့် အသစ်ဖြစ်သော ပုဆိုးတို့ကို။ ဝဋ္ဋဋ္ဌိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဂန္ဓေ၊ နံ့သာတို့ကို။ ပိသိတုံ၊ သွေးအံ့သောငှာ။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂန္ထိတုံ၊ ကုံးခြင်းငှာ။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထကမ္မန္တိကာဒယော၊ အဝတ်အစားကိုစီရင်သောသူ, နံ့သာသွေးသောသူ အစရှိသည်တို့ကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။

ဗောဓိသတ္တောပိ (ပ) ပရိဝါရေန နိက္ခမိ။

ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ဒါသံ၊ ကျွန်ကို။ အပသဿော၊ မမြင်ရသည်ဖြစ်၍။ "ကဋ္ဌာဟကော၊ ကဋ္ဌာဟကကို။ နဒိဿတိ၊ မတွေ့မမြင်အပ်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားသနည်း။ နံ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကကို။ ပရိယေသထ၊ ရှာကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပယောဇေသိ၊ စေလွှတ်စေပြီ။ တေသု၊ ထိုသူတို့တွင်။

ဇကော၊ တစ်ယောက်သောသူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သဠာန်တွာ၊ မှတ်သား၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အဇာနာပေတွာ၊ မသိစေမူ၍။ အာဂန္ဓာ၊ ပြန်လာ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ "တေန၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နံ၊ ထိုကဋ္ဌာဟကကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ အာဂစ္ဆိဿာမိ၊ ပြန်လာအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်သွားပြီ။

သေဋ္ဌိ ကိရ ပစ္စန္တံ (၀) ဇဝံ ဘာသတိ။

"သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ကိရ၊ သွား သတတ်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်၌။ ပါကဋော၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ ကဋ္ဌာဟကော၊ ကဋ္ဌာဟကသည်။ "သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ အာဂစ္ဆတိ ကိရ၊ လာသတတ်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ အညေန၊ တစ်ပါး သော။ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်။ နအာဂစ္ဆိဿတိ၊ မလာအံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ ဇဝ၊ အကြောင်းပြု၍ သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ အာဂမနေန၊ လာခြင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။" ပန၊ ဆက်။ အဟံ၊ သည်။ သစေ ပလာယိဿာမိ၊ အကယ်၍ ထွက်ပြေးအံ့။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အာဂန္တ္မိ၊ ပြန်လာခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇသ ဇသော ဥပါယော ပန၊ ဤ အကြောင်းဥပါယ်သည်ကား။ အတ္တာ။ ရှိ၏။ မမ၊ ၏။ သာမိ ကဿ၊ အား။ ပဋိပထံ၊ ခရီးရင်ဆိုင်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဒါသကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ တမေဝ၊ ထိုအရှင်ကိုသာလျှင်။ အာရာဓေ ဿာမိ၊ နှစ်သက်စေအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည်။

ဟကော၊ ကိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ် အလယ်၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ (ကိုး နည်း)

အညေ ဗာလမနုဿာ (ပ) ပကာသေတိ။

"အညေ၊ ကုန်သော။ ဗာလမနုဿာ၊ လူမိုက်ဟု သည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဗာလဘာဝေန၊ မိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မာတာပိတရံ၊ တို့၏။ ဂုဏ်၊ ကို။ အဇာနန္တာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့ ၏။ ဘောဇနဝေလာယ၊ စားသောအခါ၌။ အပစိတိကမ္မံ၊ အရိုအသေအမှုကို။ အကတ္တာ၊ ၍။ တေဟိ၊ ထိုမိဘတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကြ ကုန်၏။ မယံပန၊ သည်ကား။ မာတာ ပိတရံ၊ တို့၏။ ဘောဇန ကာလေ၊ စားအခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ လက်ဆေးအင်တုံကို။ ဥပနေမ၊ ခံကုန်၏။ စေဋ မလ္လကံ၊ ထွေးအင် (ထွေးခံ) ကို။ ဥပနေမ၊ ခံကုန်၏။ ဘာဇနာ နိ၊ ဇွက်တို့ကို။ ဥပနေမ၊ ၏။ ပါနီယမ္ပိ၊ သောကရေကုလည်း ကောင်း။ ဗဇနမ္ပိ၊ ယပ်ကုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥပတိဋ္ဌာမ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ "ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သရီရဝဋ္ဋနကာလေ၊ ကိုယ်လက် သုတ်သင် (ရေအိမ်ဝင်) သောကာလ၌။ ဥဒက ကလသံ၊ သန့်သက်ရေအိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယာဝပဋိဆန္ဒ ဋ္ဌာနဂမနာ၊ ဖုံးလွှမ်းရာ အရပ်သို့သွားသည့်တိုင်အောင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ သော။ ဒါသေဟိ၊ ကျွန်တို့သည်။ သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကို။ ပကာသေသိ၊ ထင်ရှားပြပြီ။

သော ဧဝံ ပရိသံ (ပ) ပဏ္ဍိကာရံ အဒါသိ။

သော၊ ထိုလဋ္ဌာဟကသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိသံ၊ ပရိ သတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေတွာ၊ သင်ယူစေ၍။ ဗောဓိသတ္တာ ဃာ၊ ၏။ ပစ္စန္တသမီပံ၊ ပစ္စန္တရစ်အနီးသို့။ အာဂတကာလေ၊ လာသော အခါ၌။ သသုရံ၊ ယောကျ္ဃမကို။ "တာတ၊ ဖခင်။ မမ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆတိ ကိရ၊ လာသတတ်။ တုမှေ၊

သင်တို့သည်။ ခါဒနီယဘောဇနီယံ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို။ ပဋ္ဌိယာဒါပေထ၊ စီရင်ကြကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဋ္ဌိပထံ၊ ကြိုဆိုရေးသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုယောဂ္ဂမသည်။ "ဘဒ္ဒတ၊ အမောင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မဋ္ဌိ၊ လက်ခံပြီ။ ကဋ္ဌာဟကော၊ သည်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ မဟာနေ္တန၊ များစွာသော။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ (ပ) ပစ္စန္တနဂရံ ပါဝိသိ။

ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တေန၊ ကဋ္ဌာဟကနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋ္ဌိသဏ္ဌာရံ၊ နှုတ်ခွန်းဆက်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပါတရာ သကာလေ၊ နံနက်စာသုံးဆောင်သောအခါ၌။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်ခက်တပ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ နေစေ၍။ ဝါ၊ ထားခဲ့၍။ သရီရ ဝဋ္ဋနတ္ထာယ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်အံ့သောငှာ၊ ပဋ္ဌိဆန္နဌာနံ၊ ဖုံးကွယ်ရာအရပ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ကဋ္ဌာဟကော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို။ နိဝတ္တေတွာ၊ နှစ်စေ၍။ ကာလသံ၊ သန့်သက်ရေအိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဗောဓိသတ္တာဿ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဥဒက ကိစ္စပရိယောသာနေ၊ သန့်သက်ရေကိုသုံးစွဲ သော ကိစ္စအဆုံး၌။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ "သာမိ၊ အရှင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှ လောက်သောဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆထ၊ အလိုရှိကုန်အံ့။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးပါအံ့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ယသံ၊ အခြံအရံကို။ မာအန္တရဓာပယိတ္ထ၊ မကွယ်ပါစေကုန်လင့်။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုကဋ္ဌာ

ဟကၽြ။ ဝတ္ထုသမ္ဘဒါယ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌။ ပသီဒိတ္တာ၊ နှစ်သက်၍။ "မာဘာယိ၊ မကြောက်ပါလင့်။ တေ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သမဿာသေတ္တာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ပစ္စန္တနဂရံ၊ ပစ္စန္တရစ်မြို့သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

မဟန္တော (ပ) သမတ္ထောနာမ နာဟောသိ။

မဟန္တော၊ များစွာသော။ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သက္ကာရသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကဋ္ဌာဟကောပိ၊ သည်လည်း။ အသ၊ ထိုသူဌေးအား။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ဒါသေန၊ ကျွန်သည်။ ကတ္ထဇ္ဇကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ၌၊ ဧကာယဝေလာယ၊ တစ်ချိန်သောအခါ၌။ သုခနိသိန္နံ၊ ချမ်းသာစွာနေသော။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ပစ္စန္တသေဋ္ဌိ၊ ပစ္စန္တရစ်သူဌေးသည်။ "မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး။ မယာ၊ ငါသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပဏ္ဏံ၊ စာကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပုတ္တသ၊ သား။ သားအား။ ဒါရိကာ၊ သမီးကို။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကဋ္ဌာဟကံ၊ ကို။ ပုတ္တ မေဝ၊ သား(အဖြစ်ကို)သာလျှင်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တဒနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုအမှုအားလျော်သော။ ပိယဝစနံ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကို။ တောသေသိ၊ နှစ်သက်စေပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကဋ္ဌာဟ ကသ၊ ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဥလ္လောကေတုံ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။

အထေကဒိဝသံ (ပ) အာဟာရံ ဂရဟတိတိ။

အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ မဟာသတ္တော၊ သည်။ သေဋ္ဌိဓီတရံ၊ ကို။ ပဏ္ဏေသိတ္တာ၊ ခေါ်၍။ "အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မေ၊ ၏။ သီသေ၊ ၌။ ဥကာ၊ သန်းတို့ကို။ ဝိစိနာဟိ၊ ရှာလော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။

ဦးကာ၊ သန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဌီတံ၊ သော။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ ပိယဝစနံ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ "အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ကထေဟိ၊ ပြောဆိုလော့။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ သင့်အတွက်။ မမ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သည်။ သုခဒုက္ခေသု၊ တို့၌။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ရှိပါ၏လော။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဧနာ၊ ဧနီးမောင်နှံတို့သည်။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂဝါသံ၊ ညီညွတ်စွာနေခြင်းကို။ ဝသထ၊ နေကြကုန်၏လော။ "ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ တာတ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ဖခင်သူဌေးကြီး။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ပုတ္တာသ၊ အား။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အာဟာရံ၊ ကို။ ဂရေဟတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟာ၊ ပြီ)

အမ္မ နိစ္စကာလမေသ (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

"အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဧသ ဧသော၊ ဤငါ့သား၊ သည်။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒုက္ခသီလောဝ၊ ဆင်းရဲသော အလေ့ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ တေ၊ အား။ အဟံ၊ သည်။ တသ။ ထိုငါ့သား၏။ မုခဗန္ဓနမန္တံ၊ နှုတ်ပိတ်မန္တန်ကို။ ဒဿာမိ၊ သင်ပေးအံ့။ တံ၊ ထိုမန္တာန်ကို။ တွံ၊ သည်။ သာဓုကံ၊ ကွာ။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်ယူလေ့ကျက်၍။ မမ၊ ၏။ ပုတ္တသ၊ ၏။ ဘောဇနကာလေ၊ စားသောအခါ၌။ ဂရဟန္တသ၊ ကဲ့ရဲ့သောငါ့သား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဥဂ္ဂဟိတနိယာ မေနေဝ၊ သင်ယူအပ်သော နည်းအတိုင်း သာလျှင်။ ဝဒေယျာ သိ၊ ပြောဆိုပါလော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဂါထံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေတွာ၊ ၍။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ဗာရာဏသိ မေဝ၊ သို့သာလျှင်။ အာမာသိ၊ ပြီ။ ကဋ္ဌာဟ ကောပိ၊ သည်လည်း။ ဗဟုံ၊ သော။ ခါဒနိယ ဘောဇနိယံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အနုမဂ္ဂံ၊ ခရီးစဉ်အတိုင်း။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဗဟုဓနံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်လှည့်ပြီ။ သော၊

ထိုကဋ္ဌာဟကသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ဂတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အတိရေကမာနီ၊ အတိုင်းထက်အလွန် ထောင်လွှားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုကဋ္ဌာဟကသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ သေဋ္ဌီဓီတာယ၊ သည်။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနံ၊ အထူးထူးသောအရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ ဥပနာမေတွာ၊ အနီးသို့ညွှတ်စေ၍။ ကဋ္ဌစ္ဆိ၊ ဧန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပရိဝိသန္တိယာ၊ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဂရဟိတုံ၊ ၄၁။ အာရဘိ၊ ပြီ။ သေဋ္ဌီဓီတာ၊ သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဥဂ္ဂဟိတိယာမေနေဝ၊ သင်အပ်သောနည်း အတိုင်းသာလျှင်။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၂၅။ ဗဟုမ္ပိ ဝိကတ္ထေယျ၊ အည် ဧနပဒံ ဂတော။

အန္ဓာဂန္ဓာန ဒုသေယျ၊ ဘုဉ္ဇ ဘောဂေ ကဋ္ဌာဟက။

(ယော၊ အကြင်သူသည်) အည်ဧနပဒံ၊ တစ်ပါးသော ဧနပုဒ်သို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ထိုတစ်ပါးသော ဧနပုဒ်သို့ရောက် သောသူသည်။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ဝိကတ္ထေယျ၊ ရှုတ်ချသောစကား ကိုဆိုရာ၏။ (သာမိကော၊ သခင်သူဌေးသည်။)အန္ဓာဂန္ဓာန၊ ဤအရပ်သို့ တစ်ဖန်ပြန်လာ၍။ ဒုသေယျ၊ ဖျက်စီးရာ၏။ ကဋ္ဌာဟက၊ ကဋ္ဌာဟက။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇ၊ ခံစားလော့၊

သေဋ္ဌီဓီတာပန၊ သူဌေးသမီးသည်ကား။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အဇာနန္တီ၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဥဂ္ဂဟိတနိယာ မေန၊ သင်အပ်သောနည်းဖြင့်။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါကိုသာလျှင်။ ပယိရုဒါဟာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ကဋ္ဌာဟကော၊ သည်။ "အဒ္ဓါ၊ မရွတ်ဧကန်။ သေဋ္ဌိနာ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ဂုလံ၊ ကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ၍။ ဧကိဿာ၊ ဤမိန်းမအား။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ကထိတံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ (စိန္တေ တွာ၊ ၍။) တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဂရဟိတုံ၊ ၄၁။ နဝိဿဟိ၊ မဝံ့ရဲပြီ။ နိဟတမာနော၊ ချအပ်ပြီးသော မာန

ရိုသည်ဖြစ်၍။ ယထာလဒ္ဓံ၊ ရအပ်တိုင်းသော အစားအစာကို။ ဘုဥိတ္တာ၊ ၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂတောဿ၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟာရိတ္တာ၊ ၍။ "တဒါ၊ ၌။ ကဋ္ဌာဟကော၊ သည်။ ဝိကတ္ထကဘိက္ခု၊ ရှုတ်ချစကားကို ဆိုတတ်သောရဟန်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။" ဗာရာဏသိသေဋ္ဌပန၊ ကား။ အဟမေव၊ လျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ပဋ္ဌမာ ကဋ္ဌဟာကဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-အသိလက္ခဏဇာတ်(၁၂၆)

တထေဝေကသ္မ ကလျာဏန္တိ (၀) ဝဒတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ တထေဝေကသ္မ ကလျာဏန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ကောသလရညော၊ ၏။ အသိလက္ခဏပါဋ္ဌကံ၊ သန်လျက် လက္ခဏာဖတ်တတ်သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်။ ကမ္မာရေဟိ၊ ပန်းပဲတို့သည်။ ရညော၊ မင်းအား။ အသီနံ၊ သန်လျက်တို့ကို။ အာဟဋကာလေ၊ ဆက်သောကာလ၌။ အသိံ၊ သန်လျက်ကို။ ဥပသိဃိတ္တာ၊ နမ်း၍။ အသိလက္ခဏံ၊ သန်လျက်လက္ခဏာကို။ ဥဒါဟရတိ၊ ထုတ်ဆောင်ဟောပြ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်။ ယေသံ၊ အကြင်ပန်းဘဲသမား တို့၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တေသံ၊ ထိုပန်းဘဲတို့၏။ အသိံ၊ ကို။ "လက္ခဏ သမ္ပန္နော၊ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ မင်္ဂလသံ ယုတ္တော၊ မင်္ဂလာ နှင့်ယှဉ်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏။

ယေသံ စတ္ထတော (၀) အတီတ် အာဟရိ။

ယေသံ၊ အကြင်ပန်းဘဲသမား:တို့၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ လာဘ်၊ ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ တေသံ၊ ထိုပန်းပဲ သမား:တို့၏။ အသိ၊ ကို။ "အ၀လက္ခဏော၊ လက္ခဏာနှင့် မပြည့်စုံ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ အထ၊ ၌။ ဒေ၀ကောကမ္မာရော၊ တစ်ယောကသော ပန်းပသမား:သည်။ အသိ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ကေသိယံ၊ သန်လျက်အိမ်၌။ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့သော။ မရိစစုဏ္ဏံ၊ ငရုတ်မှုန့်ကို။ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်၍။ ရညော၊ မင်း:အား။ အသိ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပဏ္ဏော သာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ "အသိ၊ ကို။ ဝီမံသ၊ စုံစမ်း: စစ်ဆေး:လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏသ၊ သည်။ အသိ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆွဲ၍။ ဥပသိယ်န္တသ၊ နမ်:ရှုပ်စဉ်။ မရိစစုဏ္ဏာနိ၊ ငရုတ်မှုန့်တို့သည်။ နာသံ၊ နှာခေါင်: တွင်:သို့။ ပ၀ိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ခိပိတုကာမတံ၊ ချေလိုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥပ္ပါဒေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ ခိပန္တသ၊ ချေသော။ တသ၊ ထိုပုဏ္ဏား:၏။ နာသိကာ၊ နှာခေါင်:သည်။ အသိဓာရယ၊ သန်လျက်သွား:ဖြင့်။ ပဋိပတာ၊ ထိခိုက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ဖြာ။ဆိုခ့ဲ၊ ပြတ်ပြီ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ တသ၊ ထိုပုဏ္ဏား:၏။ နာသိကာယ၊ နှာခေါင်:၌။ ဆိန္နဘာ၀ေါ၊ ပြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုသံယေ၊ ၌။ ပါကဋော၊ ထင်ရှား:ခြင်:သည်။ ဓာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိ၀သံ၊ ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "အာ၀ုသော၊ တို့။ ရညော၊ ကောသလမင်:၏။ အသိ လက္ခဏပါ၌ကော၊ သန်လျက်လက္ခဏာဖတ်တတ်သော ပုဏ္ဏား:သည်။ အသိ၊ ကို။ ဥပသိယ်န္တော၊ နမ်:ရှုပ်သည်ဖြစ်၍။ နာသိကံ၊ နှာခေါင်:ကို။ ဆိန္နာပေသိကိရ၊ ပြတ်စေသတတ်။" ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။

အတ္ထနု၊ နည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ ဣမာယနာမ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏား:သည်။ အသိ၊ ကို။ ဥပသိဃ်နော၊ နမ်:သည်ဖြစ်၍။ နာသိကာဆေဒံ၊ နှာခေါင်:ပြတ်ခြင်:သို့။ နပတ္တော၊ ရောက်သည် မဟုတ်သေ:။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေ:၌လည်: ပတ္တောယေဝ၊ ရောက်ဖူ:သည် သာလျှင်ကတည်:။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟာရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗ-ရာဏသိယံ (ပ) အဟောသုံ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်:အား။ အသိလက္ခဏပါဌကော၊ ဟောတတ်သော်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား:သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံ:စုံသော ဝတ္ထုသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထု သဒိသမေဝ၊ သာလျှင်တည်:။ ရာဇာပန၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်:သည်ကား။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား:အား။ ဝေဒေ၊ ဆေ:သမား:တို့ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ နာသိကာကောဋိ၊ နှာခေါင်:ဖျား:ကို။ ဖာသုကံ၊ ချမ်:သာစွာ။ ကာရာပေတ္တာ၊ ပြုစေ၍။ လာခါယ၊ ချိပ်ဖြင့်။ ပဋိနာသိကံ၊ နှာခေါင်:တုကို။ ကာရေတ္တာ၊ ပြုစေ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏား:ကို။ ဥပဋ္ဌာကမေဝ၊ ခစား:စေခြင်:ကိုသာလျှင်။ အာကာသိ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဗာရာဏသိရညော၊ အား။ ပုတ္တော၊ သား:သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧကာဒတ္တာစေဝ၊ တစ် ယောကသော်သမ်:သည် လည်:ကောင်:။ ဘာဂိနေယျောစ၊ တူသည့်လည်:ကောင်:။ အဟောသုံ၊ ပြီ။

သောဥာဏော ဘောပိ တေ (ပ) ဝါသေသိ။

သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်:သည်။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်: ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်:သည်။ ဥဘောပိ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသမီ:နှင့်တူတို့ကို။ အတ္တနော၊ ၏။

သန္ဓီကေယေဝ၊ အထံ၌သာလျှင်။ ဝဗုန္ဓာ၊ အရွယ်ကြီး ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမည်၊ အချင်းချင်း။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာ၊ တပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ပြီ။ ရာဇာပိ၊ လည်း။ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ "မယုံ၊ ငါ၏။ ဘဂိနေယျာပိ၊ တူသည်လည်း။ ဣမသ္မိံ ရဋ္ဌေ၊ ဤတိုင်းပြည်၏။ သာမိကောဝ၊ အရှင်သာ လျှင်တည်း။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဒေတယေဝ၊ ထိုတူအား သာလျှင်။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ အသ၊ ထိုတူအား။ အဘိသေကံ၊ အဘိသိက် သွန်းခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိုး နည်း။) "မယုံ၊ ငါ၏။ ဘာဂိနေယျာ၊ သည်။ သဗ္ဗထာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဥတကောယေဝ၊ ငါ၏ဆွေမျိုးဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒေတသ၊ ထိုတူအား။ အညံ၊ အခြားသော။ ရာဇဓီတရံ၊ မင်းသမီးကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ အဘိသေကံ၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဓီတရံ၊ ကို။ အညသ ရညော၊ မင်းအား။ ဒသာမိ၊ ပေးအံ့။ ဒေဝ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဥတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ ဗဟူ၊ များကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ မယမေဝ၊ ငါတို့သည်သာ လျှင်။ ဒွိန္နမ္ပိ ရဇ္ဇာနံ၊ နှစ်ပြည် ထောင်တို့၏လည်း။ သာမိကာ၊ အရှင်တို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမင်း သည်။ အမစ္စေဟိ၊ အမတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မန္တေတွာ၊ ကောင်းစွာတိုင်ပင်၍။ "ဥဘောပိ၊ ကုန်သော။ ဒေတေ၊ ထိုသမီးနှင့်တူတို့ကို။ ဝိသုံ၊ အသီးအခြားကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ " ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာဂိနေယျံ၊ တူကို။ အညသ္မိံ နိဝေသနေ၊ တစ်ပါးသောအိမ်၌။ ဝါသေသိ၊ နေစေပြီ။ ဓီတရံ၊ ကို။ အညသ္မိံ နိဝသေန၊ ၌။ ဝါသေသိ၊ ပြီ။

တေ (ပ) အနိပ္ဖတ္တိနာမ နတ္ထိ

တေ၊ ထိုသမီးနှင့်တူတို့သည်။ သောဌသဝဿုဒ္ဒေသိကဘာဝံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊

ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတိဝိယ၊ အလွန်ပင်လျှင်။ ပဋ္ဌိဗဒ္ဓ စိတ္တာ၊ တပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ပြီ။ ရာဇ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ "မာတုလဓီတရံ၊ ဦးရီးသမီး ကို။ ရာဇဂေဟာ၊ နန်းတွင်းမှ။ နီဟရာပေတုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်း ငာ။ ကေန ဥပါယေန၊ အဘယ်အကြောင်းဥပါယ်ဖြင့်။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဘဝေယျ နုခေါ၊ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့ နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံသော်။ "ဒေဝေ ဥပါယော၊ တစ်ခုသော ဥပါယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏" ဣတိ၊ သို့။ မဟာ ဣက္ခဏိကံ၊ နတ်ဝင် ကို။ ပဏ္ဍိသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တဿ၊ ထိုနတ်ဝင်မင်းသား။ သဟဿ ဘဏ္ဍိကံ၊ တစ်ထောင် သော အသပြာကို။ ဒတ္တွာ၊ ၍။ "မယာ၊ ငါသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုရပါအံ့နည်း" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ "အမ္မ၊ အမေ။ တယိ၊ သင်သည်။ ကရောန္တိယာ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အနိပ္ဖတ္တိ နာမ၊ မပြီးသောအမှုမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ကိဠိဒေဝ ကာရဏံ သုတ္တံ။

ကိဠိဒေဝကာရဏံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်းကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ မမ၊ ငါ၏။ မာတုလော ရာဇာ၊ ဦးရီးတော်ဖြစ် သောမင်းသည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအား ဖြင့်။ (ကရီယမာနေ၊ သော်) ဓီတရံ၊ သမီးကို။ အန္တောဂေဟာ၊ နန်းတွင်းမှ။ နီဟရာပေတိ၊ ထုတ်စေ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအား ဖြင့်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သာမိ၊ အရှင်။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့။ (ကိံ၊ နည်း။)"ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ရာဇဓီတာယ၊ မင်းသမီး၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ကာဠကဏ္ဏီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇေ္ဌကံ်ကာလံ၊ ဤမျှလောက် သောကာလပတ်လုံး။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သောသူသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ရာဇ

ဓီတရံ၊ ကို။ အသုကဒိဝသေနာမ၊ ဤမည်သောနေ့၌။ ရဏံ၊ ရထားကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဗဟုအာဝုဓဟတ္ထော၊ များစွာကုန်သော လက်နက်စွဲကုန်သော။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျား တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဟန္တေနပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ မဏ္ဍလ ပိဋ္ဌိကာယ၊ အင်းပျဉ်ဝန်းခံသော။ ဟေဋ္ဌာမဉ္စေ၊ ညောင်စောင်း အောက်၌။ မတမနုဿံ၊ သူသေကို။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ ဥပရိမဉ္စေ၊ ညောင်စောင်းအထက်၌။ ရာဇဓီတရံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဂန္ဓောဒကယဋ္ဌာနံ၊ နံ့သာရေအိုးတို့ကို။ အဋ္ဌုတ္တရသ တေန၊ တစ်ရာ့ရှစ်လုံးဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုး၍။ ကာဠဂေဏ္ဍိံ၊ သူယုတ်ကို။ ပဝါဟေသာမိ၊ မျှောအံ့။ "ဣတိဇဝံ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ရာဇဓီတရံ၊ ကို။ သုသာနံ၊ သို့။ နေသာမိ၊ ဆောင်အံ့။ တွံ၊ အရှင်မင်းသားသည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုသာန်သို့။ ဂမနဒိဝသေ၊ သွားသောနေ့၌။ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့ထက်။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်။ မရိစဝဋ္ဋိံ၊ ငရုတ်မှုန့်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဝုဓဟတ္ထောဟိ၊ လက်နက်စွဲကုန်သော။ အတ္တနော၊ ၏။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ရထံ၊ သို့။ အဘိရုယှ၊ တက်စီး၍။ သုသာနံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရထံ၊ ကို။ ဘုသာနဒ္ဓါရေ၊ သုသာန်တံခါး၌။ ဧက ပဒေသေ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အာဝုဓဟတ္ထော၊ ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ သုသာနဝဏ်၊ သုသာန်တောသို့။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ မဏ္ဍလပိဋ္ဌိကံ၊ အင်ပျဉ်ဝန်းကို။ ပသာရေတွာ၊ ခင်း၍။ မတကောဝိယ၊ သူသေကဲ့သို့။ ပဋိကုဇ္ဇော၊ မှောက်ခုံသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ နိပဇ္ဇ၊ အိပ်လော့။

အဟံတတ္ထ အာဂန္ဒာ(ပ) တတ္ထ နိပဇ္ဇိ။

အဟံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။

တဂ၊ သင်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ မဠကံ၊ ညောင်စောင်းကို။ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ ရာဇမိတရံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ မဠေ၊ ညောင်စောင်း၌။ သယာပေသာမိ၊ အိပ်စေအံ့။ တွံ၊ သည်။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မုရိစရုဏ္ဏံ၊ ငရုတ်မှုန့် ကို။ နာသိကာယ၊ နှာခေါင်း၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဒွေတယောဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်။ ခိပေယျာသိ၊ ချေပါလေ့။ တယာ၊ သင်သည်။ ခိပိတကာလေ၊ ချေသောကာလ၌။ မယံ၊ ငါသည်။ ရာဇမိတရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပလာယိ သာမ၊ ပြေးကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တွံ၊ သင်သည်။ ရာဇမိတရံ၊ မင်းသမီးကို။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နာပေတွာ၊ ဆောင်း၍။ သယမ္ပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နာယိတွာ၊ ဆေး၍။ တံ၊ ထိုမင်းသမီးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ အဗ္ဘာနော။ မိမိ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ ဂစ္ဆေယျာသိ၊ သွားလေလော့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တာမိ၊ ပါအံ့။ သော၊ ထိုမင်းသား သည်။ "သုန္ဒရော၊ ကောင်းသော။ ဥပါယော၊ အကြောင်းဥပါယ်သည်။ သာဓု၊ ကောင်းပေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ လက်ခံပြီ။ သာပိ၊ ထိုနတ်ဝင်မသည်လည်း။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ရညော၊ အား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။ ရာဇာပိ၊ လည်း။ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ လက်ခံပြီ။ ရာဇမိတာယပိ၊ မင်းသမီးအားလည်း။ တံအန္တရံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြားပြီ။ သာပိ၊ ထိုမင်းသမီး သည်လည်း။ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ပြီ။ သာ၊ ထိုနတ်ဝင်မသည်။ နိက္ခမနဒိဝသေ၊ ထွက်သောနေ့၌။ ကုမာရသ၊ မင်းသားအား။ သည်ံ၊ အမှတ်သညာကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ မဟာန္တေန ပရိဝါရေန၊ များသောအခြံအရံဖြင့်။ သုသာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ အာရက္ခမနုဿာနံ၊ အစောင့် အရှောက် လူတို့အား။ ဘယဇနနတ္ထံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စိမ့်သောငှာ။ "မယာ၊ ငါသည်။ ရာဇမိတာယ၊ မင်းသမီးကို။ မဠေ၊ ညောင်စောင်း၌။ ဥပိတကာလေ၊ ထားအပ်သောကာလ၌။ ဟေဋ္ဌာမဠေ၊

ညောင်စောင်းအောက်၌။ ဗဟုရ်သော၊ သူသေယောက်ျား သည်။ ခိပိသတိ၊ ချေလတ္တံ့။ ခိပိတွာပါ၊ ချေပြီး၍လည်း။ ဟေဋ္ဌာမဏ္ဍာ၊ ညောင်စောင်းအောက်မှ။ နိုက္ခမိတွာ၊ တွက်၍။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပသိသတိ၊ မြင်လတ္တံ့။ တမေဝ၊ ထိုသူကိုသာလျှင်။ ဂဟေဿတိ၊ ဖမ်းလတ္တံ့။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်။ ဘဝေယျာထ၊ ကုန်လော့။ ”ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဝုတ္တေနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုသုသာန်၌။ နိပန္နံ၊ အိပ်ပြီ။

မဟာဣက္ခဏိကာ (၀) အဂမာသိ။

မဟာဣက္ခဏိကာ၊ နတ်ဝင်မသည်။ ရာဇဓီတရံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ မဏ္ဍာလပီဌိကာဌာနံ၊ အင်းပျဉ်ဝန်းရိုရာ အရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဣတိ၊ သို့။ သညာပေတွာ၊ အမှတ်ကိုပေး၍။ မဏ္ဍေ၊ ညောင် စောင်း၌။ ဌပေသိ၊ ထားပြီ။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ မရိစဝုဏ္ဏံ၊ ကို။ နာသိကာယ၊ နှာခေါင်း၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ခိပိ၊ ချေပြီ။ တေန၊ ထိုမင်းသားသည်။ ခိပိတမတ္တေယေဝ၊ ချေကာမျှ၌ပင်လျှင်။ မဟာဣက္ခဏိကာ၊ သည်။ ရာဇဓီတရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ခွာ၍။ မဟာရဝံ၊ ကြီးစွာ သောဟစ်ကြွေးခြင်းကို။ ရဝမာနာ၊ ဟစ်ကြွေးလျက်။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့ ထက်ရှေးဦးစွာ။ ပလာယိ၊ ပြေးပြီ။ တံ သဿ၊ နတ်ဝင်မ၏။ ပလာတကာလတော၊ ပြေးသောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဇကောပိ၊ တစ်ယောက်သောသူသည်လည်း။ ဌိတံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သည်မည်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ ဂဟိတဂဟိတာနိ၊ ကိုင်တိုင်း ကိုင်တိုင်း ကုန်သော။ အာဝုဓာနိ၊ လက်နက်တို့ကို။ ဆဒ္ဒေတွာ၊ စွန့်၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံး စုံသောသူတို့သည်။ ပလာယိံသု၊ ပြေးသွားကုန်ပြီ။ ကုမာရော၊ သည်။ ယထာသမ္ဘဝန္တိတံ၊ တိုင်ပင်ထားအပ်သည်

အားလျော်သော။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရာဇဓိတရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။

ဣက္ခွဏိကာ (၄) ဣမံဂါထမာဟ။

ဣက္ခွဏိကာ၊ နတ်ဝင်မသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ အား။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ "ပကတိယာပိ၊ ပင်ကိုယ် အားဖြင့်လည်း။ သာ၊ ထိုနတ်ဝင်မကို။ မယာ၊ ငါသည်။ တသ၊ ထိုသူ၏။ အတ္ထာယ ဧဝ၊ အကျိုးငှာသာလျှင်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ပြီ။ ပါယာသေ၊ စားဖွယ်ယနာ၌။ ဆဋ္ဌိတသပ္ပိဝိယ၊ စွန့်အပ်သော ထောပတ်ကဲ့သို့။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပဋ္ဌိတ္တာ၊ ၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဘာဂိနေယျသ၊ တူအား။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ မဟာဒေဝီ၊ မိဖုရားကြီးအရာကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေပြီ။ သော၊ ထိုတူ ဖြစ်သောမင်းသည်။ တာယ၊ ထိုသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမဂ္ဂဝါသံ၊ အညီအညွတ်နေခြင်းကို။ ဝသမာနော၊ နေလျက်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ် ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေပြီ။ သောပိ အသိလက္ခဏပါဋ္ဌကော၊ ထိုသန်လျက်လက္ခဏာ ဖတ်တတ်သော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုမင်းအား သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌာကော၊ ခစားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ရာဇုပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအား ခစားအံ့သောငှာ။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ပဋ္ဌိသူရိယံ၊ နေသို့ရှေ့ရှု၍။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တသ၊ ခစားသော။ တသ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ လာခါ၊ ချိပ်သည်။ ဝိလီယိ၊ ကျေမွပြီ။ ပဋ္ဌိနာသိကာ၊ နှာခေါင်း တုသည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ၊ ကျပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်၍။ အဓောမုခေါ၊ အောက်သို့မျက်နှာမူသည် ဖြစ်၍။ အဌာသိ၊ နေပြီ။ အထ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏား ကို။ ပရိဟာသန္တော၊ ပြက်ရယ်ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ မာစိန္တယိတ္တာ၊

မကြံ့စည်ကုန်လင့်။ ခိပိတံ်နာမ၊ ချေခြင်း မည်သည်။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သောသူအား။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကဿ၊ အား။ ပါပကံ၊ မကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ခိပိတေန၊ ချေသဖြင့်။ နာသိကာ၊ နှာခေါင်းကို။ ဆိဒ္ဓိယိတ္ထ၊ ဖြတ်စေအပ်ပြီ။ မယံပန၊ သည်ကား။ ခိပန္တာ၊ ချေကုန် သည်ဖြစ်၍။ မာတုလဓိတရံ၊ ဦးရီးတော်သမီးကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ ရဒ္ဓံ၊ မင်းအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိမှ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၂၆။ တထေဝေကဿ ကလျာဏံ၊ တထေဝေကဿ ပါပကံ။
တသ္မာ သဗ္ဗံ နု ကလျာဏံ၊ သဗ္ဗံ ဝါပိ နု ပါပကံ။

(အာစရိယ၊ ဆရာ။) တထေဝ၊ ထိုချေဆတ်ခြင်းသည် ပင်လျှင်။ ဧကဿ၊ အချို့သောသူအား။ ကလျာဏံ၊ ကောင်း၏။ တထေဝ၊ ပင်လျှင်။ ဧကဿ၊ အား။ ပါပကံ၊ မကောင်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောချေဆတ်ခြင်းသည်။ နကလျာဏံ၊ မကောင်း။ သဗ္ဗံ ဝါပိ၊ အလုံးစုံသော ချေဆတ်ခြင်းသည်လည်း။ နပါပကံ၊ မကောင်းသည်မဟုတ်။

ဣတိသော ဣမာယ (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဣတိ။ ဤသို့။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ တံကာရဏံ။ ထိုအကြောင်းကို။ အာဟ ရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂတော၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမာယဒေသနာယ၊ ဖြင့်။ လောက သမ္မတာနံ၊ လူတို့သည် သမုတ်အပ်ကုန်သော။ ကလျာဏပါ ပကာနံ၊ ကောင်းခြင်း ယုတ်ခြင်းတို့၏။ အနေကံသိကဘာဝံ၊ မုချဧကန်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြပြီး၍။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ အသိ လက္ခဏပါဋိဂေါ၊ သံလျက်လက္ခဏာဖတ်တတ်သော ပုဏ္ဏား သည်။ တဒါ၊ ဌ။ အသိလက္ခဏပါဋိဂေါယေဝ၊

ပုဏ္ဏား:သည်သာ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘာဂိနေယျရာဇာပန်၊ တူဖြစ်သောမင်:သည်ကား:။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတက်၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌာ အသိလက္ခဏပါဋိဟာရိယဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ကလဏ္ဍုဇာတ်(၁၂၇)

တေဒေသာ (၀) တံ နဂရံ ပါပုဏိ။

သတ္တာ၊ သည်။ တေ ဒေသာ တာနိ ဝတ္ထူနိတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ၊ သော။ ဝိတတ္ထက ဘိက္ခုံ၊ ရှုတ်ချသောစကား:ကိုဆိုတတ်သောရဟန်း:ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုကလဏ္ဍုကဇာတ်၌။ ဒွေပိ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်နှစ်ပါ:လည်:ဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထူနိ၊ ဝတ္ထု တို့သည်။ ကဠာဟကဇာတကသဒိသာနေဝ၊ ကဠာဟကဇာတ် နှင်တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ ပန၊ ဤကလဏ္ဍုကဇာတ်၌ကား:။ ဧသ ဧသေ၊ ဤသူသည်။ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိနော၊ သူဌေး၏။ ကလဏ္ဍုကောနာမ၊ ရှိသော။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဿ၊ ထို ကလဏ္ဍုက၏။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ပစ္စန္တဝါသိသေဋ္ဌိနော၊ ၏။ ဓီတရံ၊ သမီး:ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မဟန္တေန၊ များ:စွာသော။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ ဝသန ကာလေ၊ နေသောကာလ၌။ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိ၊ သည်။ ပရိယေ သာပေတွာပိ၊ ရှာစေ၍သော်လည်း။ တဿ၊ ထိုကလဏ္ဍုက၏။ ဂ ဇာဋ္ဌာနံ၊ သွား:ရောက်ရာ အရပ်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည် ဖြစ်၍။ "ဂစ္ဆ၊ သွား:ချေ။ ကလဏ္ဍုကံ၊ ကလဏ္ဍုကကို။ ပရိယေသ၊ ရှာချေလော့။" ဣတိ၊ သို့။ အတ္တနော၊ သည်။ ပုဋ္ဌံ၊ ကျွေးမွေး အပ်သော။ သုကပေါတကံ၊ ကျေ:သာ:ငယ်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ပြီ။ သုကပေါတကော၊ ငယ်သည်။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တံ နဂရံ၊

ထိုကလဏ္ဍုကနေသောမြို့သို့။ ပါပုဏ်း ရောက်ပြီ။

တသို့ဌကာလေ (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

တသို့စကာလေ၊ ထိုကာလ၌လည်း။ ကလဏ္ဍုကော၊ သည်။ နဒီကိုင်း၊ မြစ်၌ကစားခြင်းကို။ ကိုင်ကုတ် ကာမော၊ ကစားလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနဿေ၀၊ ပန်း, နံ့သာ, နံ့သာပျောင်းကို လည်းကောင်း။ ခါဒနီယဘောဇနီယာနိစ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ နဒီ၊ မြစ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ သေဋ္ဌ ဓီတာယ၊ သူဌေးသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ နာဝံ၊ လှေကို။ အာရုယှ၊ စီး၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ကီဠတိ၊ ကစား၏။ တသို့ဌပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌လည်း။ နဒီကိုင်း၊ ကို။ ကိုင်ကုန်သော၊ ကစားကုန် သော။ ဣဿရဇာတိကာ၊ အစိုးရသော သဘော ရှိသောသူတို့သည်။ တိဒိဏဘေသဇ္ဇ ပရိဘာ၀ိတံ၊ ထက်စွာ သောဆေးဖြင့် ထုံအပ် သော။ ခီရံ၊ နို့ ရည်ကို။ ပိ၀န္တိ၊ သောက် ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ ကြောင့်။ ဒိ၀သဘာဂမ္မိ၊ တစ်နေ့ ပတ်လုံးလည်း။ ဥဒကေ၊ ၌။ ကီဠန္တာနံ၊ ကစားကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ သီတံ၊ အအေးသည်။ နဇာ၀တိ၊ မနိုပ် စက်နိုင်။ အယံကလဏ္ဍုကောပန၊ သည်ကား။ ခီရဂဏ္ဍုသံ၊ နို့ရေတစ်ငုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ငုံယူ၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိကွာလေတွာ၊ ဆေး၍။ တံခီရံ၊ ထိုနို့ရည်ကို။ နဒ္ဒုဘာတိ၊ ထွေးပစ်၏။ နဒ္ဒုဘဿော၊ ပါ၊ ထွေးသော်လည်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ အနဒ္ဒုဘိတွာ၊ မထွေးမူ၍။ သေဋ္ဌဓီတာယ၊ သူဌေးသမီး၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ နဒ္ဒုဘတိ၊ ထွေး၏။ သုကပေါတကောပိ၊ ကျေးသားငယ်သည်လည်း။ နဒီတီရံ၊ မြစ်ကမ်းနား သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဧကိဿာ၊ တစ်ခုသော။ ဥဒုမ္ဗရသာခါယ၊ ရေသဖန်းခက်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နားနေ၍။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ကလဏ္ဍုကံ၊ ကို။ သဠာနိတွာ၊ မှတ်မိ၍။ သေဋ္ဌဓီတာယ၊ သူဌေးသမီး ၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ နိဒ္ဒုဘန္တံ၊ နို့ရည်ထွေးသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ "အရေ

ကလဏ္ဍကဒါသ၊ ဟယ် ကလဏ္ဍကကျွန်။ အတ္တနော ဇာတိစ၊ မိမိ၏အမျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဝသန ဌာနဉ္စ၊ နေရာအရပ်ကို လည်းကောင်း။ အနုဿရ၊ အောက်မေ့ လေလော့။ ခီရဂဏ္ဍုသံ၊ နို့ရည်တစ်ငုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိကွာလေတွာ၊ ဆေး၍။ ဇာတိသမ္ပန္နာယ၊ အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော။ သုခသံဝဍ္ဎာယ၊ ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွား သော။ သေဋ္ဌိဓီတာယ၊ ၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ မာနဋ္ဌဂ္ဂဘိ၊ မထွေးပါလင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပမာဏံ၊ ပမာဏ ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ " ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆိုလို၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၂၇။ တေ ဒေသာ တာနိ ဝတ္ထူနိ၊ အဟဋ္ဌ ဝနဂေါစရော၊
အနုဝိစ္စခေါတံ ဂဏ္ဍေယျုံ၊ ပိဝ ခီရံ ကလဏ္ဍုက။

ကလဏ္ဍုက၊ ကလဏ္ဍုက၊ တေ ဒေသာ၊ ထိုသင်၏ အရပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တာနိဝတ္ထူနိ၊ ထိုသင်၏ တည်နေရာတို့သည်လည်းကောင်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တာနိ၊ ထိုဒေသဝတ္ထုတို့ကို။ ဝန ဂေါစရော၊ တောဌ္ဌကျက်စားသော။ အဟဋ္ဌ၊ ငါကျေးသားသည်လည်း။ (ဇာနामိ၊ သိ၏။ သာမိကာ၊ သင်၏ဘခင်တို့သည်။) တံ၊ သင့်ကို။ အနုဝိစ္စ၊ သိ၍။ ဂဏ္ဍေယျုံ၊ ဖမ်းကုန်ရာ၏။ ခီရံ၊ နို့ရည်ကို။ ပိဝ၊ သောက်လေလော့။

ကလဏ္ဍုကောပိ (ပ) အဟောသိန္တိ။

ကလဏ္ဍုကောပိ၊ ကလဏ္ဍုကသည်လည်း။ သုဝေါ တကံ၊ ကျေးသားငှက်ငယ်ကို။ သဒ္ဓါနိတွာ၊ ကောင်းစွာသိ ၍။ "မံ၊ ငါ့ကို။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်ကို။ ဝါ၊ အလိမ်ပေါ်သည်ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏ " ဣတိ၊ သို့။ ဘယေန၊ ကြောက်သော ကြောင့်။ "သာမိ၊ အရှင်ကျေးသား။ ဧဟိ၊ လာပါလော့။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အာဂတောဝ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုကော၊ ကျေးသားငှက်ငယ်သည်။ "ဧသဧသော၊ ဤကလဏ္ဍုကသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဟိတကာ

မတာယ၊ အစီး အပွားကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နပဏ္ဍောသတိ၊ ခေါ်သည်မဟုတ်။ ပန၊ ခေါ်သည့် ရည်ရွယ်ချက်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ဂိုဝံ၊ လည်ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လိမ်၍၊ မာရေတုကာမော၊ သတ်လိုသည်ဖြစ်၍။ (ပဏ္ဍောသတိ၊ ခေါ်၏။) ဣတိ၊ သို့။ ဥတ္တာဝ၊ သိ၍သာလျှင်။ "မေ၊ ငါ့အား။ တယာ၊ သင်ကလဏ္ဍု ကဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ နု၊ မရှိ။" ဣတိ၊ ဤသို့သိ၍။ တတော၊ ထိုရေသဖန်းပင်မှ။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ ဗာရာဏသိ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ယထာဒိဋ္ဌံ၊ မြင်တွေ့ခဲ့သည့် အတိုင်း။ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေးကြီးအား။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ "တေန၊ ကလဏ္ဍုကသည်။ အယုတ္တံ၊ မလုပ်သင့်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုလုပ်အပ်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုကလဏ္ဍုကအား။ အာဏံ၊ အမိန့်အာဏာကို။ ဏာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ နံ၊ ထိုကလဏ္ဍုကကို။ ဗာရာဏသိမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ အာနေတွာ၊ ခေါ် ဆောင်စေ၍။ ဒါသပရိဘောဂေန၊ ကျွန်ပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်း ဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ သုံးဆောင်စေပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဝမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ အယံဘိက္ခု၊ ရှုတ်ချသောစကားကို ဆိုတတ်သော ဤရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ ကလဏ္ဍုကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဗာရာဏသီသေဋ္ဌိပန၊ သည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

သတ္ထမာ ကလဏ္ဍုကဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ဗိဇ္ဇာရဝတမ္ဘဇာတ်(၁၂၈)

ယောဝေ ဝမ္မံ (ပ) အတိတ်အာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယော ဝေ ဝမ္မံ၊ ဝေ၏ ကတ္တာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေဟာဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ ကုဟကဘိက္ခုံ၊

တစ်ပါ:သော အံ့ဖွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်:ကို။ အာရဇ္ဇ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ တဒါ၊ ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ တ္ဝသ၊ ထိုရဟန်:၏။ ကဟကဘာဝေ၊ အံ့ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အာရောစိတေ၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေ၀၊ သာလျှင်။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ကုဟကော၊ အံ့ဖွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေ:။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်:။ ဧသဧသော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုဟကောယေ၀၊ အံ့ဖွယ်ကို ဖြတ်စေတတ်သည်သာလျှင်ဟည်:။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) တိဋ္ဌာမိတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မူသိကယောနိယံ၊ ကြွက်မျိုး:၌။ ပဋိသန္ဓိं၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဝုဓိံ၊ ကြီး:ခြင်:ကို။ အန္ဒာယ၊ အစွဲပြု၍။ သုကရဏ္ဍာ၊ ပကသဒိသော၊ ဝက်ငယ်ပမာဏရှိသော။ မဟာသရီရော၊ ကြီး:သောကိုယ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အနေကသတမူသိ ကာဟိ၊ အရာမကများ:စွာကုန်သော ကြွက်မတို့ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ အရညေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ ဧကော သိင်္ဂါလော၊ တစ်ကောင်သော မြေခွေ:သည်။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်:။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သော်။ တံမူသိကယူထံ၊ ထိုကြွက် အပေါင်:ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ "ဣမာ မူသိကာ၊ ဤကြွက်မ တို့ကို။ ဝဠ္ဆေတ္ဝာ၊ လှည့်စား:၍။ ခါဒိဿာမိ၊ စား:အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ မူသိကာနံ၊ ကြွက်မတို့၏။ အာသယံ သ၊ နေရာအရပ်၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီ:မ၀ေ:၌။ သုရိယာဘိမုခေါ၊ နေသို့ရှေ့ရှုလျက်။ ဝါတံ၊ လေကို။ ပိ၀န္တော၊ သောက်လျက်။ (ရှုရှိုက်လျက်) ဧကေန ပါဒေန၊ ခြေတစ်ချောင်:ဖြင့်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား:လောင်:ကြွက်သည်။ ဂေါစရာ ယ၊ အစာရှာအံ့သောငှာ။

စရမာနော၊ လှည့်လည်သော်။ တံ၊ ထိုမြေခွေးကို။ ဒီသွာ၊ မြင်၍။ "ဧသော၊ ဤမြေခွေးသည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ သဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်ထင်၍။ တဿ၊ ထိုမြေခွေး၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ "ဘန္တေ၊ အရှင်။ တွံ၊ သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဓမ္မိ၊ ကောနာမ၊ ဓမ္မိကအမည်ရ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဖြေဆိုပြီ။ တွံ၊ သည်။ စတ္တာရော ပါဒေ၊ ခြေလေးချောင်း တို့ကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ အဋ္ဌပေတွာ၊ ချမထား၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧကေနေဝ၊ တစ်ချောင်းတည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ မယံ၊ ဝါသည်။ စတ္တာရော ပါဒေ၊ ခြေလေးချောင်းတို့ကို။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ ဌပေန္တော၊ ချထားသော်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဝဟိတုံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကေနေဝ၊ တစ်ချောင်းဖြင့်သာလျှင်။ တိဋ္ဌာမိ၊ ရပ်တည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

မုခံ ဝိဝရိတ္တာ (၄) အာရောစေသုံ။

ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ မယံ၊ သည်။ အည်ံ၊ တစ်ပါးသောအစာကို။ နဘက္ခယာမ၊ မစားကုန်။ ဝါတမေဝ၊ လေကိုသာလျှင်။ ဘက္ခယာမ၊ စားကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သူရိယာဘိမုခေါ၊ နေသို့ရှေ့ရှုလျက်။ တိဋ္ဌသိ၊ ရပ်တည်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ (အဟံ၊ သည်။) သူရိယံ၊ နေကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဟောမိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုမြေခွေး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ "ဧသော၊ ဤမြေခွေးသည်။ သီလဝါ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေ ဝတ္တာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မှုသိကဂဏေန၊ ကြွက်အပေါင်းနှင့်။

သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သာယံ၊ ညနေချမ်း၌ လည်းကောင်း။ ပါတံ၊ နံနက်၌လည်းကောင်း။ တသ၊ ထိုမြေခွေးအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခစားခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ၌။ အသ၊ ထိုဘုရားလောင်းကြွက်၏။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ သိဂါလော၊ သည်။ သဗ္ဗပစ္ဆိမံ၊ ကြွက်အားလုံး၏နောက်ဆုံး ဖြစ်သော။ မူသိကံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိတွာ၊ ၍။ အဗ္ဘောဟာရိတွာ၊ မျိုး၍။ မုခံ၊ ကို။ ပုဉ္ဆိတွာ၊ သုတ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ မူသိဂဏော၊ ကြွက်အပေါင်းသည်။ တနုဂေါ၊ နည်းပါးသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ မူသိကာ၊ တို့သည်။ "ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အယံ အာသဒ္ဓယော၊ ဤနေရာသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ နိရန္တရာ၊ မကြားမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌာမ၊ တည်နေရကုန် ၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သိထိလာ၊ လျော့ကုန်၏။ ဒေဝမ်ပိ၊ ဤသို့လျော့ ခြင်းကြောင့်သာလျှင်လည်း။ အာသယော၊ နေရာသည်။ နပ္ပရ ဟေဝ၊ မပြည့်သည်သာတည်း။ ဧတံ၊ ဤသို့မပြည့်ခြင်း သည်။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တသ၊ အား။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်း ကို။ အရောစေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော ကေန (ပ) ဂါ ထမာဟ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "ကေနနုခေါ၊ ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ မူသိကာ၊ တို့သည်။ တနုတ္တံ၊ လျော့နည်းသည်၏အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ လျက်။ သိဂါလော၊ ၌။ အာသင်္ကံ၊ ယုံမှားခြင်း ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ (အဟံ၊ သည်။) "နံ၊ ထိုမြေခွေးကို။ ဝိမံသိဿာမိ၊ စုံစမ်းအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဥပဋ္ဌာနကာလေ၊ ဆည်းကပ်ခစားသောအခါ၌။ သေသမူသိကာ၊ ကြင်းသော ကြွက်မတို့ကို။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ကတွာ၊ ထား၍။ သယံ၊ မိမိ သည်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်၌။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သိဂါလော၊ သည်။

တသ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပက္ခန္တီ၊ ပြေးဝင်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ကို။ ဂဟနတ္ထာယ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ ကွန်တဲ့၊ ပြေးဝင်လာသော။ တံ၊ ထိုမြွေခွေးကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ နိဝတ္တိတွာ၊ နောက်ပြန်လှည့်၍။ "ဘော သိဂ်ါလ၊ အိုမြွေခွေး။ တေ၊ သင်၏။ ဣဒံ ဝတသမာဒါနံ၊ ဤအကျင့်ကိုဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဓမ္မ သုဓမ္မတာယ၊ တရားကိုကောင်းစွာ ကျင့်လိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နု၊ မဟုတ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့ကို။ ဝိဟိံ သနတ္ထာယ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအကျိုးငှာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဓဇ၊ တံခွန်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ စရသိ၊ ကျင့်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၂၈ ။ ယောဝေဓမ္မံ ဓဇကတွာ၊ နိဂ္ဂဠော ပါပမာစရေ။
ဝိဿာသယိတွာ၊ ဘူတာနိ၊ ဗိဠာရံနာမ တံ ဝတံ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဓမ္မံ၊(၁၀)ပါးသော ကုသလကမ္မထတရားကို။ ဓဇ၊ တံခွန်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝိဿာသယိတွာ၊ အကျွမ်းဝင်စေ၍။ နိဂ္ဂဠော၊ လျှို့ဝှက်လျက်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အာစရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ တံ ဝတံ၊ ထိုသူတို့၏အကျင့်သည်။ ဗိဠာရံနာမ၊ စဉ်းလဲသော အကျင့်မည်၏။

မူသိကရာဇာ (၄) အဟမေဝ အဟောသိန္တိ။

မူသိကရာဇာ၊ ကြွက်မင်းသည်။ ကထေန္တောဝ၊ ပြောဆိုလျက်သာလျှင်။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်၍။ တသ၊ ထိုမြွေခွေး၏။ ဂီဝါယံ၊ လည်မျိုး၌။ ပတိတွာ၊ ကျရောက်၍။ ဟနုကသ၊ မေး၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌ရှိသော။ အန္တောဂလနာဋိယံ၊ လည်မျိုး၌။ ဒုံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ ဂလနာဋိ၊ လည်ချောင်းကို။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ ဧဝံ ဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေပြီ။ မူသိကဂဏော၊ ကြွက်အပေါင်းသည်။ နိဝတ္တိ တွာ၊ ပြန်လှည့်၍။ သိဂ်ါလံ၊ မြွေခွေးကို။ မုရုမုရုတိ၊ စပ်စပ်

စပ်စပ်ဟူ၍မြည်စေလျက်။ ခါဒီတွာ၊ စား၍။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဂတာဝ၊ ရောက် လာကုန်သော ကြွက်တို့သည် သာလျှင်။ အဃ၊ ထိုမြွေခွေး၏။ မံသံ၊ အသားကို။ လဘိံသု၊ ရကုန်ပြီ။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန်သော ကြွက်တို့သည်။ မံသံ၊ အသားကို။ နလဘိံသု၊ မရကြကုန်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ မူသိကဂဏော၊ ကြွက်အပေါင်းသည်။ နိဗ္ဗ ယော၊ ဘေးမရှိခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ ကုဟကဘိက္ခု၊ အံ့ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်းသည်။ တဒါ၊ ၌။ သိဂ်ါ လော၊ မြွေခွေးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မူသိကရာဇာပန၊ ကြွက်မင်းသည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာ။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အဌမာ ဗိဠာရဝတဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇာတ်(၁၂၉)

သတ္ထာ၊ သည်။ နာယံ သိခါ ပုညဟေတူတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တေ၊ စည်။ ကုဟကံ၊ အံ့ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။

အတီတသို့ဥ (ပ) အာဂတောသိတိ။

ဟိ၊ ချဲ့။ အတီတသို့၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မူသိကရာဇာ၊ ကြွက်မင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အရညေ၊ ၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အထ၊ ၌။ ဧကောသိဂ်ါလော၊ မြွေခွေးတစ်ကောင်သည်။ ဒဝဍာဟေ၊ တောမီးသည်။ ဥဋ္ဌိတေ၊ လောင်သော်။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးသွားခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဧကသ္မိံရုက္ခေ၊ တစ်ခုသောသစ်ပင်၌။ ဝသိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ အာဟစ္စ၊ ဆိုက်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။

တ:ဃ၊ ထိုမြေခွေး၏။ သကလသရီရေ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်၌။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့ကို။ စျာယိ်သု၊ မီးလောင်ကုန်ပြီ။ ရက္ခ၊ သစ်ပင်ကို။ အာဟစ္စ၊ ၍။ ဌိတဌာနေ၊ တည်ရာအရပ်ဖြစ်သော။ မတ္ထကေ၊ ဦးထိပ်၌။ စူလာဝိယ၊ ဦးစွန်းကဲ့သို့။ ထောကာနိ၊ အနည်းငယ်ကုန်သော။ ်လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ အဋ္ဌသု၊ တည် (ကျန်ရစ်) ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ သောဏ္ဍိယံ၊ ရေအိုင်၌။ ပါနိယံ၊ ရေကို။ ပိဝန္တော၊ သောက်သည်ဖြစ်၍။ ဆာယံ၊ အရိပ်ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သော်။ စူဠ၊ ဦးစွန်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ "ဒါနိ၊ ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဘဏ္ဍာမူလံ၊ အသက်မွေးခြင်း၏အရင်းအနှီးသည်။ ဥပဟတံ၊ ဖြစ်ပြီ"။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ အရညေ၊ ၌။ ဝိစရန္တော၊ သော်။ တံမူသိကာဒရိ၏ ထိုကြွက်အပေါင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ "ဣမာမူသိကာ၊ တို့ကို။ ဝဠ္ဘေတ္ဝာ၊ လှည့်ပတ်၍။ ခါဒိဿာမိ၊ စားအံ့"။ ဣတိ၊ သို့။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ လျှင်။ အဝိဒူရေ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဇောဓိ သတ္တော၊ သည်။ ဂေါစရာယ၊ ၄၁။ စရန္တော၊ သော်။ နံ၊ ထို မြေခွေးကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ "အယံ၊ ဤမြေခွေးသည်။ သီလဝါ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သညာယ၊ အမှတ် သညာဖြင့်။ ဥသက်မိတ္ဝာ၊ ၍။ "တွံ၊ သည်။ ကိံ နာမော၊ သည်။ အသိ၊ နည်း"။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ အဂ္ဂိက ဘာရဒ္ဝါဇောနာမ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ကဿ၊ ကြောင့်။ အာဂတောဝ၊ သည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။

တုမှာကံ (၀) ဝတ္ထု ဣမံ ဂါထမာဟ။

တုမှာကံ၊ တို့ကို။ ရက္ခဏတ္ထာယ၊ ၄၁။ အာဂတောဝ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ကိန္တိ၊ သို့လျှင်။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အမှေ၊ တို့ကို။ ရက္ခိဿသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ အဂ်ိဠ္ဌကဏ်ိနံ နာမ၊ လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်ခြင်း

မည်သည်ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ပါတောဝ၊ ပင်လျှင်။ နိုက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဂေါရာစယ၊ စားကျက် အလို့ငှာ။ ဂမနကာလေ၊ ၌။ ဧတ္တကာတိ၊ ဤမျှရှိကုန်၏ဟု။ ဂဏေတွာ၊ ရေတွက်၍။ ပစ္စာဂမနကာလေပိ၊ တစ်ဖန်ပြန်လာသော ကာလ၌လည်း။ ဂဏေသာမိ၊ ရေတွက်အံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ သာယံ၊ ညချမ်း၌လည်းကောင်း။ ပါတံ၊ နံနက်၌လည်းကောင်း။ ဂဏေန္တော၊ လျက်။ ရက္ခိဿာမိ၊ စောင့်ရှောက်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ "မာတုလ၊ ဦးရီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တွံ၊ သည်။ ရက္ခ၊ လော့"။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ သာဓုတိ၊ ဟူ၍။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ၍။ နိုက္ခမနကာလေ၊ ၌။ ဧကောဒွေတယောတိ၊ တစ်ကောင်, နှစ်ကောင်, သုံးကောင်ဟု။ ဂဏေတွာ၊ ရေတွက်၍။ ပစ္စာဂမနကာလေပိ၊ ၌လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဂဏေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗပစ္ဆိမံ၊ အလုံးစုံသောကြွက်တို့၏ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ကြွက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ခါဒတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား သည်။ ပုရိမသဒ္ဒိသေမေ၊ ရှေ့ဝတ္ထုနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဓပန၊ ဤအဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါ၏ဇာတ်၌ကား။ မှူသိကရာဇာ၊ သည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လှည့်၍။ ဌိတော၊ လျက်။ "ဘော အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါ၊ အို အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါ။ တဝ၊ သင်၏။ ဓမ္မသုဓမ္မတာ၊ တရားကိုကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မတ္ထကေ၊ ၌။ အယံ စူဠာ၊ ဤဦးစွန်းကို။ နဋ္ဌပိတာ၊ မထားအပ်။ ကုစ္ဆိကာရဏာ ပန၊ ဝမ်းရေးဟူသော အကြောင်းကြောင့်ကား။ ဌပိတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၂၉။ နာယံ သိခါ ပုညဟေတု၊ ယာသဟေတု အယံ သိခါ။
နာ'ဂုဏ္ဌိဂဏနံ ယာတိ၊ အလံ တေ ဟောတု အဂ္ဂိက။
အဂ္ဂိက၊ အဂ္ဂိကဟုခေါ်သောမြေခွေး။ ပုညဟေတု၊

ကောင်းမှုဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အယံသိခါ၊ ဤဦးစွန်းကို။ နဋ္ဌပိတာ၊ ထားအပ်သည်မဟုတ်။ ယာသဟေတု၊ စားသောက်လိုသောအကြောင်းကြောင့်။ အယံသိခါ၊ ဤဦးစွန်းကို။ ဋ္ဌပိတာ၊ ၏။ အယံ မှဲ့သိကဏော၊ သည်။ အဂုံဋ္ဌဂဏန်း၊ လက်ချောင်းချိုး၍ ရေတွက်ခြင်းသို့။ နယာတိ၊ မရောက်။ တော၊ သင်၏။ အဂုံဋ္ဌဂဏန်း၊ သည်။ ဟောတု၊ ရှိစေတော့။ (တေန၊ ထိုသင်၏လက်ချောင်းချိုး၍ ရေတွက်ခြင်းဖြင့်။) အလံ အလိုမရှိပြီ၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ ယဒါ၊ ၌။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ သိဂ်ါလော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မှသိကရာဇာပန၊ ကား။ အဟေမေဝ၊ လျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို၊ သမောဓာ နေသိ၊ ပြီ။

အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ။

၁၀-ကောသိယဇာတ်(၁၃၀)

ယထာဝါစာစ (ပ) ဝိတိနာမေတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယထာ ဝါစာ စ ဘုဇ္ဈသူတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တေ၊ စည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဧကံ၊ သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သော။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နဿ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥပါသက ဗြာဟ္မဏဿ၊ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ် တတ်သော ပုဏ္ဏား၏။ ဗြာဟ္မဏီ၊ မယားပုဏ္ဏားမသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိသည်။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာ သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိ ၊ ညဉ့်အခါ၌။ အတိစရိတ္တာ၊ လွန်ကျူးသော အကျင့်ကို ကျင့်၍၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံ တစ်ခုသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ ဂိလာနာ လယံ၊ နေမကောင်း ဟန်ကို။

ဒသေတ္တာ၊ ပြ၍။ နိတ္ထုနမာနာ၊ ညည်းညူလျက်။ နိပန္ဓတိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမ ကို။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ "ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ တော၊ သင်ရှင်မအား။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ကိ"အဘယ်နည်း။" ။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝိဗျန္ဓိ၊ ထိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုသို့လေထိုးခဲ့သော်။ ကိ ၊ အဘယ်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ သိန ဒ္ဓမဓုရာနိ၊ ပြောပျောင်းချိုမြိန်ကုန်သော။ ပဏီတပဏီတာနိ၊ အလွန်မွန်မြတ်ကုန်သော။ ယာဂုဘတ္တတော၊ လာဒီနိ၊ ယာဂုထမင်းဆီ အစရှိသည်တို့ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်အာဟာရကို။ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တံတံ၊ထိုထို အာဟာရကို။ အာဟာရိတ္တာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဒါသော ဝိယ၊ ကျွန်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောပြုဖွယ်တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သာပန၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်ကား။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သောကာလ၌။ နိပန္ဓတိ၊ အိပ်၏။ ဗဟိ၊ အပြင်သို့။ နိက္ခန္တကာလေ၊ ထွက်သွား သောကာလ၌။ ဓာရေဟိ၊ သယောက်လင်ငယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိတိနာမေတိ၊ အချိန်ကိုကုန်လွန်စေ၏။

အထဗြာဟ္မဏော (၀) အတီတ် အာဟာရိ။

အထ၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဣမိဿာ၊ ဤပုဏ္ဏားမ၏။ သရီရေ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌။ ဝိဗျနဝါတာနံ၊ ထိုးကျင့်ကုန်သောလေတို့၏။ ပရိယဋ္ဌာနာ၊ အဆုံးသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဂန္ဓ မာလာဒီနိ၊ နံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဧတဝနံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ " ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တွံ၊

သင်သည်။ ကိုး၊ အဘယ်ကြောင့်။ နပညာယ၀ိ၊ မထင် သနည်း" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝိစ္ဆိန္နိကိရ၊ ထိုးကျင့်ကုန်သတတ်။ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ တ၀ဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမအတွက်။ သပ္ပိတေလာ ဒိနိစေ၀၊ ထောပတ်ဆီ အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဏိတ ပဏီတဘောဇနာနိစ၊ အလွန်မွန် မြတ်ကုန်သော ဘောဇဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပရိယေသာမိ၊ အုံ့။ အ၀ဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမ၏။ သရီရံ၊ သည်။ ဃနံ၊ တခဲနက် သော။ ဝိပ္ပသန္နဆ္ဆ၀ိ၀ဏ္ဏံ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော အဆင်းအ၀သားအရေရှိသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝါတရောဂ၀သ၊ လေနာရောဂါ၏။ ပရိယဋ္ဌောပန၊ အဆုံးသည်ကား။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဝါ၊ မပျောက်။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို။ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂဿောဝ၊ လုပ်ကျွေး သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဣဒ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနသ၊ လာခြင်း၏။ ဩကာသံ၊ ကို။ နလဘာမိ၊ မရ။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏။ ပါပဘာ၀ံ၊ ကို။ ဉတ္ဝာ၊ ၍။ "ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧ၀ံ၊ သို့။ နိ၀ဒ္ဓသ္မ၊ အိပ်နေသော။ မာတုဂါမသ၊ မိန်းမ၏။ ရောဂေ၊ သည်။ အ၀ူပသန္တေ၊ မငြိမ်းသော်။ ဣဒဒ္ဓိ၀ဒ္ဓ၊ ဤမည်ဤမည်သော။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ကာတုံ၊ ၄၁။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ တေ၊ အား။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ တို့သည်။ ကထိတံ၊ ပြီ။ ဘ၀သခ်ေပ၀ တတ္ထာပန၊ ဘ၀ဖုံးလွှမ်းသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်သာလျှင်။ နသလ္လကဿိ၊ မမှတ်မိနိုင်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်။ ယာ၀ဒိတော၊ ၍။ အတိတံ။ ကို။ အာဟ'ရိ၊ ပြီ။

အတီတေ (၀) ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထုသ၀ိသမေ၀။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏ မဟာသံ၀ါလကုလေ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ၍။

ဝယပွတ္တောဟု၊ သော်။ တက္ကသိလာယံ၊ ၌။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္ထာ၊ ၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဒိသာပါမောက္ခော၊ သော။ အာစရိယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဧကသတရာဇမာနိသု၊ တစ်ရာ့တစ်ပါးကုန်သော မင်းနေပြည်တို့၌။ ခတ္တိယကုမာရာစ၊ မင်းသားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏကုမာရာစ၊ ပုဏ္ဏားသားတို့သည်လည်းကောင်း။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ တသ၊ ထိုဒိသာပါမောက္ခ ဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ ၌သာ။ သိပ္ပံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ ဧနပဒဝါသီ၊ ဧနပုဒ်၌နေသော။ ဧကော ဗြာဟ္မဏ မာဏဝေါ၊ တစ်ယောက်သောပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဗောဓိ သတ္တသ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌာရသ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်ကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာဋ္ဌာနာနိစ၊ အတတ်ပညာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဏှိတ္ထာ၊ ၍။ ဗာရာဏသိယံယေဝ၊ ၌သာ။ ကုဋုမ္ဗံ၊ ဥစ္စာကို။ သဏ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဒွိတ္တိကဟာပဏေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ၏။ သန္တိက၊ သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တသ၊ ထိုဆရာပုဏ္ဏား၏။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ ဒုဿီလာ၊ သည်။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗံ၊ စကားသည်။ ပစ္ဆိပ္ပဒ္ဓဝတ္ထုသဒိသမေव၊ တည်း။

ဗောဓိသတ္တောပန (ပ) ကရိသတိတိ။

ဗောဓိသတ္တောပန၊ ကား။ "ဣမိနာကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သြဝါဒဂဟဏာယ၊ သြဝါဒကိုခံယူ ခြင်းငှာ။ သြကာသံ၊ ကို။ နလဘာမိ၊ မရ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော။ သော မာဏဝကော၊ ထိုပုဏ္ဏေးမငယ်သည်။ ဣမံ၊ ဤပုဏ္ဏားကို။ ဝဏ္ဏေတွာ၊ လှည့်စား၍။ နိပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ ၍။ "တသ္မာ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမငယ်၏။ ရောဂါနုဆ္ဆ ဝိက၊ ရောဂါအားလျော်သော။ ဘေသဇ္ဇံ၊ကို။ အာစိက္ခိဿာမိ၊ ပြောကြားအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ "ဘာတ၊ အမောင်။ တံ၊ သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။

ပဌာယ၊ ၍။ တသာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမငယ်အား။ သပ္ပိခီရရသာဒီနိ၊ ထောပတ်နို့ရည် အရသာအစရှိသည်တို့ကို။ မာအဒါသိ၊ မပေးလင့်။ ပန၊ ဆက်။ ဂေါမုတ္တော၊ နွားကျင်ငယ်၌။ ပဌ ပဏ္ဏာနိစ၊ ငါးမျိုးသော သစ်ရွက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဖလာ ဒီနိစ၊ သစ်သီးအစရှိသည် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်၍။ ကောဠေတ္တာ၊ ထောင်း၍။ နဝတမလောဟဘာဇနေ၊ အသစ်ဖြစ်သော ကြေးနီခွက်၌။ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ၍။ လောဟဘာ၊ နဲ့ ကြေးနီနဲ့ကို။ ဂါဟာပေတ္တာ၊ ယူစေ၍။ ရဠံဝါ၊ ကြိုးကိုလည်း ကောင်း။ ယောတ္တံဝါ၊ လွန်ကြိုးကိုလည်းကောင်း။ ရက္ခံဝါ၊ သစ်ခက်ကိုလည်းကောင်း။ လတံဝါ၊ နွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ 'ဣဒံ၊ ဤဆေးသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဘောဂ သာ၊ အား။ အနုစ္ဆဝိက ဘေသဇ္ဇံ၊ သင့်လျော်သောဆေးတည်း။ ဣဒံဝါ၊ ဤဆေးကိုမူ လည်း။ ပိဝ၊ သောက်လော့။ ဥဒ္ဒါယဝါ၊ ထ၍လည်း။ တယာ၊ သည်။ ဘုတ္တဘတ္တသာ၊ စားအပ်သော ထမင်းအား။ အနုစ္ဆဝိကံ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ "ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ ဝဒေယျာသိ၊ လော့။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ သစေ နပိဝတိ၊ အံ့။ အထ၊ သော်။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို။ ရဠေယာ ဝါ၊ ကြိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ ယောတ္တေန ဝါ၊ လွန်ကြိုးဖြင့် လည်းကောင်း။ ရက္ခေန ဝါ၊ သစ်ခက်ဖြင့် လည်းကောင်း။ လတာယ ဝါ၊ နွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကတိစိ ပဟာရေ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ရိုက်ခတ်ခြင်းတို့ကို။ ပဟာရိတ္တာ၊ ရိုက်ခတ်၍။ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့၌။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်၍။ အာကဍိတ္တာ၊ ဆွဲငင်၍။ ကပ္ပရေန၊ တံတောင်ဖြင့်။ ပေါထေယျာ သိ၊ ထောင်းပါလော့။ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ တဏ်ဏာညော ဝ၊ တစ်ခဏချင်းသာလျှင်။ ဥဒ္ဒါယ၊ ထ၍။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရိသတိ၊ လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

သော သာဓုတိ (ပ) ဣမံဂါထမာဟ။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု၍။

သမ္ဘဝိုဏ်ဆိုတော်၊ ၍။ ဝတ္ထုနိယာမမေနော၀၊ လျှင်။ ဘေသဇ္ဇ၊ ကို။ ကတော်၊ ၍။ "ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ ကျွန်မ ဘေသဇ္ဇ၊ ကို။ ပေ၀၊ လော့" ကျွတ်၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ကော၊ အား။ ကျွန်ုပ်၊ ဤဆေး၊ကို။ အာစိက္ခိတ်၊ ညွှန်ကြား၊အပ်သနည်း။ ကျွတ်၊ ဤသို့မေး၊ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ၊ အာစရိယေန၊ သည်။ အာစိက္ခိတ်၊ ညွှန်ကြား၊အပ်ပြီ။ ကျွတ်၊ ဤသို့ဖြေ၊ပြီ။ တံ၊ ထိုဆေး၊ကို။ အပနေဟိ၊ ဖယ်ရှား၊လော့။ နပိ၀ိ၀ိသာမိ၊ အံ့။ ကျွတ်၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ "တွံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုဆန္ဒအား၊ဖြင့်။ နပိ၀ိ၀ိသတိ၊ လတ္တံ့။" ကျွတ်၊ သို့ကြံ၍၊ ရဇ္ဇု၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ "အတ္တနော၊ ၏။ ရောဂ၀ိ၀ိ၊ အား။ အနုစ္ဆ၀ိကံ၊ သော။ ဘေသဇ္ဇ၀ါ၊ လည်း။ ပေ၀၊ လော့။ ယာဂု ဘတ္တာနုစ္ဆ၀ိကံ၊ သော။ ကမ္မ၀ါ၊ လည်း။ ကရောတိ၊ လော့။" ကျွတ်၊ သို့၊ သို့။ ၀တွာ၊ ၍။ ကျွန်မ။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

ဘုဝ၀ဒ။ ယထာ၀ါစာစဘူဿ၊ ယထာဘုဿ ဗ္ဗ ဗျာဟရ။

ဥဿဲ တေနသမေတိ၊ ၀ါစာဘုဿ ဗ္ဗ ကောသိယေ။

ကောသိယေ၊ ကောသိယုအနွယ်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားမ။ ယထာ၀ါစာစ၊ ဆိုသော စကား နှင့်လျော်ညီစွာလည်း။ ဘုဗ္ဗဿု၊ ဆေး၊ကိုစား၊လော့။ ယထာ ဘုတ္တ ဗ္ဗ၊ စား၊သည်နှင့်ညီစွာလည်း။ ဗျာဟရ၊ အနာကင်း၊ပြီဟု ဆိုလော့။ ကမ္မ၊ အိမ်ခ၌ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ တေ၊ ၏။ ၀ါစာစ၊ ပြောအပ်သော စကား၊သည်လည်း၊ကောင်း။ ဘုတ္တ ဗ္ဗ၊ စား၊အပ်သော အစား၊သည် လည်း၊ကောင်း။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါး၊စုံ သည်။ နသမေတိ၊ မညီ ညွတ်။

ဒေ၀ ဝုတ္တော (၀) အဟမေ၀ အဟောသိန္တိ။

ဒေ၀၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ကောသိယ ဗြာဟ္မဏမိတာ၊ ကောသိယပုဏ္ဏား၏သမီး၊သည်။ "အာစရိယေန၊ သည်။ ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြခြင်း၊သို့။ အာပန္နကာလတော၊ ရောက်သော

ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မယာ၊ သည်။ ဒေသဒေသော၊ ဤပုဏ္ဏား
ကို။ ဝဏ္ဏတုံ၊ လှည့်စားခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ် နိုင်။ ဥဋ္ဌာယ၊
၍။ ကမ်း၊ ကို။ ကရိသာမိ၊ အုံ့။ "ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ ဥဋ္ဌာယ၊
၍။ ကမ်း၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ "အာစရိယေန၊ သည်။ မေ၊ ၏။
ဒုဿီလဘာဝေါ၊ ကို။ ဉာတော၊ ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဣတော၊
ဤနေမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဒေဝရူပ်၊ သောအမှုကို။
ကာတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကာ၊ ကောင်း။ "ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ အာစရိယေ၊
၌။ ဂါရဝေန၊ ဖြင့်။ ပါပကမ္မ တောပိ၊ မှလည်း။ ဝိရမိတွာ၊
ရှောင်ကြဉ်၍။ သီလဝတီ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သာပိ
ဗြာဟ္မဏီ၊ လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။
ဉာဏာ၊ သိအပ်သည်။ အမိုကိရ၊ သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္ထရိပိ၊
၌။ ဂါရဝေန၊ ဖြင့်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အနာစာရံ၊ လွန်ကျူးသော
အကျင့်ကို။ နအကာသိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။
ဣဒါနိ၊ ၌။ ဇယမ္ပတိကာ၀၊ လင်မယားတို့သည်သာလျှင်။ တဒါ၊
၌။ ဇယမ္ပတိကာ၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ပြီ။ အာစရိ ယောပန၊
သ္သည်ကား။ အဟမေ၀၊ လျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ကောသိယ ဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ။

၁၄-အသမ္ဘဒါနဝဂ်

၁-အသမ္ဘဒါဇာတ်(၁၃၁)

အသမ္ဘဒါနေနိ (၀) အတိတ် အာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အသမ္ဘဒါနေနိ' တရိတရသာတိ ဣဒံ၊
ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဒေ၀ဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊
၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ တသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။
ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ "အာ၀ုသော၊ တို့။ ဒေ၀ဒတ္တော၊ သည်။

အကတည္ရ၊ ကျေးဇူးကို မသိတတ်။ ကထာဂတသ၊ ၏။ ဂုဏ်၊ ကို။ နဇေနာတိ၊ မသိ။" ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇေတရဟိ၊ ၌။ ကာယ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ သော်။ ဣမာယနာမ၊ ဖြင့်။ သို့သိန္နာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ အကည္ရ၊ သည်။ နု၊ သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ အကတည္ရယေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ မဂဓရဋ္ဌေ (၀) ပုစ္ဆိ။

အတီတေ၊ ၌။ မဂဓရဋ္ဌေ၊ ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဇကသ္မိံ၊ သော။ မဂဓရညေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တသ္မေ သေဝ၊ ထိုမင်း၏သာလျှင်။ အသီတိ ကောဋိဝိဘဝေါ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝသော။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ နာမေန၊ အားဖြင့်။ သခ်ံသေဋ္ဌိတိ၊ သခ်ံသူဌေး ဟူ၍ အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ အသီတိကောဋိဝိဘဝေါ၀၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝ သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိယသေဋ္ဌိနာမ၊ ပိဋ္ဌိယသူဌေးမည်သည်။ အဟောသိ။ ပြီ။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော သူဌေးတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းအချင်း။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ပြီ။ တေသု၊ ထိုသူဌေးတို့တွင်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ပိဋ္ဌိယသေဋ္ဌိသ၊ အား။ ကေနစိ ဒေ၀၊ တစ်စုံ တစ်ခု သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ မဟန္တံ၊ သော။ ဘယံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ သဇ္ဇံ၊ သော။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာ အရင်းအနှီးသည်။ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီ။ သော၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးသည်။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ သည်။ အပ္ပဋ္ဌိ သရဏော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ သခ်ံသေဋ္ဌိ၊ ကို။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။

ဗာရာဏသီတော၊ မှ။ နိုက္ခမိတ္တာ၊ ၍။ ပဒသာဝ၊ ခြေကျင်ခရီးဖြင့်သာလျှင်။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ သခ်ၤသေဋ္ဌိသ၊ ၏ နိုဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။သော၊ ထိုသခ်ၤသူဌေးသည်။ တံ၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးကို။ ဒိသွာ၊ လျှင်။ "မေ၊ ၏။ သဟာယော၊ မိတ်ဆွေသည်။ အာဂတော၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ပရိသဒ္ဓိတ္တာ၊ နှစ်သက်၍။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ ပူဇော်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကို။ ဝီတိနာမေတ္တာ၊ ကုန်လွန်၍။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ "သမ္မ၊ အဆွေ၊ (တွံ၊ သင်သည်။) ကေနဋ္ဌေန။ ကြောင့်။ အာဂတော၊ သည်။ အသိ၊နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။

သယံမေ သမ္မ (ပ) ယာနံ ပေသေမိ။

သမ္မ၊ အဆွေ။ မေ၊ အား။ ဘယံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓနံ၊ သည်။ ပရိက္ခိဏံ၊ ပြီ။ (တွံ၊ သင်သည်။) မေ၊ ၏။ ဥပတ္ထမ္ဘော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ဟောဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။" ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္တာ၊ ၍။) ဘဏ္ဍာဂါရံ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို။ ဝိဝရာပေတ္တာ၊ ဖွင့်လှစ်စေ၍။ စတ္တာလီသဟိရညကောဋိယော၊ ကုဋေလေးဆယ်သော ဥစ္စာတို့ကို။ ဒါပေတ္တာ၊ ၍။ သေသမ္ပိ၊ သော။ ပရိစ္ဆဒပရိဝါရံ၊ အပိုင်းအခြား၏အခြံအရံဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သဝိညာဏကံ၊ သက်ရှိဖြစ်သော။ အဝိညာဏကံ၊ သက်မဲ့ဖြစ်သော။ အတ္တာနော၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ မဗ္ဗေ၊ ၌။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ခွဲခြား၍။ ဥပမုမေဝ၊ ထက်ဝက်ကိုသာလျှင်။ အဒါသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးသည်။ တံဝိဘဝံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဗာရာဏသိံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ နိဝါသံ၊ နေထိုင်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။ အပရဘာဂေ၊ ၌။ သခ်ၤသေဋ္ဌိသာပိ၊ အားလည်း။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဘယံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုသခ်ၤသူဌေးသည်။ အတ္တာနော၊

၏။ ပဋ္ဌိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ ဥပဓာရေန္တော၊ စုံစမ်းသော်။ "မေ၊ သည်။ သဟာယသ၊ အား။ မဟာဥပ္ပကာရော၊ ကြီးစွာသော ကျေးဇူးကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဥပမာ ဝိဘဝေါ၊ ထက်ဝက်သော စည်းစိမ်ကို။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်ခဲ့ ဖူးပြီ။ သော၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးသည်။ မံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ နပရိစ္ဆ ဧိသတိ၊ မစွန့်ခွာလတ္တံ့။ တသ္မာ! ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဘရိယံ၊ ကို။ "ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ၊ တဝ၊ အား။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အန္တရဝီထိ ယာ၊ ခရီးအလယ်၌။ ဂမနံနာမ၊ သည်။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ မယာ၊ သည်။ ပေသိတယာနံ၊ စေလွှတ်အပ်သော ယာဉ်ပေါ်သို့။ အာရယှ၊ ၍။ မဟန္တေန၊ သော။ ပရိဝါရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ အာဂမိဿသိ။ လတ္တံ့။ ယာဝ၊ လောက်။ ပဟနံ၊ ကို။ ပေသေမိ၊ စေလွှတ်၏။

တာဝ ဣဒေဝ (ပ) သန္တိ အဂမာသိ။

တာဝ၊ လောက်။ ဣမေဝ၊ ဤအရပ်၌သာ‌ လျှင်။ ဟောဟိ၊ ရှိနေလော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုမယား ကို။ သာလာယံ၊ ဇရပ်၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သယံ၊ ကိုင်။ နဂရံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ သေဋ္ဌိသ၊ ပိဋ္ဌိယသူဌေး၏။ ဃရံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ "ရာဇဂဟနဂရတော၊ မှ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သဟာ ယော၊ သော။ သခ်ံသေဋ္ဌိနာမ၊ သည်။ အာဂတော၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာရောစာပေသိ၊ ပြောကြားစေပြီ။ သော၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေး သည်။ အာဂစ္ဆတူတိ၊ လာစေသတည်းဟု။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုသခ်ံသဋ္ဌေးကို။ ဒိသွာ၊ သော်။ အာသနာ၊ မှ။ နေဝ ဝုဋ္ဌာသိ၊ မထပြီ။ ပဋ္ဌိသန္ဌာရံ၊ ပျူဒှာသော လောကဝတ်ကို။ နအကာသိ၊ ပြီ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ "ကိမတ္ထံ၊ အဘယ် အကျိုးငှာ။ အာဂတော၊ လာသည်။အသိ၊ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ အာဂတော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ တုမှာကံ၊ တို့အား။

ဒဿနတ္ထံ၊ ၄၁။ အာဂတောဿ သည်။ အမိ၊ ဇ၊။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) တေ၊ သည်။ နိဝါသော၊ ကို။ ကဟံ၊ အာဘယ် အရပ်၌။ ဂဟိတော၊ ယူအပ် သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။) ဘာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိဝါသန ဌာနံ၊ သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိသေး။ သေဋ္ဌိယရဏိမ္မိ၊ သူဌေးမကို လည်း။ သာလာယ၊ ၌။ ဌပေတွာဝ၊ လျှင်။ အဂတော၊ သည်။ အမိ၊ ဇ၊။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ)။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဣဓ၊ ၌။ နိဝါသနဌာနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နိဝါပံ၊ ရိက္ခာကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ ၌။ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆထ၊ ကုန်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အမှာကံ၊ တို့ဇ၊။ ယဒံ၊ သို့။ မာပဝိသထ၊ ကုန်လင့်။ ” ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ “မယံ၊ ဇ၊။ သဟာယသ၊ ဇ၊။ ဒုဿန္တော၊ ပုဆိုးစွန်း၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ ဧကံ၊ သော။ ဗဟလပလာပတုမ္မံ၊ တစ်တုမ္မ မျှသောဖွဲ့ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဒါသံ၊ ကို။ အာဏာ ပေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ တံဒိ ဝသံ၊ ၌။ သော၊ ထိုပဋိဋ္ဌယ သူဌေး သည်။ ရတ္တာသာလိနံ၊ နီသော သလေးတို့ကို။ ဩဖုနာပေတွာ၊ ခါစေ၍။ သကဋ္ဌသဟာသ မတ္တံ၊ လှည်းတစ်ထောင်တိုက်မျှ ရှိသော။ ကောဋ္ဌာဂါရံ၊ ကျီကို။ ပူရာပေသိ၊ ဖြည့်ပေးပြီ။ စတ္တာလီ သကောဋ္ဌိဝနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာဂတော၊ သော။ အဂတဘဋ္ဌသော။ မဟာစောရော၊ သည်။ သဟာယကသ၊ အား။ တုမ္မမတ္တော၊ တစ်တုမ္မမျှအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ပလာ ပေ၊ ဖွဲတို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပြီ။ ဒါသော၊ သည်။ ပစ္ဆိယံ၊ တောင်း၌။ ဧကံ၊ ပလာပတုမ္မံ၊ တစ်တုမ္မမျှသော ဖွဲကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းသခင်သူဌေး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “အယံအသပ္ပုရိသော၊ သည်။ မမ၊ ဇ၊။ သန္တိကာ၊ မှ။ စတ္တာလီသကောဋ္ဌိဝနံ၊ ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ပလာပတုမ္မံ၊ ကို။ ဒါပေသိ၊ ပြီ။ ဂဏ္ဍာမိနုခေါ၊

ယူရအုံ့လော။ နဂဏ္ဍာမိန္ဒခေါ၊ မယူရအုံ့လော။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ အထ၊ ၌။ အဃ၊ ထိုဘုရားလောင်းသခ်ိ သူဌေး အား။ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ "အယံ၊ ဤပိဋ္ဌိယသူဌေးသည်။ တာဝ၊ စွာ၊ အကတညူ၊ ကျေးဇူးကို မသိသည်ဖြစ်၍။ မိတ္တဒုဗ္ဘိကတဝိနာသကဘာဝေန၊ အဆွေ ခင်ပွန်းအား ပြစ်မှားသည်ကိုပြုခြင်း, အဆွေခင်ပွန်းကို ဖျက်ဆီး ခြင်း, ပြုဖူးသောကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မိတ္တဘာဝံ၊ မိတ်ဆွေ အဖြစ်ကို။ ဘိန္ဒိ၊ ဖျက်ဆီးပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ဧတေန၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးသည်။ ဒိန္နံ၊ သော။ ပလာပတုမံ၊ ကို။ လာမကတ္တာ၊ ယုတ်ညံ့ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သစေနဂဏ္ဍိသာမိ။ အုံ့။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ မိတ္တဘာဝံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိသာမိ၊ ဖျက်ဆီးအုံ့။ အန္ဓဗာလာ၊ အလွန် မိုက်ကုန်သောသူတို့သည်။ ပရိတ္တက်၊ အနည်းငယ်သော။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သောဥစ္စာကို။ အဂ္ဂဏ္ဍန္တာ၊ မယူကုန်သည်ဖြစ်၍။ မိတ္တ ဘာဝံ၊ ကို။ ဝိနာသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ အဟံပန၊ ကား။ ဧတေန၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေး သည်။ ဒိန္နံ၊ သော။ ပလာပတုမ္ဘံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ မိတ္တဘာဝံ၊ ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသာမိ၊ တည်စေအုံ့" ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုသခ်ိသူဌေးသည်။ ပလာပတုမ္ဘံ၊ ကို။ ဒုဿန္တော၊ ၌။ ဗဒ္ဓိတ္တာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ ပါသာဒါ၊ မှ။ သြရုယှ၊ ၍။ သာလံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုသခ်ိသူဌေးကို။ ဘရိယာ၊ သည်။ အယျ၊ အရှင်။ တေ၊ သည်။ ကိံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊ သနည်း" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သဟာ ယော၊ သော။ ပိဋ္ဌိယသေဋ္ဌိ၊ သည်။ ပလာပတုမ္ဘံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ အမှေ၊ တို့ကို။ အဒ္ဓေဝ၊ လျှင်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) သာ၊ ထိုသူဌေးကတော်သည်။ "အယျ၊ အရှင်။ ကိမတ္ထံ၊ ၄၁။ အဂ္ဂဟေသိ၊ နည်း။ ဧတံ၊ ဤဖွဲ့သည်။စတ္တာ

လီသကောင်ဦးနေသား၊ အား။ အနုစ္ဆဝိက်ကိ၊ လော။ "ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္ထာ၊ ၍။)ရောဒိတ့်၊ ဝိုကြွေးခြင်းငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ လည်း။ "ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ၊ မာရောဒိ၊ လင့်။ အဟံ၊ သည်။ တေန၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မိတ္တာဘာဝ ဘေဒနဘယေန၊ အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်မှ ပျက်ခြင်းကို ကြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မမ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ မိတ္တာဘာဝံ၊ ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊ ငှါ။ ဂဏှိ၊ ပြီ။ တုံ၊ သည်။ ကိံကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ရောဒသိ၊ နည်း။ "ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ–ပြီ။

၁၃၁။ အသမ္ဘဒါနေနိ တရိတရဿ၊
ဗာလဿ မိတ္တာနိ ကလီ ဘာန္တိ။
တသ္မာ ဟရာမိ ဘုဿံ အမုမာနံ၊
မာ မေ မိတ္တ ဧယိတ္ထ သဿတာယ။

(ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ)အသမ္ဘဒါနေန၊ မယူခြင်းကြောင့်။ ဣတရိ တရဿ၊ အမှတ်မဲ့ယုတ်မာသော။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်အား။ မိတ္တာနိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ကလီ၊ ပျက်စီး ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ မိတ္တိ၊ ချစ်ခြင်း သည်။ ဟရိယိတ္ထ၊ မပျက်စီးစေလင့်။ အယံ၊ ဤချစ်ခြင်းသည်။ သဿတော၊ မြဲသည်။ (ဟောတု၊ စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။) အမုမာနံ တစ်တုမ္မ မျှသော။ ဘုဿံ၊ ဖွဲကို။ ဟရာမိ၊ ယူခဲ့၏။

ဧဝံ ဝုတ္တေပိ (ပ) ရညော အာရောစေသုံ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေပိ၊ လည်း။ သေဋ္ဌိဘရိယာ၊ သည်။ ရောဒ တေဝ၊ တည်း။ တသ္မိံခဏေ၊ ၌။ သခ်ံသေဋ္ဌိနာ၊ သည်။ ပိဋ္ဌိယ သေဋ္ဌိဿ၊ အား။ ဒိန္နော၊ သော။ ကမ္မန္တဒါသော၊ အမှုလုပ် ကျွန်သည်။ သာလာဒ္ဓါရေန၊ ဓရပ်တံခါးဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ သေဋ္ဌိဘရိယာယ၊ ၏။ ရောဒနသဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။

သာလုံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ အတ္တာနော၊ ၏။ သာမိကေ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပါဒေသု၊ တို့၌။ နိပတိတ္တာ၊ ဝပ်၍။ ရာဒီတ္တာ၊ ငိုကြွေး၍။ ကန္ဒိတ္တာ၊ မြည်တမ်း၍။ "သာမိ၊ တို့။ ဣဓ၊ သို့။ ကိမတ္ထံ၊ ၄၊ ။ အာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ နည်း။" ဣတိ၊ သို့။' ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ သေဋ္ဌိ၊ သခ်ိသူဌေးသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအကြောင်း' ကို။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။ ကမ္မန္တဒါသော၊ သည်။ "သာမိ၊ တို့။ ဟောတု၊ စေ။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ ကုန်လင့်။" ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္တာ၊ ၍။) ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သူဌေးနှင့်ဧနီးတို့ကို။ အသာသေတ္တာ၊ ၍။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဂေဟံ၊ သို့။ နေတ္တာ၊ ခေါ်ဆောင်၍။ ဂန္ဓောဒကေန၊ နံ့သာရေဖြင့်။ နှာပေတ္တာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ဘောဇေတ္တာ၊ စားသောက်စေ၍။ "ဝေါ၊ တို့၏။ သာမိကာ၊ တို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္တာ၊ ၍။) သေသဒါသေ၊ တို့ကို။ သန္ဓိပါတေတ္တာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဒသေသိတ္တာ၊ ၍။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကို။ ဝီတိနာမေတ္တာ၊ ၍။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဒါသေ၊ တို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ ဥပရဝံ၊ ဟစ်ကြွေးခြင်းကို။ အ ကာသိ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ၍။ "တေ၊ ဤဟစ်ကြွေးခြင်းသည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုကျွန်တို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံပဝတ္တိံ၊ ကို။ ရညော၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

ရာဇာတေသံ (ပ) ဒေထာတိ အာဟ။

ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဥဘောပိ၊ ကုန်သော။ သေဋ္ဌိ၊ တို့ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ၍။ သခ်ိသေဋ္ဌိ၊ ကို။ "မဟာသေဋ္ဌိ၊ ကြီး။ တယာ၊ သည်။ ပိဋ္ဌိယ သေဋ္ဌိသ၊ အား။ စတ္တာလီသကောဋိဝနံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ သည်။ သစ္စံ ကိရ၊ လော။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာမ၊ မှန်ပါ၏။ မံ၊ ကို။ တဏ္ဍေတ္တာ၊ ကြံ၍။ ဝါ၊ အားကိုး၍။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ အာဂတသ၊ သော။ မမ၊ ၏။ သဟယသ၊ အဆွေခင်ပွန်း

ဖြစ်သော သူဌေးအား။ ကေဝလ္ပ၊ သက်သက်။ ဓနံ၊ ကို။ (ဒိန္နံ၊ သည်။)နှ၊ မဟုတ်သေး။ သဗ္ဗ၊ သော။ သဝိညာဏကံ၊ အသက်ရှိ ဖြစ်သော။ အဝိညာ ဏကံ၊ ဃသော။ ဝိဘဝဇာတံ၊ စည်းစိမ်ကို။ ဒွေကေဠာသေ၊ နှစ်ဖို့ နှစ်စုတို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သမဘာဂေ၊ ညီမျှသော အဖို့တို့ကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။)ရာဇာ၊ သည်။ "ဧတံ၊ ထိုသခ်ိုသူဌေးဆိုသောစကားသည်။ သစ္စံ၊ လော။" ဣတိ၊ သို့။ ပိဋ္ဌိယသေဋ္ဌိ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ဒေဝ၊ ကြီး။ အာမ၊ ဧ၊။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။)တညေ၊ သင့်ကိုသာ လျှင်။ တဣ္ဌေတွာ၊ ၍။ အာဂတသ၊ သော။ အသ၊ ထိုသခ်ိုသူဌေးအား။ တယာ၊ သည်။ ကတော၊ ပြုအပ်သော။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ သက္ကာရောဝါ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ သမ္မာနောဝါ၊ မြတ်နိုး ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။) သော၊ ထိုပိဋ္ဌိယ သူဌေးသည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေ၊ သင်သည်။ ဧတသ၊ ထိုသခ်ိုသူဌေး၏။ ဒုဿန္တေ၊ ၌။ ပဏ္ဍိပါ ပေတွာ၊ ထည့်စေ၍။ ဒါပိတံ၊ ပေးအပ် သော။ ပလာပတုမ္မမတ္တံ၊ သည်။ အပိအတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ တမ္မိ၊ ထိုစကား ကိုလည်း။ သုတွာ၊ ၍။ တုဏ္ဍီ ယေဝ၊ လျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ "ကိံ၊ အမှကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အမစ္စေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေတွာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုပိဋ္ဌိယသူဌေးကို။ ပရိဘာ သိတွာ၊ ရေရွတ်ကြိမ်းမောင်း၍။ "ဂစ္ဆထ၊ ဘုန်။ ပိဋ္ဌိယသေဋ္ဌိသ၊ ဧ၊။ ဃရေ၊ ၌။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဝိဘဝံ၊ ကို။ သခ်ိုသေဋ္ဌိသ၊ အား။ ဒေထ၊ ဘုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဗောဓိသတ္တာ (၀) အဟမေဝ အဟောသိန္တိ။

ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယံ၊ အား။ ပရသန္တကေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ပန၊ သို့သော်လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဒိန္နမတ္တ မေဝ၊ ပေးခဲ့သော

ဥစ္စာမျှကိုသာလျှင်။ ဒါပေထပန်၊ ပေးစေ ကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဗောဓိ သတ္တာသ၊ အား။ သန္တကံ၊ ကို။ ဒါပေသိ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဒိန္နဝိဘဝံ၊ ပေးအပ်သောစည်းစိမ်ကို။ ပဋ္ဌိလဘိတ္တာ၊ တစ်ဖန်ပြန်ရ၍။ ဒါသပရိဝုတောဝ၊ လျှက်။ ရာဇဂဟမေဝ၊ လျှင်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ကုဋုမ္ဗံ၊ ဥစ္စာကို။ သဏ္ဌာပေတ္တာ၊ ၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ၊ ဂတောဝ၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ ဒေဝဒတ္တောဝ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ပိဋ္ဌိယသေဋ္ဌိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သခ်ိသေဋ္ဌိပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

အသမ္ဘဒါနဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ။

၂–ဘိရုကဇာတ်(၁၃၂)

သတ္ထာ၊ သည်။ ကုသလူပဒေသေ ဓိတိယာ ဒဠ္ဌာယ စာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ အဇပါလနိဂြောဓေ၊ အဇပါလ ညောင်ပင်ရင်း၌။ မာရဓိတာနံ၊ မရ်မင်းသမီး တို့၏။ ပလောဘနသုတ္တန္တံ၊ ဖြားယောင်းသည်ကိုပြုသော သုတ္တန်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အာဒိတောဝ၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဒဒ္ဒလ္လမာနာ အာဂစ္ဆုံ၊ တဏှာစ အရတီ ရဂါ။
တာတတ္ထ ပနဒီသတ္ထာ၊ တူလံ ဘဋ္ဌံဝ မာလုတောဝ။

တတ္ထ၊ ထိုအဇပါလညောင်ပင်ရင်း၌။ တဏှာစ၊ တဏှာ နတ်သမီးသည်လည်းကောင်း။ အရတီစ၊ အရတီနတ်သမီး သည်လည်းကောင်း။ ရဂါစ၊ ရဂါနတ်သမီးသည်လည်း ကောင်း။ ဒဒ္ဒလ္လမာနာ၊ ထွန်းပကုန်လျက်။ အာဂဆုံ၊ လာကုန်ပြီ။

မာလုတော၊ လေသည်။ ဘဋ္ဌ၊ ကျလာသော။ တူလ၊ လဝါ၇မ်းကို။ ပနဒီကွဝ၊ မှုတ်လွှင့်သကဲ့သို့။ သတ္တာ၊ မြတ်ဘုရားသည်။ တာ၊ ထိုနတ် သမီးသုံးယောက်တို့ကို။ ပနဒီ၊ ပယ်တော်မူပြီ။

ဇဝံ ယာဝပရိယောသာနာ (ပ) အာဟာရိ။

ဇဝံ၊ ဤသို့။ ယာဝပရိယောသနာ၊ ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ တသဿသုတ္တန္တသ၊ ထိုသုတ္တာန်ကို။ ကထိတကာလေ၊ ဟောတော်မူအပ်သောကာလ၌။ ဓမ္မသဘာဝယံ၊ ၌။ သန္ဓိပတိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ၊ သည်။ အနေကသတာနိပိ၊ အရာမကများပြားကုန်သော။ ဒိဗ္ဗရူပါနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော အဆင်းတို့ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ပလောဘနတ္ထယ၊ ဖြားယောင်းခြင်းငှါ။ ဥပသက်မန္ဒိယော၊ ချင်းကပ်လာကုန်သော။ မာရဓီတ ရော၊ မာရ်နတ်မင်း၏သမီးတို့ကို။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတော်တို့ကို။ ဥမ္မီလေတွာပိ၊ ဖွင့်၍သော်မျှလည်း။ နသြလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မမူ။ ဗုဒ္ဓဗလံနာမ၊ ဘုရားရှင်တို့၏အစွမ်း တော်မည်သည်ကား။ အဟောအစ္ဆရိယံ၊ အော် အံ့သြဖွယ်ရှိ ပါပေစွတကား။" ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဣမာယနာမ၊ ဖြင့်။ (သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးနေကြပါကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏) ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ ၌သာ။ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါတရားတို့ကို။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေပြီး၍။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကော်သို့။ သမ္ဗုဇ္ဈာသ၊ ကောင်းစွာ ရောက်သော။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ မာရဓီတာနံ၊ မာရ်နတ်မင်းသမီးတို့ကို။ အနောလောကနံနာမ၊ မကြည့်ခြင်းမည်သည်ကား။ နအစ္ဆရိယံ၊ အံ့သြဖွယ် မကောင်းသေး။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရား မဖြစ်မီ ရှေးနုစဉ်အခါ၌။ ဗောဓိဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဗောဓိဉာဏ်ကို။

ဂ ရိယေသမာနော၊ ရှာမိုးဃော်။ သကိလေသကာလေပိ၊ ကိလေသာနှင့် ယှဉ်သောကာလ၌လည်း။ အဘိသခ်ံသံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ဒ်ဗျရုပ်၊ နတ်ဒ္ဒြစ်သော အဆင်းရုပါရုံကို။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုနှင့်တို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ ကိသေဝသေန၊ လေသာ၏အစွမ်းဖြင့်။ အနောလောကေတွာဝ၊ မကြည့်ဘဲ သာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မဟာရဇ်ံ၊ မြတ်သောမင်းအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ပြီ။ "ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ ၍။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိဟေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) အလက်ရိုံသု။

အတိဟေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ်ံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဘာတိက သတသေ၊ အစ်ကိုတော်တစ်ရာ၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီငယ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော။ တက္ကသိလာ ဇာတကေ၊ တက္ကသိလ ဇာတ်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ တက္ကသီလာ နဂရဝါသီဟိ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌ နေကုန်သော သူတို့သည်။ ဗဟိနဂ ရေ၊ မြို့ပြင်၌ရှိသော။ သာလာယံ၊ ဧရပ်၌။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရား လောင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်ကုန်၍။ ရဇ်ံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ပဋိဋ္ဌာဒေတွာ၊ အပ်နှင်း၍။ အဘိသေကေ၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီး ရှိသော်။ တက္ကသိ လာနဂရဝါသိနော၊ တက္ကသိုလ်မြို့နေသူတို့ သည်။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ဒေဝနဂရံဝိယစ၊ နတ်မြို့ကဲ့သို့ လည်း ကောင်း။ ရာဇဘဝနံ၊ မင်းနန်းတော်ကို။ ဣန္ဒဘဝနံဝိယစ၊ သိကြားမင်း နန်းတော်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အလက်ရိုံသု၊ တန်ဆာဆင်ကြကုန်ပြီ။

တဒါ ဗောဓိသတ္တော (ပ) ပယောဇေသုံ။

တဒါ၊ ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ နဂရံ၊ မြို့သို့။

ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ရာဇဘဝနေ၊ မင်းနန်းတော်၌။ ပါ[illegible]ဘေ၊ ပြဿဒၢ်၌။ မဟာ တလေ၊ မြတ်သောအပြင်၌။ သမုဿိတ်သော တစ္ဆတ္ကံ၊ ကောင်းစွာ စိုက်ထောင်အပ်သောထီးဖြူရှိသော။ ရတနဝရပလ္လင််ကံ၊ မြတ်သော ရတနာပလ္လင်ထက်သို့။ အဘိရုယှ၊ တက်၍။ ဒေဝရာဇလီ လာယ၊ သိကြား၊မင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းကဲ့သို့သော တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ နသီဒိ။ ထိုင်နေပြီ။ အမစ္စာစ၊ အမတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာဂဟပတိကာဒယောစ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ခတ္တိယ ကုမာရာစ၊ မင်းသားငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာ လင််ာရပဋိမဏ္ဍိတာ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဒေဝစ္ဆရာပဋိဘာဂါ၊ နတ်သမီးနှင့် တူကုန်ကုန်။ နစ္စဂီတဝါဒိတကုသလာ၊ ကခြင်းသီခြင်း တီးမှုတ် ခြင်းဟူ၍လိမ္မာ ကုန်သော။ ဥတ္တာမဝိလာသဝသမ္ပန္နာ၊ မြတ်သောတင့်တယ် ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သောဠသသဟဿနာဠဝဏ္ဏိတ္ထိယော၊ တစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော ကခြေသည် မိန်းမတို့သည်။ နစ္စ ဂီတဝါဒိတာနိ၊ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို။ ယောဇေသုံ၊ ယှဉ်စေကုန်ပြီ။

ဂီတဝါဒိတသဒ္ဒေန၊ သီချင်းသံ တီးမှုတ်သံဖြင့်။ ရာဇဘဝနံ၊ မင်းနန်းတော်သည်။ မေယတ္ထနိတပူရိတာ၊ မိုး၏ ထစ်ချုန်းသံဖြင့်ပြည့်သော။ မဟာသမုဒ္ဒကုစ္ဆိဝိယ၊ မဟာ သမုဒ္ဒရာဝမ်းကဲ့သို့။ ဧကနိန္နာဒံ၊ တစ်ပြိုင်နက် အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် ပဲ့တင်သံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ တံသိရိသောဘဂ္ဂံ၊ ထိုအသရေတင့်တယ် ခြင်းအစုကို။ သြလောကယမာနောဝ၊ ကြည့်ရှုလျက် သာလျှင်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "အဟံ၊ သည်။ တာသံ ယက္ခိနီနံ၊ ထိုဘီလူးမတို့သည်။ အဘိသခ်ံတံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ဒိဗ္ဗရူပံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအဆင်းကို။ သစေသြလောကေ သံ၊ အကယ်၍

ကြည့်ခဲ့ငြားအုံ့။ ဓိဝိတက္ခယ်၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အဘဝိသ်၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣမံ သိရိသောဘဂ္ဂ၊ ဤအသရေ တင့်တယ်ခြင်းအစုကို။ နသြလောကေသ်၊ မကြည့်ပါအုံ့။ ပန၊ စင်စစ် ကား။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ သြဝါဒေ၊ ၌။ ဌိတဘာဝေန၊ တည်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤမင်းအဖြစ်သို့။ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်လေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လျှင်။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်း ကို။ ဥဒါနေန္တော၊ ကျူးရင့်လိုသည် ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၃၂။ ကုသလူပဒေသေ စိတိယာ ဒဠ္ဟာယ
အနဝတ္ထိတတ္တာ ဘယဘိရုတာယစ ၊
နရက္ခသိနံ ဝသမာဂမိမှသေ၊
သသောတ္ထိဘာဝေါ မဟတာ ဘယေန မေ။

ကုသလူပဒေသေ၊ လိမ္မာကုန်သော အရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့၏ အဆုံးအမ၌။ ဒဠ္ဟာယ၊ မြဲမြံသော။ ဓိတိယာစ၊ လုံ့လပြုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဘယဘိရုတာယ၊ စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းကိုယ်၏ တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့်။ အနိဝတ္ထိတတ္တာစ၊ မဆုတ်မနစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ရက္ခသိနံ၊ ဘီလူးမတို့၏ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံ သို့။ နအာဂမိမှသေ၊ မလိုက်ကုန်။ မေ၊ ငါ့အား။ မဟတာ ဘယေန၊ ကြီးစွာသောဘေးမှ။ သ သောတ္ထိ ဘာဝေါ၊ ထိုချမ်းသာခြင်း၏အဖြစ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ဝမ္မေ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဝမ္မေန၊ ဖြင့်။ ရဏ္ဍေ၊ ကို။ ဂါရေတွာ၊ ၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂတော၊ ပြီ။

သတ္တာ၊ သည်။ ဣမံဝမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။

အဟံ၊ သည်။ တေနသမယေန၊ ၌။ တဲ့ကျွှသိလံ၊ ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ရဒ္ဓေပတ္တကုမာရော၊ မင်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မင်းသား သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကျွတိ၊ သို့။ ဇာတက်၊ ကို။ သမော ဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဒုတိယာ ဘိရုကဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ယတာသနဇာတ်(၁၃၃)

ခေမံ ယဟိန္တိ ကြွဒံ (၀) အာစိက္ခိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ခေမံ ယဟိန္တိ ကြွဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တော၊ စဉ်။ အညတရံ၊ သော့။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဧကံ ဂါမကံ၊ ရွယ်ငယ်တစ်ရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အရညသေနာသနေ၊ တောကျောင်း၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပဌမမာသေ ယေဝ၊ ရှေးဦးစွာသောလ၌ပင်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်စဉ်။ ပဏ္ဏာသာလာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း သည်။ စျာယိတ္ထ၊ မီးလောင်ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝဿနဋ္ဌာနာဘာဝေန၊ နေရာဌာန မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိလမန္တော၊ ပင်ပန်းသည် ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သောဒါယကာတို့အား။ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြားပြီ။

တေ ဟောတု (၀) အတိတ် အာဟာရိ။

တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ၊ ပဏ္ဏာသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို။ ကရိဿာမ၊ ဆောက်လုပ်ကြပါအံ့။" တာဝ၊ စွာ။ ကသာမ၊ ထွန်ယက်ပါကုန် အံ့။" တာဝ၊ စွာ။ ဝပါမ၊ စိုက်ကြပါကုန်အံ့။ ကျွတိအာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝဒန္တာ၊ ဆိုကြကုန်လျက်။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလကို။ ဝီတိနာမေသုံ၊ ကုန်လွန်

စေကုန်ပြီ။ သား၊ထိုရဟန်းသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မတ္ထက်၊ အထွတ်အထိပ်သို့။ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ။ နာသကို၊ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ နိမိတ္တမတ္တမို၊ ပရိကမ္မနိမိတ်မျှကိုလည်း။ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်စေနိုင်၍။ ဝုတ္ထဝေဿာ၊ ဝါကျွတ်လတ်သော်။ ဧတ္တဝန်၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋ္ဌိသန္ထာရံ၊ ပျူငှါလောကဝတ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကိံနုခေါ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ သင့်အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်ခြင်းသည်။ ဧာတံ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အသပ္ပါယဘာဝံ၊ ကျောင်းနေရာမလျောက်ပတ် သည်၏ အဖြစ် ကို။ ကထေသိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ တိရစ္ဆာနာပိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည် လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ သပ္ပါယာသပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သည် မ,လျောက်ပတ်သည်ကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ သပ္ပါယကာလေ။ လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ စသိတွာ၊ နေ၍။ အသပ္ပါယကာလေ၊ မလျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်ပြီ။ တွံ၊ သင်သည်။ ကဿ၊ ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သပ္ပါယာသပ္ပါယံ၊ ကို။ နအညာသိ၊ မသိသနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယာစိတော၊ ဖြစ်၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ပါတေန္တိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သကုဏာ ယောနိယံ၊ ငှက်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ်မာသော အဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သောဘဂ္ဂပုတ္တော၊

ရောက်သော၊ သကုဏာရာဇာ၊ ၄ုက်မင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဧကသို့၊ တစ်စုသော။ အရည်ကောယတနေ၊ တောအရပ်၌။ ဇာတသရတီရေ၊ သဘာဝအလျောက်ဖြစ်ပေါ်သော ရေအိုင်ကန်နား၌။ သာခါဝိဋပသမ္ပန်၊ အခက်အခွန်ပြည့်စုံ၏သော။ ဗဟလပတ္တပလာသ၊ ထူကဲများ၊ပြား သောသစ်ရွက်ကြီးငယ်ရှိသော။ မဟာ ရက္ခ၊ သစ်ပင်ကြီးကို။ ဥပနိ ဿာယ၊ ၍။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံ ၄ုက်အပေါင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။ ဗဟု၊ ကုန်သော။ သကုဏာ၊ ,၄ုက်တို့သည်။ တသရက္ခသ၊ ထိုသစ်ပင်၏။ ဥဒကမဇ္ဈေ၊ ရေကန်အထက်၌။ မဇ္ဈဋ္ဌသာခါသု၊ ဖြန့်အုပ်နေသော အခက်တို့၌။ ဝသံနာ၊ နေကုန်လျက်။ သရီရဝဋ္ဌံ၊ ကိုယ်အညစ်အကြေးကို။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပါတေန္တိ၊ စွန့်ချကုန်၏။

တသ္မိံစ ဇာတသရေ (၀) ဂါထမာဟ။

စ၊ ဆုက်။ တသ္မိံဇာတသရေ၊ ထိုဇာတသရအိုင်၌။ စလ္လော၊ ကြမ်းတမ်းသော်၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါမင်းသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တသ၊ ထိုနဂါမင်းအား။ ဒေဝ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။) "ဣမေသကုဏာ၊ ဤ၄ုက်တို့သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ နိဝါသေ၊ နေရာဖြစ်သော။ ဇာတသရေ၊ ဇာတသရ အိုင်၌။ သရီရဝဋ္ဌံ၊ ကိုယ်အညစ်အကြေးကို။ ပါတေန္တိ၊ စွန့်ချကုန် ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥဒကတော၊ ရေမှ။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ဥဒ္ဒါပေတွာ၊ ထစေ၍။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ ဈာပေတွာ၊ လောင်စေ၍။ ဒေဝေ၊ ထို၄ုက်တို့ကို။ ပလာပေယျံ၊ ပျံပြေးစေရမူကား။ ယန္တုန၊ ကောင်းလေစွ။" ဣတိဒေဝ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုနဂါမင်းသည်။ ကုဒ္ဓမာနသော၊ အမျက်ထွက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အကုဏာနံ၊ ၄ုက်တို့၏။ သန္ဓိပတိတွာ၊ စုဝေး၍။ ရက္ခသာခါသု၊ သစ်ခက်တို့၌။ နိပန္န

ကာလေ၊ အိပ်သော ကာလ၌။ ပဌမံတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥဒ္ဒနာရော ပိတံ၊ ခုံလောက်၌ တင်အပ်သော။ ဥဒကံဝိယ၊ ရေကိုကဲ့သို့။ ပက္ကုဓာရေတွေ၊ ကျိုက် ကျိုက်ဆူစေ၍။ ဒုတိယဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၌။ ဂုမ်၊ အခိုးကို။ ဥဋ္ဌာပေတွေ၊ ထစေ၍။ တတိယ ဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌။ တာလက္ခန္ဓပွမာဏံ၊ ထန်းလုံးပမာဏရှိသော။ ဇာလံ၊ မီးလျှံကို။ ဥဋ္ဌာ ပေသိ၊ ထစေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဥဒကတော၊ မှ။ ဥဋ္ဌဟမာနံ၊ ထသော။ ဇာလံ၊ မီးလျှံကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ "ဘော သကုဏာ၊ အိုဌက် အပေါင်းတို့။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည်။ အာဒိတ္တံနာမ၊ ရဲရဲပြောင်ပြောင် တောက်လောင်အပ်သည်ကို။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ငြိမ်းစေ နိုင်ကုန်၏။ ဣဒါနိပန၊ ၌ကား။ ဥဒကမေဝ၊ ရေကိုပင်လျှင်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်အပ်၏။ အမှေဟိ။ ငါတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤသစ်ပင်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကြကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၃၃။ ခေမံယဟိ တတ္ထ အရိ ဥဒိရိတော၊

ဒကဿ မဇ္ဈေ ဇလတေ ယတာသနော။
နိ အဇ္ဈ ဝါသော မဟိယာ မဟိရုဟော၊
ဒိသာ ဘဏ္ဍဝေါ သရဏာဇ္ဇ နောဘယံ။

ဘောန္တော သကုဏာ၊ အိုဌက်အပေါင်းတို့။ ယဟိ၊ အကြင်ရေ၌။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုရေ၌။ အရိ၊ မီးဟူသော ရန်သူသည်။ ဥဒိရိတော၊ ထပြီ။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ယတာသနော၊ မီးသည်။ ဇလတေ၊ ပြောင်ပြောင် တောက်၏။ အဇ္ဈ၊ ယခု။ နော၊ ငါတို့အား။ မဟိယာ၊ မြေမှ။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော။ မဟိရုဟော၊ သစ်ပင်၌။ ဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ နော၊ ငါတို့၏။ သရဏာ၊ ကိုးကွယ် အား ထားရာ ရေမှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ (ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီ။) ဒိသာ၊ အရပ် မျက်နှာတို့သို့။ (တုမှေ၊ တို့သည်။)

ဘဇဝေါ၊ ပျံ့ကြကုန်လော့။

ဗဝံ ဝတ္ထာ (၀) အဟမေဝ အဟောသိန္တိ။

ဗဝံ၊ သို့။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝစနကရေ၊ စကားကိုလိုက်နာကုန်သော။ သကုဏော၊ ငှက်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ပျံတက်၍။ အညတ္ထ၊ တပါး သောအရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ မယူမူ၍။ ဌိတသကုဏော၊ တည်နေရစ် ကုန်သောငှက်တို့သည်။ ဧဝိတက္ခယံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတ္ဝာ၊ ၍။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟတ္တေ၊ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ဗောဓိသတ္တသ္ဝ၊ ၏။ ဝစနကရာ၊ ကုန်သော။ သကုဏာ၊ ငှက်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သကုဏာရာဇပန၊ ငှက်မင်းသည် ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာ။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

တတိယာ ယတာသနဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ဗျာနသောဓနဇာတ်(၁၃၄)

ယေသညိ နောတိဏ္ဍံ (၀) ဂါထမာဟ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယေ သညိနောတိဏ္ဍံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ သက်သနဂရဒ္ဓါရေ၊ သက်သနဂိုရ်မြို့တံခါး၌။ အတ္တနော၊ သည်။ သံဓိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပုစ္ဆိတပဉ္ဍသ၊ မေးအပ်သောပြဿနာကို။ ဓမ္မသေနာပတိနော၊ အရှင်ပုတ္တရာ၏။ ဝိတ္ထာရဗျာကရဏံ၊ အကျယ်အားဖြင့် ဖြေဆိုခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ ဏ္ဍံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အတီတဝတ္ထု၊ အတိတ်ဝတ္ထုတည်း။ အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။

ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အရညာ
တနေ၊ တောကျောင်းဌ။ ကာလံ။ စုတေခြင်းကို။ ကရောန္တော၊
ပြုသော်။ အန္တေဝါသိကေဟိ၊ တပည့်တို့သည်။ ပုစ္ဆိတော၊
မေးအပ် သည်ဖြစ်၍။ နေဝသညီနာသညီတိ၊ နေဝသညီနာ
သညီဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ ပ။ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်။
ဧဒ္ဒန္တေဝါသိကသ၊ တပည့်ကြီး၏။ ကထံ၊ ကို။ နဂဏ္ဍိသု၊
မယုံကြကုန်။ ဗောဓိ သတ္တော၊ သည်။ အာဘာသရတော၊ အာဘာ
သရဘုံမှ။ အာဂန္တာ၊ လာလတ်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဌ။
ဌတွာ၊ ရပ်တည်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ယေသတ္တာ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ သညိနော၊ သညာရှိ ကုန်၏။ တေပိ၊
ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ယေ
သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ အသညိနော၊ သညာမရှိ
ကုန်။ တေပိ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်လည်း။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲ
ကုန်၏။ ဧတံ ဥဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော သညီဘဝ အသညီ
ဘဝကို။ ဝိဝဇ္ဇယ၊ ကြဉ်လော့။ တံ သမာပတ္တိသုခံ၊ ထိုနေဝ
သညာ နာသညာ ယတန စျာန်ချမ်းသာသည်။ အနဂ်ဏံ၊ အပြစ်
မရှိ။

ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊
၍။ အန္တေဝါသိကသ၊ အတူနေတပည့်၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
ကို။ ကထေတွာ၊ ၍။ ဗြဟ္မလောကမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ အဂမာ
သိ၊ ပြီ။ တဒါ၊ ဌ။ သေသတာပသာ၊ ကြွင်းသော တပည့်ရသေ့
ငယ်တို့သည်။ ဧဒ္ဒန္တေဝါသိကသ၊ တပည့်ရသေ့ကြီး၏။
(ဝစနံ၊ ကို။) သဒ္ဒဟိံသု။ ယုံကြည်ကြကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။
ဣမံဒမ္မဒေသနံ၊ အာဟရိတွာ၊ ၍။ တဒါ၊ ဧဒ္ဒန္တေဝါသိကော၊
တပည့်ရသေ့ကြီးသည်။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။
မဟာဗြဟ္မာပန။ သည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာ။ အဟောသိံ၊
ပြီ။

စတုတ္ထာ ဗျာနသောခေနေ ဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-စန္ဒာဘဇာတ်(၁၃၅)

စန္ဒာဘဘိက္ခဒံ (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

သတ္ထာ၊ သည်။ စန္ဒာဘဘိက္ခဒံ၊ ကို။ ဧကော်ဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တေ၊ စည်။ သက်သနဂရဒ္ဓါရေ၊ ၌။ ထေရသေဝ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ သာလျှင်။ ပဉ္စဗျာကရဏံ ပြိဿနာဖြေဆိုခြင်း ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိ သတ္တော၊ သည်။ အရညာဒယတနေ၊ တောအကျွောင်း ၌။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော်။ အန္တေ ဝါသိကေဟိ၊ အတွင်း နေတပည့်တို့သည်။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ စန္ဒာဘံ သူရိယာ ဘန္တိ၊ စန္ဒာဘဲ့ သူရိယာဘဲ့ဟု။ ဝတ္တာ၊ ဆိုရ။ အာဘာ ဿ ရေ၊ ဘုံ ၌။ နိဗ္ဗတ္တော်၊ ဖြစ်ပြီ။ တာ ပသာ၊ ရသော့ ငယ်တို့သည်။ ဧဇ္ဇန္တော ဝါသိကဿ၊ တပည့်ကြီး၏။ (ကထံ၊ စကားကို။) နသဒ္ဒဟိံသု၊ ကုန်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အာဘာ ဿ ရတော၊ မှ။ အာဂန္တာ၊ ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်လျက်။ ဣမံ၊ ဂါထံ ကို။ အဟ၊ ပြီ။

၁၃၅။ စန္ဒာဘံ သူရိယာဘဏ္ဍ၊ ယော'ဓ ပညာယ ဂါဓတိ။
အဝိတက္ကေန ဗျာနေန၊ ဟောတိ အာဘာ ဿ ရူပဂေါ။

ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ စန္ဒာဘဏ္ဍ၊ လရောင်နှင့်တူသော ဩဒါတကသိုဏ်းကို လည်းကောင်း။ သူရိယာ ဘဏ္ဍ၊ နေရောင်နှင့်တူသော ပီတကသိုဏ်းကို လည်းကောင်း။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဂါဓတိ၊ သက်ဝင်၏။ သေပုဂ္ဂလာ၊ သည်။ (တထာဂတာ၊ ထိုသို့ပြု၍။ လဒ္ဓေန၊ ရအပ်သော။) အဝိတက္ကေန၊ ဝိတက် ကင်းသော။ ဗျာနေန၊ ဒုတိယစျာန်ဖြင့်။ အာဘာ ဿ ရူပဂေါ၊ အာဘာ ဿ ရ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားရောက်ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တာ၊ သည်။ တာပသေ၊ တပည့်ရသေ့ငယ်တို့ကို။ ဗောဓေတ္တာ၊ သိစေ၍။ ဧဋ္ဌန္တေဝါသိကဿ၊ တပည့်ကြီး၏။ ဂုဏ်၊ ကို။ ကထေတ္တာ၊ ၍။ ဗြဟ္မလောကာမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ ဂတောဝ၊ လားပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ တဒါ၊ ၌။ ဧဋ္ဌန္တေဝါသိကော၊ သည်။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မဟာဗြဟ္မာပန၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာ။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

စန္ဒာဘာဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၆။ သုဝဏ္ဏ သဇာတ် (၁၃၆)

ယံလဒ္ဓံ တေန တုဋ္ဌဗ္ဗန္တိ (၀) ဂစ္ဆန္တိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယံ လဒ္ဓံ တေနတုဋ္ဌဗ္ဗန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဧတဝေ၊ ဒ္ဝေ ဝ ဟိ ဣ ဟ ရ ဣ ဣ ဣ

အထေကသို့ (ပ) ဟရာပေသန္တိ။

အထ၊ ၌။ ဧကသို့၊ တစ်ခုသော။ ဥဿဝဒိဝသေ၊ ပွဲသဘင်နေ့၌။ တဿ၊ ထိုသီတင်းသည်၏။ ဂေဟ၊ အိမ်၌။ လသုဏ်၊ ကြက်သွန်ဖြူသည်။ ပရိကိ္ခဏ်၊ ကုန်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။ ထုလ္လနန္ဒာ၊ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံဘိက္ခုနီမများနှင့်ဖြစ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ "အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ လသုဏေန၊ ကြက်သွန်ဖြူဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ "အယ္ယေ၊ အရှင်မထုလ္လနန္ဒာ။ (လသုဏံ၊ သည်။) နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပါ။ ယထာဘတံ၊ ဆောင်ယူလာတိုင်းသော။ လသုဏံ၊ ကြက်သွန်ဖြူသည်။ ပရိကၠဏံ၊ ကုန်ပြီ။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) ခေတ္တံ၊ ယာခင်းသို့။ ဂစ္ဆထ၊ ကုန်လော့"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ပြောဆိုအပ်သော်။ ခေတ္တံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနိတ္တာ၊ မသိမူ၍။ လသုဏံ၊ ကြက်သွန် ဖြူကို။ အာဟရာပေသိ၊ ဆောင်ယူစေပြီ။ ခေတ္တပါလော၊ လယ်ယာခင်းစောင့်သူသည်။ "ကထံ ဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဘိက္ခုနိယော၊ သည်။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနိတ္တာ၊ မသိမူ၍။ လသုဏံ၊ ကြက်သွန်ဖြူကို။ အာဟရာပေသိ၊ ဆောင်ယူကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ပြီ။

တဿကထံ (ပ) အတီတံအာဟရိ။

တဿ၊ ထိုယာခင်းစောင့်၏။ ကထံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ယာတာဘိက္ခုနိယော၊ အကြင်ရဟန်းမတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ၊ အလိုနည်းကုန်၏။ တာပိ၊ ထိုအလိုနည်းသော ရဟန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ တာသံ၊ ထိုအလိုနည်းသော ရဟန်းမတို့၏။ ကထံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဘိက္ခုပြီ၊ လည်း။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ကြ ကုန်ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ပြီ၍လည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရော

စေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ထုလ္လနန္ဒ၊ သော။ ဘိက္ခုုနိ၊ ကို။ ဂရဟိတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟိစ္ဆော၊ အလိုကြီး သော။ ပုဂ္ဂလောနာမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်ကား။ ဝိဇာတမာ တုယာပိ၊ မွေးဖွားသောအမိရင်းသည်လည်း။ အပ္ပိယော၊ မချစ် အပ်သည်။ အမနာပေါ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပသန္နေ၊ မကြည်ညိုကုန်သေးသော သူတို့ကို။ ပသာဒေတုံဝါ၊ ကြည်ညိုစေခြင်းငါ လည်းကောင်း ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သော သူတို့အား။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဧနေတုံဝါ၊ ဖြစ်စေခြင်းငါ လည်းကောင်း။ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော။ လာဘံ၊ လာဘ် ကို။ ဥပ္ပါ ဒေတုံဝါ၊ ဖြစ်စေခြင်းငါလည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်ပြီးသော။ လာဘံပန၊ လာဘ်ကိုမူကား။ ထိရံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ကာတုံဝါ၊ ပြုခြင်းငါလည်းကောင်း။ နသ- ဣဿာတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ပန၊ ဆက်။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်းသော ပုဂ္ဂလောပန၊ ပုဂ္ဂိုလ် သည်ကား။ အပ္ပသန္နေ၊ မကြည်ညိုကုန် သေးသော သူတို့ကို။ ပသာဒေတုံဝါ၊ ကြည်ညိုစေခြင်းငါ လည်းကောင်း။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသောသူတို့အား။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ တိုင်းထက်အလွန်။ ပသာဒံ၊ ကို။ ဧနေတုံဝါ၊ ငါလည်းကောင်း။ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော။ လာဘံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံဝါ၊ ငါလည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ် ပြီးသော။ လာဘံဝါပန၊ လာဘ်ကိုမူကား။ ထိရံ၊ မြဲမြံစွာ။ ကာတုံဝါ၊ ငါလည်းကောင်း။ သဣ္ဓောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ အာဒီနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဘိက္ခုုနံ၊ တို့အား။ တာဒနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုအမှုအား လျောက်ပတ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကထေတွာ၊ ၍။ "ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ထုလ္လနန္ဒာ၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ မဟိစ္ဆာ၊ အလိုကြီးသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဦးလည်း။ မဟိစ္ဆာ ယေဝ၊ သာလျှင် တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ (၀) စိန္တေသိ။

အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အညတ ရသ္မိံ၊ သော။ ဗြဟ္မ ဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ ဝယပ္ပတ္တသေ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော။ တသေ၊ ထိုဘုရား လောင်းအား။ သမာနဇာတိကာ၊ တူသောဇာတ်ရှိသော။ ကုလာ၊ အမျိုးမှ။ ပဇာပတိ၊ မယား၊ ကို။ အာဟရိံသု၊ ဆောင် ကုန်ပြီ။ တသေ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏မယားအား။ နန္ဒာ၊ နန္ဒာ လည်းကောင်း။ နန္ဒ၀တီ၊ နန္ဒ၀တီလည်းကောင်း။ သုန္ဒရီနန္ဒာ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိသော၊ ကုန်သော။ ဓီတရော၊ သမီးတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ပြီ။ တာသု၊ ထိုသမီးသုံးယောက် တို့သည်။ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ အဂတာသု ယေ ၀၊ မလိုက်သွားကုန်မီပင်လျှင်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်း၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သုဝဏ္ဏဟံ သ ယောနိယံ၊ ရွှေဟင်္သာမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အသေ၊ ထိုရွှေဟင်္သာမင်းအား။ ဇာတိသရဘာဏဘဉ္ဇ၊ ဘာဏ်သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုရွှေဟင်္သာမင်းသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ရောက်လတ်သော်။ သုဝဏ္ဏပတ္တသဏ္ဌာနံ၊ ရွှေအတောင်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ သောဘဂ္ဂပတ္တံ၊ မြတ်သောတင့်တယ်ခြင်းသို့ရောက်သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဆောကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ "အဟံ၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ဘ၀ မှ။ စ၀ိတ္တာ၊ စုတေ၍။ ဣဓ၊ ၌။ ဥ၀ပန္နောနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အာ၀ဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ "မနုဿလောကတော၊ လူ့ပြည် လောကမှ။" စ၀ိတ္တာ၊ ၍။ ဣဓ၊ ၌။ ဥ၀ပန္နော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတ္တာ၊ ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ "မေ၊ ငါ၏။ ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ဘီစ၊ ဧနီးပုဏ္ဏား မသည်လည်းကောင်း။ ဓီတရောစ၊ သမီးတို့သည် လည်း ကောင်း။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဧ၀ံဣ၊ အသက်မွေးမြူ ကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။

"ပရေသ်၊ သူတပါးတို့၏။ ဘတိ်၊ အခစား:အလုပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကိ်ဆွေန၊ ငြိုငြင်သဖြင့်။ ဇိ်ဝန္ဒိ်၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိ်၊ နည်:)။

မယုံ သရိရေ (ပ) သုခိတာ အဟေသုံ။

"မယုံ၊ ငါ၏။ သရိရေ၊ ကိုယ်၌။ သောဝဏ္ဏမယာနိ၊ ရှေဖြင့်ပြီ:ကုန်သော။ ပတ္တာနိ၊ အတော်တို့သည်။ ကောဋ္ဌန ဃဋ္ဌနခမာနိ၊ ထုခြင်:ခတ်ခြင်:ငှါ ခန့်ကုန်၏။ ဣတော၊ ကိုယ်မှ။ တာသံ၊ ထိုဇနီ:နှင့်သမီ: သုံ:ယောက်တို့အား:။ ဇကေ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော။ ပတ္တံ၊ အတောင်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေ:အုံ့။ တေန၊ ထိုရှေအကောင်ဖြင့်။ မေ၊ ငါ၏။ ပဇာပတိစ၊ ဇနီ:မယား: သည်လည်:ကောင်:။ ဓီတ ရောစ၊ သမီ:သုံ:ယောက်တို့သည် လည်:ကောင်:။ သုခံ၊ ချမ်:သာစွာ။ ဇီဝိဿန္တိ၊ အသက်မွေ: ကုန်အုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။သော၊ ထိုရှေဟာသ်ာမင်: သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဇနီ:နှင့်သမီ:များ:ရှိရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပိဋ္ဌိဝံသကော ဋ္ဌိယံ၊ အိမ်ခေါင်မိုး:ဝါ:အစွမ်:၌။ နိလီယိ၊ နား:ပြီ။ ဣဟ္မဟာ ဏိစ၊ မယား:ပုဏ္ဏော်မသည်လည်:ကောင်:။ ဓီတရောစ၊ သမီ:သုံ:ယောက်တို့သည်လည်:ကောင်:။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရား: လောင်: ဟာသ်ာမင်:ကို။ ဒိဿွာ၊ ၍။ "သာမိ၊ အရှင်ဟာသ်ာမင်:။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်:။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ်သု၊ ကုန်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) ကာလံ ကတ္တာ၊ သေ၍။ သုဝဏ္ဏဟံသယောနိယံ၊ ရှေအဟာသ်ာမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လျက်။ တုမှေ။ သင်တို့ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ကြည့်ခြင်:ငှါ။ အာဂတော၊ လာခဲ့ပြီ။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား:။ ပရေသ်၊ တစ်ပါ:ကုန်သောသူတို့၏။ သတိ်၊ အခစား:အလုပ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒုက္ခဇီဝိ ကာယ၊ ဆင်:ရဲစွာ အသက်မွေ:ခြင်:ဖြင့်။ ဇီဝနကိစ္စံ၊ အသက် မွေ:ခြင်: ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ အား:။

ဧကေက်၊ တစ်ခုတစ်ခုသော။ ပတ္တံ၊ ရွှေအတောင်ကို။ ဒသဟမိ၊ ပေးပါအုံ့။ တံ၊ ထိုရွှေအတောင်ကို။ ဝိက္ကိဏိတွာ။ ရောင်း၍။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဇီဝထ၊ အသက်မွေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကံပတ္တံ၊ အတောင်တစ်ခုကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ သော၊ ထိုရွှေဟသ်ာမင်းသည်။ ဧတေနေဝနိယာမေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အန္တရန္တရာ။ အကြားအကြား၌။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ဧကေက်၊ တစ်ခုတစ်ခု စီသော။ ပတ္တံ၊ အတောင်ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဗြာဟ္မဏီစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဓီတရောစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဗှာ၊ ကြွယ်ဝကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာကြကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။

အထေကဒိဝသံ (ပ) နပုန အဂမာသိ။

အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ သာဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ဓီတရော၊ တို့ကို။ အာမန္တေတိ၊ တိုင်ပင်ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "အမ္မာ၊ ချစ်သမီးတို့။ တိရစ္ဆာနာနံ။ တိရစ္ဆာန်တို့၏။ စိတ္တံနာမ၊ စိတ်မည်သည်ကို။ ဒုဇ္ဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ကဒါစိ၊ တစ်ရံအခါ၌။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဣဒ၊ ဤအရပ်သို့။ နာဂစ္ဆေယျ၊ မလာခဲ့လေရာ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အသ၊ ထိုရွှေဟသ်ာမင်း၏။ အာဂတာဂာလေ၊ လာသောအခါ၌။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန် သော။ ပတ္တာနိပိ၊ အတောင်တို့ကိုလည်း။ လုဗ္ဘိတွာ၊ နုတ်၍။ ဂဏှာမ၊ ယူကုန်အုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ တိုင်ပင်ပြီ။ တာ၊ ထိုသမီးသုံးယောက်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ နုတ်ယူသည်ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့၏။ ပိတာ၊ ဖခင်ဟသ်ာသည်။ ကိလမိဿတိ၊ ပင်ပန်း လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ နသမ္ဘဝ၌ဆိုသု၊ လက်မခံကုန်။ ဗြာဟ္မဏီပန၊ ပုဏ္ဏားမသည်ကား။ မဟာစ္ဆတာယ၊ အလိုကြီးသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ သုဝဏ္ဏဟံ သရာဇသ၊ ရွှေဟသ်ာမင်း၏။ အာဂတာဂာ လေ၊ ၌။ "သာမိ၊ အရှင်ဟသ်ာမင်း။ တာဝ၊ အတောင်မပေးမီ ရှေးဦးစွာ။ ဧဟိ၊ လာပါဦးလော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။

အတ္တနော၊ ၏။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ ဥပဂတံ၊ ကပ်သော။ တံ၊ ထိုရှေဟသ်ာမင်းကို။ ဥဘောဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ဂဟေတ္မာ၊ ဖမ်းယူ၍။ သဗ္ဗပတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသော အတောင်တို့ကို။ လုဒ္ဓိ၊ နုတ်ယူပြီ။ ပန။ ဆက်။ ဗောဓိ သတ္တသ၊ ၏။ ရုစိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဗလက္ကာရေန၊ နိုင်ထက်ကလူ ပြုသဖြင့်။ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တာနိ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသောအတောင်တို့သည်။ ဗကပတ္တသ ဒိသာနိ၊ ဗျိုင်းတောင်နှင့်တူကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဗောဓိ သတ္တော၊ သည်။ ပက္ခေ၊ အတောင် တို့ကို။ ပသာရေတ္မာ၊ ဖြန့်၍။ ဂန္ဓံ၊ ပျံသွားခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ အထ၊ ၌။ သာ၊ ထိုဇနီးပုဏ္ဏားမသည်။ နံ။ ထိုဘုရားလောင်း ဟသ်ာမင်းကို။ မဟာစာဋ္ဌယံ၊ အိုးစရည်းကြီး ၌။ ပက္ခိပိတ္မာ၊ ထည့်၍၊ ပါသေသိ၊ မွေးမြူပြီ။ တသ၊ ထိုဟသ်ာမင်းအား။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဥဒ္ဓဟန္တာနိ၊ ပေါက်ကုန် သော။ ပတ္တာနိ၊ အတောင်တို့သည်။ သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သည်။ ‘ဟုတ္မာ၊ ၍။ သမ္ဗဒ္ဓံသု၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုရှေဟသ်ာမင်းသည်။ သဗ္ဗာတပတ္တော၊ အတောင်ပေါက်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာ နမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ နအာဂ မာသိ၊ ပြန်မလာတော့ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ အတီတံ (ပ) ဂါထမာဟ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ၊ ဤအတိတ်ဝတ္ထုကို။ အာဟာရိ တ္မာ၊ ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထုလ္လနန္ဒာ၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ မဟိစ္ဆာ၊ အလိုကြီးသည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ မဟိစ္ဆာယေဝ၊ အလိုကြီးသည်သာလျှင်တည်း။ မဟိစ္ဆတာယစနု၊ အလိုကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ သုဝဏ္ဏမှာ၊ ရွှေမှ။ ပရိဟီနာ၊ ဆုတ်ယုတ်ဖူးပြီ။ ဣဒါနိပန၊ ၌ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ မဟိစ္ဆတာယ ဧဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ လ,သုဏာမှာပိ၊ ကြက်သွန်ဖြူမှလည်း။ ပရိဟာယိ သတိ၊ ဆုတ်ယုတ်လတ္တံ့။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ လသုဏ်၊ ကြက်သွန်ဖြူကို။ ခါဒိတုံ၊ ခဲခြင်းငါ။ နလဘိဿတိ၊ မရလတ္တံ့။ ထုလ္လနန္ဒါ၊ သည်။ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တံ၊ ထိုထုလ္လနန္ဒာကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သေသဘိက္ခုန် ယောပိ၊ တို့သည်လည်း။(လသုဏံ၊ ကို။) ခါဒိတုံ၊ ငါ။ နလဘိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို။ လဘိတ္မာပိ၊ ရနိုင်သော်လည်း။ ပမာဏမေဝ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သာလျှင်။ ဧာနိဟဇ္ဇံ၊ သိအပ်၏။ အပ္ပံ၊ နည်းငယ်သောဝတ္ထုကို။ လဘိတ္မာပန၊ ရ၍ကား။ ယထာလဒ္ဓေန၊ ရတိုင်းဖြင့်သာလျှင်။ သန္တောသော၊ ရောင့်ရဲခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ကို။ နပတ္ထေတဗ္ဗံ၊ မတောင့်တရာ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္မာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၃၆။ ယံ လဒ္ဓံ တေန တုဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အတိလောဘေဟိပါပကော။
ဟိသရာဇ ဂဟေတ္မာန၊ သုဝဏ္ဏာပရဟာယထ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တေန၊ ထိုဝတ္ထုဖြင့်။ တုဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရောင့်ရဲအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အတိလောဘော၊ အလွန်လောဘကြီးသူသည်။ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏။ ဟံသရာဇံ၊ ဟသ်မင်းကို။ ဂဟေတ္မာန၊ ဖမ်းယူ၍။ သုဝဏ္ဏာ၊ ရွှေမှ။ ပရိဟာယထ၊ ယုတ်ဖူးပြီ။

ပန၊ ဆက်။ ဣဒံ၊ ဤသုဝဏ္ဏဟံသ ဇာတ်တော်ကို။ ဝတ္မာ၊ ၍။ သတ္ထာ၊ သည်။ အနေကပရိဟာ ယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ဂရဟိတ္မာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ "ယာပန ဘိက္ခုန်၊ သည်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။" ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခာ ပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတ္မာ၊ ပညတ်၍။ အယံ ထုလ္လနန္ဒာ၊ သည်။ တိသော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဓီတရော၊ တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တိသောယေဝ၊ သုံးယောက်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘဂိနိယော၊ ညီအစ်မတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သုဝဏ္ဏ ဟံသရာဇာပန၊ သည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာ။ အဟောသိံ၊

ဖုးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတက်၊ ကို။ သမောဓနေသိ၊ ပြီ။
ဆဋ္ဌာ သုဝဏ္ဏဟံသဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ဗဗ္ဗုဇာတ်(၁၃၇)

ယတ္ထေ' ကော (ပ) ဇနာနံ ဒါပေသိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ယတ္ထေ' ကော လဘတေ ပဗ္ဗုတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တေ၊ စဉ်။ ကာဏမာတုသိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ သာဝတ္ထိ၊ ယံ၊ ၌။ ဓိတုဝသေန၊ သမီး၏စွမ်းအားဖြင့်။ ပါကဋနာမာ၊ ထင်ရှားသည့် အမည်ရှိသော။ ကာဏ မာတာနာမ၊ အမည်ရှိသော။ သောတာပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ အရိယသာဝိကာ၊ ဘုရားတပည့် ဖြစ်သော။ ဥပါသိကာ၊ သီတင်းသည်မသည်။ အဟော သိ၊ ပြီ။ သာ၊ ထိုကာဏမာတာသည်။ ဓိတရံ၊ သမီးဖြစ်သော။ ကာဏံ၊ ကာဏာကို၊ အညတရဿိ၊ တစ်ပါး၊သော။ ဂါမကေ၊ ရွာငယ်၌။ သမာနဇာတိကဿ၊ အမျိုးတူဖြစ်သော။ ပုရိသဿ၊ အား။ အဒါသိ၊ ပြီ။ ကာဏာ၊ သည်။ ကေနစိဒေဝ၊ သော။ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ မာတု၊ ၏။ ယရံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ အဿာ၊ ထိုကာဏာ၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သောအခါ၌။ ဒူတံ၊ တမန်ကို။ "ကာဏာ၊ ကာဏာသည်။ အာဂစ္ဆတု၊ ပြန်လာပါစေ။ ကာဏာယ၊ ၏အာဂမနံ၊ ကို။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ပါဟေသိ၊ စေလွှတ်ပြီ။ ကာဏာ၊ သည်။ဒူတဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ "အမ္မ၊ မိခင်။ ဂမိဿာမိ၊ အုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ မာတရံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိ၊ ခွင့်ပန်ပြီ။ ကာဏမာတာ၊ သည်။ "ဇေတ္တကံကာလံ၊ လုံး။ ဝသိတ္တာ၊ ၍။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုစ္ဆဟတ္ထာဝ၊ လက်ချည်းသက်သက်လာလျှင်။ ဂမိဿသိ၊ လတ္တံ.နည်း" ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်၍။ ပူဝံ၊ မုန့်.ကို။ ပစိ၊ ကြော်ပြီ။ တသ္မိံယေဝခဏေ၊ လျှင်။ ဇေကော၊ သော။ ပိဏ္ဍာ

စာရိကော၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော။ ဘိက္ခုသည်။ တဿာ၊ ထိုကာဏမာတာ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။ ဥပါသိကာ၊ သီတင်းသည်မ ကာဏာ့အမေသည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ စေ၍။ ပတ္တပူရံ၊ သပိတ်ပြည့်အောင်။ ပူဝံ၊ ကို။ ဒါပေသိ၊ လှူစေပြီ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ အညဿ၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းအား။ အာစိက္ခိ၊ ပြီ။ တဿပိ၊ အားလည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ လျှင်။ ဒါပေသိ၊ ပြီ။ သောပိ၊ သည်လည်း။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ အညဿ၊ အား။ အာစိက္ခိ၊ ပြီ။ တဿပိ၊ လည်း။ တထေဝ၊ လျှင်။ (ဒါပေသိ၊ ပြီ။) ဣတိဧဝံ၊ သို့။ စတုန္နံ ဧနာနံ၊ ရဟန်းတို့ အား။ ဒါပေသိ၊ ပြီ။

ယထာပဋိယတ္တံ ပူဝံ (၀) အဒ္ဒါသိ။

ယထာပဋိယတ္တံ၊ စီရင်(ကြော်ချက်) အပ်တိုင်းသော။ ပူဝံ၊ သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ ကာဏာယ၊ ၏။ ဂမနံ၊ သည်။ နသမ္ဘဒ္ဓိ၊ မပြည့်စုံပြီ။ (မသွားဖြစ်ပြီ။) ဒေထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုကာဏာ၏။ ကာမိကော၊ သည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်းကောင်း။ တတိယမ္ပိ၊ လည်းကောင်း။ ဒုတံ၊ ကို။ ပါဟေသိ၊ ပြီ။ တတိယံမြောက်။ ပါဟေန္တောစ၊ စေသည်ရှိသော်ကား။ "ကာဏာ၊ သည်။ သစေနာဂစ္ဆိဿတိ၊ အံ့။ အဟံ၊ သည်။ အညံ၊ သော။ ပဇာပတိံ၊ မယားကို။ အာနေဿामိ၊ ဆောင်ယူ အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဗြော၍။ ပါဟေဟိ၊ ပြီ။ တယော ပိ ဝါရေ၊ ၌လည်း။ တေနဝဥပါယေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဂမနံ၊ သည်။ နသမ္ဘဒ္ဓိ၊ မပြည့်စုံ။ ကာဏာယ၊ ၏။ သာမိကော၊ သည်။ အညံ၊ သော။ ပဇာပတိံ၊ မယားကို။ အာနေသိ၊ ဆောင်ယူပြီ။ ကာဏာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအကြောင်း ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ရောဒမာနာ၊ လျက်။ အဒ္ဒါသိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ တံ (၀) အတီတံ အဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ တံကာရဏံ၊ ကို။ ဥတ္တာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗဏ္ဏ

သမယ်၊ ၌။ နိ၀ါသေတ္တာ၊ ၍။ ပ၀ိ့ ၁၀ရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကာဏမာတာယ၊ ၏။ နိ၀ေသန်၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ပညတ္တာ သနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌။ နိသီဒိတ္တာ၊ ၍။ ကာဏ မာတရံ၊ ကို။ "အယ်ကာဏာ၊ သည်။ ကိသ၊ ကြောင့်။ ရောဒတိ၊ နည်း။" ဣတိ။ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဣမိနာနာမကာရ ဏေန၊ ကြောင့်။ (ရောဒတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တာစ၊ ကြားပြီး၍ကား။ ကာဏမာတရံ၊ ကို။ သမသာသေတ္တာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ကထံ၊ ကို။ ကထေတ္တာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ စတုန္နံ၊ ဂုန်သော။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ တယော ၀ါရေ၊ သုံးကြိမ်သို့ တိုင်အောင်။ ယထာပဋိယတ္တပူ၀ံ၊ စီရင်အပ် တိုင်းသောမုန့်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ကာဏာယ၊ ၏။ ဂမနသ၊ ၏။ ဥပစ္ဆိန္နဘာ၀ေါ၊ ပျက်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုသံ့ယေ၊ ၌။ ပါဂဋော၊ သည်။ ဧာတော၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိ၀သံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ။ ၌။ "အာ၀ုသော၊ တို့။ စတ္ဂူဟိနာမဘိက္ခူဟိ၊ တို့မည်သည်။ တယောဝါရေ၊ တို့တိုင်အောင်။ ကာဏမာတာယ၊ ၏။ ပဏ္ဏပူ၀ံ၊ ကျက်သော မုန့်ကို။ ခါဒိတ္တာ၊ ၍။ ကာဏာယ၊ ၏။ ဂမနန္တရာယံ၊ သွားခြင်း ၏အနန္တရာယ်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သာမိကေန၊ လင်သည်။ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်သော။ ဓီတရံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ မဟာ ဥပါသိကာယ၊ သီတင်းသည်မ၏။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒိတံ၊ အပ်ပြီ" ဣတိ။ သို့။ ကထံ။ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဂုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သိန္ဓိသိန္ဓာ၊ ဂုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဂုန်သနည်း။" ဣတိ၊ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ ဣမာယ နာမက ထာယ၊ ဖြင့်။ သိန္ဓိသိန္ဓာ၊ ဂုန်သည်။ အမှ၊ ဂုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ၀ုတ္တေ၊ ရှိသော်။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဣဒါနေ၀၊ လျှင်။ စတ္တာရော၊ ဂုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကာဏမာတာယ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ ကို။ ခါဒိတ္တာ၊ စား၍။ တဿာ၊

ထိုကာဏမာတာ ၏။ ဒေါမနဿ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေသုံ၊ ဖြစ်စေ
ကုန်သည်။ နေ၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ဥပ္ပါဒေသုံ
ယေဝ၊ ဖြစ်စေဖူးကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊
၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) အဂမာသိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။
ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပါသာဏ
ကောဋ္ဌကကုလေ၊ ကျောက်ဆစ်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ၍။ ပယပ
တ္တော၊ ရှိသော်။ ပရိယောဒါတသိပ္ပေါ၊ အပြီးတိုင်အောင်
တတ်သောအတရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ၌။
ဧကသ္မိံနိဂမေ၊ ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက် သော။ မဟာဝိဘဝေါ၊
များစွာသောစည်းစိမ်ရှိသော။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
တသ၊ ထိုသူအား။ နိဓာနဂတာယေဝ၊ မြှုပ်၍ထားအပ်သည်သာ
လျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာလီသ ဟိရညကောဋိယော၊ ကုဋေ
လေးဆယ်ကုန်သော ရွှေတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။
အသ၊ ထိုသူ၌ဌေး၏။ ဘရိယာ၊ မယား သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်း
ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဓနသိနေဟေန၊ ဥစ္စာ၌တပ်မက်မောသဖြင့်။
ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓနပိဋ္ဌိယံ၊ ဥစ္စာ၏အပေါ်၌။ မူသိကာ၊ ကြွက်မ
သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်
သဖြင့်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တံကုလံ၊ ထို အမျိုး
သည်။ အဗ္ဘဿ ဏ်ံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။
ဝံသေ၊ အနွယ်သည်။ ဥပစ္ဆိဇ္ဇိ၊ ပြတ်ပြီ။ သောဂါမောပိ၊
ထိုရွာသည်လည်း။ ဆဋ္ဌိတော၊ စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အပဏ္ဏတ္တိက
ဘာဝံ၊ မထင်ရှားသည့်အဖြစ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။ တဒါ၊
၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တသ္မိံပုရာဏ ဂါဠှာနေ၊ ထိုရွာဟောင်း
နေရာ၌။ ပါသာဏော၊ ကျောက်တို့ကို။ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ ဖော်ထုတ်၍။
ကောဋ္ဌေတိ၊ ဆစ်ထု၏။ အထ၊ ၌။ သာမူသိကာ၊ ထိုကြွက်မ
သည်။ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာခြင်းငှါ။ စရမာနာ၊ လှည့်လည်

သည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပဿန္တီ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပန္နသိနေဟာ၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "မယုံ၊ ငါ၏။ ဗဟု၊ များသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နိက္ကာရဏေန၊ အကြောင်းမရှိ သဖြင့်။ နသယိ ဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ ဣမိနာ၊ ဤသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဣဒံ ဓနံ၊ ဤဥစ္စာ ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ မံသံ၊ အသားကို။ ဝိက္ကိဏာဟေတ္တာ၊ ရောင်းဝယ်၍။ ခါဒိဿာမိ၊ စားဒုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ သာ၊ ထိုကြွက်မသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ဌ။ ဧကဟာပဏံ၊ တစ် အသပြာကို။ မုခေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်။ ဍုံသိတ္တာ၊ ကိုက်၍။ ဗောဓိသတ္တာသ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။

သောတံဒိသွာ (၀) မံသံ အာဟရတိ။

သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တံ၊ ထိုကြွက်မကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားဖြင့်။ သမာလပန္တော၊ ပြော့ဆိုလျက်။ "အမ္မ၊ အမိ။ ဂဟာပဏံ၊ အသပြာကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ကိံနုဆေါ၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တာတ၊ သခင်။ ဣမံ။ ဤအသပြာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနာပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ပရိဘုဥ္ဇ၊ သုံးစွဲလော့။ မယှမ္ပိ၊ ငါအား လည်း။ မံသံ၊ အသားကို။ အာဟာရ၊ ဆောင်ယူလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း သည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု၍။ သမ္မဋ္ဌိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ ကာဟာပဏံ၊ အသပြာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယဂ်၊ အိမ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဧကေနမာသကေန၊ တစ်ပဲဖြင့်။ မံသံ၊ အသားကို။ ကိဏိတ္တာ။ ဝယ်၍။ အာဟာရိတ္တာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ တသာ၊ ထိုကြွက်မအား။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သာ၊ ထိုကြွက်မသည်။ တံ၊ ထိုအသားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ နိဝါသဋ္ဌာနံ၊ နေရာသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ယထာရုစိယာ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ခါဒိ၊ စားပြီး။ တဏှာ၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဒိဝသေဒိ

ဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဗောဓိသတ္တာသ၊ အား။ ကဟာပဏ်၊ ကို။ ဒေဟိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်လည်း။ အသာ၊ ထိုကြွက်မဖို့။ မဲ့သံ၊ ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်၏။

အထေကဒိဝသံ (ပ) ဝိဿဇ္ဇာပေတိ။

အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ တံမူသိကံ၊ ထိုကြွက်မကို။ ဗိဠာရော၊ ကြောင်သည်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဖမ်းယူပြီ။ အထ၊ ၌။ သာ၊ ထိုကြွက်မသည်။ နံ၊ ထိုကြောင်ကို။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာ မာရေသိ၊ မသတ်ပါလင့်။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နမာရေဿာမိ၊ မသတ်ရအံ့နည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဆာတော၊ ဆာသည်ဖြစ်၍။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒိတုကာမော၊ စားလိုစ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ နနသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်မဟုတ်။ သက္ကာယေဝ၊ တတ်ကောင်းသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ကိပန၊ အသို့နည်း။ ဧကဒိဝသမေဝ၊ တစ်နေ့တည်းသာလျှင်။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒိတုကာမော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ခါဒိတုကာမော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ လဘမာနော၊ ရသည်ရှိသော်။ နိစ္စကာလမ္ပိ၊ သိမ်းလည်း။ ခါဒိတုကာမော၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ယဒိ ဧवं၊ ယင်းသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ မံသံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ မံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေဟိ၊ လွှတ်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဗိဠာရော၊ သည်။ နံ၊ ထိုကြွက်မကို။ "တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်ပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သာ၊ ထိုကြွက်မသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအတွက်။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သော။ မံသံ၊ ကို။ ဒွေကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်စုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဧကံ၊ တစ်စုကို။

ဗိဇ္ဇာရဿ၊ အား။ ဒေတိ၊ ၏။ ဧကံ၊ ကို။ သယံ၊ မိမိသည်။ ခါဒတိ၊ စား၏။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ အညောပိ၊ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော။ ဗိဇ္ဇာရော၊ ကြောင်သည်။ နံ။ ထိုကြွက်မကို။ အဂ္ဂဟေသိ။ ဖမ်းမိပြီ။ တမ္မိ၊ ထိုကြောင်ကို လည်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ သညာပေတွာ၊ သိစေ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ၊ လွှတ်စေပြီ။

တတော (ပ) အပ္ပမံသလောဟိတာ။

တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တယော ကောဋ္ဌာသေ၊ တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အညော၊ သည်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ပြီ။ တမ္မိ၊ ထိုကြောင်ကိုလည်း၊ တထေဝ၊ လျှင်။ သညာပေတွာ၊ ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ မောစာ ပေသိ၊ ပြီ။ တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ စတ္တာရောကောဋ္ဌာသေ၊ လေးစုတို့ကို။ ကတ္တာ၊၍။ ခါဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အညော၊ သည်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ပြီ။ တမ္မိ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ တထေဝ၊ လျှင်။ သညာပေတွာ၊ ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ မောစာပေသိ၊ ပြီ။ တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပဌမံကောဋ္ဌာသေ၊ ၁၊်းစုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ခါဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သာ၊ ထိုကြွက်မသည်။ ပဌမကောဋ္ဌာသံ၊ ၁၊်းခုမြောက်သောအစုကို။ ခါဒမာနာ၊ စားရသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပါဟာရာတာယ၊ နည်းသောအာဟာရရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းသည်။ ကိသာ၊ ကြံ့လှိုသည်။ အပ္ပမံသလောဟိတာ၊ နည်းသောအသား အသွေးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဗောဓိသတ္တောတံ (ပ) ဇာတာနိ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တံ၊ ထို၊ ကြွက်မကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ " အမ္မ၊ အမိ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မိလာတာ၊ ညှိုးချုံးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ "ဣမိနာနာမ ကာရဏေန၊ ဤမည်သောအကြောင်းကြောင့်" မိလာတာ၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။

"တွံ၊ သင်သည်။ ဗြဟ္မာ့ကံကာလ်၊ ဤမျှလောက်သော ကာလတိုင်အောင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယုံ၊ ငါ့အား။ နာစိက္ခ်၊ မပြောသနည်း။ ဗြဟ္မာ၊ ဤအရာ၌။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဧာနိသာမိတိ၊ သိအံ့"ဟု။ တံ၊ ထိုကြွက်မကို။ သမသာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ သုဒ္ဓဖလိက ပါသာဏေန၊ သက်သက်သောဖလင်ကျောက်ဖြင့်။ ဂုဟံ၊ လိုဏ်ဂူကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ "အမ္မ၊ အမိ။ တွံ၊ သည်။ ဣမံဂုဟံ၊ ဤဖလင်ဂူသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ပြီး၍။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍။ အာဂတာဂတာနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်း ကုန်သောကြောင်တို့ကို။ ဖရုသာဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ သန္တဇ္ဇေယျာသိ၊ ခြိမ်းခြောက်ပါလော့" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ သာ၊ ထိုကြွက်မသည်။ ဂုဟံ၊ လိုဏ်ဂူသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧကောဗိဠာရော၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ "မေ၊ ငါအား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မံသံ၊ အသားကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ မူသိ ကာ၊ သည်။ နံ၊ ထိုကြောင်ကို။ "အရေ ဒုဋ္ဌဗိဠာရ၊ ဟယ် ကြောင်ပျက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ သင့်အတွက်။ မံသဟာရိကာ၊ အသားကို ဆောင်ရမည်နည်း။ တွံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားသမီးတို့၏။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒ၊ စားလော့။" ဣတိ၊ သို့။ တဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းခြောက်ပြီ။ ဗိဠာရော၊ ကြောင်သည်။ ဖလိကဂုဟာယ၊ ဖလင်ဂူ၌။ နိပန္နဘာဝံ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ကောဓဝသေန၊ အမျက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ မူသိကံ၊ ကြွက်မကို။ ဂဏှိသာမိ၊ ဖမ်းယူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ သဟသာဝ၊ အဆောတလျင် သာလျှင်။ ပဂ္ဂန္ဒိတွာ၊ ပြေးဝင်၍။ ဟဒယေန၊ ရင်ဖြင့်။ ဖလိကဂုဟံ၊ ဖလင်ဂူကို။ ပဟာရိ၊ ခတ်မိပြီ။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ ၌ပင်လျှင်။ အသု၊ ထိုကြောင်၏။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ ဘိဇ္ဇိ၊ ကွဲပြီ။ အဂ္ဂိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နိက္ခမနာကာရပ္ပတ္တာနိ၊ ထွက်

သောအခြင်းရာသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဧာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

သော တတ္ထေ၀ (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

သော၊ ထိုကြောင်သည်။ တတ္ထေ၀၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ ဒီ၀ိတက္ခယံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ရော်၍။ ဒုကမန္တံ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌။ ပဋိစ္ဆန္နဋ္ဌာနေ၊ ဖုံးကွယ်ရာအရပ်၌။ ပတိ၊ လဲကျပြီ။ ဒုတေနုပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ အပရောပိ၊ အခြား သောကြောင်တစ်ကောင်သည်လည်း၊ ကောင်း။ အပရောပိ၊ လည်း၊ ကောင်း။ ပတိ၊ လဲကျပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရောပိ၊ လေ၊ ကောင်လည်း၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဧနာ၊ ကြောင်တို့သည်။ ဒီ၀ိ ဝတက္ခယံ၊ သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မှသိကာ၊ ကြွက်မသည်။ နိဗ္ဗယာ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဗောဓိသတ္တသ၊ အား။ ဒေ၀သိက်၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း။ ဒွေတယော၊ နှစ်အသပြာ, သုံးအသပြာတို့ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အနုဂ္ဂမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သဗ္ဗမ္ပိ၀ဏ်၊ အလုံးစုံ သောဥစ္စာသည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တသ၀ေ၀ ၊ အား သာ။ အဒါသိ၊ ပြီ။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦး လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုကျောက်ဆစ် သမား နှင့် ကြွက်မ တို့သည်။ ယာ၀ဒီ၀ံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ မေတ္တိံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ အဘိန္ဒိတ္တာ၊ မပျက်စေမူ၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂတာ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံအတီတံ၊ ကို။ အာဟ ရိတ္တာ၊ ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၃၇။ ယတ္ထေကော သောတေ ဗဗ္ဗု၊ ဒုတိယော တတ္ထ ဧယတိ။
တတိယော စတုတ္ထောစ၊ ဣဒံတေ ဗဗ္ဗုကာ ဗိလံ။

(ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။) ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဧကောဗဗ္ဗု၊ ကြောင်တစ်ကောင်သည်။ မှသိကံ၀ါ၊ ကြွက်မကိုလည်း၊ ကောင်း။ မံသံ၀ါ၊ ကိုလည်း၊ ကောင်း။ လဘတေ၊ ရ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရရာ အရပ်၌။ ဒုတိယောစ၊ နှစ်ကောင်မြောက်သောကြောင်သည် လည်း၊ ကောင်း။ ဧယတိ၊ ပေါ်လာပြန်၏။ (တထာ၊ ထို့အတူ)

တတိယောစ၊ လည်းကောင်း။ စတုတ္ထောစ၊ လည်းကောင်း။ ဈာယတိ၊ ပေါ်လာပြန်၏။ တေဗဇ္ဇကာ၊ ထိုကြောင်တို့သည်။ ဣဒံဗိလံ၊ ဤဖလ်ဂူကို။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ ပဟာရိတ္မာ၊ ခတ်မိ၍။ ဧဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ သတ္ထာ။ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟာရိတ္မာ ၊ ၍။ စတ္တာရော ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းလေးပါးတို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ စတ္တာရောဗိဠာရာ၊ ကြောင်လေးကောင်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကာဏာမာတာ၊ သည်။ မှုသိကာ၊ ကြွက်မသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါသာဏကောဠကမဏ္ဍိကာရောပန၊ ကျောက်ဆစ်ထုသမား သည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတက်၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဗဗ္ဗုဧာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ။

၈- ဂေါဓာဇာတ်(၁၃၈)

သတ္ထာ၊ သည်။ ကိံ တေ ဧဋ္ဌာဟိ ဒုမ္မေဓာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဧေတဝေန၊ ၌။ ဝိဟာရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ ကုဟကဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတစ်ပါးကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ အထိတသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောဝတ္ထုနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) အဂမာသိ။

ပန၊ ဆက်။ အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဂေါဓာယောနိယံ၊ ဖွတ်မျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ ဂဏှိ၊ ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ ပဏ္ဍာဘိညော၊ ငါးပါး သောအဘိညာဉ်ရှိသော။ ဥဋ္ဌတပေါ၊ ခြိုးခြံသောအကျင့် ရှိသော။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဧကံ ပစ္စန္တဂါမံ၊ တစ်ခုသော ပစ္စန္တရစ်ရွာကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အရညာယတနေ၊ တောအရပ်၌။

ပဏ္ဏာသာလာယံ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဂါမဝါသိနော၊ ရွာ၌နေသောလူတို့သည်။ တာပသံ၊ ရသေ့ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကြကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းဖွတ်မင်းသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုရသေ့၏။ စက်မနကောဋ္ဌိယံ၊ စကြ်ိန်စွန်း (စကြ်ီဦး) ၌။ ဧကသ္မိံဝမ္မိကေ၊ တစ်ခုသော တောင်ပို့၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဝသန္တောစ၊ နေသောဘုရားလောင်းသည် လည်း။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၌။' ဒွေတယော ဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ တာပသံ၊ ကို။ ဥပသက် မိတ္တာ၊ ၍။ ဓမ္မူပသံဟိတံ၊ အကြောင်းနှင့်စပ် သည်လည်းဖြစ်သော။ အတ္ထူပသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့်စပ်သည်လည်းဖြစ် သော။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ တာပသံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဝသနဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိနေရာ အရပ်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ တာပသော၊ သည်။ ဂါမဝါ သိနော၊ ရွာ၌နေသောသူတို့ကို။ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊ ပန်ကြား၍။ ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ သီလဝတသမ္ပန္နေ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ တသ္မိံတာပသေ၊ ထိုရသေ့သည်။ မဂ္ဂမန္တေစ၊ ဖဲသွားသော်ကား။ အညော၊ အခြားသော။ ကူဋ္ဌတာပသော၊ ကောက်ကျစ်သောရသေ့သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ တသ္မိံ အဿမပဒေ၊ ထိုရသေ့ကျောင်း၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "အယမ္မိ၊ ဤရသေ့သည်လည်း။ သီလဝါ၊ ရှိ၏။" ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ မှတ်သား၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။

အထေကဒိဝသံ (ပ) မဟာဂေါစာ အာဂစ္ဆတိ။

အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ နိဒါဃသမယေ၊ နွေကာလ၌။ အကာလမေဃေ၊ အခါမဲ့မိုးသည်။ ဝုဋ္ဌေ၊ ရွာသည် ရှိသော်။ ဝမ္မိကေဟိ၊ တော်ပို့တို့မှ။ မက္ခိကာ၊ ယင်(ပလူ) တို့သည်။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ကုန်ပြီ။ တာသံ၊ ထိုယင် (ပလူ) တို့ကို။ ခါဒနတ္ထံ၊

စားခြင်းငါ။ ဂေါဓာ၊ ဖွတ်တို့သည်။ အာဟိုးဏ်ုံသု၊ လှည့်လည်ကုန်ပြီ။ ဂါမဝါသိနော၊ တို့သည်။ နိုက္ခမိတွာ၊ ၍။ မက္ခိကာခါဒကာ၊ ယင်တို့ကိုစားကုန်သော။ ဂေါဓာ၊ ဖွတ်တို့ကို။ ဂဟောတွာ၊ ၍။ သိနိဒ္ဓသမ္ဘာရသ် ယုတ္တံ၊ ပြေပြစ်သော အဆောက်အဦနှင့် ယှဉ်သော။ အမ္မိလာနမ္မိလံ၊ အချိုအချဉ်ပါသော။ ဂေါဓာမံသံ၊ ဖွတ်သားကို။ သမ္ဘာဒေတွာ၊ စီရင်၍။ တာပသဿ၊ ရသေ့အား။ အဒံသု၊ ပေးလှူကုန်ပြီ။ တာပသော၊ သည်။ ဂေါဓာမံသံ၊ ကို။ ခါဒိတွာ၊ ၍။ ရသတဏှာယ၊ ရသတဏှာဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည် ဖြစ်၍။ "ဣဒံမံသံ၊ ဤအသားသည်။ အတီမဓုရံ၊ အလွန်ချိုမြိန်၏။ ဧတံမံသံ၊ သည်။ ကိဿ၊ အဘယ်သတွာ၏။ မံသံနာမ၊ အသားမည်ပါနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ "ဂေါဓာမံသ"န္တိ၊ ဖွတ်သားပါတည်းဟုသုတွာ၊ ၍။ "မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ မဟာဂေါဓာ၊ ဖွတ်ကြီးသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။

တံမာရေတွာ မံသံ (၀) ဝိစရတိ။

တံ၊ ထိုဖွတ်ကြီးကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိဿာမိ၊ အုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေ၊ ပြီ။ ပန။ ဆက်။ စိန္တေတွာစ၊ ၍လည်း။ ဘာဇနဋ္ဌာ၊ အိုးခွက်ကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပိလောဏာဒီနိစ၊ ထောပတ်ဆားအစရှိသည် တို့ကို လည်းကောင်း။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဧကမန္တေ၊ ၌။ ဌပေတွာ၊ ၍ မုဂ္ဂရံ၊ ဆောက်ပုတ် (ဝါးရင်းတုတ်) ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကာသာဝေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာ ဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ပဏ္ဏာသာလာဒွါရေ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း တံခါးဝ၌။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ညလောကယမာနော၊ စောင့်မျှော်လျက်။ ဥပသန္တူပသန္တောဝိယ၊ အလွန်ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေရှိသကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်။ သာယနှသမယေ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ "တာပသဿ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂမိဿာ မိ၊ အုံ့။" ဣတိ၊

သို့။ နိုက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဥပသက်မန္တြာ၊ ချဉ်းကပ်သည်။ ဟုတ္တာဝ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ ဣန္ဒြိယ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဣန္ဒြေဖောက်ပြန်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။)

"အယံတာပသော၊ သည်။ အညေသု ဒိဝသေသု၊ တစ်ပါး သောနေ့တို့၌။ နိသီဒနာကာရေန၊ ထိုင်နေသောအခြင်း အရာအားဖြင့်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ နု၊ မဟုတ်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဧသ ဧသော၊ ဤရသေ့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သြလောကေ နွှောပိ၊ ကြည့်သော်လည်း။ ဒဋ္ဌုန္တိယော၊ ပျက်သော ဣန္ဒြေရှိ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ သြလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ နံ၊ ထိုရသေ့ ကို။ ပရိဂ္ဂဏှိသာမိ၊ စုံစမ်းအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းဖွတ်မင်းသည်။ တာပသဿ၊ ရသေ့၏။ ဟေဋ္ဌာဝါတေ၊ လေအောက်၌။ ဌတ္တာ၊ နေ၍။ ဂေါဓာမံသဂန္ဓံ၊ ဖွတ်သားနံ့ကို။ ဃာယိတ္တာ၊ နံ၍။ "အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဣမိနာဂုဏ္ဍ တာပသေန၊ ဤကောက်ကျစ်သောရသေ့သည်။ ဂေါဓာမံသံ၊ ဖွတ်သားကို။ ခါဒိတုံ၊ စားအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဧသ-ဧသော၊ ဤရသေ့သည်။ ရသ တဏှာယ၊ ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အတ္တာနော၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဥပသက်မန္တံ၊ ချဉ်းကပ်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ မုဂ္ဂရေန၊ ဆောက်ပုတ် (ဝါးရင်းတုတ်)ဖြင့်။ ပဟာရိတ္တာ၊ ရိုက်၍။ မံသံ၊ ကို။ ပစိတ္တာ၊ ချက်၍။ ခါဒိတုကာမော၊ စားလိုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့သိစေ၍။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ သန္တိကံ။ သို့။ အနုပဂန္တွာဝ၊ မကပ်မူ၍သာလျှင်၊ ပဋ္ဌိဣမိတွာ၊ နောက်ဆုတ်၍။ ဝိစရတိ၊ လှည့်ပြန်သွား၏။

တာပသော (ပ) ဣမံ ဂါထမာဟ။

တာပသော၊ သည်။ ဇာဓိသတ္တာသ၊ ၏။ အနာဂမန ဘယံ၊ မလာသည့်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ "ဣမိနာ၊ ဤဖွတ်မင်းသည်။ 'အယံ၊ ဤရသေ့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဟာရိ

တုကာမော၊ သတ်လိုဏ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတဲ့၊ သိအပ်သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်း ကြောင့်။ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာ။ အနာဂစ္ဆန္တသာပိ၊ မလာသော် လည်း။ အသ၊ ထိုဖွတ်မင်းအား။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ မုတ္တိ၊ လွတ်အံ့နည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ မုဂ္ဂရံ၊ ဆောက်ပုတ်ကို။ နိဟရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ ခိပိ၊ ပစ်ပြီ။ သော၊ ထိုဆောက်ပုတ်သည်။ တသ၊ ထိုဖွတ်မင်း၏။ အဂ္ဂနဂ်ိုဋ္ဌမေဝ၊ အမြီးဖျားကိုသာလျှင်။ အာသာဒေသိ၊ ထိပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဝေဂေန၊ ဖြင့်။ ဝမ္မိကံ၊ တောင်ပို့သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ အညေန၊ တစ်ခုသော။ ဆိဒ္ဒေန၊ အပေါက်ဖြင့်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်း ကို။ ဥပဂ္ဂိပိတ္တာ၊ ဖော်၍။ "အမ္ဘောကူဋဋ္ဌဝဋ္ဌိလ၊ အိုကောက် ကျစ်သောရသေ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ရှိသော်။ 'သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။' ဣတိ၊ သို့။ သညာယ၊ အမှတ်သညာဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိပန၊ ဤယခုအခါ၌ကား။ မယာ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်၏။ ကူဋဘာဝေါ၊ ကောက်ကျစ် သည်အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိအပ်ပြီ။ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ မဟာစော ရဿ၊ ခိုးသူကြီးအား။ ဣမိနာ ပဗ္ဗဇ္ဇာလိင်္ဂေန၊ ဤရသေ့အသွင် ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုရသေ့ကို။ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့သည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၃၈။ ကိံတေ ဇဋာဟိ ဒုမ္မေဓ၊ ကိံတေ အဇိနသာဋိယာ။
အဗ္ဘန္တရံတေ ဂဟနံ၊ ဗာဟိရံ ပရိမဇ္ဇသိ။

ဒုမ္မေဓ၊ ရသေ့မိုက်။ တေ၊ သင်အား။ ဇဋာဟိ၊ ဆံကျစ်တို့ ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တေ၊ သင်အား။ အဇိနသာဋိ ယာ၊ သစ်နက်ရေဖြင့်။ ကိံ၊ အံ့နည်း။ တေ၊ သစ်၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ 'ကိုယ်တွင်းနှလုံးသည်။ ဂဟနံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောကိလေသာ တောအုပ်ရှိ၏။ ဗာဟိရံ၊ အပဋ္ဌသာ။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ပြေပြစ်၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကူဋဇဋာပသံ၊ ကို။

တမ္ဘေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ ဝမ္မိကမေဝ၊ တောင်ပို့သို့သာလျှင်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ကူဋ္ဌတာပ သောပိ၊ သည်လည်း။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟာရိတွာ၊ ၍။ ကုဟကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ကူဋ္ဌတာပသော၊ ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပုရိမော၊ ရှေ့၌ဖြစ်သော။ သီလဝန္တတာပသော၊ သည်။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဂေါဓပဏ္ဍိတောပန၊ ဖွတ်ပညာရှိသည်ကား။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတတံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဂေါဓဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ။

၉-ဥဒ္ဒါလဇာတ(၁၃၉)

အကိုဘိန္နာ (၀) အတိတ် အာဟာရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ အကို ဘိန္နာ ပဌောနဒ္ဒောတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ ၎င်း။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ဇမ္ဗုသဘာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "အာဝုသော၊ တို့။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ အရညေ၊ တော၌။ ဆဝါလာတံ။ သုသာန်၌စွန့်အပ်သော။ ဥဘတော ပဒိတ္တံ၊ နှစ်ဘက်မှ ပြောင်ပြောင်တောက်သော။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဂူထဂတံ၊ မစင်အလိမ်းလိမ်းကပ်သော (ထင်းချောင်းသည်။) ကဋ္ဌတ္ထံ၊ ထင်းအကျိုးကို။ နေဝဖရတိ၊ မပြီးစေနိုင်။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ကဋ္ဌတ္ထံ၊ ထင်းအကျိုးကို။ နဖရတိ၊ မပြီးစေနိုင်။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဧဝရူပေ၊ သော။ နိယျာနိကသာသနေ၊ ဝင့်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံမှ။ ဘဋ္ဌော၊ ရှုံး၏။ ညာတော၊ မှ။ ပရိဟာဟိရော၊ အပပြု

အပ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဂိဟိပရိဘောဂါစ၊ လူတို့
စည်းစိမ်မှလည်း။ ပရိဟီနော၊ ယုတ်၏။ သာမညတ္ထဉ္စ၊ ရဟန်း
အကျိုးကိုလည်း။ နပရိပူရေတိ၊ မပြီးစေနိုင်။ "ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊
စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္ဒာ၊
၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယ ကထာယ၊ ဖြင့်။
သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုစ္ဆိတ္မာ၊ ၍။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဖြင့်ဟု။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ ဥဘတော၊
မှ။ ဘဒ္ဒေ၊ ပျက်ဆီးဆုံးရှုံးသည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ အတီတေပိ၊
၌လည်း။ ဥဘတော၊ မှ။ ဘဒ္ဒေ၊ သည်။ အဟောသိယေဝ၊
သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္မာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။
အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ပရိယေသတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။
ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ရက္ခ
ဒေဝတာ၊ ရက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဒါ။
၌။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ဂါမကေ၊ ရွယ်ငယ်၌။ ဗာဠိ ဘိကာ၊
တံငါသည်တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ၌။ ဧကော၊
သော။ ဗာဠိသိကော၊ တံငါသည်သည်။ ဗဠိသံ၊ ငါးမျှား ချိတ်ကို။
အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဒဟရေန၊ ငယ်သော။ ပုတ္တေန၊ သားနှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယသ္မိံသောဇ္ဇေ၊ အကြင်ရေအိုင်၌။ ပကတိ ယာပိ၊
ပင်ကိုယ်သဘောအားဖြင့်လည်း။ ဗာဠိသိကာ၊ တံငါသည်တို့
သည်။ မစ္ဆေ၊ ငါတို့ကို။ ဂဏှန္တိ၊ ဖမ်းယူကြကုန်၏။ တတ္ထ၊
ထိုရေအိုင်သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ ဗဠိသံ၊ ငါးမျှားချိတ်ကို။ ခိပိ၊ ပစ်ချပြီ။
ဗဠိသော၊ ငါးမျှားချိတ်သည်။ ဥဒကပဋ္ဌေ၊ ရေဖုံးလွှမ်း သော။
ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ခါဏုကေ၊ ငုတ်၌။ လဂ္ဂိ၊ ငြိပြီ။ ဗာဠိ
သိကော၊ တံငါသည်သည်။ တံ၊ ထိုငါးမျှား ချိတ်ကို။ အာကဍိတ္မာ၊
ဆွဲငင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊

ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။)"အယ်ဗဒ္ဓ သော။ ဤငါးမျှားချိတ်သည်။ မဟာမစ္ဆေ၊ ငါးကြီးဌ။ လဂ္ဂေါ၊ ချိတ်ငြိသည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ပုတ္တကံ၊ သားငယ်ကို။ မာတု၊ အမိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ပဋ္ဌိဝိသကေဟိ၊ အိမ်နီးချင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ကို။ ကာရာပေမိ၊ ပြုစေအုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုစေသော်။ ကောစိ၊ တစ်စုံ တစ်ယောက်သော အိမ်နီးချင်းသည်။ ဣတော၊ ဤငါးကြီးမှ။ ကောဌာသံ၊ အစုကို။ နပစ္စာသီသိ သတိ၊ မတောင့်တ လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုတံငါသည် သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "တာတ၊ ချစ်သား။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ အမေဟိ၊ ငါတို့ သည်။ မဟာမစ္ဆသ၊ ငါးကြီးကို။ လဒ္ဓဘာဝံ၊ ရသည်၏အဖြစ်ကို။ မာတု၊ အမိအား။ အာစိက္ခာဟိ၊ ပြောကြားလော့" 'ပဋ္ဌိဝိသကေဟိ၊ အိမ်နီးချင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ကို။ ကရောဟိကိရ၊ ပြုလောတဲ့' ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောကြားလော့။ " ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုတံငါသည် သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ပေသိတွာ၊ စေ၍။ ဗဒ္ဓိသံ၊ ငါးမျှားချိတ်ကို။ အာကမိတုံ၊ ဆွဲငင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ရဒ္ဓုန္တော ဒနဘယေန၊ ကြိုးပြတ်ခြင်းမှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဥတ္တရိသာဋကံ၊ အပေါ် ရုံအဝတ်ကို။ ထလေ၊ ကုန်းပေါ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ သြတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ မစ္ဆလောဘေန၊ ငါး၌ တပ်မက်ခြင်းကြောင့်။ မစ္ဆံ၊ ငါးကို။ ဥပဓာရေန္တော၊ စမ်းသည်ရှိသော်။ ခါဏုကေဟိ၊ သစ်ငုတ်တို့ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ထိခိုက် မိ၍။ ဒွေပိ၊ နှစ်လုံးလည်းကုန်သော။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဘိန္နာ၊ ပေါက်ကွဲပြီ။ အသ။ ထိုတံငါသည်၏။ ထလေ၊ ကုန်းပေါ်၌။ ဌပိတသာဋကံပိ၊ ထားအပ်သောအဝတ်ကိုလည်း။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ ဟရိ၊ ခိုးပြီ။ သော၊ ထိုတံငါ သည်သည်။ ဝေဒနာပတ္တော၊ ဆင်းရဲဝေဒနာသို့ရောက် သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။

ဥပ္ပိဋ္ဌယမာနော၊ ဖုံးအုပ်လျက်။ ဂဟေတွော၊ ယူ၍။ ဥဒကာ၊ ရေမှ။ ဥတ္တာရိတွော၊ တက်၍။ ကမ္မမာနော၊ တုန်လှုပ် လျက်။ သာဋ္ဌက်၊ ကို။ ပရိယေသတိ၊ ရှာ၏။

သာပိသဿဘရိယာ (၀) အဂမ်သု။

အသ၊ ထိုတံငါသည်၏။ သာပိ ဘရိယာ၊ ထိုမယား သည်လည်း။ "ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏။ အပစ္စာသီသနဘာဝံ၊ ငါ၏ မတောင့်တသည်အဖြစ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ "ဣတိ၊ သို့။ ဧကသ္မိံယေဝကဏ္ဏေ၊ နားတစ်ဘက်၌သာလျှင်။ တာလပဏ္ဏံ၊ ထမ်းရွက်နားတောင်းကို။ ပိဋ္ဌန္ဓိတွာ၊ ပန်ဆင်၍။ ဧကံအက္ခိံ၊ မျက်လုံးတစ်ဖက်ကို။ ဥက္ခလိမသိယာ၊ အိုးမဲဖြင့်။ အဠွေတွာ၊ မျက်စဉ်းချယ်၍။ ကုက္ကုရံ၊ ခွေးငယ်ကို။ အကေ်နေ၊ ခါးထစ်ရင်ခွင်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ပိုက်ချီ၍။ ပဋ္ဌိဝဿယရံ၊ အိမ်နီးချင်းအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုတံငါသည် မယားကို။ ဧကာ၊ တစ်ယောက်သော။ သဟာယိကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း) "တေ၊ သင်သည်။ ဧကသ္မိံ ယေဝကဏ္ဏေ၊ နားတစ်ဘက်၌။ တာလပဏ္ဏံ၊ ထမ်းရွက်နား တောင်းကို။ ပိဋ္ဌန္ဓိကံ၊ ပန်ဆင်အပ်၏။ ဧကံ၊ တစ်လုံးသော။ အက္ခိံ၊ မျက်လုံးကို။ အဠွိတံ၊ အိုးမဲဖြင့် မျက်စဉ်း ချယ်၏။ ပိယပုတ္တံ ဝိယ၊ ချစ်လှစွာသောသားငယ်ကဲ့သို့။ ကက္ကုရံ၊ ခွေးငယ်ကို။ အကေ်နေ၊ ခါးထစ်ရင်ခွင်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ပွေ့ချီ၍။ ယရတော၊ တစ်အိမ်မှ။ ယရံ၊ တစ်အိမ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွား၏။ ကိုး၊ အသို့နည်း။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ အရူးမသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်လေသလော။ "ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ ရူးသည်။ နအမှိ၊ မဟုတ်။ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ မံ၊ ငါ့ကို။ အကာရဏေန၊ အကြောင်းမဲ့ဖြင့်။ အက္ကောသသိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသသိ၊ ရေရွတ်၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တံ၊ သင့်ကို။ ဂါမဘောဇကဿ၊ ရွာစား ရွာသူကြီး၏။

သန္ဓိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အဋ္ဌကဟာပဏော၊ ရှစ် အသပြာတို့ကို။ ဒဏ္ဍာ ပေးသာမိ၊ ဒဏ်တပ်စေအံ့။" ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန် ငြင်းခုန်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော မိန်းမတို့သည်လည်း။ ဂါမဘောဇ ကဿ၊ ၏။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။

ကလဟ (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

ကလဟ၊ ငြင်းခုန်ခြင်းကို။ ဝိသောဓိယမာနေ၊ စစ်ဆေးအပ်သည် ရှိသော်။ တဿာ၊ ထိုတံငါသည် မယား၏။ မတ္တာကေယေဝ၊ အပေါ်၌သာလျှင်။ ဒဏ္ဍော၊ လျော်ကြေးဒဏ်ကို။ ပတိ၊ ကျ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုတံငါးသည်မယားကို။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ "ဒဏ္ဍံ၊ ကိုး။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့"။ ဣတိ၊ သို့။ အမိန့်ချ၍။ ပေါ်ထေတုံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာ။ အာရဘိ သု၊ အားထုတ်ကုန်ပြီ။ ရက္ခဒေဝတာ၊ ရက္ခစိုးနတ်သည်။ ဂါမေ၊ ရှာ၌။ တဿာ၊ ထိုတံငါသည်မယား၏။ ဣမံ ပဝတ္တိ ံ စ၊ ဤဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အရညေ၊ တော၌၊ အဿာ၊ ထိုမယား၏။ ပတိနော၊ လင်၏။ တံဗျသနံ စ၊ ထိုပျက်စီးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိသွာ၍။ ခန္ဓန္တရေ၊ သစ်ပင်ခွကြား၌။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ "ဘောပုရိသ၊ အို ယောကျ်ား။ တုယှံ၊ သင်၏။ ကမ္မ ဣဒေ၊ အမှုသည်။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်းကောင်း။ ထလေပိ၊ ကြည်းကုန်း၌လည်း။ ပဒုဋ္ဌော၊ ပျက်ဆီး၏။ ဥဘတောဘဋ္ဌော၊ နှစ်ပါးစုံမှ ပျက်စီးသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၃၉။ အဂ္ဂိ ဘိန္နာ ပဌော နဋ္ဌော၊ သခိဂေဟေစ ဘဏ္ဍနံ။
ညာတော ပဒုဋ္ဌာ ကမ္မန္တာ၊ ဥဒကမှိ ထလေမှိစ။

ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား။ တေ၊ သင်၏။ အဂ္ဂိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဘိန္နာ၊ ပေါက်ကွဲကုန်၏။ ပဌော၊ ပုဆိုးသည်။ နဋ္ဌော၊ ပျောက်၏။ သခိဂေဟေ၊ ခင်ပွန်း၏အိမ်၌။ ဘဏ္ဍနံ၊

ခိုက်ရန်ငြင်းခုံန်၏။ ဥဒကမိုစ၊ ရေ၌လည်းကောင်း။ ထလမိုစ၊ ကြည်းကုန်း၌လည်းကောင်း။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံမှ။ ကမ္မန္တာ၊ အမှုတို့သည်။ ပဒုဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးကုန်၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဝမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ တဒါ၊ ၌။ ဗာဠိသိကော၊ တံငါသည်သည်။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရက္ခဒေဝတာပန၊ ရက္ခစိုးနတ်သည်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနသိ၊ ပြီ။

ဥဒကဝဂ္ဂဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ။

၁၀-ကာကဇာတ်(၁၄၀)

သတ္ထာ၊ သည်။ နိစ္စံ၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂဟဒယာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဥတ္တရတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးငှာကျင့်ခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍၊ ကထေသိ၊ ပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထု၊ သည်။ ဒွါဒသကနိပါတေ၊ ၌။ ဘဒ္ဒသာလ ဇာတကေ၊ ဘဒ္ဒသာလဇာတ်၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

အတီတေ (၀) ပါတေဿာမိတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကာကယောနိယံ၊ ကျီးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ ရညော၊ ၏။ ပုရောဟိတော၊ သည်။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့ပြင်၌။ နဒီယံ၊ ၌။ နာယိတ္တာ၊ ရေချိုး၍။ ဂန္ဓေ၊ နံ့သာတို့ကို။ ဝိလိမ္ပိတ္တာ၊ လိမ်းကျံ၍။ မာလံ၊ ပန်းကို။ ပိဠန္ဓိတ္တာ၊ ပန်ဆင်၍။ ဝရဝတ္ထုနိ- ဝတ္ထော၊ ကောင်းသောအဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ နဂရဒ္ဒါရတောရဏော၊ မြို့ဝင်တံခါးတိုင်၌။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင် ကုန်သော။ ကာကာ၊ ကျီးတို့သည်၊ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ၏။ တေသု၊ ထိုကျီးနှစ်ကောင်တို့တွင်။ ဧကော၊

သည်။ ဧကံ၊ ကျိုးတစ်ကောင်ကို။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမသ ဗြာဟ္မဏသ၊ ဤပုဏ္ဏား၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ သရီရဝဋ္ဌံ၊ ကိုယ်အညစ်အကြေးကို။ ပါတေသာမိ၊ စွန့်ချအံ့"။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဣတရော (၀) ကာကေသုဝေရဲ့ ဗန္ဓီ။

ဣတရော၊ အခြားကျီးတစ်ကောင်သည်။ "တေ၊ သင်သည်။ ဧတံ၊ ဤအမှုကို။ မာရုစ္စိ၊ မနှစ်သက်ပါလင့်။ အယံ ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏား သည်။ ဣသရော၊ အစိုးရ၏။ ဣသရဧနေနစ၊ အစိုးရသောမင်း နှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝေရံနာမ၊ ရန်မည်သည်။ ပါပကံ၊ ယုတ်ညံ့၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏား သည်။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သော်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကာကေပိ၊ ကျီးတို့ကိုလည်း။ ဝိနာသေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏"။ ဣတိ၊ သို့၊ နိဝါရယိ၊ တားမြစ်ပြီ။ မယာ၊ ငါသည်။ နကာတုံ၊ မပြုလုပ်ဘဲနေခြင်းငါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ သို့ဆိုပြီ။ "တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ပညာယိသသိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဣတရော၊ မစင်စွန့်ချလိုသောကျီးမှ တစ်ပါးသော။ ကာကော၊ ကျီးသည်။ ပလာယိ၊ ပျံပြေးပြီ။ သော၊ ထိုကျီးသည်။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား သည်။ တောရဏသ၊ မြို့ဝင်တံခါးတိုင် ၏။ ဟေဋ္ဌာဘာဂံ၊ အောက်အဖို့သို့။ သမ္မတ္တော၊ ရောက်သော်။ ဩလမ္ဗကံ၊ ကွဲလျားဆွဲသော ဝတ္ထုကို။ စာလေန္တော ပိယ၊ လှုပ်ချေချသကဲ့သို့။ တသ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ပါတေသိ၊ စွန့်ချပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား သည်။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်၍။ ကာကေသု၊ ကျီးတို့၌။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ဗန္ဓိ၊ နှောင်ဖွဲ့ပြီ။

တသ္မိံ ကာလေ ဧကော (၀) သာပဒေ္ဓလိ။

တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌၊ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဘတိယာ၊ အခစားဖြစ်သော။ ဝိဟိကောဠ္ဠိကဒါသီ၊ စပါးထောင်းသော

ကျွန်မသည်။ ဝိဟိ ၊ ကောက်စပါးကို။ ဂေဟဒွါရေ၊ အိမ်တံခါ!းဌ။ အာတပေ။ နေပူဌ။ ပတ္ထရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ရက္ခန္ဓီ၊ စောင့်သော်။ နိသိန္နာဝ၊ ထိုင်လျက်သာ လျှင်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ သြက္ကမိ၊ ရောက်ပြီ။ တသာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ ဒီဃလောမကော၊ ရှည်သောအမွေးရှိသော။ ဧဠကော၊ ဆိတ်သည်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ဝိဟိ ၊ ကောက်စပါး ကို။ ခါဒိ၊ စားပြီ။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပဗုဇ္ဈိတွာ၊ နိုးရ၍။ တံ၊ ထိုဆိတ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပလာပေသိ၊ ပြေးစေပြီ။ ဧဠကော၊ ဆိတ်သည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ တသာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ တဏေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ နိဒ္ဒါယ နကာလေ၊ အိပ်ပျော် သောကာလ၌။ အာဂန္တာ၊ ၍။ ဝိဟိ ၊ ကောက်စပါးကို။ ခါဒိ၊ စားပြီ။ သာပိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ တံ၊ ထိုဆိတ်ကို။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပလာပေတွာ၊ ပြေးစေ၍။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိ ၊ နည်း။)"အယံ၊ ဤဆိတ်သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်။ ခါဒေန္တော၊ စားသော်။ ဥပဓုဝိဟိ ၊ ထက်ဝက်သော ကောက်စပါးကို။ ခါဒိဿတိ၊ စားလတ္တံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗဟု၊ များစွာသော။ ဆေဒေါ၊ ဥစ္စာ၏ယုတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ အဿ၊ ထိုဆိတ်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အနာဂမနကာရဏံ၊ မလာခြင်းအကြောင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုလုပ်အံ့"။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ အလာတံ၊ မီးစကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နိဒ္ဒါ ယမာနာဝ၊ အိပ်ပျော်သကဲ့သို့။ နိသီဒိသွာ၊ ထိုင်နေ၍။ ဝိဟိ ခါဒနတ္ထယ၊ ကောက်စပါးကိုစားခြင်းငှာ။ ဧဠကေ၊ ဆိတ် သည်။ သမ္ဗတ္ထေ၊ ရောက်သော်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အလာတေန၊ မီးစဖြင့်၏ ဧဠကံ၊ ဆိတ်ကို၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ပြီ။ လောမာနိ၊ ဆိတ်မွေးတို့သည်။ အဂ္ဂိ ၊ မီးကို၊ ဂဏှိ သု၊ ယူ ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဆိတ်သည်။ သရီရေ၊ ကိုယ်သည်။ ဈာယန္တေ၊ မီးလောင်

သော်။ "အဂ္ဂိ ၊ မီးကို၊ နိဗ္ဗေပေသမိ၊ ငြိမ်းစေအုံ့။" ဣတိ၊ သို့ကြံစီ၍။ ဝေဂေန။ လျင်မြန်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဟတ္ထိသာလာယ၊ ဆင်တင်းကုပ်၏။ သမီပေ၊ အနီး၌။ ဧကိသာ၊ တစ်စုံသော။ တိဏကုဋ္ဌယာ၊ မြက်တင်းကုပ်၌။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဃံသိ၊ ပွတ်တိုက်ပြီ။ သာ၊ ထိုမြက်တင်းကုပ်သည်။ ပဇ္ဇလိ၊ မီးစွဲလောင်ပြီ။

တတောဥဒ္ဓိတာ (၀) မဟာဘဃံဥပဓိ။

တတော၊ ထိုမြက်တင်းကုပ်မှ။ ဥဒ္ဓိတာ၊ တက်အပ် သော။ ဇာလာ၊ မီးလျှံသည်။ ဟတ္ထိသာလံ၊ ဆင်တင်းကုပ်ကို။ ဂဏှိ၊ မီးစွဲပြီ။ ဟတ္ထိသာလာသု၊ ဆင်တင်းကုပ်တို့သည်။ စျာယန္တိသု၊ မီးစွဲလောင်ကုန်သော်။ ဟတ္ထိပိဋ္ဌာနိ၊ ဆင် ကျောက်ကုန်းတို့သည်။ စျာယိ ၊ သု၊ မီးစွဲလောင်ကုန်ပြီ။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ဟတ္ထီ၊ ဆင်တို့သည်။ ဝဏိတသရီရာ၊ ကိုယ်၌မီးလောင်နာရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဝေဒှာ၊ ဆေးဆရာတို့သည်။ ဟတ္ထီ၊ ဆင်တို့ကို။ အရောဂေ၊ အနာမရှိ သည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ၎။ အသက္ကောန္တာ၊ သည်ဖြစ်၍။ ရညော၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ ပုရောဟိတံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိ နည်း။) "အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဟတ္ထိဝေဒှာ၊ ဆင်ကုဆေးဆရာ တို့သည်။ ဟတ္ထီ၊ ဆင်တို့ကို။ တိကိစ္ဆိတုံ၊ ဆေးကုသခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ အပိဇာနာသိ၊ သိပါ၏လော"။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ကိ ၊ အဘယ်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကာကဝသာ၊ ကျီးဆီ ကို၊ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့၊ အာဟ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ "တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ကာကေ၊ ကျီးတို့ကို၊ မာ[illegible]ရတွာ၊ သတ်၍။ ဝသံ ၊ အဆီကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တတော၊ မှ။

ပဌာယ်၊ စ၍။ ကာကော၊ တို့ကို။ မာ့ရေတွာ၊ ၍။ ဝသ်၊ အဆီကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ တတ္တာတတ္ထော ဝ၊ ထိုသို့အရပ်ဌသာလျှင်၊ ရာသီ ၊ ကျီးသေကောင် အစုအပုံကို။ ကရောန်၊ ပြုကုန်၏။ ကာကာနံ၊ ကျီးတို့အား၊ မဟာဘယ်၊ ကြီးစွာသောဘေးသည်။ ဥပ္ပိ၊ ဖြစ်ပြီ။

တဒါ မောဓိသတ္တော (ပ) ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အသီတိကာ ဂ သဟဿပရိဝါရော၊ ကျီးရှစ်သောင်းအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ မဟာသုသာနေ၊ သုသာန်ကြီး၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အထ၊ ၌။ ဒေကော၊ သော။ ကာကော၊ ကျီးသည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ကာကာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပန္နဘယံ၊ ဖြစ်ပေါ်နေသော ဘေးရန်ကို။ ဗောဓိ သတ္တသ၊ အား။ အာရောစေသိ။ ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း သည်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိ ၊ နည်း။) "မံ၊ ငါ့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ ငါမှတစ်ပါးသော။ မယုံ၊ ငါ၏။ ဥတကာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပန္နဘယံ၊ ကို။ ဟရိတုံ၊ ဖယ်ရှားခြင်းငါ။ သမတ္ထော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ နံ၊ ထိုဖြစ်ပေါ် နေသော ဘေးရန်ကို။ ဟရိဿာမိ၊ ဖယ်ရှား အုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေ တွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ မေတ္တာပါရမီ ၊ ကို။ ပုရေစာရိကံ၊ ရှေ့သွားပြု ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒကဝေဂေန၊ တစ်ဟုန်တည်းဖြင့်။ ပက္ခန္ဒိတွာ၊ ပျံ၍။ ဝိဝဋ္ဋမဟာဝါတပါနေန၊ ဖွင့်အပ်သော လေသောက်တံခါးမ ဖြင့်။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ရညော၊ မင်း၏။ အာသနဿ၊ နေရာ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကျီးကို။ ဒေကော၊ သော၊ မနုဿော၊ သည်။ ဂဟိတုကာမော၊ ဖမ်းလိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ သရဏံ၊ ဘေးလွတ်ရာသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်ရောက်ပြီ။ မာဂဏ္ဍိ၊ မဖမ်းလင့်"။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝါရေသိ၊ တားမြစ်ပြီ။ မဟာသတ္တော၊ သည်။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်။

ဝိသမိတ္တာ၊ အပင်ပန်းဖြေ၍။ မေတ္တာပါရမီ ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇေတ္တာ၊ ၍။ ဟေဌာသနာ၊ နေရာအောက်မှ။ နိုက္ခ မိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိ ၊ နည်း။) "မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရညာနာမ၊ မင်းမည်သည် ကား၊ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ချစ်ခင်မှုဆန္ဒအစရှိသည်အစွမ်းဖြင့်။ အဂန္တာ၊ မလိုက်မူ၍။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ယံယံကမ္မံ၊ အကြင်အကြင်အမှုကို။ ကတ္တာဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအမှုကိစ္စကို။ နိသမ္မ၊ စူးစမ်း၍။ ဥပဓာရေတွာ၊ ချင့်ချိန်ထောက်ဆ၍။ ကာတုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ယဉ္ဇကရိယမာနံ (ပ) ဂါထမာဟ။

ကယိရမာနံ၊ ပြုအပ်သော။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်အမှုသည်လည်း။ နိပ္ဖဇ္ဇတိ၊ အကျိုးပြု၏။ တဒေဝ၊ ထိုအကျိုးရှိသောအမှုကိုသာ လျှင်။ ကာတုံ၊ ၎။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတရံ၊ ထိုမှတစ်ပါးသောအမှုကို။ (ကာတုံ၊ ၎။ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။)ဟိ၊ မှန်။ ကယိရမာနံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံ၊ အကြင်အမှုသည်။ နနိပ္ဖဇ္ဇတိ၊ မပြီး။ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ သစေကရောန္တိ၊ အကယ်၍ပြုကုန်အံ့။ မဟာဇနဿ၊ လူအများ၏။ မရဏာဘယပရိယောသာနံ၊ သေဘေးအဆုံးရှိသော။ မဟာဘယံ၊ ကြီးစွာသောဘေးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပုရောဟိတော၊ သည်။ ဝေရဝသိကောရန်ငြိုးဖွဲ့သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍၊ မုသာဝါဒံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ။ ကာကာနံ၊ ကျီးတို့အား။ ဝသာနာမ၊ အဆီမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ"။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ၍။ ရာဇာ၊ သည်။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား၊ ကဠုနဘဒ္ဒပီဋ္ဌံ၊ ရွှေအင်းပျဉ်ကို။ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအင်းပျဉ်၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသောဘုရားလောင်းကျီး၏။ ပက္ခန္တရာနိ၊ အတောင်ကြားတို့ကို။ သတပါကဟဿပါကတေလေဟိ၊ အကြိမ်တစ်ရာ, အကြိမ်တစ်ထောင်ချက်အပ်သောဆီတို့ဖြင့်။

မကွာပေတွာ၊ လမ်းစေ၍။ ကဋ္ဌနတဋ္ဌကေ၊ ရွေခွက်ငယ်၌။ ရာဇာရဟံ၊ မင်းအားထိုက်သော။ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းသော ဘောဇဉ်ကို။ ဘောဇာပေတွာ၊ စားစေ၍။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို။ ပါယေတွာ၊ သောက်စေ၍။ သုဟိတံ၊ ကောင်းစွာဝသော။ ဝိဂတဒရထံ၊ ကင်းသောပူပန်းခြင်းရှိသော။ မဟာသတ္တံ၊ ကို။ "ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ တွံ၊ သင်သည်။ ကာကာနံ၊ ကျီးတို့အား။ ဝသာနာမ၊ အဆီမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဏ်။ ကေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ နေသံ၊ ထိုကျီးတို့အား။ ဝသာ၊ အဆီသည်။ နဟောတိ၊ မရှိသနည်း"။ ဣတိဇတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "ဣမိနာ စ ဣမိနာ စ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ကာကာနံ၊ ကျီးတို့အား။ ဝသာ၊ အဆီသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ"။ ဣတိ၊ သို့။ သကလနိဓေသနံ၊ အလုံးစုံသော မင်းဏ၏နန်းတော်ကို။ ဇကရဝံ၊ တစ်စပ်တည်းသော မြည်သံရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၄၀။ နိစ္စံ ဥဗ္ဗိဂ္ဂဟာဒယာ၊ သဗ္ဗလောကဝိ ဟေသကာ။
တသ္မာ နေသံ ဝသာနတ္ထိ၊ ကာကာနမ္မာကဥာတိနံ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကာကာနာမ၊ ကျီးတို့မည်သည် ကား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂဟာဒယာ၊ ထိတ်လန့်သော နှစ်လုံးရှိကုန် ၏။ သဗ္ဗလောကဝိဟေသကာ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့ကို ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမှာကံ၊ ၏။ ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော။ နေသံကာကာ နံ၊ ထိုကျီးတို့အား။ ဝသာ၊ အဆီသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဇဝံ ဗောဓိသတ္တော (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဇဝံ၊ သို့။ မဟာသတ္တော၊ သည်။ ဣမံကာရဏံ၊ ကို။ ဥတ္တာနံ၊ ထင်ရှားစွာ။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ "မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရညာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အနိသမ္မ၊ မစုံစမ်း၍။ အနုပဓာရေတွာ၊ မဆင်ခြင်မူ၍၊ ကမ္မံ၊ ကို။ နကတ္တာဗ္ဗံ၊ မပြုလုပ်အံ့"။

ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဗောဓေသိ၊ သိစေပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ တုဿိ တွာ၊ နှစ်သက်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ရဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောာ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ရညော ယေဝ၊ မင်းအားသာလျှင်။ ပဋိဒတ္တာ၊ ပြန်လည်အပ်နှင်း၍။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ပဠဿု၊ ကုန်သော။ သီလေသု၊ တို့၌။ ပတိဋ္ဌာ ပေတွာ၊ တည်စေ၍။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ကို့အား။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းကျီးမင်း၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ ကာကာနံ၊ ကျီးတို့အား။ နိဗဒ္ဓဒါနံ၊ အမြဲဖြစ်သောအလှူဝတ်ကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း။ တဏ္ဍုလမဗ္ဗဏ္ဏသ၊ တစ်ဆယ့်တစ်စိတ်သောဆန်ကို။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ နာနဂ္ဂရသေဟိ၊ ထူးမြတ်သော အရသာတို့ဖြင့်။ သြမဒ္ဒိတွာ၊ ရောနယ်၍။ ကာကာနံ၊ တို့အား။ ဒီယတိ၊ ပေးလှူအပ်၏။ မဟာသတ္တသ္မပန၊ ဘုရားလောင်း ကျီးမင်းအားကား။ ရာဇဘောဇနမေဝ၊ မင်း၏ဘောဇဉ်ကိုသာ လျှင်။ ဒီယတိ ဣတိ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို၊ အာဟရိတွာ၊ ၍ အာနေန္ဒော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဗာရာဏသိ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကာကရာဇာပန၊ [illegible]။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို၊ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဒသမာ ကာကဇာတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၅-ကုကဏ္ဍကဝ

၁ - ဂေါဓာဇာတ်(၁၄၁)

သတ္ထာ၊ သည်။ နပါပဇနသံသေဝိတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝေဠု ဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဝိပက္ခသေဝီ ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဆွေ ခင်ပွန်းကို မှီဝဲပေါင်းဖော်သော။ ဧကံ ဘိက္ခုံ၊ ကို၊ အာရဗ္ဘ၊ ၍။

ကထေသိ၊ ပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထု၊ သည်။ မဟိဠာမုခဇာတကေ၊ ၌။ ကထိတသ်ဒိသမေဝ၊ တည်း။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) နကာတဗ္ဗော။

အတီတေ၊ ၌၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်၊ ရဇ္ဇံ၊ ကို၊ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဂေါဓာယေါနိယံ၊ ဖွတ်မျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိ ၊ ကို။ ဂဏှိ၊ ပြီ။ သော၊ ဘုရား:လောင်:ဖွတ်မင်:သည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ သော်။ နဒီတီရေ၊ ၌။ မဟာဗိလေ၊ တွင်:ကြီး:၌။ အနေကဂေါဓာသတပရိဝါရော၊ အရာမကများ:စွာသော ဖွတ်အပေါင်:ခြံရံလျက်။ ဝါသံ၊ ကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြီ။ တသ၊ ထိုဖွတ်မင်:၏။ ပုတ္တော၊ သား:ဖြစ်သော။ ဂေါဓာပိလ္လကော၊ ဖွတ်ငယ်သည်။ ဧကေနကကဏ္ဍကေန၊ တစ်ကောင်သောပုတ်သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ၊ သန္ဌဝံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုပုတ်သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ သမ္မောဒမာနော၊ ဝမ်:မြောက်ဝမ်:သာသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေန္တော၊ လျက်။ "ကကဏာကဲ့၊ ကို၊ ပရိသဒ်သာမိ၊ ပွေ့ပိုက်ဖက် ယမ်:အုံ့"။ ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ အဝတ္ထရတိ၊ ဖိပြီ။ တသ၊ ထိုဖွတ်ငယ်၏။ တေန၊ ထိုပုတ်သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်:ဝင်ခြင်:ကို။ ဂေါဓာရာဇသ၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဂေါဓာရာဇာ၊ သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ၍။ "တာတ၊ ချစ်သား။ တွဲ့ ၊ သည်။ အဌာနေ၊ မသင့်လျော်သည်၌၊ ဝိဿာသံ၊ ကို။ ကရောသိ၊ ၏။ ကကဏ္ဍကာနာမ၊ တို့မည်သည်။ နိစ္စဇာတိကာ၊ ယုတ်နိမ့်သော ဇာတ်ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုပုတ်သင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ဝိဿာသော၊ ကို။ နကာတဗ္ဗော၊ အပ်။

သဓေတွဲ (ပ) ဝါတဗိလံ ကာရာပေသိ။

တွဲ၊ သည်။ တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ဝိဿာသံ၊ ကို။ သစေ ကရိဿသိ၊ အုံ့။ (ဧဝံ၊ သော်။) တံ ကကဏ္ဍကံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ သော။ ဧတံ ဂေါဓာကုလံ၊ ထိုဖွတ်မျိုးသည်။ ဝိနာသံ၊ သို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတော၊

ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ဧတေန၊ နှင့်။ သိဒ္ဓိ ၊ တက္ခ၊ ဝိသာသံ၊ ကို။ မာအကာသိ၊ လင့် "။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ သော၊ ထိုဖွတ်သားငယ်သည်။ ကရောတိယေဝ၊ တည်း။ ဗောဓိ သတ္တော၊ သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ ထပ်။ ကထေန္တောပိ၊ လည်း။ တဿ၊ ထိုဖွတ်သားငယ်အား။ တေန၊ ထိုပုတ်သင်နှင့်။ သိဒ္ဓိ ၊ တက္ခ၊ ဝိသာသံ၊ ကို။ ဝါရေတုံ၊ တား ဖြစ်ခြင်းငါ။ အသက္ကောန္တော၊ ၍။ "အဝသံ၊ မရွတ်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဧတံကကဏ္ဍကံ၊ ကို။ နိဿယ၊ ၍။ ဘယံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇဿတိ၊ လတ္တံ့။ တသ္မိံ ၊ ထိုဘေးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေ၊ သော်၊ ပလာယနမဂ္ဂံ၊ ပြေးရာ ခရီးကို။ သမ္မာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏ "။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေနပသေန၊ တစ်ခုသော ဘေးနံပါးဖြင်း။ ဝါတဗိလံ၊ ကယ်ပေါက်ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြီ။

ပုတ္တောပိသ (ပ) ဝိစရသိတိပုစ္ဆိ။

အသ၊ ထိုဖွတ်မင်း၏။ ပုတ္တောပိ၊ လည်း။ အနုက္ခ မေန၊ ဖြင့်။ မဟာသရီရော၊ ကြီးသောကိုယ်ခန္ဓာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကကဏ္ဍကောပန၊ ကား။ ပုရိမပွမာဏောယေဝ၊ ရှေးပမာဏရှိသည်သာလျှင်။ (အဟောသိ၊ ပြီ။) ဣတရော၊ ဖွတ်ငယ်သည်။ "ကကဏ္ဍကံ၊ ကို။ ပရိသ၏သမိ၊ ဖက်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ကြံ၍။ အန္ဓရန္ဓရာ၊ အကြားအကြား၌။ အဝတ္ထရတိယေဝ၊ တည်း။ ကကဏ္ဍကသ၊ အား။ ပဗ္ဗတကူဋေန၊ တောင်ထွတ်ဖြင့်။ အဝတ္ထရဏကာလောဝိယ၊ ဖိခံရသကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုတ်သင်သည်။ ကိလမန္တော၊ ၍။ အယံ၊ ဤဖွတ်သည်။ "အညာနိ၊ ကုန်သော။ ကတိပယာ နိဒိဝသာနိ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ မံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေပရိသ ဧသတိ၊ အုံ့။ (ဧဝံ၊ သော်။) မေ၊ ၏။ ဧဝိတံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဧကေနလုဒ္ဒကေန၊ တစ်ယောက်သော မုဆိုးနှင့်။ သိဒ္ဓိ ၊ ကို။ ဧကတော၊ တည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍၊ ဣမံဂေါ ဓာကုလံ၊ ကို။ ဝိနာသေသဿာမိ၊ အုံ့ "။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။

အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ နိဒါယသမယေ၊ နွေအခါ၌။ မေယော၊ မိုးသည်။ ဝုဿောရှာသည်ရှိသော်။ ဝမ္မိကမက္ခိကာ၊ တောင်ပို့၌နေကုန်သော ပလူတို့သည်။ ဥဒ္ဒဟိ သု၊ ထွက်ကုန်ပြီ။ တတောတတော၊ အရပ်မှ။ ဂေါဓာ၊ တို့သည်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ကုန်၍။ မက္ခိကာယော၊ တို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ဂေါဓာလုဒ္ဒကော၊ ဖွတ်သတ်မုဆိုးသည်။ ဂေါဓာဗိလံ၊ ဖွတ်တွင်းကို။ ဘိန္ဒနတ္ထာယ၊ ဖျက်ခြင်းငှါ။ ကုဒ္ဒါယံ၊ ပေါက်တူးကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သုနခေဟိ၊ တို့နှင့်။ သိဒ္ဓိံ ၊ ကွ၊ အရည်။ သို့။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ ကကဏ္ဍကော၊ သည်။ တံ၊ ထိုဖွတ်မုဆိုးကို။ ဒိတ္တာ၊ ၍။ "အဓ၊ ယနေ့၊ အတ္တာနော၊ ၏။ မနောရထံ၊ စိတ်ဆန္ဒကို။ ပူရေဿာမိ၊ ပြည့်စေအံ့"။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တံ၊ ထိုဖွတ်မုဆိုးကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး၌။ နိပ္ပဒ္ဒိတ္တာ၊ အိပ်၍။ "ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား။ ကသ္မာကြောင့်။ အရညေ၊ ၌။ ဝိစရသိ၊ နည်း"။ ဣတိ၊ သို့၊ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။

သော (၀) မဟာဝိနာသော ဥပဓိ။

သော၊ ထိုဖွတ်မုဆိုးသည်။ "ဂေါဓာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝိစရသိ၊ ပြီ"။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ "အဟံ၊ သည်၊ အနေကသတာနံ ဂေါဓာနံ၊ အရာမက များစွာသော ဖွတ်တို့၏။ အာသယံ၊ နေရာကို၊ ဇာနာမိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဠ၊ မီးကို လည်းကောင်း။ ပလာလဠ၊ ကောက်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ၍။ ဧဟိ၊ လော့"။ ဣတိ၊ သို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုဖွတ်မုဆိုးကို။ တတ္ထ၊ ထိုဖွတ်တို့နေရာအရပ်သို့။ နေတွာ၊ ခေါ် ဆောင်၍။ "ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ပလာနံ၊ ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ အဂ္ဂိံ ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဓူမံ၊ မီးခိုးကို။ ကတွာ၊ ၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သုနေခ၊ ခွေးတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ မဟာမုဂ္ဂရံ၊ ဆောက်ပုတ် (ဝါးရင်း တုတ်) ကြီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ရာသိံ ၊ ဖွတ်အစုအပုံကို။ ကတွာ၊ ၍။ ယာဟိ၊ သွားလော့"။ ဣတိ၎

ဝဋ္ဌပန၊ သို့.လည်း။ ဝတ္တာ၊ ၍။

အဓ္ဓ ပစ္စာမိတ္တသ (ပ) ဥပ္ပဒ္ဓိ။

အဓ္ဓ၊ ယနေ့။ ပစ္စာမိတ္တသ၊ ရန်သူ၏။ ပိဋ္ဌိ ၊ ပျက်စီး ခြင်းကို။ ပသိသာမိ၊ အုံ ”။ ဣတိ၊ သို့.ကြ၍။ ဧကသ္မိं ဌာနေ၊ ဌ်။ သီသံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ထောင်၍။ နိပဒ္ဓိ၊ ပြီ။ လုဒ္ဒကောပိ၊ လည်း။ ပလာလရူမ်၊ ကောက်ရိုးမီးခိုးကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ ရူမော၊ သည်။ ဗိလံ၊ တွင်းထဲသို့.ပါဝိသိ၊ ပြီ၊ ဂေါဓာ၊ တို့.သည်။ ရူမန္ဓာ၊ အခိုးဖြင့်မွန်း (အခိုးသင့်) ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မရဏာဘယတဇ္ဇိတာ၊ သေဘေးမှ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ခန္တုံ၊ နိက္ခန္တုံ၊ ထွက်လာတိုင်း ထွက်လာတိုင်းသော ဖွတ်ကို။ ပရိဟတ္တာ၊ ၍။ မသေသိ၊ ပြီ။ တသ၊ ထိုဖွတ်မုဆိုး၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်သောဖွတ်တို့.ကို။ သုနခါ၊ တို့.သည်။ ဂဏ္ဍိံသု၊ ဖမ်းကုန်ပြီ။ ဂေါဓာနံ၊တို့.အား။ မဟာဝိနာသော၊ သည်။ ဥပ္ပဒ္ဓိ၊ ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော (ပ) ဣမံဂါထမာဟ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ “ကကဏ္ဍက၊ ကို။ နိသာယ၊ ၍။ ဘယံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ပြီ။” ဣတိ၊ သို့.။ ဥတ္တာ၊ ၍။ ပါပပုရိသသံသဂ္ဂေါနာမ၊ ကို။ နကတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ ပါပေ၊ တို့.ကို။ နိသာယ၊ ၍။ ဟိတသုခံ နာမ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဧကဿပါပကကဏ္ဍကဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧတ္တကာနံ ဂေါဓာနံ၊ တို့.၏။ ဝိနာသော၊ သည်။ ဇာတော၊ ပြီ။” ဣတိ၊ သို့.ကြ၍။ ဝါတဗိလေန၊ ကယ်ပေါက် ဖြင့်။ ပလာယန္တော၊ လျှက်။ ဣမံ၊ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၄၁။ နပါပဇနသံ သေဝီ၊ အစ္ဆန္ဒသုခမေဓတိ။

ဂေါဓာကုလံ ကကဏ္ဍာဝ၊ ကလိ ပါပေတိ အတ္တာနံ။

(ဘော၊ အချင်းတို့.။) ပါပဇနသံသေဝီ၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းနှင့် ပေါင်းဖက်သောသူသည်။ အစ္ဆန္ဒသုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာကို။ နဓေတိ၊ မရ။ (ကိမိဝ၊ ကား။ ဂေါဓာကုလံ၊

ဖွတ်မျိုးသည်။ ကကဏ္ဍကာ၊ ပုတ်သင်မှ။ သုခံ၊ ကို။ နဇေတိုက္ကဝ၊ သို့) ပါပဇနသံသေဝီ၊ သည်။ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုယ် ကိုလည်းကောင်း။ အညေစ၊ မိမိမှ တပါး အတ္ထတက္ခ နေသမ္ဘ သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကလိ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ကကဏ္ဍကော၊ သည်။ အ ဟော သိ၊ ပြီ။ ဝိပက္ခသေဝီ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဆွေခင်ပွန်းကို ပေါင်းဖော်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ အနောဝါဒကော၊ ဖခင်၏ဆုံးမ မှုကိုမနာခံသော။ ဂေါဓာပိလ္လကော၊ ဖွတ်ငယ်သည်။ အဟော သိ၊ ပြီ။ ဂေါဓာရာဇာပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ အဟော သိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဂေါဓာဇာတကဝဏ္ဏနာ ပထမာ။

၂။ သိဂါလဇာတ် (၁၄၂)။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတံ ဟိ တေ ဒုရာဇာနန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဒေဝဒတ္တသ၊ ၏။ ဝဓာယ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ ပရိသက္ကနံ၊ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ကထံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ မယုံ၊ အား။ ဝဓာယ၊ ငှါ။ ပရိသက္ကတိ၊ သည်။ နု၊ သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ လည်း။ ပရိသက္ကိ ယေဝ၊ လုံ့လပြုဖူးသည်သာတည်း။ စ၊ ထိုသို့ပင် လုံ့လပြု သော်လည်း။ မံ၊ ကို။ မာရေတုံ၊ ငါ။ နု အသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်ခဲ့။ သယမေဝပန၊ လျှင်။ ကိလန္တော၊ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်း၍။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ (၀) ဗဟုကာဝ။

အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သိင်္ဂါလယောနိယံ၊ မြေခွေးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ၍။ သိင်္ဂါလရာဇာ၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ သိင်္ဂါလဂဏပရိဝုတော၊ မြေခွေးအပေါင်း ခြံရံလျက်။ သုသာနဝနေ၊ သုသာန်တောင်၌။ ဝိဟာသိ၊ ပြီ။ တေနသမယေန၊ ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဥဿဝေါ၊ ပွဲသဘင် သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သုရံ၊ ကို။ ပိဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇသော၊ ဤပွဲသည်။ သုရာဆဏောယေဝ၊ သေသောက်ပွဲသဘင်သည်သာလျှင်။ (အဟောသိကိရ၊ တတ်) အထ၊ ၌။ ဇတ္ထ၊ ဤပွဲသဘင်၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဝုတ္တာ၊ သေသောက်ကြားတို့သည်။ ဗဟုံ၊ သော။ သုရဉ္စ၊ အရက်ကို လည်းကောင်း။ မံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်းကောင်း။ အာဟာရပေတွာ၊ ဆောင်စေ ၍။ မဏ္ဍိတပသာဓိတာ၊ တန်ဆာဖြင့် ဆင်ယင်ကုန်လျက်။ ဂါယိတ္တာ ဂါယိတ္တာ သီ၍သီ၍။ သုရဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ မံသဉ္စ၊ အသားကို လည်းကောင်း။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသေသောက်ကြားတို့အား။ ပဌမယာမာဝသာနေ၊ ပဌမယံ၏အဆုံး၌။ မံသံ၊ သည်။ ခီယိ၊ ကုန်ပြီ။ သုရာပန၊ ကား။ ဗဟုကာဝ၊ များသည်သာတည်း။

အထေကောဝုတ္တော (၀) ဂါထမာဟ။

အထ၊ ၌။ ဧကောဝုတ္တော၊ သည်။ "မံသခဏ္ဍံ၊ အသားတုံးကို။ ဒေဟိ၊ လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ "မံသံ၊ အသားသည်။ ခီဏံ၊ ကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေစ၊ သော်ကား။ "မယိ၊ သည်။ ဌိတေ၊ ရှိလတ်သော်။ မံသဂ္ဃယောနာမ၊ အသားကုန်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အာမကသုသာနေ၊ သူသေကောင်ပစ်ရာ သုသာန်၌။ မတမနုသမံသံ၊ သူဇသအသားကို။ ခါဒနတ္ထာယ၊ ၎။ အာဂတော၊

ကုန်သော။ သိဂ်ါလေ၊ တို့ကို။ မာရေတွော၊ ၍။ မံသံ၊ ကို။ အာဟာရိဿာမိ၊ " အုံ့။ ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ မုဂ္ဂရံ၊ ဝါးရင်းတုတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ နိဒ္ဓမနမဂ္ဂေန၊ ပြွန်ပေါက်လမ်းဖြင့်။ နဂရာ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ သုသာနံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ မုဂ္ဂရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ မတ ကောဝိယ၊ သူသေကောင်ကဲ့သို့။ ဥတ္တာနော၊ ပက်လက်။ နိပန္နံ၊ ပြီ။ တသ္မိံခဏေ၊ ဌ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သိဂ်ါလဂဏ ပရိဝုတော၊ လျက်။ တတ္ထ၊ ထိုသုသာန်သို့။ ဂတော၊ သော်။ တံ၊ ထိုသေသောက်ကြူးကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ "အယံ၊ သူသည်။ နမတကော၊ သူသေကောင်မဟုတ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဥတ္တာပိ၊ လည်း။ "သုဒ္ဒုတရံ၊ ပိုရှိသေချာ အောင်။ ဥပပရိက္ခိဿာမိ၊ စုံစမ်းအုံ့။ " ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ တဿ၊ ထိုသေသောက်ကြူး၏။ အဓောဝါတေန၊ လေအောက်ဖြင့်။ ဂန္တာ၊ ၍။ သရီရဂန္ဓံ၊ ခန္ဓာကိုယ်အနံ့ကို။ ဃာယိတွာ၊ နမ်း၍။ အဿ၊ ထိုသေသောက်ကြူး၏။ အမတကဘာဝံ၊ မသေသူ၏အဖြစ်ကို။ တထတောဝ၊ အဟုတ်အမှန်သာလျှင်။ ဥတ္တာ၊ ၍။ "နံ၊ ထိုသေသောက်ကြူးကို။ လဒ္ဓာပေတွာ၊ အရှက်ရစေ၍။ ဥယျောဇေဿာမိ၊ လွှတ်လိုက်အုံ့။" ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ ဂန္တာ၊ ၍။ မုဂ္ဂရကောဋိယံ၊ ဆောက်ပုတ် (ဝါးရင်းတုတ်) အစွန်းဌ။ ဌံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ အာကမ္ပိ၊ ဆွဲငင်ပြီ။ ဓုတ္တော၊ သည်။ မုဂ္ဂရံ၊ ကို။ နဝိဿဒိ မလွတ်ပြီ။ ဥပသက်မန္ဒမ္ပိ၊ ချဉ်းကပ်လာသော မြွေခွေးကိုကား။ နသြလော ကေန္ဒော၊ ၍။ နံ၊ ထိုဆောက်ပုတ်ကို။ ဂါဠှတရံ၊ မြဲမြံစွာ။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ပဋိက္ကမိတွာ၊ ၍။ "သောပုရိသ၊ ယောက်ျား။ တွံ၊ သည်။ မတကော၊ သေသူသည်။ သစေ ဘဝေယျာသိ၊ အုံ့။ (ဧဝံ၊ သော်။) မယိ၊ သည်။ မုဂ္ဂရံ၊ ကို။ အာကမ္ပေန္တော၊ သော်။ ဂါဠှ တရံ၊ စွာ။ နဂဏ္ဍေယျာသိ၊ ရာ။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တဝ၊ ၏။ မတကဘာဝေါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အမတက ဘာဝေါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဗနော၊ သိနိုင်ခဲ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊

ဂါထာကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၄၂။ ဧတံ ဟိ တေ ဒုရာဇာနံ၊ ယံ သေတိ မတသာယိကံ။

ယသ္ဟ တေ ကမုမာနသ္ဟ၊ ဟတ္ထာဒ ဏ္ဍောန မုစ္စတိ။

(ဘော ပုရိသ၊ ကျား။ တွံ၊ သည်။) ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ မတသာယိကံ၊ သူသေကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်းကို။ သေသိ၊ အိပ်၏။ ကမုမာနသ္ဟ၊ ငင်အပ်သော။ ယသ္ဟ တေ၊ အကြင်သင်၏။ ဟတ္ထာ၊ လက်မှ။ ဒ ဏ္ဍော၊ ဆောက်ပုတ်သည်။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ တေ၊ သင်၏။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။ ဒုရာဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။

ဧဝံ ဝုတ္တေ သော (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သောဝုတ္တော၊ သည်။ "အယံ၊ ဤမြေခွေးသည်။ မမ၊ ငါ၏။ အမတကဘာဝံ၊ သူသေမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဒဏ္ဍံ ဒ ဏ္ဍေန၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့်။ ခိပိ၊ ပစ်ပြီ။ ဒ ဏ္ဍော၊ ဆောက်ပုတ်သည်။ ဝိရဒ္ဓိ၊ လွဲချော်ပြီ။ ဝုတ္တော၊ သည်။ "ဒါနိ၊ ဘဒ္ဒံ။ မယာ။ သည်။ ဝိရဒ္ဓေါ၊ လွဲချော်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ နိဝတ္တိတ္တာ၊ ပြန်လှည့်၍။ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျား။ တွံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝိရဒ္ဓေါ်ဘော်ပါ၊ သော်လည်း။ အဒ္ဓမဟာနိရယေစ၊ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့ ကိုလည်း ကောင်း။ သောဠသဥဿဒနိရယေစ၊ ငရဲငယ် တစ်ဆယ့်ခြောက်ထပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဝိရဒ္ဓေါ်ယေဝ၊ မချွတ် ယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ကိဠိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို မျှ။ အလဘိတ္တာ၊ ၍။ သုသာနာ၊ သုသာန်မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ၍။ ပရိခါယံ၊ ဂျုံး၌။ နာယိတ္တာ၊ ရေချိုး၍။ အာဂတမဂ္ဂေနေဝ၊ လာသော လမ်းခရီးဖြင့်သာ။ နဂရံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဝမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟာရိတ္တာ၊ ၍။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဓုတ္တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သိဂ်ါလရာဇာပန၊ သည်ကား။ အဟံမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

သိဂ်ါလဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ။

၃-ဝိရောစဇာတ်(၁၄၃)

လသီစ တေနိ ပွလိတာ (၀) အကာသိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ လသီ စ တေ နိပ္ဖလိတာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရဏ္ဍော၊ စဉ်။ ဒေဝဒတ္တသ၊ ၏။ ဂယာ သီသေ၊ ဂယာသီသ၌။ သုဂတာလယသ၊ ဘုရားကို အတုလိုက်၍ပြုခြင်းကို။ ဒဿိတဘာဝံ၊ ပြအပ်သည်၏အဖြစ် ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ပရိဟီနဇ္ဈာနော၊ ယုတ်သောစျာန်ရှိသည်။ လာဘသက္ကာရပရိဟီနော၊ ယုတ်သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရရှိသည်ဖြစ်၍။ "ဧကောဥပါယော၊ တစ်ခုသောအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္တာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝတ္ထုနှိ၊ ဝတ္ထုတို့ကို။ ယာစိတ္တာ၊ တောင်း၍။ အလဘမာနော၊ မရသော်။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေ၊ အတူနေ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ အဝုနာပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မဝိနယ မှိ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌။ အကောဝိဒေ၊ မလိမ္မာကုန်သော။ ပဋ္ဌသတေဘိက္ခူ၊ ရဟန်း ငါးရာတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ဂယာသီသံ၊ သို့။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ သံဃံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ခွဲ၍။ ဧကသီမာယံ၊ တစ်သိမ်တည်း၌။ အာဝေဏိကံ၊ အသီးသီးသော။ သံဃကမ္မံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ တေသံ (၀) ပစ္စာဂမိံသု။

သတ္ထာ၊ သည်။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဉာဏပရိပါက

ဘာဝံ၊ ဥာဏ်ရင့်ကျက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတ္တော၊ ၍။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကေ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ပြီး။ တေ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တုဋ္ဌမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသယမာနော၊ ဟောသော်။ "ဗုဒ္ဓလီလံ၊ ဘုရား၏တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။" ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ သုဂတာလယံ၊ ပြုခြင်းကို။ ဒသေန္တော၊ ပြလျက်။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဘိက္ခု သံဃော၊ သည်။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသောငိုက်မျည်းမှုထိနမိဒ္ဓရှိ၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မိကထာ၊ တရားနှင့်စပ်သောစကား သည်။ တံ၊ ထိုသင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ပဋိဘာတု၊ ဉာဏ်၏အာရုံ၌ထင်ပါလော့။ မေ၊ ငါ၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းသည်။ အာဂိလာယတိ၊ ညောင်းညာ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုကျောက်ကုန်းကို။ အာယမိဿာမိ၊ ဆန့်ဦးအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကေ၊ တို့သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတ္တွာ၊ ၍။ မဂ္ဂဖလေဟိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ဖြင့်။ ပဇောဧတ္တွာ၊ နိုးကြားစေ၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဝေဠုဝနမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂမိံသု၊ ပြန်ကုန်ပြီ။

ကောကာလိကော (၄) အတိတ် အာဟရိ။

ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်။ တုစ္ဆံ၊ အချိုးနှီးဖြစ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဒေဝဒတ္တသ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ "အာဝုသော ဒေဝဒတ္တ၊ ဒတ်။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကာ၊ တို့သည်။ တေ၊ သင်၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ တုစ္ဆံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဂတာ၊ ပြီ။ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ နိဒ္ဒါယသိယေဝ၊ အိပ်သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ အသ၊

ထိုဒေဝဒတ်၏။ ဥတ္တရာသင်္ဂီ၊ အပေါ်ရုံသက်နှီးကို။ အပနေ တွာ၊ ဆွဲဖယ်၍။ ဘိတ္တိယံ၊ နံရံ၌။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍက်၊ ကျောက်ကုန်း ရိုးကို။ ဖုသန္တောဝိယ၊ ကြိတ်သကဲ့သို့။ နံ၊ ထိုဒေဝဒတတ်ကို။ ပဏ္ဍိယာ၊ လက်ဖက်နှောင့်ဖြင့်။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်ပြီ။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အသ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ မုခထော၊ ခံတွင်း၌။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ ဥဂ္ဂန္ဓိ၊ အန်ထွက်ပြီ။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဂိလာနော၊ မကျန်းမာသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာထေရ်ကို။ "သာရိ ပုတ္တ၊ ရာ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဂတကာလေ၊ သွား သောကာလ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အကာ သိ၊ ပြုသနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ အမှေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ "ဗုဒ္ဓ လီလံ၊ ဘုရား၏တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ အုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ သုဂတာလယံ၊ ဘုရားကို အတုလိုက်၍ပြုခြင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းကို။ ပတ္တော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ "သာရိ ပုတ္တ၊ ရာ။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ မမ၊ ငါ၏။ အနုကရောန္တော၊ အတုကိုပြု၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့။ နပတ္တော၊ ရောက်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ လည်း။ ပတ္တောယေव၊ သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ထေရေန၊သည်။ ယာစိတော၊ ဖြစ်၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) အဟောသိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကေသ ရသီဟော၊ ကေသခြင်္သေ့မင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဟိမဝန္တပ္ပ ဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ကုဋ္ဌနဂုဟာယံ၊ ရွှေဂုဟာ၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပြီ။ သော၊ ထိုကေသရာ ခြင်္သေ့မင်း

သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ကဠနဂုဟာယ၊ ရွှေဂုမှ။ နိုက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဝိဇမ္ဘိတွာ၊ ကိုယ်လက်ဆန့်တန်း၍။ စတုဒ္ဒိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာကို။ သြလောကေတွာ၊ ၍။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို။ နဒိတွာ၊ ဟောက်၍။ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာခြင်း ငှါ။ ပက္ကန္တော၊ သော်။ မဟာမဟိံသံ၊ ကျွဲကြီးကို။ ဝဓိတွာ၊ ၍။ ဝရမံသံ၊ မြတ်သောအသားကို။ ခါဒိတွာ၊ ၍။ ဧကံသရံ၊ တစ်ခုသောရေအိုင်သို့။ သြတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ မဏိဝဏ္ဏသ၊ ပတ္တမြားအဆင်းနှင့်တူသော။ ဥဒကဿ၊ ဖြင့်။ ကုစ္ဆိံ၊ ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဂုဟံ၊ လိုဏ်သို့။ သန္ဓာယ၊ ဦးတည်၍။ ပါယာသိ၊ သွားပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧကောသိဂ်ါလော၊ သည်။ ဂေါစရပ္ပသုတော၊ အစာရှာသွားသည်ရှိသော်။ သဟသာဝ၊ အဆောတလျင်သာ လျှင်။ သီဟံ၊ ခြင်္သေ့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဧလာယိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ ၍။ သီဟဿ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ ပါဒေသု၊ တို့၌။ ပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ နိပန္နံ၊ လျောင်းပြီ။ စ၊ ဆက်။ "ဧမ္ဘုက၊ မြေးခွေး။ ကိံ၊ အသို့နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ "သာမိ၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ၏။ ပါဒေ၊ ၌။ ဥပဋ္ဌာတုကာမော၊ လုပ်ကျွေးလိုပါ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သီဟော၊ သည်။ "သာဓု၊ ပြီ။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာဟ၊ လုပ်ကျွေး လော့။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝရမံသာနိ၊ တို့ကို။ ခါဒါပေဿာမိ၊ စားစေအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ သိဂ်ါလံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကဠနဂုဟံ၊ ရွှေဂုသို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ သိဂ်ါလော၊ သည်။ တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သီဟဝိယာသံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏စားကြွင်းကို။ ခါဒတိ၊ စား၏။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ ကတိပါ ဟစ္စယေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့် သာလျှင်။ ထူလသရီရော၊ ဆူဖြိုးသောကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထနံ (ပ) ပဝိသိတွာ နိဒ္ဒါယတိ။

အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုမြေခွေးကို။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဂုဟာယံ၊

၌။ နိပန္နကောဝ၊ လျှင်။ သီဟော၊ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိုး
နည်း။) "ဧမ္မုက၊ မြေခွေး။ ဂစ္ဆ၊ ချေ။ ပဗ္ဗတသိခရော
တောင်ထိပ်၌။ ဌတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေ၌။
သဠ္ဆရန္တေသု၊ လှည့်လည်ကုန်သော။ ဟတ္ထိအဿမဟိသာဒီသု-
ဆင်, မြင်း, ကျွဲတို့တွင်။ ယဿ၊ အကြင်သားကောင်း၏။ မံသံ၊
ကို။ ခါဒိတုကာမော၊ သည်။ အသိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသားကောင်
ကို။ သြလောကေတွာ၊ ၍။ အာဂန္ဒာ၊ ၍။ 'အသုကမံသံ၊ ကို။
ခါဒိတုကာမော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။' ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ မံ၊
ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ 'သာမိ၊ ရှင်။ ဝိရောစ၊ ထွန်းပလော့။' ဣတိ၊
သို့။ ဝဒါဟိ၊ လော့။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသားကောင်ကို။
ဝဓိတွာ၊ ၍။ မဓုရမံသံ၊ ကောင်းမြတ်သော အသားကို။ ခါဒိတွာ၊
၍။ တုယှမ္ပိ၊ အားလည်း။ ဒဿာမိ၊ အုံ" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။
သိဂါလော၊ သည်။ ပဗ္ဗတသိခရံ၊ တောင်ထပ်သို့။ အဘိ ရုဟိတွာ၊
တက်၍။ နာနပ္ပကာရေ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန် သော။ မိဂေ၊
တို့ကို။ သြလောကေတွာ၊ ၍။ ယသ္မေ၊ အကြင်သားကောင်၏
သာ။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိတုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ကဉ္စနဂုဟံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ တမေဝ၊ ထိုအသားကိုသာလျှင်၊
သီဟသဟ၊ အား။ အာရောစေ တွာ၊ ကြား၍။ (တသ၊
ထိုခြင်္သေ့၏၊) ပါဒေသု၊ တို့၌။ ပတိတွာ၊ ၍ "သာမိ၊ ရှင့်။
ဝိရောစ၊ လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ သီဟော၊ သည်။
ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ပက္ခန္ဒိတွာ၊ ပြေး၍။ မတ္တာဝရဝါရဏော၊
အမှန်ယစ်သော ကြီးမြတ်သောဆင်သည်။ သစေဟောတိ၊ အုံ။
တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုဆင်ကို။ ဧဝိဝိတက္ခယံ၊
သို့။ ပါပေ တွာ၊ ၍။ သယမ္ပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဝရမံသံ၊ ကို။
ခါဒတိ၊ ၏။ သိဂါလသဟပိ၊ အားလည်း။ ဒေတိ၊ ၏။ သိဂါလော၊
သည်။ ကုစ္ဆိပူရံ၊ ဝမ်းဝအောင်။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိတွာ၊ ၍။ ဂုဟံ၊
သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ နိဒ္ဒါယတိ၊ အိပ်၏။

သော ဂစ္ဆန္တေ (ပ) ခါဒိဿာမိတိ။

သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ ကာလေ၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆေန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ မာနံ၊ မာနကို။ ဝမျှသိ၊ တိုးပွားစေပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "အဟမ္မိ၊ လည်း။ စတုပ္ပါဒေါ ဝ၊ ခြေလေးချောင်း ရှိသူသာ တည်း။ ကိုကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ တိုင်း။ ပရေဟိ၊ ဟို့သည်။ ပေါသိယမာနော၊ ကျွေးမွေးအပ်သည်ဖြစ် ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နည်း။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဟမ္မိ၊ လည်း။ ဟတ္ထိအာဒယော၊ တို့ကို။ ဟနိတ္တာ၊ သတ်၍။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိဿာမိ၊ အုံ့။ မိဂရာဇာ၊ သားတို့၏အရှင်ဖြစ်သော။ သီဟောပိ၊ လည်း။ 'သာမိ၊ ရှင်။ ဝိရောစ၊ လော့။' ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော။ ပဒံ ဧဝ၊ စကားကိုသာ။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝရဝါရဏော၊ တို့ကို။ ဝဓေတိ၊ သတ်စေ၏။ အဟမ္မိ၊ လည်း။ သီဟေန၊ ကို။ 'ဇမ္ဗုက၊ မြေခွေး။ ဝိရောစ၊ လော့။' ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ကို။ ဝဒါပေတွာ၊ ဆိုစေ၍။ ဧကံ ဝရဝါ ရဏံ၊ ကို။ ဝဓိတ္တာ၊ ၍။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိဿာမိ၊ အုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ မာနံ၊ ကို။ ဝမျှသိ၊ တိုးပွားစေပြီ။

သေသီဟံ (၆) ဇမ္ဗုကာတိအာဟ။

သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ သီဟံ၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အာဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "သာမိ၊ ရှင်။ မယာ၊ သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ ဝဓိတဝရဝါရဏာနံ၊ တို့၏။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိတံ၊ အပ်ပြီ။ အဟမ္မိ၊ လည်း။ ဧကံ ဝရဝါရဏံ၊ ကို။ မာရေတွာ၊ ၍။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိတုကာမော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ နိပန္နဋ္ဌာနေ၊ အိပ်အပ်ရာ ဖြစ်သော။ ကဋ္ဌနဂုဟာယံ၊ ၌။ နိပဇ္ဇိဿာမိ၊ အုံ့။ တုမှေ။ တို့သည်။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ ၌။ ဝိစရန္တော၊ သော။ ဝရဝါရဏံ၊ ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဇမ္ဗုက၊ မြေခွေး။ ဝိရောစ၊ လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေထ၊ ကုန်လော့။ ဧတ္တကမတ္တာသို့၊ ဤအတိုင်း အရှည်မျှလောက်၌။

မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကို။ မာကရိတ္ထ၊ မပြုပါကုန်လင့်။" ဣတိ၊ သို့။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုမြေခွေးကို။ သီဟော၊ သည်။ "ဧမ္မိက၊ မြေခွေး။ တွံ၊ သည်။ ဝါရဏော၊ တို့ကို။ ဝဓိတုံ၊ ၎။ သမတ္ထော၊ သော။ သီဟကုလေ၊ ခြသေ့မျိုး၌။ နဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ ဝါရဏံ၊ ကို။ ဝဓိတွာ၊ ၍။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒနသမတ္ထော၊ သော။ သိဂၢါလောနာမ၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ တေ၊ သင်သည်။ ဧတံ၊ ထိုအမှုကို။ မာရုစ္ဆိ၊ မနှစ်သက်ပါလင့်။ မယာ၊ သည်။ ဝဓိတဝရဝါရဏာနညေဝ၊ သတ်အပ်သော ဆင်တို့၏သာလျှင်။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိတွာ၊ ၍။ ဝသ၊ နေလော့" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သေ၊ ထိုမြေခွေးသည်။ ဧवံ၊ သို့။ ဝုတ္တေပိ၊ လည်း။ ဝိရမိတုံ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းငါ။ နဣစ္ဆိ၊ အလို မရှိပြီ။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်လဲလဲ၊ ယာစိယေဝ၊ တောင်းဆိုသည်သာတည်း။ သီဟော၊ သည်။ တံ၊ ထိုမြေခွေးကို။ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငါ။ အသက္ကောန္တော၊ ၍။ သမ္ပဋ္ဌိတွာ၊ လက်ခံ၍။ "တေနဟိ၊ လျှင်။ မမ၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ သို့။ ပဝိ သိတွာ၊ ၍။ နိပဇ္ဇ၊ လော့။" ဣတိ၊ သို့ဆို၍။ ဧမ္မိကံ၊ ကို။ ကဠနဂုဟာယံ၊ ရွှေဂုဟာ၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ ဘယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ပဇ္ဇတပါဒေ၊ တောင်ခြေ၌။ မတ္တဝရဝါရဏံ၊ ကို။ သြလောကေတွာ၊ ၍။ ဂုဟာဒ္ဒါရံ၊ လိုဏ်ပေါက်ဝသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ "ဧမ္မိက၊ မြေခွေး။ ဝိရောစ၊ လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

သိဂၢါလော (၄) ဣမံဂါထမာဟ။

သိဂၢါလော၊ သည်။ ကဠနဂုဟာယ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဝိဧမ္ဘိတွာ၊ ကိုယ်လက်ဆန့်တန်း၍။ စတုဒ္ဒိသံ၊ ကို။ သြလောကေတွာ၊ ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝဿိတွာ၊ ဟောင်၍။ "မတ္တဝရဝါရဏသ၊ ၏။ ကုမ္ဘေ၊ ဦးကင်း၍။ ပတိဿာမိ၊ ကျအံ့" ဣတိ၊ သို့။ ပက္ခန္ဒိတွာ၊ ပြေးဝင်၍။ ဝိရဒ္ဓိတွာ၊ ချုတ်လွဲ၍။ ပါဒမူလေ၊ ဆင်၏ခြေရင်း၌။ ပတိ၊ ကျပြီ။ ဝါရဏော၊ သည်။ ဒက္ခိဏပါဒံ၊ လက်ယာခြေကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြှောက်၍။ တဿ၊

ထိုမြေခွေး၏။ သီသံ၊ ကို။ အက္ကမိ၊ နင်းပြီ။ သီသဒ္ဒိန်၊ ဦးခေါင်း ရိုးတို့သည်။ စုဏ္ဏာဝိ စုဏ္ဏာနိ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ကြေကုန် သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုမြေခွေး၏။ သရီရံ၊ ကို။ ဝါရဏော၊ သည်။ ပါဒေန၊ ဖြင့်။ သံဃရိတ္တာ၊ ဆွဲ၍။ ရာသီ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဥပရိ၊ ၌။ လဏ္ဍံ၊ မစင်ကို။ ပါတေတ္တာ၊ ယိုချ၍။ ကောဠနာဒံ၊ ကြိုးကြာသံကဲ့သို့သော အသံကို။ နဒန္တော၊ လျက်။ အရည်း၊ သို့။ ပါဝသိ၊ ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဣမံ ပဝတ္တိံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ "ဓမ္မုက၊ မြေခွေး။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဝိရောစ၊ လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၄၃။ လသိစ တေနိပ္ပလိတာ၊ မတ္ထကောစ ပဒါလိတော။ '

သဗ္ဗာ တေ၏သုကာဘဏ္ဍာ၊ အဓုခေါ တွံ ဝိရောစသိ။

(ဓမ္မုက၊ မြေခွေး။) တေ၊ ၏။ လသိစ၊ ဦးနှောက်သည် လည်း။ နိပ္ပလိတာ၊ ထွက်ပြီ။ မတ္ထကောစ၊ ဦးခေါင်းသည်လည်း။ ပဒါလိကော၊ ကွဲပြီ။ တေ၊ ၏။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဖာသုကာ။ နံရိုးတို့သည်။ ဘဏ္ဍာ၊ ကျိုးကုန်ပြီ။ အဓုခေါ၊ ယခုပင် လျှင်။ တွံ၊ သည်။ ဝိရောစသိ၊ စမ္မယ်မြူးခုန်လော့။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ သိဂ်ါလော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သီဟောပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဝိရောစဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယ။

၄-နဂ်ိုဠ္ဓဇာတ်(၁၄၄)

ဗဟုမ္မေတံ (ပ) အတီတံ အာဟရိ

သတ္ထာ၊ သည်။ ဗဟုမ္မေ'တံ အသဿ ဇာတဝေဒါတိ ဣဒံ၊ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ အာဇီဝကာနံ၊ တဏ္ဍုလနိ:တို့၏။ မိစ္ဆာတပ်၊ မှားယွင်းသောအကျင့်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊

ပြီ။ ကိရ၊ ချဲ့။ တဒါ၊ ၌။ အာဇီဝကာ၊ တို့သည်။ ဧတဝနပိဋ္ဌိယံ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်၏ နောက်ဘက်အပြင်၌။ နာနပွကာရံ၊ သော။ မိစ္ဆာတပ်၊ ကို။ စရန်ဿ၊ ကုန်၏။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုတက္ကဝန်းတို့၏။ ဥက္ကဋ္ဌိကပွဓာန ဝဂ္ဂုလိဝတကဏ္ဍ ကာပဿ ယပဠာတပတပနာဒိဘေဒံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍လုံ့လ ပြုခြင်း, လင်းနို့ကဲ့သို့ တွဲလဲဆွဲ၍ ကျင့်ခြင်း, ဆူးပေါ်၌အိပ်ခြင်း, ငါးမျိုးသော ပူလောင်ခြင်းတို့ဖြင့် ပူပန်အောင်ကျင့်ခြင်း အစရှိသည်အပြား ရှိသော။ မိစ္ဆာတပ်၊ ကို။ ဒီသွာ၊ ၍။ ဘဂဝန်ဿ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣမံ မိစ္ဆာတပ်၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ကုသလံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဝုဋိဝါ၊ အစီးအပွားသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိနုခေါ။ လော။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသု၊ ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝရူပံ၊ သော။ တပံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ကုသလံဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဝုဋိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့ သည်။ 'ဧဝရူပံ၊ သော။ မိစ္ဆာတပ်၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ကုသလံဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဝုဋိဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ.'။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သညာယ၊ ဖြင့်။ ဇာတဂ္ဂိ၊ မွေးဖွားသောနေ့၌မီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အရညံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အဂ္ဂိဇုဟနာဒိဝသေန၊ မီးပူဇော်ခြင်းအစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကိဠိ၊ သော။ ဝုဋိံ၊ ကို။ အပဿန္တာ၊ ၍။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ကသိဏပရိ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အဘိညာစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယောစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ၍။ ဗြဟ္မ လောကပရာယဏာ၊ ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ခါဒါပေဿာမိတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဥဒိစ္စ

ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ အမျိုးခ်ဳ။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ တသ၊ ထိုဘုရား လောင်းဏ၊။ ဇာတဒိဝသေ၊ ဖွားမြင်သောနေ့ ခ်ဳ။ မာတာပိတ ရော၊ တို့သည်။ ဇာတဂ္ဂိ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဌပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ခ်ဳ။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ သောဌသဝသ ကာလေ၊ ခ်ဳ။ ဇတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောကြားကုန်ပြီ။ (ကိုး နည်း။) "ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ မယံ၊ တို့ သည်။ တေ၊ ဏ၊။ ဇာတဒိဝသေ၊ ခ်ဳ။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဂဏှိမှ။ ကုန်ပြီ။ တွံ၊ သင်သည်။ အဂါရံ၊ ခ်ဳ။ အဗ္ဘာဝသိတုကာမော၊ စိုးအုပ်၍ နေလိုသည်။ သစေအသိ၊ အုံ့။ (ဇဝံ၊ သော်။)တယော၊ ကုန်သော။ ဝေဒေ၊ ဝေဒကျမ်းတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှ၊ သင်ယူပါလော့။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဂန္တုကာမော၊ ရောက်လိုသည်။ (သစေအသိ၊ အုံ့။ ဇဝံ၊ သော်။) အဂ္ဂိ၊ သို့။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အရညံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ပရိစရန္တော၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးလျက်။ မဟာဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့အား။ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ ဗြဟ္မ လောကပရာယဏော၊ သည်။ ဟောဟိ၊ လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဇတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း သည်။ "မယံ၊အား။ အဂါရေန၊ ဖြင့်။နအတ္ထော၊အကျိုးမရှိ။" ဣတိ၊ "သို့နလုံး သွင်း၍။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အရညံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ အဿမပဒံ၊ သခ်ိမ်းကျောင်းကို။ မာပေတွာ၊ ၍။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ပရိစရန္တော၊ လျက်။ အရညေ၊ ခ်ဳ။ ဝိဟာသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ခ်ဳ။ ပစ္စန္တဂါမကေ၊ ရွယ်ငယ်ခ်ဳ။ ဂေါဒဏ္ဍိဏံ၊ နွားအလှကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ တံဂေါဏံ၊ ကို။ အဿမပဒံ၊ သို့။ နေတွာ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိုး နည်း) "အဂ္ဂိဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းရှိသော မီးကို။ ဂေါမံသံ၊ နွားသားကို။ ခါဒါပေဿာမိ၊ စားစေအုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ ပြီ။

အထသ (ပ) အာဒါယ အဂမံသု။

အထ၊ ခ်ဳ။ အသ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ "ဣဒ၊ ဤအရပ်ခ်ဳ။ လောဏံ၊ ဆားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဂ္ဂိဘဂဝါ၊

ဘုန်းရှိသောမီးသည်။ အလာဏံ၊ ဆားမပါသော အမဲသားကို။ ခါဒိတုံ၊ ခဲစားခြင်းငါ။ နသက္ခိသတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဂါမတော၊ ရွာမှ။ လောဏံ၊ ဆားကို။ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ အဂ္ဂိဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းရှိသောမီးကို။ သလောဏကံ၊ ဆားပါရှိသော အမဲသားကို။ ခါဒါပေဿာမိ၊ အုံ့။ "ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တံ၊ ထိုနွားကို။ တတ္ထေव၊ ထိုကျောင်းဌသာလျှင်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ချည်နှောင်၍။ လောဏတ္ထာယ၊ ငါ။ ဂါမကံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ တသ္မိံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဂတေ၊ သော်။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ လုဒ္ဒကာ၊ တို့သည်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂေါဏံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ကုန်၍။ ဝဓိတွာ၊ ကုန်၍။ မံသံ၊ ကို။ ပစိတွာ၊ ကုန်၍။ ခါဒိ တွာ၊ ကုန်၍။ နဂ္ဂိဋ္ဌဉ္စ၊ အမြီးကိုလည်းကောင်း။ ဏယံ္စ၊ ခြေရိုး ကိုလည်းကောင်း။ စမ္မဉ္စ၊ အရေကိုလည်းကောင်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်ဌသာလျှင်။ ဆဍ္ဍေတွာ၊ စွန့်ကုန်၍။ အဝသေသမံသံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ကုန်၍။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဗြာဟ္မဏော အာဂန္ဒာ (၆) ဂါထမာဟ။

ဗြာဟ္မဏော၊ သသည်။ အာဂန္ဒာ၊ ၍။ နဂ္ဂိဋ္ဌာဒိမတ္တမေဝ၊ အမြီးစသည်မျှကိုသာလျှင်။ ဒိသွာ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိုး နည်း) "အယံအဂ္ဂိဘဂဝါ၊ ဤဘုန်းရှိသောမီးသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကမ္မိ၊ ဥစ္စာကိုလည်း။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငါ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ မံပန၊ ကိုကား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ရက္ခိဿတိ၊ နည်း။ ဣမိနာအဂ္ဂိပရိစရဏေန၊ ဖြင့်။ နိရတ္ထကေန၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတော နိဒါနံ၊ ဤမီးကိုလုပ်ကျွေးခြင်းဟူသောအကြောင်း ကြောင့်။ ကုသလံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝုမ္ဘိဝါ၊ ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ အဂ္ဂိပရိစရိယာယ၊ မီးကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၌။

ဝိဂတစ္ဆန္နော၊ ကင်းသော ဆန္ဒရှိသည် ဖြစ်၍။ ဟမ္ဘော အဂ္ဂိဘဂဝါ၊ ဘုန်းရှိသော အိုမီး။ တွံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံပိ၊ ဥစ္စာကိုလည်း။ ရက္ခိတုံ၊ ၎။ အသက္ကောန္တော၊ ရှိသော်။ မံ၊ ကို။ ကဒါ၊ ၌။ ရက္ခိဿသိ၊ နည်း။ မံသံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ပြီ။ ဒေတ္တကေနပိ၊ ဤမျှဖြင့်လည်း။ တုဿာဟိ၊ နှစ်သက်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ နဂ်ုဠ္ဟာဒီနိ၊ တို့ကို။ အဂ္ဂိမှိ၊ ၌။ ပက္ခိပန္တော၊ ထည့်လျက်။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

ဘဂ္ဂ။ ဗဟုမွေတံ အသဇ္ဇိ ဇာတဝေဒ၊ ယံတံ ဝါလဓိနာ'ဘိရူဒယာမ။
မံသာရဟာဿနဇ္ဇာ မံသံ၊ နဂ်ုဠ္ဟမ်ိ ဘဏ် ပဋ္ဌိဂ္ဂဟာတု။

အသဇ္ဇိ၊ ယုတ်မာစွာသော။ ဇာတဝေဒ၊ မီး။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ မယံ၊ တို့ သည်။ ဝါလဓိနာ၊ နွားမြီးဖြင့်။ အဘိ ပူဒယာမ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဒေတမ်ပိ၊ ဤနွားမြီးသည်လည်း။ ဗဟုံ၊ များသေး၏။ မံသာရ ဟာဿ၊ အသားဖြင့် ပူဇော်ထိုက်သောသင်မီးအား။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ မံသံ၊ ပူဇော်ဖွယ်အသား သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဘဝံ၊ အရှင်မီး သည်။ နဂ်ုဠ္ဟမ်ပိ၊ ကိုလည်း။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟာတု၊ ခံယူလော့။

ဒေဝ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ မဟာသတ္တော၊ သည်။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဥဒကေန၊ ဖြင်။ နိဗ္ဗာပေတ္တာ၊ ၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ၍။ အဘိညာစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယောစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ၍။ ဗြဟ္မလောကပရာယဏော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ တေနသမယေန၊ ၌။ နိဗ္ဗုတဂ္ဂိတာပသော၊ မီးကိုငြိမ်းစေ တတ်သောရသေ့သည်။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ အယောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

နဂ်ုဠ္ဟဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ။

၅-ရာဇောတ်(၁၄၅)

နတ္ထိရာဝ (ပ) အတိတ် အာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ နတ္ထိ ရာဝ ဝိဇာနာသီတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ ပုရာဏဒုတိယိကာပလော ဘနံ၊ မယား:ဟောင်:ဖြား:ယောင်:သောရဟန်း:ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထု၊ သည်။ ဣန္ဒြိယ ဇာတကေ၊ ၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပန၊ အထူး:ကား:။ သတ္ထာ၊ သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း:။ မာတုဂါမောနာမ၊ မိန်:မမည်သည်။ အရက္ခိယော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်:ငါ မတတ်နိုင်။ အာရက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍ ရက္ခန္တာပိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သော်လည်း။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်:ငါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တွမ္မိ၊ သင်သည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ:အခါ၌။ ဧတံ၊ ထိုမိန်:မကို။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက် ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ရက္ခန္တောပိ၊ စောင့်ရှောက်သော်လည်း။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်:ငါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်:နိုင်ခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ရက္ခိဿသိ၊ စောင့်ရှောက်နိုင်ပါအံ့နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ဂတော။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သုကယောနိယံ၊ ကျေ:မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ကာသိတိုင်း:၌။ ဓကောဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား:တစ်ယောက်သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ကိုလည်း:ကောင်:။ အဿ၊ ထိုဘုရား:လောင်:၏။ ကနိဋ္ဌ ဘာတရဿ၊ ညီငယ်ကိုလည်း:ကောင်:။ ပုတ္တဿ၊ သား: အရာ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား:၍။ ပေါသေသိ၊ မွေ:မြူပြီ။ တေသု၊ ထိုကျေ:ညီနောင်တို့တွင်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား:။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ တိနာမ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ ဟူသောအမည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတရဿ၊

အခြားသောညီငယ်အား။ရာဓေတိနာမ်၊ ရာဓဟူသော အမည်
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ တဿဗြာဟ္မဏဿ၊
ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဘရိယာ၊ မယား၊သည်။ အနာစာရာ၊ ဖောက်ပြန်
သော အကျင့်ရှိသည်။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိသည်။ ဟောတိ၊
၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား၊သည်။ ဝေါဟာရတ္ထာယ၊ ကုန်သွယ်
ခြင်း၄ါ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွား၊သော်။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ကောင်လည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ ဘာတရော၊ ကျေးညီနောင်တို့ကို။ "တာတာ၊
အမောင်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ မာတာ၊ အမိဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မ
ဏီ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ အနာစာရံ၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်ကို။
သစေအာစရတိ၊ အကယ်၍ကျင့်အံ့။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမကို။
ဝါရေယျာထ၊ တား၊မြစ်ကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ နောင်တော်ကျေးမင်း သည်။ "တာတ၊ ဖခင်။
သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဝါရေတုံ၊ တား မြစ်ခြင်း၄ါ။ သဏ္ဌာနာ၊
စွမ်းနိုင်ကုန်သော်။ ဝါရေယျာမ၊ တား၊မြစ်ကုန်အံ့။ အသဏ္ဌာနာ၊
တား၊မြစ်ခြင်း၄ါ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း
တို့ သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊သည်။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေးမ ကို။
သုဏာနံ၊ ကျေးသား၊တို့အား။ နိယျာဒေတွာ၊ အပ်နှံ၍။
ဝေါဟာရတ္ထာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်း၄ါ။ ဂတော၊ သွား၊ပြီ။

တဿပန (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

ပန၊ ဆက်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဂတဒိဝသတော၊
သွား၊သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ အတိ
စရိတုံ၊ လွန်ကျူး၊သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၄ါ။ အာရဒ္ဓါ၊
အား၊ထုတ်ပြီ။ ပဝိသန္တာနဉ္စ၊ အိမ်သို့ဝင်သော သူတို့ ၏လည်း
ကောင်း။ နိက္ခမန္တာနဉ္စ၊ အိမ်မှထွက်သောသူတို့၏လည်း၊ကောင်း။
အန္တော၊ အဆုံး၊သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမ၏။
ကိရိယံ၊ အပြုအမူကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ရာဓော၊ ရာဓသည်။
ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရား၊လောင်း၊ကျေးမင်း၊ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိုး

နည်း)။ "ဘာတိက၊ နောင်တော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ 'ဝေါ၊ သင်တို့၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ အနာစာရ်၊ လွန်ကျူးသော အကျင့်ကို။ သစေ အာစရတိ၊ အကယ်၍ ပြုကျင့်အံ့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဝါရေယျာထ၊ တားမြစ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဂတော၊ ပြီ။ ဣဒါနိစ၊ ဌ္ဌကား။ ဒေသ၊ ဤပုဏ္ဏားမသည်။ အနာစာရ်၊ ဖောက်ပြန်လွန်ကျူးသော အကျင့်ကို။ အာစရတိ၊ ကျင့်၏။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝါရေမ၊ တားမြစ်ကြကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "တာတ၊ ညီငယ်။ တွံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အဗျတ္တတာယ၊ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗာလဘာဝေန၊ မိုက်မဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေဝ၊ ဤသို့။ ဝဒသိ။ ပြောဆို၏။ မာတုဂါမံနာမ၊ မိန်းမ မည်သည်ကို။ ဥက္ခပိတ္တာ၊ ချီ၍။ စရန္တာပိ၊ သွားကုန်သော်လည်း။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၄၅။ နတ္ထိ ရာဓ ဝိဇာနာသိ၊ အမုရတ္တေ အနာဂတေ။
အဗျယတံ ဝိလပတိ၊ ဝိရတ္တာ ကောသိယာယနေ။

ရာဓ၊ ညီထွေးရာဓ၊ တွံ၊ သည်။ နဝိဇာနာသိ၊ မသိ။ အမုရတ္တေ၊ သန်းခေါင်ယံသည်။ အနာဂတေ၊ မရောက်မီ ပထမယံ၌ပင်လျှင်။ ဒေတ္တာကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန် သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကုန်ပြီ။ တွံ၊ သင်ညီထွေး သည်။ အဗျယတံ၊ မလိမ္မာသောသူ၏ စကားကို။ ဝိလပသိ၊ ပြောဆို၏။ ကောသိယာယနေ၊ ကောသိယအနွယ်ဖြစ်သော အမိပုဏ္ဏားမသည်။ ဝိရတ္တာ၊ ငါတို့၏အဘပုဏ္ဏား၌ ချစ်ခင် တပ်မက်ခြင်း ကင်းလေပြီ။'

ဒေဝံပကာသေတွာ (၀) အဟောသိန္တိ။

ပန၊ ဆက်။ ဒေဝံ၊ သို့။ ပကာသေတွာစ၊ လည်း။ ဗြဟ္မဏိ ယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဒါ၊ တကွ။ ရာဓသ၊ အား။ ဝတ္တုံ၊ ဌာ။ နအဒါသိ၊ ပြီ။ သာပိ၊ သည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ယာဝအနာ ဂမနာ၊ မလာသည့်ကာလတိုင်အောင်။ ယထာရစိယာ၊ အလိုရှိသည့်အား လျော်စွာ။ ဝိစရိ၊ ဖောက်ပြန် ပြုကျင့်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာဂန္ဒာ၊ ၍။ ပေါဋ္ဌပါဒံ၊ ပေါဋ္ဌပါဒကို။ "တာတ၊ ချစ်သား။ ဝေါ၊ တို့၏။ မာတာ၊ သည်။ ကီဒိသိ၊ နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏသ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ သောအကြောင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ကထေတွာ၊ ၍။ "တာတ၊ ဖခင်။ တေ၊ အား။ ဒေဝရူပါယ၊ သော။ ဒုဿီလာယ၊ သီလမရှိသောပုဏ္ဏားမဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ပြောဆိုပြီး၍။ "တာတ၊ ဖခင်။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ မာတုယာ၊ ၏။ ဒေါသသ၊ အပြစ်ကို။ ကထိတကာ လတော၊ ပြောအပ်ပြီးသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဣဒ၊ အိမ်၌။ ဝသိတုံ၊ ၎။ နသက္ကာ၊ ကောင်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဆိုရ၍။ ဗြာဟ္မဏ သ၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ရာဓေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒါ၊ တကွ။ ဥပဋ္ဌာကတွာ၊ ပျံ့တက်၍။ အရညံ၊ သို့ ။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံမမ္ဗဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေသိ၊ ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခု၊ သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏောစ၊ လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏီစ၊ လည်းကောင်း။ ဒွေဇနာ၊ တို့သည်။ ဒေဝေယေဝ၊ ဤနှစ် ယောက်တို့သည်သာလျှင်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာနန္ဒော၊ သည်။ (တဒါ၊ ၌။) ရာဓော၊ သည်။ (အဟောသိ၊ ပြီ။) အဟမေဝ၊ လျှင်။ (တဒါ၊ ၌။) ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ရာဓေါဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဉ္စမာ

၆-သမုဒ္ဒကာကဇာတ်(၁၄၆)

အပိန် ဟနုကာ (၀) ယာစိတွာ ပဗ္ဗဇိုံသု။

သတ္ထာ၊ သည်။ အပိန် ဟနုကာ သန္ဓာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရန္တော၊ စည်။ သမ္မဟုလေ၊ များစွာကုန် သော။ မဟာလွကေ၊ အသက်ကြီးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းကြီးတို့သည်။ ဂိဟိကာလေ၊ လူဖြစ်စဉ်ကာလ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ကုဋုမ্ဗိကာ၊ ဥစ္စာ ကုဋေကြွယ်ကုန်၏။ အဗုဟာ၊ ချမ်းသာကုန်၏။ မဟဒ္ဓနာ၊ များသော ဥစ္စာရှိကုန်၏။ အညမညသဟာယကာ၊ အချင်းချင်း အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ သတ္ထု၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ "မယံ၊ ငါတို့သည်။ မဟာလ္လ ကာ၊ အသက်ကြီးကုန်ပြီ။ နော၊ ငါတို့အား။ ယရာဝါသေန၊ အိမ်၌နေသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ရမဏီယေ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓသာ သနေ၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ တိုင်ပင်ကြကုန်၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော။ သာပတေ ယျ၊ ဥစ္စာကို။ ပုတ္တဓီတာဒီနံ၊ သားသမီးအစရှိသူတို့အား။ ဒတ္တာ၊ ၍။ အသုမုခံ၊ မျက်ရည်ဖြင့်ပြည့်သောမျက်နှာရှိသော။ ဥတိသံယံ၊ ဆွေမျိုး အပေါင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်ကုန်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတ္တာ၊ တောင်း၍။ ပဗ္ဗဇိံသုကိရ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်သတတ်။

ပဗ္ဗဇိတ္တာ ပန (၀) သူပဗျဥ္ဇနံဒေတိ။

ပန၊ ဆက်။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနုရူပံ၊ ရဟန်းတို့အားလျော်သော။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ နကရိံသု၊ မပြုကျင့်ကုန်။ မဟာလ္လကဘာဝေန၊ အသက်ကြီး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မမ္ပိ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု

ဆိုအပ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မကိုလည်း။ နပရိယာပုဏ်သူ၊ မသင်ယူကြကုန်။ ဂိဟိကာလေဝိယ၊ လူဖြစ်သောကာလကဲ့သို့။ ပဗ္ဗဇိတကာလေပိ၊ ရဟန်းဖြစ်သောကာလ၌လည်း။ ဝိဟာရပရိယန္တေ၊ ကျောင်းစွန်၌။ ပဏ္ဏာသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းကို။ ကာရေတွာ၊ စေ၍။ ဧကတောဝ၊ တစ်ပေါင်းတည်းသာလျှင်။ ဝသိံသု၊ နေကုန်ပြီ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄၂။ စရန္တာပိ၊ လှည့်လည်ကုန်သော်လည်း၊ အညတ္ထ၊ အရပ်တစ်ပါးသို့။ အဂန္ဒာ၊ ၍။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုတ္တဒါရဿ၊ သား၊ သားမယား၏။ ဂေဟံဧဝ၊ အိမ်သို့ သာလျှင်။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ဘုဉ္ဇိံ၊ ဘုဉ်းပေးကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုသက်ကြီးရွယ်အိုရဟန်းတို့တွင်။ ဧကဿ၊ ရဟန်းကြီးတစ်ပါး၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ မဟလ္လကတ္ထေရာနံပိ၊ သက်ကြီးရွယ်အို မထေရ်ကြီးတို့အားလည်း။ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေသာပိ၊ ကြွင်းသောမထေရ်ကြီး တို့သည်လည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ ၏။ ဂေဟေယေဝ၊ အိမ်၌သာလျှင်။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းကြီးတို့အား။ ယထာသန္နိဟိတံ၊ စီရင်မြဲတိုင်းသော။ သူပဗျဉ္ဇနံ၊ ငါးဟင်းလျှာကို။ ဒေတိ၊ ၏။

သာ အညတရေန (ပ) အာဟံသု။

သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ အညတရေန၊ အမှတ်မထားတစ်ပါးပါးသော။ ရောဂေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌာ၊ တွေ့ထိနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အထ၊ ၌။ တေမဟလ္လကတ္ထေရာ၊ ထိုသက်ကြီးရွယ်အို ရဟန်းကြီးတို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဂိဝါသု၊ လည်တို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ဖက်ကုန်၍။ "မဓုရဟတ္ထ ရသာ၊ သောဟင်းချက်လက်ရာရှိသော။ ဥပါသိကာ၊ သီတင်းသည်မကြီး

သည်။ ကာလကတာ၊ သေလေပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝိဟာရပစ္စ
န္တေ၊ ကျောင်းစွန်ဌ။ ရောဒန္တာ၊ ငိုကုန်လျက်။ ဝိစရိုံသု၊ လှည့်
လည်ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ရဟန်းအိုကြီးတို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊
၍။ ဣတောစိ တောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။
သန္ဓိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ "အာဝုသော၊ တို့။ ကသ္မာ၊
ကြောင့်။ ရောဒထ၊ ကြကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ပြီ။
တေ၊ ထိုရဟန်းကြီးတို့သည်။ "အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သဟာယက
သ၊ အဖော်ရဟန်း၏။ မဓုရဟတ္ထရသာ၊ ဟင်းချက်လက်ရာ
ရှိသော။ ပုရာဏဒုတိ ယိကာ၊ မယားဟောင်းသည်။ ကာလ
ကတာ၊ သေခဲ့ပြီ။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။
ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးများ၏။ 'ဣဒါနိ၊ ဌ။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။
တထာရူ ပိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သီတင်းသည်မကို။
လဘိဿာမ၊ ရနိုင်ပါကုန်တော့အုံ့နည်း။' ဣတိဣမိနာကာရ
ဏေန၊ ကြောင့်။ ရောဒိမှ၊ ငိုပါကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟံ
သု၊ ကုန်ပြီ။

တေသံ တံ (ပ) အတီတံ အာဟရိ။

တေသံ၊ ထိုရဟန်းအိုကြီးတို့၏။ တံဝိပ္ပကာရံ၊ ထို
ဖောက်ပြန်သောအခြင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ ကုန်၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့
သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ဌ။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။
(ကိုး နည်း။) "အာဝုသော၊ တို့။ ဣမိနာနာမကာရ ဏေန၊
ကြောင့်။ မဟလ္လကတ္ထေရာ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဂိဝါသု၊
လည်တို့ဌ။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ဖက်၍။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းစွန်
ဌ။ ရောဒန္တာ၊ ငိုကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။
ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊
ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ကာယ၊ အဘယ်
မည်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္တာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊
ကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဣမာယ နာမ၊
စကားဖြင့်။ (သန္ဓိသိန္တာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။)

ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ ဥ်သာလျှင်။ ဧတေ၊ ထို သက်ကြီးရွယ်အိုရဟန်းကြီးတို့သည်။ တသ္မာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ကာလကိရိယာယ၊ သေခြင်းကြောင့်။ ရောဒန္တာ၊ ငိုကြွေးကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ လည်း။ ဧတေ၊ ထိုသက်ကြီးရွယ်အိုရဟန်းကြီးတို့ သည်။ ကာကယောနိယံ၊ ကျီးမျိုးဥ်။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ၍။ သမုဒ္ဒေ၊ ဥ်။ မတံ။ ရေနစ်၍သေသော။ ဣမံ၊ ဤမိန်းမကို။ နိသာယ၊ အမှီပြု၍။ 'သမုဒ္ဒဥဒကံ၊ သမုဒ္ဒရာရေကို။ ဥသိဋ္ဌိတ္တာ၊ အရပ်တပါးသို့ပြောင်းရွှေ့၍။ (ခံတွင်းငုံပက်၍) ဧတံ၊ ထိုကျီးမကို။ နီဟရိသာမ၊ ထုတ်ဆောင်ယူကုန်အံ့။' ဣတိ၊ သို့။ ဝါယ မန္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်လျက်။ ပဏ္ဏိတေ၊ တို့ကို။ နိသာယ၊ ၍။ ဧဝိတံ၊ ကို။ လဘိံသု၊ ကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ပိဝိ။

အတီတေ၊ ဥ်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဥ်။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သမုဒ္ဒဒေဝ တာ၊ သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။ အထ၊ ဥ်။ ဧကော၊ သော။ ကာကော၊ ကျီးသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဘရိယံ၊ မယားပြစ်သော။ ကာကိံ၊ ကျီးမကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာအရပ်ကို။ ပရိယေ သမာနော၊ ရှာမှီးသော်။ သမုဒ္ဒတီရံ၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းနားသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်သွားပြီ။ တသ္မိံကာလေ။ ဥ်။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သမုဒ္ဒတီရေ၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းနား၌။ ခီရပါယာသမစ္ဆ မံသသုရာဒီဟိ၊ နို့ရည်နို့ယနှာ, ငါး, အမဲသား, သေရည် အစရှိ သည်တို့ဖြင့်။ နာဂဗလိကမ္မံ၊ နဂါးအား ပူဇော်ပသခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ဥ်။ သောကာကော၊ ထိုကျီးသည်။ ဗလိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ပူဇော်ရာအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ ခီရာဒီနိ၊ နို့ယနှာအစရှိသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ကာကိယာ၊

ကျီးမနှင့်။ သဒ္ဓီ၊ တက္ပ။ ခီရပါယာသမစ္ဆမ်သာ ဒီနိ၊ နို့ရည် နို့ယနာ ငါးအမဲအစရှိသည်တို့ကို။ ဘုဋ္ဌိတ္ပာ၊ ၍။ ဗဟုံ၊ မျှားစွာသော။ သုရုံ၊ သေရည်ကို။ ပိဝိ၊ သောက်ပြီ။

တေ ဥ ဘောပိ (၀) ဂန္ဓာဝိသမန္တိ။

တေဥဘောပိ၊ ထိုကျီးမောင်နှံ နှစ်ကောင်တို့သည်။ သုရာမဒမတ္တာ၊ သူရာယစ်မူးကုန်သည်ဖြစ်၍။ "သမုဒ္ဒကီဠံ၊ သမုဒ္ဒရာဠ်ကစားခြင်းကို။ ကီဠိဿာမ၊ ကစားကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝေလန္တေ၊ ကမ်းနားဠ်။ နိသီဒိတ္ပာ၊ နေ၍။ နာယိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ။ အာရဘိသု၊ အားထုတ်ကုန်ပြီ။ အထ၊ ဠ်။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဥမိ၊ လှိုင်းတံပိုးဘာည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ ကာကိံ၊ ကျီးမကို။ ဂဟေတ္ပာ၊ ဆွဲယူ၍။ သမုဒ္ဒံ၊ သို့။ ပဝေသေ သိ၊ သွင်းပြီ။ တံ၊ ထိုကျီးမကို။ ဧကော၊ တစ်ကောင်သော။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ မံသံ၊ အသားကို။ ခါဒိတ္ပာ၊ စား၍။ အဠ္ဟော ဟရိ၊ မျိုပြီ။ ကာကော၊ ကျီးဖိုသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘရိယာ၊ မယား သည်။ မတာ၊ သေလေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ရောဒိ၊ ငိုပြီ။ ပရိဒေဝိ၊ မြည်တမ်းပြီ။ အထ၊ ဠ်။ အဿ၊ ထိုကျီးဖို၏။ ပရိဒေဝနသဒ္ဒံ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော အသံကို။ သုတ္ပာ၊ ၍။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ကာကာ၊ ကျီးတို့သည်။ သန္ဓိ ပတိတ္ပာ၊ စုဝေးကုန်၍။ "တွံ၊ သင်သည်။ ကိံ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ရောဒသိ။ ငိုကြွေးသနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသု၊ ကုန်ပြီ။ ဝေလန္တေ၊ ကမ်းနားဠ်။ နာယမာနာ၊ ရေချိုးသော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ သဟာယိကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမကို။ ဥမိယာ၊ လှိုင်းတံပိုးသည်။ ဟဠ္ဠာ၊ ဆောင်ယူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောကျီးတို့သည်လည်း။ ဧကရဝံ၊ တစ်ပြိုင်နက်သောအသံကို။ ရဝန္တာ၊ အော်မြည်ကုန်လျက်။ ရောဒိသု၊ ငိုကြွေးကုန်ပြီ။ အထ၊ ဠ်။ နေသံ၊ ထိုကျီး တို့အား။ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) "ဣဒံ သမုဒ္ဒဥဒကံနာမ၊ ဤသမုဒ္ဒရာရေမည်သည် ကား။ အမှာကံ၊

ငါတို့အား။ ကိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဟောသိ၊ ဧလာက်လတ္တံ့နည်း။ ဥဒက်၊ ကို။ ဥသိဋ္ဌိတွာ၊ တစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့၍။ ဝါ၊ ပက်ထုတ်၍။ သမုဒ္ဒ၊ သမုဒ္ဒရာကို။ တုစ္ဆ၊ ရေမရှိအချည်းနှီးကို။ ကတွာ၊ ၍။ သဟာယိကံ၊ အဆွေခင်ပွန်း မကို။ နိဟရိ သာမ၊ ထုတ်ယူကြကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုကျီးတို့ သည်။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ပူရေတွာ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေပြည့်စေ၍။ ဥဒက်၊ သမုဒ္ဒရာရေကို။ ဗဟိ၊ အပဋ္ဌ။ ဆဒ္ဒန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ လောဏူဒကေနစ၊ ဆားငန်ရေကြောင့်လည်း။ ဂလေ၊ လည်ချောင်းသည်။ သုသမာနေ၊ ခြောက်သည်ရှိသော်။ ဥဒ္ဒာယုဒ္ဒာယ၊ ထ၍ထ၍။ထလံ၊ ကြည်းကုန်းသို့။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ဝိသမန္တိ၊ အပင်အပန်းဖြေကုန်၏။

တေ ဟန္ဒသု (ပ) ဂါထမာဟံသု

တေ၊ ထိုကျီးတို့သည်။ ဟန္ဒသု၊ မေးတို့သည်။ ကိလမန္ဓေသု၊ ညောင်းကုန်သည်ရှိသော်။ မုခေသု၊ ခံတွင်းတို့သည်။ သုက္ခန္ဓေသု၊ ခြောက်သွေ့ကုန်သော်။ အက္ခီသု၊ မျက်စိတို့သည်။ ရတ္တေသု၊ နီကုန်သည် ရှိသော်။ ဒီနာ၊ နွမ်းနယ်ကုန်သည်။ ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန် သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ အာမန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်ကုန်၍။ "အမ္ဘော၊ အချင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သမုဒ္ဒဥဒက်၊ သမုဒ္ဒရာရေကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ပါတေမ၊ ကျစေကုန်၏။ ဂဟိတဂဟိတဋ္ဌာနံ၊ ယူရာယူရာအရပ်ကို။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာကို။ တုစ္ဆ၊ အချည်းနှီးကို။ ကာတုံ၊ ၎။ နသက္ခိ သာမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

၁၄၆။ အပိနု ဟနုကာသန္တာ၊ မုခဋ္ဌ ပရိသုသတိ။
ဩရမာမန ပါရေမ၊ ပူရတေဝ မဟာဒဓိ။

အမ္ဘော၊ အိုကျီးတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အတ္တာနော၊ ၏။

ဗလေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ မဟာသမုဒ္ဒါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ ဥဒက်၊ ရေကို။ သြရမာမ၊ ထုတ်ကုန်၏။ နပါရေမ၊ အပြီးသို့ ရောက်အောင် မတတ်နိုင်ကုန်။ အပိ၊ စင်စစ်။ နု-နော၊ ငါတို့သည်။ ဟနုကာ၊ မေးတို့သည်။ သန္တာ၊ ညောင်းကုန်၏။ မုခဋ္ဌ၊ ခံတွင်းသည်လည်း။ ပရိသုဿတိ၊ ခြောက်၏။ မဟောဒဓိ၊ သမုဒ္ဒရာရေသည်။ ပူရတေဝ၊ ပြည့်မြဲပြည့်သည် သာလျှင်တည်း။

ဒေဝ ပနဝတ္ထာ (ပ) အဟောသိန္တိ။

ဒေဝပန၊ ဤသို့လည်း။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုရ။ သဗ္ဗေပိ၊ သော။ ကာကာ၊ ကျီးတို့သည်။ "တဿာ ကာကိယာ၊ ထိုကျီးမအား။ ဒေဝရုပ်၊ ဤသို့သောသဘောရှိသော။ တုဏ္ဍံနာမ၊ နှုတ်သီးမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒေဝရုပါနိ၊ ကုန်သော။ ဝဋ္ဋကိုနိ၊ လုံးသောမျက်စိတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဒေဝရုပ် ရှိသော။ ဆဝိသဏ္ဌာနံ၊ အရေအဆင်းသဏ္ဌာန်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ သာ၊ ထိုကျီးမသည်။ ဣမံစောရသမုဒ္ဒံ၊ ဤခိုးသူနှင့်တူသောသမုဒ္ဒရာကို။ နိဿာယ၊ ၍။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးခဲ့ပြီး" ဣတိ၊ သို့။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဝိပ္ပလပိသု၊ မြည်တမ်းကုန်ပြီ။ ဒေဝ၊ သို့။ ဝိပ္ပလပမာနေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုကျီးတို့ကို။ သမုဒ္ဒဒေဝတာ၊ သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်သည်။ ဘေရဝရုပ်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောအဆင်းကို။ ဒဿေတ္တာ၊ ပြ၍။ ပလာပေသိ၊ ပြေးစေပြီ။ ဒေဝ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုကျီးတို့၏။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ အယံပုရာဏဒုတိယိကာ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ကာကီ၊ ကျီးမသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မဟာလွကတ္ထေရော၊ သက်ကြီးရွယ်အို ရဟန်းကြီးသည်။ ကာကော၊ ကျီးဖိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သေသမဟာလွကတ္ထေရာ၊ ကြွင်းသော သက်ကြီးရွယ်အို ရဟန်းကြီးတို့သည်။ သေသကာကာ၊ ကျီးဖိုမှကြွင်းသောကျီးတို့သည်။

အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သမုဒ္ဒဒေဝတာပန။ သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ် သည်ကား။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတတက်၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌာ သမုဒ္ဒကာကဧတကဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ပုပ္ပရတ္တဧတ်(၁၄၇)

နယိဒံ ဒုက္ခံ (ပ) အတီတံ အာဟရိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ နယိဒံ ဒုက္ခံ အဒုံ ဒုက္ခန္တိဣဒံ၊ ကို။ ဧဝတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဧကံ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခုံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ပြု၍။ ကဿသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတောဿ၊ သည်။ သစ္စံ၊ ကိရ၊ လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ "ကေန၊ သူသည်။ တွံ၊ ကို။ ဥက္ကဏ္ဌာပိတောဿ၊ ငြီးငွေ့စေအပ်သည်။ အသိ၊ နည်း။" ဣတိစ၊ သို့လျှင်။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ "အဟံ၊ ကို။ ပုရာဏဒုတိယိ ကာယ၊ သည်။" (ဥက္ကဏ္ဌာပိတောဿ၊ အပ်သည်။ အမှိ၊ ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာ ဣတ္ထိ၊ သည်။ မဓုရဟတ္ထရသာ၊ သော ဟင်းချက်လက်ရာရှိ၏။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဝိနာ၊ ၍။ ဝသိတုံ၊ ၄။ နသက္ကောမိ၊ ပါ။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧသာ၊ ဤမိန်းမသည်။ တေ၊ အား။ အနတ္ထကာရိကာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြု၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ လည်း။ တွံ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤမိန်းမကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သူလေ၊ တံကျင်၌။ ဥတ္တာသိတောဿ၊ လှိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဧတညေဝ၊ ထိုမိန်းမကို သာလျှင်။ ပတ္ထယမာနော၊ လျက်။ ကာလံ၊ ကို။ ကတ္တွာ၊ ၍။ နိရယေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တောဿ၊ ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ပတ္ထေသိ၊ နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏာသိယံ (၀) ဌပေသိ။

အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အာကာသဌဒေဝတာ၊ အာကာသစိုးနတ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ကတ္တိကရတ္တိဝါရဆဏော၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌ လှည့်လည်သောပွဲသဘင်သည်။ သမ္ဗတ္တော၊ ကျရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နဂရံ၊ ကို။ ဒေဝနဂရံဝိယ၊ သို့။ အလင်္ကရိသု၊ တန်ဆာဆင်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗော ဧနော၊ သည်။ ဆဏကီဠာနိ သိတော၊ ပွဲသဘင်ကစားခြင်းကို မှီသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဧကသ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတမနုဿသ၊ သူဆင်းရဲအား။ ဧကမေဝ၊ တစ်ထည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဃနသာဋကယုဂံ၊ တခဲနက်သော ပုဆိုးအစုံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ တံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံ ကို။ သုဓောတံ၊ ကောင်းစွာ ဖွက်ခြင်းကို။ ဓောဝါပေတွာ၊ ဖွတ်လျှော်စေ၍။ သြဘဏ္ဍာပေတွာ၊ ခေါက်စေ၍။ သတဝလိကံ၊ အတွန့်တစ်ရာကို လည်းကောင်း။ သဟဿဝလိကံ၊ အတွန့်တစ်ထောင်ကို လည်းကောင်း။ ကာရေတွာ၊ ၍။ ဌပေသိ၊ ပြီ။

အထနံ ဘရိယာ (၀) ပါဝိသိ။

အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုသူဆင်းရဲယောကျ်ားကို။ ဘရိယာ၊ မယား သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "သာမိ၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံ၊ တစ်ထည်သော။ ကုသုမ္ဘရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော ပန်းဝတ်ထည်အဝတ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်ဆင်၍။ ဧကံ၊ တစ်ထည်သော ပန်းဝတ်ရည် ဆိုးအဝတ်ကို။ ပါရုပိတွာ၊ ခြုံ၍။ တဝ၊ ၏။ ကဏ္ဌေ၊ လည်ပင်း ၌။ လဂ္ဂါ၊ ဖက်၍။ ကတ္တိကရတ္တိဝါရံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလည်၌ အခါ၌။ စရိတုံ၊ ၎။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။" ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ ဒလိဒ္ဒါနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ အမှာကံ၊ တို့ အား။ ကုသုမ္ဘံ၊ ကို။ ကုတော၊ မှ။ (လဒ္ဓံ၊ နည်း။) သုဒ္ဓဝတ္ထံ၊ ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ကိဠာဟိ၊

လော့။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) ကုသုမ္ဘရတ္တံ၊ ကို။ အလဘမာနာ၊ ရှိသော်။ ဆဏာကိုင်း၊ ကို။ နကိုင်ဿာမိ၊ အံ့။ တံ့၊ သည်။ အည်း၊ တစ်ပါးသော။ ဣတ္ထိ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ကိုင်ဿု၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ ကိုး၊ ကြောင့်။ မံ၊ ကို၊ ပိုင်ဿေသိ၊ သင်းဆဲသနည်း။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ကုသုမ္ဘံ၊ ကို။ ကုတော၊ မှ။ (လဒ္ဓံ၊ နည်း။) ဣတိ၊ သို့ဆိုပြီ။ သာမိ၊ အရှင်ပုရိသ ဿ၊ အား။ ဣစ္ဆာယ၊ အလိုသည်။ သတိ၊ သော်။ ကိုးနာမနတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ မရပဲရှိအံ့နည်း။ ရညော၊ ၏။ ကုသုမ္ဘဝတ္ထုသို့၊ ဝတ်ပန်းစိုက်ခင်းဌ။ ဗဟု၊ သော။ ဣသုမ္ဘံ၊သည်။ အတ္ထိနု၊ လော။ ဣတိ၊ သို့ဆိုပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ တံဌာနံ၊ သည်။ ရက္ခသပရိဂ္ဂဟိတပေါက္ခရဏီသဒိသံ၊ ရက္ခိုသ်သိမ်းဆည်းစောင့်ရှောက်သော ရေကန်နှင့်တူ၏။ ဗလဝါရက္ခာ၊ မျှားသောအစောင့် အရှောက်ရှိကုန်၏။ ဥပသက်မိ တုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တော၊ သည်။ ဇတံ၊ ထိုအမှုကို။ မာရစ္ဆိ၊ လင့်။ ယထာ လဒ္ဓေနေဝ၊ ရတိုင်းသော အဝတ်ဖြင့်သာလျှင်။ တုဿ ဿု၊ ရောင့်ရဲပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သာမိ၊ အရှင်။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညအဘို့ဌ။ အန္ဓကာရေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပုရိသ ဿ၊ ၏။ အဂမနီယ ဌာနံနာမ၊ မရောက်ရာအရပ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထိုယောက်ျား သည်။ တာယ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲလဲ။ ကထေန္တိယာ၊ သော်။ ကိုလေသဝသေန၊ ဖြင့်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ "ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ။ ဟောတု၊ စေ။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ လင့်။" ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ ကို။ သမဿာသေတ္မာ၊ ၍။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ဌ။ ဧဝိတံ၊ ကို။ ပရိစ္စဧတ္မာ၊ ၍။ နဂရာ၊ မှ။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ၍။ ရညော၊ ၏။ ကုသုမ္ဘဝတ္ထုဟု ဝတ်ပန်းခင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဝတိံ၊ စည်းရိုးကို။ မဒ္ဒိတ္မာ၊ နင်း၍။ အန္တော ဝတ္ထုဟု ပန်းခင်းအတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

အာရက္ခမနုဿ (၀) ဂါထမာဟ။

အာရက္ခမနုဿာ၊ စောင့်ရှောက်သူတို့သည်။ ၀တိသဒ္ဒံ၊ စည်းရိုးသံကို။ သုတ္တာ၊ ကုန်၍။ "စောရော၊ စောရော" တိ၊ သူခိုး, သူခိုးဟူ၍။ ပရိ၀ါရေတ္တာ၊ ၀န်းရံကုန်၍။ ဂဟေတ္တာ၊ ဖမ်းယူကုန်၍။ ပရိဘာသိတ္တာ၊ ခြိမ်းခြောက်ကုန်၍။ ကောဋ္ဌေတ္တာ၊ ထောင်းထုကုန်၍။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ချည်နှောင်ကုန်၍။ ရတ္တိယာ၊ သည်။ ပဘာတာယ၊ မိုးသော်ကလတ်သော်။ ရညော၊ အား။ ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ "ဂစ္ဆ၊ လော့။ နံ၊ ကို။ သူလေ၊ တံကျင်ဌ်။ ဥတ္တာသေထ၊ လျှိုကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ ။ နံ၊ ကို။ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ လက်ပြန်။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ၍။ ၀ဠ္ဗဘေရိယာ၊ သူသတ်စည်ကို။ ၀ဒ္ဓမာနာယ၊ တီးခတ်လျက်။ နဂရာ၊ မှ။ နိက္ခမာပေတ္တာ၊ ထွက်စေ၍။ သူလေ၊ ဌ်။ ဥတ္တာသေသုံ၊ လျှိုစေကုန်ပြီ။ ဗလ၀ေ၀နာ၊ ပြင်းစွာသော ၀ေ၀နာ တို့သည်။ ပ၀တ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာကာ၊ တို့သည်။ သီသေ၊ ဌ်။ နိလီယိတ္တာ၊ နားကုန်၍။ ကဏ္ဏယဂ္ဂသ ဒိသေဟိ၊ ခက်ရင်းသွားသံတံကျင်နှင့်တူကုန်သော။ တုဏ္ဍေဟိ၊ နှုတ်သီးတို့ဖြင့်။ အက္ခီနိ၊ မျက်စေ့တို့ကို။ ဝိဗျန္တိ၊ ထိုးဖောက် ကုန်၏။

သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တထာရူပံ၊ သော။ ဒုက္ခမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အမနသိကရိတ္တာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍။ တမေ၀ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို သာလျှင်။ အနုဿရိတ္တာ၊ အောက်မေ့၍။ "ယနပုပ္ဖရတ္ထ၀တ္ထနိ၀တ္ထာယ၊ တခဲနက်သော၀တ်ပန်း ပုဆိုးအ၀တ်ကို ၀တ်လျက်။ ကဏ္ဌေ၊ လည်ပင်း၌။ အာသတ္တာ ဗာဟုယုဂဠာယ၊ ဖက်ခြင်းငါ အလိုရှိသော ၉နီးမောင်နှံအစုံရှိသော။ တာယ၊ ထိုမိန်းမနှင့်။။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကတ္ဘိကရတ္ဘိ၀ါရတော၊ တန်ဆောင်မုန်းလည်ဉ်ဌ် လှည့်လည်ခြင်းမှ။ ပရိဟီ နောနာမ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမည်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ရချေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္တာ၊ ၍။ ဣမံ၀ါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၄၇။ နယိဒံ ဒုက္ခံ အဒုံ ဒုက္ခံ၊ ယံမံ ဘုဒတိ ဝါယသော။
ယံသာမာ ပုပ္ပရတ္တေန၊ ကတ္တိကံ နာနုဘောသတိ။

ဝါယသော၊ ကျီးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ယံဘုဒတိ၊ အကြင်သံကျင်နှင့်တူသော နှုတ်သီးတို့ဖြင့် ထိုးဆွ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ထိုးဆွခြင်းသည်။ နဒုက္ခံ၊ ငါအား မဆင်းရဲသေး။ သာမာ၊ ရွှေအဆင်းရှိသောမယား သည်။ ပုပ္ပရတ္တေန၊ ဝတ်ပန်းပုဆိုးအဝတ်ဖြင့်။ ကတ္တိကံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ ပွဲသဘင်ကို။ ယံနာနုဘောသတိ၊ အကြင်မခံစားရလတ္တံ့။ အဒုံ၊ ဤသို့မခံစားရသော ဆင်းရဲသည် သာလျှင်။ (မယုံ၊ အား။)ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကြီးစွာတည်း။

သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ဝိပ္ပလပန္တောယေဝ၊ ရောင်ရမ်းအော်ဟစ်လျက် သာလျှင်။ ကာလံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ နိရယေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဧယမ္ပတိကာ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဧယမ္ပတိကာဝ၊ လျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံကာရဏံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဌိတာ၊ သော။ အာကာသဋ္ဌဒေဝတာပန၊ ကား။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

ပုပ္ပရတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ။

၈-သိဂါလဇာတ်(၁၄၈)

နာဟံ ပုနံ နစ (ပ) ဥပ္ပါဒယိံသု။

သတ္ထာ၊ သည်။ နာဟံ ပုနံ နစ ပုနန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ကိလေသနိဋ္ဌဟံ၊ ကိလေသာနိပ်စက်ခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဉ္စသတမတ္တာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရည် ရှိကုန်သော။ သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ မဟာဝိဘဝါ၊ ဗျားသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သော။ သေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ သူဌေးသားတို့

သည်။ သတ္တ၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ကုန်၍။ သာသနေ၊ ၌။ ဥရံ၊ ရင်ကို။ ဒတ္တာ၊ ကုန်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်း ပြုကုန်၍။ ဧတဝဏေ၊ ၌။ အန္တောကောဋ္ဌသန္ထာရေ၊ အရံ၏ အစွန်အဖျား ဖြစ်သောကျောင်း၌။ ဝိဟာရိံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ တေသံ၊ တို့အား။ အဗုရတ္တသမယေ၊ သန်းခေါင်ယံ၌။ ကိလေသနိဿိတော၊ ကိလေသာသည်မှီအပ် သော။ သက်ပ္ပေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိ တွာ၊ကုန်၍။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဧဟိတကိလေသေ၊ ပယ်စွန့် အပ်ပြီးသော ကိလေသာ တို့ကို။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဂဏှိတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒယိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။

အထသတ္ထာ (၆) သမယေနိဂ္ဂဏှာတိ။

အထ၊ ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ အဗုရတ္တသမနန္တရေ၊ သန်းခေါင်ယံအတွင်း၌။ သဗ္ဗညုတဉာဏဒဏ္ဍာဒီပကံ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တည်းဟူသော ဆီမီးတိုင်ကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ချီ၍။ "ဧတဝ ဏေ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည်။ ကတရာယ ရတိယာ၊ အဘယ်မွေ့ လျော်ခြင်းဖြင့်။ ဝိဟာရန္တိ နုခေါ၊ နည်း။" ဣတိ၊ သို့ကြံတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေနံ၊ တို့၏။ အဠာသယံ၊ အလိုကို။ ညြလောကေန္တော၊ ရှိသော်။ တေသံဘိက္ခဝေနံ၊ တို့၏။ အဇ္ဈာသယေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ကာမရာဂသက်ပ္ပသ၊ ကာမရာဂနှင့် ယှဉ်သောအကြံ၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အညာသိ၊ သိပြီ။ သတ္ထာစ နာမ၊ မည်သည်လည်း။ ဧကပုတ္တိကာ၊ သား၁စ်ယောက်သာ ရှိသော။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ရက္ခတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧကစက္ခုကော၊ မျက်စိတစ်ဖက်သာ ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ စက္ခုံ၊ ကို။ ရက္ခတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ အတ္တနော၊ ၏။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ ရက္ခတိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗဏှာဒီသု၊ နံနက်အခါအစရှိသည်တို့တွင်။ ယသ္မိံယသ္မိံ သမယေ၊ ၌သာ။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တေကိလေသေ၊ တို့ကို။ တတော၊ ထို့ထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ ဝမ္မိတုံ၊ တိုးပွားခြင်းငှါ။

အဒတ္တ၊ ၍။ တသို့တသို့ယေဝသမယေ၊ ၌။ နိဂ္ဂဏ္ဌာတိ၊ နိပ်ကွပ်ဆုံးမတော်မူ၏။

တေနသ (ပ) သန္ဓိပါတေဟိတိ။

တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အသ၊ ထိုဘုရားအား။ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) အယံ၊ ဤကိလေသာသည်။ စက္ကဝတ္တိရညော၊ အား။ အန္တောနဂရေ ယေဝ၊ မြို့တွင်းခ၌သာလျှင်။ စောရာနံ၊တို့၏။ ဥပ္ပန္နကာလော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဝတ္တတိ။ ၏။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ တေ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ နိဂ္ဂဏှိ တ္တာ၊ နှိမ်နင်း၍။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သုရဘိဂန္ဓကုဋိတော၊ မွေးကြိုင်လှစွာသော ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ၍။ မဓုရ သရေန၊ သာယာ သောအသံတော်ဖြင့်။ "အာနန္ဒာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကံ၊ တရားဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကိုး၊ အဘယ်ပါနည်း။" ဣတိ၊ သို့လျှောက်ကြား၍။ အာဂန္တာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယတ္တကာ၊ အကြင်မျှအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အန္တောကောဋ္ဌသန္ထာရေ၊ အရံ၏အစွန်ဖြစ်သောကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်။ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ၊ ၌။ သန္ဓိပါတေဟိ၊ စုဝေးစေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဧဝံကိရသ (ပ) ဗုဒ္ဓါသနံ ပညပေသိ။

ဣရ၊ ချဲ့။ အသ၊ ထိုဘုရားအား။ ဧဝံ၊ အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "ပဠသတ္ထေ၊ ကုန်သော။ တေယေဝဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်။ သစေပဏ္ဏောသာ ပေသာမိ၊ အကယ်၍ခေါ်စေအံ့။ (ဧဝံ၊ သော်။) သတ္ထာရာ၊

သည်။ နော၊ တို့၏။ အဗ္ဗာန္ဆရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ကိလေသာနံ၊ တို့၏။ ဥပန္နဘာဝေါ၊ ကို။ ဥတောဝ၊ သိအပ်ပြီ။' ဣတိ၊ သို့။ သံဝိဂ္ဂမာနသာ၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မဒေ သနံ၊ ကို။ သမ္ဗဇ္ဈိတုံ၊ ၎။နသက္ခိသန္တိ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့။" ဣတိဧဝံ၊ သို့သော အကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်၊သဗ္ဗေ သန္နိပါတေဟိ" တိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့ကို စည်းဝေးစေလောဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ ထေရော အရှင်အာနန္ဒာ ထေရ်သည်။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ အဝါ ပုရဏံ၊ သံကောက်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပရိဝေဏေန၊ ပရိဝုဏ် တစ်ခုမှ။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်တစ်ခုသို့။ အာဟိဏ္ဍိတွာ၊ လှည့် လည်၍။ သဗ္ဗေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ၊ ၌။ သန္နိ ပါတေတွာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားရှင်၏နေရာတော်ကို။ ပညေ ပေသိ၊ ခင်းစေပြီ။

သတ္ထာ ပလ္လင်ံ (ပ) မဟာဝိနာသံပါပေတိ၊

သတ္ထာ၊ သည်။ ပလ္လင်ံ၊ တင်ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ၊ ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ သိလာပထဝိယံ၊ ကျောက်မြေ၌။ ပတိဋ္ဌဟမာနော၊ တည်သော။ သိနေရုဝိယ၊ မြင်းမိရ်တောင်ကဲ့သို့။ ပညတ္တော၊ သော။ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ၌။ အာဝေဠာဝေဠာ၊ အထပ်ထပ်အသွယ် သွယ်ကုန်သော။ ယမကယမကာ၊ အစုံစုံကုန်သော။ ဆဗ္ဗဏ္ဏ ဃနဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ ခြောက်သွယ်သော တစ်ခဲနက် ဗုဒ္ဓရောင် ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ လွှတ်လျက်။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ တာပိ ရသ္မိယော၊ ထိုရောင်ခြည်တော်တို့သည်လည်း။ ပါတိ မတ္တာ၊ ခွက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ ဆတ္တာမတ္တာ၊ ထီးအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ ကူဋာဂါရကုစ္ဆိမတ္တာ၊ စုလစ်မွမ်းချွန်အထွတ် တပ်သော အိမ်ဝန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဆိဒ္ဓိတွာ ဆိဒ္ဓိတွာ၊ ဖြတ်၍ဖြတ်၍။ ဂဂနတလေ၊ ကောင်းကင် ပြင်၌။ ဝိဓုလတာဝိယ၊ လျှပ်စစ်နွယ်တို့ကဲ့သို့။ သဠ္ဓရိံသု၊

လှည့်လည်ကုန်ပြီ။ အဏ္ဏာဝကုဋ်ဆီ၊ သမုဒ္ဒရာဝမ်းကို။ ခေါ်ဘေတွာ၊ ချောက်ချားစေ၍။ ဗလသူရိ ယုဂ္ဂမနကာလောဝိယ၊ နေလုလင်ထွက်ပေါ်လာသောကာလကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုသံဃာပါ။ သည်လည်း။ သတ္တာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဂရုစိတ်ဖွံ့၊ လေးမြတ်သောစိတ်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နပေတွာ၊ ရှေးရှု ဖြစ်စေ၍။ ရတ္တာကမ္မလ သာဏိယာ၊ ကမ္မလာနီတင်းတိမ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိပန္တောဝိယ၊ ရံဘိသကဲ့သို့။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်။ ဗြဟ္မသံရံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသောအသံကို။ နိစ္ဆာရေန္တော၊ မြွက်ဆိုသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု၊၊ တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနှာနှာမ၊ မည်သည်။ ကာမဝိတက္ကံ၊ လည်းကောင်း။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ လည်းကောင်း။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣဒမ အကုသလဝိတက္ကော၊ တို့သို့။ ဝိတက္ကေတုံ၊ ကြံစည်ခြင်းငါ။ နဝဋ္ဋတို့၊ မသင့်။ ဟိသစ္ဆံ၊ ၏။ အန္တော၊ ဘတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နကိလေသော၊ ဖြစ်သော ကိလေသာကို။ ပရိတ္တာကောတိ၊ အနည်းငယ်ဟူ၍။ အဝမညိတုံ၊ မထီမဲ့မြင်မှတ် ထင်ခြင်းငါ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ကိလေသော နာမ၊ သည်။ ပစ္စာမိတ္တာသဒိသော၊ ရန်သူနှင့်တူ၏။ ပစ္စာမိတ္တော စ၊ သည် လည်း။ ခုဒ္ဒကော နာမ၊ သေးငယ်သည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဝိနာသမေဝ၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့သာလျှင်။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဇဝမေဝ၊ လျှင်။ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ကိလေသော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဝမ္ဘိတုံ၊ ငါ။ လဘန္တော၊ သော်။ မဟာဝိ နာသံ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပေတိ၊ ၏။

ကိလေသော (၆) အတိတ် အာဟာရိ။

ဒေဝ–ဒေသော့ ကိလေသော နာမ၊ မည်သည်။ ဟလာဟလဝိသုပဒေမာ၊ လတ်တလော သေစေတတ်သောအဆိပ်နှင့်တူ၏။ ဥပ္ပါဒ္ဒိတစ္ဆဝိဂဏ္ဍသဒိသော၊ အသားအရေ၌ဖြစ်သော

အိုင်းအမာနှင့်တူ၏။ အာသီဝိသပဋ္ဌိဘာဂေါ၊ လျင်သောအဆိပ်ရှိသောမြွေနှင့်တူ၏။ အသနိအဂ္ဂိသဒိသော၊ မိုးကြိုးလောင်မီးနှင့်တူ၏။ အလ္လီယိတုံ၊ ကပ်ငြိစေခြင်းငါ။ နယုတ္တောဟု၊ မသင့်။ အာသက်ိတဗ္ဗော၊ ရှုံ.ရှားအပ်၏။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နကွဏ္ဍကေယေဝ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောခဏ္ဍသာလျှင်။ ပဋ္ဌိသခ်ါနဗလေန၊ ပညာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဘာဝနာဗလေန၊ ဘာဝနာ၏စွမ်းအားဖြင့်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်စွန့်အပ်သည်ရှိသော်။ မုဟုတ္တာမ္ပိ၊ တစ်ခဏမျှလည်း။ ဟာဒယေ၊ ၌။ အဌတ္ဝာ၊ မထားမူ၍။ ပဒုမိနိပတ္တာ၊ ပဒုမ္မာကြာရွက်မှ။ ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်။ ဝိဝဋ္ဋတိဝိယ၊ ကင်းဟောက် လျှောကျသကဲ့သို့။ ဧवं တထာ၊ ဤနည်းအားဖြင့်။ ပဇဟိတဗ္ဗော၊ ပယ်စွန့် အပ်၏။ ပေါ ရာဏကပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်လည်း။ အပ္ပမတ္တကံ၊ သော။ ကိလေသမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဂရဟိတ္ဝာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် နိပ်ကွပ် အပ်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အဗ္ဘဉ္ဇနရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဧवं တထာ၊ အားဖြင့်။ နိဂ္ဂဏှိသု၊ ကုန်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) နိပဇ္ဇတိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သိဂ်ါလယောနိယံ၊ မြေခွေးမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိं၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အရညေ၊ ၌။ နဒီတီရေ၊ ၌။ နိဝါသံ၊ ကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ ဒကောဇရဟတ္ထီ၊ ဆင်အိုတစ်ကောင်သည်။ ဂင်္ဂါတီရေ၊ ၌။ ကာလံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ သိဂ်ါလော၊ သည်။ ဂေါစရပ္ပ သုတော၊ အစာရှာထွက်လတ်သော်။ တံမတဟတ္ထိသရီရံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ "မေ၊ အား။ မဟာ၊ များစွာသော။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုဆင်သေကောင်ကို။ သောဏ္ဍေ၊ နှာမောင်း၌။ ဍုံသိ၊ ကိုက်ပြီ။ နဂ်လီ

သာယ၊ ထွန်တုံးထွန်သံ၌။ ဒဠ္ဍကာလောဝိယ၊ ကိုက်သောအခါ
ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ "ဗဟု၊
ဤနှာမောင်း၌။ ခါဒိတဗ္ဗယုတ္တက်၊ စားထိုက်သည်နှင့်ယှဉ်သော
အသား သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ ဒန္တေသု၊ အစွယ်
တို့၌။ ဌံသိ၊ ပြီ။ ထမ္ဘေ၊ တိုင်၌။ ဒဠ္ဍကာလောဝိယ၊ သို့။ အဟော
သိ၊ ပြီ။ ကဏ္ဏေ၊ နား၌။ ဌံသိ၊ ပြီ။ သုပ္ပကောဋ္ဌိယံ၊ စကောစွန်း၌။
ဒဠ္ဍကာလော ဝိယ၊ သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဥဒရေ၊ ဝမ်းဗိုက်၌။
ဌံသိ၊ ပြီ။ ကုသူလေ၊ ကျီ(စပါးပုတ်) ၌။ ဒဠ္ဍကာလောဝိယ၊
သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါဒေ၊ ၌။ ဌံသိ၊ ပြီ။ ဥဒုက္ခလေ၊ ဆုံ၌။
ဒဠ္ဍကာလောဝိယ၊ သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ နဂုံဌေ၊ မြီးထူး၌။ ဌံသိ၊
ပြီ။ မုသလေ၊ ကျည်ပွေ့၌။ ဒဠ္ဍကာလောဝိယ၊ သို့။ အဟောသိ၊
ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ "ဘော်ဘော်ပါ၊ ဤနေရာ၌လည်း။
ခါဒိတဗ္ဗယုတ္တက်၊ စားသင့်စားထိုက်သောအသား သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။" ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ ဝဲဗဟု၊ အလုံးစုံသော ဆင်တစ်ကောင်
လုံး၌။ အသာ ဒံ၊ သာယာခြင်းကို။ အလဘန္တော၊ ၍။ ဝစ္ဆမဂ္ဂေ၊
၌။ ဌံသိ၊ ပြီ။ ဗုဒ္ဓပူဇေ၊ နူးညံ့သောမုန့်၌။ ဒဠ္ဍကာလောဝိယ၊
သို့။ အဟောသိ ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ "မေ၊ သည်။
ဒါနိ၊ ၌။ ဣမေ ပိုံသရီရေ၊ ၌။ မုဒုခါဒိတဗ္ဗယုတ္တကဒ္ဒဝန်း
နူးညံ့သည်ဖြစ်၍ စားသင့်စားထိုက် သောအရပ်ကို။ လဒ္ဓံ၊
ရအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ တတော၊ ထိုဝစ္ဆမဂ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊
၍။ ခါဒန္တော၊ လျှက်။ အန္တောကုစ္ဆိံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ ဝဏ္ဏဟာဒ
ယာဒီနိ၊ ကျောဂ်ဂ်ကပ် အသဲ (နှလုံး) စသည်တို့ကို။ ခါဒိတ္တာ၊
၍။ ပိပါသိတ၊ ဘလေ၊ ရေငတ်သောအခါ၌။ လောဟိတံ၊
သွေးကို။ ပိဝိတ္တာ ၊ သောက်၍။ နိပန္နိတ၊ ကာမကာလေ၊ အိပ်လို
သောအခါ၌။ ဥဒ၊ ရေ၊ ဝမ်းရေကို။ ပတ္ထရိတ္တာ၊ ဖြန့်၍။ နိပန္နတိ၊
အိပ်၏။

အထသ ဗေဒဟောသိ (ပ) ဇာတော။

အထ၊ ၌။ ဒ၊ ဒသ၊ ထိုမြေခွေးအား။ ဗေဒံ၊ သည်။

အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "ဣဒံဟတ္ထိသရီရံ၊ သည်။ မယ့်၊ အား။ နိဝါသသုခတာယ၊ နေခြင်းငါချမ်းသာသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ဂေဟသဒိသံ၊ အိမ်နှင့်တူ၏။ ခါဒိတုကာမတာယ၊ စားလိုသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ပဟူတမံသံ၊ များ သောအသား၊ ရှိ၏။ ဒါနိ၊ ဦး။ မေ၊ အား။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါး သောအရပ်၌။ ကမ္မံ၊ သည်။ ကိုး၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။" ဣတိ ဧဝံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေး သည်။ အညတ္ထ၊ သို့။ အဂန္ဒာ၊ ၍။ ဟတ္ထိကုစ္ဆိယံ ယေဝ၊ ဆင်ဝမ်းခေါင်း အတွင်း၌သာလျှင်။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိတွာ၊ ၍။ ဝသတိ၊ ၏။ ကာလေ၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရှိသော်။ နိဒါယေ၊ နွေအခါ၌။ ဝါတသမ္ဘဝေ ဃနစေဝ၊ လေအတွေ့ကြောင့်လည်းကောင်း။ သူရိယရသ္မိသန္တာပေနစ၊ နေရောင်အပူကြောင့်လည်းကောင်း။ တံကုဏပံ၊ ထိုဆင်သေကောင်သည်။ သုသိတွာ၊ ခြောက်၍။ ဝလိယောဘ၊ အတွန့်တို့ကို။ ဂဏ္ဌိ၊ ယူပြီ။ သိဂါလဿ၊ ၏။ ပဝိဋ္ဌ ဒွါရံ၊ ဝင်ရာအပေါက် (ဝစ္စမဂ်)သည်။ ပိဟိတံ၊ ပိတ်ပြီ။ အန္တောကုစ္ဆိယံ၊ ၌။ အန္ဓကာရော၊ အမိုက်မှောင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သိဂါလဿ၊ အား။ လောကန္တရိကနိဝါသော ဝိယ၊ ကောကန္တရိတ်ငရဲ၌နေရသကဲ့သို့။ ဇာတော၊ ပြီ။

ကုဏပေသုဿန္တေ (၆) ဂါထမာဟ။

ကုဏ ပေ၊ သည်။ သုဿန္တေ၊ ခြောက်သည်ရှိသော်။ မံသမ္ပိ၊ အသား သည်လည်း။ သုဿိ၊ ခြောက်ပြီ။ လောဟိတမ္ပိ၊ သွေးသည်လည်း။ ပစ္စိဒ္ဓံ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေ သည်။ နိက္ခမနဒွါရံ၊ ထွက်ရာအပေါက်ကို။ အလဘန္တော၊ ၍။ ဘယပ္ပတ္တော၊ ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သန္ဓာဝန္တော၊ ပြေးလျက်။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ပဟာရိတွာ၊ ထိပါး၍။ နိက္ခမနဒွါရံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တသ္မိံ၊ ထိုမြေခွေး သည်။ ဥက္ခလိယံ၊ ထမင်းအိုး၌။ ပိဋ္ဌပိဏ္ဍိဝိယ၊ မုံ့လုံးကဲ့သို့။ အန္တောကုစ္ဆိယံ၊ ၌။

ပစ္စမာနေ၊ ပူကျက်သည်ရှိသော်။ ကတိပါ ဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရုပ်လွန်ရာ၌။ မဟာမေယော၊ မိုးကြီးသည်။ ပါဝသိ၊ ရွာလေပြီ။ အထ၊ ၌။ နံကုဏ္ဍပ်၊ ကို။ တေမေတ္တာ၊ စိုစွတ်စေ၍။ ဥဒ္ဒာယ၊ ထ၍။ ပကတိသဏ္ဌာနေန၊ ပကတိသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ အဒ္ဒာသိ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဝိဝဋ္ဋော၊ ပွင့်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ တာရကာဝိယ၊ ကြယ်တို့ကဲ့သို့။ ပညာယိ၊ ပြီ။ သိဂ်ါလော၊ သည်။ တံဆိဒ္ဒံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ "မေ၊ အား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဧဝိတံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊ အပ်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့ကြံ၍။ ယာဝဟတ္ထိသီသာ၊ ဆင်ဦးခေါင်းတိုင်အောင်။ ပဋ္ဌိဏ္ဍမိတ္တာ၊ နောင်သို့ဆုတ်၍။ ဝေဂေန၊ အဟုန်ဖြင့်။ ပက္ခန္ဒိတ္တာ၊ ခုန်လွှား၍။ ဝစ္ဆမဂ္ဂံ၊ ကို။ သီသေန၊ ဖြင့်။ ပဟာရိတ္တာ၊ ဆောင့်တိုက်၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီ။ တဿ၊ ထိုမြေခွေး၏။ သဒ္ဓန္နသရီရတ္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖုံးအုပ်ထားအပ်သောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗလောမာနိ၊ အလုံးစုံသောအမွေးတို့သည်။ ဝစ္ဆမဂ္ဂေ၊ ၌။ အလ္လီယိံသု၊ ကပ်ငြိကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်။ တာလက္ခန္ဓသဒိသေန၊ ထန်းလုံးနှင့်တူသော။ နိလ္လောမေန၊ အမွေးမရှိသော။ သရီရေန၊ ကိုယ်ဖြင်။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂစိတ္တော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မုဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်။ ဓာဝိတ္တာ၊ ပြေးသွား၍။ နိဝတ္တိတ္တာ၊ ဆုတ်နစ်၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်။ သရီရံ၊ ကို။ ဩလောကေတ္တာ၊ ၍။ "မယုံ၊ အား။ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အညေန၊ တစ်ပါးသောသူသည်။ နကတံ၊ မပြုအပ်။ ပန၊ ဆက်။ လောဘဟေတု၊ လောဘဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ လောဘကာရဏာ၊ လောဘဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ လောဘံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မယာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ထိုဆင်းရဲကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဒါနိ၊ ၌။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ လောဘဝသိကော၊ လောဘ

အလိုသို့လိုက်သည်။ နဘဝိသာမိ၊ အုံ့။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဟတ္ထိသရီရံနာမ၊ ဆင်ခန္ဓာကိုယ်မည်သည်သို့မျှ။ နပဝိသိသာမိ၊ မဝင်တော့အုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ သံဝိဂ္ဂဟဒယော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၄၈။ နာဟံ ပုနံ နစပုနံ၊ နစာပိ အပုနပ္ပုနံ။
ဟတ္ထိဗောန္ဒိ ပဝေက္ခာမိ၊ တထာဟိ ဝဿတဇ္ဇိတော။

အဟံ၊ ငါမြေခွေးအိုသည်။ (ဣတော၊ ဤဆင်ဝမ်းခွါင်းမှထွက်သောကာလမှ။) ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဟတ္ထိဗောန္ဒိ၊ ဆင်ကောင်သို့။ နပဝေက္ခာမိ၊ မဝင်အုံ့။ (တတော၊ ထိုမဝင်သောအကြိမ်မှ) ပုနစ၊ တစ်ဖန်လည်း။ (ဟတ္ထိဗောန္ဒိ၊ သို့။ နပဝေက္ခာမိ၊ အုံ့) (တတောစာပိ၊ ထိုမဝင်အုံ့ဟု နှစ်ကြိမ် ဆိုသည်မှလည်း) အပုနပ္ပုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ် လည်း။ (ဟတ္ထိဗောန္ဒိ၊ သို့။ နပဝေက္ခာမိ၊ အုံ့။ ကိံကာရဏာ၊ ဟေတုကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံယေဝ ပဝေသနေ၊ ဤဆင်ကောင်၌ ဝင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။) ဘယတဇ္ဇိတော၊ သေဘေးဖြင့်ထိတ်လန့်ရစ်၊ တထာဟိ တတောဧဝ၊ လျှင်။ နပဝေက္ခာမိ၊ အုံ့။

ဧဝဉ္စပန (ပ) အဟမေဝ အဟောသိန္တိ။

ဧဝဉ္စပန၊ လျှင်။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပလာယိတ္တာ၊ ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တံဝါ၊ ထိုဆင်ကိုလည်းကောင်း။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ဟတ္ထိသရီရံဝါ၊ ဆင်ကိုယ်ကို လည်းကောင်း။ နိဝတ္တိတ္တာပိ၊ ဆုတ်နစ်၍လည်း။ နဩလောကေသိ၊ ပြီ။ တတော၊ မှ။ ပဠာယ၊ ၍။ လောဘဝသိကော၊ သည်။ နအဟောသိ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဝမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္ဓော၊ ၍။ ဥပ္ပန္နကိလေသသာနာမ၊ ၏။ ဝမိတုံ၊ ၄။ အဒတ္တာ၊ ၍။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ လျှင်။ နံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဏှိတုံ၊ ၄။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတ္တာ၊ ၍။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ ၌။ ပဋ္ဌသတာပိ၊

ကုန်သော။ တောဘိက္ခု။ တို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ ၌။ ပဟိဋ္ဌဟိ်သု၊ ကုန်ပြီ။ အဝသေသေသု၊ တို့တွင်။ ကေစိ၊ တို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကေစိ၊ တို့သည်။ သကဒါဂါ မိနော၊ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ သိဂ်ါလော၊ သည်။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ အဟောသိ်၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပြီ။

သိဂ်ါလဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ။

၉-ဧကပဏ္ဏဇာတ်(၁၄၉)

ဧကပဏ္ဏော အယံ (ပ) ဘဏ္ဍာဂါရိကာ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဧကပဏ္ဏော အယံ ရက္ခောတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝေသာလီ်၊ ဝေသာလီပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ ဂုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ ဃုံးလစ်မွန်ချွန်တပ် သောကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ ဝေသာလိက၊ ဝေသာလပြည်သား ဖြစ်သော။ ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိကုမာရံ၊ ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ တသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ဝေသာလိနဂရံ၊ သည်။ ဂါဝုတဂါဝုတန္တရေ၊ တစ်ဂါဝုတ် တစ်ဂါဝုတ် အတွင်း၌။ တီဟိ၊ သုံးထပ်ကုန်သော။ ပါကာရေဟိ၊ တံတိုင်းတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ခြံရံအပ်၏။ တီသု၊ သော။ ဒ္ဝါနေသု၊ တို့၌။ ဂေါပုရဋ္ဌာလကယုတ္တံ၊ တံခါးမုခ် ပစ်စင်နှင့်ယှဉ်၏။ ပရမသောဘဂ္ဂပတ္တံ၊ မြတ်သော တင့်တယ်ခြင်း အစုသို့ရောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေသာလီမြို့၌။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊ ၍။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ ရာဇူနံ ဇဝ၊ မင်းတို့၏ သာလျှင်။ သတ္တသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်ကုန်သော။ ရာဇာနောစ၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တသတာနိ၊ ခုနစ်ရာကုန်သော။ ရာဇာနောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ရာဇာ နောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တက္ကကာယေဝ၊ ထိုမင်းအရေအတွက် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်

သော။ ဥပရာဇာနောစ၊ အိမ်ရှေ့မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း။ တတ္တကာ၊ ထိုအိမ်ရှေ့မင်းအရေအတွက် အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ သေနာပတိနောစ၊ စစ်သူကြီးတို့သည် လည်းကောင်း။ တတ္တကာ၊ ထိုစစ်သူကြီးအရေအတွက်အတိုင်းအရည်ရှိသော။ ဘဏ္ဍာဂါရိကာစ၊ ဘဏ္ဍာစိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တေသံ ရာဇကုမာရာနံ (၆) ဒေထာတိ။

တေသံရာဇကုမာရံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ဧကော၊ တစ်ပါးသော။ ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိကုမာရောနာမ၊ ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိမင်းသားမည်သည်ကား။ ကောဓနော၊ အမျက်ကြီးသည်။ စဏ္ဍော၊ ကြမ်းကြုတ်သည်။ ဖရုသော၊ ရုန့်ရင်းသည်။ သာဟသိကော၊ နိုင်ထက်ကလူပြုမှုတတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ယဒိုတအာသီဝိသောဝိယ၊ ပုတ်ခတ်အပ်သောပြင်းသော အဆိပ်ရှိသောမြွေဟောက်ကဲ့သို့။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ကောဓေန၊ ဒေါသဖြင့်။ ပဇ္ဇလိတော၊ ထင်ပေါ်ကျော်ကြား၏။ တသ၊ ထို ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိမင်းသား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ဒွေတိဏိ။ နှစ်ခွန်းသုံးခွန်းကုန်သော။ ဝစနာ နိ၊ စကားတို့ကို။ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ တံ၊ ထို ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိ မင်းသားကို။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ သိက္ခာ ပေတုံ၊ ဆုံးမအံ့သောငှာ။ နေဝသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဥတယော၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ သိက္ခာတေုံ၊ ငှာ။ နသက္ခိံသု၊ ကုန်။ မိတ္တသုဟဇ္ဇာ၊ မိတ်ဆွေချစ်ကျွမ်းဝင် ကုန်သောသူတို့သည်။ သိက္ခာပေတုံ၊ ငှာ။ နသက္ခိံသု၊ ကုန်။ အထ၊ ၌။ အသ၊ ထိုဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိမင်းသား၏။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဘတို့အား။ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "အယံ ကုမာရော။ ဤမင်းသား သည်။ အတိဖရုသော၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်၏။ သာဟသိကော၊ နိုင်ထက်ကလူပြုတတ်၏။ သမ္မာသမ္ဗဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။

အညော၊ ဘုရားမှတစ်ပါးသော သူသည်။ ဣမံ၊ ဤမင်းသားကို။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဗုဒ္ဓ ဝေနေယျေန၊ ဘုရားဆုံးမအပ်သော သူသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ "ဣတိဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုမိဘတို့သည်။ တံ၊ ထိုမင်းသားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိ၊ ကံ၊ သို့။ ဂန္နာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ အာဟံသု၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အယံကုမာရော၊ သည်။ စဏ္ဍော၊ ကိုယ်အမူအရာ ကြမ်းကြုတ်၏။ ဖရုသော၊ နှုတ်အမူအရာရှန့်ရင်း၏။ ကောဓေန၊ အမျက်ထွက် သောအားဖြင့်။ ပဒ္ဓလတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဣမဿ၊ ဤမင်းသားအား။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူ ပါကုန်။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

သတ္ထာတံ ကုမာရံ (၀) နိဗ္ဗတ္တတိ။

သတ္ထာ၊ သည်။ တံကုမာရံ၊ ကို။ သြဝဒိ၊ ဆုံးမပြီ။ (ကိုး၊ သနည်း။) "ကုမာရ၊ မင်းသား။ ဣမေသုနာမ၊ ဤမည်ကုန် သော။ သဗ္ဗေသု၊ တို့၌။ (တေ၊ သင်မင်းသား သည်။) စဏ္ဍော၊ ကိုယ်ကြမ်းကြုတ်သည်။ ဖရုသေန၊ နှုတ် ကြမ်းသည်။ သဟသိ ကေန၊ နိုင်ထက်ကလူပြုမူတတ်သည်။ ဝိဟေဌကဇာတိကေန၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော သဘောရှိသည်။ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်အပ်ရာ။ စ၊ ဆက်။ ဖရုသဝါစောနာမ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။ ဆိုသောသူမည်သည်ကို။ ဝိဇာတမာတုယာပိ၊ မွေးဖွားသော အမိသည်လည်းကောင်း။ ပိတုနောပိ၊ အဘသည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗာဒါရသပိ၊ သားမယားသည် လည်းကောင်း။ ဘာတိဘဂိနိ နမ္ပိ၊ အစ်ကိုနှစ်မတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဇာပတိယာပိ၊ မယား သည်လည်းကောင်း။ မိတ္တာဗန္ဓဝါနမ္ပိ၊ မိတ်ဆွေ ဆွေမျိုးတို့သည် ၊ည်းကောင်း။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သည်။ အမနာပေါ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုံသိတုံ၊ ကိုက်ခြင်းငှါ။ ဘဂ္ဂဆန္ဒော၊ လာသော၊ သပ္ပေါဝိယ၊ မြွေကဲ့သို့လည်းကောင်း။

အဋ္ဌဝိယံ၊ တောအရပ်၌။ ဥဒ္ဒိတစောရောဝိယ၊ သောင်းကြမ်း သော ခိုးသူကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ခါဒိတုံ ၊ စားအံ့သောငှါ။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသော။ ယက္ခောဝိယစ၊ ဘီလူးကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ဥဗ္ဗေဇနီယော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဒုတိယစိတ္တဝါရေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော စိတ်၏ အကြိမ် ၌။ နိရယာဒီသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

စ၊ ဆက်ဒိဋ္ဌေယေဝစမ္မေ။ ဒိဋ္ဌေယေဝမ္မေ၊ မျက်မှောက် သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်။ ကောဓနော၊ အမျက်ကြီးသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မဏ္ဍိတပသာဓိတောပိ၊ အထူးထူးသော တန်ဆာဖြင့် ဆင်အပ်ငြားသော်လည်း။ ဒုဗ္ဘဏ္ဍောဝ၊ အဆင်း မလှသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဃ၊ ထိုအမျက် ကြီးသော သူ၏။ ပုဏ္ဏစန္ဒသသိရိကံ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ တင့်တယ်ခြင်း ရှိသော။ မုခံပိ၊ မျက်နှာသည်လည်း။ ဇာလာဘိဟတပဒုမံဝိယစ၊ မီးလျှံနှင့် တွေ့ထိအပ်သော ပဒုမ္မာ ကြာပန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မလဂ္ဂဟိတကဋ္ဌနာဒါသမဏ္ဍ လံဝိယစ၊ အညစ်အကြေးကပ် သော ရွှေကြေးမုံဝန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝိရူပံ၊ အဆင်း မလှ သည်။ ဒုဒ္ဒသိကံ၊ အမြင်မကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သတ္တံ၊ လက်နက် ကို။ အာဒါယ၊ ယူကုန်၍။ အတ္တနာ ဝ၊ သည်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဟရန္တိ၊ သတ်ကုန် ၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ရဇ္ဇုယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ဥဗ္ဗန္ဓန္တိ၊ တွဲလောင်းဆွဲကုန်၏။ ဝါ၊ ကြိုးဆွဲချကုန်၏။ ပပါတာ၊ ချောက်ကမ်းပါးမှ။ ပပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဇံ၊ ဤသို့။ ကောဓ ဝေသေန၊ အမျက်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ နိရယာဒီသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဟေဋ္ဌကဇာတိကာပိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော သဘော ရှိသောသူတို့သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဂရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊

ရောက်၍။ ကာယသ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ (ပရံ၊ နောက် ကာလ၌။) နိရယာဒီသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌။ ဥပပ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ မနုဿတ္တံ၊ လူအဖြစ်ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ ဝိဇာတကာလတော၊ မွေးဖွားသောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ရောဂဗဟုလာဝ၊ ရောဂါများကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ စက္ခုရောဂါ၊ မျက်စိရောဂါ လည်းကောင်း။ သောတရောဂါ၊ နားရောဂါလည်းကောင်း။ ဣတိ အာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ရောဂေသု၊ အနာ ရောဂါတို့တွင်။ ဧကတော၊ တစ်ပြိုင်နက်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ပေါ်ပေါက် ၍။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသောအနာ၌။ ပတန္တိ၊ ကျရောက်ကုန်၏။ ရောဂေန၊ ရောဂါမှ။ အပရိမုတ္တာဝ၊ မလွတ်ကုန်သည်သာ။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဒုက္ခိတာဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၏။

တသ္မာ သဗ္ဗေသု (ပ) အဟောသိ

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ မေတ္တာစိတ္တေန၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟိတစိတ္တေန၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသောစိတ်ရှိသည်။ မုဒုစိတ္တေန၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့အမျက်ကြီးသော သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိရယာဒီဘယေဟိ၊ ငရဲအစရှိသောဘေးတို့မှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ "ဣတိ၊ သို့။ သြဝဒိ၊ ဆုံးမပြီ။ သော ကုမာရော၊ သည်။ သတ္ထု၊ ၏။ သြဝါဒံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဧကောဝါဒေနေဝ၊ တစ်ကြိမ်သော အဆုံးအမဖြင့်သာလျှင်။ နိဟတမာနော၊ ချအပ်သောမာနရှိသည်။ ဒန္ဓော၊ ယဉ်ကျေးသည်။ နိဗ္ဗိသေဝနော၊ မာနမရှိသည်။ မေတ္တာစိတ္တော၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်။ မုဒုစိတ္တော၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂေါသန္တမ္ပိ၊ ဆဲရေးသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဟာရန္တမ္ပိ၊ ပုတ်ခတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ တစ်ပါးသော

သူကို။ နိဝတ္တိတွာ၊ နောက်ပြန်လှည့်၍။ နသြလောကေသိ၊ မကြည့်ပြီ။ ဥဒ္ဒဒါဌော၊ နတ်အပ်ပြီးသောအစွယ်ရှိသော။ သပ္ပေါဝိယစ၊ မြွေကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိနော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော လက်မရှိသော။ ကဏ္ဏဋ္ဌကောဝိယစ၊ ဂဏန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဆိန္နဝိသာဏော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဦးချိုရှိသော။ ဥသဘော ဝိယစ၊ နွားလားဥသဘကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။

တသတံ (၀) ပုရိသဿမသာရထိတိ။

တသ၊ ထိုဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားသည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုဖြစ်ကြောင်းကို။ ဥတ္တာ၊ ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "အာဝုသော၊ တို့။ ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိကုမာရံ၊ ကို။ သုစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ။ သြဝ ဒိတ္တာပိ၊ ၍လည်း။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ ဒမေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ နေဝသက္ခိံသု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဥတိမိတ္တာဒယော၊ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေအစရှိသောသူတို့သည်။ ဒမေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ နသက္ခိံသု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ သမ္မာသမ္ဗု ဒ္ဓေါပန၊ ဘုရားရှင်သည် မူကား။ တံ၊ ထိုဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို။ ဧကောဝါ ဒေနေဝ၊ တစ်ကြိမ်သောဆုံးမခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ မာန်မရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မတ္တာဝရဝါ ရဏံဝိယ၊ အမုန်ယစ်သော မြတ်သောဆင်ကဲ့သို့။ သမုဂ္ဂဟိတာနေ ဥ ကာရဏံ၊ ကောင်းစွာ ချီးမြှောက်ခြင်းတို့၏ အကြောင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။

စ၊ ဆက်။ ဣဒံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်သည်။ ယာဝ (အတိဝိယ) အလွန်လျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သောစကားတော်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။) 'ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထိဒမကေန၊ ဆင်ကို ဆုံးမတတ်သောဆင် ဆရာသည်။ ဟတ္ထိ ဒမ္မော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသောဆင်သည်။ သာရိတော၊ ပြေးလတ်သော်။ ဧကယေဝ၊ တစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပုရတ္ထိမံ

ဒိသံဝါ၊ အရှေ့အရပ်သို့လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမံဒိသံဝါ၊ အနောက်အရပ်သို့လည်းကောင်း။ ဥတ္တရံဒိသံဝါ၊ မြောက်အရပ်သို့လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏံဒိသံဝါ၊ မြောက်အရပ်သို့လည်းကောင်း။ ဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏။ အဿဒမကေန၊ မြင်းကို ဆုံးမတတ်သော မြင်းဆရာသည်။ ပ။ ဂေါဒမကေန၊ နွားကိုဆုံးမတတ်သော နွားဆရာသည်။ ပ။ ဒက္ခိဏံ၊ တောင်အရပ်ဖြစ်သော။ ဧကယေဝ၊ တစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒိသံဝါ၊ အရပ်မျက်နှာသို့လည်းကောင်း။ ဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏။ ဟိ၊ အထူးကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟတော။ ဗုဒ္ဓည်းလေးပါးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ပဗောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုရိသဒမ္မော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော သတ္တဝါသည်။ သာရိတော၊ ပြေးသွားသည်ရှိသော်။ အဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်တို့သို့။ ဝိဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏။ ရူပီ၊ ရူပစျာန်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရူပါနိ၊ နတ်ဌဖြစ်သော ရူပါရုံတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ ဒိသာ၊ အရပ်တည်း။ ပ။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဆရာကို။ ယောဂ္ဂါ စရိယာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော သူတို့၏ ဆရာတို့တွင်။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ဆုံးမအပ်သောသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတတ်သော ဆရာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

နဟိအာဝုသော (ပ) အာဟရိ။

ဟိ၊ မှန်၏။ အာဝုသော၊ ငါရှင်တို့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားရှင်နှင့်။ သဒိသော၊ တူသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိနာမ၊ ဆုံးမအပ်သောသတ္တဝါတို့ကိုဆုံးမတတ်သော ဆရာမည်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္နာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။

အတ္ထနု၊ နည်း" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ ဣမာယနာမ၊ ဤမည်သောစကား ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါ နေဝ၊ လျှင်။ ဧသဧသော၊ ဤဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိမင်းသားကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧကာဝါဒေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဒမိတော၊ ဆုံးမ အပ်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ၊ မင်းသားကို။ ဧကောဝါဒေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဒမေသိံ၊ ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ (ပ) ပါပုဏိ။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဥဒိစ္စ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ တ္တာ၊ ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ သော်။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ် ပြည်၌။ တယော၊ သုံးပုံကုန်သော။ ဝေဒေစ၊ ဗေဒင်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိစ၊ ခပ်သိမ်း သောအတတ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဥဂ္ဂဟေတ္တာ၊ သင်ယူ၍။ ကိဠိကာလံ၊ အချိန်ကာလ အနည်းငယ်။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်၌ နေခြင်းကို။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ကွယ်လွန်သောအခါ၌။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အဘိညာစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယောစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဟိမဝန္တေ၊ ၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဟိမဝန္တာ၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထာယ၊ ချဉ်ဆားမီးဝဲခြင်းငှါ။ နဂရပဒံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ ဗာရာဏသိံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ရာဇုယျာနေ၊ မင်း၏ဥယျာဉ်၌။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ့၌။ သုနိဝတ္ထော၊ ကောင်းစွာဝတ်သည်။ သုပါရုတော၊ ကောင်းစွာ ရုံသည်။ တာပသာကပ္ပသမ္ပန္နော၊ ရသေ့အသွင်အပြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ နဂရံ၊

မြို့သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ရာဇဂၢိဟ်၊ မင်းရင်ပြင်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။

ရာဇာသီဟပဠူရေန (၀) အာနေဟိတိ။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သီဟပဠူရေန၊ ခြင်္သေ့ခံသော လေသာပြတင်းဖြင့်။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းရဲ့သေ့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဣရိယာပထေ၊ ၌။ ပသီဒိတ္တာ၊ ကြည်သိုး၍။ "အယံတာပသော၊ သည်။ သန္တိန္ဒြိ ယော၊ ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေရှိ၏။ သန္တမာနသော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိ၏။ ယုဂမတ္တဒသော၊ ထမ်းပိုးတစ် ပြန်မျှသာကြည့်၏။ ပဒဝါရေပဒဝါရေ၊ ခြေလှမ်းတိုင်းခြေလှမ်းတိုင်း၌။ သဟသဿတ္ထကံ၊ တစ်ထောင်သောဥစ္စာထုပ်ကို။ ဌပေန္တောပိယ၊ ထားဘိသကဲ့သို့။ သီဟဝိဇမ္ဘိတေန၊ ခြင်္သေ့မင်း ၏ တင့်တယ်ခြင်းကဲ့သို့သော တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဧကော၊ တစ်ခုသော။ သန္တဝမ္မောနာမ၊ သူတော်ကောင်း တရားမည်သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အံ့။ တေန၊ ထိုတရားသည်။ ဣမသ၊ ဤရသေ့၏။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ဘဝိသဗ္ဗံ၊ ရှိရာ၏။" ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္တာ၊ ၍။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ အမစ္စံ၊ အမတ်ကို။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်စေပြီ။ သော၊ ထိုအမတ်သည်။ "ဒေဝ၊ ကြီး။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောမိ၊ ပြုလုပ်ပေးရပါအံ့နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဧတံတာပသံ၊ ထိုရသေ့ကို။ အာနေဟိ၊ ပင့်ဆောင်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

သောသာဓူတိ (၀) ပဝေသေသိ။

သော၊ ထိုအမတ်သည်။ "ဒေဝ၊ ကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဗောဓိသတ္တံ၊ သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ဘိက္ခာဘာဇနံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ "မဟာပုဏ္ဏ၊ ဘုန်းရှိသောဒါယကာ။ ကိံ၊ အဘယ် ပါနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ရာဇာ၊ သည်။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပဏ္ဏောသတိ၊ ပင့်ခေါ်တော်မူ

ပါ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ "မယံ၊ ငါတို့သည်။ ရာဇကုလူပကာ၊ မင်းဆရာတို့သည်။ နု၊ မဟုတ်ကုန်။ ဟေမဝန္တိကာ နာမ၊ ဟိမဝန္တာဌ္ဌနေသောရသေ့တို့ မည်ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ရညော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ "အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ ကုလူပကော၊ နန်းတော်သို့ကြွရောက်သောဆရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နံ၊ ထိုရသေ့ ကို၊ အာနေဟိ၊ ပင့်ဆောင်ခဲ့ပါလော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အမစ္စော၊ သည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ယာစိတ္တာ၊ ၍။ ရာဇနိဝေသနံ၊ မင်းနန်းတော်သို့။ ပဝေ သေသိ၊ ဝင်စေပြီ။

ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ (ပ) ဥပဌာနံ ဂစ္ဆတိ။

ရာဇာ၊ သည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ သမုဿိတသေတစ္ဆတ္တော၊ ကောင်းစွာစိုက်ထောင်အပ်သောထီးဖြူရှိသော။ ကဉ္စနပလ္လင်္ကေ၊ ရွှေပလ္လင်ဌ။ နိသီဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိအလို့ငှါ။ ပရိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သော။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနံ၊ အထူးထူးသောမွန် မြတ်သောအရာသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ ဘောဇေတ္တာ၊ ဘုဉ်းပေးစေ၍။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်ဌ။ ဝသထ၊ နေပါကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဟေမဝန္တိကာ၊ ဟိမဝန္တာဌ္ဌနေပါကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ဝသာရတ္တာနုရူပံ၊ မိုးလအခါအားလျောက်ပတ် သော။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ ဥပဓာရေမ၊ ရှာကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါမူကား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဥယျာနေ ဧဝ၊ ဥယျာဉ်ဌသာလျှင်။ ဝသထ၊ နေတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ထိုမှ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။

သယမ္ပိ၊ မိမိ သည်လည်း။ ဘုဋ္ဌိတ္ထာ၊ စား၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်၍။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းကို။ မာပေတ္မာ၊ ဖန်ဆင်း(ဆောက်လုပ်)စေ၍။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနာနိ၊ ညဉ့်သန့်နေရာ နေ့သန့်နေရာတို့ကို။ ကာရေတ္မာ၊ စေ၍။ ပဗ္ဗဇိတပရိက္ခာရေ၊ ရသေ့, ရဟန်း၏ပရိက္ခရာတို့ကို။ ဒတ္မာ၊ ၍။ ဥယျာနပါလံ၊ ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ ပဋ္ဌာပေတ္မာ၊ အပ်နှင်း၍။ နဂရံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဥယျာနေ၊ ၌။ ဝသတိ၊ ၏။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ အသ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ ဒိဝေသေဒိဝသေ၊ နေ့စဉ်နေ့ဟိုင်း။ ဒွတ္တိကွတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရောက်၏။

တသ ပနရညော (ပ) ပဏ္ဏာမိ။

ပန၊ ဆက်။ တသ၊ ရညော၊ ထိုမင်း၏။ ဒုဋ္ဌကုမာရော နာမ၊ ဒုဋ္ဌကုမာရမည်သော။ ပုတ္တော၊ သား၊ သည်။ စဏ္ဍော၊ ကြမ်းကြုတ်သည်။ ဖရုသော၊ ရုန့်ရင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒမေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ နေဝသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်သည် သာတည်း။ သေသဉ္ဘတကာ၊ ကြွင်းသော ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း။ ဒမေတုံ၊ ငှါ။ နသက္ခိံသု၊ ကုန်။ အမစ္စာပိ၊ အမတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာ ဂဟပတိကာပိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ "သာမိ၊ အရှင်သား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မပြုပါလင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကာတုံ၊ ငှါ။ နလဗ္ဘာ၊ မရအပ်။" ဣတိ၊ သို့။ ကုဋ္ဌိတ္မာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်၍။ ကထေန္တာပိ၊ ဆိုကုန်သော်လည်း။ ကထံ၊ ကို။ ဂါဟာပေတုံ၊ ယူစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ရာဇာ၊ သည်။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိုး နည်း။) "မမ၊ ငါ၏။ အယျ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ ဟိမဝန္တဘာဝယသံ၊ ဟိမဝန္တာရသေ့ကို။ ဒဋ္ဌေတ္မာ၊ ထား၍။ အညော၊ သည်။ ဣမံ ကုမာရံ၊ ဤမင်းသား ကို။ ဒမေတုံ၊ ငှါ။

သမတ္တောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ သောယေဝ၊ ထိုရသေ့သည်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုမင်းသား ကို။ ဒမေဿတိ၊ ဆုံးမလတ္တံ့"။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ သန္တိသံ၊ သို့။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အယံကုမာရော၊ သည်။ စရ္ဂေါ၊ ၏။ ဖရသော၊ ၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမံ၊ ကို။ ဒမေတုံ၊ ၎။ နသက္ကောမ၊ ကုန်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ နံ၊ ကို။ ဧကေန၊ သော။ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ သိက္ခာပေထ၊ ဆုံးမကြပါကုန်လော့"။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်၍။ ကုမာရံ၊ ကို။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ နိယျာ ဒေတွာ၊ ဆုပ်နှင်း၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ကုမာရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဥယျာနေ၊ ၌။ ဝိစရန္တော၊ သော်။ ဧကတော၊ နံပါးတစ်ဘက်မှ။ ဧကေန၊ တစ်ရွက်ဖြင့်။ ဧကတော၊ နံပါးတစ်ဘက်မှ။ ဧကေန၊ တစ်ရွက်ဖြင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဝီဟိယေဝ၊ နှစ်ခုသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပတ္တေဟိ၊ အရွက်တို့ဖြင့်။ ဧကံ၊ တစ်ပင်သော။ နိမ္မပေါတကံ၊ တမာပင်ငယ်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ကုမာရံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) "ကုမာရ၊ မင်းသား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဧတဿ ရုက္ခပေါတကဿ၊ ဤသစ်ပင်ငယ်၏။ ပဏ္ဏံ၊ အရွက်ကို။ ခါဒိသွာ၊ ဝါးစား၍။ ရသံ၊ အရသာကို။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင် ပြုလော့"။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ တဿ၊ ထိုတမာပင်ငယ်၏။ ဧကံ၊ သော၊ ပဏ္ဏံ၊ အရွက်ကို။ ခါဒိတွာ၊ ၍။ ရသံ၊ ကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ "မီ"တိ၊ ထွီဟု၍။ ခေဠေန၊ တံတွေးနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိဋ္ဌုဘိ၊ ထွေးပြီ။ "ကုမာရ၊ မင်းသား။ ဧတံ၊ ထိုအရသာ သည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သေဓောရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်ငယ်သည်။ ဣဒါ နေဝ၊ လျှင်။ ဟလာဟလဝိသူ

ပမော၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်နှင့်တူ၏။ ဝမုန္တောပန၊ ရှိသော်ကား။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ မာရေဿတိ၊ သတ်လတ္တံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံနိမ္မပေါ တက်၊ ထိုတမာပင်ငယ်ကို။ ဥပ္ပါ ဍေတွာ၊ နုတ်၍။ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ပရိမဒ္ဒိတွာ၊ နယ်ချေ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၁၄၉ ။ ဒကပဏ္ဏော အယံရက္ခော၊ နဘူမျာစတုရဂ်ုံလော။
ဖလေန ဝိသကပ္ပေန၊ မဟာ'ယံ ကိ ဘဝိဿတိ။

ဘော တာပသ၊ အို ရသေ့။ အယံရက္ခော၊ ဤသစ်ပင်ငယ်သည်။ ဒေက ပ ဏ္ဏော၊ နံပါ:တစ်ဖက်တစ်ဖက်၌ တစ်ရွက်တစ်ရွက်စီသာ ရှိသေး၏။ အယံ။ ဤသစ်ပင်ငယ်သည်။ ဘူမျာ၊ မြေမှ။ နဘုရဂ်ုံလော၊ လက်လေးသစ်မျှပင်မရှိသေး။ မဟာ၊ ကြီးသည်ရှိသော်။ ကိံဘဝိဿတိ။ အဘို့ဖြစ်လတ္တံ့. နည်း။ ဖလေန၊ အသီး၏အရသာသည်။ ဝိသကပ္ပေန၊ လတ် တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်နှင့်တူသည်။ ဘဝိတံဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။

အထနံ (ပ) ယထာကမ္မံ အဂမာသိ။

အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဒေတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။) "ကုမာရ၊ မင်းသား။ တွံ၊ သည်။ ဣမံနိမ္မပေါတကံ၊ ဤတမာပင်ငယ်သည်။ 'ဣဒါနေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဒေဝတိတ္တကော၊ ဤသို့ခါး၏။ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးလာသောကာလ၌။ ကိံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့.နည်း။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ ဣမံ၊ ဤတမာပင်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝမို၊ ကြီးပွားနိုင်ပါအံ့နည်း။' ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥပ္ပါ ဍေတွာ၊ နှုတ်၍။ မဒ္ဒိတွာ၊ နယ်ချေ၍။ ဆဒ္ဒေသိ၊ စွန့်ပြီ။ တွံ၊ သည်။ ဒေတသ္မိံ၊ ဤတမာပင်၌။ ပဋ္ဌိပဒ္ဓိ ယထာ၊ ကျင့်သကဲ့သို့။ ဒေဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တဝ၊ သင်၏။ ရဋ္ဌဝါသိနောပိ၊ တိုင်းသူပြည်သား တို့သည်လည်း။ 'အယံကုမာရော၊ သည်။ ဒဟရကာလေယေဝ၊ ငယ်ရွယ်စဉ်

ကာလ၌ပင်လျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စကြွာ၊ ကိုယ်အမှု အရာ ကြမ်းကြုတ်၏။ ဖရုသော၊ နုတ်အမှုအရာရှန့်ရင်း၏။ မဟာလ္လ ကာလေ၊ ကြီးသောကာလ၌။ ရဲ့ခဲ့၊ မင်းအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ကိုးနာမ၊ အဘယ်မည်သောအမှုကို။ ကရိသ တိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း။ ကုတောဘ၊ အဘယ်မှ။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဧတံ၊ ထိုမင်းသားကို။ နိသာယ၊ ၍။ ဝုမိ၊ ကြီးပွားနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဝ၊ သင့်အား။ ကုလသန္တကံ၊ အမျိုး၏ဥစ္စာ ဖြစ်သော။ ရဲ့ခဲ့၊ ကို။ အဒဟ္ဘာ၊ မပေးမူ၍။ တံ၊ သင်မင်းသားကို။ နိမ္မပေါတကံဝိယ၊ တမာပင်ငယ်ကိုကဲ့သို့။ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ နုတ်၍။ ရဋ္ဌော၊ တိုင်းပြည်မှ။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို။ ကရိသန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နိမ္မရုက္ခ ပဋ္ဌ ဘာဂံ၊ တမာပင်ပေါက်ငယ်နှင့် တူသော သဘောကို။ ဟိတ္မာ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဣတောဘ၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ခန္ဓီမေတ္တာ နုဒ္ဒယသမ္ပန္နော၊ ခန္ဓီမေတ္တာကရုဏာ နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေတော့။" ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသား သည်။ တတောဘ၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ နိဟတ မာနော၊ ပယ်အပ်ပြီး သော မာနရှိသည်။ နိဗ္ဗိသေဝနော၊ မာနမရှိသည်။ ခန္ဓီမေတ္တာ နုဒ္ဒယ သမ္ပန္နော၊ ခန္ဓီမေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ၏။ သြဝါဒေ၊ ၌။ ဌတ္မာ၊ တည်၍။ ပိတု၊ အဖ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ရဋ္ဌံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ အဂမာသိ၊ ပြီ။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတ္မာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဧသ ဧသော ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝိကုမာရော၊ ဤဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို။ မယာ၊ သည်။ ဒမိတော၊ ဆုံးမအပ်သည်။ နှ၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတံ၊ ထိုမင်းသားကို။ ဒမေသိ'ယေဝ၊ ဆုံးမ ခဲ့ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္မာ၊ ၍။ အယံလိစ္ဆ

ဝိကုမာရော၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။ ဒုဋ္ဌကုမာ ရော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဩဝါဒဒါယကတာပသောပန်၊ အဆုံး အမကိုပေးသော ရသေ့သည်ကား။ အဟမေဝ၊ လျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမောဓာ နေသိ၊ ပြီ။

နဝမာ ကေပဏ္ဏ ဇာတကဝဏ္ဏနာ နဋ္ဌတာ။

၁၀-သဠိဝဇာတ်(၁၅၀)

အသန္တံယော (ပ) မဟာဝိနာသံ ပတ္တော။

သတ္ထာ၊ သည်။ အာသန္တံယော ပဂ္ဂဏှာတိတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ အဇာတသတ္တုဿ၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော။ ရညော၊ မင်း၏။ အသန္တပဂ္ဂဟံ၊ သူယုတ်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ပဋိကဏ္ဌကဘူတော၊ ဆူးငြောင့်သဖွယ်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသော။ ပါပမေဓော၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ ဒေဝဒတ္တော၊ ၌။ ပသီဒိတ္တာ၊ ၍။ အသန္တံ၊ မချီးမွမ်းအပ်သော။ အသပ္ပုရိသံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုဒေဝဒတ်ကို။ ပဂ္ဂယှ၊ ချီးမြှောက် ၍။ "တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်အား။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဗဟုံ၊ သော။ ဓနံ၊ ကို။ ပရိစ္စဇိတ္တာ၊ စွန့်၍။ ဂယာသီသေ၊ ဂယာသီသအရပ်၌။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကာရေတ္တာ၊ ဆောက်စေ၍။ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏။ ဝစနံ ဇဝ၊ စကားကိုသာလျှင်။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဓမ္မရာဇာနံ၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုသော။ သောတာပန္နံ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော။ အရိယသာဝကံ၊ ဘုရား၏တပည့်ဖြစ်သော။ ပိတရံ၊ အဖဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို။ ယာတေတ္တာ၊ သတ်စေ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ အားကြီးသောမှီရာ အကြောင်းကို။

ဘိန့်ဒီတွေ၊ ဖျက်ဆီး၍။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။

သော ဟိ ဒေဝဒတ္တော (ပ) နသက္ကောတိ။

ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ "ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တာ၊ ၍။ "ကစ္စိနုခေါ၊ အသို့နည်း။ မမ်ိ၊ ငါ့ကို လည်း။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဂိလေယျ၊ မျိုရာ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဘီတ တသိတော၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇုသုခံ၊ မင်း၏ချမ်းသာကို။ နလဘတိ၊ မရ။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ အဿ ဒသုခံ၊ သာယာအပ်သောချမ်းသာကို။ နဝိန္ဒတိ၊ မရ။ တိဗ္ဗကရဏာဘိတုန္နော၊ ထက်စွာပြုအပ်သောလုံ့ဖြင့် ထိုးအပ်သော။ ဟတ္ထိပေါတောဝိယ၊ ဆင်ပေါက်ငယ်ကဲ့သို့။ ကမ္မမာ နော၊ တုန်လှုပ်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ သော၊ ထိုအဇာ တသတ်မင်းသည်။ ပထဝိံ၊ မြေကို။ ဖလမာနံဝိယ၊ ကွဲသည် ကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဝိစိဖာလံ၊ အဝီစိမီးလျှံသည်။ နိက္ခမန္တံဝိယစ၊ ထွက်လာ ဘိကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပထဝိယာ၊ မြေသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိ ကိုယ်ကို။ ဂိလိယမာနံဝိယစ၊ မျိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အာဒိတ္တာယ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော။ လောဟ ပထဝိယာ၊ သံမြေ၌။ ဥတ္တာနကံ၊ ပက်လက်ကို။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ အယမေ့သူလေဟိ၊ သံတံကျင်တို့ဖြင့်။ ကောဋ္ဌယမာနံဝိယစ၊ ထိုးအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သမနုပဿိ၊ အဖန်ဖန် မြင်ယောင်ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မုဟုတ္တမ္ပိ၊ တမုဟုတ်မျှ လည်း။ ကမ္မမာနဿ၊ တုန်လှုပ်သော။ ပဟဋ္ဌကုက္ကုဋ္ဌဿ၊ သတ်-အပ်သောကြက်၏။ အဝတ္ထာနံ၊ ရပ်တည်ရာသည်။ နာဟောသိ ဣဝ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ကမ္မမာနဿ၊ တုန်လှုပ် သော။ အဿ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသား၏။ အဝတ္ထာနံနာမ၊ ရပ်တည်ရာ မည်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်း သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဿိတုကာမော၊ ဖူးမြင်လိုသည်။

ခမာပေတုကာမော၊ သည်:ခံခွင့်လွတ်စေလိုသည်။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုကာမော၊ မေးလိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပါသော်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အပရာဓမ ဟန္တတာယ၊ အပြစ်ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပသက်မိတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။

အထသ (ပ) သန္ဓိက် ဂမိသာမီတိ။

အထ၊ ၌။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ၌။ ကတ္တိကရတ္တိဝါရေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ည ပွဲသဘင်ခံသောအလှည့်သည်။ သမ္ဗတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဒေဝနဂရံဝိယ၊ နတ်ပြည်ကို ကဲ့သို့။ နဂရေ၊ ကို။ အလင်္ကတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သည်ရှိသော်။ မဟာတလေ၊ မြတ်သောအပြင်၌။ အမစ္စဂဏပရိဝုတဿ၊ အမတ်ပေါင်းခြံရံအပ်သော။ ကဠနာသနေ၊ ရွှေနေရာ၌။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော။ အဿ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်း အား။ ကောမာရဘစ္စော၊ အဘယမင်းသား:သည် မွေး:စား:အပ်သော။ အဝိဒူရေ၊ မနီ:မဝေး:၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော။ ဧဝံဝါ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကိံ)။ "ဧဝံဝါ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သန္ဓိက်၊ သို့။ ဂမိ သာမိ၊ သွားအံ့။ 'သမ္မဧဝံဝ၊ အရှယ်တူဧဝံဝ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဂန္တ္မု၊ ၎။ နသက္ကောမိ၊ မတတ် နိုင်။ ဧဟိ၊ လာပါလော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္ဓိက်၊ သို့။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါလော့။" ဣတိ၊ သို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဥဒုကမေဝ၊ အဖြောင့်ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ပရိယာယေန ပန၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် ကား။ ရတ္တိသမ္ဗဒံ၊ ညဉ့်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝဏ္ဏေတွာ၊ ချီးမွမ်း၍။ 'အဓု၊ ယနေ့။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ထံ သို့။ ပယိရုပါသတံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော။ နော၊ ငါတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသီဒေယျ၊ ကြည်လင်စေရာ၏။ (တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော)။ ကံ၊ အဘယ်မည်သော။ သမဏံဝါ၊ ငြိမ်:စေအပ်ပြီ:သော မကောင်:မှ

ရှိ သောသူသို့လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဏဝါ၊ အပပြုအပ်ပြုံးသော မကောင်းမှုရှိသော သူတို့သို့လည်း ကောင်း။ မယ်၊ ငါတို့သည်။ ပယိရုပါသေယျာမ နုခေါ၊ ဆည်း ကပ် ရကုန်အံ့နည်း။ ' ဣတိ၊ သို့။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့။ တံ၊ ထို စကားကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ, မိမိ၏။ သတ္ထာရာနံ၊ ဆရာတို့၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေသုန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံကောပိ၊ သည်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေသုန္တိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ အယ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဆရာဧဝကကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂမိ သောမိ၊ အံ့။ " ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

သောပဠဟိ (၀) စိတ္တံ ပသီဒေယျာတိ။

သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ ပဠဟိ၊ ငါးခုကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်ကို။ ဝဏ္ဏေသိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "ဘော၊ အိုအမတ်တို့။ ဒေါသိနာ၊ အပြစ်ကင်းသော (လရောင်ရှိသော)။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ လက္ခညာဝတ၊ မှတ်ဖွယ်ရှိစွတကား။ ဘော၊ တို့။ ဒေါသိနာ၊ သော။ ရတ္တိ၊ သည်။ အဘိရူပါတဝ၊ လွန်ကဲသောအဆင်းရှိ ပေစွတကား။ ဘော၊ တို့။ ဒေါသိနာ၊ သော။ ဂုတ္တိ၊ သည်။ ဒဿနယာ၊ ရှုဖွယ်ရှိစွာတကား။ ဘော၊ တို့။ ဒေါသိနာ၊ သော။ ရတ္တိ၊ သည်။ ပါသာဒိကာဝတ၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိစွတကား။ ဘော၊ တို့။ ဒေါသိနာ၊ သော။ ရတ္တိ၊ သည်။ ရမဏီယာဝတ၊ မွေ့လျော် ဖွယ်ရှိစွတကား။ အဓု၊ ယခု။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ ပယိရုပါ သတံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော။ နော၊ ငါတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသီဒေယျ၊ ကြည်လင်စေရာ၏။ (တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။) ကံ၊ အဘယ်မည်သော။ သမဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပယိရုပါသေယျာမနုခေါ၊ ဆည်းကပ်ရကုန်အံ့နည်း။" ဣတိ၊ သို့၊ ဝဏ္ဏေသိ၊ ပြီ။

အထကော အမစ္စော (၀) ပဏာမေတ္တာ။

အထ၊ ၌။ ဧကော၊ သော။ အမစ္စော၊ သည်။ ပုဂ္ဂဿ ကသပသ၊ ပုဂ္ဂဿကသပ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော အမတ်သည်။ မဂ္ဂလိဂေါသာလ သ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဧကော၊ သည်။ ပကုဓ ကစ္စာယနသ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဧကော၊ သည်။ အဇိတကမ္မလသ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဧကော၊ သည်။ ပကုဓကစ္စာယနသ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဧကော၊ သည်။ ဇေလဋ္ဌပုတ္တသ၊ ဇေလဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော။ သဉ္စ ယသ၊ သဉ္စည်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဧကော၊ သည်။ နာဋပုတ္တနိဂဏ္ဌသ၊ နာဋပုတ္တနိဂဏ္ဌ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (တေ၊ ထိုအမတ်အသီးသီးတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိဆရာကြီး ခြောက်ယောက်တို့၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထယိံသု၊ အသီးသီးပြော ဆိုကုန်ပြီ။) ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုအမတ်ကြီးတို့၏။ ကထံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊မှန်။ သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ မဟာအမစ္စသ၊ အမတ်ကြီး ဖြစ်သော။ ဧဝံကသ၊ ၏။ ကထံ၊ ဝေ၊ ကိုသာလျှင်။ ပစ္စာသီသတိ၊ တောင့်တ၏။ ဧဝံကောပိ၊ ဧဝံကသည်လည်း။ "ရညာ၊ မင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထိတေယေဝ၊ ဆိုအပ် သောအခါ၌သာ။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့" ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ အဝိဒူရေ၊ ၌။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဧဝံကကို။ ရာဇာ၊ သည်။ "သမ္မ ဧဝံက၊ အရှယ်တူ ဧဝံက။ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တသ္မိံခဏေ၊ ၌။ ဧဝံကော၊ သည်။ အာသနာ၊ ထိုင်နေရာ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္တာ၊ ညွတ်စေ၍။

ဧသောဒေဝ ဘာဝါ (၄) အာဟ။

"ဒေဝ၊ ကြီး။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန်အလိုလိုသာလျှင် ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို ကိုယ်တော်တိုင်သိမြင်တော်မူ သော။ ဧသော ဘဂဝါ၊ ထိုဘုရားရှင်သည်။ အနုတေဠ သေဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ တစ်ထောင့်နှစ်ရာ ငါးကျိပ်ကုန်သော ရဟန်းတော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အမ္မဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ တံခေါပန ဘဂဝန္တံ တဿခေါပန ဘဂဝန္တဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကလ္လာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ ဘဝဂ်မဆုံပျံ့နှံ့၍တက်၏။" ဣတိ၊ သို့။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော။ အရဟ တာဒိဂုဏော၊ အရဟံ အစရှိသော ဂုဏ်တော်တို့ကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဧတိကော၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာဒိဘေဒံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်အစရှိသည် အပြားရှိသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ထင်ရှားပြ၍။ "ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့။ ပယိရှုပါသတု၊ ဆည်းကပ်တော်မူပါလော့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာတု၊ နာတော်မူပါလော့။ ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတု၊ မေးတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ရာဇာ (၄) သာမည ဖလသုတ္တံ ကထေသိ။

ရာဇာ၊ သည်။ သမ္ပုဏ္ဏမနောရထော၊ ပြည့်ဝသောစိတ်အလိုရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ "သမ္မဓိဝက၊ အရှယ်တူဓိဝက။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျှင်။ ဟတ္ထိယာနာနိ၊ ဆင်ယာဉ် တို့ကို။ ကပ္ပါပေဟိ၊ စီရင်စေလော့။" ဣတိ၊ သို့။ (ဝတ္တာ၊ ၍) ယာနာနိ၊ ယာဉ်တို့ကို။ ကပ္ပါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏အာနုဘော်ဖြင့်။ ဓိဝ ကမ္မဝနံ၊ ဓိဝက၏သရက်ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုသရက် ဥယျာဉ်၌။ မဏ္ဍလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာ တန်ဆောင်း ဝန်း၌။ ဘိက္ခုသံဃ

ပရိဝုတ်၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်သော။ တထာဂတ်၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ သန္တဝိစိမဗ္ဗေ၊ ငြိမ်သက်သော လိုင်းတံပိုးရှိသော သမုဒ္ဒရာ အလယ်၌။ မဟာနာဝံဝိယ၊ လှေကြီးကဲ့သို့။ နိစ္စလံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ အနုဝိ လောကေတွာ၊ အဖန်တလဲလဲကြည့်၍။ "ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရိသာနာမ၊ ပရိသတ် မည်သည်ကို။ မေ၊ ငါသည်။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ရှေးကမမြင်အပ်ဘူး။ ဣတိ၊ သို့။ ဣရိ ပဘာပထေယေဝ၊ ဣရိယာပုထ်၌သာလျှင်။ ပသီဒိတွာ၊ ကြည်လိုမှ။ သံဃသ၊ အား။ အဠလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှိတွာ၊ ချီ၍။ ထုတိ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်။ သာမညဖလပဉ္ဍံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏ အကျိုးပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ အထ၊ ၌။ အသ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒ္ဝိဟိ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဘာဏဝါရေဟိ၊ ဘာဏဝါရ တို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ သာမညဖလ သုတ္တံ၊ သာမညဖလသုတ်ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။

သောသုတ္တပရိယောသာနေ (ပ) အာဟ။

သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ သုတ္တပရိယော သာနေ၊ သုတ်တော်အဆုံး၌။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက် သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ခမာပေတွာ၊ သည်းခံ စေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ် လှည့်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ရညော၊ ၏။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖယ်သွားမြဲမကြာမီ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ရာဇာ၊ သည်။ ခတာ၊ မိမိကိုယ်ကို တူးဖြိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံရာဇာ၊ သည်။ ဥပဟတော၊ မိမိကိုယ်ကို သတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရိယဿ၊ မင်းပြု လုပ်လိုခြင်း၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဓမ္မိကံ၊ တရား

စောင့်သော။ ဓမ္မရာဇာနံ၊ တရားသဖြင့်မင်းပြုသော။ ပိတရံ၊ ကို။ ဓီဝိတာ၊ ဓီဝိတိန္ဒြေမှ။ သစေနဝေါရောပေသဃထ၊ အကယ်၍ မချင်ပြီးအုံ့။ (အသ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းအား။) ဣမသ္မိံယေဝ အာသနေ၊ ဤနေရာ၌သာလျှင်။ ဝိရဇ်၊ ကိလေသာ မြူကင်းသော။ ဝီတမလံ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည်။ ဥပပဇ္ဇိ သဃထ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ နိသာယ၊ ၍။ အသန္တပဂ္ဂဟံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သောတာပတ္တိဖလာ၊ မှ။ ပရိ ဟီနော၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ပုနဒိဝသေ (၆) အတိတ်အာဟရိ။

ပုနဒိဝသေ၊ နောက်နေ့၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) "အာဝုသော၊ တို့။ အဇာတသတ္တု၊ မင်းသည်။ အသန္တပဂ္ဂဟံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒုဿီလံ၊ သီလမရှိသော။ ပါပဓမ္မံ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ နိသာယ၊ ၍။ ပိတုဃာတက ကမ္မဿ၊ အဖသတ်သောကံကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သောတာပတ္တိဖလာ၊ မှ။ ပရိဟီနော၊ ပြီ။ ဒေဝဒတ္တေန၊ သည်။ ရာဇာ၊ ကို။ နာသိတော၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ" ဣတိ၊ သို့။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထန၊ သနည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမာယနာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အမှ။ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇာတသတ္တု၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ လျှင်။ အသန္တပဂ္ဂဟံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ဧသ-ဧသော၊ ဤအဇာတသတ်မင်းသည်။ အသန္တပဂ္ဂဟေနေဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကို။

နာသေသိ၊ ဖျက်ဆီးဖူးပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အတိတ်၊ အာဟရိ၊ ပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ (၀) ဥဒ္ဒါပေဟိတိ။

အတိတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တေ၊ သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ မဟာ ဝိဘဝေ၊ များစွာသောစည်းစိမ်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ သော်။ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊ အလုံးစုံသော အတတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ ၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဒိသာ ပါမောက္ခော၊ မည်သော။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပဉ္စ မာဏဝကသတာနိ၊ လုလင်ငါးရာတို့ကို။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဝါစေသိ၊ သင်ကြားပို့ချပြီ။ တေသုမာဏဝေသု၊ ထိုလုလင် ငါးရာတို့တွင်။ ဧကော၊ သော။ သဒ္ဓိဝေါနာမ၊ သဒ္ဓိဝအမည် ရှိသော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုသဒ္ဓိဝလုလင်အား။ မတကုဋ္ဌာပနကမန္တံ၊ သူသေကိုထစေတတ်သော မန္တရားကို။ အဒါသိ၊ သင်ပေးပြီ။ သော၊ ထိုသဒ္ဓိဝလုလင်သည်။ ဥဋ္ဌာပနကမန္တမေဝ၊ ထစေတတ် သောမန္တရားကိုသာလျှင်။ ဂဟေတ္တာ၊ သင်ယူ၍။ ပဋ္ဌိဗာဟန မန္တံပန၊ တားမြစ်တတ်သောမန္တရားကိုမူကား။ အဂ္ဂ ဟေတ္တာဝ၊ မသင်မူ၍သာလျှင်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ မာဏဝေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒါရုအတ္ထာယ၊ ထင်းအကျိုးငှါ။ အရညံ၊ တောသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဧကံ၊ တစ်ကောင်သော။ မတဗျဂ္ဃံ၊ ကျားသေကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ မာဏဝေ၊ လုလင်တို့ကို။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ဣမံမတဗျဂ္ဃံ၊ ဤကျားသေကို။ ဥဋ္ဌာပေဿာမိ၊ ထစေအုံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ မာဏဝေါ၊ တို့သည်။ "တွံ၊ သည်။ နာသက္ခိဿသိ၊ မစွမ်းနိုင်သတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ပဿန္တာနညေဝ၊ ကြည့်ရှုနေကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ တံ၊ ထိုကျားသေ ကို။ ဥဋ္ဌာပေဿာမိ၊ ထစေအုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ မာဏဝ၊

လုလင်။ သစ္စေသ ကြောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အုံ့။ ဥဒ္ဒာပေဟိ၊ ထစေ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဒေဝဥပနဝတ္ထု (၀) ဣမံဂါထမာဟ။

ပန၊ ဆက်။ ဒေဝ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝတ္ထု၊ ၍။ တေမာ ဏဝါ၊ တို့သည်။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ပေါ်သို့။ အဘိရုဟိံသု၊ တက်ကုန်ပြီ။ သဒ္ဓိဝေါ၊ သဒ္ဓိဝလုလင်သည်။ မန္ဒံ၊ မန္ဒရား ကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ အပြန်အပြန်သရဲ ရှာယ်၍။ မတဗျဂ္ဃံ၊ ကျားသေ ကို။ သက္ခရာဟိ၊ ကျောက်စရစ်တို့ဖြင့်။ ပဟရိ၊ ပစ်ပေါက်ပြီ။ ဗျဂ္ဃော၊ ကျားသေသည်။ ဥဒ္ဒာယ၊ ထ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ သဒ္ဓိဝံ၊ သဒ္ဓိဝလုလင်ကို။ ဂလနာဋ္ဌယံ၊ လည်မျိုဌ။ ဒုံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ ဒီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်ဌသာလျှင်။ ပတိ၊ လဲကျပြီ။ သဒ္ဓိဝေါပိ၊ သည်လည်း။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်ဌသာလျှင်။ ပတိ၊ ပြီ။ ဥဘောပိ၊ လုလင်နှင့်ကျား နှစ်ဦးသားတို့သည်။ ဒေဝဒ္ဒာနေ ယေဝ၊ တစ်နေရာတည်းဌ သာလျှင်။ မတာ၊ သေကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိပန္နံသု၊ အိပ်ကုန်ပြီ။ မာဏဝါ၊ တို့သည်။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုဖြစ်ကြောင်းကို။ အာစရိယဿ၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ မာဏဝေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ၍။ "တာတာ၊ အမောင်တို့။ အသန္တပဂ္ဂ ဟကာရာနာမ၊ သူယုတ်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းကို ပြုကုန်သောသူတို့မည်သည်ကား။ အယုတ္တ ဌာနေ၊ မချီးမြှောက်သင့်သောအရာကို။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ ပူဇော် ခြင်းမြတ်နိုးခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ဒေဝရှပ်၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပဋိလဘန္တိ ယေဝ၊ ရရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၁၅၀။ အသန္တံ ယော ပဂ္ဂဏှာတိ၊ အသန္တံ စူပသေဝတိ။
တမေဝ ယာသံ ကုရုတေ၊ ဗျဂ္ဃေ သဒ္ဓိဝိကောယထာ။

သဒ္ဓိဝကော၊ ပြန်လည်အသက်ရှိသော။ ဗျဂ္ဃေ၊ ကျား

သည်။ သဠိ'ဝ်မေ၀၊ သဠိ'ဝ်ကို ပင်လျှင်။ ဓိ'ဝိတာ၊ ဓိ'ဝိတိန္ဒြေမှ။ ၀ေါရောပေတိယထာ၊ ချသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္ဓံ၊ သူတော်မဟုတ်သောသူကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ အသန္ဓံစ၊ သူတော်မဟုတ်သော သူကို လည်း။ ဥပသေ၀တိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တမေ၀၊ ထိုချီး မြှောက်သူ ကိုပင်လျှင်။ သောဒုဿီလော၊ ထိုသူတော်မဟုတ် သောသူ သည်။ ဃာသံ၊ စားခြင်းကို။ ဂုရုတော၊ ပြု၏။

ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဖြင့်။ မာဏ၀ါနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတွာ၊ ၍။ ဒါနာဒီနိ၊ ဂုန်သော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂတော၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ "တဒါ၊ ၌။ မဟာဗျုဋ္ဌေဒ္ဒါပနကော၊ ဣားသေကို ထစေတတ်သော။ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အဇာတသတ္တု၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒိသာပါမောက္ခော၊ သော။ အာစရိယောပန၊ သည်ကား။ အဟမေ၀၊ သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ကို။ သမေဓာနေသိ၊ ပြီ။

ဒသမာ သဠိ'ဝဇာတက ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

ပန္နရသမော ကကဏ္ဋကဝဂ္ဂေါ နိဋ္ဌိတော။

၁။ သုရာပါနဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၈၁)

ဘုရားရှင်သည် ကောသမ္မီပြည် ဃောသိတာရုံကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ် အမွတိတ္ထရသေ့ ကျောင်းဝယ် ကြမ်းတမ်း အဆိပ်ရှိ သောနဂါးတစ်ကောင်ရှိ၏။ ဘုရားရှင်၏တပည့် သာဂတထေရ်သည် ပုထုဇဉ်တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ၏။

သာဂတထေရ်သည် နဂါးမင်း၏အနီး မြက်ခင်းပေါ်တွင် ထိုင်နေ၏။ နဂါးမင်းသည် ဒေါသထွက်ပြီး အခိုးကိုလွှတ်၏ သာဂတထေရ်လည်း အခိုးကိုလွှတ်၏။ နဂါးမင်းနှင့် သာဂတ ထေရ်တို့သည် အလျှံကို အပြန်အလှန်လွှတ်ကြ၏။ ထိုသို့ လွှတ်ကြ ရာ၌ သာဂတထေရ်ကသာ နဂါးမင်းကို နှိပ်စက်နိုင်၏။ မထေရ် သည် နဂါးမင်းကိုနိုင်ပြီး သရဏဂုံသီလ၌ တည်စေကာ ကောသမ္မီ ပြည်သို့ပြန်သွား၏။

သာဂတထေရ်သည် အရက်ကိုသောက်ပြီး ဘုရားရှင်ကို ခြေကန်၍အိပ်နေ၏။ ရဟန်းတို့ သာဂတထေရ်သည် အရက် မသောက်မီက နဂါးမင်းကို နိုင်ခဲ့သော်လည်း ယခု အရက်သောက် ပြီးသောအခါ ရေမြွေကိုပင် မနိုင်တော့ချေ။

ရဟန်းတို့ အရက်သောက်ခြင်းသည် ဖောက်ပြန်မှား ယွင်းပြီး မကောင်းမှုကိုသာပြုတတ်၏။ သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်။ အတိတ် ဇာတ်ကိုဟောတော်မူသည်။

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း မင်းပြုစဉ် ဘုရားလောင်းရသေ့သည် တပည့်ရသေ့ငါးရာ ခြံရံလျက် နေ၏။ ရသေ့ငါးရာတို့သည် ချဉ်ဆားမှီဝဲရန် ဗာရာဏသီပြည်အနီး မင်း၏ဥယျာဉ်၌ နေခဲ့ကြ၏။

မင်းသည် ရသေ့တို့ကို ကြည်ညိုပြီး ခိုခြေအဆင်းရှိသော အရက်များကို တိုက်ပါ၏။ ရသေ့တို့သည် မူးပြီးကလိုက, မုန်လို ခုန်, သီလိုသီ ဖြစ်ကုန်ကြပါ၏။ မူးပြီးလဲကြပါ၏။

ရသေ့ငါးရာတို့သည် ငိုကြွေးပြီး ချက်ချင်းပင် ဟိမဝန္တာ နေ

ဘုရားလော်င်းထံ ပြန်ကြလေ၏။ ဘုရားလောင်းအဆုံး အမကို လိုက်နာပြီးသောအခါ ဗြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ရပါ သည်။

ဤဇာတ်၌ ရသေ့ငါးရာတို့သည် ဘုရားရှင်၏ပရိသတ်များဖြစ်ပြီး ဆရာရသေ့ကား ဘုရားရှင် ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၁။သုရာပါနဇာတ်မှ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် " ဓားကိုဖျက် ဝါးမျက်၊ လူကိုဖျက် အရက်" ဆိုသည့်အတိုင်း အရက်သောက်သူသည် သညာကင်းပြီး အရှက်ရခြင်း၊ ရပြီးသောတရားများကို ကွယ်ပျောက်နိုင်ခြင်း၊ သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲသို့ ရောက်စေနိုင်ခြင်းဟူသော ဆိုးကျိုးတရားများကို ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း၊ ရဟန်းများအရက်သောက်လျှင် ပါစိတ်အာပတ်သင့်ကြောင်း၊ မိမိဒေါသများကို ပြုပြင်ပြီး ဆရာကောင်း မိတ်ကောင်းထံ ဆည်းကပ်ရန် အထူးလိုအပ်ကြောင်း စသော သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၂။ မိတ္တာဝိနှကဇာတ်မှ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် တဏှာအလိုသို့ လိုက်ခြင်း၊ မိဘစကားကို နားမထောင်ခြင်း၊ အမိကိုနှိပ်စက်ခြင်းဟူသော အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဆင်းရဲမှု မလွတ်ကင်းနိုင်ကြောင်း၊ အကုသိုလ်ကံဖိစီး၍ အကျိုးပေးချိန်တန်လျှင် ငရဲပန်းကိုပင် ကြာပန်းရွေပင်ဟု ထင်မှတ်တတ်ကြောင်း၊ မိတ္တာဝိနှကသည် သင်ဓုန်း စက်ကို ကြာပန်း၊ ရွှေပန်းအဖြစ်ထင်လာပြီး ဦးခေါင်းပေါ်သို့ တင်လိုစိတ်ဖြစ်လာကြောင်း၊ ကံကြမ္မာဖိစီးလာသောအခါ မခံချိမခံသာဖြစ်၍ အော်ဟစ်ပြီး ငြီးငြူနေသည်ကိုပင် သီချင်းဆိုနေသည်ဟု မှတ်ထင်လာတတ်ကြောင်း စသော သင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၃။ကာဠကဏ္ဏိဇာတ် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၈၃)

ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌ နေတော်

မှုစဉ် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ မိတ်ဆွေကာဠကဏ္ဍီသည် ဒုက္ခ ရောက်နေသဖြင့် သူဌေးကခေါ်ပြီး ကူညီစောင့် ရှောက်ထား၏။ သူဌေး၏ မိတ်ဆွေတို့သည် ကာဠကဏ္ဍီကို သဌေးအိမ်ဟောင် မထား သင့်ကြောင်း ပြောဆိုသည်ကို သူဌေးက ငြင်းဆို၏။

တစ်နေ့သ၌ သူဌေးသည် မိမိပိုင်စားရသောရွာသို့ သွားစဉ် သူခိုးတို့သည် သူ့အိမ်သို့ လုယက်ရန် လာကြ၏။ ကာဠကဏ္ဍီသည် အိပ်နေသောလူများကို နှိုးပြီး ခရသင်း မရိုးစည် စသည်တို့ကို ဆူညံအောင် တီးမှုတ်ခိုင်းလိုက်၏။ သူခိုးတို့သည် သူဌေးကြီး ရှိသည် ထင်ကာ လက်နက်ကို ပစ်ချပြီး ပြေးကြ၏။

နောက်တစ်နေ့ လူတို့သည် ထိုလက်နက်များကို မြင်၍ ကာဠကဏ္ဍီကို ချီးမွမ်းကြ၏။ အဝေးမှ ပြန်လာသော သူဌေးအား အလုံးစုံကိုပြောပြ၏။ သူဌေးက သူ့မိတ်ဆွေများအား နာမည်သည် လိုရင်းမဟုတ်၊ သတ္တိဗျတ္တိသာ လိုရင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောပြီး ဘုရားရှင်ထံသို့ သွားလေ၏။ ဘုရားရှင်က ကာဠကဏ္ဍီ အကြောင်းကို အတိတ်ဝတ္ထုဆက်၍ ဟောတော်မူပါသည်။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း အုပ်စိုးစဉ် ဘုရားလောင်းသည် သူဌေးကြီးဖြစ်၏။ ဘုရားလောင်း သူဌေးကြီးသည် မိတ်ဆွေ ကာဠကဏ္ဍီကိုခေါ်ပြီး စောင့်ရှောက်ထား၏။ ကျန်သောအဓိပ္ပါယ်ကား ပစ္စပ္ပန်ဝတ္ထု နှင့် အလုံးစုံတူသည်။

ဤဇာတ်၌ ကာဠကဏ္ဍီသည် အာနန္ဒာ၊ ဗာရာဏသီ သူဌေးကား ဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၃။ ကာဠကဏ္ဍီဇာတ်မှ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် မိမိနှင့်ခြေခုနှစ်လမ်း အတူ သွားဖူးလျှင် မိတ်ဆွေ၊ မိမိနှင့် (၁၂)ရက်အတူ သွားဖူးလျှင် သူငယ်ချင်း၊ မိမိနှင့်တစ်လအတူနေဖူးလျှင်ဆွေမျိုး၊ တစ်လ ခွဲထက် အလွန်အတူနေဖူးလျှင်ကား ကိုယ်နှင့်တူသူ စီးပွား ချမ်းသာကြောင်း ဖြစ်၍ တစ်သက်လုံးပေါင်းဖော်ထိုက်သူများ ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိ

ချမ်းသာသောအခါ ဆင်းရဲသောဆွေမျိုးများကို တတ်နိုင်သမျှ ကူညီသင့်ကြောင်း၊ လူတစ်ဦးမှာ နာမည်လိုရင်းမဟုတ်၊ သတ္တိ ဗျတ္တိ သာလိုရင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိကိုစောင့်ရှောက်ထားသူအားပြန်ပြီး စောင့်ရှောက် သင့်ကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကိုရရှိပါသည်။

၄။အတ္ထသဒ္ဓါရဇာတ် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၈၄)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ် သာဝတ္ထိပြည် သူဌေးကြီးတစ်ဦး၏ (၇)နှစ်အရွယ်သားလေးသည် ဖခင်သူဌေးသားအား ချဉ်းကပ်ပြီး အကျိုးစီးပွား၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပြဿနာကိုမေး၏။ ဖခင်သူဌေးကြီး မဖြေနိုင်၍ ဘုရားရှင်ထံသားကိုခေါ်ပြီး ပြဿနာကိုမေးရန် သွားကြ၏။

ဘုရားရှင်က ဤကလေးသည် ရှေးအခါ၌ ငါဘုရားလောင်းသူဌေးအားလည်း အကျိုးစီးပွားပြဿနာကို မေးခဲ့ဖူး၍ ငါဖြေခဲ့၏။ ဘဝခြားမှမေ့နေခြင်းဖြစ်သည်ဟု အတိတ်ဇာတ်ကိုဟောတော်မူ၏။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း စိုးစံစဉ် ဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသီသူဌေးဖြစ်၏။ သူ၏သားသည် ခုနှစ်နှစ်အရွယ်၌ပင် အကျိုးစီးပွားအကြောင်းဖြစ်သော ပြဿနာကို ဖခင်အားမေး၏။ ဖခင်ကသားအား ကျန်းမာခြင်း၊ အကျင့်သီလ၊ ပညာရှိတို့၏အဆုံးအမ၊ ဗဟုသုတ၊ သုစရိုက်သုံးပါးတို့ကို ကျင့်ခြင်း၊ မပျင်းရိခြင်း၊ ဤတရားခြောက်ပါးသည် ကြီးပွားချမ်းသာကြောင်းဖြစ်သည်ဟု ဖြေလေ၏။ သူ၏သားသည် ထိုနေ့မှစ၍ ထိုတရားခြောက်ပါးကို ကျင့်လေ၏။

ဤဇာတ်၌ သူဌေးသားသည် သူဌေးသားဖြစ်၍ သူဌေးကြီးသည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းသည်။

၄။ အတ္ထသဒ္ဓါရဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် မသိနားမလည်သော ပြဿနာများကို ပညာရှိထံ ဆည်းကပ်ပြီးမေးမြန်းသင့်ကြောင်း၊ ကြီးပွား

ချမ်းသာလိုသောသူများသည် ကြီးပွားချမ်းသာခြင်းတရား (၆) ပါးတို့ကို သိရှိရန်လိုအပ်ခြင်း၊ ကြီးပွားချမ်းသာခြင်း တရား(၆)ပါးမှာ ကျန်းမာခြင်း၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ပညာရှိသြဝါဒ ကိုလိုက်နာခြင်း၊မပျင်းရိ ခြင်းတို့ဖြစ်ကြောင်းစသော သင်ခန်းစာ တို့ကိုရရှိပါသည်။

၅။ ကိုပက္ကစာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၈၅)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေစဉ် မိန်းမ တစ်ယောက်ကို စွဲလန်းပြီး သာသနာမတော်၌ ငြီးငွေ့သော ရဟန်း တစ်ပါးကိုအကြောင်းပြု၍ "ကာမဂုဏ်သည် အဆင်းအနံ့ အရသာ ရှိသော အဆိပ်သီးနှင့်တူ၏" ဟုသိစေလို၍ ဤစာတ် ကိုဟောတော်မူ၏။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း မင်းပြုစဉ် ဘုရားလောင်းသည် လှည်းကုန်သည်မှူးဖြစ်၍ လှည်းငါးရာ တို့ဖြင့် ကုန်ရောင်းထွက်လာခဲ့ပါ၏။ ဘုရားမလောင်းသည် တောအုပ်၌ ရှိသော အဆိပ်သီးတို့ကိုမစားဖို့၊ သူ့ကိုပြောပြီးမှ စာဖို့ လှည်းသမား တို့အား သြဝါဒပေးထားသည်။

အချို့သော လှည်းသမားများက ဘုရားလောင်းကို မပြောဘဲ အဆိပ်သီးကို စားပြီးသေကြ၏။ အချို့လှည်းသမား တို့သည် အဆိပ်သီးဖြစ်ကြောင်းသိ၍ မစားကြချေ။ အဆိပ်သီးစားမိသူတို့ကို အဆိပ်ပြေဆေးပေးပြီးကုသ၏။ အချို့အသက်ရှင်၍ အချို့အသက် သေကြ၏။

ဘုရားရှင်တရားတော်နာရ၍ ငြီးငွေ့သောရဟန်းသည် သောတာပန်ဖြစ်၏။ အချို့ရဟန်းတို့သည် သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်, ရဟန္တာ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ဤစာတ်၌ လှည်းကုန်သည်မှူး၏ပရိသတ်သည် ဘုရား ပရိသတ်ဖြစ်ပြီး လှည်းကုန်သည်မှူးသည်ကား ဘုရားရှင် ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း စာတ်ပေါင်းပါသည်။

၅။ ကိုးပဏ္ဏဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ကာမဂုဏ်ငါးပါးသည် အဆိပ်သီးနှင့်တူကြောင်း၊ အဆိပ်သီးကို စားမိလျှင် တစ်ဘဝသာ ဆင်းရဲခံရမှာဖြစ်ကြောင်း၊ ကာမဂုဏ်အဆိပ်သီးကို စားမိလျှင် ငရဲစသော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ မလွတ်ဘဲ သံသရာဘဝ အဆက်ခံစားရမှာဖြစ်ကြောင်း၊ ဘုရားလောင်းအစရှိသော သူကော်ကောင်းများနှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းသည် ပစ္စုပ္ပန်သံသ ရာဆင်းရဲအမျိုးမျိုးမှ လွတ်ကင်းပြီး ချမ်းသာခြင်းအကျိုးတို့ကို ရရှိနိုင်ကြောင်းစသော သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၆။ သီလဝိမံသကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၈၆)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ် သီလကို စုံစမ်းလိုသောပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် ကောသလမင်းကို မှီ၍ အသက်မွေးနေထိုင်ခဲ့၏။ သူသည် သရဂုံ သီလနှင့်ပြည့်စုံပြီး ဗေဒင်သုံးပုံကိုပါ တတ်ကျွမ်းသူဖြစ်၏။

မင်းကြီးသည် ပုဏ္ဏားအားအလွန်မြတ်နိုး၏။ တစ်နေ့သ၌ ပုဏ္ဏားသည် မင်းကငေ့ါကိုမြတ်နိုးသည်မှာ အတတ်ကြောင့်လော၊ သီလကြောင့်လောဟုစုံစမ်းသိလိုရှိ၍ ရှေ့ပန်းတိမ်သည်၏ပျဉ်မှ ငွေအသပြာများကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တိတ် တဆိတ်ယူ၍သွား၏။ ရှေ့ပန်းတိမ်သည်နှင့် အပေါင်းအဖော် တို့သည် ဘုရားလောင်းကို မင်း၏ဥစ္စာခိုးသူအဖြစ် ဝိုင်း၍ ဖမ်းကြပြီး မင်းကြီးထံ ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။

ကောသလမင်းကြီးသည် သင်ပုဏ္ဏားအဘယ်ကြောင့် သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူရသနည်းဟုမေး၏။ ကျွန်ုပ်သည် ခိုးသူမဟုတ်ပါ။ မင်းကြီး ကျွန်ုပ်ကို မြတ်နိုးခြင်းသည် ပညာကြောင့်လော၊ သီလကြောင့်လောဟုသိလိုသဖြင့် စုံစမ်းခြင်း သာဖြစ်ပါ၏။ ယခုကျွန်ုပ်ကို မြတ်နိုးခြင်းသည် သီလကြောင့် သာဖြစ်ကြောင်း သိရပါပြီ။

အရှင်မင်းကြီး ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားရှင်ထံ သွားပြီး ရဟန်းပြုလိုကြောင်း ခွင့်တောင်း၏။ ပုဏ္ဏားသည် ရှဟန်း ပြု၍ ဝိပဿနာပွားများကာ ရဟန္တာဖြစ်သွားလေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အတိတ် ဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းပြုစဉ် ဘုရား လောင်းသည် ထိုမင်း၏ပုရောဟိတ်ဖြစ်ခဲ့၏။ ရှေးဝတ္ထုအတိုင်း သီလကိုစုံစမ်းလို၍ သူတပါးပစ္စည်းကို လုယူခဲ့ပါ၏။ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းကိုဖမ်းပြီး ဗြဟ္မဒတ်မင်းထံသို့ ပို့ကြပါ၏။

မင်းကြီးက ပုရောဟိတ်အား မင်း၏အာဏာကိုပြုလေ ဟုဆို၏။ ထိုအခါ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်ုပ်သည် ခိုးသူ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်ကို မြတ်နိုးခြင်းသည် ပညာကြောင့်လော၊ သီလကြောင့်လောဟု စုံစမ်းလို၍ ဤသို့ပြုခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားလေ၏။

ဘုရားလောင်းပုဏ္ဏားသည် မင်းကြီးအားတရားဟောပြီး ရသေ့ဝတ်ကာ ဟိမဝန္တာသို့သွား၍ တရားအားထုတ်ရာ အဘိဉာဉ် သမာပတ်များရပြီး ဗြဟ္မာပြည်သို့လားလေ၏။

ဤဇာတ်၌ ဗာရာဏသီမင်းသည် ရှင်အာနန္ဒာ၊ မင်း ပရိတ် သတ်တို့သည် ဘုရားပရိသတ်များဖြစ်ပြီး ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားမှာမူ ဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၆။ သီလဝိမံသကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ဥစ္စာပညာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း ထက် သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံးဖြစ် ကြောင်း၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည် သူတပါးတို့၏ ရိုသေလေးစားခြင်းနှင့် ပူဇော်မှု ကို ခံယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း ၊ အဆိပ်ပြင်းသော မြွေသည်ပင်လျှင် မကိုက်မည့်ဦးဆဲလျှင် သီလရှိသည်ဟု ချီးမွမ်းကြကြောင်း၊ လူတို့ အချင်းချင်းလည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ညှာတာ ထောက်ထားခြင်း၊ ကူညီရိုင်းမှုများပြုသင့်ကြောင်းစသော သင်ခန်း စာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၇။ မဂ်လဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၈၇)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းဌာနေစဉ် အဝတ် လက္ခဏာ ဖတ်ပုဏ္ဏားတစ်ဦးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ရာဇဂြိုလ်ပြည်နေ ပုဏ္ဏားသူဌေးတစ်ဦး သည် ရတနာသုံးပါးတို့ဌ် မကြည်ညို၊ မိစ္ဆာအယူရှိပြီး မြင်တိုင်းကြားတိုင်း တွေ့တိုင်းသော မဂ်လာကိုယုံကြည်သူ ဖြစ်၏။

တစ်နေ့သဌ် ထိုပုဏ္ဏားသူဌေးတစ်ဦးသည် ဦးခေါင်းကို လျှော်ပြီး သေတ္တာထဲမှ ပုဆိုးအစုံကို ဝတ်ရန်ယူရာဌ် ကြွက်ကိုက်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုပုဏ္ဏားသည် ကြွက်ကိုက်သော ပုဆိုးအစုံရှိသောအိမ်နှင့် နေသောလူတို့သည် ပျက်စီးလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်၏။ ထိုပုဆိုးအစုံကိုကိုင်သူများ ဆင်းရဲရောက်ကြ လိမ့်မည်ဟုထင်၍ သားအား ထိုပုဆိုးကို လုံကန်ဖြင့်ယူစေပြီး သုဿာန်ဌ် စွန့်ပစ်စေ၏။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ပုဏ္ဏားသားအဘတို့၏ သောတာပန် တည်မည့်အကြောင်းကို မြင်တော်မူ၍ စွန့်ပစ်ထား သောပုဆိုးအစုံကောက်ယူတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏားသားအဘတို့သည် ထိုကြွက်ကိုက်သောပုဆိုးအစုံကို မကောက်ယူပါရန်နှင့် ထိုပုဆိုးအစုံတို့သည် မဂ်လာမရှိ၊ သုံးဆောင်လျှင် ပျက်ဆီး စေတတ်ကြောင်းဆိုပြီး တားမြစ်လေ၏။

ဘုရားရှင်သည် အို-ပုဏ္ဏား ရဟန်းတို့မည်သည်မှာ-

သုဿာန်ဌ်လည်းကောင်း၊ လမ်းခရီးအကြားဌ်လည်း ကောင်း၊ အမှိုက်စွန့်ပစ်ရာအရပ်ဌ်လည်းကောင်း၊ ရေချိုးဆိပ် ဌ်လည်း ကောင်း၊ ခရီးလမ်းမဌ်လည်းကောင်း စွန့်ပစ်သောပုဆိုးနွမ်းများ ပင်အပ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီး အတိတ်ဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

ရှေးအခါက မဟဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုလ်ပြည်ဌ် ဓမ္မိကမင်းစိုး စံစဉ် ဘုရားလောင်းသည် ဥဒီစွပုဏ္ဏားမျိုးဌ်ဖြစ်ပြီး ရသေ့ပြုကာ အဘိဉာဉ် သမာပတ်တို့ကို ဖြစ်စေ၍ ဟိမဝန္တာဌ် နေလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ဘုရားလောင်းရသေ့သည် မင်းဥယျာဉ်၌ နေစဉ် ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် သေတ္တာ၌ထားသော ပုဆိုးအစုံသည် ကြွက်ကိုက်လေ၏။ ထိုကြွက်ကိုက်သောအဝတ်ကို မသုံးဆောင်ဘဲ စွန့်ပစ်လိုက်၏။ ဆရာရသေ့သည် ထိုစွန့်ပစ် သောပုဆိုးအစုံကို ကောက်ယူရာ၌ မကောက်ယူရန် ပုဏ္ဏား သားအဘက တားမြစ်လေ၏။

အိုပုဏ္ဏား ရဟန္တာဆိုသည်မှာ ကောတုဟလမဂ်လာ နေကြတ်ခြင်း လကြတ်ခြင်းစသော ဥပါဒ်၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အထူးထူးသော အိပ်မက်တို့ကို ယုံကြည်တော်မမူကုန်။ဘုရား ရှင်သည် ဤတရားတော်ကိုဟောတော်မူ၍ ပုဏ္ဏားသားအဘသည် သောတာပန်တည်လေ၏။

ဤဇာတ်၌ ပုဏ္ဏားသားအဘတို့သည် သားအဘ ဖြစ်ပြီးရသေ့မှာမူ ဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၇။ မဂ်လဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် ဘုရားရှင်သည် ဒိဋ္ဌသုတမဂ်လာတို့ကို ယုံကြည်သော ပုဏ္ဏားအား လမ်းမှန်သို့ရောက် အောင်ပို့ဆောင်တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ရဟန္တာများသည် ကောတု ဟလမဂ်လာ၊ နေကြတ်ခြင်း၊ လကြတ်ခြင်းစသော ဥပါဒ်ငါးမျိုး၊နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အိမ်မက်တိတ္ထိုတို့ကို ယုံကြည်တော်မမူကြောင်း၊ ရဟန်းတော်များသည် သုသာန်လမ်းခရီးအကြား အမှိုက်ပုံရေချိုးဆိပ် ခရီးမတို့၌ ပစ်ထားသောအဝတ်များကို ကောက်ယူ၍ သုံးစွဲသင့်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗေဒင်လက္ခဏာယဉ်ကြာစသော လောကီပညာ ယုံကြည်မှုလွန် ကဲခြင်းကို ဘုရားရှင်လက္ခံတော်မမူကြောင်း မိမိပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံသာလျှင် အကျိုးပေးနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၈။ သာရမ္ဘဇာတ် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၈၈)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းဌာနေစဉ် နှုတ်ကြွမ်း ရဟန်း

တစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကိုဟောတော်မူ၏။

ဘုရားလောင်းသည် ဂန္ဓာရဟိုင်း တက္ကသိုလ်ပြည်၌ နှုတ်ကြမ်းသောပုဏ္ဏားတစ်ဦး၏ အိမ်၌ သာရမ္ဘအမည်ရှိသော နွားလားဖြစ်၏။ ပြိုင်ပွဲဝင်ရာ၌ ပုဏ္ဏားအားစိတ်ဆိုးပြီး ဘုရားလောင်းနွားလားသည် တင်ထားဝန်ကို မရုန်းသဖြင့် ရှုံးရလေ၏။ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို လူတို့မဆိုထားနှင့် နွားအစရှိသော ကိရစ္ဆာန်များသော်မှ မနှစ်သက်ကြချေ။

ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့ယုတ်မာကြမ်းတမ်းသော စကားကို မဆိုကြလေနှင့်။ ကောင်းသော (ချိုသော) စကားကို ဆိုခြင်းသည် ကောင်း၏။ ယုတ်မာ(ကြမ်းတမ်း)သောစကားကို ဆိုခြင်းသည် ပူပန်သောကရောက်ရတတ်၏ဟု ဟောတော်မူ၏။

ဤဇာတ်၌ ပုဏ္ဏားသည် ရှင်အာနန္ဒာ၊ ပုဏ္ဏားမသည် ဥပဋ္ဌာန်ဖြစ်ပြီး သာရမ္ဘမည်သော နွားလားသည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၈။ သာရမ္ဘဇာတ်မှ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် "နှုတ်ချို သျှိုတပါး၊ နှုတ်ကောင်းယျှင် ပြည်စုံ" ဆိုသကဲသို့ နှုတ်ချိုစွာပြောဆို ခြင်းကြောင့် မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်းနိုင်ကြောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို လူမဆိုထားဘိ၊ နွားစသော တိရစ္ဆာန်တို့ပင် မနှစ်သက်ကြကြောင်း၊ မိမိအပေါ် ကျေးဇူး ရှိသူကို ကျေးဇူးဆပ်သင့်ကြောင်း၊ ချိုသာသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းဖြင့် မိမိကိုပြန်၍ ကူညီစောင့်ရှောက်တတ်ကြောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းသည် တစ်ဖက်သား ချမ်းသာမှုမဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုသာ ပြုလုပ်တတ်သဖြင့် စိုးရိမ်ပူပန်မှုဖြစ်ရတတ် ကြောင်းသင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၉။ ကုဟကဇာတ်အဓိပ္ပါယ် အကျဉ်းချုပ် (၈၉)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း လက်ထက်၌

သူကြွယ်တစ်ဦးသည် အုံ့ဖွယ်သူရဲကိုဖြစ်စေတတ်သော ကောက်ကျစ်သည့်ရသေ့တစ်ပါးကို သီလရှိ၏ဟု ယုံကြည်ပြီး ကျောင်းဆောက်၍ ကိုးကွယ်၏။ တစ်နေ့သ၌ သူကြွယ်သည် ခိုးသူဘေးမှ ကင်းဝေးရန် ရွှေစင်နိုက္ခတစ်ရာကို ထိုရသေ့ကျောင်းဝင်းအတွင်းမြေမြှုပ်၍ ရသေ့အားအပ်နှံ ထား၏။ ထိုအခါ ရသေ့သည် ထိုရွှေကို ယူပြီး ခရီးအကြာ၌ ဝှက်ထားပြီးလျှင် ကျောင်း၌ပြန်နေ၏။

ရသေ့သည် နောက်တစ်နေ့တွင် သူကြွယ်အိမ်၌ ဆွမ်း စားပြီး သူကြွယ်အား သင့်ကိုမှီခိုပြီး နေခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ၊ ရဟန်းတို့အား လုတို့နှင့် ရောနှောနေခြင်းသည်မကောင်း၊ ဒါကြောင့် ငါသွားအုံ့ဟု ဆိုကာ အိမ်မှထွက်သွား၏။ ရသေ့သည် အတန်ငယ်သွားပြီး သူကြွယ်ကို လှည့်စားရန် ဆံကျစ် ကြား၌ မြက်တစ်ပင်ပါလာသဖြင့် ဒါယကာ၏အိမ်မှ မြက်ပင် ကိုပြန်ပေးပါသည်ဟု ပြောကာ ထိုမြက်ပင်ကို ဒါယကာအား ပေးပါ၏။

သူကြွယ်ကရသေ့သည် သီလပြည့်ဝပါပေသည်ဟု အထင်ကြီးနေ၏။ ထိုအချိန်၌ ဘုရားလောင်းသည် သူကြွယ် အိမ်သို့ ကုန်ရောင်းရန်ရောက်နေချိန်ဖြစ်ပါ၏။ ဘုရားလောင်းသည် အိုမိတ်ဆွေ သင်သည် ရသေ့ထံမှာ ဘာပစ္စည်းများ အပ်နှံဖူးပါသနည်းဟုမေး၏။ ကျွန်ုပ်သည် ရသေ့ထံမှာ ရွှေ စင်များအပ်နှံဖူးပါကြောင်းပြောရာ ရွှေမြှုပ်ထားသည့်နေရာကို သွားစုံစမ်းခိုင်း၏။ သူကြွယ်သည် သွားကြည့်ပြီး ရွှေကို မမြင်လျှင် ပြောပါသည်။

ဘုရားလောင်းက သင့်၏ရွှေကို ရသေ့ယုတ်ယူထား၏ ဟုဆိုကာ သူကြွယ်နှင့်တကွလိုက်၍ ရိုက်နှက်ကာ ရွှေကို ပြန်ပေးစေ၏။

ဤဇာတ်၌ ကောက်ကျစ်သောရသေ့သည် အုံ့ဖွယ်သရဲကိုဖြစ်စေတတ်သောရဟန်းဖြစ်ပြီး၊ ပညာရှိယောကျ်ားသည် ကားဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၉။ ကုဟကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် အပြောချိုပြီး ပစ္စည်း၌ တပ်မက်မှု မရှိသူများကိုသာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ လူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကို အထင်ကြီးပြီး ရွှေ ငွေများကို အပ်နှံပါက များသော အားဖြင့် လူလိမ်နှင့်ကွေ့ရ တက်ကြောင်း၊ လူလိမ်လူကောက်တို့သည် ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံလာလျှင် ၄င်းတို့၏ဇာတိများ ပေါ်လာတတ်ကြောင်း၊ ဤခေတ်ကာလ၌ ရသေ့ယောင်၊ သူတော်ယောင်၊ ရဟန်းယောင်တို့ကို သတိထားပြီး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရမည် ဖြစ်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၁၈။ အကတညုဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၉၀)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်ဇြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက်၌ ဘုရားလောင်းဗာရာဏသီသူဌေးသည် ပစ္စန္တရစ်မှ သူဌေး ဘစ်ဦးကို မမြင်ဖူးဘဲ မိတ်ဆွေဖြစ်နေ၏။ ပစ္စန္တရစ်သူဌေးသည် ရောင်းရန်ကုန်များကိုလှည်းငါးရာတို့ဖြင့် တင်၍ လက်ဆောင်များနှင့် တကွ ဗာရာဏသီသူဌေးထံ လွှတ်လိုက်၏။ သူဌေးသည် အလုပ်သမားတို့အား နေရာအစားအစာတို့ကို ပေး၍ ကုန်များကို ရောင်းပေး၏။

နောက် ဗာရာဏသီသူဌေးကလည်း လှည်းငါးရာဖြင့် ကုန်များတင်ပြီးပစ္စန္တရစ်သူဌေးထံ လွှတ်လိုက်၏။ ပစ္စန္တရစ်သူဌေးသည် ပါလာသောလက်ဆောင်များကိုယူပြီးဗာရာဏသီသူဌေးဆိုတာ ဘယ်သူပါလိမ့်ဟု ပြက်ရယ်ပြု၍ နေရာ အစားအစာကို မပေးဘဲ နှင်လိုက်၏။

အလုပ်သမားတို့သည် ပစ္စန္တရစ်သူဌေးပြောဆိုဆက်ဆံ ပုံကို ဗာရာဏသီသူဌေးအား အကြောင်းစုံပြောကြားကုန်၏။ တစ်ဖန် ပစ္စန္တရစ်သူဌေးသည် ရှေးနည်းတူ အလုပ်သမားတို့အား လှည်းငါးရာဖြင့် လွှတ်လိုက်၏။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီ သူဌေး၏ လူတို့သည် ထိုသူတို့ကို မြို့ပြင်၌ နေရာချထား၏။

ညဉ့်သန်ခေါင်ချိန်၌ ဗာရာဏသီသူဌေး၏အလုပ် သမားတို့

သည် ထိုလည်းစခန်းသို့သွား၍ ပစ္စည်းများကို လုယက်ကြ၏။ ထိုသတင်းကို ဗာရာဏသီသူဌေးအား ပြောကြားရ၏။ ဗာရာဏသီသူဌေးက သူတပါးကျေးဇူးကို မသိ တတ်သောသူတို့သည် ဤဒုက္ခမျိုးကိုရကြ၏ဟုဆိုလေသည်

ဤဇာတ်၌ ပစ္စန္တရစ်သူဌေးသည် ပစ္စန္တရစ်သူဌေးဖြစ်ပြီး ဗာရာဏသီသူဌေးသည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။ (ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုသည် အတိဝတ္ထုနှင့် အားလုံးတူသည်၊ ဗာရာဏသီသူဌေးအစား အနာထပိဏ် သူဌေး ပြောင်းရုံသာ)

၁၀။ အကတညုဇာတ်မှ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် တောသူဌေးတစ်ဦးသည် မြို့သူဌေး၏ ပြုခဲ့ဖူးသော ကျေးဇူးကို မထောက်ထားဘဲ မိမိရှာသို့ရောက်လာသောမြို့သူဌေး၏ လူများကို မဖွယ်မရာ ဆက်ဆံလိုသဖြင့် ကျေးဇူးကို မသိတတ်ရာရောက်ကြောင်း၊ လူတို့သည် တစ်ဦးတစ်ဦး အတုံ့အလည့်ရှိသည်ကို သတိမူ ရမည်ဖြစ်ကြောင်း အယူသာရှိ၍ အပေးမရှိပါက နောက်ဆုံး၌ ဒုက္ခရောက်ရ တတ်ကြောင်း၊ မိမိအပေါ်ပြုဖူးသော ကျေးဇူးကို နောင်တစ်ချိန်မှာ ကျေးဇူးပြန်ဆပ်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးကြောင်း၊ မိမိကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ထားသောသူအား ကျေးဇူးပြုနိုင်လျှင် ကား အတိုင်းထက်အလွန် ကောင်းမွန်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၁။ လိတ္တဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၉၁)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေ၎င်း ပစ္စည်းလေး ပါး၌ မဆင်ခြင်ဘဲ သုံးဆောင်သောရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤလိတ္တဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ဘဲ သုံးဆောင်သောရဟန်းများ၏သည်များသောအားဖြင့် ငရဲတိရစ္ဆာန်မျိုး၌ ဖြစ်တတ်ကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းများအား ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ကြရန် သြဝါဒပေးတော်မူ၏။

ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်ဘဲ သုံးဆောင်ခြင်းသည် လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်ကိုသုံးဆောင်သည့်နှင့်တူ၏။ ရှေးသူဟောင်းများလည်း မဆင်ခြင်အပြစ်ကိုမသိဘဲ အဆိပ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲရောက်ကြပုံ အတိတ်ဇာတ်ကို ဟောတော်မူပါသည်။

ရှေးအခါက ဇာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက် ထက်၌ ဘုရားလောင်းသည် ချမ်းသာသောအမျိုး၌ဖြစ်ပြီး ကြွေအန်ကြူးသူ ဖြစ်၏။ ကောက်ကျစ်သည့်ကြွေအန်ကြူး တစ်ဦးသည် ဘုရားလောင်းနှင့်ကစား၍ နိုင်သဖြင့် ကစားပွဲကို မဖျက်ဘဲ ရုံးလျှင် အန်စာကို ပါးစပ်ထဲ၌ ကြွေအန်ပျောက်ပြီးဟုဆိုကာ ကြွေအန်ဝိုင်းကို ဖျက်ပစ်လေ့ရှိ၏။

ထိုအကြောင်းကိုသိသော ဘုရားလောင်းသည် ကြွေအန်များကို အိမ်သို့ယူပြီး အဆိပ်ဖြင့် ထပ်ခါထပ်ခါ သုတ်လိမ်း၏။ ခြောက်သောအခါ ကောက်ကျစ်သောကြွေအန်ကြူး ထံယူသွား၏။ ကစားသော် ထိုသူသည် ရုံးသဖြင့် ကြွေအန်ကို ပါးစပ်ဖြင့်ငုံလျှင် အဆိပ်အဟုန်ဖြင့် မူးဝေပြီးလဲကျသွား၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် ထိုသူအား အန်ဆေးကို တိုက်စတုမဓုကျွေး၍ အနာကင်းအောင် ပြုလုပ်ပေး၏။ နောင်ကို ဤကဲ့သို့ မပြုလုပ်ရန် ဆုံးမလေ၏။ ပညာရှိ ကြွေအန်ကြူးသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၁။ လတ်တလောသေသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ရဟန်းတော်များသည် ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို သုံးဆောင်သောအခါ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ပြီး သုံးဆောင်သင့်ကြောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ဘဲ သုံးဆောင်မိလျှင် များသောအားဖြင့် ငရဲတိရစ္ဆာန်မျိုး၌ ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ဘဲ သုံးဆောင်မိလျှင် လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်ကို သုံးဆောင်သည့်နှင့်

တူကြောင်း၊ သူတပါး အပေါ်ကောက်ကျစ်သူသည် နောင်တွင် ဆင်းရဲနှင့်တွေ့ရ တတ်ကြောင်း၊ အရာရာတွင် မိမိကသာ ကစ်ဖက်သတ် အနိုင်မယူသင့်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၂။မဟာသာရဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၉၂)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းဌာနေစဉ် ရှင်အာနန္ဒာကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ အခါတစ်ပါးဌာ ပသေနဒီကောသလမင်း၏ မောင်းမများသည် ဘုရားရှင်၏တရား တော်များကို နာယူလိုခြင်း စိတ်ဆန္ဒဖြစ်ကြပါ၏။

ဆတ္တပါဏိအမည်ရှိ အနာဂါမ်ထံ မောင်းမများကို တရားနာစေခြင်း၊ သင်ယူစေခြင်းတို့ကို ပြုစေလို၏ဟု ဧကာ သလမင်းက ပြောရာ နန်းတွင်းမှာ သွားလာရသောကြောင့် မဟာသာဝကာရဟန်းများထံ နာကြားရန်သင့်ကြောင်း၊ သံတော်ဦးတင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်းမများ၏ ဆန္ဒအရ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်ထံ မောင်းမများ တရားနာခြင်း၊ သင်ယူခြင်း ပြုကြပါသည်။

မကြာမီ နန်းတွင်းဌာ ကောသလမင်းကြီး၏ ပတ္တမြားဥယျောဉ်ကျင် ပျောက်ဆုံးအမှုဖြစ်ပေါ်လာ၏။ နန်းတွင်းနေ လူများကို စစ်ဆေးခြင်းစသည်ပြုကြပါ၏။ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်ထံ တရားနာခြင်း၊ သင်ယူခြင်းပြုနေသော မောင်းမများ အတွင်းမှ ပြဿနာပေါ်ပေါက်နေကြောင်း ရှင်အာနန္ဒာထေရ် သိသွားပါသည်။

ရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည် မင်းကြီးထံသွားပြီး ဖွဲ့ဆုပ်မြေ ဆုပ်ချနည်းဖြင့် သုံးရက်တိုင်တိုင် မင်းကြီးအား ပြုလုပ်ခိုင်းပါ၏။ သို့သော် ပတ္တမြားဥယျောက်ကျင်ရှာ၍ မတွေ့ပါ။

နောက်တစ်ခါ မင်းရင်ပြင်တစ်နေရာ၌ ရေပြည့်အိုးကြီးတစ်လုံးကို တင်းတိမ်များဖြင့် ကာရံထားပြီး နန်းတွင်းရှိ လူအားလုံးတို့ကို တစ်ယောက်စီ တစ်ယောက်စီ အပေါ်ရုံကိုခြုံ၍ တင်းတိမ်တွင်းဝင်စေရမည်။ ပြန်ထွက်လာသူတိုင်း လက်ကိုဖြန့်၍ ထွက်ခဲ့

ရမည်ဟုအမိန့်တစ်မျိုးထုတ်ပြန်ပါ၏။

သူခိုးသည် ပတ္တမြားဥသျှောင်ကျင်ကို အံ့ပေါ်ရုံဖြင့် ဖုံးပြီး ရေအိုးကြီးထဲ၌ထည့်ကာ လက်ကိုဖြန့်၍ ပြန်ထွက်ခဲ့ပါ၏။ နန်းတွင်းရှိ လူအားလုံးစုံသောအခါ ရေအိုးထဲမှရေကို သွန်းလိုက်လျှင် ပတ္တမြားဥသျှောင်ကျင်ကိုတွေ့ရ၏။ ဤသို့. ရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏ပညာကြီးပုံကို ချီးမွမ်းစကားဆိုကြရာ နေရာသို့. ဘုရားရှင်ကြွကော်မှလာပြီး ရှေးဌ ပညာရှိများလည်း တိရစ္ဆာန်လက်ဌ ရောက်သောဘဏ္ဍာကို ရဖူပြီဟု အတိတ် ဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းစိုးစံစဉ် ဘုရားလောင်းသည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ အမတ်ဖြစ်ခဲ့၏။ တစ်နေ့.သဋ္ဌမင်းသည် အခြံအရံဖြင့် ဥယျာဉ်သို့.သွားရှိမင်္ဂလာ ရေကန်ဌ ရေကစား၏။ မင်း၏မောင်းမတို့.လည်း တန်ဆာများကိုဆွတ်ရှိ စုလျားတဘက်နှင့် ထုတ်ရှိသေတ္တာအပြင်ဌ ထားကာ ကျွန်မကို စောင့်ခိုင်းရှိ ရေကန်ထဲဌ ရေချိုးကြ၏။ အစောင့်ကျွန်မအိပ်ပျော်စဉ် မျောက်မတစ်ကောင်သည် မိဖုရားပုလဲသွယ်ကို ခိုးယူပြီး သစ်ခေါင်းထဲထား၍ ငြိမ်သက် စွာနေ၏။

ကျွန်မသည် နိုးလာသောအခါ ပုလဲသွယ်ကို မမြင်သဖြင့် ကြောက်လန့်ကာ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ပုလဲသွယ်ကို ခိုးပြေးပါပြီဟု ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်၏။ အစောင့်တို့.သည် ပုလဲသွယ်ခိုးသူကို ဖမ်းကြလေဟုဆိုပြီး တောတွင်းသို့. လိုက်ရှာကြရာ တောသားယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို တွေ့.ကြ၏။ ဤတောသားဖြစ်မည်ဟုဆိုပြီး ၄င်းကိုဖမ်းကြ၏။ တောသားကလည်း သူ၌ခြေးကြီးထံ ပေးလိုက်ရကြောင်းပြော၏။ သူ၌ခြေးကြီးကလည်း ပုရောဟိတ်အား, ပုရောဟိတ်ကလည်း စောင်းသမားအား, စောင်းသမားကလည်း ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်အား ပေးလိုက်ရကြောင်းပြော၏။ ထိုသူ(၅)ဦးတို့.သည် ခိုးကြသူများ မဟုတ်သော်လည်း တွေ့.လျှင်တွေ့.ခြင်း မခိုးပါဟုဆိုလျှင် ပုတ်ကြ သတ်ကြမည်

စိုးသောကြောင့် ခိုးပါသည်ဟု ဝန်ခံခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို တွက်ဆ၍ ဥယျာဉ်ထဲရှိ မျောက်မများသာ ခိုးယူရမည်ဟု စဉ်းစားမိ၏။ သူသည် ချည်ထုံးဖြင့် လုပ်သောတန်ဆာများ ကို ယူဆောင်၍ မျောက်မတို့ကို ဖမ်းစေပြီး လက်ခြေ လည်တို့ ၌ ဆင်ယင်၍ လွှတ်လိုက်၏။ ထိုမျောက်မတို့သည် တန်ဆာ ကိုရ၍ ရွှင်လန်းစွာ ဥယျာဉ်၌ သွားကြသဖြင့် ခိုးသူမျောက်မ သည်လည်း မဟာသာရ ပုလဲသွယ်ကိုဆင်လျက် ထွက်လာ၏။

ထိုအခါ အမှူလုပ်တို့သည် မျောက်မထံ ပုလဲသွယ်ကို ပြန်ရပြီး ဘုရားလောင်းအားပေး၏။

ဘုရားလောင်းသည် ထိုပုလဲသွယ်ကို မင်းကြီးအားပြ၍ အကြောင်းစုံကိုလျှောက်၏။ မင်းကြီးသည် ဘုရားလောင်းအား ဆုလာภ์များပေးပြီး ဘုဂ္ဂားလောင်း၏ သြဝါဒ အတိုင်း နေထိုင်ကာ ကံအားလျော်စွာ လားလေ၏။

ဤဇာတ်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ရှင်အာနန္ဒာ၊ ပညာရှိအမတ်သည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၂။ မဟာသာရဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ဘုရားရှင်ရှေ့၌ နေထိုင်သူ သည် ရှင်ဘုရင်ကို အရိုအသေပြုရန် မလိုအပ်ကြောင်း ပတ္တမြားဥသျှောင်ကျင် ပျောက်ဆုံးသောအခါ ရှင်အာနန္ဒာ၏ ကျေးဇူးကြောင့် ခိုးသူထံမှ ပြန်ရစေရန် နည်းပရိယာယ်ဆင်ပြီး ဆောင်ရွက်ပုံကို အတုယူသင့်ကြောင်း၊ ဘုရားလောင်း ပညာရှိအမတ်သည် မျောက်မထံပါသွားသော ပုလဲသွယ်ကို ပြန်ရအောင် အကွက်ဆင်ပုံများမှာ အမှူထောက်လှမ်းရေး ဖော်ထုတ်နည်းတစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း၊တောသားသူဌေးစသော ဖမ်းခံရသူ (၅)ဦးတို့သည် ကြောက်လန့်၍ သက်သာမည်ထင်ရာ ယောင်ယမ်းထွက်ဆိုပုံများမှာ အမှုကိုင်တွယ်များ အတက် သင်ခန်းစာယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း စစ်ဖြစ်လျှင်

သူ့ရဲကောင်းကို အလိုရှိအပ်ကြောင်း၊ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးသည့်အခါ နှုတ်လုံသူကို အလိုရှိအပ်ကြောင်း၊ စားမောင်းသောက်ဖွယ်ကို ရရှိသည့်အခါ ချစ်သူကို အောက်မေ့တာတ်ကြောင်း၊ မက်ခဲနက်နဲသော ပြဿနာကို ဖြေရှင်းသောအခါ ပညာရှိကို အလိုရှိအပ် ကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၃။ ဝိဿာသဘေဒနေဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၉၃)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်း စိုးစံစဉ် ဘုရားလောင်းသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူဌေးဖြစ်ခဲ့၏။ သူဌေး၏ နွားကျောင်းသားတစ်ဦးသည် ပေါ်ဘွဲ့နွားများကို မွေးမြူ၍ ရံဖန်ရံခါ နွားနို့အရသာကို သူဌေးထံလာ၍ပို့၏။ ထိုအခါ နွားမများသည် နွားခြံအနီးနေ ခြင်္သေ့ကို ကြောက်ရွံ့ သဖြင့် ညှိုးနွမ်း၍ နို့ရည် အထွက်နည်း၏။

နွားကျောင်းသားက ထိုအကြောင်းကို သူဌေးအား ပြောကြား၏။ အသင်နွားကျောင်းသား ခြင်္သေ့သည် သတ္တဝါတစ်ဦး၌ တပ်မက်ခြင်းရှိသလောဟုမေးလျှင် ခြင်္သေ့ကြီးသည် ပြောင်မတစ်ကောင်နှင့် ချစ်ကြိုက်နေကြောင်း နွားကျောင်းသားက သူဌေးကို ပြောပြပါသည်။

ထိုအခါ သူဌေးက "ထိုပြောင်မကိုဖမ်းပြီး ကိုယ်ကို အဆိပ်ဖြင့် ထပ်ခါထပ်ခါ သုတ်လိမ်း၍ လွှတ်လိုက်လော၊ ခြင်္သေ့သည် ပြောင်မ၏ကိုယ်ကိုလျက်ပြီးသေလတ္တံ့" ဟု ဆို၏။ နွားကျောင်းသားသည် သူဌေးမှာသည့်အတိုင်းပြု၏။ ခြင်္သေ့ကြီးသည် ပြောင်မ၏ကိုယ်မှ အဆိပ်များကိုလျက်မိပြီး သေဆုံးသွားပါ၏။

ခြင်္သေ့၏ကိုယ်မှ အသီ အသွေး အရေစသည်ကိုယူ၍ သူဌေးကြီးထံ ပို့လိုက်ပါ၏။ ချစ်ခင်သူနှင့်ဖြစ်စေ၊ မချစ်ခင် သူနှင့်ဖြစ်စေ၊ ရင်းရင်းနှီးနှီး အကျွမ်းတဝင် ပေါင်းသင်းမိလျှင် သူတို့ထံမှ ဘေးဒုက္ခများပေါ်လာတတ်ကြောင်း ဘုရားရှင် တရားတော်ကို ဟောတော်မူပါသည်။

ဤဇာတ်၌ ဗာရာဏသီသူဌေးသည် ဘုရားရှင်ဖြစ် တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ဖေါင်းပါသည်။

၃။ဝိဿာသဘောဇနဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ရဟန်းများသည် ဆွေမျိုး တော်သူမတော်သူတို့၏ လျှုဒါန်းသော ပစ္စည်းများကို ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခ ဏာမဆင်ခြင်ဘဲ သုံးဆောင်လျှင် ငရဲတိရစ္ဆာန်စသော အပါယ်လေးဘုံ၌ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ အဆိပ်မှန်လျှင် မည်သူ ကပေးပေး သေစေနိုင်ကြောင်း၊ "မဘက်လိုက်တော့ မိုက်ဘက်ပါ" ဆိုသည့်အတိုင်း ကိုလေသာ အလိုလိုက်၍ ခြသေ့ကြီးပင်လျှင် အသိဉာဏ်တုံး၍ အမိုက်ဖုံးကာ ဘဝဆုံးရဂ တ်ကြောင်း၊ မည်သူကိုမဆို မှန်းတန်အနေဖြင့် ဆက်ဆံသွားခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၄။လောမဟံသဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၉၄)

ဘုရားရှင်သည် လော့မဟံသဇာတ်ကို ဝေသာလီပြည် ပဋ္ဌိကကျောင်း၌ သီဘင်းသုံးစဉ် သုနက္ခတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ သုနက္ခတ်သည် ဘုရားရှင်၏ အလုပ် အကျွေးအဖြစ်မှ စွန့်ကာ ကောရခတ္တိယထံ ဆည်းကပ်နေ ထိုင်လေ၏။

ကောရခတ္တိယက သေဆုံးပြီး ကာဠကဏ္ဍကအသုရ ကာယ်မျိုး၌ ဖြစ်၏။ သုနက္ခတ်သည် လူထွက်ပြီး ဂေါဂမ ဘုရားရှင်မှာ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မမရှိဟု ပြောဆိုစွပ်စွဲလေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဆွမ်းခံရာ၌ သုနက္ခတ်၏ ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထား၏။ သာရိပုတ္တရာ ငါဘုရား၌ (၆)ပါးသော အဘိဉာဉ် (၁၀)ပါးသော အားတော်ဝေသာရ ဉာဏ်စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု မိမိ၌ရှိသော ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မကို ဟောကြားပြီး ငါဘုရားအား စွပ်စွဲသော သုနက္ခတ် သည် ငရဲလားလိမ့်မည်။

ငါဘုရားသည် ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ (၉၁)ကမ္ဘာထက်၌ မိစ္ဆာ အယူကို

စုံစမ်းသောအားဖြင့် ကျင့်ခဲ့ဖူးသည်ဟု အမိန့်ရှိ၏။

ရှေးအခါက ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ (၉၁)ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားလောင်းသည် အဝတ်မဝတ်သော အာဇီဝက တက္ကတွန်းအယူကို ယူခဲ့၏။ မြူအညစ်အကြေးကပ်သောကိုယ်ရှိ၏။ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌နေ၏။ တစ်ယောက်တည်းသာနေ၏။ လူကိုမြင်လျှင် သမင်ကဲ့သို့ ပြေး၏။ နွားငယ်ကျင်ကြီးကိုစား၏။ ဘဝို့တွဲနှင့် တပေါင်းလတို့၏အကြား ညဉ့်အခါ လွင်တီးခေါင်၌နေ၏။ နေထွက်သောအခါ တောအုပ်သို့ ဝင်၍နေ၏။ နွေလတွင် နေ့အခါ လွင်တီးခေါင်၌နေ၍ ညအခါ တောအုပ် ထဲဝင်၏။ အပူကို အလွန်ခံ၍ချမ်းသော် အဝတ်မဝတ် မီးမလုံ၊ ဤသို့သောအကျင့်ကိုကျင့်၍ သေခါနီးအချိန် ငရဲနိမိတ်ကိုမြင်ပြီး မိစ္ဆာအယူကိုစွန့်ကာ သမ္မာအယူကို ပြောင်းကျင့်သဖြင့် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ၏။

ဤဇာတ်၌ အဝတ်မဝတ်သော အာဇီဝကသည် ဘုရား ရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၄။ လောမဟံသဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ပုထုဇဉ်လောကီလူသား တို့သည် အမှန်တရားကို အမှားဟုမှတ်ထင်တတ်ကြကြောင်း၊ သူတကာနှင့် ထူးအောင် ကြံဖန်ပြီး ကျင့်ကြံနေသူများကို အထင်ကြီးကာ မှားယွင်းစွာ ကြည်ညိုမိတတ်ကြောင်း၊ သုနက္ခတ်သည် မိမိဉာဏ်မမှီတိုင်း ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့ကို ပြစ်မှားပြောဆိုမိတတ်ကြောင်း၊ ဘုရားလောင်းသည် ဘဝနှစဉ်အခါက မှားယွင်းသောမိစ္ဆာအယူကို ကျင့်ခဲ့ရာ သေခါနီး ငရဲနိမိတ်မြင်မှာ သမ္မာအယူပြောင်းကျင့်သဖြင့် နတ်ပြည်၌ နတ်သားဖြစ်ရကြောင်း ပျက်အစဉ် ပြင်ခဏဆိုသည့် အတိုင်း ကြာရှည်စွာ မှားခဲ့သည်ကို ပြုပြင်လိုက်ရာ တခဏချင်း အမှန်တရားများသို့ ရောက်ခဲ့ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၅။ မဟာသုဒဿနဇာတ်အဓိပ္ပါယ် အကျဉ်းချုပ် (၉၅)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေစဉ် ၁၄၇-ခု တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ဝယ် ရှင်သာရိပုတ္တရာပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခဲ့၏။ ၁၄၇-ခု၊တန်ဆောင်မုန်းလကွယ်နေ့၌ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။

ဘုရားရှင်သည် ၁၄၈-ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ကုသိနာရုံ ပြည်မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူမည်ဟု ရှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား သေးငယ် အလွန်မည်ညာသော ကုသိနာရုံပြည်၌ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မမူပါလင့်ဟု လျှောက်ထားလေ၏။ ချစ်သားအာနန္ဒာ ဤကုသိနာရုံသည် (၁၂) ယူဇနာကျယ်ဝန်းပြီး ရတနာတံတိုင်းဖြင့် ခြံရံအပ်သော မြို့ကြီးဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီဟု အမိန့်ရှိကာ အတိတ်ဇာတ်လမ်းကို ဟောတော်မူ၏။

ဘုရားလောင်းသည် မဟာသုဒဿနစကြာ်မင်း ဖြစ်စဉ် ဤကုသိနာရုံပြည်၌ ကုသဝတီအစရှိသော (၈၄၀၀၀) သောမြို့တို့၌ စကြာ်မင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ၏။ ထိုအခါသုဘဒ္ဒါ မိဘုရားကြီးက ထိုမြို့များမှာအရှင်မင်းကြီး၏ ဥစ္စာတို့ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုဥစ္စာတို့ကို ငဲ့ပါဦးဟု လျှောက်ထား၏။

ဘုရားအလောင်းသည် ငါသည် 'ယနေ့စုတေတော့အံ့' ဟုဆိုလျှင် မိဘုရားကြီးနှင့်တကွ(၈၄၀၀၀)သော မောင်းမ, အမတ်အစရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး ငိုကြလေ၏။ မငိုကြနှင့် ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတရားတို့သည် ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ သင်တို့သည် ဒါန သီလတို့ကိုပြုကြ, ဆောက်တည်ကြကုန်လော့ဟု တရားဟောဆုံးမပြီး ဘုရားလောင်းသည် နတ်ပြည်သို့ လားတော်မူလေ၏။

ဤဇာတ်၌ သုဘဒ္ဒါမိဖုရားသည် ရာဟုလာမယ်တော်၊ သားကြီးရတနာသည် ရှင်ရာဟုလာ၊ ကြွင်းသောပရိသတ်တို့ သည် ဘုရားပရိတ်သတ်ဖြစ်ကြပြီး၊ မဟာသုဒဿန စကြာ်မင်းသည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၅။ မဟာသုဒဿနဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် ယခုအခါသေးငယ်သော မြို့ရွာများသည် ရှေးအခါက ကြီးကျယ်သော မင်းနေပြည်တော်၊ မြို့ပြများဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ရကြောင်း၊ မဟာသုဒဿမင်းကြီးသည် စကြာရတနာပိုင်ရှင်ဖြစ်၍ တိုင်းပြည် စည်းစိမ်ကြီးမားကြောင်း၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်နှင့် ရရှိထား သောစည်းစိမ်တို့သည် သခင်ရသဘောတရားကြောင့် အမြဲမတည်နိုင်ကြောင်း၊ လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာအားလုံးတို့သည် သခင်ရသဘောနှင့်မကင်း၍ ချမ်းသာ အစစ်မဟုတ်ကြောင်း၊ သခင်ရတရားတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်သာ ချမ်းသာ အစစ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ရှေးသူကောင်းတို့သည် သေခါနီးအချိန်တွင် မိမိပိုင်ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းများအပေါ် တွယ်တာမှုမရှိပုံ တို့ကို အတုယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၆။ တေလပတ္တဇာတ် အဓိပ္ပါယ် အကျဉ်းချုပ် (၉၆)

ဘုရားရှင်သည် ဤဇာတ်ကို သုမ္ဘတိုင်း သေဒကနိဂုံးကို အမှီပြု၍ တောအုပ်တစ်ခုဌိုင်နေလျှက် ဇနပဒလျာဏီသုတ် အကြောင်း၍ ဟောတော်မူ၏။ ဇ ပဒကလျာဏီဟူသည် အပြစ် (၆) ပါးမှ ကင်းပြီးကောင်းခြင်းငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အမျိုးသမီးဖြစ်၏။ ကိုယ်ရောင်ဖြင့် (၁၂)တောင်ရှိသော အရပ်ဌလင်း၏။ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်း၏။ လက်ဖဝါး ခြေဖဝါ· နှုတ်ခမ်းများသည် နီသော သန္တာနှင့်တူ၏။ ရုပ်ရည်လှပ ချောမောသူဖြစ်၏။

ထိုဇနပဒကလျာဏီကို အနားမှာထားပြီး ဆီပြည့်သော ခွက်ကိုကိုင်လျက် ဆီဖိတ်ကျလျှင်အသတ်ခံရမည်ဟု သန်လျှက်မိုးသောယောကျ်ားရှေ့ကသွားနေ့သူသည် ဆီမှောက် မကျစေရန် သတိထားပြီးသယ်ဆောင်နေရသဖြင့် ဇနပဒကလျာဏီကို စောင့်၍ ကြည့်ခြင်းငှာမတတ်နိုင်သလို ထိုအသတ်ခံရမှာကြောက်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့ ရုပ်နာမ်တို့ အပေါ်ဌိ အမြဲမပြတ်ရှုမှတ်သော

သတိတရားကို မသေခင် ဒလစပ်ရှုမှတ်သင့်လှပေ၏။

ဤသို့ ဇနပဒကလျာဏီကိုမကြည့်ဘဲ ဆီခွက်ကို သာကြည့်သွားနိုင်ခြင်းသည် မလွယ်ကူကြောင်းပြောကြားကာ အတိတ်ဇာတ်ကိုဟောတော်မူသည်။

ရှေးအခါက ဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏သားတစ်ထောင်တို့တွင် ညီအငယ်ဆုံးဖြစ်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓထံ ဆည်းကပ်ပြီးသူသည် ဤပြည်၌မင်းဖြစ်ခွင့်ရှိမရှိမေး၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့က သင်သည် ဤပြည်၌ မင်းဖြစ်ခွင့်မရှိ ဤပြည်မှ ယူဇနာ(၁၈၀)ဝေးသော ဂန္ဓာရတိုင်း တက္ကသိုလ်ပြည်၌ (၇)ရက်မြောက်သောနေ့တွင် မင်းဖြစ်လတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဗာရာဏသီပြည်နှင့် တက္ကသိုလ်ပြည်ကား အဖြောင့်အားဖြင့်ယူဇနာ(၅၀)ဝေး၏။ ဘီလူးမတို့သည် ရှာ,ဇရပ် စသည်တို့ကို ဖန်ဆင်းပြီး အာရုံငါးပါးဖြင့်ဖြားယောင်း၍ စားတတ်ကြ၏။ ပရိတ်သဲ ပရိတ်ခြည်တို့ကိုယူပြီး သန်လျှက်ကိုင်ကာ ခရီးထွက်ခဲ့ပါ၏။

အချင်းယောက်ျားငါးဦး အဖော်ပါလာရာ အဆင်း ကြိုက်သောသူကို အဆင်းပြပြီးဘီလူးမတို့က ဖမ်းစားကြ၏။ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့အထိကြိုက်သောသူတို့အား သူတို့ကြိုက်သော အာရုံဖြင့် ဖြားယောင်းကာ ဘီလူးမတို့က စားပစ်လိုက်ကြ၏။

ထိုနောက် ဘုရားအလောင်းတစ်ပွါးတည်းကျန်ရာ ဘီလူးမက အမျိုးမျိုးဖြားယောင်းသော်လည်း မရချေ။ ဘုရားလောင်းကို ဖြားယောင်းလိုက်လာသောဘီလူးမသည် တက္ကသိုလ်ပြည်မှ-ရှင်ဘုရင်ကိုဖြားယောင်းပြီး ဘုရင်နှင့် တကွ နန်းတွင်းရှိသူ အားလုံးတို့ကို စားပစ်ကြပါ၏။

ဘုရားလောင်းသည် တက္ကသိုလ်ပြည်၌(၇)ရက် အတွင်း ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သွား၏။

ဤဇာတ်၌ မင်းပရိတ်သတ်သည် ဘုရားပရိတ်သတ် ဖြစ်ပြီး

မင်းအဖြစ်သို့ရောက်သောမင်းသားသည်ကား ဘုရား ရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

(၆) တေလပတ္တဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတို့ကိုလိုက်စားလျှင် အသက်သေ၍ သံသရာ၌ အဖန်တလဲလဲကျင်လည်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအာရုံငါးပါးကို မလိုက်စားဘဲ သတိတရားလက်ကိုင်ပြုပြီး ကျင့်သုံးသွား ပါက မင်းစည်းစိမ်ပင်ရနိုင်ကြောင်း၊ ဆီပြည့်ခွက်ကို သတိထားပြီး ကိုင်ဆောင်သောယောကျ်ားကဲ့သို့ အခြားသို့ စိတ်မပျံ့စေဘဲ စုးစိုက်တည်ငြိမ်စွာသတိပဋ္ဌာန်တရားကို ရှုမှတ်နိုင်ပါက နိဗ္ဗာန်သို့ပင်ရောက်နိုင်ကြောင်းစသော သင်ခန်းစာတို့ကိုရရှိပါသည်။

၇။ နာမသိဒ္ဓိဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၉၇)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေစဉ် နာမည်ဖြင့်ပြီးခြင်းကိုအလိုရှိသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤနာမသိဒ္ဓိကို ဟောတော်မူ၏။ ရဟန်း၏အမည်ကား ပါပကဟုခေါ်၏။ ငါ့ရှင်ငယုတ်မာလာလော့၊ ရပ်လော့ဟုဆိုသော် ထိုရဟန်းသည် ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ထံသွားပြီး သူ့ကို နာမည် ပြောင်းပေးရန် တောင်းပန်ပါ၏။

ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က နာမည်ဟူသည် ပညတ်မျှသာ ဖြစ်၏။ မိမိနာမည်ဖြင့် ကျေးနှပ်ရန်ပြော၏။ဘုရားရှင်ကြား တော်မူသော် ဤရဟန်းသည် နာမည်ဖြင့်ပြီးခြင်းကိုအလိုရှိ ခြင်းသည် ယခုဘဝ၌သာမဟုတ်။ ရှေးဘဝကလည်း အလိုရှိ ဖူးသည်သာတည်းဟု အတိတ်ကိုဟောတော်မူ၏။

ရှေးအခါကဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသီပြည်၌ ဒိသာပါမောက္ခဆရာဖြစ်၍ တပည့်ငါးရာတို့အား ဗေဒင်သင်ပေး၏။ ထိုအခါငယုတ်မာမည်သောတပည့်သည် မိမိနာမည်ကို မဂ်လာမရှိဟုမနှစ်သက်၍ ဆရာအား မဂ်လာ ရှိသောနာမည်ကို ပေးရန်

ပြောစ၏။ ဆရာကဇနပုဒ်သို့ လှည့်လည်၍ လိုချင်သောနာမည်ကို ယူလော့ဟုဆိုလေ၏။

လုလင်သည်တစ်ရွာမှ တစ်ရွာသို့လှည့်လည်သော် ရွာအသီးသီး၌ ငေသက်ရှည်မည်သူသေသည်ကိုလည်းကောင်း သူဌေးမဆိုသူကျွန်မသည် ဆင်းရဲနေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ငခရီးမည်သူ ခရီးသွားမှားနေသည်ကိုလည်းကောင်း တွေ့ရှိရ သဖြင့် နာမည်၌ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၏။

လုလင်သည် ဆရာထံပြန်လာပြီး ထိုအကြောင်းစုံကို လျှောက်၏။ နာမည်သည် ပညတ်မျှသာဖြစ်ပုံကိုသိရပါပြီ။ နာမည်သည်လိုရင်းမဟုတ်ပါ၊ ကံသာလျှင် ကောင်း၊ မကောင်းကို ပြီးစီးနိုင်သည်ဟု ဆရာကပြောပါသည်။

ဤဇာတ်၌ငယုတ်မာမည်သောလုလင်သည် ငယုတ် မာမည်သောရဟန်း၊ ဒီသာပါမောက္ခဆရာ၏ပရိတ်သတ်သည် ဘုရားပရိတ်သတ်ဖြစ်ပြီး ဒီသာပါမောက္ခဆရာကား ဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၇။ နာမသိဒ္ဓိဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် လောက၌နာမည်သည် ကြီးပွားချမ်းသားခြင်း ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်၊ ပညတ်မျှသာဖြစ်၍ အစွဲအလမ်းမထားသင့်ကြောင်း ၊ နာမည်သည်ခေါ်ရုံမျှသာဖြစ်၍ အယုတ်အမြတ်မခွဲခြားသင့်ကြောင်း၊ ကြီးပွားချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကား မိမိပြုအပ်သော ကံသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ မကောင်းသောကံကို ကောင်းအောင် ပြုပြင်လျှင် ကြီးပွားချမ်းသာမည်သာဖြစ်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများ ကိုရရှိပါသည်။

၈။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇာတ် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၉၈)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေစဉ် စဉ်းလဲသောကုန်သည်တစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကော်ကို

ဟောတော်မူ၏။

သာဝတ္ထိပြည်၌ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ပူးပေါင်းကုန်သွယ်မှုပြုကြ၏။ စဉ်းလဲသောကုန်သည်သည် နှစ်စုကို မိမိပယူ၍ တစ်စုကို ထိုသူသေလျှင် ထိုသူ၏မယားအားပေးအံ့၊ ဤသို့ ကြံပြီးရလာသော ဥစ္စာကို နေ့ရွှေ့ရက်ပြီး မခွဲဝေဘဲနေလေ၏။

ပညာရှိကုန်သည်သည် စဉ်းလဲသောကုန်သည်ကို နှိပ်စက်ပြီးဥစ္စာကိုအဝေခိုင်း၏။ ထိုစဉ်လဲသောကုန်သည်၏ အကြောင်းကို ဘုရားရှင်အားလျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် အတိတ်ဇာတ်ကိုဟောတော်မူ၏။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်၌ပဏ္ဍိတနှင့် အတိပဏ္ဍိတမည်သောလူနှစ်ယောက်တို့သည် အတူတွဲ၍ ကုန်ရောင်းကြ၏။ ကုန်ရောင်းပြီး ရလာသောဥစ္စာကို အတိပဏ္ဍိတက နှစ်စုရသင့်သည်။ ကဏ္ဍိတကားတစ်စုသာ ရသင့်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်၏။

ပဏ္ဍိတကုန်သည် သင်္ကာအဘယ်ကြောင့် နှစ်စုရသင့်သနည်းဟုမေး၏။ ငါသည် အတိပဏ္ဍိတဖြစ်၍ နှစ်စု ရသင့်၏။ မကျေနပ်လျှင်ရက္ခစိုးနတ်ကို မေးမည်ဟုခေါ်သွား၏။ အတိပဏ္ဍိတသည်သူ့အဖေကိုသစ်ခေါင်းထဲ ဝင်စေပြီး အတိပဏ္ဍိတအား နှစ်စုပေးသင့်သည်ဟု အသံဖျက် ၍ပြော၏။ ထိုအခါဘုရားလောင်းသည် ကောက်ရိုးကို သစ်ခေါင်းထဲသွင်းပြီး မီးနှင့်ရှို့သော်သစ်ကိုင်းမှ ဆင်းလာပြီး ပဏ္ဍိတသည်ကောင်း၏။အတိပဏ္ဍိတသည် မကောင်းဟုဆို၏ ထိုအခါသူတို့နှစ်ဦးသည် ဥစ္စာကိုထက်ဝက်ခွဲ၍ ယူကြလေ၏။

ဤဇာတ်၌ စဉ်းလဲသောကုန်သည်သည် စဉ်းလဲသောကုန်သည်သာဖြစ်ပြီး၊ ပညာရှိကုန်သည်မှာမူ ဘုရားရှင် ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါ၏သည်။

၈။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် နှစ်ဦးပေါင်းစပ်၍ စီးပွား ရေးလုပ်

ရာဒ္ဓ ဧကာဂ်ကျစ်စဉ်းလဲသူကို သ့တီသား၍ ရှောင်ရှားရမည် ဖြစ်ကြောင်းစဉ်းလဲသူကို ယုံပြီးပုံအပ်လိုက် ပါကခံသွားရမည်သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ အဂတိလိုက်ပြီး အမှုကို ဆုံးဖြတ်ပါက တစ်နေ့ အလိမ်ပေါ်ပြီး အရှက်ကွဲရမည်သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ နာမည်ကောင်းခြင်းထက် ပညာရှိ စိတ်ကောင်း ရှိဖို့က ပိုအရေးကြီးကြောင်း နာမည်ကောင်းပြီး ပညာမရှိ စိတ်ကောင်းမရှိလျှင် ဘာမျှတန်ဖိုးမရှိပါကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၉။ ပရောသဟသဏတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၉၉)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းသည် ဥဒီစ္စပုဏ္ဏားမျိုးဌာပြစ်၏။ ပညာကဲပြီး ရသေ့ ဝတ်ကာ အခြံအရံ တပည့်ရသေ့ငါးရာနှင့်အတူ ဟိမဝန္တာဌာ နေ၏။ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းစုတောခါနီးဌာ တပည့်များက အဘယ်တရား ထူးများရသနည်းဟု မေးကြရာ နိတ္ထိကိဌ-ဘာမှမရှိ၊ ဘာတရားမှ မရဟု အဓိပ္ပါယ်ကောက်ကာ ဆရာကြီးကို ပူဇော်ခြင်းမပြုကြချေ။

ရှင်သာရိပုတ္တရာလောင်းတပည့် ရသေ့ကြီးပြန်ရောက်၍ ဆရာရသေ့ကြီးစုတောကြောင်းသိရလျှင် နိတ္ထိကိဌိ- ဟူသည် အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်ကို ရ၏ဟုဆိုလိုကြောင်း အကျယ် အားဖြင့် တပည့်တို့အား ဟောခဲ့၏။ ဤဇာတ်ဌ တပည့်ကြီးသည် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်ကားဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ် ပေါင်းပါသည်။

၉။ ပရောသဟသဏတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ဒုတိယအာရုပ္ပဝိညာဉ်၏မရှိခြင်း နတ္ထိဘောပညတ်ကို အာရုံပြု၍ နတ္ထိကိဌိဟု ပွားများသူသည် အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို ရနိုင်ကြောင်း ဆရာပြောဆိုသော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မသိနားမလည်ခြင်းသည် တပည့်မှာ အသိပညာ အားနည်းမှုရှိနေကြောင်း၊ ပညာမရှိသောလူတစ်ယောက်ထက် ပညာရှိသောလူတစ်ယောက်က ပိုရှိသာလွန် မြင့်မြတ်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာတို့ကိုရရှိပါသည်။

၁၀။ အသာတရူပဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၀၀)

ဘုရားရှင်သည် ကုဏ္ဍိယမြို့ကိုမှီ၍ ကုဏ္ဍာဓာနတော အုပ်ဌေနေစဉ် သုပ္ပဝါသာသီတင်းသည်မကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ သုပ္ပဝါသာသည် ရှင်သီဝလိလောင်းကို (၇)နှစ်လွယ်ပြီး (၇)ရက်တိုင်တိုင် မွေးရ၏။ ကလေးမွေးပြီး (၇)ရက်လုံးလုံး ဘုရားအမှူးရှိ သော သံဃာတော်များကို ဆွမ်းကျွေး၏။

ရှင်သီဝလိသည် (၇)နှစ်သားအရွယ်တွင် သာသနာ့ဘောင်ဝင်ခဲ့၏။ ရှင်သီဝလိကို (၇)နှစ်လွယ်ပြီး (၇)ရက်မေးခဲ့ ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကား ရှေးဘဝ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်ရပါသည်ဟု ဘုရားရှင်က ဆက်၍ဟောကြားတော်မူသည်။

ရှေးအခါက ဘုရားလောင်းသည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး၏ သားဖြစ်ခဲ့၏။ ခမည်းတော်နတ်ရွာစံလျှင် ဘုရားလောင်းသည် မင်းပြု၏။ ထိုအခါ ကောသလမင်းသည် ဘုရားလောင်းကိုသတ်ပြီး သူ့မိဖုရားကြီးကိုဆက်၍ မိဖုရားမြှောက်၏။ ဘုရားလောင်း၏ သားတော်သည် ရေပြွန်ပေါက်မှ ထွက်ပြေးပြီး ဗိုလ်ပါများစုကာ ဗာရာဏသီကိုတိုဝင်ယူဖို့ ကြံစား၏။

ထိုအခါ မိခင်မိဖုရားကြီးက စစ်တိုက်ပြီး နန်းတော်ကို မယူနှင့် (၇)ရက်တိုင်တိုင် မြို့ကိုပိတ်၊ လူတွေ အသွားအလာ ဖြတ်တောက်ပြီး မြို့ကိုသိမ်းယူရန် သားထံ သတင်းစကား ပို့လိုက်၏။ မင်းသားသည်မယ်တော်ပြောစကားအတိုင်း မြို့ကိုပိတ်ဆို့ပြီး အစာရေစာဖြတ်တောက်သောနည်းဖြင့် တိုက်ရာ ပြည်သူတို့သည် မသွားလာရသဖြင့် ကောသလမင်း၏ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍ မင်းသားထံ ပို့ကြ၏။ မင်းသားသည် မြို့တွင်းသို့ဝင်၍ မင်းပြုလေ၏။

မြို့ကိုပိတ်ဆို့ပြီး စစ်တိုက်ခိုင်းသော ဝစီကံကြောင့် မိဖုရားကြီးသည် သုပ္ပဝါသာဘဝဖြစ်သော် ကိုယ်ဝန်ကို (၇)နှစ်လွယ်ပြီး (၇)ရက် မွေးရသော မကောင်းကျိုးကို ခံစားရ၏။

ဤဇာတ်၌ မြို့ကိုပိတ်ဆို့သောမင်းသားသည် ရှင်သီဝလိ၊

မင်းသား၏မယ်တော်သည် သုပ္ပဝါသာဖြစ်ပြီး ဖခင်ဗာရာဏသီမင်း သည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၁၀။ အသာတရူပဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် အကုသိုလ်ကံများကို ကိုယ်တိုင်မပြုသော်လည်း တိုက်တွန်းသောဝစီကံကြောင့် ဆိုးကျိုးပေးနိုင်ကြောင်း၊ အတိတ်၌ပြုလုပ်အပ်သော အကုသိုလ်ကံသည် တစ်ချိန်၌ ဝင့်ကြွေးဆပ်ရမည်ကို သိရှိသဖြင့် မကောင်းမှုရှောင်ကြဉ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝေဒနာခံစားရာ၌ ဘုရားအစ ရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြုနေလျှင် ဝေဒနာ သက်သာနိုင်ကြောင်း၊ မကောင်းသောအမှုကို သူ တစ်ပါးတိုက်တွန်း၍ ပြုလုပ်လျှင်လည်း ပြုလုပ်သောသူမှာ မကောင်းသော အကျိုးပေးခြင်းကို ခံရမည်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ဆင်းရဲအစစ်ဖြစ်ပါလျက် ချမ်းသာဟု မှတ်ထင်သောသူအား မိမိကိုပြန်၍ နှိပ်စက် တတ်ကြောင်း သင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

ပရောသတဇာတ် (၁၀၁)သည် ပရောသဟသဇာတ်နှင့်တူသည်။

၂။ ပဏ္ဏိကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၀၂)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်း မင်းပြုစဉ် ဘုရားလောင်းသည် ရက္ခစိုးနတ်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဗာရာ ဏသီပြည်၌ ဟင်းရွက်ရောင်းစားသော သီတင်းသည်မှာ လှပယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့သောသမီး (၁)ယောက်ရှိ၏။ အရွယ် ရောက်သော် အမျိုးတူသူတို့ကလာတောင်းကြ၏။ ဖခင်သည် သူ့သမီးကိုယ်ကျင့်ကောင်း၊ မကောင်းစုံစမ်းလို၍ တောသို့ခေါ်ပြီး ချစ်ကြိုက်ပုံကိုပြောဆိုကာ လက်ကိုဆွဲ၏။ သမီးသည် အဘ ဤသို့ မပြုလုပ်ပါနှင့်ဟု ဆိုပြီး ငိုကြွေးလေ၏။ ထိုအခါ ဖခင်သည် သမီး၏ ကိုယ်ကျင့်တရားကို သိရ၍ အိမ်သို့ခေါ်လျက် မင်္ဂလာဆောင်ပြီး လင်အိမ်သို့ ထည့်လိုက်ပါ၏။

ဘုရားရှင်သည် သစ္စာတရားဟောတော်မူသည်၏အဆုံး၌

သီတင်းသည်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်တည်၏။

ဤဇာတ်၌ အဘသည် အဘ၊ သမီးသည် သမီးဖြစ်ပြီး ရက္ခစိုးနတ်သည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

(ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေစဉ် ဟင်းရွက်ရောင်း၍ အသက်မွေးသော သီတင်းသည်တစ်ဦးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုသည် အတိတ် နှင့်တူသည်သာ။)

၂။ ပဏ္ဍိကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် အမျိုးသမီးများသည် ရပ်ရည်အဆင်းလှပခြင်းထက် ကိုယ်ကျင့်တရားသည် ပို၍တန် ဖိုးရှိကြောင်း၊ မိန်းမတို့ဂုဏ်ရှေ့ရေး၍မရဆိုသကဲ့သို့ အမျိုးသမီးများ၏ဂုဏ်သည် တည်တည်တံ့တံ့မျက်နှာအမူ အရာရှိသင့်ကြောင်း၊ မိဘများသည် သားသမီးများကို လိမ္မာ ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမပြီးမှ အိမ်ထောင်ပြုစေသင့်ကြောင်း၊ ကိုယ်ကျင့်မကောင်းသောသမီးများ အိမ်ထောင်ပြုလျှင် မိဘများက ဒုက္ခတွေ့ရတတ်ကြောင်း စသော သင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၃။ ဝေရီဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၀၃)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေစဉ် အနာထပိဏ်သူဌေးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကိုဟောတော်မူ၏။ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ပိုင်စားရသောရွာမှ လှည်းဖြင့် ပြန်လာရာ ခရီးကြာ၌ ခိုးသူတို့ကို မြင်၍လမ်းခရီးကြား၌ မနေမနားတော့ဘဲ မိမိအိမ်သို့ ပြန်လာ၏။

နောက်တစ်နေ့၌ ဘုရားရှင်ထံသွားပြီး လမ်းခရီး၌ ဖြစ်ပျက်ပုံကိုဘုရားရှင်အားလျှောက်ထားရာ ရှေး၌လည်း ပညာရှိများ ခိုးသူကိုမြင်ပြီး ခရီးကြား၌ မနားဘဲပြန်ခဲ့သဖြင့် လုယက်မခံရဟု မိန့်တော်မူပြီး အတိတ်ဇာတ်ကိုဟောတော် မူသည်။

ရေးအခါက ဗာရာဏာပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်း စိုးစံစဉ် ဘုရားလောင်းဗာရာဏသီသူဌေးသည် ပင့်ဖိတ်သော ထမင်းကိုစားသုံးရန် ရွာငယ်တစ်ရွာသို့သွား၏။ ပြန်လာသော် ခရီးအကြာ၌ ခိုးသူတို့ကို မြင်လျှင် ခရီးအကြာ၌ မနေဘဲ နှားတို့ကိုနှင်၍ မိမိအိမ်သို့ အရောက်ပြန်ခဲ့၏။ သူသည် ခိုးသူတို့မှလွတ်၍ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ဥဒါန်းစကားကို ကျူးရင့်လေ၏။

ဤဇာတ်၌ဗာရာဏသီသူဌေးသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၃။ ဝေရိဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

အရိပ်ပြအကောင်ထင်ရန်၊ လာမည့်ဘေး အဝေးကရှောင်ရန်၊ သွားသတိ၊ လာသတိဆိုသကဲ့သို့ ရန်သူနှင့်တွေ့ကြုံလာလျှင် ဖြည်းဖြည်းသာသာမသွားလာဘဲ လျှင်လျှင်မြန်မြန် သွားလာသင့်ကြောင်း၊ ခရီးသွားလျှင် သတိဝီရိယရှေ့ထား၍ သွားလာသင့်ပါကြောင်း၊ ရန်သူရှိသောနေရာ၌ တစ်ရက် နှစ်ရက်သော်မျှ ပညာရှိများ မနေသင့်ပါကြောင့် စသော သင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၄။ မိတ္တဝိန္ဒကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၀၄)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေစဉ် အပြောအဆိုခက်သောရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကိုဟောကြား၏။

ဤဇာတ်သည် ကဿပဘုရားလက်ထက်၌ဖြစ်၏။ ထိုအခါ သင်တုန်းစက်ကိုရွက်၍ ငရဲခံရသောမိတ္တဝိန္ဒကသည် ကျွန်ပ်အဘယ်မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သနည်းဟုမေး၏။ ဘုရားလောင်းနတ်သားက "(၃၂)ဦးသော ဝေမာနိုက ပြိတ္တာမတို့ကို ရခဲ့ပြီး အလွန်အလိုကြီးသောကြောင့် ဤသင်ဓုန်းစက်ကို ရွက်၍ ဆင်းရဲခံရ၏"ဟု ဆိုလေ၏။

ဤဇာတ်၌ အပြောအဆိုခက်သောရဟန်းသည် မိတ္တဝိန္ဒကဖြစ်ပြီး နတ်သားသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါ

သည်။

၄။ မိတ္တာဝိနှကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် အလိုလောဘကြီးလျှင် ပြိတ္တာဘုံသို့လားရောက်ရကြောင်း၊ လွန်ကဲသောလောဘ မဖြစ်စေရန် တရားသဖြင့် နေထိုင်သင့်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၅။ ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၀၅)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ဥယျာဉ်နေစဉ် ထိတ်လန့်တတ်သော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းသည် သာဝတ္ထိပြည်နေ အမျိုးသားဖြစ်၏။ သာသနာဘောင်ဝင်ပြီး ရဟန်းဝတ်နေသော်လည်း လေပြင်းတိုက်ခြင်း၊ သစ်ခက်ခြောက်ကျိုးသံ၊ ငှက် ဆင် ကျား မြွေစသော သတ္တဝါများကို အလွန်ကြောက်လန့်သူဖြစ်၏။

ငါသည်သေရလိမ့်မည်၊ ငါသည် သေခြင်းတရားကို မလွန်ဆန်နိုင်ပါတကားဟု မဆင်ခြင်၍သာ ကြောက်နေ၏။ သေခြင်းတရားဆင်ခြင်ပေးရန် သံဃာများက ပြောသော်လည်း ကြောက်မြဲကြောက်နေ၏။ ထိုရဟန်းအကြောင်းကို ဘုရားရှင်သိတော်မူသဖြင့် ရှေးကလည်းဤရဟန်းကြောက် တတ်သည်သာဖြစ်၏ဟု အတိတ်ဇာတ်ကိုဟောတော်မူ၏။

ရေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းစိုးစံစဉ် ဘုရားလောင်းသည် ဟိမဝန္တာ၌ ရက္ခစိုးနတ်ဖြစ်၏။ ဗာရာဏသီမင်း၏ မဂ်လာဆင်တော်ကိုစစ်မြေပြင်၌ မကြောက်စေရန် ဆင်ဆရာတို့ကခွန်းစသည်နှင့်ဆုံးမပြီး လေ့ကျင့်ခိုင်း၏။ ဆင်သည်ဒဏ်ရာကိုသည်းမခံနိုင်သဖြင့် ဆင်ချည်တိုင်ချိုးပြီး ဟိမဝန္တတောသို့ ထွက်ပြေးခဲ့၏။

ရက္ခစိုးနတ်ကြီးသည် ဆင်ကိုမြင်လျှင် ဤဟောင်း သင်သည်ဘုံးရန်မရှိ၊ မကြောက်နှင့်ဟု ဆင်အားဆုံးမ၏။ ထိုဆင်သည်

ထိုနေ့မှစ၍ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိတော့ပေ။ ဘုရားရှင်တရားပြ၍ ကြောက်တတ်သော်ရဟန်းသည် သောတာပန်တည်လေ၏။

ဤဇာတ်၌ ဆင်သည်ရဟန်းဖြစ်ပြီး ရက္ခစိုးနတ်သည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၅။ ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

မထိန့်လန့်သင့်သောအရာ၌ ထိန့်လန့်ခြင်းသည် သေဘေးမှ ကြောက်တတ်သောကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ သေဘေးမှ ကြောက်တတ်သူများသည် နေ့စဉ် မရဏာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများပြီး နေသင့်ကြောင်းစသော သင်ခန်းစာ တို့ကို ရရှိပါသည်။

၆။ ဥဒဋ္ဌနိဇာတ် အဓိပ္ပါယ် အကျဉ်းချုပ် (၁၀၆)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းစိုးစံစဉ် ဘုရားလောင်းသည် သားနှင့်အတူရသေ့ဝတ်၍ တရားအားထုတ်နေ၏။ တစ်နေ့သ၌ သားရသေ့ငယ်အား မိန်းမတစ်ယောက်သည် ဖြားယောင်းပြီး ဖျက်ဆီးလေ၏။ တားမြစ်မရသဖြင့် ဖခင်ရသေ့ကြီးသည် ရသေ့ငယ်ကို အမျိုးသမီးနောက် ထည့်လိုက်ရ၏။

အမဲကိုယူခဲ့လော၊ ငါးကိုယူခဲ့လော၊ ရေကိုယူခဲ့လော စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးခိုင်းရာ ရသေ့ငယ်သည်စိတ်ပျက်ပြီး ဘုရားလောင်းဖခင်ရသေ့ထံ ပြန်လာပြီး ဗြဟ္မဝိဟာရတရား လေးပါးတို့ကို ပွားများအားထုတ်လျက် ဗြဟ္မာပြည်သို့ လားလေ၏။ ဦးဇွေသော ရဟန်းသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည် လေ၏။

ဤဇာတ်၌ အပျိုကြီးသည် အပျိုကြီး၊ ရသေ့ငယ်သည် ဦးဇွေသော ရဟန်းဖြစ်ပြီး ဖခင်ရသေ့သည်ကား ဘုရားရှင် ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းဖြစ်ပေါင်းပါသည်။

၆။ ဥဒဋ္ဌနိဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် 'ယရာဝါသ သမ္ဘာဝဟု၊ ကိုယ့်များမြောင်၊ လူတို့ဘောင်'ဆိုသည့်အတိုင်း အိမ်ရာတည် ထောင်ခြင်း အမှုသည် ကိုလေသာအနှောင်အိမ်တွင် နေရသဖြင့် ကြပ်တည်း

ကျဉ်းမြောင်းကြောင်း၊ လူတို့ဘောင်သည် ပြုဖွယ်ကိစ္စများကြောင်း၊ မိဘမေတ္တာသည် အလွန်တရာမှ အေးမြကြောင်း၊ မလိမ္မာသော သားသမီးများကို စိတ်ရှည်ရှည် ထားပြီး ဆုံးမခြင်းဖြင့် မိဘရော သားသမီးပါ ချမ်းသာမှုကို ရစေနိုင်ကြောင်းသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၇။ သာလိတ္တကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၀၇)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်း စိုးစံစဉ် ဘုရားလောင်းသည် ပညာရှိအမတ်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုမင်းမှာ အလွန်စကားများသော ပရောဟိတ်ပုဏ္ဏားတစ်ဦးရှိ၏။ ကျောက်စရစ်ခဲပစ်သော အတတ်ကို တတ်သောငဆွံ့ကို ဆိတ်ချေးများပေးပြီး ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားထိုင်နေကြနေရာနှင့် တန်းတန်း တင်းတိမ်၌ အပေါက်ဖောက်ထား၏။ ငဆွံ့သည် ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားစကားပြောလျှင် ဆိတ်ချေးအခြောက် များနှင့် ပါးစပ်ထဲသို့ ပစ်သွင်း၏။

ဆိတ်ချေးတစ်ကွမ်းစာကုန်မှရပ်ပြီး ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားသည် လည်း ထိုနေ့မှစ၍ စကားအလွန်မပြောဘဲ မိမိစိတ်ကို ဆုံးမလေ၏။

မင်းကြီးသည် ငဆွံ့အား အခွန်ဟစ်သိန်းထွက်သော ရွာလေးရွာကိုဆုကျော်အဖြစ်ပေးသနား၏။ ထိုအခါ ဘုရား လောင်းအမတ်သည် မင်းကြီးအားလောကၨ၌ အတတ်မည် သည်ကို သင်ထားသင့်၏ဟု လျှောက်၏။ ငဆွံ့သည် ဘာမှ တန်ဖိုးမရှိလှသည့် ကျောက်စရစ်အတတ်ဖြင့်ပင် စည်းစိမ်ကို ရစေနိုင်၏။

ဤဇာတ်၌သူဆွံ့သည် ကျောက်စရစ်ပစ်သော ရဟန်းမင်းသည် ရှင်အာနန္ဒာ၊ ပညာရှိအမတ်သည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၈။ သာလိတ္တကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းအတတ် ပညာတစ်ခုခုကို တတ်ထားသင့်ကြောင်း၊ ပညာရပ်တိုင်း၌ သူ့နေရာနှင့်သူ့ အသုံးချတတ်လျှင် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် အကျိုးတရားကို

ရရှိခံစားနိုင်ကြောင်း၊ လောကဌ် အတတ် ပညာအမျိုးမျိုးကို တတ်အောင်သင်ထားသင့်ကြောင်းစသော သင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၈။ ဗာဟိယဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၀၈)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်ဌ် ဗြဟ္မဒတ်မင်းစိုးစံစဉ် ဘုရားလောင်းသည် ထိုမင်း၏အမတ်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ တော သူမိန်းမတစ်ဦးသည် ကျင်ကြီးကိုစွန့်ရာ ဂစ်ခဏချင်းပြီး သွားသည်ကို နန်းတော်လေသာပြူတင်းမှ မြင်ရ၏။ ဤမိန်းမသည်ရောဂါကင်း၏။ ဤမိန်းမ၏ သားအိမ်သည် သန့်ရှင်း၏။ မိဖုရားပြုရလျှင် ကောင်းမည်ဟု စိတ်ကူးပြီး လင်ယောကျ်ားမရှိကြောင်း သိသောအခါ နန်းတော်သို့ ခေါ်ပြီး မိဖုရားမြှောက်၏။

မကြာမီမှာပင် မိဖုရားမှ စကြာဝဠာမင်းလောင်း တစ်ပါးကို ဖွားမြင်လေ၏။ ဘုရားလောင်းသည် မင်းကြီးကို သင်ထားသင့်သော အတတ်ပညာကိုသင်ထားသင့်၏။ တောသူသည် အရက်အကြောက် ဖုံးလွှမ်းကာ လျင်မြန်စွာ ကိုယ်လက်သုတ်သင်မှုကြောင့် မင်းမြတ်နိုးသော မိဖုရားဖြစ် ရသည်ဟု ချီးမွမ်းတော်မူ၏။

ဤဇာတ်ဌ် လင်မယားတို့သည် လူင်မယားများဖြစ်ပြီး ပညာရှိအမတ်သည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းသည်။

၈။ ဗာဟိယဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ အရည်အချင်းမှာ ပိန်ခြင်း၊ ဝခြင်း၊ မလှခြင်းတို့သည် အဓိကမဟုတ်၊ အရက်အကြောက်သာ အဓိကကျကြောင်း၊ အရက်အကြောက်ရှိသောမိန်းမသည် လင်ကောင်းရရှိပြီး သားကောင်းရတနာ ထွန်းကားနိုင်ကြောင်း၊ အရက်အကြောက် ကိုတန်ဖိုးထားပြီး ယဉ်ကျေးမှုကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းသည် မွန်မြတ်သည့် အတတ်ပညာတစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ တတ်သင့်တတ်ထိုက်သော အတတ်ပညာကို

မည်သူမဆို တတ်သင့် သင်သင့်ပါကြောင်း သင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၉။ ကုဏ္ဍကပူဝဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၀၉)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းဌိုနေစဉ် မဟာဒုက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကိုဟောတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိပြည် သားများသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာများအား နှစ်ဦး သုံးဦးစုပေါင်း၍ ဆွမ်းကပ်ခြင်း၊ ရံခါအဖွဲ့ဖွဲ့၍ ရံခါ တစ်မြို့ လုံးစုပေါင်း ဆွမ်းကပ်ခြင်းစသည်တို့ကို ပြုလေ့ရှိ၏။

ထိုအခါ ဆင်းရဲသား မဟာဒုက်သည် ဆန်ကွဲကို ဆောင်၍ ရေဖြင့်ဆွတ်ကာ မရိုးရွက်ဖြင့်ထုတ်၍ပြာပူ၌ ဖုတ်ထားသောမုန့်ကို သူများအလျင်ဦးစွာ ဘုရားရှင်၏သပိတ်တော်၌ လောင်းလှူလိုက်၏။ ဘုရားရှင်သည် သူတစ်ပါးတို့၏ဆွမ်းကိုအလှူမခံဘဲ မဟာဒုက်၏ဆွမ်းကိုသာ အလှူခံ တော်မူ၏။ ထိုဆန်ကွဲဆွမ်းကို စက်ဆုတ်တော်မမူဘဲ ဘုန်းပေးတော်မူ၏။

ဘုရားရှင်သည် မဟာဒုက်၏ဆွမ်းကို နတ်သဓာဘုတ် ကဲ့သို့ အားရစွာ ဘုန်းပေးသောသတင်းသည် တစ်မြို့လုံး ပျံ့နှံ့သွား၏။ မဟာဒုက်၏အလှူကို အမျှပေးဝေသောအခါ ရွှေ (၉)ကုဋေတို့ကို စုပေါင်းပြီးပေးကြကုန်၏။ မင်းကြီးသည် မဟာဒုက်အား သူ့ဌေးရာထူးဖြင့် ချီးမြှောက်ခဲ့ကြောင်းသတင်းကို ဘုရားရှင်သိတော်မူပြီး အတိတ်ဇာတ်ကိုဟောတော်မူ၏။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း မင်းပြုစဉ် ဘုရားလောင်းသည် ကြက်ဆူပင်စောင့်နတ်ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသား တစ်ယောက်သည် ကြက်ဆူပင်စောင့်နတ်သား အား ပူဇော်လေ၏။ ကြက်ဆူပင်စောင့်နတ်သည် ဆန်ကွဲမုန့်မှ သြဇာကိုစား၍ အိုယောက်ျား သင်သည် ငါ့ကို အဘယ့်ကြောင့် ပူဇော်သနည်းဟု မေး၏။ ဆင်းရဲ၍ သင်နတ် မင်းအား ပူဇော်ကြောင်း ပြောပြ၏။ သင့်ကိုကျေးဇူးသော အနေအားဖြင့် ငါနေသော ကြက်ဆူပင်ကိုရံ၍

ရွှေအိုးများသည် နခမ်းလည်ခြင်း ထိစပ်နေကုန်၏။ ၄င်းတို့ကိုတူးယူပြီး မင်းအားလျှောက်ထားကာ လှည်းဖြင့်တိုက်ယူလေဟု ပြောလေ၏။

ထိုဆင်းရဲသားသည် ဘုရားလောင်းကြက်ဆူပင်စောင့်နတ်ကို မှီပြီး ဆင်းရဲသားဘဝမှ လွတ်မြောက်ကာ သူဌေးရာထူးဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းခံရ၏။

ဤဇာတ်၌ဆင်းရဲသားသည် ဆင်းရဲသားဖြစ်ပြီး ကြက်ဆူပင်စောင့်နတ်သည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၉။ ကုဏ္ဍာကပူဝဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ဆင်းရဲသော်လည်း အလှူဒါနပြုရာ၌ မိမိတတ်နိုင်သမျှ ရဲရဲဝံ့ဝံ့လှူဒါန်းသင့်ပါကြောင်း၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည် ပစ္စည်းကိုပဓာနမထားဘဲ အလှူရှင်၏ ကုသိုလ်တရားတိုးပွားရေးကိုသာ အလေးပြုချီးမြှောက်သင့် ပါကြောင်း၊ စေတနာထက်သန်စွာလှူဒါန်းသောသူသည် ယခုဘဝ၌ပင် ဒါနု၏အကျိုးကို ခံစားရတတ်ကြောင်း၊ ကျေးဇူးကိုသိတတ်သောနတ်အားပူဇော်ပသခြင်းသည် အကျိုး မယုတ်ပါကြောင်း၊ ဒါန၏အဖို့ကိုသတွေတို့အားအမျှပေး ဝေသော် အကျိုးများစွာ ရရှိနိုင်ကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

(သဗ္ဗသံဟရကဇာတ်၊ ဂဒြဘပဉ္ဇဇာတ်နှင့် အမရာဒေဝီပဉ္ဇဇာတ်တို့၏အချုပ်အဓိပ္ပါယ်နှင့် သင်ခန်းစာတို့ကို မရေးတော့ ပါ။ ကျဉ်းလွန်းနေ၍ ဖြစ်ပါသည်။)

၁၂။ ဟံစိဝဂ်၊ သိဂါလဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၁၃)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းစိုးစံစဉ် ဘုရားလောင်းသည် သုဿာန်တော၌ ရက္ခစိုးနတ်ဖြစ်ခဲ့၏။ ဗာရာဏသီပြည်တွင် နက္ခတ်ပွဲပြုလုပ်နေရာ ဒေဝဒတ်လောင်း မြေခွေးသည် မြို့တွင်းသို့ရေပြွန်ပေါက်မှဝင်ပြီး အမဲငါးနှင့် အရက်များကို

စားသောက်၍ ချုံထဲမှာ ဝင်အိပ်နေ၏။ သူသည်နေထွက်ခါနီးအချိန် အိပ်ရာမှ နိုးလေ၏။

ထိုအခါ မြို့တွင်းမှ ပြန်ထွက်ရန်အခက်တွေ့နေ၏။ မျက်နှာသစ်ရန် လာသောပုဏ္ဏားကို သူ့အား ဘယ်သူမှ မတွေ့အောင် ပုဆိုးနှင့်ထုပ်ပြီး မြို့ပြင်သို့ပို့ပေးလျှင် ငွေအသပြာ နှစ်ရာပေးပါမည်ဟု လိမ်ပြောလေ၏။ ငွေမက်သောပုဏ္ဏားသည် မြေခွေးပြောသည့် အတိုင်း အဝတ်နှင့်ထုတ်ပိုးပြီး မြို့ပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်ပေး၏။ ထိုအခါ လူနှင့်ဝေးသောသုသာန် အထိလိုက်ပို့ရန် ခေါ်ဆောင်သွား၏။ မြေခွေးက ဤသစ်ပင် ရင်းခံ ငွေအသပြာနှစ်ရာ မြှုပ်ထားကြောင်း၊ တူးဖော်ပြီးယူပါဟု ပြော၏။ မြေခွေးသည် ဖြန့်ခင်းထားသော အဝတ်ပေါ်၌ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ပြီး သုသာန်တောသို့ ဝင်ပြေးလေ၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် သစ်ပင်ခွဲ၌ ရပ်လျှက် ပုဏ္ဏားအား "သင်သည် မြေခွေးစကားကို ယုံဘိ၏။ မြေခွေးမှာ ငွေအသပြာ နှစ်ရာ မဆိုထားနှင့်၊ ယောက်သွားတစ်ရာပင် မရှိချေ"ဟု ပြောဆိုပြီး ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

ဤဇာတ်၌မြေခွေးသည် ဒေဝဒတ်ဖြစ်ပြီး ရက္ခစိုးနတ် သည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၃။ သိဂါလဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် အရက်သမားပါးစပ်သည် အမှန်ပြောရန်ခက်ကြောင်း၊ လောဘကြီးလျှင် "အလိုကြီးအရနည်း" ဆိုသကဲ့သို့ အရနည်းရုံမျှမက အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းပင်ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ များသောအားဖြင့် လောကဌ် လောဘကြီးသူတို့မှာ သူတစ်ပါးအလိမ်အညာကိုခံရတတ်ကြောင်း၊ လောဘဖြစ်လာလျှင် အကျိုးအကြောင်းကိုခွဲခြားပြီး မသိနိုင်ကြောင်း၊ သတိနှင့်ပညာ ရှေးထားပြီး လွန်ကဲသောလောဘ မဖြစ်စေရန် အရေးကြီးလှကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၄။ မိတစိန္ဓိဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၁၄)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက်၌ မိတစိန္ဓိ ဗဟုစိန္ဓိ အပ္ပစိန္ဓိမည်သော ငါးသုံးကောင် တို့သည် တောမှ လူပြည်သို့လာပြီး ဗာရာဏသီမြစ်နား၌ နေကြ၏။ ထိုအခါ မိတစိန္ဓိငါးသည် ကျန်ငါးနှစ်ကောင်တို့ကို လူနှင့်နီးသောနေရာ၌ မနေသင့်ကြောင်း၊ တံငါတို့သည် ကွန်မြှုံးစသည်ဖြင့် ထောင်၍ ဖမ်းတတ်ကြောင်းပြော၏။

ထိုငါးနှစ်ကောင်တို့သည် မိမိတို့နေရာမှခွဲပြီး မသွားလိုသဖြင့် လူတို့နေရာအနီးမှာနေကြ၏။ တစ်နေ့သ၌ တံငါတို့ သည် ကွန်များကိုပစ်သော် ထိုငါးနှစ်ကောင် ကွန်၌မိကြလေ၏။ ဘုရားလောင်းမိတစိန္ဓိ=သည် ထိုအကြောင်းကို သိ၍ ကွန်ကိုသွားဖြင့် ခွဲဖျက်၍ ထိုဗဟုစိန္ဓိ အပ္ပစိန္ဓိငါးနှစ်ကောင် တို့ကို အသက်ဘေးမှ ကယ်တင် လိုက်လေ၏။

ဤဇာတ်၌ ဗဟုစိန္ဓိအပ္ပစိန္ဓိငါးတို့သည် ရဟန်းကြီးနှစ်ပါးဖြစ်ပြီး မိတစိန္ဓိငါးသည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းသည်။

၄။ မိတစိန္ဓိဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ပျင်းရိသူ အစာမက်သူသည် ရန်သူထောင်ထားသော ကျော့ကွင်းတွင်းသို့ ကျရောက် တတ်ကြောင်း ပညာရှိမိတစိန္ဓိငါးကဲ့သို့ သွားသတိလာသတိ ဝီရိယအမြဲရှိဖို့ လိုအပ်ကြောင်း၊ ပညာရှိစကားကို လိုက်နာလျှင် ချမ်းသာမှုရရှိနိုင်ကြောင်း၊ ပျင်းရိခြင်းသည် ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၅။ အနုသာသိက ဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၁၅)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေစဉ် ဆုံးမတတ်သော ဘိက္ခုနီမတစ်ဦးကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် ဘုရားသာသနာ၌ဝင်ပြီး ဘိက္ခုနီဝတ်၏။ ရဟန်း

တရားကိုမကျင့်၊ အစာ၌မက်မောစ၏။ ထိုဘိက္ခုနီမသည် အခြားသော ဘိက္ခုနီမများ ဆွမ်းမခံသော အရပ်၌ ဆွမ်းခံလေ့ရှိ၏။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် "ဤမည်သောအရပ်၌ကြွမ်းသော ဆင်မြင်းဆိတ်ခွေး စသည်ပေါ၏။ ထိုအရပ်သို့ ဆွမ်းခံမသွားကြနှင့်"ဟု ဆုံးမလေ၏။ တစ်နေ့သ၌ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုအရပ်သို့ ဆွမ်းခံကြရာ ကြွမ်းသောဆိတ်တစ်ကောင်သည် ဘိက္ခုနီမ၏ ပေါင်ရိုးတို့ကိုခတ်၍ ကျိုးစေ၏။ လူများသည် ပေါင်ကျိုးသော ဘိက္ခုနီမကို သူနေထိုင်ရာ ကျောင်းတိုက်သို့ ပို့ဆောင် ပေးကြ၏။

ထိုအခါဘုရားရှင်သည် ဘိက္ခနီမများပြောဆိုကြရာမှ တဆင့် ပေါင်ကျိုးသောဘိက္ခနီမအကြောင်းကို ကြားသိတော်မူ၏။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် ယခုဘဝသာသူတပါးကို ဆုံးမတတ်သည် မဟုတ်သေး၊ ရှေးဌက်မဖြစ်စဉ်ကလည်း သူတပါးကို ဆုံးမတတ်၏ ဟု အတိတ်ဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

ရှေးအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ ဘုရားလောင်းသည် ဌက်မင်း ဖြစ်၏။ ထိုဌက်မင်းသည် အထောင်မကသော ဌက်အပေါင်း ခြံရံ လျက် ဟိမဝန္တာတော၌နေ၏။ ထိုဌက်များအနက် အနုသာ သိကာ မည်သော ဌက်မသည် လှည်းလမ်းမ၌ ထွက်၍ အစာရှာသည်။ လှည်းမှကျသော စပါးစေ ပဲစေ့တို့ ကိုစားပြီး တခြားဌက်များကိုမူ လှည်းလမ်းသို့ မသွားရန် အန္တရာယ်များကြောင်း ဆိုဆုံးမ၏။

တစ်နေ့သ၌ ထိုဌက်မသည် လှည်းလမ်း၌ ကျက်စားသော် လျင်စွာလာသော လှည်း၏ဘီးဖြင့် နင်းမိ၍သေလေ၏။ အခြားသော ဌက်များသည် သူတပါးကို လှည်းလမ်းသို့မသွားရန် ဆုံးမပြီး ထိုဌက် မသည် ကိုယ်တိုင်သွားသဖြင့် နှစ်ခြမ်း ပြတ်ရသည်ဟု ဘုရားလောင်း ဌက်မင်းအား ပြောကြသည်။

ဤဇာတ်၌ ဆုံးမတတ်သောဌက်မသည် ဆုံးမတတ်သော ဘိက္ခုနီမဖြစ်ပြီး၊ ဌက်မင်းသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်း သည်။

အနုသာသိကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် အစားအစာ၌ တပ်မက်ခြင်းသည်

ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ သူတပါးကိုသာ ဆုံးမတတ်ပြီး မိမိကိုယ်တိုင် မကျင့်သုံးလျှင် ဒုက္ခနှင့်ကြုံတွေ့ရတတ်ကြောင်း၊ ဘေးအန္တရာယ်ရှိသောအရပ်၌ နေထိုင်ခြင်း၊ သွားလာခြင်း၊ မပြုသင့်ပါကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကိုရရှိပါသည်။

၆။ ဒုဗ္ဗစရိတ် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၁၆)

ရှေးအခါက ဗာရဏာသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက်၌ ဘုရားလောင်းသည် လုံခုန်အတတ်ကို ဆရာထံသင်ယူပြီး ဆရာနှင့် အတူတူတော်သောပညာဖြင့် မြို့ရွာများသို့ လှည့်လည်၍ ပြသ၏။ ဆရာသည်လုံ့လေးစင်းကိုသာခုံနိုင်ပြီး ငါးစင်းကိုမခုန်နိုင်။

ဟစ်နေ့သ၌ ဆရာသည် အရက်များကို အလွန်အကျွံသောက်ပြီးမူးရစ်ကာ လုံ့ငါးချောင်းကိုခုန်၍ ကစားမည်ပြုစဉ် ဘုရားလောင်းတပည့်က လုံ့ငါးချောင်းကိုခုန်လျှင် ဒုက္ခတွေ့ရ မည်ဖြစ်ကြောင်းပြော၏။ ထိုအခါဆရာသည် သူဘတ် ကြောင်းပြောသဖြင့် လုံ့ငါးချောင်းကိုခုန်၍ ကစားရာ ငါးချောင်းမြောက်လုံ့၌စူးပြီး သေလေ၏။

ဤဇာတ်၌ဆရာသည် အပြောအဆိုခက်သောရဟန်း ဖြစ်ပြီး၊ တပည့်သည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၆။ ဒုဗ္ဗစရိတ်မှရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုသဖြင့် မိမိမှာမရှိသောပညာကို အရှိလုပ်ပြီး ဝါကြွားပါက ဒုက္ခနှင့်ကြုံတွေ့ရတတ်ကြောင်း၊ မှုးယစ်ဆေးဝါးအရက်သေစာ သောက်သုံးမိပါက အဆိုးအကောင်း မဝေဖန်နိုင်ဘဲ မှားယွင်းစာပြုကျင့်တတ်ကြောင်း၊ အကျိုးလိုလားရှာ ပြောဆိုသောစကားကို မလိုက်နာလျှင် ဒုက္ခပျက်စီးရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အကျိုး လိုလားရှာ ပြောဆိုသောစကားကို လေးစားလိုက်နာ သင့်ပါကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၇။ တိတ္တိရဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၁၇)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက်၌ ဘုရားလောင်းသည် အရွယ်ရောက်၍ပညာစုံသောအခါ ရဟန်းဝတ်ပြီး တပည့်ရသော(၅၀၀)နှင့်အတူ ဟိမဝန္တာတောတွင် နေလေ၏။ တစ်နေ့

သင့် ရသေ့တစ်ပါးသည် ပုဆိန်ဖြင့် ထင်းခွဲ၍နေ၏။ ထိုအခါနှုတ်ကြြမ်းသော ရသေ့တပါး သည် ထင်းခွဲနေသော ရသေ့အနီးသို့လာပြီး ဤ၌ထင်းကို ခွဲလော၊ ဤ၌ထင်းကိုခွဲလောဟု လာ၍ ဆရာလုပ်နေ၏။

ထိုအခါထင်းခွဲသောရသေ့သည် အမျက်ထွက်၍ နှုတ်ကြြမ်းသောရသေ့ကို ပုဆိန်ဖြင့်ပေါက်၍သေလေ၏။

ရသေ့ကျောင်းတို့အနီးတွင် ခါတစ်ကောင်နေ၏။ နံနက်တိုင်းဝေဘင်ပို့တိပ်သို့တက်ပြီး ကျယ်လောင်စွာတွန်၏။ မုဆိုးသည် ထိုခါကိုသတ်၍ ယူသွား၏။ ထိုအခါ ဘုရား လောင်းက အလွန်တွန်သည့် ခါကဲ့သို့ အလွန်ဆိုးသောသူသည် မိမိစကားဖြင့် ပျက်စီးလေ၏ဟု ရသေ့ တို့အား အဆုံးအမကို ပေးလေ၏။

ဤဇာတ်၌ နှုတ်ကြြမ်းသောရသေ့သည် ကောကာလိက၊ ရသေ့အပေါင်းသည် ဘုရားပရိတ်သတ်ဖြစ်ပြီး၊ ရသေ့အပေါင်း၏ဆရာသည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၇။ တိတ္တိရဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် စကားကိုလိုအပ်သည်ထက်ပို၍ ပြောဆိုခြင်းသည် လူမုန်းများပြီး ဆင်းရဲနှင့်တွေ့ရတတ်ကြောင်း၊ ခါသည် အသံကြောင့် သေရ၏။ ထို့ကြောင့် အသံကျယ်လောင်စွာ ပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ရှားသင့်ပါကြောင်း၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိပြန်၍ ဒုက္ခပေးတတ်ကြောင်း၊ စကားကိုဆင်ခြင်၍ ပြောဆိုခြင်းသည် အရာရာကိုအောင်မြင်၍ ချမ်းသာမှုကို ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း သင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၈။ ဝဋ္ဋဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၁၈)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေစဉ် ဥတ္တရသူဌေးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ သူဌေးသည် ပစ္စည်းပေါရုပ်ချောဏ်။ ဗြဟ္မာအဆင်းနှင့်တူ၏။ ဗြဟ္မာပြည်၌ အချိန်ကြာစွာနေလာ၍ ကာမဂုဏ်တို့ကို အလိုမရှိ။

သာဝတ္ထိပြည်၌ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကျင်းပရာ အခြားသူဌေး

သားများကို ဇနီးများနှင့်တွဲ၍ နက္ခတ်ပွဲသို့သွားကြ၏။ ဥတ္တရသူဌေး သားကား ဇနီးမရှိသဖြင့် မိတ်ဆွေများကလုပသောပြည်တန်ဆာမ ကိုခေါ်၍ သူဌေးသားထံပို့ကြ၏။ သူဌေးသားသည် ပြည်တန်ဆာမ ၌နှစ်သက်မှုမရှိ၊ မကြည့်၊ စကားလည်းမပြောချေ။ သူမသည်ပြုံး၍ ရယ်၍ဖြားယောင်း၏။ အရိုးစုကဲ့သို့ စိတ်ထဲတွင်ထင်၏။ နောက်ဆုံး ပြည်တန်ဆာမကို ငွေပေးပြီးလွှတ်လိုက်၏။

ခုနှစ်ရက်လွန်သောအခါ ပြည့်တန်ဆာမကိုရှာမတွေ့သဖြင့် သူဌေးသား၏မိတ်ဆွေများက ဥတ္တရသူဌေးသားကို ချည်နှောင်၍ မင်းထံသို့ပို့ကြ၏။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် ငိုကြ၏။ သူဌေး၏အဖ သည် သား၏နောက်မှ ငိုလျှက်လိုက်၏။

သူဌေးသားသည် ဤချည်နှောင်ခံရမှုမှလွတ်လျှင် ရှင်ရဟန်း ပြုမည်ဟုကြံနေ၏။ သူ့အတွက်နှင့် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်မှုခံရကြောင်း သိသောအခါ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့ကို မြင်လောက်အောင်ပြုသော အခါ မင်းချင်းတို့သည် ဥတ္တရသူဌေးသားကိုအနှောင်အဖွဲ့မှ လွှတ် လိုက်ကြ၏။ သူဌေးသားသည် ဘုရားထံရဟန်းပြုပြီးမကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်သွားလေ၏။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်၌ ဘုရားလောင်းသည် ငုံးအမျိုး၌ဖြစ်ခဲ့၏။ မုဆိုးသည် ဘုရားလောင်းနှင့်တကွငုံးများကို ဖမ်းပြီးအစာကျွေးကာ ဝယ်သူရှိသောအခါ ခြံမှထုတ်၍ရောင်းချ၏။ ဘုရားလောင်းငုံးသည် မုဆိုးကျွေးသောအစာကို မစားဘဲနေသော် အရိုးအရေမျှသာရှိ၏။ လူတို့သည် ဘုရားလောင်းမှတပါး ငုံအားလုံး ကိုဝယ်ယူသွားကြ၏။

မုဆိုးသည် တောင်းကိုထုတ်၍ တံခါး၌ထားပြီး ဘုရား လောင်းငုံးကို လက်ဝါးပြင်၌တင်၍ကြည့်၏။ ထိုခဏ၌ ဘုရား လောင်းငုံးသည် လျင်မြန်စွာ တောသို့ပျံသွားလေ၏။

ဤဇာတ်၌သေဘေးမှလွတ်သော ငုံးသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၈။ ဝဋ္ဌဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ဥတ္တရသူဌေးသည် အမျိုးသမီးနှင့် တခဏမျှ နေထိုင်ရုံနှင့် မင်းပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသည်ဖြစ်ရာ အမျိုးသမီးနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်းသည် ဘေးဒုက္ခအမျိုးမျိုးကို ကျရောက်နိုင်ကြောင်း၊ ဘေးဒုက္ခနှင့်ကြုံတွေ့ရသောအခါ ဒုက္ခမှလွတ်မြောက်ရန် နည်းလမ်းကို ရှာဖွေကြံစည်သင့်ကြောင်း၊ ဘုရားသာသနာသည် ဘေးဒုက္ခနှင့် ကြုံတွေ့သူတို့အတွက် အားကိုးအားထားရာနေရာကောင်းဖြစ်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၉။ အကာလရာဝိဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၁၉)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်ကြီး ဟူဒတ်မင်း လက်ထက်၌ ဒိသာပါမောက္ခဆရာသည် လုလင်ငါးရတို့အား အကတ်သင်ပေးနှင့်။ ထိုလုလင်တို့သည် အချိန်မှန်မှန်တွန်သည့် ကြက်တစ်ကောင်ကို ချိုင့်၌ထား၍ ထိုကြက်တွန်သံဖြင့် အတတ်ကို ရွတ်ဖတ်ကြ၏။ ထိုကြက်သည် သေ၍သွား၏။ သုသာန်မှထင်းခွေရင်းတွေ့လာသော ကြက်ဟစ်ကောင်ကို ဖမ်း၍ချိုင့်၌ မွေးထား၏။ ထိုကြက်သည် သုသာန်၌ကြီးပြင်းသည်ဖြစ်၍ ရံခါအစောကြီးထပြီးတွန်၏။ ရံခါမနက်မိုးလင်းမှတွန်၏။ အချိန်မမှန်တွန်သဖြင့် လုလင်များ စာပေကျက်မှတ်ရန် အချိန်မမှန်ဖြစ်ပြီး စိတ်ပျက်ကာ ထိုကြက်ကိုသတ်ပစ်လိုက်၏။

ထိုအခါဆရာသည် အဆုံးအမကို မယူဘဲ ကြီးပျင်းသောကြောင့်သေခြင်းသို့ရောက်ရ၏ဟု ဆိုလေ၏။

ဤဇာတ်၌ အချိန် မဟုတ်သည်၌ တွန်သောကြက်သည် အချိန်မဟုတ်သည်၌ အသံပြုသောရဟန်းဖြစ်ပြီး၊ တပည့်တို့သည် ဘုရားပရိတ်သတ်ဖြစ်ပြီး ဆရာသည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၉။ အကာလရာဝိဇာတ်မှရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် ရဟန်းမည်သည် ကျင့်ဝတ်

အတိုင်း သတ်မှတ်ထားသည့်အချိန် လိုက်နာကျင့်သုံးရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အချိန်အခါကိုမသိဘဲ တွန်သောကြက်သည် အသက်ခံရသကဲ့သို့ အချိန်အခါမသိဘဲ ပြုလုပ်ပြောဆိုသောသူသည် ဘေးအန္တရာယ်ကျရောက်နိုင်ကြောင်း၊ အချိန်အခါနှင့် အညီနေထိုင်ပြောဆိုတတ်အောင် မိဘဆရာသမားတို့၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဆုံးမတတ်သော မိဘဆရာသမားများနှင့် ကင်းကွာ၍ မနေသင့်ကြောင်းစသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၁၀။ ဗဒ္ဓနမောက္ခဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၂၀)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်ဇြဟ္မဒတ်မင်း မင်းပြုစဉ်ဘုရားလောင်းသည် ထိုမင်း၏ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။ တစ်နေ့သောအခါ မင်းသည် (၃၂)ယူဇနာဝေးသော ပစ္စန္တရစ်ကို ငြိမ်းစေရန်သွား၏။ မင်းသည် မိဖုရား၏ တောင်းဆိုချက်အရ ဘစ်ယူဇနာရောက်တိုင်း မိဖုရား၏ ချမ်းသာဆင်းရဲကို သိစေရန် မင်းချင်းယောက်ျား တစ်ဦးတစ်ဦးကို လွှတ်ပြီး စုံစမ်း၏။ မိဖုရားသည် ရောက်လာတိုင်းသော လူအားလုံးနှင့် ဖောက်ပြား၏။ အားလုံး (၆၄)ယောက်တို့နှင့် ဖောက်ပြား၏။

မင်းကြီးစစ်နိုင်သဖြင့် မြို့ကိုတန်ဆာဆင်ရန် စာလွှာကို ဘုရားလောင်းထံပို့လိုက်၏။ ဘုရားလောင်းသည် မြို့ကိုတန်ဆာဆင်ပြီး မိဖုရားနေရာသို့ရောက်၏။ မိဖုရားကြီးက ဘုရားလောင်းကို သူနှင့်ဖောက်ပြန်ရန်လက်ကိုဆွဲခေါ်၏။ ဘုရားလောင်းကား ကာမေသုအမှုကိုရှောင်တော်မူ၏။ မိဖုရားကြီးသည် သူ့အလိုမပါသော ဘုရားလောင်းကို ခြိမ်းခြောက်ပြီးနောက်ဆုံးသူ့ကိုသူ လက်သည်းနှင့် ကုတ်ခြစ်၍ မင်းကြီးအား ဘုရားလောင်းက သူ့ကို အနိုင်ကျင့်ကြောင်း သံတော်ဦးတင်၏။

မင်းကြီးသည် စိတ်ဆိုးပြီး ဘုရားလောင်းကို လက်ပြန်တုတ်ကာ သုသာန်၌သတ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် မင်းကြီးအား ကျွန်ုပ်က မိဖုရားကိုမကျူးလွန်ကြောင်း မင်းကြီး

စေလွတ်သော လူ(ဖ၄)ယောက်တို့သာ မိဖုရားကိုကျူးလွန်ကြ၏။ ထိုသူတို့ကိုခေါ်မေးလျှင်ဟု ပြောဆို၏။ မင်းကြီးကခေါ်မေးသော် ကျွန်ပ်တို့က ကျူးလွန်မိကြောင်းဝန်ခံကြ၏။ မင်းကြီးက (ဖ၄) ယောက်သောလူတို့ကို သတ်ရန်အမိန့်ပေးပြန်၏။

ထိုအခါဘုရားလောင်းက ထိုသူတို့မှာ မိဖုရားအလိုကိုဖြည့်ပေးရ၍ အပြစ်မရှိပါ။ မိန်းမတို့မည်သည် မေထုန်အမှုဖြင့် မရောင်ရဲနိုင်ကြ၍ မိဖုရားမှာလည်း အပြစ်မရှိပါဟု မင်းကြီးအားလျှောက်၏။ မင်းကြီးသည် ထိုသူအားလုံးကိုခွင့်လွှတ်လိုက်၏။

ဘုရားလောင်းသည် ထိုသူများကို ကယ်တင်ပြီး မင်းကြီးအားတရားဟောရ၍ ရသေ့ရဟန်းဝတ်ကာ ဟိမဝန္တာဌ်ခဲ့နေလေ၏။

ဤဇာတ်ဌ် မိဖုရားပျက်သည် စိဠမာဏဝိကာ၊ မင်းသည် ရှင်အာနန္ဒာဖြစ်ပြီး၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၁။ဗဒ္ဓနမောက္ခဇာတ်မှရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် မိန်းမများသည် မေထုန်မှုဌ်တင်းတိမ်ရှောင်ရဲခြင်းမရှိကြောင်း၊ မိန်းမ၏အလိုကို လိုက်လျောသော ယောကျ်ားသည် မိန်းမ၏လှည့်စားမှုကို ခံရတတ်ကြောင်း၊ ယောကျ်ားများသည် မိန်းမကိုထိလျှင် သူတပါးအသက်ကိုသတ်ရန်ဝန်မလေးကြောင်း၊ 'မိန်းမသစ္စာ မုသားသာတည်'ဆိုသည့်အတိုင်း မိန်းမတို့၏စကားကို သတိထား၍ လက်ခံယုံကြည်သင့်ကြောင်း၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းများသည် မိမိအပေါ်ဌ် ပြစ်မှားခဲ့သောသူကို သီးခံခွင့်လွှတ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးတတ်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၁။ ကုသနာဠိဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၂၁)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းသည် မင်း၏ဥယျာဉ်ဝယ် သမန်းမြက်ချုံဌ် ရက္ခစိုးနတ်ဖြစ်၏။ သူသည်ထိုဥယျာဉ်ရှိ မင်္ဂလာသစ်ပင်ဌ်နေသည့် ဘုန်း

ကြီးသော နတ်မင်းတဦးနှင့် အကျွမ်းဝင်၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် သူ၏တစ်ပင်တိုင်နန်းပြဿဒ်မှ နဲ့သောတိုင်ကို လဲလှယ်ရန် အနှစ်ရှိ၍ ကြီးသောသစ်ပင်ကို အရှာခိုင်း၏။ ဘိုလက်သမားတို့သည် မင်္ဂလာသစ်ပင်မှတပါးအခြားကိုမမြင်သဖြင့် မင်းကြီးထံခုတ်ခွင့်တောင်းပြီးလာ၍ နောက်တစ်နေ့ခုတ်လဲရန် သစ်ပင်အားပူဇော်ကြလေ၏။

ထိုသစ်ပင်၏ ရက္ခစိုးနတ်သည် ဘယ်သွားရမည်ကို မသိ၍ သားငယ်တို့ကိုဖက်၍ ငိုတော်။ မိမိထက်သာသောနတ် တန်းတူနတ်တို့နှင့် တိုင်ပင်သော်လည်းမရ သူတို့ပါဝမ်းနည်းစွာ ငိုကြ၏။ ဘုရားလောင်း သမန်းမြက်ချုံစောင့်နတ်ရောက်လာ၏။ အကြောင်းစုံကို ရက္ခစိုးနတ် ပြောပြ၍သိရ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုမင်္ဂလာသစ်ပင်ကို မခုတ်လဲရ အောင် ပြုလုပ်ပါမည်ဟု ပြော၏။

ထိုအခါ သမန်းချုံစောင့်နတ်သည် ပုတ်သင်ညိုဖန်ဆင်းပြီး မင်္ဂလာသစ်ပင်မှအမြစ်ကြားမှထွက်လာ၏။ သူသည် အထက်သို့ တက်ကာ သစ်ခွကြားဌ် သစ်ခေါင်းထဲက ဦးခေါင်းကိုလှုပ်လျက် ဝပ်၏။ လက်သမားဆရာကြီးသည် ဤသစ်ပင်သည် အခေါင်းရှိ၏။ နန်းတော်တိုင်လုပ်၍ မဖြစ်ဟုဆိုကာ မလဲဘဲအခြားနေရာသို့ထွက်သွား၏။

ထိုအခါ ရက္ခစိုးနတ်မင်းက မိတ်ဆွေနတ်နှစ်ဦးအား ငါတို့သည် တန်ခိုးကြီးသော်လည်း ပညာမရှိ၊ သမန်းချုံစောင့်နတ်သည် ပညာရှိပေ၏။ မိတ်ဆွေမည်သည် အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး ဖွဲ့အပ်သည်သာဖြစ်၏ဟု ဘုရားလောင်းကို ချီးမွမ်းကြလေ၏။

ဤဇာတ်ဌ် ရစာမည်သော မင်္ဂလာသစ်ပင်စောင့်နတ်သည် ရှင်အနန္ဒာဖြစ်ပြီး၊ သမန်းမြက်ချုံစောင့်နတ်သည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၁။ ကုသနာဠိဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ရာဌ် အယုတ်အလတ်

အမြတ်မရှေး မိတ်ဆွေဖွဲ့.သင့်ပါ့ကြောင်း၊ မိတ်ဆွေကောင်းဟူသည် မိမိအတွက် ဒုက္ခကြုံလာပါက ကူညီစောင့်ရှောက်တတ်ပါကြောင်း မဂ်လာသစ်ပင်၌ နေသော ရက္ခစိုးနတ်သည် မိမိအောက် ဘုန်းကံနည်းသော သမန်းမြက်ချုံစောင့်နတ် အကူအညီကြောင့် ချမ်းသာမှုရသွားကြောင်း၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းနှင့် မိတ်ဖွဲ့.ရခြင်းသည် အကျိုးစီးပွားများစွာ ဖြစ်ထွန်းနိုင်ကြောင်း သင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၂။ ဒုမ္မေဓောတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၂၂)

ရှေးအခါက ဘုရားလောင်းသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မာဂဓမင်း၏ ဆင်ဖြူတော်ဖြစ်၏။ မင်းသည်ပွဲသဘင်နေ့၌ မဂ်လာဆင်ကို စီးပြီး မြို့.ကိုလှည့်လည်၏။ လူများသည် စီးတော်ဆင်ဘုရားလောင်းကို လုပကြောင်းစကြာဝဠာတေးမင်းနှင့်သာ ထိုက်တန်ကြောင်း ချီးမွမ်းပြောကြ၏။

မင်းသည် ဆင်တော်ကိုမနာလိုမုန်း ဆင်ဆရာအား မဂ်လာဆင်ကို ဝေပုလ္လတောင်ထိပ်တက်ပြီး လေ့ကျင့်ခိုင်း၏။ လိမ့်ကျအောင် ရှေ့.ခြေနှစ်ဖက်ဖြင့် ရှပ်ခိုင်းခြင်း၊ နောက်ခြေနှစ်ဖက်ဖြင့် အရပ်ခိုင်းခြင်း၊ ခြေတဖက်ဖြင့်သာရပ်စေခြင်း၊ ဤသို့.အားဖြင့် ဝေပုလ္လတောင်ထိပ်မှ အမျိုးမျိုးဆင်ဆရာကို ညှဉ်းဆဲခိုင်း၏။

ဆင်ဆရာသည် မာဂဓမင်းကို မင်းကြီး ပညာမရှိသောသူသည် အခြံအရံစည်းစိမ်ကို မိမိ၏အကျိုးမဲ့ကိုကျင့်၏။ ပြုအပ် မပြုအပ်ဟု မသိသဖြင့် မိမိအားလည်းကောင်း၊ သူတပါးတို့.အားလည်းကောင်း ညှင်းဆဲခြင်းငှာ ကျင့်၏ဟု ဆုံးမလေ၏။ ထိုအခါဆင်ဆရာသည် မဂဓမင်း၏ ဆင်တော်ကို သေကြောင်းကြံခြင်းကို သိပြီး ဆင်တော်ကို စီးကာကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ဗာရာဏသီပြည်သို့.သွားလေ၏။

မင်းကြီးသည်တိုင်းပြည်ကို သုံးပုံပုံပြီး တစ်ပုံကို မဂ်လာစီးတော်ဆင်အားပေး၏။ တစ်ပုံကို ဆင်ဆရာ်အားပေး၏။ ကျန်တစ်ပုံ

ကို မင်းကြီးကယူ၏။ ဗာရာဏသီမင်းသည် ဆင်ဖြူတော်ရောက်သောကာလမှစ၍ ဇမ္ဗုဒီပ၌မြတ်သောမင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

ဤဇာတ်၌ မဂဓမင်းသည် ရှင်ဒေဝဒတ်၊ ဗာရာဏသီမင်းသည် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဆင်ဆရာသည် ရှင်အာနန္ဒဖြစ်ပြီး၊ မဂ်လာဆင်တော်သည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၂။ ဒုမ္မေဓဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ကောင်းသောအခြံအရံသည် ပညာနည်းပါးဘုန်းကံမရှိသောသူအား မထိုက်ပါကြောင်း၊ လူယုတ်မာများသည် မကောင်းသောအကြံ မကောင်းသောစကား မကောင်းသောအလုပ်များကိုသာ ကြံစည်ပြောဆိုပြုလုပ်လေ့ရှိကြောင်း၊ ပညာမရှိသော မဂဓမင်းသည် မိမိထံရောက်လာသော မဂ်လာဆင်ဖြူတော်ကို မထိုက်တန်၍ သူတပါးအား ပေးလိုက်ရကြောင်း၊ ပညာရှိသော ဗာရာဏသီမင်းသည် အဖိုးမပြတ်နိုင်သော ဆင်ဖြူတော်နှင့် ဆင်ဆရာတို့ကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခဲ့ကြောင်းစသောသင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၃။ နဂ်သီသဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၂၃)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းဒိသာပါမောက္ခဆရာသည် လုလင်ငါးရာတို့အား ပညာသင်ပေး၏။ ထိုတပည့်တို့တွင် လာဠုကမည်သောလုလင်သည် အလွန်ဉာဏ်ထိုင်း၏။ ဆရာကြီး၏ တာဝန်ကိုကျေပွန်သဖြင့် ဆရာကြီးကာ သူ့ကိုချစ်သည်။ ပညာတတ်အောင် ဘယ်လိုသင်ရမည်နည်းဟု ဆရာကြီးစဉ်းစားပြီး ဉာဏ်ထိုင်းသောလာဠုက တွေ့ရာကြုံရာကိုမှတ်ခဲ့ ငါ့အားပြောရမည်ဟု ဆို၏။

တစ်နေ့သောအခါ လာဠုကတောထဲ့သို့ ထင်းခွေသွား၏။ တောထဲ၌ မြွေကိုမြင်ခဲ့ကြောင်း ဆရာအားပြောကြား၏။ ဆရာက မြွေသည် ဘာနှင့်တူသနည်းဟုမေးသော် ထွန်တုံးထွန်သံနှင့်

တူကြောင်းပြော၏။ တစ်ဖန်သူသည် ဆင်ကိုမြင်ခဲ့ကြောင့်။ ထိုဆင်လည်းထွန်တုံးထွန်သန်နှင့် တူကြောင်းပြော၏။ နောက်တစ်ခါကြံစုပ်ခဲ့၏။ ထိုကြံလည်း ထွန်တုံးထွန်သန်နှင့်တူကြောင်းပြော၏။ တစ်ဖန်သူသည် နို့ဓမ်းနို့ရည်သောက်ခဲ့ရသည်။ ထိုအရာသည်လည်း ထွန်တုံးထွန်သန်နှင့်တူသည်ဟုပြောသောအခါ ငါသည် ဒီလောက်ညံ့ဖျင်းသောသူအား ပညာသင်ပေးရန်မဖြစ်၊ မိမိနေရာသို့သာပြန်လောဟု ရိုက်ခွာပေးပြီး ပြန်စေလေ၏။

ဤဇာတ်ခ္ခ လိဋ္ဌကလုလင်သည် လာဠုဒါယီထေရ်ဖြစ်ပြီး ဒိသာပါမောက္ခဆရာသည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၃။ နဂ်သီသဇာတ်မှ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးများကိုယ်တိုင် ပညာသင်ကြားပေးသော်လည်း ပညာကိုရအောင် မသင်ယူနိုင်သောတပည့်များရှိခဲ့ကြောင်း၊ လူတစ်ယောက်မှာ အဓိကအားဖြင့် အပ်မအပ် သင့်မသင့်စသည်ကို ခွဲခြားသိနိုင်သော ပင်ကိုယ်ဉာဏ်ရှိဖို့ အရေးကြီးကြောင်း၊ ဆရာသမားများအား ဝတ္တရားကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်ပေးပါက ပညာမတတ်သော်လည်း ချစ်ခင်ကြကြောင်း၊ ပညာရှိမှသာ သူ့နေရာသူ အဆင်ပြေချောမွေ့အောင် လုပ်ကိုင်နိုင်မှာဖြစ်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၄။အမ္မဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၂၄)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းသည် ရသေ့ဝတ်ပြီး ရသေ့ငါးရာခြံရံလျက် ဟိမဝန္တာတွင် နေ၏။ ထိုအခါ ဟိမဝန္တာတွင်နွေရောက်လျှင် အင်းအိုင်စသော ထိုထိုအရပ်တို့တွင် သောက်ရေတို့ပြတ်ကုန်၏။ တိရစ္ဆာန်များသည် သောက်ရေအတွက် ပင်ပန်းကြ၏။

ထိုအခါ ရသေ့တစ်ပါးသည် သစ်ပင်ကိုခုတ်၍စ်ားကျင်းလုပ်ပြီးသောက်ရေကိုဖြည့်၍ထား၏။ တိရစ္ဆာန်များ ထိုစားကျင်း

ရေကို နေ့စဉ်လာသောက်ပြီးရေခတ်ပေးသောရသေ့ကို ကျေးဇူးတင်၍ ကျေးဇူးဆပ်သောအနေအားဖြင့် ဟိမဝန္တာရှိ သရက်သပြေပင်နဲ့ စသော သစ်သီးများကို စွမ်းအားရှိသမျှ သယ်ဆောင်လာကြ၏။ လှည်းအစီး (၁၂)စီးခွဲတိုက်ပမာဏရှိ၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းက ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသောရသေ့တစ်ပါးကိုမှီ၍ ရသေ့ငါးရာတို့အား သစ်သီးကြီးငယ်ဖူလုံပေ၏။ ပညာရှိမှန်လျှင် မပျင်းမရိကြိုးစားသင့်ကြောင်း ရသေ့တို့အား အဆုံးအမကိုပေးလေသည်။

ဤဇာတ်၌ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော ရသေ့သည် ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းဖြစ်ပြီး ရသေ့အပေါင်း၏ ဆရာသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းသည်။

၄။ အမွှာဇာတ်မှရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် တံမြက်လှည်းခြင်းသောက်ရေဖြည့်ခြင်း ဆရာအားဝတ်ဖြည့်ခြင်း စသည့်ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းသည် လူအများကြည်ညိုလေးစားခြင်းခံရ၍ လဘ်ပေါများတတ်ကြောင်း၊ စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းထား၍ အများအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ခြင်းသည် မျက်မှောက်၌ပင် အကျိုးပေးတတ်ကြောင်း၊ တာဝန်ကိုကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခြင်းသည် ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့၏ မြတ်နိုးခြင်းကို ခံရတတ်ကြောင်း၊ သစ်တပင်ကောင်းက ၄ုက်တစ်သောင်းနှားရသည်ဆိုသကဲ့သို့ ကြိုးစားသောသူတစ်ယောက်ကိုမှီပြီး လူပေါင်းများစွာ ချမ်းသာမှုကိုရရှိနိုင်ကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကိုရရှိပါသည်။

၅။ ကဋ္ဌာဟကဇာတ် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၂၅)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းသည် သူဌေးတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့၏။ သူ့သားနှင့်တပြိုင် နက်မွေးသောကဋ္ဌာဟကကို ဘဏ္ဍာစိုးဌ ခန့်ထားသည်။ တစ်နေ့သဌ္ဌ ကဋ္ဌာဟကသည် ရုပ်ချောမြ၍ အပြောကောင်းသည်။ ဆက်ဆံရေး

ပြေပြစ်မှု ရှိသည်။

ကဋ္ဌာဟကသည် သူ၌ရှိ၏ဘဏ္ဍာစိုးလုပ်ကိုင်နေရာမှ ပစ္စန္တရစ်သို့သွားပြီး သူ၌ရှိသားတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သူ့ရှေ့သမီးနှင့် ပေးစားဖို့ ဖခင်ဗာရာဏသီသူ၌ရှိက စာပေးလိုက်၏။ ဤသို့ယုံကြည်အောင်ပြောဆိုပြီး ကျွန်မသား ကဋ္ဌဟကသည် ပစ္စန္တရစ်သူ၌ရှိသမီးကို အရယူခဲ့၏။ ကဋ္ဌာဟကသည် မျှားသော အခြံအရံဖြင့် နေလေ၏။

ထိုအခါဘုရားလောင်းသူ၌ရှိကြီးသည် ကဋ္ဌာဟက အကြောင်း ကိုကြားရ၍ တစ်နေ့တွင် ကဋ္ဌာဟကရှိရာ ပစ္စန္တရစ်သို့ ရောက်လာ၏။ ဘုရားလောင်းကို ဝတ္ထုရားကျေပွန်စွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးသဖြင့် ဘုရားလောင်းသူ၌ရှိကြီးက သူ၏သားဖြစ်ကြောင်းရောပြီး ပစ္စန္တရစ်သူ၌ရှိကိုလိုမ့်ပြန်၏။

ကဋ္ဌာဟကသည် သူ၌ရှိသမီးနှင့်လက်ထပ်ပြီးသောအခါ ထမင်းဟင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ချက်ထားသည်ကို အမြဲကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလေ့ရှိ၏။ ဘုရားလောင်းသူ၌ရှိကြီးက ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချမှုမပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ သူ၌ရှိသမီးအား ဂါထာသင်ပေးထားခဲ့၏။ ဘုရားလောင်းသည်မကြာခင် ဗာရာဏသီပြည်သို့ ပြန်သွား၏။ ထိုအခါမှစ၍ ကဋ္ဌာဟကသည် အစားအစာတို့ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချမှု မပြုဘဲ ကျွေးသော ထမင်းကိုစား၍ ကံအားလျော်စွာ လားလေ၏။

ဤဇာတ်၌ ကဋ္ဌာဟကသည် ရှုတ်ချသောစကားကို ဆိုတတ်သောရဟန်းဖြစ်ပြီး ဗာရာဏသီသူ၌ရှိသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၅။ ကဋ္ဌာဟကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် ဆင်းရဲချမ်းသာမဟူ လူတိုင်းသည် ငယ်ရွယ်စဉ်က၊ အတတ်ပညာကို ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်အောင်သင်ယူသင့်ပါကြောင်း၊ လူတို့သည် ကြီးပွားချမ်းသာရေးကို ရှေ့ရှုပြီး စကားပြောရော၊ လုပ်ဆောင်မှုပါ လိမ္မာပါးနပ်စွာ ပြုစွမ်းနိုင်ဖို့

လိုအပ်ကြောင်း၊ ရရှိပြီးသော ဥစ္စာရာထူးမှ လျှောမကျအောင် မိမိထက်သာသူများကို ဝတ္တရားကျေပွန်ရန်နှင့် ပူဇော်တာဟ်ရန် အထူးလို အပ်ပါကြောင်း မည်မျှပင် မြင့်မားသည့် အဆင့်အတန်းသို့ ရောက်စေကာမူ မိမိ၏ဘဝကိုမမေ့သင့်ကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၆။ အသိလက္ခဏာစာတ်အစ်ပွါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၂၆)

ရှေးအခါက ဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းတူဖြစ်၏။ ထိုမင်းမှာ သန်လျက်ကိုနမ်း၍ သန်လျက်လက္ခဏာကိုဖတ်တတ်သောပုဏ္ဏားတစ်ဦးရှိ၏။ လာဘ်ထိုးသော ပန်းပဲတို့၏ သန်လျက်ကား ကောင်း၏။ လာဘ်မထိုးသောပန်းပဲတို့၏ သန်လျက်ကားမကောင်းဟုဖတ်၏။ ပန်းပဲတစ်ဦးသည် သန်လျက်လုပ်ပြီး သန်လျက်အိမ်၌ ငရုတ်သီးမှုန့်ကိုထည့်၍ မင်းအားဆက်သ၏။

ပုဏ္ဏားသည် သန်လျက်နမ်းပြီး ကောင်းမကောင်း အကဲခတ်ရာ ငရုတ်သီးမှုန့်မွန်းပြီးချေလိုက်၏။ သန်လျက်သွားနှင့် ပုဏ္ဏားနှာခေါင်းဖျားထိမိရာ နှစ်ပိုင်းပြတ်၏။ မင်းသည် ပုဏ္ဏားအား ဆေးကုစေ၍ ချိပ်ဖြင့်နှာခေါင်းကို အတုတပ်ဆင်ပေး၏။ ဗာရာဏသီမင်း၌ သမီးတစ်ယောက်နှင့်တူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သမီးနှင့်တူတို့ အရွယ်ရောက်လာသော် ချစ်ကြိုက်ကြောင်း မင်းကြီးသိသောအခါ တူကိုတစ်နေရာ သမီးကိုတစ်နေရာခွဲပြီး ထား၏။ တူဖြစ်သူ မင်းသားသည် နတ်ကတော်အား ငွေ(၁၀၀၀)ပေး၍ မင်းသမီးကို နန်းတော်မှ အပြင်ထုတ်ရန် အကြံတောင်း၏။ ထိုအခါနတ်ကတော်သည် မင်းကြီးထံချဉ်းကပ်၍ မင်းကြီး၏ အထက်၌တစ္ဆေသရဲ သူယုတ်မာရှိ၏။ အစောင့်အရှောက်နှင့်တကွ မင်းသမီးကို ရထားဖြင့် သုသာန်သို့ ပို့ကာ ညောင်စောင်းအောက်၌ သူသေကို အိပ်စေ၍ ညောင်စောင်းထက်၌ မင်းသမီးကိုထား၍ နံ့သာအိုး (၁၀၈)လုံးဝိုင်ဖြင့် ဇရခိုးစေ၍ သူယုတ်မာကို မျှောပစ်ရမည်။

ဤသို့လျှောက်တင်သောအခါ မင်းကြီးသည်သဘောတူလက်ခံလိုက်၏။ မင်းသားသည် နတ်ကတော်သင်ထားသည့်အတိုင်း မင်းသမီးအောက်သူသေ အသွင်မှောက်ပြီး အိပ်နေ၏။ အချိန်တန်လျှင် ငရုတ်မှုန့်ကို ရှုလိုက်သော်သူသေချေ၏ဟု နတ်ကတော်နှင့် အစောင့်အရှောက်တို့သည် မင်းသမီးကိုစွန့်ပြီးပြေးကြ၏။

မင်းသားသည် မင်းသမီးကို ဦးခေါင်းဆေးပြီး အိမ်သို့ခေါ်ဆောင်သွား၏။ မင်းကြီးသည် တူနှင့်သမီးကိုပေးစားပြီး မင်းနှင့်မိဖုရားအရာ ထားတော်မူ၏။ တစ်နေ့သ၌ သန်လျက်လက္ခဏာဖတ်ပုဏ္ဏား သည် ဘုရားလောင်းမင်းအား ခစားစဉ် ချိပ်သည်ကြေ၍ နှာခေါင်း တုပြုတ်ကျသဖြင့် ရှက်၍ မျက်နှာကို အောက်သို့ချကာနေ၏။ ထိုအခါမင်းက ပုဏ္ဏားကိုပြက်ရယ်ပြုလို၍ အိုပုဏ္ဏား ငါ့အားနှာချေ သဖြင့် မင်းသမီးနှင့် မင်းအဖြစ်ကိုရ၏။ သင်ကား နှာချေသဖြင့် နှာခေါင်းပြတ်ရလေ၏ဟု ဆိုလေ၏။

ဤဇာတ်၌ သန်လျက်လက္ခဏာဖတ်ပုဏ္ဏားသည် သန်လျက်လက္ခဏာဖတ်ပုဏ္ဏားဖြစ်ပြီး၊ တူဖြစ်သောမင်းကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၆။ အသိလက္ခဏာဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ဖတ်ရှုရသဖြင့် လာဘ်စားခြင်းသည် ဘုရားမပွင့်မီ ရှေးယခင်ကစ၍ ရှိခဲ့ဖူးကြောင်း၊လာဘ်စား၍ မမှန်မကန်ပြုလုပ်သူသည် အကုသိုလ်ကံအကျိုးမပေးသေးလျှင် ရွှင်ပြုံးနိုင်၏။ အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးသောအခါ ဒုက္ခရောက်ရတ်တတ်ကြောင်း၊ ဂုဏ်သရေရှိသူများသည်လည်း အရေးကြုံလာလျှင် ဗေဒင်၊ယတြာ နတ်ကတော်၊ ဘိုးတော်တို့ကို အားကိုးပြု၍ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းလေ့ရှိကြောင်း၊ အရာဝတ္ထုတစ်ခုသည် ကောင်းသည်လည်းရှိ၏။ မကောင်းသည်လည်းရှိ၏။ ထိုကောင်း မကောင်းနှစ်မျိုးလုံးသည် လောက၌ ဒွန်တွဲနေတတ်ကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၇။ ကလဏ္ဍုကဇာတ် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၂၇)

ဤဇာတ်သည် ကဋ္ဌာဟကဇာတ်နှင့် တူ၏။ အထူးကား-

ဗာရာဏသီ သူဌေးအား ကလဏ္ဍုကမည်သော ကျွန်တစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုကျွန်သည် ပြေး၍ ပစ္စန္တရစ်သူဌေးသမီးကိုလည်း ပတ်ယူပြီး အခြံအရံများစွာနှင့်နေ၏။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီသူဌေးသည် မိမိ၏ကျေးငှက်ကိုစေလွှတ်၍ ကလဏ္ဍုကကို အရှာခိုင်း၏။ ကျေးငှက်သည် ပစ္စန္တရစ်သို့ရောက်သော် မြစ်၌သူဌေးသမီးနှင့် ရေကစားနေသည့် ကလဏ္ဍုကကိုမြင်လေ၏။ ကလဏ္ဍုကသည် ကျေးငှက်ကိုမြင်သောအခါ ငါ့အကြောင်းကိုကျေးငှက်သိသွားပြီ ဟုကြောက်သဖြင့် "အရှင်လာလော့၊ ဘယ်တုန်းကလာသနည်း" ဟု ခေါ်သည်။

ကျေးငှက်သည် သူ့အကြံကိုသိ၍ ဗာရာဏသီသူဌေးထံသို့ ပျံသွားပြီး အလုံးစုံကို ပြောကြား၏။ သူဌေးသည် ပစ္စန္တရစ်သို့သွား၍ ကလဏ္ဍုကကို ပြန်ခေါ်ပြီး ကျွန်နေရာ ပြန်ထားလေ၏။

ဤဇာတ်၌ ကလဏ္ဍုကသည် ကဲ့ရဲ့တတ်သော်ရဟန်းဖြစ်ပြီး ဗာရာဏသီသူဌေးကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၇။ ကလဏ္ဍုကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် သူတပါးကိုမှီ၍ ချမ်းသာလာသောသူသည် ကလဏ္ဍုကကဲ့သို့ မိမိဘဝကိုမေ့၍ ကျေးဇူးရှင် ဇနီးအား ရိုင်းစိုင်းသောအမူအရာဖြင့် မဆက်ဆံသင့်ကြောင်း၊ ကျေးငှက်သော်မှ လူ့ကျင့်ဝတ်၌ လိမ္မာတတ်သိသေးလျှင် လူတို့သည်လည်း လူ့ကျင့်ဝတ်၌ ပို၍ တတ်သိလိမ္မာဖို့လိုအပ်ပါကြောင်း၊ သူတပါးကျေးဇူးကို မသိတတ်သောသူသည် ကြီးပွားချမ်းသာရာမှ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောဘဝသို့ ပြန်ရောက်ရတတ်ကြောင်းစသော သင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၈။ ဗိဋ္ဌာရဝံတဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၂၈)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည့် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက်၌

ဘုရားလောင်းကြွက်မင်းသည် ကြွက်အပေါင်းခြံရုံလျက် တောခ္ခ
နေ၏။ ထိုအခါ ဓမ္မိကမည်သောမြေခွေးတစ်ကောင်သည် ထိုကြွက်
များကိုလှည့်ဖြားမ၍ စားလိုသဖြင့် အနီးခ္ခ နေကုကြည့်၍ ခံတွင်းဖြင့်
လေကိုခံလျက် ခြေတစ်ချောင်းဖြင့် ရပ်၍နေ၏။ ဘုရားလောင်းက
မေးသော် ခြေလေးချောင်းဖြင့်ရပ်လျှင် မြေကြီးပြိုမည်ကိုစိုး၍ ခြေ
တစ်ချောင်းဖြင့်သာရပ်၏။ အခြားအစာကိုမစားဘဲ ခံတွင်းကိုဖွင့်၍
လေကိုသာစား၏။ နေကိုရှိခိုး၏ဟုဆိုလေ၏။

ဘုရားလောင်းသည် အထင်ကြီးပြီး ထိုအခါမှစ၍ ကြွက်
အပေါင်းနှင့်တကွ မြေခွေးထံ မနက်ညဉ့်တိုင်းသွား၍ ခစား၏။ မြေ
ခွေးသည် ခစားပြီး ပြန်ကြသည့်ကြွက်တို့၏ နောက်ဆုံးကြွက်ကို
ဖမ်းစား၏။ ကြွက်တို့သည် တစ်စတစ်စနှင့် လျော့နည်းလာ၏။
ဘုရားလောင်းသည် မြေခွေးကို မသက်သာသဖြင့် ခစားပြီးပြန်သည့်
အခါ နောက်ဆုံးမှသွား၏။ ဘုရားလောင်းကိုဖမ်းရန်ပြေးလာသော
မြေခွေးအား အိုမြေခွေးသူတော်ကောင်းယောင်ဆောင်ပြီး ဤကဲ့သို့
အကျင့်ယုတ်ခြင်းသည် မကောင်းဟုဆိုပြီး မြေခွေး၏လည်မျိုကို
ကိုက်သတ်လိုက်၏။

ကြွက်တို့သည် မြေခွေးကို တစပ်စပ်မြည်အောင် ကိုက်စား
ကြလေ၏။ ဤဇာတ်ခ္ခ မြေခွေးသည် အုံဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်
သော ရဟန်းဖြစ်ပြီး ကြွက်မင်းသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်
ပေါင်းပါသည်။

၅။ ဗိဠာရဝတဇာတ်မှရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် လှည့်စားတတ်သောသူသည်
လူအများအထင်ကြီးလာအောင် နည်းအမျိုးမျိုးသုံး၍ လုပ်ပြတတ်
ကြောင်း၊ တရားကို တကယ်မကျင့်ဘဲ လူတကာအထင်ကြီးအောင်
လုပ်ပြတတ်သောသူသည် တစ်နေ့အလိမ်ပေါ်၍ ဘေးဒုက္ခနှင့် တွေ့ရ
တတ်ကြောင်း၊ ခေါင်းဆောင်များသည် စဉ်းစားပြီး တဖက်သားကို
ယုံကြည်လောက်သောအချက်အလက်များကို တွေ့မှသာ ပေါင်းသင်း

ဆကဆသင့်ပါကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၉။ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါ၀ ဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၂၉)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရား လောင်းကြွက်မင်းသည်ကြွက်အပေါင်းခြံရံလျက် တော၌နေ၏။ မြေခွေးတစ်ကောင်သည် တောမီးလောင်ရာ ခန္ဓာကိုယ်မီးလောင်ကျွမ်းသဖြင့် ဦးခေါင်းထပ်ကွက်ကလေးသာကျန်တော့၏။ မြေခွေးသည် ရေသောက်စဉ်မိမိဦးခေါင်းမှ ထိပ်ကွက်ကိုမြင်ပြီး သတ္တဝါများကိုလှည့်ပတ်ပြီးစားသောက်ရန် ကြံလေ၏။ မြေခွေးအနီးတွင် ကြွက်မင်းလည်းရပ်နေ၏။

ဘုရားလောင်းကမြင်၍မေးသော် မြေခွေးက "ငါသည် အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါ၀မည်၏။ သင်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ရန်လာ၏။ သင်တို့ကို အစာရှာထွက်ချိန်၊ ပြန်လာချိန်တို့၌ ရေတွက်၍စောင့်ရှောက်မည်" ဟု ဆိုလေ၏။ ကြွက်မင်းက စောင့်ရှောက်ပါဟုဆို၏။ မြေခွေးသည် ကြွက်များကို တစ်ကောင်နှစ်စသည်ဖြင့် ရေတွက်၍ နောက်ဆုံးကြွက်ကိုဖမ်းစား၏။ ဤသို့စား၍ ကြွက်တို့ တဖြည်းဖြည်းနည်းပါလာ၏။

ကြွက်မင်းသည် မြေခွေး၌ သံသယဖြစ်၍ ပြန်လာသည့်အချိန်၌ နောက်ဆုံးမှနေ၏။ ကြွက်မင်းကို ဖမ်းရန် ပြေးလာသည့် မြေခွေး၏ လည်မျိုကိုခုန်ပြီးကိုက်သတ်လေ၏။

ဤဇာတ်၌ မြေခွေးသည် အုံ့ဖွယ်ကိုပြုတတ်သောရဟန်း၊ ကြွက်မင်းကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

သင်ခန်းစာသည် ဗိဠာရ၀တဇာတ်နှင့်တူသည်။

၁၀။ ကောသိယဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၃၀)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းဒိသာပါမောက္ခဆရာသည် မင်းသားပုဏ္ဏားတို့အား အတတ်သင်ပေး၏။ ထိုအခါဘုရားလောင်းထံ အလည်လာလေ့ရှိသော ပု ဏ္ဏား၏ ပုဏ္ဏားမသည် အကျင့်ဖောက်ပြန်ပြီး လေတိုး

ရောဂါရှိသည်ဟုဆိုကာ ပြုစုနေရ၏။ ပုဏ္ဏားမသည် ညဉ့်ဦး တယောက် လင် နှင့်ဖောက်ပြားပြီး နေ့အခါ ရောဂါရှိသည်ဟုဆိုကာ ထောပတ် ဆီ ထမင်းစသည်တို့ကို စားပြီးအိပ်၍သာနေ၏။

တစ်နေ့သဒ္ဓိပုဏ္ဏားသည် ဘုရားလောင်းထံလာ၍ မိန်းမ၏ ဖောက်ပြားပုံကို ဆရာကြီးသိပြီးအောက်ပါအတိုင်းဆေးတို့ကို ကျွေး စေ၏။ နွားကျင်ငယ်ဒ္ဒအရွက်ငါးမျိုး သစ်သီးစိုအစရှိသည်တို့ကို ထုထောင်းပြီး ကြေးနီခွက်ဒ္ဒ ထည့်၍ ပုဏ္ဏားမကိုတိုက်လော၊ မသောက်လျှင် ဆံပင် ကိုဆွဲ၍ တကောင်ဖြင့် ထောင်းပစ်ရန် မှာထား၏။

ပုဏ္ဏားသည် ဆရာကြီးသည့်အတိုင်းပြုသော် ပုဏ္ဏားမ သည် ငါသီလမရှိသည်ကို ဆရာတောင် သိနေပါလားဟု ဆိုပြီး ထိုအခါမှ စ၍ မဖောက်ပြားဘဲ အလုပ်များကို လုပ်ကိုင်လာတော့ သည်။

ဤဇာတ်ဒ္ဒ လင်မယားသည် လင်မယားဖြစ်ပြီး ဒီသာပါ မောက္ခဆရာသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၁၀။ ကောသိကယဇာတ်မှ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် မိန်းမကိုချစ်သောယောကျ်ားသည် မိန်းမခိုင်းသမျှကို ကျွန်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရတတ်ကြောင်း၊ လင်ငယ် နေသော မိန်းမများသည် မှုယာမာယာများပြီး ရောဂါမရှိဘဲ ရှိသကဲ့သို့ လိမ်လည်ကာ နောက်ပိုင်းမှာ ဖောက်ပြားလေ့ရှိကြောင်း၊ စိန်ကဲရွှေကဲ၊ ဤနှစ်ကဲထက်၊ မိန်းမကဲခတ်၊ လွန်ခဲကပ်၏ဟုဆို သကဲ့သို့ မိန်းမတို့၏ အတွင်းသဘောကို အကဲခတ်သိမြင်နိုင်ရန် အလွန်ခဲယဉ်းကြောင်း၊ မိန်းမကိုနှုတ်ချိုသာစွာ ဆုံးမ၍ မရလျှင် ဒုတ် စသည်ဖြင့် ရိုက်နှက်၍လည်း ဆုံးမသင့်ပါကြောင်း သင်ခန်းစာ တို့ကိုရရှိပါသည်။

၁။ အသမ္ဘဝါနဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၃၁)

ရှေးအခါက ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မဂဓမင်းလက်ထက် ဘုရား လောင်းသခင်သူဌေးသည် ဗာရာဏသီပြည်ရှိ ပဋိယသူဌေးနှင့်

မိတ်ဆွေဖြစ်၏။ တစ်နေ့သ၌ ပီဋိယသူဌေးသည် ဥစ္စာအားလုံးပျက်စီးသဖြင့် မယားနှင့် အတူသခင်သူဌေးသားထံလာ၏။ သခင်သူဌေးသည်မိမိ၏ဥစ္စာကိုပီဋိယအားပေး၏။ ပီဋိယသည် ထိုဥစ္စာကိုယူ၍ ဗာရာဏသီမြို့သို့ပြန်၏။ နှစ်အတော်ကြာသောသခင်သူဌေးသည် အလားတူဥစ္စာအားလုံး ပျက်စီးသဖြင့် မယားနှင့်အတူ ဗာရာဏသီမြို့သို့သွား၍ မယားကိုမြို့အနီးဧရပ်တစ်ခု၌ ထားခဲ့ပြီး ပီဋိယအိမ်သို့သွား၏။

ပီဋိယသည် နေရာမှမထဘဲ သခင်သူဌေးအား ဤအိမ်၌သင့်အတွက်နေရာမရှိ၊ တစ်တုမ္မမျှသောဖွဲကိုယူသွားလော၊ နောက်ဝါအိမ်သို့မလာနှင့်ဟုဆို၏။ သခင်သူဌေးသည် သူပေးသည့်ဖွဲကို လက်မခံလျှင် မိတ်ဆွေပျက်မည်စိုး၍ ဖွဲကိုဧရပ်သို့ယူသွား၏။

ထိုအခါ ပီဋိယသူဌေးအား ပေးလိုက်သောသခင်သူဌေး၏ ကျွန်တစ်ယောက်သည် ထိုဧရပ်သို့ရောက်လာ၏။ ကျွန်သည် သူဌေးထံ မှအကြောင်းစုံကို ကြားသော် သူဌေးလင်မယားကို မိမိအိမ်သို့ခေါ်ဆောင်၍ ကျွေးမွေး၏။ သခင်သူဌေးမှ ပေးလိုက်သော ကျွန်များသည် စုဝေးပြီး ဗာရာဏသီမင်းထံ ဆန္ဒပြကြ၏။

ထိုအခါမင်းကြီးသည် သူဌေးနှစ်ဦးကို ခေါ်ပြီး မေးမြန်း၍ အကြောင်းစုံကို ကြားသိလျှင် ပီဋိယသူဌေးပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းအားလုံးကို သခင်သူဌေးအား ပေးရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ သခင်သူဌေးသည် မိမိပေးထားသော ကုဋေ(၄၀)သောဥစ္စာကိုသာပေးပါဟု တောင်းပြီး ကျွန်အပေါင်းခြံရုံလျက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ပြန်သွားလေ၏။

ဤဇာတ်၌ ပီဋိယသူဌေးသည် ဒေဝဒတ်လောင်းဖြစ်ပြီး၊ သခင်သူဌေးကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၁။ အသမ္ဘဝါနေ ဇာတ်မှရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် ပစ္စည်းဥစ္စာကြွယ်ဝချမ်းသာသော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ပျက်စီး၍ ထိုပစ္စည်းဥစ္စာတို့၌

မာန်တက်၍ မဝါကြွားသင့်ကြောင်း၊ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းသည် ဆင်းရဲရောက်ကြသော မိတ်ဆွေတို့အား ကူညီအားပေး စောင့်ရှောက်တတ်ကြောင်း၊ စိတ်ထားယုတ်ညံ့သော မိတ်ဆွေသည် သူတပါး ကျေးဇူးကို မသိတတ်ကြောင်း၊ လူတိုင်းသည် စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်းထား၍ မိမိအကျိုး သူတပါးအကျိုးကို သယ်ပိုး ဆောင်ရွက်တတ်ဖို့ လိုအပ်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၂။ ဘီရုကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ်(၁၃၂)

ရှေးအခါက ဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသီပြည်ဇြဟ္မဒတ်မင်း၏အစ်ကို တစ်ယောင်တို့၏ ညီအငယ်ဆုံးဖြစ်၏။ (တေလပတ္တဇာတ်၊ ဇာ၊ ၉၆ နှင့်တူ၏။)

ဘုရားလောင်းသည် ဘီလူးမတို့၏ ကိုလေသာကျော့ကွင်းမှ လွတ်ခဲ့သဖြင့် တက္ကသိုလ်ပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကိုရခဲ့၏။ တက္ကသိုလ်၌ နေကုန်သောလူတို့သည် မြို့ကိုလည်း နတ်ပြည်ကဲ့သို့ မင်း၏ နန်းတော်ကိုလည်း သိကြားမင်း၏ နန်းတော်ကဲ့သို့ တန်ဆာဆင်၍ ထားကုန်၏။

နတ်သမီးနှင့်တူကုန်သော ကချေသည် (၁۶၀၀၀)တို့၏ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် မင်းကြီး၏ နန်းတော်သည် တပြိုင်နက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်၏။ ဘုရားလောင်းသည် မိမိ၏ တင့်တယ်မှုကို ကြည့်ပြီး ငါသည်ဘီလူးမတို့ဖန်ဆင်းအပ်သောအဆင်းကို အကယ်၍ ကြည့်ခဲ့လျှင် မင်းအဖြစ်သို့မရနိုင်ရာ။ ပမစ္စကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့၏ အဆုံးအမ၌တည်သဖြင့် ဤမင်းစည်းစိမ်ကို ရရှိပေ၏ဟု ဥဒါန်းကျူးရင့်လေ၏။

ဤဇာတ်၌ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့သွား၍ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောမင်းသားသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၂။ ဘီရုကဇာတ်မှရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို လိုက်စား

သောသူသည် အသက်ကို၍ လိုရာခရီးသို့ မရောက်နိုင်၊ ရရှိပြီးသော စည်းစိမ်မှလည်း ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်ပါကြောင်း၊ ဘုရားလောင်းသည်ကာမဂုဏ်နောက်သို့ မလိုက်ပါသဖြင့် မင်းစည်းစိမ်ကိုခံစားရကြောင်း၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့၏ ဆိုဆုံးမစကားကို လိုက်နာကျင့်သုံးပါက ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းပြီး လိုရာခရီးသို့ ရောက်နိုင်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကိုရရှိပါသည်။

၃။ ယတာသနဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၃၃)

ရှေးအခါက ဘုရားလောင်းသည် ၄ကိမ်မျိုးခ်ဉ် ဖြစ်၏။ ဘုရားလောင်းဌက်မင်းသည် ၄ကိမ်အပေါင်းခြံရုံလျက် ဇာတသရအိုင်နားရှိသစ်ပင်ကြီးတစ်ခုခ်ဉ် နေ၏။ ဇာတသရအိုင်အတွင်းခ်ဉ်လည်း ကြမ်းတမ်းသော နဂါးမင်းသည်နေ၏။ ၄ကိမ်များစွာတို့သည် ညခ်ိုအခါ အဝေးမှ ပြန်လာပြီး ထိုသစ်ပင်ကြီးခ်ဉ် စုပေါင်း၍ အိပ်ကြ၏။ ၄ကိမ်တို့စွန့်ချလိုက်သော အညစ်အကြေးများသည် ဇာတသရအိုင်ထဲသို့ ကျလေ၏။

အိုင်ခ်ဉ်နေသော နဂါးမင်းသည် အမျက်ထွက်၍ ညအခါ ၄ကိမ်တို့အိပ်ချိန်ခ်ဉ် ရေမှမီးလျှံကို ထစေ၍ ထိုသစ်ပင်ကြီးကို လောင်စေ၏။ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမီးလျှံကိုမြင်၍ ၄ကိမ်တို့အား အခြားသစ်ပင်သို့ပြောင်းရန်ပြော၏။ ဘုရားလောင်းနှင့် သူ၏စကားကို နားထောင်သော၄ကိမ်များသည် ဝေးရာသို့သွားကြ၏။ ဘုရားလောင်းစကားကို နားမထောင်ဘဲ နေခဲ့သော၄ကိမ်တို့ကား သေကြလေ၏။

ဤဇာတ်ခ်ဉ် ဘုရားလောင်း၏စကားကို လိုက်နာကုန်သော ၄ကိမ်တို့သည် ဘုရားပရိသတ်ဖြစ်ပြီး ၄ကိမ်မင်းသည်ကားဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၃။ ယတာသနဇာတ်မှရရှိသည့်သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် လျှောက်ပတ်သောနေရာကို နေရမှသာလျှင် ကုသိုလ်ရေး စီးပွားရေး ပညာရေး ရနိုင်ကြောင်း၊ လျှောက်ပတ်သောနေရာမရလျှင် ကုသိုလ်ရေး စီးပွားရေးစသည်

မဖြစ်ထွန်းနိုင်ကြောင်း၊ အမျှော်အမြင်ရှိသူ၏ ဆုံးမညွှန်ကြားမှုများကို လိုက်နာလျှင် ကောင်းကျိုးသုခရရှိခံစားရကြောင်း၊ မလိုက်နာလျှင် ဒုက္ခရောက်ရတတ်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၄။ ဗျာနသောဓနဇာတ် (၁၃၄)

ဤဇာတ်၌ အကျဉ်းချုပ်နှင့် သင်ခန်းစာများကို ပရောသဟသ ဇာတ်ဇာ-၉၉-၌ ရေးခဲ့ပြီး၊ နေဝသည်နာသည်နှင့် နေဝသည်နာသည်-သာထူးသည်။

၅။ စန္ဒာဘဇာတ် (၁၃၅)အဓိပ္ပါယ်လွယ်ပြီ။

၅။ စန္ဒာဘဇာတ်မှရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် အသိဉာဏ်နည်းသောတပည့်သည် ဆရာဆိုလိုသောအဓိပ္ပါယ်ကိုနားမလည်နိုင်ကြောင်း၊ လရောင်နှင့်တူသော သြဒါတကသိုဏ်းနှင့် နေရောင်နှင့်တူသော ပီတကသိုဏ်း တို့ကို အဝါးဝစွာ လေ့လာအားထုတ်သောသူသည် ဒုတိယစျာန်ကိုရရှိ၍ အာဘာသရဘုံသို့ ရောက်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၆။ သုဝဏ္ဏဟံသဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၃၆)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းပုဏ္ဏားသည် အိမ်ထောင်ပြု၍ သမီးသုံးဦးရပြီး ၄င်းတို့၏အိမ်ထောင်မကျမီ သေဆုံး၍ ရွှေဟသ်ဘုံ၌ဖြစ်၏။ ရွှေဟသ်မင်းသည် ဇာတိသရဉာဏ်ဖြင့် ရှေးဘဝကို ဆင်ခြင်၍ မိမိမယားနှင့် သမီးသုံးဦးတို့ အလွန်ဆင်းရဲနေသည်ကိုမြင်၏။ ရွှေဟသ်မင်းသည် သူတို့ထံသွားခဲ့ပြီ ငါသည် ရှေးဘဝသင်တို့၏ဘခင် ဖခင်ဖြစ်ခဲ့၏။ သင်တို့ဆင်းရဲနေသဖြင့် ငါ၏ကိုယ်မှရွှေဘင်တစ်ခုစီနှုတ်ပြီး ရင်းနှီးစားကြပါဟု ပြော၏။

ရွှေဟသ်မင်းသည်အတော်ကြာသောအခါ တစ်ခါလာပြီး တောင်ပေးပြန်၏။ ပုဏ္ဏားမနှင့် သမီးသုံးယောက်တို့သည်

ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

တစ်နေ့သ၌ လောဘကြီးသော ပုဏ္ဏားမသည် နောင်တစ်ခါ လာသောရွှေဟသ်ံကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်၍ အဟောင်အားလုံးကို နုတ်၏။ ဘုရားလောင်းအလိုမတူဘဲ နိုင်ထက်ပြု၍ ယူသောကြောင့် အတောင်အားလုံးတို့သည် ဗျိုင်းတောင်ကဲ့သို့ ဖြူကုန်၏။ ပုဏ္ဏားမသည် မပျံနိုင်သော ရွှေဟသ်ံကို အိုးစရည်း၌ ထည့်၍မွေး၏။ တစ်ဖန်ပေါက်သောအတောင်တို့သည်လည်း ဖြူကုန်၏။ ဘုရားလောင်းသည် အတောင်ပေါက်သောအခါ မိမိနေရာသို့ သွား၍ တစ်ဖန်မလာတော့ပြီ။

ဤဇာတ်၌ ပုဏ္ဏားမသည် ထုလ္လနန္ဒာ၊ သမီးသုံးယောက်တို့သည် ညီအစ်မသုံးယောက်တို့ဖြစ်ပြီး ‘ရွှေဟသ်ံမင်းသည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၆။ သုဝဏ္ဏဟံသဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် လောဘကြီးသောသူသည် ရရှိပြီးသောစည်းစိမ်ဥစ္စာမှ ဆုံးရှုံးရတတ်ကြောင်း၊ ပုံမှန်ရရှိသောစည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့်သာ တင်းတိမ်သင့်ကြောင်း၊ လောဘကြီးသောသူသည် မိဘအရင်းသော်မှ မချစ်မနှစ်သက်၊ လူအများတို့၏ လေးစားကြည်ညိုခြင်းကိုလည်း မရရှိနိုင်ကြောင်း၊ လောဘနည်းသောသူသည် လေးစားကြည်ညိုမှုကို ခံရ၍ လာဘ်ပေါများခြင်းကိုလည်း ရရှိနိုင်ကြောင်း၊ မိဘလင်သားတို့၏ မေတ္တာသည် ယခုဘဝသာမဟုတ်၊ သေဆုံးပြီးဘဝများသော်မှ သတိရမည်ဆိုပါက ပေးလိုကျေးလိုကြကြောင်း သင်ခန်းစာများကို ရရှိပါသည်။

၇။ ဗဗ္ဗုဇာတ်အဓိပ္ပါယ် အကျဉ်းချုပ် (၁၃၇)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက်၌ ဘုရားလောင်းသည် ကျောက်သွေးသမားဖြစ်၏။ ကာသိတိုင်းနိုဂုံးတစ်ခု၌ သူဌေးကတော်သည် ‘မြေမြုပ်ထားသော ကုဋေ(၄၀) ရွှေတို့ကို စွဲလန်းပြီးသေ၍ကြွက်မဖြစ်၏။ အချိန်ကြာသောအခါ

ရွာသည်လည်းပျက်စီးသွား၏ ဘုရားလောင်းသည် ထိုရွာဟောင်းခ္ခ ကျောက်တို့ကိုရှာဖွေပြီး သွေးနေ၏။ ကြွက်မတစ်ကောင်သည် ဘုရားလောင်းကိုမြင် လျှင်မျှားစွာချစ်ခင်လာ၏။

ဘုရားလောင်းကို တစ်နေ့လျှင် ငွေအသပြာပေးပြီး သူ့ဖို့ လည်းအသားဝယ်ပေးရန်နှင့် ကျန်တာကိုသုံးရန် နေ့တိုင်းပေးနေ၏။ တစ်နေ့သ၌ ကြောင်းတစ်ကောင်သည် ထိုကြွက်မကိုဖမ်းမိ၏။ သူ့ကိုမစားရန် နေ့တိုင်းအမဲသားကို ပေးပါမည်ဟုပြော၏။ ထိုအခါမှစ၍ကြွက်မသည် အသားကို နှစ်ခုပြု၍ တစ်ခုကို ကြောင်အားပေး၏။ ဤနည်းဖြင့် အမြီး သုံးကောင်တို့ကဖမ်းသဖြင့် ကြွက်မသည် ရှေးနည်းအတိုင်း ပြော၍လွှတ်စေကာ အသားကို ငါးပုံ့ စုပြီး တစ်စုစီပေး၏။ ကြွက်မသည် အသားကိုငါးပုံ့တစ်ပုံ့ စားရ၍ ပိန်ချုံးလာ၏။

ထိုအကြောင်းကို ဘုရားလောင်းသိသောအခါ ကြွက်မ ကိုဖန်ဂူထဲ၌ထား၏။ ဖန်ဂူအတွင်းမှ မိမိထံလာသောကြောင် များကိုမခံချင်အောင်ပြောရန် ကြောင်များကကြွက်မကို စိတ်ဆိုးပြီး ခုတ်သောအခါ ဖန်ဂူနှင့်တိုက်မိကာ သေဆုံးသွား ကြ၏။

ထိုအခါ ကြွက်မသည် ဘုရားလောင်းအား ပစ္စည်းအားလုံး ဝေပး၏။ သူတို့နှစ်ဦးသည် အသက်ထက်ဆုံးချစ်ခင်စွာနေထိုင်ကြ လေ၏။

ဤဇာတ်၌ ကြောင်လေးကောင်သည် ရဟန်းလေးပါး ဖြစ်၍၊ ကြွက်မသည် ကာဏမာတာဖြစ်ပြီး ကျောက်သွေးသမားသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ကြောင်းဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၇။ ဗဗ္ဗုဇာတ်မှရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည် အလှူရှင် တို့၏ အကျိုးစီးပွားပျက်အောင် အလှူမခံသင့် ကြောင်း၊ ပစ္စည်း စွာ၌စွဲလမ်းသောသူသည် သေဆုံးသောအခါ တိရိစ္ဆာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ရ ကြောင်း၊ အများ၏အကျိုးကို စေတနာမှန်ဖြင့် ဆောင်ရွက် ပေးသော

သူသည် တစ်နေ့သောအခါ အကျိုးကျေးဇူးမျှားစွာကို ရရှိနိုင်ကြောင်း၊ သူတစ်ပါး ပေးသောအစာကိုစား၍ ထိုပေးသောသူအား စိတ်ဆင်းရဲ အောင်မပြုသင့်ပါကြောင်း သင်ခန်းစာရရှိပါသည်။

၈။ ဂေါဓာဇာတ် အဓိပ္ပါယ်ကျဉ်းချုပ် (၁၃၈)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းသည် ဖွတ်မျိုးဌာပြစ်၏။ အဘိဉာဉ်ရ ရသေ့တစ်ပါးသည် ပစ္စန္တရစ်ရွာတစ်ရွာကိုမှီ၍ သစ်ရွက်မိုး တောကျောင်းဌာနေ၏။ ဘုရားလောင်းသည် ရသေ့ထံလာ၍ တရားနာလေ့ရှိ၏။ ထိုရသေ့သည်အခြားအရပ်သို့ကြွသွား၏။ ကောက်ကျစ်သောရသေ့တစ်ပါး ရောက်လာရာ ထိုကျောင်းဌာ နေ၏။ ဘုရားလောင်းဖွတ်သည် ထိုရသေ့ကို သီလရှိ၏ဟု မှတ်ထင်ကာ ရှေးနည်းအတိုင်း ဆည်းကပ်၍သွား၏။

ရွာသားများသည် ရသေ့အားဖွတ်သားကို ချက်၍လှူ၏။ ရသေ့သည်ဖွတ်သားကို စားရ၍ ရသတဏှာဖြစ်ပေါ်လာ၏။ မိမိထံလာသောဖွတ်ကို သတ်ပြီးချက်စားမည်ဟုကြံ တင်းပုတ်ကို သက်နှံးဖြင့်ဖုံးထား ကျောင်းတံခါးဌာ ဖွတ်အလာကို မျှော်ကြည့်နေ၏။ ဘုရားလောင်းသည် ညနေချိန်ဌာလာ၍ ရဲသေ့၏ဖောက်ပြန်နေသောအမူအရာကိုမြင်၍ စုံစမ်းသည့် အနေဖြင့် လေအောက်မှ အနံ့ခံကြည့်၏။ ရသေ့ထံမှ ဖွတ်သား စားထားသော အနံ့ထွက်ပေါ်လာ၏။ ကောက်ကျစ်သောရသေ့ ထံသို့ မလာဘဲ အဝေးမှ ပြန်လှည့်ထွက်သွား၏။

ထိုရသေ့သည် တင်းပုတ်ကိုထုတ်၍ပစ်လိုက်ရာ ဖွတ်၏အမှီးကို သာထိမှန်သွား၏။ ဘုရားလောင်းသည် လျှင်မြန်စွာ တောင်ပို့သို့သွားရာ ရသေ့အား သင်သည်ဤ အရပ်မှ ပြေးလေလော့။ မပြေးလျှင် ရွာသားတို့အား သင့်အကြောင်းကိုပြောပြမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်၍တောင်ပို့ ထဲသို့ဝင်လေ၏။ ကောက်ကျစ်သော ရသေ့သည် ကြောက်၍ ဝေးရာသို့ ပြေးလေ၏။

ဤစာတော်၌ ကောက်ကျစ်သောရသေ့သည် အုံ့ညြဖွယ်ကိုပြုတတ်သောရဟန်းဖြစ်ပြီး သီလရှိသော ပထမရသေ့ သည်ရှင်သာရိပုတ္တရာဖြစ်ပြီး ဖွတ်သည်ဘုရားရှင်ဖြစ် ခဲ့ကြောင်း စာတော်ပေါင်းပါသည်။

၈။ ဂေါဓာတ်စာတော်၌ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤစာတော်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် အပြင်ဟိတ်ဟန်ကောင်းပြီး အတွင်းစိတ်မကောင်းသူများကို ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာမှ ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါကြောင်း၊ အပြင်ပန်းထည်ဝါခန့်ငြားမှုမရှိ သော်လည်း အတွင်းစိတ်ဓာတ်ကောင်းလျှင် ပေါင်းသင်းဆက် ဆံသင့်ပါကြောင်း၊ အတွင်းအပြင်ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော သူများကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သင့်ပါ ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာ တို့ကိုရရှိပါသည်။

၉။ဥဒၢနတာဘဏ္ဍာတ် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၃၉)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း လက်ထက်ဘုရားလောင်းသည် ရက္ခစိုးနတ်ဖြစ်၏။ ဒေဝဒတ်လောင်းသည် တံငါဖြစ်၏။ သားငယ်နှင့်အတူ အိုင်တစ်အိုင်၌ ငါးများကြရာ ငါးများချိတ်သည်ရေထဲရှိသစ်ငုတ် တစ်ခု၌ငြိ၏။ ထိုအခါ တံငါသည်အလွန်ကြီးသောငါးကို ချိတ်မိနေ၍သာ ဆွဲယူ၍ မရခြင်းဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားပြီး သားလုပ်သူကို အိမ်သို့ပြန်သွားချေ။ သင့်အမေကို အိမ်နီး ချင်းများနှင့်ရန်ဖြစ်၍ထားလေ။ ငါးရလာသော အခါ ဝေငှပေးလျှင် ကုန်လိမ့်မည်ဟုသင်ကြား၍ သားကိုမယားထံ လွှတ်လိုက်၏။

ထိုအခါ တံငါသည်ရေထဲဆင်း၍ ငါးကိုစမ်းသော် သစ်ငုတ်နှင့်တိုက်မိ၍ မျက်စိနှစ်လုံးပေါက်သွား၏။ ထိုတံငါ သည် မျက်စိများကို လက်ဖြင့်ပိတ်၍ရေမှတက်၏။ အိမ်နီးချင်းတို့နှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်သော မယားကိုလည်း ရွာစားက နှောင်ဖွဲ့၍ လျှော်ဒဏ်ဒဏ်ပေးစေ၏။

ဘုရားလောင်းရက္ခစိုးနတ်သည် ထိုအကြောင်းကိုသိ၍

သစ်ပင်ခွကြားခ်ိန်ရပ်၍ အိုတံငါယောကျ်ား သင်၏မျက်စိလည်း ပျက်ပြီး၊ ပုဆိုး လည်းပျောက်ပြီ၊ ရေခ်ိန်လည်းပျက်စီး၊ ကုန်းခ်ိန်လည်း ပျက်စီး၏။ ဤသို့နှစ်ဖက်လုံးခ်ိန် ဆုံးရှုံးရ၏ဟု ဓပြာလေ၏။

ဤဇာတ်ခ်ိန် တံငါသည် ရှင်ဒေဝဒတ်ဖြစ်ပြီး ရက္ခစိုးနတ်သည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၉။ ဥဒ္ဒေတာဘဏ္ဍဇာတ်မှ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ရဟန်းရှင်လူ ဟူသမျှ တို့သည် မိမိရရှိထားသောစည်းစိမ်ချမ်းသာအကျိုး တရားများမှ မဆုံးရှုံးရလေအောင် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်သင့် ပါကြောင်း၊ လောဘကြီးမားဝန်တိုစိတ်လွန်ကဲလျှင် မပြုသင့် သောကိစ္စတို့ကို ပြုမိသဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်အကျိုးတရားတို့မှ ဆုံးရှုံးရတတ်ကြောင်း၊ လူတိုင်းသည် စိတ်ကောင်းရှိရန် လိုအပ်ကြောင်းစသော သင်ခန်းစာတို့ကိုရရှိပါသည်။

၁၀။ကာကဇာတ် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၄၀)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း လက်ထက် ဘုရားလောင်;ကျီးမင်းသည် ကျီးရှစ်သောင်း ခြံရံလျှက် သုသာန်ခ်ိန်နေ၏။ မင်း၏ပုရောဟိတ်သည် မြစ်ထဲရေချိုးပြီး နံ့သာလိမ်းရ်ိန် အဝတ်ကောင်းဝတ်လျှက် မြို့ထဲသို့ဝင်၏။ မြို့တခါးတိုင်ဖျားခ်ိန် ကျီးနှစ်ကောင်နားနေကြ၏။ ကျီးတစ်ကောင်က ပုရောဟိတ်၏ ဦးခေါင်း ပေါ်သို့ချီးပါချ၏။ ပုရောဟိတ်သည်အမျက်ထွက်၍ ကျီးတို့ကို ရုန်ပြုံး ထားလေ၏။

တစ်နေ့သောအခါ ရှင်ဘုရင်၏စီးတော်ဆင်များ ဆင်တင်းကုပ် မီးလောင်ပြီး မီးလောင်နာများစွဲကပ်လာ၏။ ထိုရောဂါကို မည်သည့်ဆေးဖြင့်ကုသရမည်နည်းဟု ရှင်ဘုရင်က ပုရောဟိတ်အား မေး၏။ ကျီးအဆီနှင့် ကုသရမည်ဟုပြော၏။ ကျီးအဆီရရန် ကျီးများကိုသတ်၍ အဆီရှာရာဘယ်ကျီးမှ အဆီရှာမရဖြစ်ရ၏။ ကျီးပေါင်းများ ဖွာသေကြ၏။

ဘုရားလောင်းကျီးမင်းသည် ထိုအကြောင်းကိုကြားသော် ဆွေမျိုးတို့၏အကျိုးငှာ မေတ္တာပါရမီတော်ကိုဆင်ခြင်ပြီး မင်းကြီးထံ ပျံသွားတော်၏။ ရန်သူကိုအမြဲကြောက်လန့်နေရသဖြင့် ကျီးများမှာ အဆီမရှိပါ။ ပုရောဟိတ်သည် ကျီးတို့ အပေါ်ရန်ငြိုးထား၍ မုသားဆိုခြင်းသာဖြစ်၏။ ဤသို့စသည် ဖြင့်ဆို၍ မင်းအားတရား ဟောရန် ဆုံးမလေ၏။ မင်းကြီးသည် ဘုရားလောင်းကြီးမင်းအား ကြည်ညိုပြီး ကောင်းသော အစာများကိုကျွေးမွေးကာ သတ္တဝါများကို ဘေးမဲ့ပေးတော်မူပါသည်။

ဤဇာတ်၌ ဗာရာဏသီမင်းသည်–ရှင်အာနန္ဒာဖြစ်ပြီး၊ ကျီးမင်းသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၁၀။ ကာကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် ကျီးတစ်ကောင်ကြောင့် ကျီးများပျက်စီးရသကဲ့သို့ မိမိကြောင့် အမျိုးဘာသာ သာသနာ၏ ဂုဏ်သိက္ခာမကျဆင်းအောင် ဆောင်ရွက်သင့်ပါကြောင်း၊ ဘုရားလောင်းကဲ့သို့အမျိုးသားအကျိုးကို–တိုး တက်ပြန့်ပွားရန် ထမ်းဆောင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျီးမိုက်ကဲ့ သို့ သူတစ်ပါးအပေါ်၌ မကောင်းသောစေတနာဖြင့် မပြုလုပ် သင့်ပါကြောင်း သင်ခန်းစာကို့ကို ရရှိပါသည်။

၁။ ဂေါဓာဇာတ် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၄၁)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည်ဇုဟ္မဒတ်မင်း လက်ထက်၌ ဘုရားလောင်းဖွတ်မင်းသည် ဖွတ်အပေါင်းခြံရုံလျှက် မြစ်နားရိုတွင်းကြီးတစ်ခု၌နေ၏။ ထိုဖွတ်မင်းအား သားငယ် ဖွတ်တစ်ကောင်ရှိ၏။ ထိုဖွတ်ငယ်သည် ပုတ်သင်တစ်ကောင်နှင့် မိတ်ဖွဲ့နေ၏။ ဖခင်ဖွတ်မင်းက ပုတ်သင်ဟူသည် အမျိုးနိမ့်၏။ မပေါင်းဖော်လင့်ဟု အကြိမ်ကြိမ်တားမြစ်သော်လည်းမရ။ ပေါင်းသင်းမြဲ ပေါင်းသင်းနေထိုင်၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် ပုတ်သင်ကိုမှီပြီးဘေး ဖြစ်လျှင်

ပြေးရာခရီးကိုရရန်နံပါးတစ်ဖက်၌ ကယ်ပေါက်ကို ပြုလုပ်ထား၏။ ဖွတ်ငယ်သည် တစ်နေ့သ၌မိတ်ဆွေ ပုတ်သင်ကိုဖိပြီးဖက်လိုက်ရာ ငယ်၍သေမလောက် ကြောက်လန့်သွား၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ပုတ်သင်သည် ဖွတ်များကို သတ်ရန်နိုင်မည့်သူကို ရှာနေ၏။ ပုတ်သင်သည် ဖွတ်များ၏ သည့်နေရာကို မှတ်ထား၏သည်။

ပုတ်သင်သည် ဖွတ်မုဆိုးအား ဖွတ်များကို လိုချင်ပါက ဤတောင်ပို့၌ရှိသော တွင်းများ၌ ကောက်ရိုးမီးခိုးနှင့် တိုက် လောဟုဆို၏။ မုဆိုးသည် ထိုပုတ်သင်ဆိုတိုင်း ပြုလုပ်၍ ထွက်လာတိုင်းသော ဖွတ်တို့ကို ရိုက်သတ်ပြီး သူ့လက်မှ လွတ်သောဖွတ်ဟို့ကို ခွေးတို့က ဖမ်းယူကြ၏။ ဘုရားလောင်းသည်ကား ကယ်ပေါက်ဖြင့် ထွက်ပြေးလေ၏။

ဤဇာတ်၌ပုတ်သင်သည် ရှင်ဒေဝဒတ်၊ ဖွတ်ငယ်သည် ဆန့်ကျင်ဘက်အဆွေခင်ပွန်းကို ပေါင်းဖော်သောရဟန်း ဖြစ်ပြီး ဖွတ်မင်းသည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၁။ ဂေါဓာဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် အမျိုးဇာတ်မကူသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းသည် တစ်နေ့တွင် ပျက်စီးရတတ်ကြောင်း၊ အဆင့်အတန်းအကျင့်စာရိတ္တအမျိုးဘာသာ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံတူသောသူတို့နှင့်သာ ပေါင်းသင်းနေ ထိုင်သင့်ပါကြောင်း မိဘတို့၏ ဆိုဆုံးမစကားကို နားမထောင်သောသူတို့သည် ပျက်စီ ခုံးရုံးရတတ်ကြောင်း၊ သူယုတ်မာတို့နှင့် ပေါင်းဖော်မိလျှင် ဒုက္ခတွေ့ရတတ်ကြောင်း စသောသင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၂။ သိဂ်ါလဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၄၂)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းသည် မြေခွေးမင်းဖြစ်၏။ သုသာန်တော၌ မြေခွေးအပေါင်းခြံရုံလျက်နေ၏။ ရာဇဂြိုလ်ပြည်၌ သေသောက်ပွဲကျင်းပနေ၏။ အရက်သမားများသည် သေကိုလည်း သောက်ကြ၏။

အမဲကိုလည်းစားကြ၏။ ညဦးယံ၌ပင် အမဲသည်ကုန်သွား၏။ သေများသာကျန်တော့၏။ အရက်သမားတို့သည် မြေခွေးကိုသတ်၍ အသားကို ယူဆောင်မည်ဟုဆိုကာ သုသာန်သို့သွားပြီးလျှင် တင်းပုတ်ကို ကိုင်လျက် သူသေကဲ့သို့ ပက်လက်အိပ်နေ၏။

မြေခွေးအပေါင်းခြံ ရုံ၍လာသော ဘုရားလောင်းသည် ထိုအရက်သမားကိုမြင်လျှင် သေဟန်ဆောင်၍ အိပ်နေသော အရက်သမားလက်၌ တင်းပုတ်အစွန်းကို ကိုက်၍ဆွဲ၏။ အရက်သမားသည် ကိုင်ထားသောတင်းပုတ်ကိုမလွှတ်ဘဲ မြေခွေးကိုသာ ကြည့်နေ၏။ ဘုရားလောင်းသည် အရက်သမားအနားမှ ဖဲ၍ အိုယောကျ်ား သင်သည် တင်းပုတ်ကို မြဲစွာကိုင်ထားသဖြင့် သေသည် မသေသည်ကို သိနိုင်ခဲ၏။ အရက်သမားသည် ထ၍ တင်းပုတ်ဖြင့် ပစ်သော် လွဲချော်သွား၏။ သူသည် ဘာကိုမျှမရဘဲ မြို့သို့ ပြန်ဝင်လေ၏။

ဤဇာတ်၌ အရက်သမားသည် ရှင်ဒေဝဒတ်ဖြစ်ပြီး မြေခွေးမင်းသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၂။ သိဂါလဇာတ်မှ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် အရက်သေစာသောက်စားသူသည် အသားစားကျူးသဖြင့် သူတပါး၏အသက်ကို သတ်ခြင်းဌာဝန်မလေးတတ်ကြောင်း၊ ခါးကိုဖျက်ဝါးမျက်၊ လူကိုဖျက် အရက်ဆိုသည့်အတိုင်း သေရည်သေရက်သည် လူတို့အား ကောင်းကျိုးကို မပေးနိုင်ကြောင်း၊ ဘေးအန္တရာယ်ဟူသည် အချိန်အခါမရွေး ကျရောက်နိုင်သကဲ့သို့ သတိပညာရှေ့ထား၍သွားလာလုပ်ရှားသင့်ပါကြောင်း၊ လူတို့နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌ သတိပညာရှေ့ထား၍ လိမ္မာပါးနပ်စွာ ဆက်ဆံသင့်ပါကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၃။ ဝိရောစဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၄၃)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက်

ဘုရားလောင်းသည် ခြသေ့မင်းဖြစ်၍ ဟိမဝန္တာတောရွေ့ဂုဇ္ဇနေ၏။ တစ်နေ့သောအခါ ခြသေ့မင်းသည် ကျွဲတစ်ကောင်ကို သတ်စားပြီး ပြန်လာ၏။ မြေခွေးတစ်ကောင်သည် ခြသေ့မင်းကိုမြင်လျှင် ပြေးရန် မတတ်နိုင်သဖြင့် ရှိခိုးပြီး ခြသေ့မင်း၏ခြေရင်းခံ လုပ်ကျွေးခွင့် ပြုပါရန် ခွင့်တောင်း၏။ ခြသေ့မင်းကလည်း ခွင့်ပြုလိုက်၏။ မြေခွေးသည် ခြသေ့မင်း၏ စားကြွင်းများကို စားရ၍ မကြာမီ ဝဖြိုးလာ၏။

မြေခွေးသည် အမှုန်ယစ်သောဆင်သားကို စားလိုပါ၏။ ထွန်းပပါလောဟုဆို၏။ ခြသေ့မင်းသည် ထိုမှုန်ယစ်သောဆင်ကို သတ်စားပြီး မြေခွေးအား ဆင်သားကိုပေး၏။ ထိုအခါ မြေခွေးသည် ခြသေ့မင်းကို ကုပြုင်လိုသဖြင့် ငါသည်လည်း ဆင်ကိုသတ်၍ သင်အား ဆင်သားကိုပေးမည်ဟု ဆို၏။ ခြသေ့မင်းက အတန်တန် တားမြစ်သော်လည်း မြေခွေးသည် ရွှေဂုမှ ထွက်၍ သုံးကြိမ်ဟောက်လျက် ပြေးပြီးဆင်၏ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ခုန်ချ၏။ ဆင်၏ ခြေရင်းခံကျ၏။ ဆင်သည် မြေခွေးကို နင်းချေပြီး မြည်ဟီး လျှက် ဒေါသို့ ဝင်လေ၏။

ဤဇာတ်ခံ မြေခွေးသည် ရှင်ဒေဝဒတ်ဖြစ်ပြီး ခြသေ့မင်းသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၃။ ဝိရောစဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် မိမိနှင့်အဆင့်အတန်း အရည်အချင်းလုံးဝမတူသောသူကို ယုံကြည်ပြင်မိလျှင် ပျက်စီးဆုံးရှုံးရတတ်ကြောင်း အသိဉာဏ်နည်းပါးသောသူသည် ပညာရှိကို အမှီပြုပြီး ကြီးပွားသောအခါ ဘဝမေ့ပြီး မိမိကိုယ်ကို စိတ်ကြီးဝင်ကာ မာန်တက်လာတတ်ကြောင်း၊ ထိုသူသည် ကျေးဇူးရှင်ပညာရှိနှင့်လည်း ဂုဏ်ဟုဂုဏ်ပြင်နိုင်းယှဉ်၍ ပြုလုပ်လာတတ်ကြောင်း၊ မြေခွေးတပည့်ခံသကဲ့သို့ အကျည်းအကြပ်ရန်သူနှင့် တွေ့လျှင် လျင်မြန်သောဉာဏ်အသုံးချ၍ ဘဝလွတ်မြောက်အောင် ရှောင်ရှား

သင့်ပါကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၄။ နဂုံဌဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၄၄)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းသည် ဥဒ္ဒီစ္စပုဏ္ဏားမျိုးဌာပြစ်၏။ အရွယ်သို့ရောက်လျှင် မီးကိုယူ၍တောသို့ဝင်ပြီး ကျောင်းဆောက်၍ မီးကိုလုပ်ကျွေးလျက်နေ၏။ တစ်နေ့သဘ္ဘ သူသည် ရွာမှနွားအလှူကို ရ၍ကျောင်းသို့ဆောင်ပြီး မွေးဖွားစဉ်က ယူထားသော ဘုန်းရှိသော မီးကို နွားသားကိုစားစေအံ့ဟု ကြံ၏။

ဘုရားလောင်းသည် နွားကိုကျောင်းဌ ချည်ထားပြီး ဆားအတွက် ရွာသို့သွား၏။ ယိုအခါ မုဆိုးများသည် ကျောင်းသို့ လာပြီး နွားကိုသတ်၍ချက်စားပြီးလျှင် အမြီး အရိုးအရေတို့ကို စွန့်ထားခဲ့၍ အသားများကို ယူသွားကြ၏။ ဘုရားလောင်းသည် ရွာထဲမှ ပြန်လာပြီး အမြီးစသည်တို့ကိုမြင်၍ ဤမီးသည်စောင့် ရှောက်ခြင်းမတတ်နိုင်၊ ဤမီးကိုလုပ်ကျွေးနေခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိ၊ ကုသိုလ်မရနိုင်။ အိုမီး သင်သည် မိမိဥစ္စာကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း ၄ါမတတ်နိုင်၊ ငါကိုကားအဘယ်ကဲ့သို့ စောင့်နိုင်ပါအံ့နည်းဟု ကြံပြီး နွားမြီးစသည်တို့ကို မီးထဲထည့်၍ ရေဖြင့် ငြိမ်းစေ၏။

ဘုရားလောင်းသည် ရသေ့ရဟန်းပြုပြီး အဘိညာဉ်သမာပတ်တို့ကို ဖြစ်စေကာ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ လားလေ၏။

ဤဇာတ်ဌ မီးကိုငြိမ်းစေသောရသေ့သည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၄။ နဂုံဌဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် မှားယွင်းသောအကျင့်သည် ကောင်းကျိုးကိုမပေးနိုင်ပါကြောင်း၊ ဘုရားလောင်းကဲ့သို့ အမှားလမ်းစဉ်ကိုစွန့်၍ အမှန်လမ်းစဉ်သို့ လိုက်နာကျင့်ကြံသင့်ပါကြောင်း၊ မိစ္ဆာအကျင့်ကို ကျင့်သဖြင့် ကုသိုလ်လည်းမရ၊ ကြီးပွားတိုးတက်မှုလည်းမရှိပါကြောင်း၊ မီးမှစ၍ ရေမြေ ဝေဟာဝေါင်

စေတီနတ်ကွန်းများသည်ကိုးကွယ်ရာအစစ်မဟုတ်၊ ရတနာသုံးပါးမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတို့သည်သာ ကိုးကွယ်ကျင့်ကြံရာ အမှန် ဖြစ်ပါကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၅။ ရာဓောတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၄၅)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ပုဏ္ဏားတစ်ဦးသည်ဘုရားလောင်းပေါဒ္ဓပါဒကျေးနှင့် ညီရာဓကျေးငှက်တို့ ကို သားအရာ၌ထား၍ မွေးမြူ၏။ ထိုပုဏ္ဏား၏ မယားသည် သီလမရှိ၊ ဖောက်ပြန်သောအကျင့် ရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ ပုဏ္ဏားသည် ကျေးသားတို့အားသင်တို့၏ အမိပုဏ္ဏားမ ဖောက်ပြန်သောအကျင့် ကိုကျင့်လျှင် တားမြစ်ကြလောဟု မှာထားပြီး ကုန်သွယ်ရန်သွား၏။

ထိုပုဏ္ဏားသွားသည့်နေ့မှစ၍ ပုဏ္ဏားမသည် လူများစွာနှင့် ဖောက်ပြန်သောအကျင့်ကိုကျင့်၏။ ညီရာဓက ပုဏ္ဏားမကို တားမြစ်ရန် ဖခင်ကမှာထားကြောင်းပြော၏။ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းကကျေးက ငါ့ညီ မိန်းမမည်သည် ချီ၍ရွက်၍သွားသောသူတို့သည်လည်း စောင့်ရှောက်ရန်ခဲယဉ်း၏။ ပုဏ္ဏားပြန်လာသောအခါ မေးသော် ဘုရားလောင်းကျေးက ပုဏ္ဏားမအကြောင်းအလုံးစုံပြောပြပြီး အိုဖခင် ကျွန်ပ်တို့သည် ဤအိမ်၌ မနေလိုတော့ပါဟု ပြောဆိုရှိခိုးကာ ညီငယ်ရာဓနှင့်အတူ တောထဲသို့ ပျံသွားလေ၏။

ဤဇာတ်၌ ပုဏ္ဏားနှင့် ပုဏ္ဏားမတို့သည် လင်မယားနှစ်ယောက်တို့ဖြစ်ပြီး ရာဓကားရှင်အာနန္ဒာ၊ ပေါဒ္ဓပါဒကားဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

ရာဓောတ်မှ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ရွှေကြုတ်မယ်ကဲ့သို့ မိန်းမများသည် သူတပါးနှင့်ဖောက်ပြန်သဖြင့် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် ခဲယဉ်းကြောင်း၊ ကိုယ်ကျင့်တရားဖောက်ပြန်သူကို အဝေးမှရှောင်ကြဉ်သင့်ကြောင်း၊ ပြောဆိုဆုံးမ၍ မရနိုင်သူကို မပြောဘဲနေ

ခြင်းက ပိုရ်ကောင်းကြောင်း၊ တစ်ဖက်သားအပြစ်ကို ပြောပြီးလျှင် ထိုနေရာ၌ ဆက်လက်နေခြင်းသည် အန္တရာယ်များ၍ ဝေးရာ သို့ ရောင်ရှားနေခြင်းက အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၆။ သမုဒ္ဒကာကဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၄၆)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေစဉ် အသက်ကြီးကုန်သောရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းကြီးတို့သည် လူ့ဘဝတုံးက ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူဌေးများဖြစ်ကြ၏။ များသောဥစ္စာ အဆွေခင်ပွန်းရှိကုန်၏။ အတူကုသိုလ်ပြုလေ့ရှိကုန်၏။ အခါတစ်ပါး၌ သူဌေးကြီးတို့သည် ဘုရားရှင်တရားတော်ကို နာကြားရသဖြင့် ပစ္စည်းများကို သားသမီးတို့အား ပေးပြီး ရဟန်းပြုလာကြ၏။ ရဟန်းပြုကြသော်လည်း ပရိယတ်ပဋိပတ်အလုပ်တို့ကို အားမထုတ်ကြချေ။ရဟန်းကြီးများသည် သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၌ အတူနေကြ၍ ဆွမ်းခံသောအခါ ဗိမိတို့၏ သားမယားအိမ်၌သာ သွား၍ဆွမ်းခံကြ၏။

ထိုရဟန်းကြီးတို့တွင် ရဟန်းကြီးတစ်ပါး၏ မယားဟောင်းသည် ရဟန်းကြီးအားလုံးတို့အတွက် ချက်ပြုတ်ပြီး ဆွမ်းကပ်လေ့ရှိ၏။ ဟင်းချက်ကောင်းသဖြင့် ရဟန်းကြီးများက သဘောကျနေကြ၏။ ထိုဆွမ်းအမကြီးသည် ရောဂါဖြစ်ပြီးသေဆုံးလေ၏။ ထိုရဟန်းကြီးများက ဆွမ်းအမကြီးသေဆုံးသဖြင့် အချင်းချင်းလည်ဖက်ပြီး ငိုကြွေးကြလေ၏။

ထိုဆွမ်းအမကြီးကိုအကြောင်းပြုပြီး ရဟန်းကြီးများငိုကြွေးပုံကို ဘုရားရှင်ကြားသိတော်မူ၏။ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့ ဤရဟန်းကြီးများသည် ယခုဘဝ၌သာ ဆွမ်းအမသေဆုံး၍ ငိုသည်မဟုတ်၊ အတိတ်ဘဝကလည်း ငိုကြွေးခဲ့ကြပုံ အတိတ်ဇာတ် ကို ဟောတော် မူသည်။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက်

ဘုရားလောင်းသည် သမုဒ္ဒရာစောင့်နက်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ အစာရှာ ထွက်သော ကျီးလင်မယားနှစ်ကောင်တို့သည် သမုဒ္ဒရာအနီးခြေ လှူတို့က နဂါးအားပူဇော်ထားသော ငါးအမဲအရက်တို့ကို တွေ့၍ စားသောက်ကြပြီး သမုဒ္ဒရာခြေ ရေကစားကြ၏။

ကျီးမသည် လိုင်းတံပိုးပုတ်ခတ်မှုဖြင့် သေခဲ့သောအခါ ကျီးဖိုသည် အကြိမ်ကြိမ်ငိုမ၏။ ထိုငိုသံကိုကြားကြသော ကျီးဟို့ သည် အကြောင်းစုံကိုသိသောအခါ ပိုင်းရှိအော်ငိုကြ၏။ ကျီးတို့ သည် သမုဒ္ဒရာရေကို အကုန်ခပ်ထုတ်ပြီး ကျီးမကိုထုတ်ယူမည်ဟု ခံတွင်းဖြင့် ရေကိုယူပြီး စွန့်ပစ်ကြ၏။ သမုဒ္ဒရာရေကို အကုန်ခတ် ထုတ်ရန် မတတ်နိုင်သဖြင့် ကျီးတို့သည် ထိုကျီးမ၏အဆင်း၊ အသံ ကိုကို ချီးကျူး၍ ဝမ်းနည်းစွာ ငိုကြွေးကြ၏။ ထိုအခါ သမုဒ္ဒ ရာစောင့်နတ်သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရပ်အဆင်းကိုပြ၍ ကျီးတို့ကို ပြေးစေကုန်၏။

ဤဇာတ်၌ ကျီးမသည် မယားဟောင်း၊ ကျီးဖိုသည် သက်ကြီးရွယ်အိုရဟန်း၊ ကြွင်းသောကျီးများသည် ကြွင်းသော သက်ကြီးရွယ်အိုရဟန်းဖြစ်ကြပြီး သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၆။ သမုဒ္ဒကာကဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် သာသနာ့ဝန်ထမ်းရှင်ရဟန်း ဖြစ်လျှင် ဓူရနှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးကိုထမ်းဆောင်၍ နေထိုင် သင့်ပါကြောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ကင်းရှိပြင်းနေသောရဟန်းများ သည် အိုနာသေဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြုံလာလျှင် အကြီးအကျယ်ဆင်းရဲ နှင့် ရင်ဆိုင်ရတတ်ကြောင်း၊ ရဟန်းတို့သည်သံယောဇဉ်ကင်းရှိ အစာအာဟာရခြွင်းလည်း တပ်မက်မှု မထားသင့်ပါကြောင်း၊ ကျီးများ ကဲ့သို့ အာဟိဂ္ဂတ်အဆင်ခြင်နည်းပါးသူများသည် အရာဟုတ်သည် မ သည်ကို မစဉ်းစားဘဲ ဆောင်ရွက်ပြုမှု တတ်ကြကြောင်း၊ ပညာရှိဘုရားလောင်းသမုဒ္ဒရာ**စောင့်နတ်**၏ ခြေ[illegible]လှန်မှုကြောင့်

ကျီးအပေါင်းအသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်၍ ချမ်းသာမှု ရသွားကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၇။ပုပ္ပရတ္တာဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၄၇)

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းသည် အာကာသစိုးနတ်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ လူတို့သည် တန်ဆောင်မုန်းလ ညအခါ နက္ခတ် ပွဲသဘင်ကစားရန် ပြင်ဆင်ကြ၏။ ဆင်းရဲသား၏ဇနီးသည် နက္ခတ်ပွဲသဘင်သို့ ဝတ်ပန်းထည်အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လို၏။ ရှင်ဘုရင်၏ဝတ်ပန်းခင်းသို့ညအခါ သွား၍ ဝတ်ပန်းကို ခိုးလော ဟု အကြိမ်ကြိမ်ပြောဆို၏။

ဆင်းရဲသားယောကျ်ားသည် သွား၍ ရှင်ဘုရင်၏ ဝတ်ပန်းခင်းသို့ဝင်သောအခါ အစောင့်များက သူ့ကိုဖမ်း၍ မင်းအားပြကြ၏။ ရှင်ဘုရင်က သူခိုးကို တံကျင်လျှိုကာ သတ်ကြစေဟု အမိန့်ပေးသဖြင့် မြို့ပြင်ထုတ်ကာ ကားစင်ပေါ်တင်ပြီး တံကျင်လျှိုသတ်ကြ၏။

ကျီးတို့သည် လာ၍သူ၏မျက်စိတို့ကိုထိုးဖောက်ကြ၏။ ဆင်းရဲသားသည် ထိုသို့သော ဝေဒနာကို နလုံးမသွင်းဘဲ ငါ၏ဇနီးသည် ဝတ်ပန်းထည်အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်၍ ညအခါ တန်ဆောင်မုန်းလ နက္ခတ်သဘင်ကို လှည့်လည်မသွားရတော့ပြီဟု ဇနီးကိုသာ အောက်မေ့၍ မြည်တမ်းလျက်သေလေ၏။

ဤဇာတ်၌ လင်မယားသည် လင်မယားဖြစ်ပြီး အာကာသဗိုးနတ်သည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၇။ ပုပ္ပရတ္တာဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် ရဟန်းဘဝကိုဦးဦ့ေအောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို ရှာနေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ မိန်းမတို့သည် အဝတ်အစားအတွက်နှင့် မိမိလင်သားဆင်းရဲသို့ရောက်အောင် ဇွတ်အတင်းခိုင်း၍ မပြုလုပ်သင့်ပါ

ကြောင်း၊ မိန်းမ၏အလိုဆန္ဒကို အလွန်လိုက်လျောသောယောကျ်ား သည် ယခုဘဝ၌လည်းဆင်းရဲခံရ၊ နောင်ဘဝမှာလည်း ငရဲကျ၍ ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံရတတ်ကြောင်း၊ ဘဝရေစက်ဆုံစည်း၍ တွေ့ကြုံ လာသော မိသားစုအဝေါ်၌ တရားသဖြင့် ရှာကြံကျွေးမွေးခြင်းသည် သာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၈။ သိဂ်ါလဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၄၄)

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေစဉ် ကိုလေသာ နိမ်နင်းခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကိုဟောတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိပြည်သားသူဌေးသား၊ငါးရာတို့သည် ကိုလေသာဖြစ်ကာ ငြီးငွေ့သောစိတ်ရှိကုန်၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ငြီးငွေ့သော ရဟန်း၊ငါးရာတို့ကို ဆုံးမလိုသဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာအား ရဟန်းတို့ကို ခေါ်စေပြီး ရဟန်းတို့ ကာမဝိတက် ဗျာပါဒဝိတက်, ဝိဟိံသဝိတက် တို့ကို ကြည့်ခြင်းငှာမသင့်ချေ။ အတွင်း၌ဖြစ်သောကိုလေသာကို အနည်းပဲဟု မထီမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ၊ ရန်သူသည် ကြီးသည် ငယ်သည်မဟု ဆင်းရဲကိုဖြစ်စေသကဲ့သို့ ကိုလေသာဟူသည် လည်း ဆင်းရဲကိုသာဖြစ်စေတတ်၏။

ရဟန်းတို့ကိုလေသာသည် လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်နှင့်တူ၏။ အသားအရေ၌ ကိုင်းအမာနှင့်တူ၏။ လျှင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေနှင့်တူ၏။ မိုးကြိုးမီးနှင့်တူ၏။ ကပ်ခြင်းငှာ မသင့်။ ရွံရှာအပ်၏။ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောဓဏ၌ပင် ပညာ, ဘာဝနာတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ကိုလေသာတို့ကို ပယ်အပ်၏။ ရှေးပညာရှိတို့ကလည်း အနည်းငယ်သောကိုလေသာတို့ကို ကဲ့ရဲ့ပြီး နောက်ထပ်အဖြစ်မခံခဲ့ဟု မိန့်တော်မူ၍ အတိဟ်ဇာတ်ကို ဟောတော် မူ၏။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းသည် မြေခွေးဖြစ်၏။ ထိုမြေခွေးသည် အစာရှာထွက် သော် ဂင်္ဂါမြစ်နား၌ ဆင်သေကောင်တစ်ခုကိုမြင်၍ ဆင်၏

စအိုဝကိုကိုက်ကြည့်ရာ နှုးညံ့လွယ်ကူစွာ ကိုက်၍ရလေ၏။ မြေခွေးသည် ဆင်၏စအိုဝမှစ၍ စားပြီးဝမ်းတွင်းသို့ ဂင်လျက် အညှိုရ နှလုံးအသားစသည်တို့ကို စားလိုက်၊ ရေဆာသော် သွေးကို သောက်၏။

မြေခွေးသည် အရပ်တစ်ပါးသို့ မသွားတော့ဘဲ ထိုဆင်သေ၏ဝမ်းထဲ၌သာ စား၍နေ၏။ ရက်လကြာမြင့်သောအခါ ဆင်သေသည် နေပူကြောင့် ခြောက်ပြီး တွန့်လိမ်ကာ စအိုဝပိတ်သွားသဖြင့် မှောင်အတိဖြစ်၏။ မြေခွေးသည် ဟိုဟိုဒီဒီ တိုးဝေ့လျက် ထွက်ရာပေါက်ကိုရှာမတွေ့၍ သေဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရ၏။

နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာသောအခါ မိုးရွာ၍ဆင်သေကောင်သည်ပွလာသဖြင့် စအိုဝပွင့်လာ၏။ မြေခွေးသည် ထိုစအိုဝမှ အရိုန်အဟုန်ဖြင့်ပြေးထွက်သော် တစ်ကိုယ်လုံးမှ အမွေးတို့သည် စအိုဝမှ ကပ်၍ ကျန်ရစ်၏။ ထိုအခါ ငါသည် လောဘကြောင့် ဤကဲ့သို့ သေလုမတတ် ဆင်းရဲရောက်ရ၏။ နောက်ထပ် လောဘအလိုသို့မလိုက်တော့ဟု ဆင်ခြင်ကာ ထိုဆင်သေကောင်ကို နောက်သို့ ပြန်၍မကြည့်ဘဲ ဝေးရာသို့ပြေးလေ၏။

ရဟန်းတော်များသည် ဤတရားတော်ကိုနာရ၍ ကိုလေသာဖြစ်သော ရဟန်းငါးရာတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြပြီး ကျန်ရဟန်းများလည်း သောတာပန်သကဒါဂါမ်အနာဂါမ်များ ဖြစ်ကြ၏။

ဤဇာတ်၌မြေခွေးသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၈။ သိဂၢါလဇာတ်မှ ရရှိသောသင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကိုဖတ်ရှုရသဖြင့် ဘုရားလောင်းမြေခွေးကဲ့သို့ အစားအသောက်နှင့်ပတ်သက်၍ လောဘအလိုသို့ လိုက်လျှင် ဆင်းရဲကြီးစွာရောက်ရတတ်ကြောင်း၊ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်ပေါ်လာသော ကိုလေသာတို့ကို ပညာ, ဘာဝနာတို့၏အစွမ်းဖြင့် ပယ်ဖျောက်နိုပ်ကွပ်သင့်ကြောင်း၊ ကိုလေသာမည်သည် ရန်သူနှင့်တူကြောင်း၊ သေးငယ်သောရန်သူသည်လည်း အခွင့်ကိုရလျှင် ပျက်စီး စေတတ်

သကဲ့သို့ သေးငယ်သောကိလေသာသည်လည်း အခွင့်ရခဲ့သော် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်စေတတ်ကြောင်း၊ လောဘ အလိုသို့ မလိုက်ဘဲ ရသမျှကိုသာ ရောင့်ရဲခြင်းသည်အကောင်းဆုံး ဖြစ်ကြောင်း စသော သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၉။ ကေပဏ္ဍာဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၄၉)

ဘုရားရှင်သည် ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တော၊ ကုဋ္ဌာဂါရ ကျောင်းဌာနေစဉ် ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဝေသာလီမြို့သည် တစ်ဂါဝုတ်၊ တစ်ဂါဝုတ် အတွင်းဌာ တံတိုင်းသုံးထပ်ကာရံ၍ အခါခပ်သိမ်းမင်းပြုနေသော မင်းများမှာ (၇၇၀၇)ရှိကုန်၏။ အိမ်ရှေ့မင်းနှင့် ဘဏ္ဍာစိုးတို့သည်လည်း (၇၇၀۷)ယောက်စီရှိကုန်၏။ မင်းသားတို့တွင် တစ်ယောက်သောဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားသည် အမျက်ကြီး၏။ ရန့်ရင်း၏။ ကြမ်းကြုတ်၏။ လှန်ဖြင့်ထိုးဆွထားသော မြွေဟောက်ကဲ့သို့ အမြဲမျက်ထွက်နေ၏။ ထိုမင်းသားရှေ့ဌာ နှစ်ခွန်း သုံးခွန်း သောစကားကိုမျှ အပြောမခံချေ။ ထို့ကြောင့်မင်းသားကို ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားဟု ခေါ်ကြ၏။ မိဘဆွေမျိုးစသောသူတို့သည် ဘယ်သူကိုမျှ ပြောဆိုရှိမရချေ။

ထိုအခါ မိဘတို့သည် ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားကို ဘုရားရှင်ထံသို့ခေါ်ပြီး အရှင်ဘုရားတပည့်တော်တို့သားကို ကြည့်ပြီး ဆုံးမပေးတော်မူပါဘုရားဟုလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ဒုဋ္ဌလိစ္ဆလီမင်းသားကို ချစ်သား သင်သည် ရန့်ရင်းကြမ်းကြုတ်သူ မဖြစ်စေသင့်ပါ။ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို ပြောသူသည် မိဘအရင်း၊ ညီအကိုမောင်နှမ၊ သားမယားဆွေမျိုးတို့သည် မနှစ်သက်ကြချေ။

ယခုဘဝ၌လည်း အမျက်ထွက်တတ်သောသူသည် ဘယ်ကဲ့သို့ တန်ဆာတွေ ဆင်ထားသော်လည်း အဆင်းမလှသည်သာ ဖြစ်၏။ မျက်နှာမှာ ကြက်သရေမရှိ၊ ညစ်ပတ်နေသောမှုန်ပြင်နှင့် တူ၏ဟု ဘုရားရှင်ဆုံးမတော်မူ၏။ ထို့ပြင် အမျက်ထွက်တတ်သော

သူသည် မိမိက မိမိကိုယ်ကို သတ်သေတတ်၏။ အသိပ်သောက်၍ လည်း သေတတ်၏။ ကြိုးဆွဲချ၍လည်းသေတတ်၏။ ရေထဲဆင်း ခုန်ချ၍လည်းသေတတ်၏။ သေပြီးနောက် ငရဲသို့ရောက် တတ်၏။ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲသူသည် မျက်မှောက်ဘဝ၌လည်း ကဲ့ရဲ့ခံရ တတ်၏။ သေသောအခါ ငရဲသို့ကျရောက်တတ်၏။ တစ်ဖန် လူဖြစ်ပြန်လျှင်လည်း မျက်စိအနာ၊ နားအနာ ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်တတ်၏။ ရောဂါနှင့်လူ အမြဲတွဲပြီး ဆင်းရဲကိုခံရ တတ်၏။

ထို့ကြောင့် အားလုံးသောသတ္တဝါတို့အား မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကို ချစ်သားဖြစ်စေလောဟု ဆုံးမတော်မူ၏။ ချစ်သားတစ်ဖက် သားက ဆဲရေးပြောဆိုသောအခါ အစွယ်ကျိုးသောမြွေ၊ ဖြတ်ထား သောလက်မရှိသောပုဇွန်၊ ဖြတ်ထားသော ဦးချိုရှိသော နွားကဲ့သို့ အစစအုရာရာ သည်းခံသင့်သည်ဟု ဆုံးမတော်မူ၏။ မင်းသားသည် ဘုရားရှင်တစ်ကြိမ်ဆုံးမရုံမျှဖြင့်သာ လိမ္မာယဉ်ကျေးရှိသွား လေသည်။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားလောင်းသည် ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်ယူပြီး စျာန်အဘိညာဉ်တို့ နှင့်ပြည့်စုံလျက် ရသေ့ဝတ်နေ၏။ မင်းကြီးသည် ဘုရားလောင်း ရသေ့ကို ဉယျာဉ်၌ ကျောင်းဆောက်၍ ကိုးကွယ်၏။ မင်းကြီး၌ အပြောအဆိုခက်သော ဒုဋ္ဌကုမာရမည်သောသားတော်တစ်ယောက် ရှိခဲ့၏။ ဘုရားလောင်းအား သားတော်ကို ဆုံးမပေးရန် အပ်နှံ၏။ ဘုရားလောင်းသည် ဒုဋ္ဌကုမာရကိုခေါ်၍ ဉယျာဉ်၌ လှည့်လည်လျက် တမာပင်ငယ်ကိုတွေ့သဖြင့် ‘တမာရွက်ကိုအစားခိုင်း၏ မင်းသား သည် ခါး၍ထွီဟုထွေးပစ်၏။

ဘုရားလောင်းကမေးသော် ယခုလိုသေးငယ်အရွက်သည်ပင် ခါးသေးလျှင် ကြီးသောအခါ လူများစွာကို သေစေလိမ့်မည်ဟုဆိုပြီး တမာပင်ငယ်ကိုနှက်၍ လက်ဖြင့်ချေပစ်၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းက မင်းသားကို သင်သည် ထိုတမာ

ပင်ကို ဤသို့ပြုသကဲ့သို့ ပြည်သူတို့က မင်းသားသည် ငယ်စဉ်ကပင် ဤသို့ရန်းရင်းကြမ်းကြုတ်၏။ ကြီးရှိမင်းဖြစ်လျှင် ဘယ်အရာကိုပြုမည်နည်းဟု သင့်အားမင်းအဖြစ်ကို မပေးဘဲ တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ကြမည်။ ထို့ကြောင့် ယနေ့မှစ၍ တမာပင်နှင့် တူသော သဘောကိုစွန့်၍ ခန္ဓီမေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံလောဟု ဆုံးမ၏။ မင်းသားသည် ဘုရားလောင်း၏ အဆုံးအမအတိုင်းကျင့်၍ ခမည်းတော်နတ်ရွာစံလျှင် မင်းဖြစ်သော် ဒါနစသည်ကိုပြုပြီးကံအားလျော်စွာ လားလေ၏။

ဤဇာတ်၌ ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားသည် ဒုဋ္ဌလိစ္ဆဝီမင်းသားဖြစ်ပြီး မင်းသည်ရှင်အာနန္ဒာဖြစ်၍ ရသေ့သည်ကား ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၉။ ကပဏ္ဍဇာတ်မှရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် လိစ္ဆဝီမင်းများသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိ၍ တိုင်းပြည်သာယာဝပြောအောင်ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါသကြီးသူသည်ယခုဘဝ၌လည်း လူချစ်လူခင်နည်းပြီး၊ နောင်ဘဝလူဖြစ်လျှင်လည်း ရောဂါထူပြောတတ်ကြောင်း၊ ထိုဘဝမှသေလျှင်လည်း ငရဲသို့လားရတတ်ကြောင်း၊ အပြောအဆိုခက်ခြင်း မာနကြီးတို့ကို ရှောင်ရှားပြီး ငယ်စဉ်ကပင် စိတ်ဓါတ်စာရိတ္တကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်သင့်ပါကြောင်း၊ ဆရာကောင်းထံနည်းခံ၍ ဒေါသ၊ မာနပြေပြစ်အောင် သမထဝိပဿနာတရားတို့ကိုပွားများသင့်ပါကြောင်း စသောသင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

၁၀။ သဠေါဇာတ်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းချုပ် (၁၅၀)

ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ နေ့စဉ် အဇာတသတ်မင်း၏ သူယုတ်ကိုချီးမြှောက်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ အဇာတသတ်မင်းသည် ဘုရား၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဒေဝဒတ်ကိုကြည်သိ၍ ဘုန်းကြီးပူဇော်ကာ ဂယာသီသ၌ ကျောင်းဆောက်

ပေး၏။ ထို့ပြင် ဖခင်ဗိုဗွိသာရမင်းကိုသတ်၏။ မိမိ၏သောတာ ပတ္တိမင်မျိုးစေ့ကိုလည်း ဖျက်ဆီး၍ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဒေဝဒတ်သည် မြေမျိုပြီဟု အဇာတသတ်ကြားရသောအခါ အလွန်တရာမှ ကြောက်လန့်ပြီး စိတ်တုန်လှုပ်သွား၏။ ငါ့ကိုလည်း မြေမျိုရာ သလောဟု ထိတ်လန့်ပြီး အိပ်မပျော် စားမဝင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဇာတသတ်မင်းသည် အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာရန် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်လိုကန်တော့လို ပြဿနာမေးလို၏။ မိမိကား အပြစ်ကြီးဃသာကြောင့် ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ပါချေ။

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ညဉ့်သည် အပြစ်ကင်း၏၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း၏ စသည်ဖြင့် ချီးမွမ်းပြီးလျှင် အိုအမတ်တို့ ထိုညဉ့်ကဲ့သို့ စိတ်ကိုချမ်းသာစေနိုင်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့ကို ဆည်းကပ်လို၏ဟု အဇာတသတ်မင်းပြောသော အခါ ပူရာဏကဿပစသော တိတ္ထိဆရာကြီး (၆)ယောက်တို့၏ တပည့်အမတ်များသည် သူတို့၏ ဆရာကြီးများ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး ကိုပြောကြ၏။ သို့သော် အဇာတသတ်မင်းကား ထိုဆရာကြီးများ၏ အယူဝါဒကို နှစ်သက်မှုမရှိချေ။ ဆရာဇီဝကကို ခေါ်ပြီး သင်၏ ဆရာအကြောင်းကို ပြောပြပါ။ သင့်ဆရာအရှင်ဂေါတမထံသွားလို ကြောင်း မင်းကပြောကြား၏။

ဆရာဇီဝကသည် ကျွန်ုပ်၏ဆရာထံလိုက်ပို့ပါမည်ဟု လျှောက်ထားလေ၏။ အဇာတသတ်သည် ငြိမ်သက်အေးချမ်း လှသော ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များရှိရာသို့ ရောက်ရှိသွားပါ၏။ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီး သာမညဖလသုတ်ကိုနာယူပြီးပြန်သွားခဲ့၏။

ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့ ဤအဇာတသတ်မင်းသည် နန်း တော်ကိုလိုချင်မှုကြောင့် သောတာပန်ဖခင်ကြီးကို သတ်လိုက်လေ၏။ အကယ်၍ ဖခင်ကိုမသတ်ခဲ့လျှင် သောတာပန်ဧကန်ဖြစ်ရာ၏။ ဒေဝဒတ် ကိုမှီပြီး ပိတုဃာတကံကို လွန်ကျူးသောကြောင့်

မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်တော့ချေ။ ဒေဝဒတ်သည် အဓမ္မတသတ်ကို ဖျက်ဆီး ပစ်လိုက်သည်ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် တက္ကသိုလ်ပြည်တွင် ဘုရားလောင်းဒိသာပါမောက္ခဆရာသည် တပည့် လုလင်ငါးရာတို့အား အတတ်သင်ပေး၏။ ထိုအခါ သဠေါ အမည်ရှိလုလင်သည် ဘုရားလောင်းထံမှ သူသေကို ထစေမည့် မန္တရားကိုသာသင်ယူပြီး တားမြစ်မည့်မန္တရားကိုသင်ယူမှုမပြုချေ။ တစ်နေ့သ၌ သဠေါသည် အခြားလုလင်တို့နှင့်အတူ ထင်းခွေရန် သွားကြရာ ကျားသေတစ်ကောင်ကိုတွေ့၏။ သဠေါက ကျားသေကို ထစေမည်ဟုဆို၏။ လုလင်တို့က သင်တတ်နိုင်လျှင် ထစေလောဟု ဆိုပြီး သစ်ပင်ပေါ်သို့တက်ကြ၏။ သဠေါသည် မန္တရားကိုရွတ်ဖတ် ၍ ကျားသေကိုကျောက်စရစ်ဖြင့်ပစ်၏။ ကျားသေသည်ထလာပြီး သဠေါကို ကိုက်သတ်လေ၏။ ကျားသေထိုနေရာ၌ပင်သေ၏။

လုလင်တို့သည် ထင်းကိုရှာပြီး သဠေါအကြောင်းကို ဒိသာ ပါမောက္ခဆရာကြီးအားပြောကြ၏။ ထိုအခါဆရာကြီးသည် အမောင်တို့ သူယုတ်ကိုချီးမြှောက်သူတို့သည် အရာမဟုတ်သည်၌ ချီးမြှောက်ပူဇော်ကြသဖြင့် ဤဒုက္ခမျိုးကို ခံကြရသည်ဟုဆို လေသည်။

ဤဇာတ်၌ သဠေါလုလင်သည် ဒေဝဒတ်ဖြစ်ပြီး၊ ဒိသာပါ မောက္ခဆရာသည် ဘုရားရှင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းဇာတ်ပေါင်းပါသည်။

၁၀။ သဠေါဇာတ်မှရရှိသော သင်ခန်းစာများ

ဤဇာတ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် အဓမ္မတသတ်သည် ဒေဝဒတ်ကို ဆရာတင်ကိုးကွယ်မှားခဲ့မှုကြောင့် ဘဝတိုးတက်လမ်း ထိခိုက်နစ် နာခဲ့ရကြောင်း၊ မိမိအတွက်ကောင်းကျိုးမပြုနိုင်သည့် ဆရာမှန်း သိလျှင် ချက်ချင်းလမ်းခွဲသင့်ပါကြောင်း၊ သဠေါသည် မန္တန်ပညာကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင် မသင်ယူခဲ့သဖြင့် ဒုက္ခရောက်ရခြင်းဖြစ်ရာ မသိသည်ပညာကိုမဆို ဆုံးခန်းတိုင်ရောက်အောင် တတ်မြောက်သင့်

ပါကြောင်: "ပညာမရှိ လူပုံအလယ် ဟန်မကြွားသင့်" ဆိုသကဲ့သို့ အရှေ့တော်သင်ပိုင်းအစစ်ဖြင့် လူပုံလယ်၌ ပညာပြမိပါက ဒုက္ခနှင့်ရင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း။ ပခုခေတ်၌ ဆရာများ မှန်၊ မမှန်၊ ဟုတ်ရက်မှီ၊ဟုတ် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ဝေဖန်ဆန်းစစ်၍ ကိုးကွယ်ရန်လိုအပ်ပါကြောင်း သင်ခန်းစာတို့ကို ရရှိပါသည်။

ဆုတောင်းပတ္ထနာ

ဣမိနာ ပုညကမ္မေန၊ ပညာမိကော အနုတ္တရော။
ဘဝယျံ တမဟံ ပတ္တော၊ ဇောတေယျံ အနန္ဓရေ။

အဟံ၊ ခန္ဓာငါးတန် ရုပ်နှင့်နာမ်ကို နာမံသမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိနာ ပုညကမ္မေန၊ ငါးရာငါးဆယ် နိပါတ်နယ်မှ ကြီးငယ်ကြောင်းရပ် ဇာတ်ထုပ္ပတ်ကို အတတ်သိအောင် နည်းပေမ်းဆောင်ပြ 'ဇာတ်အဋ္ဌကထာအဖြေစုံ' သည်ကဲ့သည့် စုံစုံပြည့် လျှမ်းဤရှေကျမ်းကို အဆန်းသစ်လွင် ဖြူစင်စိတ်ထား ရေသား ပေရမြတ်ပုညကြောင့်။ အနုတ္တရော၊ လူထက်လူ နတ်ထက်နတ် ဗြဟ္မာထက် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါခပင်း နှိုင်းပြိုင်ကင်းသည့် စိုးမင်း ဥက္ကဋ္ဌ မြတ်ထက်မြတ်သော။ ပညာမိကော၊ ပညာအရာ မယှဉ် သာအောင် လွန်စွာကဲခွန် သူထက်မွန်၍ တံခွန်မြင့်မောက် ထွန်း လင်းတောက်သောသူသည်။ ဘဝေယျံ၊ ခုချိန်မှစ နောက်ကာလတွင် ဘဝကိုတို့ ဖြစ်ရလို၏။ တံ၊ ထိုပညာကဲခွန် ဘဝမွန်ကို။ ပတ္တော၊ အလွန်စုံမက် ခုံမင်လျက်မို့ မပျက်မစီး ရရှိပြီး၍။ အနန္ဓရေ၊ အဝိဇ္ဇာကောင်ပိတ်ကာဇလှောင်၍ အမှောင်ဖုံးလွှမ်း စုံလုံးကန်း ကြကုန်သော။ ပဇေ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ထက်အောင်စုံ၍ လွှမ်း ခြုံဒုက္ခ ကြုံနေရသည့် များလှသောင်းသောင်း သတ္တဝါအပေါင်း တို့ကို။ ဇောတယျံ၊ ဉာဏ်ရောင်ဆီမီး ထွန်းညှိပြီးလျှင် မှောင်ကြီး ပိတ်ကာ အဝိဇ္ဇာကို ပယ်ခွါအရှင်း လွတ်ကျွတ်ကင်းအောင် အလင်းဆောင်နိုင်ပါစေ သတည်း။ ။